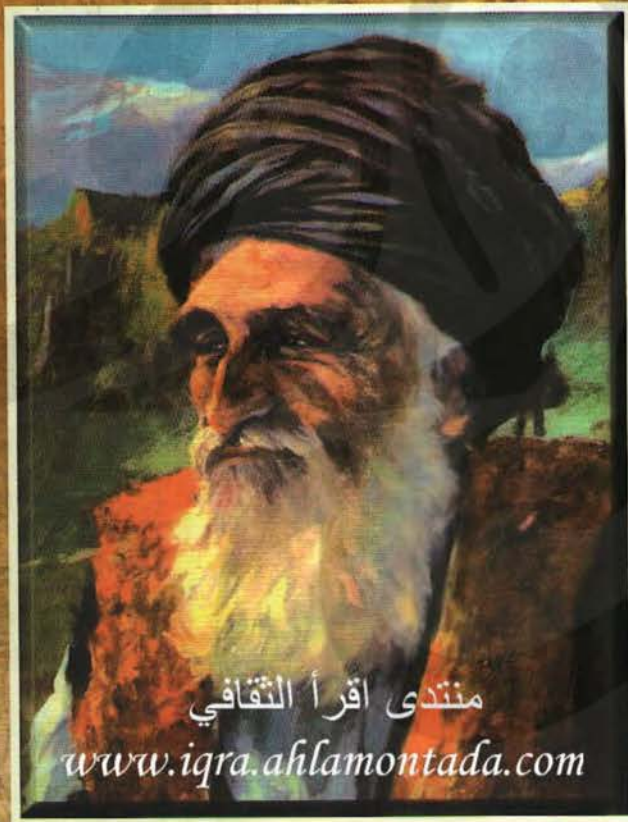

دیوانی سولہوی

کۆ کردنه وه، لیکۆ لینه وه و
لیکدانه وه، له سه رنووسینی:

مه لابعبد الکیرمی ندراس

معدوم کرد، عبدالرحیم بن سعید ۱۲۲۱ - ۱۳۰۰ق.
[دیوان].

دیوانی مهوله‌وی / [عبدالرحیم بن سعید معدوم کرد].
کۆکردنه‌وهو، لیکۆلینه‌وهو . . . عبدالکریمی مدرس . - سنندج: انتشارات
کردستان، ۱۳۷۸.
ص، [۵۵۰].

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
عنوان دیگر: دیوانی مهوله‌وی
کردی.

چاپ مکرر.

شعر کردی - قرن ۱۳ق. الف. مدرس، عبدالکریم، ۱۲۸۳ -، مصحح.
ب. عنوان. ج. عنوان: دیوانی مهوله‌وی.

۸۶۹/۲۱

BIR۳۲۵۶/الف ۱۸۴۳م

۱۰۲۶۹ - ۷۸م

کتابخانه ملی ایران

دیوانی مهولهوی

کۆکردنه وهو، لیکۆلینه وهو لیکدانه وه،
له سه ر نووسینی:

مه لاه عبدالکریمی مدرس رحمته الله

بلاوکه ره وهی کوردستان

دیوانی مهولهوی

✓ دیوانی مهولهوی	✓ ناوی کتیب (نام کتاب):
✓ عبدالرحیم بن سعید معلوم کرد	✓ دانراوی (تالیف):
✓ مهلا عبدالکریمی مدرس	✓ کۆکردنهوه، لیکۆلینهوه (شرح و تحقیق):
✓ چوارمه (چهارم) ۱۲۸۶	✓ کهرهتی چاپ (توبت چاپ):
✓ ۵۰۰ دانه (جلد)	✓ ژمارهی چاپگراو (تیراز):
✓ ۵۵۲ صفحهی وزیری	✓ ژمارهی لاپهره و نهاندازه: (تمناده صفحه و قطع):
✓ بلاوکردنهوهی کوردستان (انتشارات کردستان)	✓ بلاوکهروهه (ناشر):

انتشارات کردستان

بسندهج - پاساژ عربتی
تلفن: ۲۲۶۵۳۸۲

شاپکده: X-54-7638-964-964
ISBN: 964-7638-54-X

قیمت
۴۴۰۰ تومان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سەرەتا

له کۆشی ئەم کوردەواری بەی ئیمەدا گەلی ئەدیبی پایە بەرز پەرورده بوون که به گوێرهی سەرده م و رێ و شوێنی خۆیان هیچیان له ئەدیانی به ناویانگی ولاتانی تر که متر نه بووه، به لام که میان بۆیان ههڵ که وتوه له گهڵ مردنیانا ناویان کوێر نه بیته وه و نیشانه به کیان له پاش به جێ بمینی و هه والێکی که م و کورتیان بزانی.

دۆستی خۆشه و یستم، «سید علاء الدین سجادی» توانیوه به هه رزه حمه تیک بووه ناوی کۆمه لێک له شاعیره کانی کوردستان کۆ بکاته وه له میژوو ه که ی دا، به لام سه رگوزه شته ی ته نها چه ند که سیکیانی ده س که وتوه، ته وانیش زۆر به یان له م سه رده مانه ی دوایی دا زیاون... ئاخۆ ته وانه ی که نه ناویان ماوه ته وه و نه نیشانیان، که بشتبه چه ند سه د که س؟ مه گه ر هه ر خوا خۆی بزانی!، له خوالی خوش بوو «شیخ علاء الدین رحمه الله علیه» ی «بیاره» م بیست فەرموی: له «مه وله ی» م بیست که وتی: جارێکیان به سه فەر چووم بۆ «قه لای جوانرۆ» له وی کتیبیکی «شیرین و فەرهاد» ی ناته واوم دی، له تاقینکا که وتبوو، که ته ماشام کرد زۆر له لام شیرین و ناسک بوو، و یستم به شیعی خۆم ته واوی بکه م، وه ده ستم کرد به نو سین و چه ند شیعی بکم نو سی، پاشان که به راو ردم کرد له گه ل شیعی نه سلێ کتیبه که هینه کانی خۆم ته وه نده به ناته واو هاته به رچاو، شه رمه زار بووم و ده ستم له نو سین و ته واو کردنی کتیبه که هه لگرت.

ئێستایش ئیمه نازانیین ته و شیرین و فەرهاده کام شیرین و فەرهاده و دانهره که ی کتی به که ته وه نده هونه رمه ند بووه، مه وله ی خۆی له عاستیا به هیچ نه زانیوه.

هۆی ون بوونی سامانی ئەدهییمان به پیتی تی گە یشتنی من چەند شتە:
 یە کەم: هێرشێ زۆری لەشکەری بیگانە بۆ سەر وڵاتە کەمان کە بروه به هۆی فەوتانی
 زۆر خێزان و وێران بوونی گەلی شوێن و لەناوچوونی گەلیک کتێبخانە و کتییێ نایاب.
 دوو هەم: نەخوێندەواری خەلکی وڵات و نرخ دانەنانیان بۆ ئەدەب و پاشماوهی
 دێرینمان.

سێهەم: بێ قیمەتی ئەدەبی خۆمالی لە بەرچاوی زۆر بەی گەوره کانیان کە زمانی
 کوردی یان بە زمانیکی سووک و بێ بایهخ دائەناو لایان وابوو ئەبێ هەر چاویان لە
 ئەدەبیاتی زمانانی دراوسێ بێ.

ئەمپڕۆش کە ئەو هۆیانە ی زوو تا رادەیهکی زۆر لە ناو چوون، لام وایه هۆی گەورهی
 زیندوو نەبوونەوهی سامانی ئەدەبی کۆنمان، بریتی یە لە بێ به یوهندی و لەیه ک نە گە یشتنی
 ئەو کوردانە ی کە به شیوهی جیا جیا قسه ئە کەن، وه لە کەمی چاپخانە و هۆی بلاو کردنە وه
 بازار دەس نە کەوتن بۆ هەموو جۆره چاپە مەنی یەکی کوردی لە هەموو لایەکی کوردستانا.

یەکیک لەو ئەدیبە بەرزانه مان کە سەردەم و شوێنی ژبانیان وانە بوە بەزویی
 ناوونیشانیان کۆپ بکاتە وه، «سید عبدالرحیم» ی «تاو هگۆزی» یە کە زانیایه کی بەرزی
 ئایینی و سۆفی یەکی بێ گەردو شاعیرێکی بێ هاوتا بووه، وه هەلبەستە پر شۆرە کانی لە
 بەشیکی گەورهی کوردستانا بووه به ویردی سەر زبانی هەموو ئەدەب پەرورێک و
 خاوهنی هەستیکی ناسک. وردی و ناسکی و سۆزی غەزە لیاتی مهولهوی لە هەموو
 کۆپێکی ئەدەبی دا ناویانگی دەر کردووه. ئەوهی لە شیعری مهولهوی گە یشتبێ به ناچاری
 گیرۆدە ی دڵگیری مەعنا ی بووه، بۆیه شیعری مهولهوی خۆی گە یاندووه ته هەر کۆپێکی
 ئەدەبی، وه لە دیوه خانی هەر گەوره یه کی ئەدەب پەرورە ی کوردا لە لای ژووره جیی
 خۆی کرتووه ته وه، وه ئیستاش ناوی مهولهوی لە هی هەر شاعیرێکی تری کورد، زیاتر
 بەسەر زمانی گە له وه یه و خۆیشی لە زۆریان زیاتر مافی خۆی وه رگرتووه.

ئەم راستىيە بەشىكىشى ئەگەر تەو بە ئو پەيوەندى يە بە تىنەي كە مەولەوى لە گەل
خوالى خوش بووان شىخى «سراج الدىن» و شىخى «بهاء الدىن» و شىخى «ضياء الدىن»
بوويەتى، كە ئەوانىش خاوەنى گەورە ترين خانەقاو خویندنگاى ئايىنى بوون لە سەر دەمى
خۆيانا لە كوردستانا وە مەنسويان لە ھەموو لايە كى دا بوو، وە خویندنگا و خانەقاكانيان
فەقى و سۆفى لە زۆربەي ناوچە كانى كوردستانە وە تىابوو. ئەمەش بوو بە ھۆى ئەو
شىعەرى مەولەوى زۆربەي ناوچە كانى كوردستان بەگەرپ. جگە لەو كە سەر دەمى
زىانىشى پيشكە و تووتر بوو لە سەر دەمى يە كىكى وە ك «بىسارانى» و «سەيدى» كە لە گەل
پايەي بەرزى شىعەرى شىيانا ھىشتا ناوبانگيان لە دەرە تانىكى تەسك دەر نەچوو.

شاعىرى خوالى خوش بوو حاجى «تۆفىق»ى «پىرە مرد» وە ختى خۆى ھەنگا و نكى
دلسۆزانەي نا، كە ژمارە يە كى زۆرى لە پارچە شىعەرى كانى مەولەوى كۆكردە وە
وەرى گىپرايە سەر شىوەي سلىمانى و «ئەسل» و «رۆح»ە كەي لە دوو بەرگا بلاو كردە وە...
مىنش دەمىكە خەرىكى كۆكردنە وەي شىعەرى مەولەوىم ئەيان نوسمە وە تا لەم
دوایی بەدا توانىم بەرى ئەو رەنجى چەند سألە بەم بەم كىتتە. وە بۆ بە جى ھىنانى
ھەندىك لە واجبى سەر شانم بەرامبەر بە ئەدەبى نەتە و اىە تىمان پيشكە شى خویندە وارانى
كوردى بەم.

لەم كىتتە دا بۆ ئاسانى، ھاتووم پارچە ھەلبەستە كانم بە پى تىپە كانى «ئەلف» و «بى»
رئك خستوو لە سەر بنجىنەي تىپى يە كەمى يە كەم شىعەرى ھەر پارچە شىعەرىك، وە بە
گوێرەي ئەو كە دىومە نووسراوە يا لە شارە زايانم بىستوو: ھۆى دانانى ھەندىكىانم
باس كردوو، وە مەعناي ئەو و شانەم لى داو تەو كە بە ئاسانى نازانرین يا تەنھا ھەر لە
شىوەي شىعەرى كۆنمانا بە كار ھىنراون. وە ئەگەر مەعناي شىعەرىك تەنھا بە لىكدا نە وەي
مەعناي وشە گرانە كانى نە زانرئ، پوختەي مەعناي ئەو شىعەرىشم لى داو تەو، وە ئەگەر
مەعناي چەند شىعەرىك بە سەراپى بە يە كەو، مەعناي ھەموانم لە ئاخر شىعەرىيانا پىكە وە
لى داو تەو.

له کوکردنه وهی ئه م شیعرا نهی مهولهوی دا یارمه تیم له گه لئی که س دیوه. وه ک جه نابی «سه یید تاهیر هاشمی» له «ده ولت ئاوا» و «حسن فه می به گی جاف» و حاجی «حه یده ر» ی کوره زای «مه حمود یاروه یس» و شیخ «ئه حمه د» ی شیخ «سدیق» ی «نیرگسه جار» و مه لا «که ریم» ی «ده له مه ری» و مه لا «که ریمی گو لپ» ی و فه قئی «په شید» ی «همه وه ند»، وه چند که سی تر که یا دیوان یا چند پارچه شیعر ئیکی مهولهوی یان لای بوو بۆ یان ناردم و به راو رد م کرد له گه ل ئه وه ی لام هه بوو، وه چیم نه بوو نوسیمه وه، یان یارمه تی ئه ده بی ترم لئوه دین له باره ی مهولهوی یه وه، سوپاس ئیکی گه رمی ئه م زاتانه ئه که م وه به تاییه تی جه نابی «سید طاهر» که که لکی ئیکی زۆرم وه رگرت له نامیلکه فارسی یه که ی که له بابه ت مهولهوی و شیعر ی مهولهوی یه وه بۆی نوسیوم، وه جه نابی «حسن فه می جاف»، که که شکۆ له شیعر ی یه که ی خوالی خوش بوو «مه حمود پاشا» ی باپیری دایه لام. ههروه ها ئه بن سوپاسی ئه ده بی به رزی کورد خوالی خوش بوو «په فیتق حیلمی» یش بنوسم که کتیبه که ی خو ئنده وه، وه هه ند ئی سه رنجی وردی پیشان دا، وه پر یار بوو سه ره تای بۆ بنوسی به لام مهرگ موله تی نه دا.

«دیوانی مهولهوی» به ده سنووس، جگه له و زاتانه ی که وتم یارمه تی یان داوم، لای گه لئی که سی تریش هه یه، به لام من هه رچه ند هه ولم دا نه متوانی ده سیان خه م. وه ک زانیومه لای به گزاده جافه کانی «که لار» و لای مناله کانی شیخ «ره سول» ی «گومه ته ی قه ره داغ» و لای شیخانی «شاقه لا» له «سه رشو» ی «سه قز» و لای سه ییده کانی «لۆن» یش هه یه. وه ک بیستومه نوسخه ی سه ییده کانی «لۆن» هۆی دانانی غه زه له کانیشی لئی نوسراوه. نامه ی زۆرم بۆ هه موو ئه وانه نووسی بۆ داوا ی شیعر ی «مهولهوی»، به لام وه رامم له که سیانه وه ده سگیر نه بوو.

هه روه ا لام وایه کۆمه له شیعر ی مهولهوی لای سه ییده کانی «با ینجۆ» یش هه بی، به نیشانه ی ئه وه که له سه ره تای مامۆستایی ما له خو ئندنگای خانه قای «بیاره» خوالی خوش بوو «امین السادات» ی «با ینجۆ» یش له و ئی بوو زۆریه ی شیعر ی مهولهوی له بهر بوو، وه مه عنا کانی باش ئه زاین و ئه ی زانی که ی وه له چ مونا سه به تیکا دای ناون. داخی گرانم ئه و

رۆژه هه‌رچهند شیعری مه‌وله‌ویم نه‌نوسی‌یه‌وه، به‌لام فکری ئه‌وه نه‌که‌وتبوه که‌لله‌م که‌ بیکه‌م به‌کتیب تا‌ئه‌و شتانه‌ی که‌ «امین‌السادات» ئه‌ی‌زانین بیان‌نوسمه‌وه. «امین‌السادات» هه‌موو جارێ ئه‌وه‌نده‌ به‌ سۆز شیعری مه‌وله‌وی ئه‌خوێنده‌وه‌وه‌ک ده‌رویش‌حالی‌لی‌بی‌ت‌واله‌حالی‌ته‌بیعی‌ده‌رئه‌چوو.

هه‌رچۆن‌بێ‌من‌ئه‌وه‌ی‌له‌تواناما‌بوو‌کردم، وه‌نه‌بێ‌بلی‌م‌که‌م‌و‌کورتی‌له‌ئیشه‌که‌مانه‌، چونکه‌ پرۆژه‌ی‌وا‌هه‌رگیز‌به‌تاقه‌که‌سینک‌به‌بێ‌که‌م‌و‌کورتی‌ناهێنرته‌دی. له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ ئه‌م‌تکایانه‌ی‌خواره‌وه‌م‌به‌ره‌و‌روی‌هه‌موو‌ئه‌وانه‌ئه‌که‌مه‌وه‌که‌ئه‌م‌کتیبه‌یان‌به‌رچاو‌ئه‌که‌وێ، بۆ‌ئه‌وه‌ی‌که‌لک‌له‌یارمه‌تی‌یان‌وه‌ریگرم، وه‌ئه‌گه‌ر‌عوومر‌وه‌فای‌کرد‌جارێکی‌تر‌به‌شێره‌یه‌کی‌باشتر‌له‌چاپی‌بده‌مه‌وه:

۱. هه‌رک‌ه‌س‌پارچه‌هه‌لبه‌ستێکی‌لا‌هه‌بێ‌که‌له‌م‌دیوانه‌دا‌بلاو‌نه‌کرایته‌وه، یا‌بلاو‌کرایته‌وه‌به‌لام‌له‌نوسخه‌که‌ی‌ئه‌ودا‌شیرێک‌یا‌چهند‌شیرێکی‌زیاتر‌بێ، ئه‌و‌پارچه‌هه‌لبه‌سته، یا‌شیرعه‌زیاده‌که‌مان‌بۆ‌بنێرێ.

۲. ئه‌گه‌ر‌لای‌تیمه‌شیرێک‌له‌پارچه‌یه‌ک‌دا‌بلاو‌کرایته‌وه، وه‌له‌نوسخه‌ی‌که‌سینک‌دا‌له‌پارچه‌یه‌کی‌ترا‌بێ، یا‌چهند‌پارچه‌ی‌لای‌تیمه‌له‌نوسخه‌ی‌که‌سینک‌دا‌یه‌ک‌پارچه‌بن، یا‌به‌پێچه‌وانه‌وه، ئاگادارمان‌بکات.

۳. ئه‌گه‌ر‌وشه‌یه‌ک‌له‌شیرێک‌دا، یا‌جومله‌یه‌کی‌لای‌که‌سینک‌به‌جۆرێکی‌تر‌بێ، بۆ‌مان‌بنوسی.

۴. هه‌رک‌ه‌س‌لای‌وابێ‌تیمه‌مه‌عنای‌شیرێک‌مان‌خراب‌لی‌داوه‌ته‌وه، یا‌ن‌هۆی‌دانانی‌پارچه‌یه‌ک‌مان‌به‌ناراست‌نوسیوه، رای‌خۆیمان‌بۆ‌بنێرێ.

ئێتر‌هیوام‌وايه‌هه‌رک‌ه‌س‌له‌م‌روه‌وه‌وا‌هه‌ست‌بکا‌ئه‌وه‌ی‌لايه‌تی‌ئهمانه‌تی‌ئه‌ده‌بی‌کورد‌ه‌لای، وه‌ئه‌بێ‌ئو‌ئهمانه‌ته‌بگه‌یه‌نێ‌به‌جێ‌خۆی، تا‌به‌هه‌موو‌لايه‌ک‌مانه‌وه‌بتوانین‌میراتی‌ئه‌ده‌بی‌مان‌به‌شێوه‌یه‌کی‌راست‌و‌دروست‌بگه‌یه‌نین‌به‌نه‌وه‌کانی‌پاشه‌وه‌مان.

مهولهوی له چند لا پهره یه کدا

ناوی «سید عبدالرحیم» ی کوری مهلا «سهعید» وه له نهوهی مهلا «یوسفجان» ی کوری مهلا «نه بوبه کر، مصنف» ی «چۆر» ی به ﷺ که نه گه پرتته وه سهر خواناسی به ناوبانگ «سهیید موحه ممه د زاهید» که به «پیر خدر شاهۆ ﷺ» ناوبانگی ده رکردوه، وه له وه چهی حه زره تی «حوسهین» ی کوری حه زره تی «عهلی» کوری «ئه بووتالب». ه. نازناوی شیعری یشی «مهعدوومی» وه له ناو خه لک و له کۆری ئه دیبانا به «مهولهوی» ناوبانگی ده رکردوه.

مهولهوی له سالی ۱۲۲۱ ی کۆچی له دئی «سهرشاته» له ناوچهی «تاوه گۆز» ی -به شی «عیراق»- له خیزانیتکی ناین پهروه ری به حورمهت دا له دایک بووه، وه ههر له سهرده می منالی دا مالی باوکی هاتوه بۆ دئی «بیژاوه» له نزیکي «ههله بجه»، له وئی لای باوکی قورئانی پیروزی ته واو کردوه و ورده کتیبه سه ره تایی یه کانی فارسی و «صرف» و «نحو» ی خویندوه. پاشان له سهر ئوسولی فه قیکانی کوردستان چوو بۆ خویندن بۆ «پاوه» له ناوچهی «هه ورامان» ی «لهۆن»، وه پاش ماوه یه ک له وئوه چوو بۆ «چۆر» له «مه ربوان» وه له وئی یشه وه چوو بۆ «سنه» وه له مزگه وتی «وه زیر» دامه زراوه، ئه نجا چوو بۆ «بانه» وه له وئی یشه وه چوو بۆ «سلیمانی» وه له «مزگه وتی گه وره» دامه زراوه که له و کاته دا هیشتا جه نایی «شیخ مه عرف» ی «نۆدئی» مامۆستا بووه تیایا.

ئه نجا چوو بۆ «ههله بجه» وه له «مزگه وتی جامیعه» لای مهلا «سادیق ته وئله» بی که «موسه عید» بووه له خزمه تی شیخ «عبدالله» ی «خه ربانی» دا خویندوه تی. ئه نجا چوو

بۆ «قه‌لای جوانپۆ» وه له خزمه‌تی مه‌لا «موحه‌مه‌د» ی «قازی» ی دا خویندویه، له‌وشه‌وه بۆ جاری دووهم له‌سه‌رده‌می «ره‌زاقولی خان» ی «والی» دا چووه‌ته‌وه بۆ «سنه» وه له‌ مزگه‌وتی «دار الاحسان» دامه‌زراوه، وه ماوه‌یه‌کی زیاتر له‌ جاری پێشوو له‌وئ ماوه‌ته‌وه، شه‌نجا دیسانه‌وه هاتوووه‌ته‌وه بۆ «سلیمانی» وه له‌ خزمه‌تی مه‌لا «عبدالرحمان» ی «نۆدشه» یی دا که موفتی سلیمانی و مامۆستای مزگه‌وتی «مه‌لکه‌ندی» بووه خویندنی ته‌واو کردوووه ئیجازه‌ی دهرس و تنه‌وه‌ی وه‌رگر تووه.

ئه‌وه‌ی که مه‌شه‌وره‌گوایه «مه‌وله‌وی» له‌ زه‌مانی «ره‌زاقولی خان» ی «والی» دا له‌ مزگه‌وتی «دار الاحسان» ی «سنه» له‌ خزمه‌تی حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د» ی «نۆدشه» یی دا ئیجازه‌ی وه‌رگر تووه، راست نیه. چونکه حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د» هه‌تاوه‌کو پاش زه‌مانی «فه‌ره‌اد میرزا» که پاش «غولام‌شاخان» و «ره‌زاقولی خان» ی برای، بووه به‌ حوکمرانی «ئه‌رده‌لان». وه پاش سه‌فه‌ری «حه‌ج» ی له‌ گه‌ڵ شیخی «به‌اء‌الدین» که پاش سالی ۱۲۹۰ ی کۆچی بووه، رۆشتوووه بۆ «سنه»، وه له‌و کاته‌دا مه‌وله‌وی عومری له‌ ۶۰ سالی که‌مه‌تر نه‌بووه، به‌لکوو پاش ئه‌وه‌ ته‌نها چهند سالی زیاده. که‌واته‌ چۆن ئه‌گونجی له‌ عومری وادا ئیجازه‌ وه‌ربگرئ.

هه‌روه‌ها له‌ سالی ۱۲۷۱ ی دا شیخی «سراج‌الدین» مه‌وله‌وی له‌ گه‌ڵ حاجی شیخ «عبدالرحمان» ی کورپی ئه‌نیرئ بۆ «سنه» بۆ مه‌سه‌له‌ی ناکوکی به‌ینی «غولام‌شاخان» و مه‌لاکانی «سنه». دیاره ئه‌بێ مه‌وله‌وی له‌و کاته‌دا مه‌لا به‌کی پایه‌ بله‌ند بووی، ئه‌گینا بۆ ئیشی وا ئه‌نیرا. جگه‌ له‌وه‌ش ریی تی‌ناچئ مه‌وله‌وی ئیجازه‌ی لای حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د» وه‌رگر تی، چونکه هه‌شت سالی له‌و گه‌وره‌تر بووه، وه‌ک له‌م شیعه‌ فارسی یه‌وه دهرئه‌که‌وئ که میژوی له‌ دایک بوونی حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د» به‌ حروفی «ئه‌به‌جه‌د»:

هاتفی از سر الهام بتاریخش گفت: بود احمد خلف امجد عبدالرحمن

که نه‌کاته ۱۲۲۹ ی کۆچی مانگی.

به‌لگه‌یه‌کی تریش هه‌یه بۆ ئیسپاتی ئه‌وه‌که مه‌وله‌وی له‌ سلیمانی ئیجازه‌ی وه‌رگر تووه، ئه‌وه‌ش ئه‌و چیرۆکه‌یه‌که پاشان هه‌ر له‌م کورته‌ میژوووه‌ی ژبان دا ئه‌ی‌گێرینه‌وه له‌ باره‌ی

چوونیهوه بۆ سهیران بۆ «سهرحنار» له گه‌ڵ هه‌ندی له میره‌کانی «بابان» پاش ته‌واو بوونی
 ئاهه‌نگی ئیجازه‌وه‌رگرنتی.

مهولهوی له سه‌ره‌تای مه‌لایه‌تی دا له دینی «چروستانه» له نزیکي «هه‌له‌بجه» دامه‌زراوه
 و فه‌قیی راگرتوه‌وه ده‌سی کردووه به ده‌رس وتنه‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک هه‌واي «تصووف»
 نه‌که‌وتنه‌که‌لله‌ی و گرفتاری زه‌وقی «ئه‌هلی مه‌عنا» نه‌بی و نه‌پوا بۆ «ته‌وتله» بۆ خزمه‌تی
 شیخ «عوسمان السراج الدین»ی خه‌لیفه‌ی «مه‌ولانا خالید»ی «نه‌قشبه‌ندی» که یه‌که‌م که‌س
 بووه ئه‌و ته‌ریقه‌ته‌ی له کوردستانا بلاو کردووه ته‌وه. مهولهوی له «ته‌وتله» نه‌بی به موریدی
 شیخی «سراج الدین» وه وه‌ختیکي زۆر به «سلوک» وه ئه‌باته سه‌ر، وه پاش چه‌ند سالیکی
 نه‌گرتزیته‌وه بۆ «بیاویله» که دئی بیکه له ژووری «هه‌له‌بجه» وه. پاش ماوه‌یه‌کی تریش
 له‌وتوه بار نه‌کا بۆ «گونه» که یه‌کیکه له دئی یه‌کانی هۆزی «نه‌روولی». پاش چه‌ند سالیکی
 نه‌وئیش به‌جی نه‌هیللی و نه‌چی بۆ «شه‌میران» که نه‌وکاته له ژیر ئیداره‌ی شیخ «عه‌لی،
 عه‌بابه‌یللی»یی دا بووه. شیخی ناوبراو زۆر خزمه‌تی مهولهوی و ده‌س و پێوه‌نده‌کانی نه‌کا،
 به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک به ته‌ئسیری «موحه‌مه‌د پاشا»ی جاف به‌رتوه بردنی «شه‌میران» له
 ده‌ستی نه‌و شیخ «عه‌لی» یه ته‌سنرتنه‌وه وه نه‌درتته ده‌ستی «عوسمان»ی «خاله» که له
 پیاو ماقولانی هۆزی «یه‌زدانه‌خشی» بووه، له نه‌نجامی ئه‌م لابردن و دانانه‌دا مهولهوی
 مالی له شه‌میران بار نه‌کا و نه‌پواته‌وه بۆ «سه‌رشاته» که تیا له دایک بووه، وه له‌وئ
 نه‌مپیتته‌وه تا کۆچی دوايي نه‌کا.

«مهولهوی» له دوا‌ساله‌کانی ژيانیا تووشی گه‌لی کاره‌ساتی ناخۆش بووه، وه ئه‌و
 کاره‌ساتانه‌ی له چه‌ند پارچه‌ شیعردا به‌ سۆزه‌وه هۆنیوه‌ته‌وه. کتیبخانه‌که‌ی سووتاووه وه
 له‌و کتیبخانه‌یه‌ی داگه‌لیک کتیب و دانراوه‌وه دیوانی شیعری سووتاووه، وه «عه‌نه‌ر»
 خاتوونی خیزانی مردووه که جیگایه‌کی تایبه‌تی بوو له دلی مهولهوی دا، وه حه‌وت سأل
 پێش وه‌فاتی کۆتر بووه، هه‌ر ئه‌م کۆتر بوونه‌شی بووه به هۆی مردنی، نه‌وه بوو جار ئکیان
 بۆ سه‌رخۆشی کردن له دۆستیکی نه‌پوا بۆ «په‌ریس» که له‌گه‌رانه‌وه‌دا نزیکي «هانه‌سووره»
 نه‌بیته‌وه به‌جله‌وپراکیشی وه‌لاخه‌که‌ی نه‌لی: من چاوم نایینی، دار توویه‌ک له‌سه‌ر رینگه‌مانه

لقیگی لاری هه به که گه یشتینه لای پیم بلن با سهرم دانه ونیم. وارنک ته که وی که ته گه نه نهو شوینه کابرا له بیرى نابن ناگاداری بکا مهوله وی سنگی نه دا به داره که داو به پشتا ته که وینه خوار له و لاخه که ی و پستی نه شکى، وه له نه نجامی نه وه دا له ۱۳۰۰ ی هیجری دا کۆچی دواپی نه کا، وه له گۆرستانی «نه سحابه» له نزیکى «سهر شاته» نه ی سپرن به خاک. مهوله وی پایه یه کی بله ندى هه یه له ناو زاناکانی کورد دا، وه به تایبه تی له «عیلم» ی «که لام» دا ده سیکی بالای بووه. نهو دانراوانه ی که له پاشی ماونه ته وه هه موو له م عیلمه دان، وه بریتین له مانه ی خواره وه:

۱. «الْفَضِيلَةَ» که ۲۰۳۱ شیعی عه ره بی یه وه له سالی ۱۲۸۵ ی هیجری دا دای ناوه، وه عه نتیکه یه کی هونه ری یه جگه له وه که مه عنا عیلمی یه که ی زۆر وردو به رزه. یه که م شیعی نه م کتیه نه مه یه:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَنْ تَأَهَّ فِيهِ تَهَيَّةَ الْحَكِيمِ

دانه یه کم له م کتیه لایه ناخر په ره ی نه ماوه، له بهر نه وه نازانم کى نوسیویه ته وه، به لام نه بن فه قیه که ی مهوله وی خۆی نوسیبتیه وه، چونکه خه تی مهوله وی پتویه، ههروه ها حاشیه ی زۆری مه لا «فه تاح» ناوکی فه قتی مهوله ویشی له سهر نوسراوه ته وه، شه رحیکی دوورو درنژم له م کتیه کردوه له دوو بهرگی گه وه دا.

۲. «الْعَقِيدَةُ الْمَرْضِيَّةُ» که ۲۴۵۴ شیعی کوردی یه، وه له ۱۳۵۲ ی هیجری دا له لایه ن «مهی الدین صبری النعمی» یه وه له «مصر» له چاپ دراوه. یه که م شیعی نه م کتیه نه مه یه:

زوبده ی عه قیده و خۆلاسه ی که لام هه ره له تۆ بۆ تۆس حه مدو سه نای تام
مهوله وی خۆی نه م عه قیده یه ی کورت کردوه ته وه، وه باسه گرانه کانی لى لابر دووه
بۆ نه وه ی قوتابی یه تازه پنه گه یشتوه کان لى حالى بین.

۳. «الفوائج» که ۵۲۷ شیعی فارسی یه، وه له گه ل عه قیده کوردی یه باس کراوه که دا له چاپ دراوه. یه که م شیعی نه م کتیه نه مه یه:

چو در خود بینم از از بس روسیاهی ننگنجد ای الهی یا الهی

جگه له مانهش نامیلکه یه کی به فارسی هه یه باسی ئوسولئی تهریقته تی نه قشبه نندی ئه کا.

وه ک وتمان «مهولهوی» موریدی شیخی «سراج الدین» بووه، وه پاش وه فاتی ئه وه بووه به موریدی شیخی «بهاء الدین» وه علاقه ی رۆحی له گه ل شیخی «ضیاء الدین» یش بووه. زۆربه ی هه لبه سته کانی پرن له ههستی به سۆزی به رامبه ر به «پیر»، وه نیشانه ی ئه وه ن که موریدی ئکی چهند راست بووه، وه له رنگای موریدی یه تی به وه دهستی ئکی گه وری له «تصوّف» دا پهیدا کردوه.

جار ئکیان له خانه قای «تهوئله» ئه بی له «چروستانه» وه دین به دوایا که بگه رپته وه بۆ مال، چونکه کور ئکی نه خۆش ئه بی، ئه میش سوار ئه بی و ئه گه رپته وه، که ئه گه نه پشت دبی «عنه ب» هه ناسه یه کی در ئ هه ل ئه کیشی و فرمیسک به چاوه کانی دته خوار. هاو پ ئکی عه رزی ئه کا بۆچی وا عاجزی؟ ئه میش ئه لی: چۆن عاجز نه بم حه زره تی «یه عقوب» بۆ دل خۆش بوون بۆنی کراسی حه زره تی «یوسف» ی کور ی ئه درا به لوتیا، که چی من بۆنی کفنی کوره که م ئه در ئ به ده ماخما. که ئه گه نه ماله وه ئه زانن له و کاته دا که ئه وه ناسه که ی هه ل کیشاوه خه ریکی کفن کردنی کوره که ی بوون.

به بۆنه ی مردنی ئه م کوره یه وه شیخی «بهاء الدین» ئه چی بۆ لای بۆ سه رخۆشی لی کردنی، مه ولهوی به هانتی شیخ ئه وه نده خۆش حال ئه بی «وه جد» ئه یگری و ئه لی: حه زم ئه کرد تا مارم سالی کور ئکم بووایه و بمردایه به و شه رته تۆ هه موو جار ی به اتی تابه بۆ لام و سوودی «رۆحی» م لی وه ربگری تابه.

مه ولهوی زۆربه ی شه وه کان بیدار بووه، فه رهنجی یه کی سووری در ئزی بووه له وه رزی سه رمادا داویه به سه ر خۆیاو رووه و قبیله دانیشته وه و بیری له خوا کرده ته وه و ئادابی تهریقته تی به چی هیناوه.

مه ولهوی جگه له وه ش که خۆی موریدی شیخی «سراج الدین» و شیخی «بهاء الدین» بووه، په یه ونده دۆستایه تی له گه ل هه ند ئکی تر له پیاوانی خوا دا بووه، وه ک شیخ «عبدالرحمان» ی «خالسی» «تاله بان» و «کاک ئه حمه دی شیخ».

له شیخ «فه تاح» ی «کربچنه بی» م بیست وتی: جار ئکیان مهولهوی ئه چی بۆ «که رکوک»، له ده مهو به یانا ئه گاته «ته کیه» ی «تاله بانی»، که ئه چینه ژوره وه سه یر ئه کا شیخ «عبدالرحمان» خه به ره، که شیخ به مهولهوی ئه زانی دئی به پیری یه وه، مهوله ویش ئه م شیعه ی «بیسارانی» ی به سه را ئه خو ئنینه وه که له عه قیده که شیا له باسی «میعراج» دا نوسیوه. وه له پارچه ی ژماره «۴» ی تیپی «بی» یش دا هه یه:

شه وه ن خه لوه ته ن، مال بئ ئه غیاره ن ئاله م گرد وته ن، دؤس خه به ر داره ن

شیخ «عبدالرحمان» یش گورج به م شیعه وه رامی ئه داته وه:

ئیراده م ئیده ن وه ی که لپۆسه وه شه و نالین وه شه ن وه لای دۆسه وه

شایانی باسه مهولهوی لاواندنه وه یه کی جوانی هه یه بۆ شیخ «عبدالرحمان»، وه به حه رفی ئه بجه د میژوی وه فاتی بۆ داناوه. ئه و لاواندنه وه یه مان له تیپی «دال» دا بلاو کردوه ته وه له ژئیر ژماره ی «۱۸» دا.

ههروه ها له «سه یید ئه حمه د» ی کوری شیخ «عبدالرحمان» ی «عازه بانی» م بیست وتی: روژ ئکیان مهولهوی ئه چی بۆ «سلیمانی» بۆ زیاره تی «کاک ئه حمه دی شیخ»، باش نو ئژی عه سر به خزمه تی ئه گا. «کاک ئه حمه د» یش زۆر حورمه تی ئه گری و پی ئه فه رموی: مهولهوی حه ز ئه که م نه سیحه تیکم بکه ی!، مهولهوی بئ ده نگ ئه بی، «کاک ئه حمه د» داواکه ی دووباره ئه کاته وه، به لام مهولهوی هه ر ده نگ ناکا. شیخ بۆ جاری سیهه م داواکه ی تازه ئه کاته وه، ئه مجاره مهولهوی ئه لئ: یا شیخ نه سیحه ت یا ئه مر به چاکه یه یا نه هی له خراپه، جاری یه که م ورد بوومه وه واجینک و سونه تیکم نه دی تو ئه یکه یت تا پئت بلیم بیکه. جاری دووه میش ورد بوومه وه حه رامیک و مه کروه یتکم نه دی تو بیکه یت تا پئت بلیم مه یکه. ئه مجاره پئت ئه لیم دیاره شه یتان زۆر دلگرا نه لئت، ده خیلتم ئاگات له خۆت بئ ته فره ت نه داو تووشی خراپه یه کت نه کا... «کاک ئه حمه د» ئه م جوابه ی مهولهوی زۆر پی خۆش ئه بی، وه جد ئه یگری و ده س ئه کا به گریانو ئه ندازه یه کی باش فرمیسک به خو پ ئه پئژی...

باری ژيانی ئابووری مهولوی زۆر ناخۆش بووه، بهلام ئه و رازی بووه به و ژيانه، وه زۆریه ی وهختی خۆی به شیوه ی دهروئشی رابواردوه.

له حاجی شیخ «موسه فا» ی «ههولئیری» م بیست وتی: بیستومه جار ئکیان له حاجی مهلا «ئهحمه د» ی «نۆتسه» ئه چی بۆ دیدهنی مهولوی، مهولوی هیچ له مآلیا نابێ. ئه و ئیواره به قسه ی خۆش وهخت ئه به نه سه ر تا خه و ئه یان با ته وه به لادا. بۆ سه ی نیوه پۆ هه ندی نانی «جۆ» و «دۆ» دینن و ده س ئه که ن به «نان و دۆ» خواردن. له کاتی نان خوار دنه که دا حاجی «مهلا ئهحمه د» زۆر ته عریفی خۆراکه که ئه کار به شان و بآلیا هه ل ئه دا... مهولویش ئه لێ: میوانی وه ک تۆ به ده گمه ن ری ئه که و ئته لای ئینسان، له بهر ئه وه یئو یسته به له زه ت ترین خۆراکی بۆ دانری!!! دیاره به نیسه ت که سینکه وه هیچ شک نه با «نان و دۆ» خۆراکیکی ئیجگار به له زه ته.

له گه ل ئه وه شا مهولوی هه میسه ئه و هه ژاری به ی پێ باشتر بووه له وه که ناوچه و خزم و که س و کاره که ی به چی بیلێ و پرواته شوئنی و با به خۆشی تیا بزی.

پیاوی ده سه لات داری وه ک «فه رهاد میرزای قاجاری» که مهولوی زۆر خۆش و یستوه داوای لێ کردوه بچینه «ئیران»، وه له په نای ئه و دانیشی و خزمه تی زۆری بکا. به لام مهولوی به گرتی نه کردوه. مهولوی چا و له به ری هیچ گه و ره به ک نه بووه، له «حه سه ن به گی عه لی به گی جاف» م بیست وتی: پاش ئه وه ی که «مهحمود پاشای جاف» روتبه ی پاشایه تی له ئه سه مو له وه بۆ دئی، رۆژ نیک مهولوی له سه ر مه سه له به ک دلی لئی دیشی، وه نامه یه کی بۆ ئه ئیری و تیا ئه نوی: پاشا ئه گه ر تۆ به وه وه ئه نازی که له «مهحمود به گی» به وه بووی به «مهحمود پاشا»، منیش به وه ئه نازم که هه ر مهولوی بووم هه ر مهولویم.

مهولوی هه میسه له سه ر خزم و عه شره ته که ی هاتوه ته ده نگ، وه بۆ ئه وان دلی له ده سه لات دارانی ئه و رۆژه ئیساوه. کاتیک که مآلی له «شه میران» بووه شیخ «عه لی عه بابه یلی» یی سه رکاری «شه میران» بووه، پاش ماوه به ک به ته ئسیری «موحه ممه د پاشای جاف» ئه و شیخه له سه رکاری لانه بری و «عوسمانی خآله» له شوئنی دانه ری که یه کینک

بووه له پیاو ماقولانی «یهزدان به خشی»، ئەم ئال وگۆرە له گەل وە زعی مەولەوی نە گونجاوه، له بەر ئەوه مەولەوی له «شەمیران» باری کردوو و چو تەوه بو «سەر شاته» له «تاوه گۆز». که «موحه مەد پاشا» بە مە ئەزانێ نامە بە کی بو ئەنوسی و گلەیی لی ئە کا تیا یا که بۆچی شەمیرانی بە جێ هێشتوو؟ ئەمیش له وە لامی نامە که ی دا بۆی ئەنوسی که «عوسمانی خالە» له گەل خزمە کانی ئەم باش نە بو، له بەر ئەوه ناچار بووه بار بکا. له گەل نامە که ئەم چەند شیعرە فارسی یە شی بۆ ئەنوسی:

وزان سوی وطن هجرت نمود خلافت از علی دانسته بودم
 به تاثیر محمد میر اکمل خلافت چون به عثمان شد محول
 دل خویشان ما را پر ز خون کرد به خویشاوند خود نعمت فزون کرد
 واتە: بۆیە گواستەوه بۆ نیشتمان چونکە خەلیفە ییم بۆ «عەلی» بە حەق ئەزانێ، وە که بە تەئسیری «موحه مەد پاشا»، درا بە «عوسمان» دلی خزمە کانی ئیمە ی پر کرد له خوین، وە خەلات و بەراتی بۆ خزمە کانی خۆی زیاد کرد. مەبەس له عەلی شیخ «عەلی» وە له عوسمان «عوسمانی خالە» بە. مەولەوی ئەم شیعرە ناسکانە ی دا ئیشارە تی بۆ مەسەلە ی خەلافە تی «عوسمان» ی کوری «عەفان عليه السلام» و «عەلی» ی کوری «ئەبو تالب عليه السلام» یش کردوو، وە ئەو وە زەه رابوردوو ی هینا و تە بەرچا و.

و هک و تمان مەولەوی له سەر دەمی فەقی یە تی دا زۆر لای «کوردستانی عێراق» و «ئێران» گەراوه. پاش ئیجازە وەر گرتنیشی گەپانی هەربوو، سەفەری «جوانرۆ» و «کرماشان» و «هه ورامان» و «مەریوان» و «سنه» و «بانە» و «سابلاخ» ی کردوو. هەتا وە کو که ئە چیتە سابلاخ له پێشانا خێلی «سەبید» ی «نظامی» که له نەوه ی مەلا «ئەبو بە کر» ی «مصنّف» نو هاویشتی مەولەوین زۆر گوئی نادەنی، بە لام پاشان که شارەزای «علم» و «فضل» ی ئەبن ناچار ئەبن دەوری بدەن و حورمە تی بگرن.

هەروەها سەفەری «سلیمانی» و «خانەقی» و «کەرکوک» و «بەغدا» یشی بووه. جارێکیان بە نیازی «حج» ئە که و پتە ری، که ئە گاتە بەغدا هاوڕێکە ی پارە ی رنگای حەجە که ی لی

ئەدزئۆ و ئەگەر پێتەو و بلأوی ئە کاتەو ئە گواپە مهولهوی مردوو، وە ک بلیی و ابزانئ ئیتر مهولهوی ناتوانئ بگەر پێتەو. کەس و کاری پرسە ی بۆ داتە نین. پاش ماو یە ک هەندئ لێ زانا و ئە دەب بە روهرانی بە غذا کە بە مەسە لە کە ئە زانن خەر جی رێگای بۆ ئامادە ئە کە ن و ئە پینر ئەو. کە ئە گاتە بەرەو، منال و کەس و کارە کانی دەس بە جئ ئە چن کابرای دزی درۆزن ئە گرن و ئە بێنە لای مهولهوی. «مهولهوی» ش بئ ئەو ی هیچی لئ بکا پئئ ئە لئ رۆلە خوا رووی ئە جەل رەش کا و امنی خە جالە تی لای تۆ کرد... خۆزگا بمردایە م و تۆم وا بە روو زەردی ئە دیایە.

لە ئیوانی مهولهوی و گە لئ لە زانایان و پیاوانی خوا و پیاو ماقولانی ئەو دە مە ی کوردو ئیرانی دا پە یو هندی بە کی بە تین بوو. مهولهوی پارچە شیعری بەرزو نامە ی رازاوی بۆ شیخ «موحه مەد جە سیمی سنه» و شیخی «سراج الدین» و «بهاء الدین» و «ضیاء الدین» و «موحه مەد پاشای جاف» و «مەحمود پاشا» ی کورپی «معمدالدوله = فەرهاد میرزا» و «حسام الدوله» ی برای نوسیو ه کە مامی «ناصر الدین، شای قاجار» بوون. هەر و هە مە ی هە لبە سستی جوانی ناردوو بۆ دوستانی وە ک شیخ «موئمنی سازانی» و شیخ «حە سە نی سازانی» و شیخ «یوسفی نوسمه» یی و شیخ «عە زیزی جانە وەرە» یی و «ئە حمە دە بگی کۆ ماسی» و شیخ «عبداللهی داخی» و گە لئیک لە شاعیرە کانی تر... زۆر بە ی شیعەرە کانی بە «کوردی» و نامە کانی بە «فارسی» بوو. جار جاریش چە ند دێر پێکی عەرە بی لە و نامە فارسی یانە دا نوسیو. ژمارە یە کی زۆرم لە و نامانە ی مهولهوی لە لایە. هە ندیکیان دوستی موختەرە م «سە یید تا هیر هاشمی» لە «دە ولە ت ئاوا» وە بۆ ناردوم. ئە گەر بۆم رێ کە و تایە یە کم ئە خستن و لە شیو ی کتیبیککی ئینشادا بلاوم ئە کردنە وە.

«مهولهوی» زاتیککی قسە خوۆش و نوکتە بازیش بوو. جار تکیان میوانی دوستیکی ئە بئ لێ «پاوه»، تا لە وئ ئە بئ خوار دنیکی خوۆشی دەرخوارد نادا. کە مالا وایی لئ ئە کاو ئە گەر پێتەو دە سته کە ی تا مە ی «کە لیان» - کە شو ئنیکە لە نزیک ی پاوه - رە وانە ی ئە کا. لە ویا پئئ ئە لئ: بئ قە زابی پە لە ت کردو زوو تە شریف ت برد... من بە تاییە تی کاو رێکم هە ل گرتبوو

ئەمشەو بۆتى سەرپرەم و بېكەين بەكەباب و پىكەوۋە بېخۆين و راي بوپرين... مەولەوېش لە
 ۋەراما ئەلئى: مادەم وا بىئى ۋەللا دلت نايە شىنم و لەگەلت ئەگەر تەمەو تاكە بابەكە بخۆين...
 ۋە ئەگەر پىتەو. كابر اش ناچار كاوپەكە سەرئەپرىئ و بۆى ئەبرژىتى...

رۇژنىكيان لەگەل شىخ «سەئىدى ناوجاف» دا ئەپرا بۆ دىدەنى «كاك فەرەجى
 بەرزنجە» كە سەرگەرەى سەئىدەكانى «بەرزنجە» بوو بۆ ئەوۋى شەجەرەى سەئىدەكانى
 پىئ مۆر بكا. كە نزيكى بەرزنجە ئەبنەو «كاك فەرەج» بە هاتنى مەولەوى ئەزانى و تى ئەگا
 بۆچى هاتوو. بە دانىشتوانى مەجلىسەكە ئەلئى: كە مەولەوى باسى مۆر كەردنى شەجەرەكەى
 كەرد، من تا بەپىنك بۆى مۆر ناكەم و تورەى ئەكەم تا بزائىن ئەلئى چى. كە مەولەوى ئەگاتە
 بەرەوۋە ئەسەستەو مەسەلەى مۆرى شەجەرەكە ئەخاتە ناراو. كاك فەرەج ئەلئى
 مەولەوى حاشا ئىو سەئىد نىن و بەرزنجەى دان بە ئىو دا نائىن. مەولەوېش ئەلئى
 فەرەج... فەرەج ئەگەر بە شەرع رەفتار ئەكەى ئەو «خاتەمەى ابن حجر»، ۋە ئەگەر
 ئەش ئىت ئىمە حازرىن بۆ «ابن خنجر»... بەخوا قەسەم نارام ئەبى باشە! ئەگىنا لە حەرەكە
 و جم و جۆلت ئەخەم و ساكنت ئەكەم!!... واتە: «فەرەج» ئەكەم بە «فەرەج»... ئەوېش دەس
 ئەكا بە پىكەنىن و ئەلئى خۆم بۆ قەسەكەى وا راگرتبوو،... ۋە شەجەرەكەى بۆ مۆر ئەكا.

«مەولەوى» لەگەل ھەرچۆرە خەلكىكا بەگىرەى عەقلى ئەوانە جولاو تەو. جارنىكيان
 لە مەجلىسى شىخ «عبدالقادرى موھاجر» دا ئەبى لە «سەئىمانى». كابرەك دىتە ژورەوۋە
 ئەپرسى مەلاكان «ئامىن» كەردن لە نوژئا واجبە يا سوننەتە؟ مەولەوى گورج ھەلئى ئەداتى و
 ئەلئى: باوكم «ئامىن» كەردن واجبە! ۋە ئەگەر نەئىلى نوژئەكەت بەتال ئەپتەو. كابر ئەپرا
 مەلاكان ئەلئى: مەولەوى ئەم فتوا غەلەتە چى بوو دات؟ مەولەوېش ئەلئى: كورە ئىو عەوام
 نانسەن، ۋەللا ئەگەر بزائى «ئامىن» سوننەتە «وَلَا الضَّالِّينَ» بىشى پتە ئەخوا.

رۇژنىكى تر ھەر لە مزگەوتى شىخى «موھاجر» دا كە ئىستاپى ئەلئى مزگەوتى «شىخ
 لەتيفى دانسار» خەرىك ئەبى خۆى نامادە ئەكا بۆ نوژئى «مەغرىب» و فەرەنجى بەكى
 درئى لەبەرا ئەبى، كابرەك بانگى ئەكا: كورە كابرە فەرەنجى بەكەت نوژئى پى ۋە نىبە

فرپئی ده، ئه ویش گورج فرپئی ئه داو نوئژ دائه بهستی... که له نوئژ ئه بنه وه یه کییک لئی ئه پرسئی ئه وه له راستی دا فره نچی یه که ت نوئژی پیوه نه بوو وافریت دا؟ مهولهوی ئه لئی: نه وه لالا پاک و نوئژی بوو، به لام تا من کابرام حالی ئه کرد که نوئژی یه، نه ک جه ماعه تی «مه غریب» به لکو هی «عیشا» بشم له کیس ئه چوو... وتم چاتر ئه وه فرپئی ده م و له کورتی بی برمه وه.

«مهولهوی» زاتیکی زیره ک و حازر جواب و قسه به مه عنا بووه. له «حسه بن به گی حه سه ن به گی جاف» م بیست، وتی: بیستومه پاش ته واو بوونی ئاهه نگی ئیجازه وه رگرتنی مهولهوی له خزمه تی مه لا «عبدالرحمانی نۆتشه» بی دا که موفتی «سلیمانی» و مامۆستای مزگه وتی «مه لکه ندی» بووه، «ئه حمه د پاشای بابان» و پاشازاده کانی ترو تا قمیک له مه لا و فه قی ئه چن بۆ «سه رجنار» بۆ سه یران. له رنکه دا فه لاحتیک سه ر رنکه یان لئی ئه گری و ده س ئه کا به سکا لای حالی خۆی لای «ئه حمه د پاشا» و پیتی ئه لئی: پارچه به را و نکم هه به هه موو سالی ئه یکه م به ته ره کال و بۆ خۆم پیتی ئه ژیم، ئه مسال یه کییک له پیاوه کانی تو لیتی دا گیر کردوم و زۆر بشم لئی ئه کا به جووتی خۆم بی کیلم و بی که م به ته ره کال بۆ مالی پاشا. مهولهوی نایه لئی پاشا وهرامی فه لاحه که بداته وه، ئه چیته پشسه وه و خۆی له فه لاحه که تووره ئه کا. کابرای فه لاح سه رسام ئه بی و به مه ولهوی ئه لئی: مه لا تو لای خۆت «مه لا» یت و پیاوی دینی، که تکایه کم بۆ ناکه یت و چاکه ت له ده م ده رنا چئی بۆ چی خراپه م له گه ل ئه که ی؟ مه وله ویش ئه لئی: مردووت مرئ من له بهر بی عه قلی تو تووره بووم، ئاختر تو نه ت بیستوه دنیا مه زره عه ی ئاخیره ته، ئیستا پاشا ئه گه ر به جووتی بینگاری زه وی دا گیر کرا و نه کیلی و نه یکا به ته ره کال بۆ دیوه خان، «دنیا» ی چۆن ئه بی به مه زره عه ی قیامه تی؟. که پاشا ئه م قسه یه ی مه ولهوی ئه بیسی شه ره زار ئه بی و ئه لئی: مه ولهوی تکا ئه که م به سیه تی، کابرا پرۆ زه وی خۆت بۆ خۆت، وه هه ر پیاویکی من هات به لاتا ده ری که و گوئی مه ده ری.

«مەولەوی» لە ۱۲۷۱ی ھیجرى دا بە فەرمودەى شىخى «سراج الدین» لە گەل حاجى شىخ «عبدالرحمان»ى كورپى شىخا ئەروا بۆ «سنە» بۆلاى «غولام شاخانى والى» بۆ مەسەلە بەكى ئايىنى. پاش ئەوەى چاويان بە والى ئەكەوئى، رۆژنكيان والى بە مەولەوى ئەلئى: حەزە ئەكەم بۆم بەيان بەفەرموى كە لە گەل بوونى «اميرالمؤمنين على» دا چۆن قايىلە بىگانە بىي بە خەليفەو جىگە نشىنى پىغەمبەر؟ «ميرزا جە عەفەر خانى وەزىر» وە مامە يەكى «والى» يش كە قليا ندارى خۆى بوو لە و مەجلىسە دا ئە بن. مەولە و يش لە وە راما بە والى ئەلئى: رجا ئەكەم لە بەر خاترى ريشى سپى مامت ئەم پرسیارە لە جە نابى وەزىر بەفەرموى. «والى» تى ئەگا مەولەوى مەبەستى چىە و!... سەر دائە خا. مەبەستى مەولەوى ئەوە بوو: ئەگەر خزمایە تى بوایە بە ھۆى نزیكى و بەلگەى جئ نشىنى، ئە ئە بوو «والى» مامى خۆى بكا بە قليا ندارو بىگانە بكا بە وەزىر... ھەر وەھا ئىشارە تى بۆ ئەو ەش كەردوو ئەگەر خەلافەت بە سەرابوایە بە خزمایە تى یەوە خۆ حەزە تى «عەباس» مامى پىغەمبەر بوو، وە حەزە تى «عەلى» نامۆزای بوو. كە واتە ئە بوو «والى» داواى خەلافە تى بۆ «عەباس» بکەردایە ئەك بۆ «عەلى».

ھەر لە و سە فەرە دا رۆژنكى تر «والى» مەعناى ئایە تى ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ لە مەولەوى ئە پرسی، ئە مېش ئەلئى: خوا لە سەر باسكى «ازل» ەوە روى كەرد بوە دەشتى «ابد» وە وئەى جوزئیاتی عالەمى وەك ران لە بەر عیلمى خۆى دا راگرتبوو، وە گالۆكى قەزای گرتبوو بە دەستى قودرە تى وە، وە بە و گالۆكە ھەریە كىكى لە و جوزئیاتە نیشانە كەرد بوو بۆ شتى. ئیستا ھەموو رۆژئى، بەلكو ھەموو تاوئىك لە سەر ئە و نیشانانە ئیش و كاری خۆى بەرامبەر بە عالەم دەر ئە پرى و جئ بە جئى ئەكا.

«مەولەوى» جارنكيان لە گەل زانایە كى جە عەفرى گەتوگۆ ئەكا، زاناکە لئى ئە پرسی بۆچى ئەھلى سوننەت بەرامبەر بە حەزە تى «عەلى» چا و لە راستى ئە نو قینن و حەقى خۆى نادەنە دەست و دان بەوە دا نانئىن كە خەليفەى یەكەم بوو، بەلكو خۆ شىشان ناوئى؟ مەولەوى لە وە راما ئەلئى: سوننى یەكان لایان وایە «عەلى» ناو دوو كە سن، یەكە میان كەبرا یەك بوو لە ترسى خەلك فەرمودەى پىغەمبەرى خستو و تە پشت گوئى كە لە بارەى

خه لیفه یی نه ووه فهرموویه تی، وه دهستی له حقی خه لافهت هه ل گرتووه بۆ یه کیکی
 ییگانه ی ناشایان، وه گوئی به شرع نه داوه و «جاریه» ی له خه لیفه یه کی «غصب» کهر
 وهرگرتووه و کچی خۆبشی داوه به خه لیفه یه کی تری «غصب» کهر... ئیمه نه و
 «عهلی» یه مان خۆش نائی. دووهه میشیان که سیکی خاوه ن باوه رو ئازاو له ری لانه ده ر
 بووه، وه له «خوا» به ولاره له کهس نه تر ساوه و «جاریه» ی له خه لیفه یی شرعی نه بی
 له که سی تر وه رنه گرتووه و کچی خۆی به خه لیفه یی پیغه مبه ر داوه و به جیگه داری راستی
 نه وی زانیوه. نه و «عهلی علیه السلام» یه مان خۆش نه وی و به شییری خواو خۆشه وستی پیغه مبه ر
 و درگای شاری زانستی نه زانین. مه بهستی مه ولهوی نه وه بووه: نه گه ر حه زره تی
 «عهلی علیه السلام» خۆی به خه لیفه بزانیایه و لای وابوایه پیغه مبه ر علیه السلام بریاری داوه نه و خه لیفه
 بی، دهستی له و خه لافه ته هه ل نه نه گرت، وه «جاریه» ی وه رنه نه گرت له حه زره تی
 «نه بو به کر علیه السلام» و کچی خۆی نه نه دا به حه زره تی «عومه ر علیه السلام».

جاریکیان «موحه ممه د پاشای جاف» له گه رمیان نه خۆش نه بی، مه ولهوی نه چی
 بۆ لای بۆ هه و آل پرسی. پاشا به مه ولهوی نه لی: دۆعایه کی خیری بۆ بکا و
 ئامۆژگاری یه کیشی بکا. مه وله ویش نه لی: بۆ دۆعای خیری درتغی ناکه م،
 ئامۆژگاری یه که شم نه وه یه: تۆ خاوه نی دوو شتی مالی دنیا و ئیمان. ماله کهت هیشتا خۆت
 ساخی «مه حمود به گ» و «عوسمان به گ» و مناله کانی تر دابه شیان کردوه له تیوانی خۆیانا،
 ئیمانیشته شه یتان خۆی بۆ مه لاس داوه. ماله کهت هه رچی لی دی قهیدی نیه، چونکه
 مالی باوک هه ربۆ نه ولاده، ده خیلتم ئاگات له ئیمانته بی شه یتان به تالان نه ی با.

«مه ولهوی» شیوه ناسیش بووه. له شیخ «جافر» ی شیخ «ئه حمه دی ناوجاف» م بیست،
 که نه ویش له نه وه ی مه لا «ئه بو به کر علیه السلام» وهه خزمی مه ولهوی یه، وتی: رۆژنکیان باوکم و
 شیخ «سه عید» ی مامی نه چن بۆ لای مه ولهوی، مامم له مه ولهوی نه پرسئ نه م کوره
 نه ناسی که له گه لمه؟ مه وله ویش له باوکم ورد نه بیته وه نه لی: به خوا کاکه شیخ نه م کوره
 سه ری لی شیواندوم، به چاوو برۆیا له خۆمانه و به شیوه ی قسه و جل و بهرگ و
 سه رو پیچی شیا له قه ره داغی نه چی. مامم نه لی: راست نه فهرموی، برا زامه و دایکیشی له
 سه ییده کانی «به لئه» ی «قه ره داغ» ه.

ئىستا ئەم وردە سەرگوزەشتانەى «مەولەوى»م لە ياد بوو، وا نوسيمەو بە لكو بو ئەو
بشپن لە سەرئكەو كە لکينكيان لى وەربگيرئ. لە «سەيد ئەحمەد»ى كورئ شپخ «عبدالرحمانى
عازەبانى»م بيست وتى: كتييكم لاي شپخ «نجم الدينى بياره» دى مەولەوى نوسيبوى وە
سەرگوزەشتەى خۆى تيا نوسيبو وە. داخە كەم من بە درئزايى ماوہى مانەو م لە «بيارە»
نەئەو كتيبەم دى، وە نە هيچم بيست لە بارەيەو.

تیی ئەلف

MAWLAWI.KRD

[۱]

ئیمشهو تهنیابن

ئیمشهو تهنیا بئی جهستهی زه بوونم
 دیسان سهرواز کهرد دلہی پر هوونم^(۱)
 خه یالان خام هاوردم بهردم
 هاوار جه دهمهی ههناسهی سهردم^(۲)
 زوخاو گیج مهدا دیگ دهرووندا
 هووناو هورشاناش جهستهی زه بووندا^(۳)
 رهنگا رهنگ رهنگ، رهنگ گول گون هوونم
 قرچهی بریشتهی کوورهی دهروونم^(۴)
 چون دانهی سه ساچ هور تامام جارچار
 جه تاو دووکهل، جه شهرارهی نار^(۵)
 سۆزیام ههی سۆزیام، وینهی شوعلهی نوور
 بیم سورمهی سوبحان ئاوهردهی کۆی توور^(۶)

[۱]

- (۱) سهرواز کهرد: سه رژی کرد. هوون: خوتن.
 (۲) خام: خاو. دهمه: کزه بای ساردی سهر کیوان که زستانان به به فرهوه بهرز نه بیتهوه.
 (۳) گیج مهدا: گیژی نه خوارد. دیگ دهرووندا: له مه نجهلی سینهدا. هور شاناش: قولپی
 نهدا. جهستهی زه بووندا: له لهشی لاوازا.
 (۴) رهنگا رهنگ رهنگ: رهنگی رهنگاو رهنگ. گول گون: گول رهنگ. بریشته: برزاو،
 واته: گیرۆدهی نه حالهم.
 (۵) هور تامام: ههل نه هاتمهوه. شهرارهی نار: بلیسهی ئاگر.
 (۶) سۆزیام: سووتام. سورمهی سوبحان: کلہی خوایی. ئاوهردهی کۆی توور: هینراوی
 کیوی توور.

من قەقنەس نەویم، ھا بێم وە قەقنەس
 یە کجاریچ ئیمشەو، ھا بەرشیم جە دەس^(۱)
 ئەو وەند خەیاڵان بەردم وە دەروون
 پەهی دووری یاران بەتەر بێم زەبوون
 رۆ جە شەو فێشتهر، زارو زەلیلم
 ساقی! سا جامی، ئەمجار دەخیلم^(۲)
 بدەر پێم نۆش کەم چون هەردە جاران
 وە رەغم گردین گرووی مەهی خواران^(۳)
 شیعەر وێم تەنخوای سەمتوور سازئ
 لی دەر، سانەهی چی! هەر تارێش گازی^(۴)
 چنگ پێکۆ نە جەرگ نەغمەهی سازە کەت
 بەرارۆ تۆتۆ میقراز گازه کەت^(۵)

(۱) قەقنەس: پەلەو وەرێکە. نەویم: نەبووم. بەرشیم: دەرچوم. وەك ئەلین قەقنەس کە مردنی نزیك ئەبیتەو هەندئ پەل و پووش کۆ ئەکاتەو و دەس ئەکا بە خوتندن بەسەریا، وە لە خۆشی دلی خۆبا ئەو وەندە بال ئەدا بەیەکا تا ئاگر لە بالەکانی ئەبیتەو و پەل و پووشە کەش ئاگری تی بەر ئەبی وە خۆبشی ئەسووتی. دیسان خۆلەمیشە کەهی ئەبیتەو بە قەقنەسیکی ترو هەر بەم چەشنە...

واتە: لە گری دەروونی خۆما ئاگر تێ بەربوو سووتام و ئەمشەو بە یەگجاری لە دەس دەرچووم.

(۲) فێشتهر: زیاتر، لە «بیشتر» ی فارسی یەو هاتوو.

(۳) بدەر پێم: بملەرئ، هەردە جاران: جاری جاران. وە رەغم: بەکوئراییی چاوی. گردین: هەموو. گروۆ: دەستە.

(۴) تەنخوا: لەباتی. لی دەر: لی بده. تار: تەل. واتە: شیعەرەکانی خۆم بە نەهی لەباتی سازو سەمتوور لی بده، با هەر تەلیکی وە کوو گازی وایی بۆ دەرکێشانی ریشەهی جەرگم.

(۵) بەرارۆ: دەرپێنی. تۆتۆ: چین چین. میقراز: مقەس. واتە با نەغمەهی سازە کەت چنگ گیرکا لە جەرگم، وە چین چین وە کوو گازی مقەس دەری کێشی.

ساده رویش! كهفئ بده نه رووی دهف
 گیان مونته زرهن پهرئ ریزه ی دهف^(۱)
 موغه ننی! لئ دهر یهك ئیمشه و سازان
 به شقی ئه و كهسه توش ئاوات وازان^(۲)
 به لکه خه مانم تو دهری وه باد
 هه ی های جوانم، فریم هه ن مراد^(۳)
 ساقی! سا ده خیل وه فریادم رهس
 به رووی نازه وه جام گیره وه دهس
 دهور دهره وه ناز چون هه رده جارن
 پییم دهر یهك مه نئ سه باو ئیواران^(۴)
 با وهس بالینم سیلاو هوون بو
 ئامیته ی زوخاو دیگ دهروون بو^(۵)
 وه ختهن سه ر تا پام ببو وه زوخال
 بو ی سفته كه م هور گیرو شه مال^(۶)
 ساقی! ئامانه ن، نه شوو جه ویرت
 وه فریادم رهس تو به شقی پیرت^(۷)

- (۱) كهف: بهری دهست. ریزه ی دهف: له رینه وه ی ئه و ئه لقانه ی به كه لله ی ده فوه ن.
 (۲) سازان: سازه كان. به شقی ئه و كهسه: به عه شقی ئه و كهسه وه. توش ئاوات وازان: به
 ئاواتی گوارنی وتنی تو وه یه.
 (۳) دهری: بده ی. فریم هه ن مراد: ئاواتم زوره.
 (۴) دهور دهره: سوورئ بخو. یهك مه نئ: پینکیکی یهك مه نئ، واته: گه وره.
 (۵) با وهس: با بهس. بالینم: سه رینم. سیلاو: لافاو. ئامیته: تیکه لاو.
 (۶) ببو: بی. بو ی سفته كه م: بو پرووزم. هور گیرو: هه لگرئ، بی با.
 (۷) نه شوو جه ویرت: له بیرت نه چم.

بەل ئیمشەو خەمان نەدەرۆم وە باد
ساقی! گیان، قوربان، خاتر کەرە شاد^(۱)
بوو وە باعس ئەی نیم گیان سەخت
سا بەلکە نەمرۆ «مەعدوومی» ی بەدبەخت^(۲)

[۲]

نازین! دیارەن^(۳)

ئازیزا دیارەن، وادە ی لوامەن
ئەلوەدای ئاخەر ئەو نامامەن^(۴)
دەولتە کە ی وەسل پانە زەوالەن
جاریوتەر دیدەن بالات مەحالەن^(۵)
سا دلم وەش کەر وە ئیلتیفاتی
بەدیە وە لاو، بوینووت ساتی^(۶)

(۱) نەدەرۆم وە باد: نەمدا بە با: خاتر کەرە شاد: دلم خۆشکە.
(۲) واتە: بیه بە هۆی مانەوێ ئەو نیوێ گیانە نارەحەتم با نەمرم.

[۲]

(۳) مەولەوێ ئەم پارچە شیعەرێ لە سەر دەمی فەقێ یەتیدا بو «شیخ عەزیزی
جانە وەرەبی» هاوڕێی نوسبوێ کە لێی جوێ بوو تەو و چوو بو «بانە».
(۴) لوامەن: پۆشتمە. ئەلوەدا: ئەلوەداع، مالاوایی. ئەو نامامەن: نەگەرانیە دوامە. لە
هەندێ نوسخە ی تردا «ناماو نامامەن». واتە: هاتنەو و نە هاتنەو مە.
(۵) وەسل: بە یارگە یشتن. پانە زەوالەن: پێ لە لەناو چوونە. جاریوتەر: جاریکی کە.
(۶) وەش کەر: خۆش کە. ئیلتیفات: لالی کردنەو. بەدیە وە لاو: بێروانە بە لادا، لایە
بکەرەو. بوینووت: بتینم.

با به یۆ شنۆی شیرین رازه کەت
 گۆش دەرۆ لادی مەینەت گازە کەت (۱)
 ئاخەر سەفەرەن، را خەیلی دوورەن
 مەنزڵ بی پایان تۆشە زەرورەن (۲)
 دینت تۆشە ی چەم، مەیلت تۆشە ی دل
 رازت تۆشە ی گۆش، مەنزڵ وە مەنزڵ (۳)
 کئی زانو چۆن بو ئە ی دنیا ی فانی؟
 با ببۆ نە بەین گەردەن ئازادی!
 مەن شەوی نالەم جۆش ئاوەردە بو
 سەگی ئاسانەت بیدار کەردە بو (۴)
 یا ناستە بو سەیل دیدەم، نەفەسی
 نەسیم گەرد پات بەرۆ پە ی کەسی (۵)
 جەمینت زەحمەت نیگام کیشابۆ
 کەف پات وە خار دیدەم ئیشابۆ (۶)

- (۱) با به یۆ: با بیئت. شنۆ: شنە. شیرین رازه کەت: قەسە خۆشە کەت. گۆش دەرۆ: گۆی شل کا. لادی: تاوی. مەینەت گازە کەت: ئەو خۆشە و سەستە کە مەینەت گازی لی گرتوو.
- (۲) ئاخەر سەفەرەن: دووا سەفەرە. را: ری. تۆشە: توشوو.
- (۳) دینت: دینتی. چەم: چاو.
- (۴) ئاسانەت: بەر قاپیت. لە «ئاسانە» وە هاتوو. واتە: نەوێک شەوێکیان نالە ی مەن جۆشی هینابی و سەگی بەر قاپیتی بیدار کردیئەو.
- (۵) ناستە بو: نە ی هیشتی. نەفەسی: هەناسە یێک، تاوێک. بەرۆ: بری، بیا. واتە: یا خود لافاوی چاوم تاوێک نە ی هیشتی. با ی نەسیم تۆزی پیت بەری بو یەکیک.
- (۶) جەمینت: ناوچاوت، تەوێلت، لە «جین» ی عەری بەو هاتوو. نیگام: سەیرکردنی مەن. کەف پات: بەری پیت. خار: درک. واتە: نەوێک ناوچاوت ئازاری پی گە یشتی بە هۆی ئەو وە کە مەن بو روانیو، یا خود بەری پیت بە درکی برژانگم ئیشابی کە بەسەریا ئەرۆشتی.

يا كەردەبۆ دىل دىوانە كەي تەنگ
 ۱) ۋەخت نىشانەي دىلان پەي خەدەنگ
 پەلەپەل پەي زەوق زامى ۋە تىرت
 ۲) ئازار دابۆ تاى زولفى زەنجىرت
 يا خۆ تۆدابۆت ۋە دىل مەزەي مەرگ
 ۳) تىر خەدەنگت دابۆ نەتۆي جەرگ
 يا مەردەبۆت دىل دىوانەي دلگىر
 ۴) جە تىر ئەندازى كەردەبۆت تەقسىر
 يا نەدابۆت تۆزگەرد پالاكەت
 ۵) پەرى سورمەي چەم سفتەي پالاكەت
 تۆبويەر جە من، من زوو ويەردم
 ۶) ھىممەت بۆ، ھا ژار مەحرۇمىت ۋەردم

- (۱) خەدەنگ: تىر. مەعنای ئەم شىعرە لە گەل شىعەرى دوايى دايە.
 (۲) زەوق: زووق، چەشتن. واتە: يا خود دلە شىتە خەفەتبارە كەم كاتىك كە دىلان ئەبن بە نىشانە بۆ تىرى چاوت، پەلەپەلى كەردىن بۆ چەشتنى زامى لە تىرە كەي تۆۋە، ۋە لە پەلەپەل دا ئازارى گە ياندېن بە تاى زولفى تۆكە بوو بە زەنجىر دلى منى پىن بە سراۋەتەۋە.
 (۳) دابۆت: دايتت. شاعىر پاش ئەۋەي داۋاي لى بووردنى تاوانە كەي خۆي كەرد لە يار، دىتە سەر باسى تاوانە كانى ئەۋىش تاگەردنى ئازاد بكا. ئەۋەتە ئەلنى يا خود تۆ تامى مەرگت بە دلە چشاندىن ۋە بە تىرى برزانگە كانت جەرگمىت برىندار كەردىن ۋە دلەت پىن بەش كەردىن لە پىكران بە تىر.
 (۴) مەردەبۆت: شكاندىتت. واتە: ئەگەر دلشمت لە تىر بىن بەش نە كەردىن، كەمت دايتتى ۋە درىغت لى كەردىن، ۋە بەۋە دلەت شكاندىم.
 (۵) پالا: كەۋش. پەرى: بۆ. واتە: تۆزى كەۋشە كانت نەداين بۆ كەلى چارى ئەۋ كەسەي سووتارى عەشقى بالاتە.
 (۶) بوەر: بوەرە. ويەردم: بووردم. ھىممەت بۆ: خواحافىز بىن. ۋەردم: خواردم.

چه پگهرد پهی دووریت شانا مۆرهی نهرد
 وه زاهر «بانه»ش وه بههانه کهرد^(۱)
 تافهلهک پهیمان نه بههانه بو
 ئه سهد بانه بو، باز شوکرانه بو^(۲)
 ئه فرسه تش دا پهی دل خه مینت
 عومری دووباره ن جار یوتهر دینت^(۳)
 وه ناستش، ئازیز! تو وه سلامهت
 دیدهن دیدار کهوت ئه و قیامهت!^(۴)

(۱) چه پگهرد: گهردوونی چه پگهرد. شانا: وه شاندى. بانه: شارێکه له کوردستانی ئیران له سنووری ناوچهی «پینجۆین»ه وه. واته: گهردوون که زاری خۆی هه لدا دووری هینا، ئیتر چون بو بانهی کرد به بیانوو، ئه م شیعره له نوسخه کهی مه حمود پاشادا به م جوړه نووسراوه:

چه پگهرد چه خاتر وئش هه رگیز نه وه رد کهی بی جامی مان پر چه گهرد نه کهرد
 واته: گهردوون روژی دهستی له ئاره زوی خۆی هه لنه گرت، روژی نه بوو جامی مهی مان پر نه کا له خاک و خۆل.

(۲) پهیمان: بو مان. ئه سهد: با سهد جاریش، هه رچه ند. واته: تا گهردوون له سه ر بیانوو بی پیمان، ئه گه ر هه ر بو بانهش مان دوور بخاته وه هه ر شوکرانه بژیرین.

(۳) دل خه مینت: دوسته دل پر له خه فه ته کهت.

(۴) ناستش: نهی هیشته. نیوه شیعری دوهمی ئه م شیعره له هه ندی نووسخه دا به م جوړه نووسراوه:

کهوته ن ئه و دیوان سارای قیامهت

واته: چا و بی کهوتنه وهت کهوتنه و دیوه خانی دهشتی مه حشه ر.

[۳]

ئەمجار سەخت تەرەن

ئەمجار سەخت تەرەن زامم جە جاران
چلّ مدوّ دایم چون گەستەى ماران^(۱)
هەر وه زۆر مەندەن رای ئامای نەفەس
تای ریشەى تاقت شینەم جە دەس^(۲)
بلیسەى فیراق سوچنان جەستەم
ناسۆرەن زامان گاز خەم بەستەم^(۳)
دووی کەواو دلّ پۆشان سەر هەردان
زەرد کەردەن روخسار پایز دەردان^(۴)
سەرسامەن عاڵەم یە کسەر جە نالەم
فەلەک مۆرەى بەد شاننا وه تالەم^(۵)
مەینەت سەر بەرزەن، شادیم زگارەن
ساقی! جامە کەت ئەمجار وه کارەن^(۶)

[۳]

- (۱) چلّ مدوّ: چلّ ئەدا.
(۲) ئامای نەفەس: هەناسەدان. شینەم جە دەس: لە دەسم دەرچوو.
(۳) سوچنان: سووتاندوو. ناسۆرەن: لیبی کردووم بە تیراوی. گاز خەم بەستەم: کە بە گازی مەینەت لیبم پەیدا بوو.
(۴) دوو: دووکەل. کەواو: کەباب. پۆشان: دای پوشیو. زەرد کەردەن... تاد: پایزی دەردی روخساری زەرد هەلگێراوم.
(۵) تالەم: «طالع»م، بە ختم. واتە: گەردوون زاری خرابی بو بەختی من هەلدا.
(۶) زگار: زویرو خەفەتبار. واتە: ئەمڕۆ کە مەینەت باویەتی شادیم لە دلّا نیە، وهختی ئەو یە پیالە کەم بەدەیتی.

بۆرئ وە مەجلیس لا بەر پەردەى شەرم
 وە دەورئ ديسان بەزمئ کەرمئ گەرم^(۱)
 تا موتريب وە ساز حەنجەرەى بئى گەرد
 ھوردۆ مەقامئ دەوا کەرۆ دەرد^(۲)
 بەل ناکا نەى چى بەیۆ جە لاوہ
 وە مەقامە کەى قەقنەس ئاساوہ^(۳)
 بەزمیمان جەم بۆ چون ھەردە جارار
 بنۆشین جامئ وە یاد یاران^(۴)
 ھەر وە زۆر مەندەن نیم نەفەس باقى
 پەر کەر جامەکت، دەخیلم ساقئ!
 ئەر ئازیز وەى تەور لئیم کەرۆ ستەم
 خەلاسىم نیەن ئەمجار خاتر جەم^(۵)
 ەرق چون شەونم نیشتنەن نە رووى گول
 تەر کەردەن تاتای توغراکەى سونبول^(۶)
 جە قازان خەم، دل کەردەن وە ئاو
 وە درۆ ماچۆ مەگىروو گولاولا^(۷)

- (۱) بۆرئ: وەرەوہ. دەورئ: ھەلسوورانئىكى تر. کەرمئ: بکەین.
 (۲) حەنجەرە: ئاوازەى بین. ھوردۆ مەقامئ: ھەل بداتە لئیدانى نەقامئ.
 (۳) بەیۆ: بئت. وە مەقامە کەى... تاد: واتە: نە قامە کەى کە وەك ئاوازی قەقنەس خویش و
 دلگىرە. (۴) بەزمیمان جەم بۆ: کۆرئ بىہستین.
 (۵) لئیم کەرۆ ستەم: ستەم لئى بکا. شىعرە کانئ دوواوہ باسى ستەمى یار ئە کەن.
 (۶) گول: مەبەستى کولمى یارە. توغراکەى سونبول: زولقە لوول خواردووہ کەى کە وەك
 مۆرى توغرايى وایە.
 (۷) واتە: لە مەنجهلئى خەما دلئى تواندوہ تەوہو کردووہ بە ئاو، کە چى بە درۆى خۆى
 ئەلئى گولاولا ئە گەرم.

ئازىزم! گوللاو بۆي خۆي كولم تون
ئەر بۆي تونە بۆ بۆي گوللاو جە كۆن؟ (۱)

زەرەي بۆي زولفت كەفتەن نە بەرزان
بۆي گولان كەردەن جە بەرزان ھەرزان (۲)

ئازىز، ۋە مەرگت گەر ئىنسافت بۆ
ھەنى كافي يەن بۆي زولفت پەي تۆ (۳)

ئىترچ حاجەت ویت مەدەي عەزاو:
قەبوول كەري جەور مە گىرى گوللاو؟ (۴)

.....

[۴]

ئىحيا نەبوون (۵)

ئىحيا نەبوون، سانا ھشون مەردەن:
نامە كەش ئامان، گلەيش كەردەن (۶)

(۱) خۆي: ئارەق. جە كۆن: لە كۆي يە. (۲) زەرەي: تۆزىكى.

(۳) ھەنى: ئىتر. كافي يەن: بەسە.

(۴) عەزاو: عەزاب، ئازار. قەبوول كەري... تاد: خۆت ماندوو ئەكەي گوللاو ئەگري.

[۴]

(۵) مەولەوي ئەم غەزەلەي لە ۋەلامى دۆستىكيا نووسىيە كە نامەي بۆ ناردوۋە گلەيى لى
كردوۋە لە نامە كەي دا.

(۶) ئىحيا نەبوون: زىندوو نەبمەۋە. نەشون مەردەن: نەچمەۋە مردن. ئەم شىعرە بە پىي
ھونەرى «بدىع» پىي ئەلەين «لف و نشر». نيۋە شىعەرى يە كەم دوو بەشە، نيۋە شىعەرى
دوۋەھەمىش ھەرۋەھا. بەشى يە كەمى نيۋە شىعەرى دوۋەم ئەگەر پىتەۋە بۆ بەشى يە كەمى
شىعەرى نيۋە شىعەرى يە كەم، بەشى دوۋەمى نيۋە شىعەرى دوۋەھەمىش ئەگەر پىتەۋە بۆ
بەشى دوۋەھەمى نيۋە شىعەرى يە كەم. واتە: چۆن زىندوو نەبمەۋە لە پاش مردن لە بەر
دوورى ئەۋ كە نامەي ھاتوۋە بۆم؟ ۋە چۆن نەمرمەۋە كە گلەيى لى كردووم؟

قاسدا! شوّ وه لای ئه وه نه مامه
 چون یاوای، پیش دهر ئه ی جواو نامه^(۱)
 جه وه ئه سکه نجه بین دهس سوروشته کهت
 یانی: نامه که ی زیباو زوشته کهت^(۲)
 به باده که ی ویت جام جام وهرده وه
 تالی سه فرای دهر د دووریش به رده وه^(۳)
 فه رماییت به وه له فز شه که ره رازه وه
 گا جه رووی عیتاب، گا وه نازه وه: ^(۴)
 نه وه خت هیجران ویداعت فاما،
 نه وه شه مال دا په یامت ئاما^(۵)
 ده یسا هوریزه، خه میاره که ی ویم
 بو شاد بهر وه دین دیداره که ی ویم^(۶)

(۱) قاسدا: نیراوا. شو: برۆ. یاوای: گه یشتی. پیش دهر: بیده ری.

(۲) ئه سکه نجه بین: جوّره شه ره به تیکی ترش و شیرینه. دهس سروشته کهت: به دهستی تو دروست کراوه که. زیباو زوشته کهت: جوان و ناشیرینه کهت، به لام لیتره دا مه بهس «خۆش و ناخۆشه کهت»، چونکه نامه که ی هه ندیک ی خۆشه وه هه ندیک ی ناخۆشه. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به مه عنای شیمری دوا یی به وه.

(۳) باده: مه ی. ویت: خۆت. وهرده وه: خوار دبه وه. واته: نیراوا بچۆ پیتی بلّی که وا نامه پر له قسه ی خۆش و ناخۆشه که تی خۆنده وه که وه ک سکه نجه بین ترش و شیرین و ابو که بو نه هیشتنی سه فرا ئه خوریتته وه، وه به خۆندنه وه ی سه فرای دهر دی دووری لابر د. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «به باده که ی ویت» نووسراوه: «بیماره که ی دل» واته: دل برینداره که...

(۴) فه رماییت: فه رمو بووت. به وه له فز... تاد: به قسه وه که شه کر شیرینه کانت. گا: گاهی، جار ی. و تراوه که ی له شیمری دوا وه دایه.

(۵) ویداعت فاما: فامیت خودا حافیزی بکه ی. په یام: په یغام.

(۶) هوریزه: هه لسه. خه میاره که ی ویم: هاوړی که ی کاتی خه میاریم. له م شیعره دا قسه که ی ئه وه دوا یی دی که پتی وتبوو.

تۆ تىرەكەي ویت، وه زامدارى ویم
تۆبى باكى ویت، بورده بارى ویم^(۱)
ئەو وەخت پای کاو هەرد دل تەم بۆ
ئەساسەي دوورى ئازيزان جەم بۆ^(۲)
چۆن نەبریۆ تاي رشتەي سەبوورى؟
گۆش چۆن ویش مدۆ وه قسەي دوورى؟
زوان چۆن تاقتە هیممەت وازیشەن؟
دیده چۆن تاقتە شۆن دىايى شەن؟^(۳)
گیچ مدۆ دەروون چەنى نیش، ئامان
بەلام هەي سەر خیل نەو توول نەمامان^(۴)
چۆن ياراي نەفەس بەراوہ رده مەن؟
سۆزش وه شەمال رەوان کە رده مەن؟^(۵)

-
- (۱) بورده بارى: سابىرى. لەم شىعەرە و شىعەرە كانى پاشەوہدا وە لامى ئەداتەوہ و بيانوى بۆ دىيىتەوہ، ئەلئى: سۆيىدەت ئەدەم بە تىرەكەي خۆت و بە برىندارى خۆم... تاد.
- (۲) كاو: زەردو ما. ئەساسەي: ھۆيە كانى. مەعنای ئەم شىعەرە دوو شىعەرى دوايى ھەموو لە شىعەرى ژمارە يانزەدەدا لئى ئەدرىتەوہ.
- (۳) ھەممەت وازى: مالاوايى. شۆن دىايى: بە شوئنا روانىن. واتە: كاتئى كە داوئنى ھەردى دل تەم داى گرتبى و ھەموو ھۆيەكى دوورى ئازيزان كۆ بويىتەوہ، تالى رشەي سابىرى من چۆن ناچىرئى و گويى چۆن ئەتوانئى باسى دوورى بىسى و زويان چۆن تواناي مالاوايى ئەبئى و چا و چۆن تاقتەي بە شوئنا روانىنى ئەمىنى؟.
- (۴) نیش: ئيش. نەو توول: تازە ھەلچو.
- (۵) يارا: توانا. نەفەس بەراوہ رده مەن: ھەناسە دانمە. سۆزش: سۆزى دەروون. رەوان كە رده مەن: رەوانە كەردنمە.

مەتەرسوو جە حیفز تەقریر ئەحوال،
 سوچۆ خەزانەى خەيال شەمال^(۱)
 من خو شەوو رو ئارەزووی تۆمەن
 پەرى دىدەنت نەزرو فتۆمەن^(۲)
 بەلام، يەن وە ياد بالاکەى تۆو
 دەورم دان وە دەور ساراو سەركۆو^(۳)
 بۆى بالات ھەرزان وە دەشت و دەردان
 نەمز راى لای تۆم وە کام گوزەردان^(۴)
 گلەى تۆ وەى تەور، حالەت وەى نەسەق
 دووربچت وەى رەنگ، خودا تۆ وە حەق!^(۵)

(۱) مەتەرسوو: ئەترسم. سوچۆ: بسووتى. واتە: ترسى ئەووم ھەبە ئەگەر شەمال باسى
 حال و ئەحوال بىنى بۆ لاتان گەنجینەى خەيال شەمال گرى تى بچى، چونکە ئەوئەندە
 سۆزم ھەبە.

(۲) پەرى: بۆ. نەزرو فتۆ: «نذر الفتح»، بەو سەدەقەبە ئەلین کە بۆ ھاتنەدى دڵخواز
 ئەکرى.

(۳) يەن: ئەوئەندە. مەعنای ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعەرى دوایى يەوہ.

(۴) نەمز: نازانم. واتە ديارە من ھەمیشە خوا خواى ئەوومە بۆم ھەلکەوئى بت بينم، وە بۆ
 گەيشتن بەم ئەنجامە خىرو حەسەنات ئەکەم، بەلام ئەوئەندە بە يادى بالای تۆو گەراوم،
 بۆنى تاو ھەموو دەشت و دەرى گرتووەتەوہ. لە بەر ئەوہ نازانم رى لای تۆ لە کام
 گوزەرەوہبە. تا بىم بۆلات. مەولەوى بەم شىوہ جوانە وەرامى خو شەويستەکەى ئەداتەوہ
 بۆى باس ئەکا کە بۆچى پى نەکرا مالاًوايى لى بکار ئىستاش نە ئەتوانى سەرىکى لى بدا
 وە نە ئەش تەوانى نامەيىکى لى بنووسى.

(۵) تۆ وا گلەيىم لى بکەيت و منيش حالەتم وابى و دووربشت ئەوئەندە ناخۆش بى،
 مەگەر ھەر خوا خۆى بەزەبى ياما يىتەوہ...

[۵]

ئارەزوومەندیم

ئارەزوومەندیم جە حەد و یەردەن
فراوان خەیلی تاسە ی تۆم کەردەن^(۱)
قییلەم بەو ئەحەد بی هەمتای فەردەن
سەوگەند یەکیۆن چەنی تۆم وەردەن^(۲)
فکرو خەیاڵان وەسواسە ی وەفات
دایم نە دلەن نە رووی سەر بسات^(۳)
شەوان تا وە رو فکرم جە لاتەن
رۆح رەوانم نە خاک پاتەن^(۴)
قالبم بی رۆح، ئەروام نەمەندەن
من دان حەیات زیندە گیم کەندەن^(۵)
نامت چون ئەوراد سووچ و ئیواران
موانووش وە گەرم نە پای دیواران^(۶)
چەم چون شاباز و پل شکار بو
دایم بال پەرواز نە سەر دیار بو^(۷)

[۵]

- (۱) و یەردەن: تی پەریو.
- (۲) بەو ئەحەد: بەو تاكو تەنیا یە. سەوگەند: سوین.
- (۳) وەفات: وەفای تۆ. نەرووی... تاد: لەم سەر زەوی یەدا.
- (۴) رۆح رەوانم... تاد: گیانم لە سەر خاکی بەرپێ تایی.
- (۵) قالبم: لاشەم. ئەروام: ئەرواحم، گیانم. من دان... تاد: من دانی ژیانم کەندوو و تازە بە تەمای ژیا نی نەماوم.
- (۶) ئەوراد: ویردو دوعا. موانووش: ئەی خوینتم. نە پای دیواران: لە پەنای دیوارانا.
- (۷) شکار: راو. بال پەرواز: بالی گرتیی تەو. نە سەر دیار بو: بە سەر و لاتانا. واتە: ئەی چاوە کەم من وەکوو شاباز... تاد. قسە کە ی لە شیعری پاشەو هەدا تەواو ئەبی.

جه سهر قه لآوه مه گیلوون پهی تۆ
 دهك دیدهم هر دوو سهد جار فدیت بۆ^(۱)
 ئامان، ههی ئازیز بینایی چاوان!
 گلهم ههن جه تۆ خه یلی فراوان
 یانئ چیش مه یلت فه رامۆش که ردهن
 مهر بادهت نه جام بی شهرتی وهردهن؟^(۲)
 وهرنه یانئ چیش نه جاران جاری
 خه بهر نه په رسی جه راویاری؟^(۳)
 ئومیدم ئیده، ئامانهن ئامان!
 جهی فیشتەر ناسۆر نهوزی زامان^(۴)
 نه حوال حالات شهرت و وه فاکت
 بکیانه په ریم تۆ بی خوداکت!^(۵)
 نه سال و نه ماه، نه ههفته نه شهو
 نه ساتی ئارام، نه دهقیقه خه و
 نمه شۆم نه چه، دیدهم، نه دووریت
 هر ئید موانوون: ئاخ جه مه هجووریت!^(۶)

- (۱) سهر قه لآ: هه وارگه به که نه که ویتته پشتی دئی «سه رشاته» که نشینگه ی مهولهوی بووه. مه گیلوون: نه گه ریم. فدیت بۆ: به قوریانت بی.
- (۲) مهر: مه گهر، بۆچی. بادهت... تاد: شه رابت له پیالهی بی شهرتی یا خوار دووه ته وه؟
- (۳) وهرنه: نه گینا. نه جاران جاری: جاری له جاران. راویار: ریوار.
- (۴) ئیده: نه مه یه. نهوزی: نه خه ی. واته: له مه زیاتر زامه کانم به ناسۆر نه خه یته وه نه یان کولیتته وه.
- (۵) بکیانه په ریم: بنیره بۆم.
- (۶) نمه شۆم نه چه: ناچیتته چاوم. ئه م جومله مه عنای شیعری پیشوو ته واو نه کات. هر ئید... تاد: واته: ویردی زوبانم نه وه ته هه میسه نه ئیم ئاخ له دووریت.

ئیسە کی تاقەت دووری تۆ دارۆ؟
دەك بەرق غەزەب وە جەستەم وارۆ! (۱)
بە سەرگەردت بام، ئەرواحە کە ی ویم!
جواب سەریح بکیانە پەریم...

[۶]

ئەنیس خە یال

ئەنیس خە یال دەردان پەر زام!
مەرھەم جەستە ی خەستە کە ی ناکام! (۲)
خە یلین نە گێجاو بەحر مە هجووری
نە دەور دەوی تە نوورە ی دووری (۳)
پووشە کە ی جەستەم وە پەنا کە فتنە
سامیعەم خە بەر یاران نە شنە فتنە (۴)
ئەینشە لالا، چەنی خۆشحالی، شادی
نە شاخە ی شوخی گەردوون، ئازادی (۵)

(۱) دارۆ: هە یە تی. وارۆ: بیاری.

[۶]

(۲) ئەنیس: هۆگر، بیوہ گیراو. مەولەوی بەم شیعەرە قسە لە گەل خۆشە و یستە کە ی خۆی ئەکا.

(۳) دوە: دووکەل. تە نوورە: گێژ. مەعنا ی ئەم شیعەرە بە سراوہ بە شیعری پاشەوہ یەوہ.

(۴) کە فتنە: کە وتووہ. سامیعەم: گویچکەم. نە شنە فتنە: نە ی بیستووہ. واتە: دەمی کە لەشی وەك پووشم لە بەر گێژە لولوی دەلیای دووری و دووکەلی تە نوورە ی لی جوی بوونە وەت کە وتووہ تە لاوہ. ئەو تە هێچ باسیکی تۆم بەر گویم نە کە وتووہ.

(۵) چەنی: لە گەل. شاخە: بیا هەل شاخان. شوخی: گالته بی کردن.

چهنی وهش بهختی دوو دهس نه گهردهن
 عومرتان وه عهیش عوشهت ویهردهن^(۱)
 نهك چون من جه دهس بی مهیلی دلبر
 مه کیشوو هر سات هزار دهردهس^(۲)
 دایم دل رهنجوور هیجران یارم
 زهنجیر جهفای زولف نیگارم^(۳)
 خوسوس شهراری دووری زور کهردهن
 مهزعهی ههستیم وای سهبوون بهردهن^(۴)
 کس بهوینهی من پر مهینهت نهبو
 گورفتار دوس بی بهینهت نهبو^(۵)
 هیچ کس موپتهلای دووری یار نهبو
 چون من سهرگردان بی قهرار نهبو
 کس نهبو چون من یار بهدکاران
 زامدار موژهی دیده خوماران^(۶)
 جه هازهی هووناو دهررون پر دهر
 نه گهردهش چهرخ گهردوون چهپ گهرده

(۱) وهش بهختی: بهختیاری. عوشهت: خوش رابواردن. ویهردهن: بهسهر بردوو.

(۲) مه کیشوو: نه کیشم.

(۳) دل رهنجوور: دل شکار. زهنجیر: بهندی. نیگار: وینهی جوان. مه بهس له یاری وهك
 وینه جوانه.

(۴) زور کهردهن: زوری هیناوه. ههستیم: بوونم. مه بهس له لهشیهتی. وا: با.

(۵) بی بهینهت: بی وهفاو بی بهین.

(۶) موژه: برژانگ. دیده خوماران: چاو مهستان.

تا جە تۆبىرىم وە مەرگت قەسەم
ساتتى ئاسايش نەدىنەم وە چەم
نەكەرى خەيال گەلەيى كەردەن
نەواچى بادەي بى شەرتىش وەردەن^(۱)
ئەرزەلەل دەس بى شەرتان نەبوون
كەي مەبۇ مەيلت فەرامۇش كەروون؟^(۲)

.....●.....

[۷]

ئىمشەو ھەم خەمان

ئىمشەو ھەم خەمان وەنەم سەرداۋە
سەر تا پاي تەنم ئاير وەرداۋە^(۳)
جەستەي زەعەفم، ئىستىخوان رىش
ھەر ئازاي رىشم مەگىيا پەي وىش^(۴)
گۆشت و پۆستەكەم نەفت پىدا رۇيا
مەغزو ئىستىخوان وە ھەمدا پۇيا^(۵)
كەس نەبى ئاۋىش بىكەرۆ سەردا
بلىسەش بەرز بى وە ھەر تەرەفدا
زاھىرەن دلم ھەم كۆش كەفتەن
داخۆم جە دۆسان ھەم كى دوور كەفتەن؟

(۱) نەواچى: نەلئى. وەردەن: خوار دوو ەتەو.

(۲) نەبوون: نەبم. كەي مەبۇ: كەي ئەبى. كەروون: بىكەم.

[۷]

(۳) وەنەم سەرداۋە: سەرى لى دامەو. ئاير وەرداۋە: ئاگرى بەرداۋە.

(۴) ئىستىخوان: ئىسقان. رىش: بىرىندار. ھەر: ھەموو. مەگىيا: ئەكول.

(۵) وەھەمدا پۇيا: پۇيان بەيەكا.

جه تاو ئایر ته نوورهی دهروون
 دیسان سهرواز کهرد زوخواو چهنی هوون^(۱)
 ساقی باوره ئه مهی دوو ساله
 پیّم دهر یهک جامیّ حالم بهد حاله^(۲)
 موغهنی اکۆکر سازانت وه هم
 سه متووری، تاری، وه هم کهره جهم^(۳)
 نهی چی! سالی دهر، قهزات وه مالم
 دهمی دهر جه نهی، دهروون زوخالم^(۴)
 هۆشی کهر هام فهدا! سازان بسازه
 بالات وه کالای خه مان بوورازه^(۵)
 باوره بسات ته مام ته یار که
 شه وخه فتهن شووم به ژار مار که^(۶)
 قهزای په نجه کهت دهک له من که فی
 خه یلی عاجزم، سالی دهر ده فی^(۷)

- (۱) سهرواز کهرد: لیشاوی هینا.
 (۲) باوره: بینه. مهی دوو ساله: مهی کۆن. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «پیّم دهر یهک جامی» نووسراوه «پیّم دهره جامی».
 (۳) موغهنی: گۆرانی بیژ. کۆکر سازانت وه هم: سازه کانت بخهره یهک.
 (۴) دهمی دهر جه نهی: دهمی بنی به شمشاله وه.
 (۵) هۆشی کهر: هۆشی بکه ره وه. هام فهدا: هاو دم. سازان بسازه: سازه کان ریکه.
 کالاً: بهرگ. بوورازه: بدووره.
 (۶) بسات: راخهر، بهرپه. لیره دا مه بهستی لئی هۆی رابواردنه. ته یار: ناماده. شه وخه فتهن شووم: خهوی ناخۆشی شووم. واته: خهوم لئی تال که با خهوم لئی نه که وئی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «به ژار مار که» نووسراوه: «وه ژار مار که».
 (۷) له من که فی: له من که وئی.

باوهره کوورە ی دڵ نه جهه دو جهخت
پرووی ته وییخ وه لای «مه عدوومی» به دبهخت (۱)

[۸]

ئیمشهو دیارهن

ئیمشهو دیارهن بانگم بی شهرمهن
زایه له ی سه متوور که لله م وه گهرمهن (۲)
سه دای زیلو بهم مهینهت سه د ته رزه ن
خه فته شادیشه ن، خه م ده ماخ به رزه ن (۳)
هوشم بی هوشه ن، فام قامه ت قاخ
بو ی دووری ئازیز مه یوم نه ده ماخ (۴)
نه ی چی ا دره ننگه ن سا مه که ر دره ننگ
فیدای په نجهت بام، نه ی باوهر وه ده ننگ (۵)
هه ر ته رزی په ی ویش بکه رو رازی
گیرو نه ده روون هه ر سازئی گازی (۶)

(۱) جهه دو جهخت: جۆش و خڕۆش. ته وییخ: سه رزه نشت. واته: کاکه ی ده ف لێ ده ر
به ئاوازی ده فه که ت دڵ بی نه جۆش و رووی سه رزه نشتت بکه ره «مه عدوومی» ی
چاره په ش با بیر بکاته وه.

[۸]

(۲) زایه له: ئاوازه. واته: ئاوازه ی که لله ی وه که سه متوور گه رمی کردووه وه ده ننگ ته داته وه.
(۳) زیلو و بهم: دوو ئاله تی مؤسیقان. ته رز: جۆر.
(۴) فام: تی گه یشتن. قامه ت: بالآ. قاخ: وشه یه کی تورکی یه واته هه سته، ئه بی له «قالق» وه
هاتبی. ده ماخ: لووت. مه به س ئه وه ته بالآی تی گه یشتنم هه سته ی لێ کراوه رویشتووه.
(۵) مه که ر دره ننگ: دره نگی مه که. بام: بم. باوهر وه ده ننگ: بی نه ده ننگ.
(۶) واته: هه ر ره نگیه ی قسه یی بو خۆی بکا وه هه ر سازئی گازی له دڵ بگریئ.

بچۆشۆ ھەر کەس وە قەد نالەھى ویش
 بنۆشۆ ھەر کەس وە پيالەھى ویش (۱)
 جەلای ھەر گەردى وە سەدایى وەن
 دەواى ھەر دەردى وە نەوايى وەن (۲)
 ھەر مەقامى وەت جگەر تاون بۆ
 تەلفى بىچارەھى دلان لاون بۆ (۳)
 ئەو سەدای دەردە خەيلى دلكەش بۆ
 دل تفلان ئاسا بەلكم دل وەش بۆ (۴)
 ھەى پەشيوى ھۆش، ھەى شيويان فام
 ھەى عەقل عەبەس، ھەى خەيال خام (۵)
 مەن و دل وەشى و سەفایى كەردەن
 ھوونى يەكتەرين تا وەرۆى مەردەن (۶)
 سا دەى، ساحيب نەى! ريشەى دل كەر پەى
 تاليم دەر، ئەى فەرد وە نەزمەكەى نەى: (۷)

- (۱) بچۆشۆ: بچۆشى، بکولى. بنۆشۆ: بنۆشى، بخواتەوہ.
- (۲) جەلا: پاك بوونەوہ. گەرد: تۆز. وە سەدایى وەن: بە ئاواز ئکەوہ. وە نەوايى وەن: بە لیدانى نەقامیکەوہ یە.
- (۳) تاون: توینەرەوہ. لاون. لاوینەرەوہ. واتە: دلەى بەسەزمانى وەك منالم بلاوینیتەوہ.
- (۴) واتە: ئەو دەنگەت ھەرچەند ئاوازی دەردیش بى، با خۆش و دلگير بى بەلكو دلّم وەك منال پى شاد بى.
- (۵) شيويا: شيوا. عەبەس: ھىچ و پوچ. واتە: ھاوار لە پەشيوى ھۆش و تىكچونى فام... تاد ھۆى ئەم ھاوارەش لە شيعرى دوايى دا دى.
- (۶) ھوونى يەكتەرين: دوژمنى خوینە خۆرى يەكتەرين.
- (۷) ريشەى دل پەى كەر پەى: ريشەى دل بپرە. تاليم دەر: تەعلیم دادە. ئەى فەرد: ئەم تاقتە شيعرە. نەزمەكەى: بەزم و ئاوازەى.

ئېمىشەو ۋە ھەر حال شەو ۋە رۆ بەروون
ئەي خوا سا مەرگى، سەھەر چىش كەروون^(۱)

[۹]

ئەياز ھەمراز^(۲)

ئەياز ھەمراز نالەو ئاخو دوود
عەرزىش ھەن ۋە خاك ئاسانەي مەحمود^(۳)
ياۋا، وات، نامەي شىرىن ئىنشاد:
نەي رەمزاندا نەشۈن جە ياد^(۴)
نەكەردەن ئىفتار، دۆسەكەي كامىل!
سىۋاي ۋە مەي كووس خەيالەكەت، دل^(۵)

(۱) ۋە ھەر حال: ھەر چۆن بىن. شەو ۋە رۆ بەروون: شەو رۆژ ئەكەمەۋە. ئەم شىعرە
ئەۋەبوۋكە داۋاي لە شىمال ژەن كرد بە شىمالەكەي لىي دا.

[۹]

(۲) مەۋلەۋى ئەم قەسىدە بەي لە ۋەلامى مەحمود پاشاي جافا نووسىۋەكە لە مانگى
رەمزان بۆي نووسىۋو دوغاي خىرى بۆ بكاو بۆي پاپتە ۋە لە بارە گاي خوا.
(۳) ئەياز: ۋەزىرە بە ناۋبانگەكەي سولتان مەحمودى كورى سوبوكتە گىنى غەز نەۋى بە.
مەبەس لە ئەياز مەۋلەۋى خۆبەتى. دود: دوۋكەل. ئاسانە: بەردەرگا. ئەم ھىنانى ناۋى
ئەياز مەحمودە بە ھونەرى بەدەي «تورى» يى ئەلەين. تورى ئەۋەيە ۋە شەيەك دوو
مەنەي ھەبى، بەكىكى نرىك ۋە يەكىكى دور، ۋە بۆ مەنە دورەكەي بەكار بھىنرى ئەك
بۆ مەنە نرىكەكەي. ئەۋەتە لىرەدا مەبەس لە ئەياز مەۋلەۋى بە، ئەك ئەيازى ۋەزىرى، ۋە
مەبەس لە مەحمود مەحمود پاشاي جافە، ئەك سولتان مەحمود.
(۴) وات: وتى. شىرىن ئىنشاد: خويندەنەۋە خۆشەكەت. نەشۈن: نەچم. وشەي
«ياۋا» ۋە «وات» ھەردوۋىيان دېنەۋە بە سەر جوملەي «نامەي شىرىن ئىنشاد» دا.
(۵) سىۋاي: بىجگە. مەي كووس: كاسەي مەي. واتە: ئەي دۆستى كامىل دل بىجگە
لە كاسەي شەرابى خەيالى تۆ بە ھىچى تر بەربانگى نەكردۋەتەۋە.

فاتحه‌ی کتاب دوعام، شهو شه روئن
 ئیلتیماس حوسن خاتمه‌کهی تۆن^(۱)
 حه‌ق وه لوتف ویش باوه‌رۆ شه‌وریت
 سوود سه‌رمایه‌ی عه‌قیده‌کهی ویت^(۲)
 وه‌ر نه من لافاو تاوانان به‌رده‌م
 دوعا رای ده‌رگای قه‌بوول گوم که‌رده‌م^(۳)
 نه‌ی چی ا من په‌نجه‌ی پای ناله‌م سفته‌ن
 تۆ ده‌ی چون ته‌ئسیر وه ناله‌ت جفته‌ن^(۴)
 چه‌ند فه‌رد «مه‌عدووم» ده‌روون نه وه‌ی‌دا
 باوه‌ر جه ته‌نخوا‌ی ناله‌ وه نه‌ی‌دا:^(۵)
 من ویم مزانو و کام تۆم کالان
 یاران په‌ی هیممه‌ت وه‌نم مه‌لالان^(۶)
 که‌ره‌م ده‌ر نه ده‌س رجای شه‌وگاران
 بۆ به‌خشه‌م وه عه‌شق «مظنه»‌ی یاران^(۷)

- (۱) فاتحه‌ی کتاب: شه‌و‌لی کتیبی. ئیلتیماس: داوا. حوسن خاتمه: ئاخ‌ر خیری. یه‌ک
 خستنی «فاتحه» و «خاتمه» به‌هونه‌ری به‌دیع «تقابل»‌ی پین ئه‌لین.
 (۲) باوه‌رۆ شه‌وریت: بیئینه‌ ریت. واته: خوا، به‌میهره‌بانی خۆی قازانجی باوه‌ری
 خۆت ده‌سگیر کا.
 (۳) واته: شه‌گینا من لافاوی گوناح بر دوومی و دوام رن‌گای قبوول بوونی ون کردوه.
 (۴) تۆ ده‌ی: تۆ فه‌رموو شمشالێ لیده. واته: من په‌نجه‌ی پیتی ناله‌م سووتاه له به‌ر شه‌وه
 ناله‌م ناروا، به‌لام ناله‌ی تۆ له‌گه‌ل کار کردنا جووته، ده‌سا شمشال لێ بده.
 (۵) ده‌روون نه وه‌ی‌دا: ده‌روون له‌ناره‌حه‌تی‌دا. باوه‌ر: بیئه.
 (۶) تۆم: توو. کالان: چاندوه. وه‌نم مه‌لالان: لیم ئه‌لالینه‌وه.
 (۷) شه‌وگاران: گورفتاران. «مظنه»: مه‌زنه، گومان. واته: شه‌ی خوایه‌که تۆ به‌خشیش

وہختى گۆشەى شار خامۆشان بۆ جىم
نەبوون وہ تەسدىع ھامسايان وپم^(۱)

[۱۰]

ئازىزم! ناھىر

ئازىزم! ناھىر دوورى بالاي تۆ
جەستەم كەرد وہ بوول، شەمال بەرد پەي كۆ^(۲)
وريشەى پرشەى تاو كوورەكەى جەستەم
شەرارەى لولەى پيشەى شكەستەم^(۳)
گرمەو پزىسكەى چەخماخەى پارە
بەرق بريسكەى شوعلەى شەرارە^(۴)
شاخەى شرىخەى برووسكەى دەروون
نە چەم شەتاوان جارى كەرد چون ھوون^(۵)

ئەخەيتە دەستى تىكاي ئەوانەوہەكە زۆر گىرۆدەن، بىم بەخشە بە عەشقى گومانى چاكى
دۆستان پىم. مەبەسپش لە بەخشىنەكە لە شىعەرى دوايى داباس ئەكا. لە ھەندى نووسخەدا
لە جياتى «كەرەم دەر نە دەس» نووسراوہ «كەرەم دامنەى دەس» واتە: ئەى خوايەكە
بەخشەندەگىت ئەوئەندە زۆرە وەك داوتنەى پياوى پەنادار وايە خەلك دەستى پيا ئەپىچىن.
(۱) نەبوون: نەبىم. تەسدىع: مايەى سەرئىشە. واتە: كە مردم نەبىم بە ھۆى ناپرەحت
بوونى دراوسى گەورەكانىم.

[۱۰]

(۲) ناھىر: ئاگر. بوول: خۆلە مپش. بەرد پەي كۆ: بردى بۆ كىوان.
(۳) ورشە: شەوق. پرشە: پزىسك. تاو: جۆش. پيشە: ئىسقان. شكستە: شكاو.
(۴) پارە: پارچەى دل.
(۵) بەشى دووہەمى ئەم شىعەرە مەعناى شىعەرەكانى پيشوو تەواو ئەكات. واتە: شەتاو لە

مهوج مدۆ لافاو هوون دهجله‌ی دل
 نه فواره‌ی چه‌م هۆر مشانۆ گل (۱)
 کای دلّم نه گئیچ مهوج فه‌نادا
 مۆله‌قنه نه به‌ین خوڤو رجادا (۲)
 تۆیچ ئینسافت بو هه‌نی وه‌سه‌ن وه‌س
 «بالله» جه‌ دووریت، ها بیم وه‌ قه‌قنه‌س (۳)
 تاکه‌ی چون مه‌جنوون ویل هه‌ردان بم؟
 تاکه‌ی خه‌م زه‌ده‌ی بار هیجران بم؟ (۴)
 هه‌ر ساتی دووریت سه‌د سالهن جه‌ لام
 ده‌ردم کار‌ی یه‌ن وه‌ سه‌رگه‌ردت بام
 به‌زه‌ییت به‌یۆ وه‌ جه‌سته‌و حالّم
 ریشه‌م به‌راما، هه‌ره‌س وه‌ مالّم (۵)

چاومه‌وه دینتته خوار وه‌ك خوین. مهوله‌وی ئه‌بوو بیوتابه: خوین له‌ چاوه‌کانم دینی وه‌ك شه‌تاو، به‌لام چونکه ئه‌یه‌وی ئه‌وه بگه‌یه‌نی که خوینتکی زۆر له‌ چاوه‌کانیه‌وه هیئاره، هاتوو ه‌تاوی کردوو به «مشبه» و خوینی کردوو به «مشبه به».

(۱) مهوج مدۆ: شه‌پۆل نه‌دا. هور مشانۆ: هه‌ل نه‌دا. واته: لافاوی خوینی دلی وه‌ك دجله‌م شه‌پۆل نه‌دا وه‌ له‌ فواره‌ی چاوه‌کانمه‌وه گل فری ئه‌داته سه‌ر. مه‌به‌سیشی له‌ گل زوخاوی دلّیه‌تی.

(۲) مهوج فه‌نادا: له‌ گئیژی له‌ ناو چوونا. مۆله‌ق: «معلق»، وه‌ستاو. واته: دلّی وه‌ك پووشم له‌ گئیژی شه‌پۆلی له‌ ناو چوونا وه‌ستاوه له‌ به‌ینی ترسی له‌ ناو چوون و هیوا‌ی مانه‌ره‌دا. (۳) تۆیچ: تۆش. هه‌نی: ئیتیر. وه‌سه‌ن: به‌سه.

(۴) خه‌م زه‌ده: خه‌م لی‌داو. (۵) به‌یۆ: بیّت. به‌راما: ده‌ره‌ات.

[۱۱]

نازیزم، ئامای

نازیزم، ئامای ئای بی قەرار ویم!
ئای ئای چەمەرا ئای ئینتیزار ویم!^(۱)
مەوتەنە کە ی چەم دیدەش هانەریت
غەریبی تاکە ی، بۆ وە ماوای ویت^(۲)
های ساقی! بازار جیلووی دلدارەن
سەودای خەریدار، دانە ی دیدارەن^(۳)
یە کە ی وە مایە ی گەنج «کە ی» وە
چون مینچ وە تە ی فەرتووت نە ی وە^(۴)
ئەر سەد هەر کە سە ی پە ی ویش وە راوەن
وە قیمەت نە یەن، ئیخلاس حە ساون^(۵)

[۱۱]

(۱) ئامای: هاتی. ویم: خۆم. چەمەرا: چاوەرێ. (۲) مەوتەن: «موطن»، شوێن. هانەریت: لەریتە. واتە: نیشتمانە کەت کە چاومە چاوی لەریتە، سا بەس بی غەریبی وەرەووە بۆ جینگای خۆت. ئەش گونجی مەبەسی ئەو بەی: سەرچاوە ی چەمی فرمیسکم کە چاومە چاوەریتە... تاد. (۳) سەودا: مامەلە. خەریدار: کەریار. دانە: گەوھەر. واتە: ئە ی ساقی ئیستا بازار دەرکەوتنی دلدار گەرمە. وە کاتی سەودا کردنی کەریارانە بۆ گەوھەری رووی یار. (۴) مایە: سەرمایە. کە ی: کە یخەسرەو، ئەلێن پادشایە کی دەوڵە مەند بوو. مینچ: مینش. تا: تال. فەرتووت نە ی: دەزووی رزیو. واتە: هەندێ کەس لەم سەودا دا سەرمایە ی دەسیان گەمچی کە یخەسرەووە. مینش دەسمایەم تالە دەزووی رزیو. ئەم شیعەرە ئیشارەتە بۆ چیرۆکە کە ی فرۆشتنی حەزەرەتی یوسف کە پیرە ژێتیکیش هاتبوو کلافەیی دەزووی پی بوو ئە ی وستی یوسفی پی بکری! (۵) ئەر سەد: هەر چەند. وە راوەن: بەرپۆ یە.

مايىل كەر بالا وهى لادا چون نهى
 دەسيۆت دەف بۆ، ئەو دەس جام مەي^(۱)
 با بيىدار كەرۆ تاكەي بۆ غافل
 دەف وه سەدا گيان، جام وه رەشحهى دل^(۲)
 با كلافه بۆ، ئاخىر لەوانم
 خاك پاي حەزرت پير موغانم^(۳)
 چون دەف، بەرگ پۆس ئيرادەت پۆشم
 غولام بەر دەس حەلقە نە گوۆشم^(۴)
 خوم ئاسا خەيلين وه تەن مەيخانەم
 چون پيالەي واق شيشەي پەيمانەم^(۵)

- (۱) مايىل كەر: لار كەرەو. نهى: قاميش. دەسيۆت: دەسيۆكت.
 (۲) رەشحه: تەپرى، نم. واتە: با دەف بە ئاوازي خوۆى گيانم بيىدار بكاتەو و پيالەي شەرايىش بە تەپرى دلّم پاراو بكا.
 (۳) پير موغان: گەرەي ئاگر پەرستەكان. ئيرەدا مەبەس لە خوۆشەويستەكەيە. واتە: با دەسمايەكەشم كلافە دەزوويەك بى، قەي ناكا منيش لە كپيارەكانم و خاكى بەرى پىتى ئەو خوۆشەويستەم كە ھەموان روويان تى كر دوو.
 (۴) پۆس: پىس. واتە: وەكوو دەف پىستى خوۆشەويستىم بۆ ئەو لە بەر كر دوو ئەلقەي بەندەگيم كر دوو تەگوۆم.
 (۵) خوم ئاسا: وەك كووبەي مەي. وەتەن مەيخانەم: مەيخانە جىمە. واق: خالى بۆش. واتە: شيشەي دلّم وەكوو پيالەي خالى وايە ھىچى تيا نيە.

[۱۲]

ئازىز تەن ۋە نىش

ئازىز! تەن ۋە نىش زامانت خەستەن
 مەينەت پاي ئامام ۋە زەنجىر بەستەن^(۱)
 قاسدىيىچ ۋاچوون پەي سەفەر خاسەن
 رەۋان بۆ تىز رەۋ، ھەرس ۋ ھەناسەن^(۲)
 ھىز پاي رەفت ۋ ئاماشان نىەن
 ئەۋ سەرچەمەش وشك، ئىد كۆتا بىەن^(۳)
 سا تۆ بۆ ۋە رەغم بەخت بەرگەشتەم
 جاگىر نە دىدەي ۋە ھووناۋ رەشتەم^(۴)
 با ساتىچ رەقىب دووريت بكىشۆ
 شەۋى ۋىنەي من ۋەي رۆۋە نىشۆ^(۵)

[۱۲]

- (۱) تەن: لەش. نىش: ئىش. زامانت: ئەۋ زامانەي لىت كرووم. ئامام: ھاتنم.
 (۲) قاسدىيىچ: قاسدىنكىش. ۋاچوون: بلىم. رەۋان بۆ: خۆش بىروا. تىز رەۋ: تىز رەۋ.
 ھەرس: فرمىسك. واتە: ئەۋ نىراۋەي كە من پيا پەرمومو ۋەۋە بلىم بۆ ناردن دەس ئەداتىز
 ئەروا، ھەر فرمىسك ۋ ھەناسەمە.
 (۳) رەفت ۋ ئاماشان: ھات ۋ چوويان. سەر چەمەش: سەرچاۋەي. ئىد: ئەم. بىەن: بوۋە.
 واتە: فرمىسك ۋ ھەناسەشم كە بەتەما بوون بىن بە قاسد، ئەۋانىش كەلكى ئەۋەيان پىۋە
 نەماۋە: يەكيان كە چاۋبەتى سەرچاۋەكەي وشك بوۋە فرمىسكى بيا نايەت، ئەۋىشيان كە
 ھەناسەيەتى كورت بوۋە ناگاتە بەرەۋە.
 (۴) بۆ: ۋەرە، بى. ۋە رەغم: لە رقى. بەرگەشتە: ۋەرگەپراۋە. جاگىر: جى بگرە. نە: لە.
 رشتە: رىزراۋ. واتە: كە من نەم توانى بىم بۆ لات ۋ كەسىشم نەبوۋ بىنېرم، خۆت ۋەرە لە ناۋ
 چاۋما جىگا بگرە.
 (۵) ساتىچ: ساعەتىكىش. رەقىب: بەدكار. بكىشۆ: بكىشى. ۋەي رۆۋە: بەم رۆ رۆھاۋار
 ھاۋارە، يا بەم رۆۋە رەشەۋە. نىشۆ: دانىشى.

وهرنه، سا چونکه ئاسانهت دوورهن
 را نـمه زانو، بهلهد زهروورهن^(۱)
 دل وه لاتـه وهن، ئامان سهـد ئامان
 ئاموشوش كـه ردهن، فره جار ئامان^(۲)
 چون وه تام زام دووری سهـر شارهـن
 ويـانه مارؤ، بهـدهن بيـزارهن^(۳)
 هيچ مهـوره وه تهـنگ ويـانه شهـوه
 پهـري بهـله ديم، بكـيانه شهـوه^(۴)

[۱۳]

ئەس گەرد مەوجوودەن

ئەس گەرد مەوجوودەن جە تۆگرت مایە
 مەوجوود هەر تۆنی، ماسیوا سایە^(۵)
 پەنھان بی تەنھا، وه حەدەت مەوج وەرد
 پەس شەناسنایی زوهوریوت کەرد^(۶)

(۱) وەرنه: ئەگینا ئەگەر نایە بۆ لام. نەمە زانو: نازانم. مەبەسی ئەم شیعەرە لە شیعەری داھاتوودا دەر ئەکەوی
 (۲) وه لاتـه وهن: به لاتـه وه. واتە: به لـەدە کە یشم
 (۳) سهـر شارهـن: به تهـواوی سهـرخوش بوو. ويـانه: بيـانو. مارؤ: دینیتـه وه. واتە: به لـەدە کە یشم
 کە دلـمە به تامی زامی دووری له من سهـرخوش بووه، ئیستا لای تۆ به و بیانو دینیتـه وه،
 بیزار بووه له لەشی من نایه تهـوه بۆ لام.
 (۴) مهـوره وه تهـنگ: مەبە به تهـنگی. پهـري: بۆ. بكـيانه شهـوه: بیـنیر هـه. واتە: گـرۆی به
 بیانووه کانی مەدەو بیـنیر هـه بۆ لام تا ببی به به لـەدم و له گەلی ییم بۆ لات.

[۱۳]

(۵) گەرد: گشت. ماسیوا: غیره. سایه: سیبەر. واتە: ئەس خۆیە کە هەرچی هەیه بوونی له
 تۆوه، ئەوهی به راستی هەبێ هەر تۆی و له تۆ به و لاره وهك سیبەر وایه.
 (۶) پەنھان بی: پەنھان بویت. وه حەدەت: یەکیەتی و تەنھاییت. مەوج وەرد: شەپۆلی

بە ویت، جە ی عالەم بئی بەقای ناسوت
 ئەر وە ی گرد جیلووی وەرین نە شناسوت^(۱)

بە سەد جیلووی تەر بئی چوون و چەنی
 شناسایی تۆم نەمەبۆ، هەنی^(۲)

سەر وە شەم بە ی وە سف جە مالتە وە
 باز هەم بە ی جیلووی جە لالتە وە^(۳)

باز هەر بێ و عادت سەر وە ش نیگاران
 پە ی فەنای یە کسەر خاتر پەر خاران^(۴)

دایە وە. شناسایی: ناسران. زوهور پۆت کەرد: دەرکە و تینکت کرد. مەعنا ی ئەم شیعەرە لە گەل نیو شیعری دوا یی دا دئی.

(۱) بە ویت: بە خۆت. ئەم وشە یە بە سراو بە شیعری پیشو وە وە. ناسوت ئینسان، ئادە میزاد. واتە: تۆ بۆ خۆت بە تەنیا بوویت، دەرکە و تینکت بە خۆت کرد لەم دنیای بئی بەقای ئینسانێ دا تا بناسرئیت. ئەر: ئە گەر وە ی: بەم. وەرین: لە مە و پیش مەعنا ی ئەم نیو شیعەرە لە گەل شیعەرە کانی پاشە وە دا دئی.

(۲) بئی چوون و چەنی: ئە ی خودایە کە بئی چۆنیە تی و چەندی تیت. نەمەبۆ: نابئی. هەنی: هیشتا. واتە: ئە گەر ئەم هەموو دەرکە و تە ی پیشینتە وە نەت ناسم، بە سەد دەرکە و تەنی تریشە وە نات ناسم و تیت ناگەم ئە ی خوای بئی چۆنیە تی و چەندیە تی.

(۳) سەر وە شەم: سەر خۆ شەم. بە ی وە سف: بەم وە سفە. باز هەم: دیسانە وە. جیلووی: دەرکە و تەن. سیفاتی خوا دوو جۆرن، سیفاتی جە مال کە مەعنا ی ئیجابی ئە گە یە ن، وە کوو «منعم، کریم، معطی»، وە سیفاتی جە لالی کە مەعنا ی سە لپی ئە گە یە ن وە کوو «قدیم، واحد» واتە: ئە و ئە و ئی نیو هاو پێ ی نیو. مەعنا ی ئەم شیعەرە لە گەل شیعەرە کانی دوا یی دا دئی. لە هەند ئی نوسخە دا نوو سراو: «بازەم» لە جیاتی «باز هەم»، و «و» لە جیاتی «بە ی» بە لام مەعنا ی هەر دوو وشە کە هەر وە ک یە کە.

(۴) بە و عادت: بە عادتە تی. سەر وە ش نیگاران: جوان چاکە سەر خۆ شە کان. پە ی فەنا یە کسەر: بۆ لە ناو چوونی یە کجاری. خاتر پەر خاران: دلدارە دە روون پەر لە درکە کان.

چار نیەن جە دەس جیلوه نە کەردەن
 «بسم الله» ئەو تیخ، ئید کەچی گەردەن^(۱)
 یاگیۆتەر نیەن داد ویم کەررون
 جە دەس تۆ بیداد وە لای کئی بەروون^(۲)
 واوہیلام بئی حەد، زاریم بئی شوّمەن
 جە لای تۆ فەریاد، جە دەس توّمەن^(۳)

[۱۴]

ئای کین بی ھەوال^(۴)

ئای کئی بی ھەوال لوی تۆ ئاوەرد؟
 بەختش بەرگەشت بۆ، ھۆشم وەحشی کەرد^(۵)

(۱) چار نیەن... تاد: واتە: ھەر ئەبێ خۆت دەر نەخە. بسم الله... تاد: واتە: فەرموو ئەوہ تیغ و ئەمە گەردنی کەج! مەعنای ئەم چەند شیعەرە ئەوہیە: کاتێ کە تۆ خۆتم بۆ دەر بخە ی بە نیشانەکانی سیفاتی جەمالی و جەلالیت من لە خۆشی یا سەرخۆش ئەبم. جا ئەگەر دەوام بەو خۆ دەر خستەن بەدە ی زۆرم بئی خۆش ئەبێ، بەلام ئەگەر بەعادەتی یارانێ بئی باکو جوان و سەرمەست گۆرم نەدەیت، وە وەك ئەوان بۆ لە ناو چوونی یەگجاری دلدارە دل پر لە دەرکەکان کە خۆیان ئەشارنەوہ و ناچارن خۆیان دەر نەخەن، تۆش خۆتم لئی بشاریتەوہ، ئەوہ مەعنای وایە ئەتەوئ بمرکوزی. جا کە واتە فەرموو «بسم الله» ئەوہ تیغی تۆ ئەمە گەردنی کەجی من چی ئەکە ی بیکە.

(۲) یاگیۆتەر: جیگایەکی تر. نیەن: نیە. داد ویم کەررون: ھاواری خۆم بکەم. بیداد: شکات. بەروون: بەرم، بیەم.

(۳) بئی شوّم: لە ئەندازە بەدەر. جەلای تۆ... تاد: واتە: لای خۆت ھاوارت لە دەس ئەکەم.

[۱۴]

(۴) مەولەوی ئەم پارچە شیعەرە ی بۆ حاجی مەحمودی کورپی یاروہیسی پیاو ماقوولی مەحمود پاشای جاف نوسیوہ لە لاواندەوہ «مرئیە» ی «عبدالرحمان» ی کورپی دا.

(۵) کئی بئی: کئی بوو. لوی: روشتنی، مردنی بەرگەشت بۆ: وەرگەرئ. ھۆشم... تاد: ھۆشمی وئلی کێوان کرد.

مەدیا ئەو شوۆنت دڵ نە پەنھاندا
 چون ئیسەم «رحیم» وە شوۆن «رحمان» دا^(۱)
 کۆترە کە ی ئازاد حەریم دڵ بیت
 دانە ی مۆبەت چین پە ی ویت غافل بیت^(۲)
 سە یاد چە پ گەرد ئاخەر فرسەت سەند
 ناکاو دوور ئەنداز دووریت وە دڵ شەند^(۳)
 ھالای کزە ی زام جگەر گۆشە ی ویم
 موو ئاسا و ئایر ھەر پیچ مەدا پیم^(۴)
 ئیش زام سەخت تۆیچ ئاما پیش دا
 ھەر ئیشەن مەدیە ی کەفتەن وە ئیش دا^(۵)

(۱) مەدیا: ئە ی روانی. ئەو شوۆنت: بە دواتا. نە پەنھاندا: بە نەینی. چون اسم... تاد: واتە: وەك چۆن ناوی «رحیم» لە «بسم الله الرحمن الرحيم» دا ئەروانی بە دوا ی «رحمان» دا. ئەم شیعرە نەزاكەتیکى جوانی تەدایە چونکە مەولەوی خۆی ناوی «عبدالرحیم» بوو، وە ئەو کەسەش کە ئەم پارچە شیعرە ی بە سەردا ھەلداو ناوی «عبدالرحمن» بوو.

(۲) حەریم: ئەرزى حەرام. دانە: دەنکە گەنم و دانەوێڵە و شتی وا. مۆبەت: «مەجبت»، خۆشە و سستی. واتە: تۆ کۆتریکى سەربەست بووی لە ئەرزى حەرامى دلدا کە کەسێ تر ناتوانی پێی تێ بنی، بۆ خۆت چینەت ئە کرد لە دانە ی خۆشە و سستی دا و ئاگات لە ھێچ نە بوو. مەولەوی تەشبیھى دلێ خۆی کردوو بە ئەرزى حەرام کە مەککە و دەوروو پشٹیە تى، چون لە وێ بالدارو پەلەوەر بە ئازادى ئەسورپنەو وە چینە ئە کەن، وە کەس ناتوانی دەسیان بۆ بەرئ، دلێشى وەك ئەرزى حەرام وایە لە یار بەولاو رینگای کەسى تیا ناییتەو، وە ھەر ئەو ئەتوانی بە سەربەستى چینە ی دانە ی خۆشە و سستی تیا بکا.

(۳) دوور ئەنداز: لە دوور و وە شین. شەند: وە شاندى. واتە: گەردوون لە ناکاو فرسەتى ھیناو لە دوور و وە تیری دوور خستەو وە ی دا لە دلەت.

(۴) ھەلای: ھیشتا. موو ئاسا: وەك موو. واتە: ھیشتا کزە ی ئیشى مردنى منالە کە ی خۆم وەك مووی ھەلقراو پیچی پێ ئەخواردم. قسە کە لە شیعرى دوا یی دا تەواو ئەبێ. وا دیارە مەولەوی خۆیشى لە و رۆژانە دا منالیکى مردبێ.

(۵) پيش دا: بە سەریا. مەدیە ی: ئەبینی. کەفتەن: کەوتووە.

وېت تەنیا ئەياز مەحمود نەزانی
 من شەیداتەر بېم پەریت پەنھانی^(۱)
 بەلام باجە تیر بەلای قەزاوہ
 پال دەیم وە قوللە قەلای رەزاوہ^(۲)
 تا بدۆ سەفای بیگانە و خویشەن
 ھەر وەختی بەرۆ باز مال ویشەن^(۳)

.....

[۱۵]

ئەس دۆل مەزگانس

ئەس دۆل، مەزگانس، ئامما كۆچ یار
 شای شادی سەر دا، خەمان كەرد فیرار^(۴)
 ھاگەردو غوبار مەحمەل دیارەن
 دەك لیلاییت بۆ چۆنت قەرارەن؟^(۵)

(۱) واتە: ئەس دۆل پیاو ماقوللی مەحمود پاشاکە وەك ئە یازیت بۆ سولتان مەحمود،
 خۆت بە تەنھا نەزانی لەم بەلادا كە ھاتووہ بە سەرتا، من دووراو دوور لە خۆت
 ناپەحەت تر بووم بۆت.

(۲) پال دەیم: پال بدەین. واتە: با لە باتی تیری بەلای قەزاو قەدەری خواوہ پال بدەین بە
 لووتكە قەلای رازی بوون بە قەزاو قەدەرەوہ ملی بۆكەچ كەین.

(۳) تا بدۆ: تا بدا. بەرۆ: بیباتەوہ. باز: دیسان. واتە: تا پیدا مایە خۆشی دۆست بیگانە،
 كە بردیشیوہ مالی خۆیەتی و كەس دەسەلانی ھیچی نیە.

[۱۵]

(۴) مەزگانس: مژدانە. سەر دا: دەرکەوت. واتە: ئەس دۆل مژدانەم بدەری وا بارو بنەس یار
 گەیشتە بەرەوہ... تاد.

(۵) مەحمەل: كەزاوہ. لیلاییت بۆ: لیلاییت داہەت. چۆنت قەرارەن: چۆن قەرار ئەگری.

چون بەدەن جە تاو هیجران بالاش
 ئەسلەن ھازو ھێژ نەمەندەن جە لاش (۱)
 فیراقش بەو تەور تەوانا سەندەن
 پا قووی رەفتار جە لاش نەمەدەن (۲)
 فرسەتەن ئەرواح بشۆ وە پیشواز
 پەردە ی بینایی تو پە ی پایەنداز (۳)
 دیدە فەرش بووزۆ وە سەتەح ریش دا
 تاکە سەمەندش پا بنیۆ پیش دا (۴)
 عەینەین! وە ئەسرین ئاو پاشی راش کەر
 نەگ گەرد بنیشۆ وە گۆنای دل بەر (۵)
 با شای خال خاسان جە مین پەرە ی گۆل
 وە ی ئەساسە وە یاوۆ وە مەنزڵ (۶)

- (۱) چون: چونکە. مەعنا ی ئەم شیعەرە و شیعری دوایی بەسراوہ بە شیعەرە کە ی پاشترە وە.
 (۲) بەو تەور: بە رەنگی. تەوانا سەندەن: ھێژی لی برپوہ. رەفتار: بە ریدا چوون.
 (۳) ئەرواح: ئە ی گیان. بشۆ: بجۆ. پایەنداز: رایەخی ژێر پی. مەعنا ی ئەم شیعەرە و شیعەرە کانی پاشە وە لە شیعری ژمارە (۸) دالی ئەدرتە وە.
 (۴) بووزۆ: بخات. سەمەندش: ئەسپە کە ی.
 (۵) عەینەین: ئە ی دوو چاو. ئەسرین: فرمیسک. ئاو پاشی: ئاو رشین. بنیشۆ: بنیشیتە وە.
 (۶) جە مین: جە بین، ئاو چاو. یاوۆ: بگات. واتە: ئە ی گیان ھەل لە کیس مەدە، بجۆ بە پیری یە وە. تویش ئە ی پەردە ی چاو ی بە رایەخی بەر پی با چاو رات بخاو ئەسپە کە ی بە سەرتا بی. جووتە چاوہ کانم! ئیوہ ش بە فرمیسک ریگاکە ی بو ئاو رشین بکەن ئە وە ک تۆز بنیشی لە گۆنای وە ک پەرە ی گۆلی... تا شای خال خاسان بەم بەزم و رەزمە وە بگاتە جی.

[۱۶]

ئیمشه و مهینه تان

ئیمشه و مهینه تان نه دەررون جه مهن
 خیلّ خانهی که یقم پر جه ماته مهن^(۱)
 دیارهن دوهی دووری زۆر که ردهن
 سوپای خه م هجووم ئاوه ردهن^(۲)
 شنۆی ئاره زووی وه سلّت زوهوور که رد
 لافاو مهینه ت کوگای شادی به رد
 هووناو دەررون ریشهی گیان که ندهن
 سه رمایهی تاقت نه ده سم سه ندهن^(۳)
 مه حالّه ن ئیمشه و گیان وه رۆ به ردهن
 جارپو تهر ته و اف ئاسانهش که ردهن^(۴)
 یا خوا سه بووری وه دلّ باوهری
 خه زانهی ئارام پیّم عه تا که ری^(۵)
 بهلّ وه رۆ به روون وه هر حالّ ئیمشه و
 که روون زیاره ت ده رگانه که ی ئه و^(۶)
 سه ر بنیه و وه خاک ئاسانهی دلّ بهر
 به و ئاره زووی دلّ گیان به رشۆ وه بهر^(۷)

[۱۶]

- (۱) خیلّ خانهی که یقم: خوشی خانه م.
 (۲) دوه: دووکه لّ. زۆر که ردهن: زۆری هیئاوه.
 (۳) وهك چۆن لافاو دره خت له ریشه دیتّ.
 (۴) وه رۆ به ردهن: بگه به نمه رۆژ. جارپو تهر: جارنکی تر.
 (۵) باوهری: بیئی. خه زانهی... تاد: واته: هیمنم بکه یته وه.
 (۶) بهلّ: به لکوو. که روون: بکه م.
 (۷) بنیه و: بنیم. به رشۆ وه بهر: ده رچی.

[۱۷]

ئاماۋە ۋەھار

ئاماۋە ۋەھار، ۋەھار شادى
بۆي عەتر نەسىم غۆنچەي ئازادى^(۱)
خىل خانەي خەفەت بار بەنىش كەردەن
مەينەت روو نىان ۋە ماۋاي مەردەن^(۲)
خەم وئىنەي كەمان قامەت خەم بىەن
ھەۋارگەي قەدىم نە دەسش شىەن^(۳)
بەزم شەۋوق ۋە عەيش نە دەروون جەمەن
ئانە ھىچ نەبۇ نە دەروون، خەمەن^(۴)
ئىنە نەتىجەي دىيەي بالەي تۆن
نىشانەي ويسال خال ئالەي تۆن^(۵)
سرور نەشئەي بادەي ۋەسل تۆن
تەئسىر بۆي عەتر موشك زولف تۆن^(۶)

[۱۷]

- (۱) ئاماۋە: ھاتەرە. ۋەھار: بەھار.
(۲) بار بەنىش كەردەن: بارى پىچاۋەتە. روو نىان: رووى ناۋە. ۋە ماۋاي... تاد: واتە:
مەينەت رووى كىر دوۋەتە جىگەي مردن ۋە ئەمرى.
(۳) كەمان: كەۋان. خەم: چەمبەرە. شىەن: دەرچوۋە. واتە: بالەي خەم ۋەك كەۋان
چەمبەرەتە ۋە ھەۋارگەي كۆننى كە دلى منە لە دەس دەرچوۋە.
(۴) جەمەن: جەمەن، كۆمەلە. واتە: بەزمى كەيف ۋە رابوردن لە دلا كۆبۈرەتە ۋە، ئەۋەي
كە بە ھىچ جۆرى لە دلا نەبى يا بە ھىچ نەژمىرى تىايا خەم ۋە خەفەتە.
(۵) ئىنە: ئەمە، ئەم ھەمو ۋە بەزم ۋە خۇشى يە. دىيەي: دىتنى. ئالە: رەنگاۋ رەنگ. لىرەدا
مەبەس جوانە.
(۶) سرور: خۇشى. نەشئە: نەشە. موشك زولف: زولفى رەشى بۆن خۇشى ۋەك
موشكى خوتەن.

سا پیم دهر، دهی دهی پهی پهی، نهو مهی مهی
له تایف مهردهم یه کسه ر بکه ر حهی (۱)

تا پهی یاران یچ وه ئیتمینان بو
سه رمایه ی نیشات دل حه زینان بو (۲)

[۱۸]

ئیمشه و ههر خه من

ئیمشه و ههر خه من ها نه که مین دا
ههر ده رده ن مدوم وه رووی زه مین دا (۳)

دل نه گه رده لولول بی په رداخی یه ن
ده ماخم نه گیچ بی ده ماخی یه ن (۴)

سا، ده رویش! وه عیشق مه لوی ده رویشان
وه یا هووی وه سوز ریازه ت کیشان (۵)

(۱) نهو مهی، مهی: لهو شه رابه شه رابم بده ری. له تایف: له عورفی «صوفیه» دا به پینچ شوین ته لاین که له سنگی ئاده میزاد دا نووری خویان به سه را دئی. ئه و پینچ شوینه: «قلب» و «روح» و «سر» و «خفی» و «اخفی» ن جا مه وله وی لیره دا ته لئ: ئه و پینچ له تیفه ی منه له ئه نجامی دووری و بی مه یلی یارا مردوون، ساده ی په ی دهر په ی لهو مه یه م بده ری، با ئه و پینچ له تیفه یه م زیندوو بینه وه.

(۲) واته: تا بی به هو ی متمانه کردنی دلی یاران تریش، وه بی به سه رمایه ی خو شی بو دلی خه فه تباران.

[۱۸]

(۳) ها نه که مین دا: له په نادا خو ی دا گرتو وه. مدوم: ئه م دا. وه رووی زه مین دا: به عه رزا.

(۴) گه رده لولول: گیژه لولو که. بی په رداخی: بی زه وقی.

(۵) واته: سویند بی به عه شقی پیری ده رویشان و به «واری «یا هو» ی ئه و خوا به ره ستانه ی که ریازه ئه کیشن. سویند له سه ر خورا وه که له شیعی دیوایی دا دئی. «ریازه ت

ھەر پاسە مەبۇ زەلىلى، دەخىل
چىنەي زىياتەر مازەم ۋە زەلىل (۱)
پەي دىگ دەروون جۆش كۆلۈكەف
تەسكىن نەمەك كزەي كەف ۋە دەف (۲)
با بەيۈ ۋەش ۋەش سۆزەي سەداكەت
لەرەي نەۋاي تەرز شىرىن ئەداكەت (۳)
بەۋ نائىرەۋە، بەۋ دائىرەۋە
خاس بىنەر ھەستىم ۋە ئايرەۋە (۴)
بەل ئىمشەۋ خەمان شىۋنان كەلەك
تاسەھەر چۆن بۆگەردش فەلەك (۵)

﴿﴾

كىشان» دەرویشان ئەۋەيەكە دەروئىش ماۋەي چل رۆژ لە كونجىكى تەكپە خانەقا، يا لە ژورۇپكا بە تەنيا دائەنىش ۋە لەۋ ماۋەدا رۆژى دەنكە خورمايەك زىاتر ناخۇن ۋە قسە لەگەل كەس ناكەن بە نىيازى ئەۋەي نەفسىان بىشىكى ۋە دىيان روناك بىتتەۋە.

(۱) پاسە مەبۇ: ۋا ئەبى. چىنە: لە مە. مازەم: مەم ھىلە.

(۲) نەمەك: خوئ. تەسكىن: ئارام بوونەۋە. ۋاتە: بۆ نىشاندىنەۋەي جۆشى كەف ۋە كۆلى مەنجهلى دەروونم خوئىيەك پىۋىستەكە بىرىتتە لەۋ كزەيەي كە پەيدا ئەبى لە لىدانى دەفەۋە بە لەپى دەس، چونكە مەنجهلى چىشت كە دىتە كۆلە كۆل خوئى ئە كەن بەسەراۋ ئەنىشىتەۋە.

(۳) بابەيۈ: بايىت. ۋەش ۋەش: خۆش خۆش. لەرە: لەرىنەۋە. نەۋا: ئاۋازە. تەرز: شىۋە. شىرىن ئەدا: خۆش لىدان.

(۴) نائىرە: ئاگر. مەبەس ئاگرى سۆزى دەنگى خۆشەۋىستىيە. دائىرە: مەبەس كەللەي دەفەكەيە. بىنەر: بىنى. ھەستىم: بوونم. ۋاتە: چاك بوونم بىنى بە ئاگرەۋە.

(۵) شىۋنان: بىشىۋىنى. ۋاتە: بەلكو ئەمشەۋ خەم ۋە خەفەت كەلەكى فېۋىلى خۆي تىكدا، بۆ سبەبىنىش خواكەرىمە دىنا چۆن ۋەرئەگەپئى!

[۱۹]

ئەس روشنى چەم! (۱)

ئەي روشنى چەم! تاكەي؟ تەشريف بەر
 لىلاوى، سادەي! ھوناۋەي ھون كەر (۲)
 پەي چىش، قىيلەكەم عەزم سەفەر كەرد؟
 سىلاۋ دووريش ريشەي ھەستىم بەرد (۳)
 بىنئايى ۋە راست دلەي پىر دەردم!
 ئاي چەند سەر سەخت بىم لواي نەمەردم! (۴)
 بلىسەي كوورەي ھىجران بالات
 گەرمى مەحرۇمى تۆزەكەي پالات (۵)
 ئاير دان بەي تەور مۆبەت سەراي دل
 يادەكەت مەندەن پەي مەسكەن خەجل (۶)

[۱۹]

(۱) ئەم قەسىدە يە يەككە لەو قەسىدانەكە مهولهوی لە لاواندەنەوی عەنبەر خاتوننى خىزانیا وتونى.
 (۲) ھوناۋەي ھون كەر: لافاۋى خوین بکە. واتە: ئەي روشنائى چاوم تاكەي ئەمىنئەتە، پرۆ. تۆش ئەي ئاۋى لىلى چاوم لافاۋى خوین بکە.
 (۳) پەي چىش: واتە: بۆچى رووناكى چاوم بېرواۋ لىلايى دابى، چونكە قىيلەكەم... تاد.
 (۴) مهولهوی بەم شىعەرە قسە لە گەل خىزانە كوچ كىردوۋەكەي ئەكاۋ ئەلئى: ئەي بىنئايى راستە قىنەي دلەي پر دەردم، چەند سەر سەخت بووم كە تۆرۆشتى نەمەردم.
 (۵) پاللا: كەوش. مەعناي ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى دوايى يەۋە.
 (۶) خەجل: داماو. واتە: بلىسەي كوورەي دوورى لە بالات و گەرمى بىن بەشى لە تۆزى كەوشەكانت بە رەنگى ئاگرى بەرداۋەتە خۆشەۋىستى خانەي دلەم، يادەت داماوە بۆ جىگايەك كە تىي بچى.

دلە! وه بادهی وه سەلش بادی بی
دهماخت نه نهوج برج شادی بی^(۱)
هیجران بالاش وه هیج مهزانای
وێت وه ساحیب سهبر تاقهت مهوانای^(۲)
سا ئیسه، ها دهرد دووریش ئاوهرد جووش
سهبرت ئهر ئازان بمانۆ شنۆش^(۳)

[۲۰]

ئارهزوی ئازیز

ئارهزوی ئازیز وهنهم سهرداوه
نه ههردهی دهروون ئایر وهرداوه^(۴)
تاقهت بی وه هوون جه سهختی زمان
تک تک چهنی ههرس ریزا وه دامان^(۵)

(۱) بادی: بایی. نهوج: لووتکه. واته: ئه ی دڵ ئهوسا به بادهی گه یشتن به ئه وه له خۆت
بایی بووبوی و دهماخت له قه له پۆیهی قه لای خۆشی دا بوو.
(۲) وه هیج مهزانای: به هیجت نه ئه زانی. مهوانای: نه خوێنده وه. مه عنای ئه م شیعره
له گه ل شیعره دوایی دا دئ.
(۳) ئهر ئازان: ئه گهر ئازایه. بمانۆ: بمینۆ. شنۆش: شنهی. واته: ئهوسا دوور کهوتنه وه ی
بالای ئهوت به هیج ئه زانی و خۆت به خاوهن تواناو بورده باری دانه نا، جا ئیسه که وا
دهردی دووری ئه و جووشی هیئاوه، بورده باریت ئه گهر ئازایه و راست ئه کا با شنهی
بمینۆ!.

[۲۰]

(۴) ههرده: ههرد. وهرداوه: بهردایه وه.
(۵) ریزا: رزا. واته: له بهر دووری یار هیزی له شم توایه وه بوو به خوین و له گه ل
فرمیسکما رزایه داوێنهم.

خەم نە سەر جۆی ھوون سارای دڵ جەم جەم
 بارچنی چون فەوج قافلە کە ی عەجەم^(۱)
 ھەر وە زۆر مەندەن نیم نەفەس باقی
 وادە ی دەورتەن، ھانا ھە ی ساقی!^(۲)
 دەوری دەر وە نـاز وە پـیالە وە
 ژەنگ دڵ وە جام مە ی بـمالە وە^(۳)
 بۆ ی گولالە ی دەرد دلبەر عەزیزەن
 مەزە ی تام خەم یاران لەزیزەن^(۴)
 فەریاد رەسیم کەر، نە جای گشت کەسم!
 مازە ئە و لەزەت بەرشۆ نە دەسم^(۵)
 ئیحیام کەر وە جام ساف یە ک مەنی
 بەلکو و بمانوون، پە ی غەمی ھەنی^(۶)

(۱) سەر جۆ: بنەوانی جۆگە. جەم جەم: جەمە جەمە، کۆمەل کۆمەل. بارچنی: باری کرد. واتە: خەم و خەفەت لە بنەوانی جۆگای خوێنی دەشتی دلما کۆمەل کۆمەل وە ک ریزی کاروانی عەجەم باری ریکخست.

(۲) مەندەن: ماوە. دەورتەن: گەرانتە. ھانا: ھاوار. مەعنای ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوایی دا دئ.

(۳) واتە: بە ھەزار حال نیو ھەناسە یە کم تیا ماوە، سا مە ی گێپ ھاوار وادە ی گەرانتە بە سەرمانا، نازەنینانە بە پیالە ی مە ی وە خولێ بخۆ بە دەورمانا و بە جامی مە ی ژەنگی دلمان بـسپـرە وە.

(۴) مەعنای ئەم شیعەرە و شیعەرە کانی دواوە لە دوا ی شیعری ئەم قەسیدە دا دئ.

(۵) مازە: مە یە لە. بەرشۆ: دەرچی.

(۶) ئیحیام کەر: زیندووم کەرە وە. پە ی غەمی ھەنی: بۆ خەمیکی تر. واتە: بۆن کردنی گۆلی دەردی دولبەر زۆر خۆشە، وە بە چەشنێ تامی خەمی یاران بە لەزەتە. کە واتە بی بە ھانامە وە مە یە لە بمرم، بە جامی شەرابی سافی یە ک مەنی زیندووم بکەرە وە. بەلکو بـمـیـنم بۆ ھەندێ خەم و خەفەتی تر لە پاشە رۆژا.

[۲۱]

ئېمىشەو ھەم دېسان

ئېمىشەو ھەم دېسان دەروون پېر خەمەن
ئەساسەى ماتەم جە لامان جەمەن^(۱)
نە تاو دوورى دل بى قەرارەن
بىنابى دېدەم جە خەفەت تارەن^(۲)
شېرىخەو گىرمەى ھەور دوورى دۆس
وہ فەنا بەردەن مەغزو رەگو پۆس^(۳)
شەرارەى گىرپەى نار مەھجوورى
كەردەن وە غوبار كۆگای سەبوورى^(۴)
نە تاقت مەندەن نە تۆى دەرووندا
نە «لەيلى» مەدو وە لای «مەجنون» دا^(۵)
ياخوا مەردەنى بۆ وە مېھمانم
ئىتېر نەوینوون دوورى يارانم^(۶)
بەلكم خەلاسىم نەدەس دوورىم بۆ
بەو زووخ زامان نەشوون وە گلکۆ^(۷)

[۲۱]

(۱) ئەساسە: ھۆيە كان. (۲) تار: تارىك.

(۳) دۆس: دۆست. مەغز: مېشك. پۆس: پېست.

(۴) واتە: بلىسەى ئاگرى دوورى يار، خەرمانى بوردەبارىمى سوتاندووەو كىردوویە بە خۆلەمېش.

(۵) تۆى: تۆيى. مەدو: ئەروانى. واتە: نەمن ئىتېر خۆم پى رانەگىرى، وە نە دۆستىش لایەكم بە لادا ئەكاتەوہ.

(۶) مەردەنى: مردن. نەوینوون: نەينىم. مەعنای ئەم شىعرە بەسراوہ بە شىعرى پاشەوہ.

(۷) خەلاسىم: رزگاریم. نەشوون: نەچمە. گلکۆ: گۆر. واتە: ياخوا مەرگ بىي بە مېوانم،

[۲۲]

ئیمسال نه وههار (۱)

ئیمسال نه وههار چون خهزان سهرد
 بهرگ وهرد باغ «مهعدووم» بهرد پهی ههرد (۲)
 مشیو تاله ی من خیلاف نهنگیز بو
 وهرنه، که ی؟ کنی دی؟ وههار گول ریز بو (۳)
 دل وه گنج بازی چه پگهرد بازیش وهرد
 جفت ئاره زوو که رد، چه پگهرد تاق ئاوهرد (۴)
 بوی «عهنبر» نه تو ی ده ماخم دوور که رد
 فرسه تش ئاوهرد ههوا ی وهبا ی دهرد (۵)

﴿﴾

تا جار ئیکی تر دووری یاران نه بینم و رزگار بیم له دهس دووری و به زامی پر له زووخی
 دووریه وه نه چمه گۆر.

[۲۲]

(۱) ئەم قەسیدە بەش بە کێکە لەو قەسیدانە ی که مهولهوی له لاواندنه وه ی عهنبەر
 خاتوونی خیزانیا وتوونی.
 (۲) بهرگ: په ره. وهرد: گول. بهرد: بردی. واته: ئەمسال به هاری نو ی وهك پایزی سارد
 په ره ی گول ی باخی مهعدوومی وهراندو بردی بو کیتو.
 (۳) مشیو: ئەشی. تاله: «طالع»، بهخت. خیلاف نهنگیز: پیچه وانه هین. واته: ئەشی
 بهختی من به پیچه وانه ی بین، ئەگینا کهس هه رگیز دیویه به هار گول بوهر ئینی؟
 (۴) گنج بازی: تا قمانه جووته. بازیش وهرد: هه ل خه له تا. جفت: جووت. واته: دل م به
 تا قمانه جووتی گهردوون هه ل خه له تا، ئەم دووانی ئه و سست که چی ئه و به کی ئه هینا. له
 هه ند ئی نو سخته دا له جیاتی «گنج بازی» نو سراوه: «کهج بازی». واته: کاری چهوت...
 (۵) عهنبەر: مه به سی عهنبەر خاتوونی خیزانیه تی. ئەمه «توریه» ی تیا به، چونکه
 مه عنای عهنبه ری گیای بۆن خو ش و عهنبه ری خیزانیشی ئه گه به نی. وه با: تاعوون. واته:
 با ی تاعوونی نه خو شی به هه لی زانی، هات و بۆنی «عهنبەر» ی له تو ی ده ماخم دوور
 خسته وه.

نەى چى! وہ بى بەزم ياران جانى
كام سەفا مەندەن پەى زىندەگانى؟^(۱)
چون مەزاق تالەن جە گردىن لاوه
بۆۋە شىرىنى يەك دوو نەواوه^(۲)
يەككى يەكجارى تاونۆمەوه
ئەو يەك لاونۆم، ياونۆمەوه^(۳)

[۲۳]

ئايىنەى كامىل!^(۴)

ئايىنەى كامىل! ئازىزە كەى فەردا
فەيداي ئامات بىم، سەفايىت ئاورد^(۵)

-
- (۱) مەندەن: ماوه. واتە: كاكى شىمال ژەن بە بى رابواردن لە گەل يارانان ژيان چ خۆشى يەكى تياپە؟
(۲) مەزاق تالەن: تامى دەمم تالە، واتە: لە ۋەزەئىكى ناخۆشم. گردىن: ھەموو. مەعناى ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرى دوايى دا دى.
(۳) تاونۆمەوه: بىم توئىتتەوه. ئەو يەك: ئەوى تريان. لاونۆم: بىم لاوئىتتەوه. ياونۆمەوه: بىم بگەيەتتەوه. واتە: لە ۋەزەئىكى تال و ناخۆشا ئەژىم، بە دوو ئاوازى شىرىنەوه ۋەرە بۆ لام، ئاوازەيە كيان يەكجارى بىم توئىتتەوه، ئەوى تريان بىم لاوئىتتەوه ۋە زىندووم بىكاتتەوه، ھەرۋەك چۆن لە قىامەتا بە فوۋيەك ھەرچى زىندوو ھەيە ئەمرى ۋ بە فوۋيەكى تر ھەرچى مردوو ھە راست ئەيىتتەوه.

[۲۳]

- (۴) مەۋلەۋى ئەم قەسىدە يەى لە پىشۋازى شىخ «بەاءالدىن»ى كورپى شىخ «عثمان سراجالدىن»ى تەۋىللەدا تۈۋەكە «بىر»ى بوۋە ۋ ھاتوۋە بو سەر لى دانى.
(۵) ئامات: ھانتت. واتە: ئەى كەسى كە ۋەك ئاۋىنەى بى گەردا ۋايت بۆ ۋەرگرتنى شىۋە ۋ خۆ ۋەۋشتى باۋكە بى گەيشتوۋەكەت، ئەى تاقە خۆشەۋىستەكەم! بەقورىانى ھانتت بىم خۆشىت لە گەل خۆت ھىنا.

خه یلین گهرد پات نه دیدهم دور بی
 یانهی چه ویران تهمام خاپوور بی^(۱)
 خاس بی ته شریفت هم ئاوه رده وه
 گهرد پات، وه تن ئاوا کرده وه^(۲)
 ساقی، ئینه بهزم وه سل یارانن
 چه رخیچ هر ئه و چه رخ هه رده جارانهن^(۳)
 دهوری دهر وه بهزم وه پیاله وه
 ژهنگ دل وه زاخ مهی بماله وه^(۴)
 جامیمان جه دهس تو هم سنده بو
 فرسه تن، نسبو نه که نه مانده بو^(۵)

(۱) واته: ده میکه تۆزی که وشه کانت دورره له چاوه کانم و مالی چارم به ته وای ویران بووه. گوايه وهك بانی خانوو که خۆلی به سه ره وه نه میتی دلویه نه کار ویران نه بی، چاوی نه میس نه گهر تۆزی که وشه کانی شیخی به سه ره وه نه بی فرمیسکی لی ئه رژی کوژر نه بی.
 (۲) خاس بی: چاک بو. وه تن: نیشتمان. واته: چاک بو دیسان ته شریفت هیئاوه تۆزی پیته وه ته نی خۆی که چاوه کانی منه ئاوا کرده وه.

(۳) هه رده جارن: جاری جارن. مه عنای ئه م شیعره و شیعره کانی پاشه وه له دوا شیعره دئ.

(۴) ئه م شیعره له قه سیده ی ژماره (۲۰) یش دا هه بوو، به لام له وئی له جیاتی وشه ی «بهزم» وشه ی «ناز» وه له جیاتی وشه ی «زاخ» وشه ی «جام» ی دانا بوو. مه وله وی ئه وه ی هه یه جارو بار شیعرێک له چه ند قه سیده دا دووباره ئه کاته وه.

(۵) سنده بو: سهندی. نسبو: «نصیب»، به ش. واته: کاکه ی پیاله گپتر ئه م کاته کاتی بهزم رابواردنی گه یشتن به یاره، چه رخیس هه ره که جارن وایه، سا خولی بده به ده ورمانا و به زاخاوی مه ی ژهنگی دلمان پاک که ره وه، با تا فرسه ته پیاله یه که مه یمان له دهستی تۆیش وه رگرتی، نه وه که به شمان له مه زیاتر نه مایی به دنیا وه.

[۲۴]

نازارم جە وێم^(۱)

ئازارم جە وێم، بیزارم کەردەن
 رەویە ی رەمەزان جە یادم بەردەن^(۲)
 جەوساوە نیەت رۆزەم ئاوەردەن
 هیچ نازارم جە هیچ زۆرش نەوێردەن^(۳)
 نە چەم نە دیدەن نازیز بی گەرد
 نە گۆش نە سەدای یاران هام فەرد^(۴)
 شیرینی ئیفتار دلم تالی یەن
 جام نە جەماعەت دۆسان خالی یەن^(۵)

[۲۴]

(۱) مەولەوی لە مانگیکی رەمەزانا بە تەنیا بوو و بەم قەسیدە یە سکالای حالی خۆی بو
 یەکی لە دوستانی کردوو.

(۲) وێم: خۆم. رەویە: ئاداب و ئوسوول. واتە: نازارو ناپەرەتیم بیزاری کردوم لە گیانی
 خۆم و ئوسوولی رەمەزانی لەبیر بردومەتەو، چونکە ئەبێ رۆژوووان لە رەمەزانا
 خەریکی خواپەرەستی بێ، بەلام لەبەر ناپەرەتیی خۆم هیچم پێ ناکرێ.

(۳) جەوساوە: لەوکاتەو. رۆزە: رۆژوو. نەوێردەن: نەخواردوو.
 مەعنای ئەم شیعەرە بەسراوە بە شیعەرەکانی ترەو. لە هەندێ نوسخەدا لە جیاتی «زۆرش
 نەوێردەن» نووسراوە «رۆزەش نەمەردەن» واتە: رۆژووی نەشکاندوو.

(۴) وشە «نە» یی یەکەم و سێ هەم هەر مەعنای «نە» یی سۆرانی یە لە هەورامی دا، بەلام
 «نە» یی دووهم و چوارەم بە مەعنای «لە» یە. واتە: لەوکاتەو کە نیەتی رۆژووم لێ هیناوە هیچ
 ئەندامیکی لەشم لە هیچ تێر نەبو، نە چاوم تێر سەیری یاری کردوو و نە گویم تێر
 راگرتوو لە دەنگی دۆستان.

(۵) ئیفتار: بەریانگ کردنەو. جام: جینگام. واتە: دلم لە باتی شیرینی، بە تالی بەریانگ
 ئەکاتەو، جینگاشم لە ناو تاقمی برادەرانا خالی یە چونکە لێ یان دوورم. لە هەندێ
 نوسخەدا لە جیاتی «دلم» نووسراوە: «جەلام» واتە: لەلام.

نهوای مهرحهبا نامان نه گۆشم
 چهنی نهلوهداش هه ر نه خرۆشم^(۱)
 زایفیم هه ر یه ند جه حد به رشیهن
 نهسیم نه ر بارۆم عه جایب نهین^(۲)

[۲۵]

نازیز! تایی رستهی

نازیز! تایی رستهی دلهی خه م بی شو
 نهزه لیا نه به ند تایی رسته که ی تو^(۳)
 هه ر دوو چه نی هه م پیچ وه رده ن وه هه م
 جیایی نه به ین مه حاله ن سته م^(۴)
 سه ر مه ودای ناخوون یه کسه ر تیدا شی
 هه رچه ند سه عیم که رد جیایی نه وی

(۱) نهوا: ئاوازه. نهلوهدا: «الوداع»، مالاوایی. واته: له م مانگه دا گویم له مه رحبای هیچ دۆستیکه وه نه بوه، به لām هه میشه له به زمی مالاوایی و دوور که وتنه وه ی یارانا بووم. به کار هینانی وشه ی مه رحه با «مرحبا» وه نه لوهدا «الوداع» له م شوئنه دا که باسی خۆی نه کا له مانگی ره مه زانا و نه و دوو وشه ش په یوه ندی یان به مانگی ره مه زانه وه هه به، شتیکی جوانه.

(۲) زایفیم: زه عیفیم، لاوازیم. یه ند: نه وه نده. باروم: بم هینیی. واته: نه وه نده له رو لاوازم هیچ سه یر نه نه گه ر با هه لم گری و بم هینیی بۆ لای تیره.

[۲۵]

(۳) تا: تال. رسته: هۆنراوه. بی شو: بی نه ندازه. نهزه لیا: ئالا. واته: تالی رسته ی دلهی خه فته له راده به ده ره که م ئالاره له رسته ی زولفه کانی تۆوه.

(۴) چه نی هه م: پیکه وه. واته: هه ردووکیان پیچیان خواردوو به یه که وه و بوون به گری کویره، وه زۆر زه حمه ته له یه ک بکری نه وه.

ئیسە خاس پاسەن تۆنەي سەردەمدا
هەر دوو چەنی هەم پێچ دەي وه هەمدا^(۱)
تا یاران زانان ریشەي جەرگمەن
پاچیان، ئاوێزان وه رووی بەرگمەن^(۲)
هەنئى مداران دەم وه سەناو
ئافەرىن واچیان جە گردین لاو^(۳)

[۲۶]

ئەو جا بەزمگەي

ئەو جا بەزمگەي کەس جئى نە رەستە
مەنزگەي سەياد هەزاران خەستە^(۴)
مەن نەچیرە کەي هەزار زام وەر دە
هەر زامئى پەي وئش زوخاو سەر کەر دە^(۵)

(۱) پاسەن: وایە. نەي: لەم. مەعناي ئەم شیعەرە و شیعەرە کانی پاشەو هەمووی پیکەو هە
دئ.

(۲) زانان: بزانی. پاچیان: هەل پاچراو. ئاوێزان: بەرەو بوو تەو، هەلواسراو.

(۳) مداران: بەن. واتە: مادەم وا تالئى ریشەي دلم پێچراو بە تالئى زولفی توو، باشتر
ئەو یە تۆش باشتر پێچیان بەي بە یەکا، تا دۆستان بزانی ئەمەي کە بەرۆ بوو تەو بە
رووی جەلە کانی تالئى ریشەي دلمە ئالوزاو لە گەل تاي زولفی تۆدا، وە لە هەموو لایە کەو
دەس کەن بە سەنا کردن و ئافەرىن کردنم.

[۲۶]

(۴) جا: شوێن. بەزمگە: جیگای بەزم و رابواردن. جئى نە رەست: لئى رزگار نەبوو. واتە:
ئەو شوێنەي یاران بەزمگایە کە کەس لئى رزگار نەبوو. جیگای راوچی یانی هەزاران
نەچیر بریندار کردوو. لە هەندئى نوسخەدا لە جیاتی «ئەو جا بەزمگەي» نووسراو: «ئەو
نە جاسوسگەي» واتە: ئەو لە جیگای خۆ مات دانئى... تاد.

(۵) وەر دە: خوار دوو. مەعناي ئەم شیعەرە بەسراو بە شیعەرە کانی ترەو.

ترسیای سه‌دای ماردم هۆش به‌رده
 ره‌میای بۆی بارووت هه‌رده وه هه‌رده (۱)
 که‌ی ته‌وانای سه‌بر دیارانمهن،
 یا په‌روای تاقت بی‌ یارانمهن؟ (۲)
 رووم که‌رد وه سارای هه‌ردو به‌رده‌وه
 وه سه‌د ترسو و له‌رز جه‌ستم شه‌رده‌وه
 چ داوایی‌وهن مه‌که‌ردیم چه‌نی؟
 بازدیم، نیم ره‌مه‌ق په‌ی جارێ و هه‌نی (۳)

.....

[۲۷]

ئیمه گشت فانی (۴)

ئیمه گشت فانی، هه‌ر ئه‌وه‌ن باقی
 نازوون وه بازووی پر نه‌یرووی ساقی (۵)

(۱) ترسیا: ترساو. ماردم: چه‌شنه تفه‌نگیکی کۆنی راوی‌یه. ره‌میا: راکردوو.
 (۲) دیاران: ولاتان. واته: منی نه‌چیری هه‌زار زام بۆه بووی، زام زوخاو سه‌ر لێوه
 کردوو، منی ترساوی ده‌نگی «ماردم» له هۆش بردووی، له تاوی بۆنی بارووت هه‌رده‌هه‌رد
 هه‌لاتوو، که‌ی تواناو ده‌سه‌لاتی سه‌یر کردنم هه‌یه له ولاتانی غه‌ریبی دا بی‌ دۆست و بی‌
 براده‌ر؟

(۳) چ داوایی‌وه‌ن: چ ده‌عوائیکه، چ شه‌پێکه. بازدیم: لیم گه‌رین. واته: کونه‌کون خۆم
 شار دووه‌ته‌وه‌و بۆ خۆم لێره له گه‌ل هاوڕێ کانم ئه‌ژیم، له کۆلم بته‌وه...

[۲۷]

(۴) مه‌وله‌وی ئه‌م قه‌سیده‌ی بۆ لاواندنه‌وه‌ی «عبدالرحمان»ی کورپی حاجی مه‌حموودی
 یاروه‌یس وتوو که‌ له ته‌وتله‌دا به‌ گولله‌یه‌کی له ده‌س ده‌رچووی شیخ هیدایه‌تی کورپی
 حاجی شیخ ئه‌حمه‌دی کورپی شیخ عوسمان کوژراوه. قه‌بره‌که‌ی له پال خانه‌قای ته‌وتله‌دا‌یه.
 (۵) نازوون: بنازم. پر نه‌یروو: به‌هێز. مه‌عنای ئه‌م شیعره له گه‌ل شیعری دوا‌یی دا دێ.

خەلاسیش دا پیتت وە یەك پەیمانە
 ئازاد بیت جە بەند بەستەى پەیمانە^(۱)
 عارفان چ خاس پەى وە حەق بەردەن
 وەسبەت «حافظ» وە جا ئاوەردەن^(۲)
 دەفنت نە پەهلووێ مەبخانە كەردەن
 وە سەر خاكت دا سەبووی مەى مەردەن^(۳)
 قەلەم یاد كەردار یارو ئەغباردا
 رەقەم كەرد تەئریخ وە رووی مەزاردا:^(۴)
 جامیش نۆشاوە چون مەردان و بەرد
 «گۆشەى مەبخانە وە زاویە كەرد»^(۵)

(۱) پەیمانە: پیلەى شەرابى مەرگ. بەستەى پەیمانە: پەیمانى لە گەل خوادا بەسراو. واتە: ئیمە هەموومان ئەمرین و مانەو هەر بۆ خوا خۆبەتى، سا با بنازم بە شان و قۆلى بە هیزی ساقى «مەبەس قودرەتى خوایە» كە بە پیلەى شەرابى مەرگ رزگارى كردى و لە بەندى پەیمانى لە گەل خوادا بەسراوى ئازاد كردى كە ئەبوو بە پیتی ئەمرو نەهى ئەو بچولیتەو.

(۲) عارفان: خوا ناسەكانى خانەقاي تەوتلە. مەعناى ئەم شیعەرە لە گەل شیعیری دواىى دا دى.

(۳) پەهلوو: تەنشت. سەبوو: كۆپە. مەردەن: شكاندوو. واتە: پیاو چاكەكانى خانەقاي تەوتلە چەند باش بوى چون كە وەسبەتەكەى «حافظى شیرازى» یان لە تۆدا بەجى هیناوە، گوايە وەك چۆن ئەو وەسبەتى كردبوو كە لە پال مەبخانەدا بینژن كۆپە پیتی شەراب بە سەر قەبرە كە یا بشكێتن، هاتن تۆشيان لە پال مەبخانەى عەشقا «وەك خانەقاي تەوتلە بى» نایە قەبرەو.

(۴) یاد كەردار: بىر خەرەو. رەقەم كەرد: نووسى. مەزار: گور. مەعناى ئەم شیعەرە لە گەل شیعیری دواىى دا دى.

(۵) نۆشاوە: خواردەو. و بەرد: بەسەر چوو. زاویە: كونجى عیبادهت. واتە: قەلەم كە

[۲۸]

نازیزا! وه مهرگت

نازیزا! وه مهرگت دل نه خرۆشه
 ئاره زووی خه دهنگ په نجه کهی تۆشه^(۱)
 خه یلیۆه نمان تیره کهت، ئامان
 نمان وه سه وخت بیمار زامان^(۲)
 وه خته ساکن بو، قوربان سا تیری
 ده ماخش به رزه، ده خیل زه نجیری^(۳)
 نه واهه حیکمهت بهر بشۆ وه بهر
 جار جار وه تیری دل نه واییش کهر^(۴)

﴿﴾

ئیشی ئه وه یه شت ئه خاته وه یادی دۆست و بیگانه، میژوی مهرگی و له رووی قه بره کهی نووسی که جامی شهرابی مهرگی نوشی و وهك پیاوان بۆی ده رچوو، کونجی مه یخانهی عه شقی «وهك خانه قای ته وئله بی» کرد به عیبادت خانهی خۆی. جوملهی «گۆشه ی مه یخانه وه زاویه کهرد» به بی ژماردنی «ی»ی «گۆشه ی» و «ه»ی یه که می «مه یخانه» وه هی «وه» و «کهرد» به پتی پیتی ئه بجه د ئه کاته ۱۲۹۶. بۆیه ئه م پیتانه ناخوئینه وه چونکه له و شیۆه نووسینه دا نه ئه نووسران که مه وله وی شیعره کانی پتی نووسیوه، وه چونکه به ژماردنیان ژماره که زۆری زیاد ئه بی. واته: ئه و نیوه شیعره به پتی ئیملای فارسی ئامیزی کۆنی کوردی بنووسرنت، به م جۆره: «گۆشه میخانه و زاویه کهرد».

[۲۸]

- (۱) خه دهنگ: تیر. واته: چاره پروانی نامه یه کم به په نجه ی تۆ بنووسری.
- (۲) نامان: نه هاتووه. سهروه خت: به ده میه وه.
- (۳) ساکن بو: دامریتته وه، بهر. ده ماخش به رزه: لووتی به رزه، فیزی زله.
- (۴) نه واه: نه وه کوو. بهر بشۆ: ده رچی.

وہش و ہش تہای توغرای ویت بنمانہ پیش
باہەر ناسۆر بۆ، زوو نہ بۆ ساریش (۱)

[۲۹]

ئاخ، چراغ! چ ئاخ؟ (۲)

ئاخ، چراغ! چ ئاخ؟ ئاخ پەہی ئاخ دارئ
چون من خاتر خار، خەمبار داخ دارئ (۳)
بشیامئ وە سەہیر سەر سەراو چەمەن
چ ئەو چراغم نہو چەمەن، چ مەن (۴)
نالەمان کەردا چەنی بولبولان
چەنی نالەیی؟ چون سفتە دلان (۵)
تانی قەفەس دا مانمان نەفەسئ
ئەوان پەہی گولان، ئیمە پەہی کەسئ (۶)

(۱) وەش و ہش: خۆش خۆش. توغرا: زولفی لول. بنمانہ پیش. پئی بنوئنہ. واتە: جارو
بار تہای زولفی لولئ خۆتئ پیشان دە، با برینی ساریژ نہ بئ، چونکہ زولفت وەك مار
وایەو ماران گازیش بە دیتنی مار برینہ کەہی دیتەوہ سۆ!

[۲۹]

(۲) مەولەوی ئەم قەسیدەہی بۆ «مە لا چراغ» ناوئ دۆستی نووسیوہ.
(۳) چ ئاخ: چۆن ئاخئ. پەہی ئاخ دارئ: بۆ برادەرئکی ئاخ ہەلکیش و داخ لە دلئ وەك
خۆم. خاتر خار: دل بریندار.
(۴) بشیامئ: بچووینایە. سەر سەراو چەمەن: میژگ و کانیاو. مەن: من. مەعنای نیوہ
شیعری دوایی ئەم شیعەرہ لە گەل شیعەرہ کانی ترا دئ.
(۵) چەنی: چۆن. سفتە دلان. دل سووتاوان.
(۶) واتە: چ من و چ چراغی برادەرم لەو میژگ و کانیاوہدا لە گەل بولبولان دەسمان
بکەرایە بە نالەو خوئندن وەك دل سووتاوان، تا قەفەزی سینەمان ہەناسە بە کئ لئ دئ،
ئەمان بۆ گولان و ئیمەیش بۆ یار...

[۳۰]

ئەداى پەشىۋىس (۱)

ئەداى پەشىۋى حالات جەستەم
 دوورەن جە تەحریر خامەى شكستەم (۲)
 بەلام «مەعدووم» ھەرس دیدەش جۆش وەردەن
 ناعىلاج خامەش وە دەسگىر كەردەن (۳)
 پەلەپەل پىكان پەل وە خامەدا
 يەك فەرد رەقەم كەرد وە رووى نامەدا: (۴)
 ئىسە دیدەى دل دىوانەكەى ویت
 نە بىخ ناودا مە گىلۆ پەرىت (۵)

[۳۰]

- (۱) ئەم قەسىدە يەش يەككە لەو قەسىدانە كە مهولهوی لە لاواندەنەوى عەن بەر خاتوونى خىزانیا وتوویە.
- (۲) ئەدا: باس كردن. واتە: باسى پەشىۋى حالەتم بەم قەلەمە شكاوهم نانوسرى، پىۋىستى بەو يە خۆم بىم بۆلات بۆت باس كەم.
- (۳) ھەرس: فرمىسك. واتە: بەلام من فرمىسك چارم لىشاۋى كردووھو كوئىر بووم، لە بەر ئەو ھى بىم ناكرى بىم بۆلات، وا ناچار پەنام بردووھتە بەر قەلەم تا چەندى پى بكرى بۆتى بنوسى. لە ھەندى نوسخەدا نىوھى يەكەمى ئەم شىعەرە بەم جۆرە نووسراوھ:
- بەلام مەعدووم، غەرق ھەرس جۆش وەردەن.
 واتە: بەلام مەعدووم خنكاوھ لە فرمىسكى كولوو ھاتووھ جۆش دا.
 (۴) پىكان پەل: دەسە. قايم كردووھ. رەقەم كەرد: نووسى.
 (۵) مەگىلۆ: ئەگەرى. پەرىت: بۆت. واتە: ئىستا.

[۳۱]

ئازىزم، گەردەن...

ئازىزم، گەردەن بىلور بى گەردا
ئەمانەتى تۆۋ دەلى پىر جە دەرد
چون جە زىد وپش بىەن ئاوارە
غەرىبەن، قەدرش نىگا بىدارە^(۱)
فەرامۆش نەبۇ لادى، درەنگى
سويىچى ۋە تىرى، شامى خەدەنگى^(۲)

.....

[۳۲]

ئارەزووى^(۳)

ئارەزووى ئاماي مەرگ وپت كەردەن
گۆيا خەلاسىت ۋە دل ئاۋەردەن^(۴)
ئەي پەي تۆ نەبۇ دۆسەكەي گىيانى
چەند بۇ پرووز بۇ تۆ ھەر بمانى^(۵)

[۳۱]

(۱) زىد: جىگاي زابىن، لە داىك بوون. نىگا بىدارە: راگرە.
(۲) لادى: كەم. ئەم دالە بە «ى» منگن ئەخوتىرتەۋە. درەنگى: زۆر. واتە: كەم و زۆر
فەرامۆش و بەرەللاى مەكە، بەيانى و ئىۋارە بە تىر پىۋەناتىك ئاگادارى بكە.

[۳۲]

(۴) ئاماي: ھاتنى. گۆيا: گوايە. مەعنای ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرى دوایی دا دى.
(۵) بمانى: بىئىنى. واتە: خۆزگەي مردنى خۆتت خواستوۋە، گوايە بە تەماي ئەۋە بوۋىي
كە رزگار بىي لە مەينەتتى دنيا، بەلام خوا نە كا ئەم ئاۋاتەت بىتە دى، بۇ ئەۋەي تا
دلدارە كانت مابن و ئاگرىان تى بەر بىي، تۆپش ھەر بىئىنى و بۇ سۆي لەشى سوۋتاۋيان بى
بە لووتتا.

[۳۳]

ناخ پهی خه لوه تن

ناخ پهی خه لوه تی بدیام وه بی خه م
سیوای تو دیدم، کهس نه دیام وه چه م^(۱)
دل پهی دیدنه ت کام خه لوه ت سازو
توی دیده یچم بی، مهردم نمازو^(۲)

[۳۴]

نازیز! وهس بووزم

نازیز! وهس بووزم نه گججاو خه م
وهس چون بینایی په نهان بهر نه چه م^(۳)
وهختی جه وهس لیج هر دل م ریش بو
مشیو وهسل و فسل فهرقشان چیس بو؟^(۴)

[۳۳]

(۱) بدیام: بمروانیایه. کهس نه دیام: کهسم نه دیایه.
(۲) سازو: دروست بکا. توی: له توی، له ناوی. مهردم: بیبیلهی چاو. نمازو: نایه لئ.
واته: خوزگا جیگایه کی چولم دهس نه کهوت به بی خه م لئ یه وه بمروانی یایه بوت و له تو
به ولوه کهسم به چاوی خوم نه دیایه. به لام، داخی گرانم دل م شوئینکی چولی بو ساز
ناکری که لئ یه وه پروانی بوت به ته نیا خوی، چونکه باشرین شوئن که بو نه وه دهس
بدات گلینهی چاومه، که چی له وئیشا بیبیلهی چاوم نه بی به ملوزم وه له گه لما سه یرت
نه کا...

نه وهش دهس نه دا که «مهردم» به خه لکی مه عنا لئ بده ینه وه بلئین: به لام نه گهر له
چاوشما دات تیم خه لکی هر سه یرت نه که نو ناواته کهی من نایه ته دی.

[۳۴]

(۳) وهس: بهس. بووزم: بمخه. بهر: به. مه عنا لئ م شیعره له گه ل شیعری دواپی دا دی.
(۴) مشیو: نه شی. واته: نازیز بهس به هوی نه دیتنه وه نوقمی گیزاوی خه فتم بکه، وه

ئازىزا! جە دووریت

ئازىزا جە دووریت تەن بى كلافە
رۇج بى وە تەنۆين حال ئىزافە^(۱)

[۳۶]

ئاي چەنە سەرچەنگ

ئاي چەنە سەرچەنگ چەرخی چەپ وەردم
چەرخی چەنى چەرخوا من مام نەمەردم^(۲)

[۳۷]

ئەو ساتە زانام

ئەو ساتە زانام بەختە كەم شەپ بى
عیلە كەم هامپرای عییل سەگ وەپ بى^(۳)

﴿﴾

بەس خۆتم لى ون كە، وەك چۆن بینایی چاۋ لە ناۋ چاۋا بۆ كەس نابىنرى، چونكە ئەگەر
بشنى لە كاتى بە يەك گە يىشتىشا ھەر نەت بىنم ئىتر ئەبى جىاۋازى بە يىنى بە يەك
گە يىشتن دوورى لە يەك چى بى؟

[۳۵]

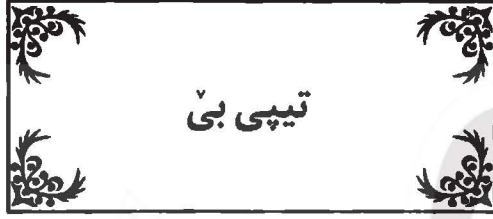
(۱) واتە: لە بەر دوورى تۆ لەشم لوللى خواردوۋە وەك كلافەى دەزوو وە گىانم لە لەشا
نەماۋە، وەك چۆن لە زوبانى عەرەبىدا «تنۆين» - كە دوو سەرە، يا دوو ژىرە، يا دوو بۆرە لە
ئاخرى وشەۋە - بە سەر ھەر وشەيە كەۋە بوو، وە ئەو وشەيە «اضافە» كرا بۆ لاي وشەى
دواۋەى، ئەو تەنۆينە نامىنى، ھەرۋە ھاگىيانى مىنىش بە ھۆى پەيوەندى خۆشەۋىستى تۆۋە
لە ناۋ چوۋە و فەوتاوە.

[۳۶]

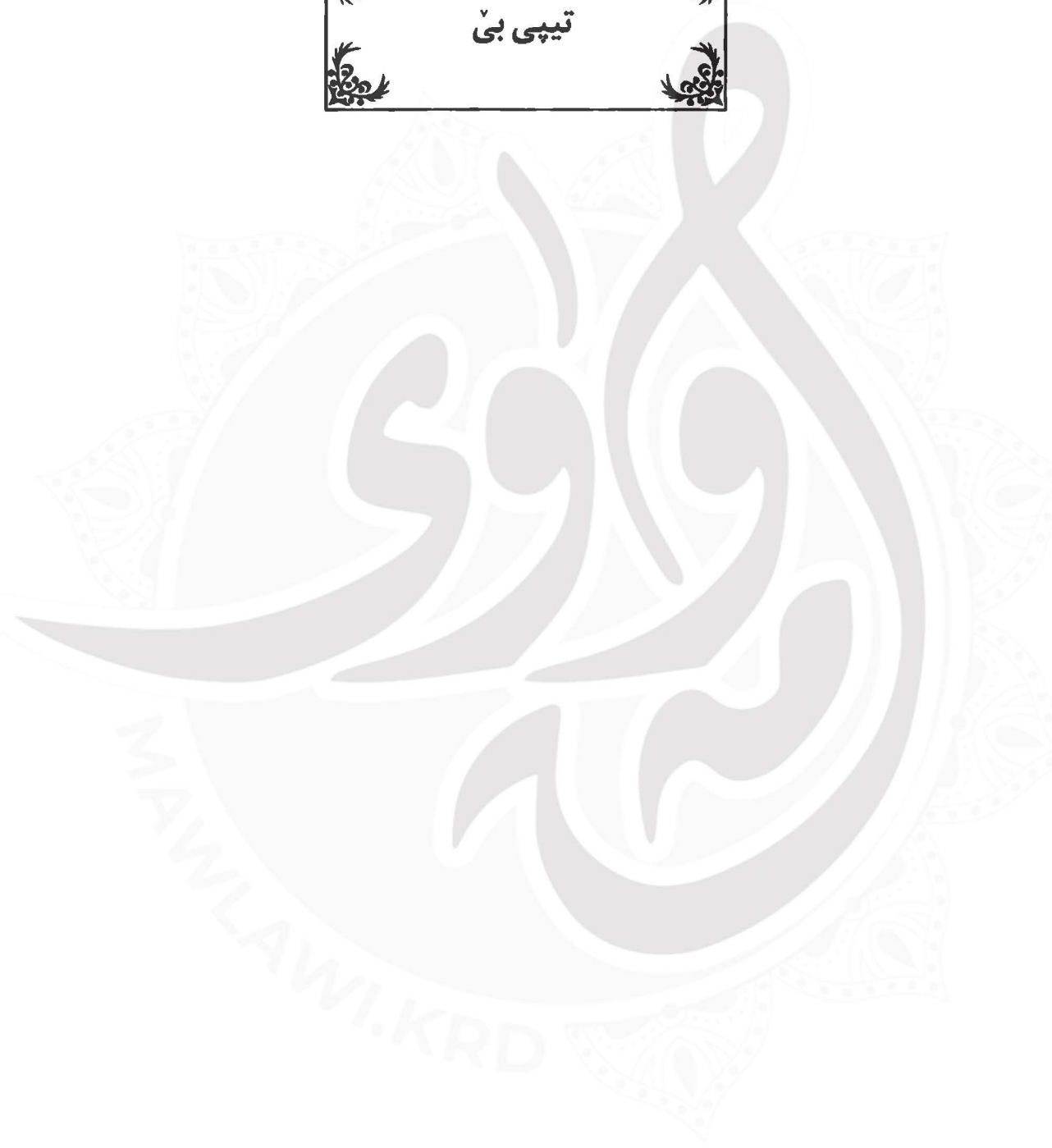
(۲) سەرچەنگ: چەپۆك. وەردم: خواردم. واتە: ئاي چەند چەپۆكى چەرخی چەپگەردم
خواردو چەند جار چەرخی ھەل سوۋپا، كە چى من ھەر مامەۋە بۆ مەينەتى دىناۋ نەمردم.

[۳۷]

(۳) واتە: ئەو سەعاتە زانم بەختم شەپە كە ھۆزۈگە لە كەم بوون بە ھاورپى ئەو ھۆزە كە
سەگ وەپى تىايە.

تیپی بی

MAWLAWI.KRD

[۱]

باعیس وجود

باعیس وجود جه ماه تا ماهی،
 ده لیل نیسات سونع نیلاهی،^(۱)
 «ضیا»ی بیناییم، نوور چه مانم،
 سه رمایه‌ی حیات دین و نیمانم!^(۲)
 من ویم مزانووی بی نه مریم که رده ن
 نی تا عی فرمان عه بدیم نه به رده ن^(۳)
 عومرم سه راپا غه رق غه فله تن
 زاد ئاخرم بار خه جله تن^(۴)
 به لام مشیو تو وه فه زله کی ویت
 کرده ی من نه بو به هانه په ریت^(۵)

[۱]

(۱) ماهی: ماسی. واته: نهی خویبه که هوی بوونی نم جیهانه‌ی له مانگه وه به به رزه وه تا ماسی له و ژیره وه، که نه مانهش به لگه ن بو نیسات کردنی په روه دگاری خوا. مهولهوی له م شیعه یا له سه نه و قسه به رویشته وه که نه لاین توپی زهوی به سه ر پستی گایه که وه به و گا که یش له سه ماسی به ک به نده... نهش توانری بوتری مه به سی نه وه ته: له ئاسمانه وه تا بنی عه رز.

(۲) «ضیا»: رووناکی. واته: نهی خویبه که به هوی تووه رووناکی له بیبله‌ی چاوما په یدا بووه و تو بناغهی ژیان و نایمنی...

(۳) ویم: خۆم. واته: من خۆم نه زانم بی نه مریم کردوه و به پی پی په پیره وی به نده یی فرمانم جی به جی نه کردوه.

(۴) زاد: تویشوو. ئاخ: قیامت. خه جله ت: شه رمه زاری.

(۵) مشیو: نه بی. کرده: کرده وه. په ری: بو ت. واته: نه بی به گه وره یی خۆت کار ئکم له گه ل بکه ی خرایم نه بی به بیانووی بی لوتفی کردنت له گه لم.

ئىغماز كەي جە گرد نابه كارى من
 جە روو سياهى و بەد كردارى من^(۱)
 پەي من كافي يەن ئەي گرد ئىنفيعال
 بوۋبە رەحم و يت بکہرەم پامال^(۲)
 مەدىيە وە تۆمار كردهى و يەردەم
 بدىيە وە زەردى روخسار ئاوەردەم^(۳)
 ھەرچەند شايستەى عەفوت نەداروون
 رووى شەرمندەگى وە دەرگات ماروون^(۴)
 جە بەحر كەرەم بىي بەشم مەكەر
 شەپ نەفسانى جە راگەم لابەر^(۵)
 تابە فەزل و يت بووانىمە وە
 جە دەس ھەواى نەفس بسانىمە وە^(۶)
 بەلكم جەى ئاخىر پەي و يم فكرى كەم
 تەدارەك پەي چەند تەزىيچ زكرى كەم^(۷)

- (۱) ئىغماز: چاۋ پۆشى. گرد: گشت. نابه كارى: كردهوى ناپەسەند.
 (۲) ئەي: ئەم. ئىنفيعال: خەجالەت و شەرمەزارى. واتە: من ئەم ھەموو شەرمەزارى يەم بەسە، تۆ بىي بە رەحمى خۆت بىي بىي بەسەر ئەم كردهو خراپانەما.
 (۳) مەدىيە: مەپوانە. و يەردەم: رابردووم. بدىيە: پړوانە. واتە: مەپوانە بو تۆمارى كرهوى رابردووم، سەيرى ئەو زەردى شەرمەزارى يە بکہكە بە روومە وە يە.
 (۴) شايستە: شايان، لايىق. ماروون: ئەھىتىم. واتە: ھەرچەند شايانى لىن بووردنت نىم، بەلام رووى شەرمەزارى ئەكەمە دەرگات.
 (۵) مەكەر: مەكە. راگەم: رىگەم. لابەر: لابە.
 (۶) بوانىمە وە: بمخوئىتە وە. بسانىمە وە: بمسئىتە وە.
 (۷) جەى ئاخىر: لەم ئاخىرى عومرەما. واتە: بەلكو لەم ئاخىرى عومرەما فكرىك بو خۆم بکہمە وە و خۆم نامادە كەم بو چەند تەزىيچىك ناوى خوا.

بەلام بەو شەرتە چەنیم قەبوول کەى
 بەهانەى ئەسباب عەفوم و سوول کەى^(۱)
 نەفس بەد کردار، بئى دین بەد بەخت
 شووم سەرگەردان خەيالان سەخت!^(۲)
 پەى چیش عادەتت وە گوناھ کەردەن؟
 ژار مەحرۇمى رەحمەتت وەردەن!^(۳)
 راگەى حەقیقەت جە ویرت شین
 یادت پەى مەحبوب حەقیقى نین!^(۴)
 موتن ئەسلیت نە خاتر لوان
 مینخ مۆبەتت نە رووی خاک کوان!^(۵)
 دايم گورفتار ئارەزووی خامی
 بەکسانەن پەرىت نیکى و بەد نامى
 گا خەرىک دەرد ھەوای مەجازى
 گا مەشغوول کەسب کىبر و نیازى^(۶)

- (۱) چەنیم: لیم. و سوول کەى: جئى بەجئى بکەى.
 (۲) مەولەوی لەم شیعەرەو رووی راز وەرئەجەرخینئ، وە پاش ئەوہى قسەى لە گەل
 خواى گەورە بوو ئەمجار لە گەل نەفسى خۆى قسە ئەکا. ئەوہش دەس ئەدا کە لیرە
 بەولاوہ پارچە ھەلبەستىكى سەر بەخۆ بئو وەختى خۆى لە نووسینەوہدا لە گەل ئەوی
 پئشوو دا بۆ بئى بە یەك. (۳) وەردەن: خوار دووہ.
 (۴) واتە: بۆچى رنڭاى راستیت لە بیر چووہ تەوہ و بیر لە خۆشە وىستى راستە قینە ناکە پتەوہ.
 (۵) موتن: نیشتمان. موبەت: «محبّت»، خۆشە وىستى. کوان: داچە قاندووہ. واتە: بۆچى
 نیشتمانى راستە قینەت لە بیر چووہ تەوہ کە عالەمى قودسى ئەپرواحە، وە مینخى خۆشە وىستیت
 لە خاکى دنیا دا داکوتاوہ کە ھەوارگە یەکى وەختى یە و پاش ماوہ یەك بە جئى دئلى.
 (۶) ھەوای مەجازى: خۆشە وىستى ناراست. لە ئىستىلاحى ئەھلى تەسەووف دا
 خۆشە وىستى راستە قینە خۆشە وىستى خوایە، وە لەوہ بەولاوہ بە خۆشە وىستى مەجازى
 دائەئین. کىبر: فیز.

گا غه رق هه وای وه سل نازاری
گا حیرهت زهدهی روخسار یاری
هیچ هۆشت نیهن حهق خه بهردارهن
فهردا رۆی حیساب میزان کاره
فکرئ کهره وه، وادهی لواتهن
وهخت شیویای شهوق سهوداتهن^(۱)
باوهره وه دهس زادی پهی سهفه
ویت نهو سهفهردا بی تۆشه مه کهر
وه دهرگای حهق بهر، روهی په شیمانی
عوزر ئاوهری کهر کردهی نادانی
بهل لیباس عهفو بکه رۆت خه لات
جه وهخت مهردهن بده رۆت نه جات
وه نسیوت بو سهرمایه ی ئیمان
نهوی وه ریش خه ند سوخریه ی شهیتان^(۲)
وه رۆی مه حشهردا بگیلی دلشاد
جه قهید عیسیان دلت بو ئازاد^(۳)

(۱) لوا: رۆیشتن، کوچ کردن. مه بهس مردنه. شیویا: تیک چوون.
(۲) ریش خه ند: جینگه ی گه مه و گالته. واته: به لکو ئیمانته ده سگیر بیی و شهیتان به
ریشته پی نه که نی و گالته ت پی نه کا.
(۳) بگیلی: بسور پیتته وه. قهید: کۆت و زهنجیر.

[۲]

بینایی دیدم (۱)

بینایی دیدم تو وه سلامت
 دیدهنی دیدار کەوت ئەو قیامت (۲)
 ئەر بینش نیەن، هەی ئاوات وازم
 باز هەر تەسکینەن گۆش وه ئاوازم (۳)
 وه دلدا تەفسیل زەلیلی ویهرد
 چیش جە ئەوەلدا ئاخرش ئاوەرد (۴)
 باز بی تاقەتیم نە رووی پەردەوه
 دەرگای گوزەرگای چەند فەرد کەردەوه (۵)
 هۆرێزاو پیچ وەرد دووی کوورەوی دەروون
 ئاو ئاوەرد، بەل هون، نە دیدەوی گەردوون (۶)

[۲]

(۱) مهولهوی پیش مردنی به چەند سالیك، کوتر بووه، له سەرەتای کوتر بوونیا بهم پارچه شیعره بینایی جاوی خوێ لاواندووه تەو وە رازی له گەل دوستیکی کردووه.
 (۲) واتە: بینایی چاوم قەزاو بەلای توێ برد، ئیتر بینینی تو کەوتە ئەو دنیا.
 (۳) بینش: بینین. هەی ئاوات وازم: ئەی ئاواتە خوازە کەم. باز: دووبارە. واتە: ئەی کەسێ کە بە ئاواتی بینیتتەو هەم ئەگەرچی چاوم نەماوە تا بت بینم، دووبارە هەرما یە رەحەتی بە بۆ دلّم کە گوێچکەم ماوە گوێم له دەنگتەو یە.
 (۴) ویهرد: گوزەری کرد. چیش: کەچی. واتە: هات بە دلّما کە بە درێزی باسی داماوی خۆم بۆ بکەم، کەچی دلّم مەیدانی نەدام، هەر له ئەوەلەو ئەخری هینا و بۆم نە کرا قسە کە بکەم.
 (۵) باز: دیسانەو. نە رووی پەردەوه: له پەننامەکی یەوه. واتە: بەلام بی تاقەتی و زویریم دەس بەردار نەبوو، وه بەدزی دلّمەوه له پەننامەکی یەوه رنگای تپپەریوونی چەند هۆنراو یەکی بۆ کردمەوه کە ئەمانە ی خوارەو یە.
 (۶) هۆرێزا: هەستا. دوو: دووکەل. بەل: بەلکو. واتە: له بەر بی تاقەتی و زویریم

رېزا جە سەردا بلىسەم كەم بى
 ئەسباب تەحرىر ئەي چەند فەرد جەم بى (۱)
 باز چىش بۆ ياران دەروون پەر داخەن
 ئەغياران دەماخ دىل وە پەرداخەن (۲)
 سەرد بىەن گەرمى شەوق هام فەردان
 گەرمەن سەردى زەوق جەرگەي هام دەرادن (۳)
 رېزان سەوزەي گول مەعارىف وە گل
 چول بىەن چەمەن جە سۆزەي بولبول (۴)
 نىگاي ئىلتىفات گۆشەي چەم كەمەن
 رووى دەشت سەفای ئەهل دىل تەمەن (۵)

﴿﴾

دووكەلى دەروونم بەرز بوو وە لولولى خواردو ئاوى لە چاوى ئاسمان هېنا، بەلكو
 خوئى لى هېنا. ئەم ھۆنراو ناسكە ئىشارەتە بەو كە ئەو تەم مژەي لە زەوى بەرز
 ئەيئەتەو ئەبى بە ھۆي باران بارىن.

(۱) رېزا: رزا: كەم بى: كەم بوو وە. جەم: جەم، كۆمەل. واتە: ئەو ئاوى ئاسمانە بارى بە
 سەر كورەي دىلما بلىسەو گەرمای دىل كەم بوو وە، وە ھۆي نووسىنى ئەم چەند
 ھۆنراو بەم لە لاكۆبوو وە.

(۲) چىش بۆ: چى بى. ئەغيار: بىگانان. واتە: دووبارە چى قەوماو وە ياران دىيان پەر لە
 داخو دوژمان دىيان خۆش و بە پەرداخە. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «باز» نووسراو:
 «باس».

(۳) جەرگە: كۆمەل. واتە: ھى چى وە گەرمای شەوق و زەوقى ھاوپرېكانم سارد
 بوو تەو، ساردى زەوقى كۆمەل ھاو دەردەكانم ھىزى سەندوو؟

(۴) رېزان: داوەرئو. واتە: ھى چى وە پەر گوللى سەوزو جوانى زانست داوەرئو بۆ ناو
 گل، وە بۆچى چەمەن چول بوو لە خوئىندىن و ئاوازي بەرزى بولبول، يانى: بۆچى بازاری
 دۆست و دىلدار كز بوو؟.

(۵) نىگا: سەير كردن. گۆشەي چەم: لاچا، يان: گوتى چا. واتە: ھى چى وە سەير

حهلقه‌ی خه‌فیه‌ی زیکر ناله‌ی هزاره‌نگ
 چون حهلقه‌ی ده‌رگای ویرانان دل‌تەنگ^(۱)
 مشیو جه‌گرد لا‌زاری و شیوه‌ن بو
 جه‌کام لا؟ لای دۆس، کام دۆس؟ وینه‌ی تو^(۲)
 که‌ی؟ ئیسته، په‌ی کی؟ په‌ی دیده‌ی «مه‌عدووم»
 چی‌ش بی‌هن؟ بی‌هن جه‌دیده‌مه‌حرووم
 یانی‌های راسه‌ن، یا‌قسه‌ی ناسه‌ن
 دیاره‌ن کرده‌ی چه‌پ‌گه‌رد هه‌ر پاسه‌ن^(۳)

﴿﴾

کردنی ناسکی یار به‌لاچاو که‌م بووه‌ته‌وه، وه‌ئو روانینه‌نازه‌نینه‌ی نه‌ماوه، یان بوچی یار
 به‌ده‌ستووری زوو له‌قه‌راخ جه‌می به‌ر ماله‌که‌یانا ناروانی بو دۆسته‌کانی که‌به
 ده‌وریا‌نه‌نیشن، وه‌بوچی رووی ده‌شتی خوشی دلی یاران ته‌م دای گرتووه؟

(۱) حه‌لقه: ئەلقه. خه‌فیه: نه‌ینی. زیکر: ناوی خوا هی‌نان، له‌سه‌ر ده‌ستووری
 سو‌فی‌یه‌کانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی که‌به‌یانی و ئیواره ئەلقه ئەبه‌ستن، وه‌له‌ژیر لی‌وه‌وه
 ناوی خوا ئەبه‌ن. واته: هی‌چه‌وا کۆمه‌ل به‌ستنی دۆستان بو بیر کردنه‌وه له‌خوا که‌به
 هزاره‌نگ تیا‌یا ئەیان نالاند ئیستا وا که‌م و کورت بووه وه‌ک ئەلقه‌ی کلیلی ده‌رگای
 خانووی ویران که‌ژه‌نگی هه‌له‌یانی، ئینسان که‌سه‌یری ئەکا دلی دانه‌گیری.

مهوله‌وی تا ئیستا هه‌ر خه‌ریکی پرسیار کردن بو، ئیتر له‌مه‌و دواوه وه‌رام ئەداته‌وه.

(۲) مشیو: ئەشی، ئەبی‌گرد: گشت. مه‌عنای ئەم شیعه‌ له‌گه‌ل مه‌عنای شیعه‌کانی
 پاشه‌وه‌ی دا‌دیت.

(۳) ناسه‌ن: خه‌لکه. پاسه‌ن: وایه. واته: هۆی ئەم کاره‌ساته‌ی که‌باسمان کرد ئەبی
 ئەوه‌بی که‌له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌پتووسته‌هه‌ر گریان و شیوه‌ن بی‌بو‌چاوه‌کانی مه‌وله‌وی،
 چونکه‌راسته‌کرده‌وه‌ی گه‌ردوون هه‌میشه ئەوه‌ته له‌باش خۆشی‌یه‌وه‌ناخۆشی‌دین.

[۳]

بەرزان ھىلال

بەرزان ھىلال تار وەروان قەرار دا
 غورپەى شار شور دۆلان ديار دا^(۱)
 نەسىم وە بۆى چىن چنور رووى ھەرد
 سوب «صبح الخیر» دەماخ دل كەرد^(۲)
 جە پرژەى شەونم نە تۆى پەردەوہ
 نەرگس مەس مەس چەم وەلاو كەردەوہ^(۳)
 سەوزە وستەن فەرش ئەو چەمەن دەس دەس
 گولان جام وە دەس بولبولان سەرمەس^(۴)
 مەنەم مەكەردى گرانەن دەردم
 نەر شىويا بوقافىەى فەردم^(۵)

[۳]

(۱) بەرزان: شوتتە بەرزەكان. تار: شىوہ. وەروان: بەفران. غورپە: سەرى مانگ. شار: «شەر»، مانگ. شور: عەشق. واتە: بە ھۆى داھاتنى فەسلى بەھارەوہ كىوہ كان بەفران وەك مانگى يەك شەوہ لى كەردوہ وە سەرەتاي مانگى خۆشى و رابواردن ديارى داوہ. مەبەسى لە وەيەكە سەرەتاي بەھار بەفرى شاخەكان ئەتوتتەوہ، وە تەنھا پەراوتزىكى وەك مانگى يەك شەوہ بە سوچەكانى سەرەوہى شاخەكانەوہ ئەمىنتتەوہ.
 (۲) نەسىم: شىنەى باى ناسكى بەيانى. چنور: گىيايەكى بۆن خۆشى كوئىستانىيە. سوب: «صبح»، بەيانى. واتە: شىنەى باى ناسك بە بۆنى چىن چىنى گىياى چنور دەسى كەرد بە مەرحەبا لى كەردنى دل لە بەيانىدا.
 (۳) پرژە: پرژ. وەلاو: بلاو. واتە: لە بەر پرژى شەونم، گوللى تىرگس لە ناو پەردەى نەزاكەتا چاوہ مەستەكانى بلاو ئەكەردەوہ.
 (۴) سەوزە: وردە گىياى دەشت. وستەن: راي خستوہ. واتە: سەوزە گىياى جوان چىن چىن فەرشى راخستوہ لە چەمەنا، ساقى گوليش وەك ساقى جام بە دەس وايە، تۆبى گوليش وەك پيالەيە، بولبولانىش لە زەوقى ئەم وەزە سەرمەست بوون.
 (۵) واتە: لە بەر خۆشى نەشەى ئەم چنور و گول و گولزارو بولبولانە وەك سەرخۆشم

فهریاد چه شۆرهی ئهرز چارهی من
 ههر سهوزهی موراد من نا دیارهن^(۱)
 داد چه ههواى شووم بهد ستارهى من
 ههر نهو گولآلهی من نه پیوارهن^(۲)
 یا وهلوهلهی دهف شا دهرویش، جوۆشى
 بهو سهدهای ریشهی دل ئاشناوه^(۳)
 یا جوۆش سهمتور موتریب، خرۆشى
 چهنى ئهى دوو فهدر چهسرهت مهعناوه
 بهل سهوز ببۆ تۆم ئارهزوه کهى دل
 های چهمه دهخیل شهوی شهونمی^(۴)

﴿﴾

لئى هاتوو، که واته سهرزه نشم مه کهن ئه گهر ئاخري شيعره کانم شيوابن، چونکه که شعور
 پهريشان بوو شيعريش پهريشان ئه بئى. له هه ندى نوسخه دا له جياتى «قافيهى فهدرم»
 نووسراوه: «په نجهى پای فهدرم» واته: په نجهى پئى هه ليه ستم.
 (۱) شۆره: گۆلئى که لم دار بئى و بۆ کشت و کال نه شئت. سهوزه: سهوزه گيا. مه عنای ئهم
 شيعره له گه ل شيعرى دوايى دا دئى.

(۲) شووم: نه گبهت. ستاره: ئه ستيره. پئوار: خاك. واته: هاوار له دهستى بهختى نابارى
 من که وه کوو خاکی شۆره وايه گيا ناروئنى، بۆيه وا ههر گياى مه بهست و ئاره زووى من
 ديار نيه. وه داد له دهستى شوومى ئه ستيرهى به ختم که ئه وه نده تاريکه، گولئى هه موو
 که س روا، که چى گولئى من ههر له ناو خاكايه و سه ر دهر نايه نئى.

(۳) وهلوهله: دهنگ و زريکه. واته: ئهى دهنگ و ئاوازهى شای دهر وئشان بيتره جوۆش بهو
 سه دا خرۆشه ته وه که ئاشنايه له گه ل ره گ و ریشهى دلا، وه ئهى جوۆشى سازو سه متوورى
 موتريب هاوارئى بکه له گه ل ئهم دوو شيعره دا که به يانى داخو چه سره تى دلّم ئه کهن...
 شيعره کان له پاشانا دئین.

(۴) بهل: بلکوو. چه مه: ئهى چاوه کانم. مه عنای ئهم شيعره له گه ل شيعرى دوايى دا دئى.

بەل روو بنمانۆ ئەو نازك نەو گول
دەمە نەسىمى وادەى سوب دەمى^(۱)

[۴]

بەزم ھام فەردان

بەزم ھام فەردان يار مۆبەت كىش
يەك ئىمشەو دەفى دەرويش، ھاي دەرويش^(۲)
باوەر نەكوپرەي وەلوەلەي دەفدا
رووي پەندو تەويىخ وە ھەر تەرەفدا
رووي پەند ئەو ياران دل وە جەھدو جەخت
رووي تەويىخ، ئەو لاي مەعدوومى بەد بەخت^(۳)

(۱) بنمانۆ: بنوئى. نيە شىعرى دووھەمى ئەم شىعرەو شىعرى پىشوو وا رىك خراون
كە «ھۆ» بن بۆ نيە شىعرى يەكەمىيان. واتە: ئەى چاۋەكانم! دەخىلتان بىم شەۋىك لە شەوان
لە ترسى خوا فرمىسكىكى وەكو شەونم دارپۆن، بەلكو بىي بە ھۆى سەوز بوونى تووى
ئارەزووى دلّم، وە ئەى دەم تۆيش لە ترسى خوا ئاھىكى پىرۆزو ناسك ھەلكىشە لە بەرە
بە ياتىكدا، بەلكو بە شنى ئەو ئاھەكە وەك نەسىم وايە، دۆستە ناسكە داپۆشراۋەكەم وەك
گول رووي خۆى بنوئى، چون گول بە ھۆى نەسىمەو ئەپشكوئى. لە ھەندى نوسخەدا لە
جياتى «دەمە» نوسراۋە: «ئاھە» واتە: ئەى ھەناسەى دەم با نەسىمىكى ساردت لىۋە بىت...
ئەم شەش شىعرەكە قافىەى نيەى شىعرى يەكەم دووھەمىيان وەك يەك نىن، ئەگەر بىن
نيە شىعرى پىشووەكانىيان يەك خەين وە دوو دوو بىيان كەين بە شىعر، سى شىعرى مەعنا
رىك و قافىە راستىيان لى پىك دى. ھەرۋەھا نيە شىعرە دوايى يەكانىش.

[۴]

(۲) كىش: ئايىن. واتە: ئەى دەرويش ئەمشەو تاقە شەۋىكى بەزم و رابواردنى دۆستانو
يارى ئايىن خۆشەويستى يە، كەواتە دەفكى باش لى دە. ھەلىش ئەگرى مەعناى واپى:
دەرويش، ھەر تەنھا ئىمشەو بەدە لە دەفەكەت لە كۆرى رابواردنى دۆستانو دلدارانى يارى
ئايىن خۆشەويستى دا.

(۳) باوەر: بىنە. كۆرە: گەرمە. وەلوەلە: ھەراو ھوربا. تەويىخ: لۆمەو سەرزەنشت. واتە: لە

واچە هەي دلەي ئەبلەي بئى خەبەر
 ھۆرئز ساتى تەرك خاوشىرىن كەر^(۱)
 «شەوہن، خەلۆتەن، مال بئى ئەغيارەن
 ئالەم گەرد وتەن، دۆس خەبەردارەن»^(۲)
 نەوا مېھمان بۆ تۆنەوينى كەس
 خەفەت بۆ پەرىت تا ئاخىر نەفەس^(۳)
 دىدەت تۆز غەير نىشتەنش وەنە
 جە جۆي سەوزەي دل ئاويش دەر پەنە^(۴)
 وەر تۆ بىنايىت پەردەش ھانە سەر
 ئەو تۆ مويىنۆ جە تۆزەرىف تەر^(۵)

﴿﴾

گەرمەي ھەراو ھورىاي دەف لىدانەكەتا، لە ھەموو لايەكەوہ رووي ئامۆزگارى و
 سەرزەنشەت بکەرە رىقەكانت، رووي ئامۆزگارى بکەرە ئەو برادەرانەي كە دليان
 ھۆشيارەو خەرىكى عىبادەت كەردن، رووي سەرزەنشەت بکەرە مەعدوومي
 بەدبەخت، وە ئەم قسانەي پئى بليى كە لەم شىعەرانەي خواوہەدا وتراون.

(۱) ئەبلە: «ابلە»، گىل. ھۆرئز: ھەلسە. كەر: بکە. واتە: بە مەعدوومي بليى ئەي خواوہنى
 دلي نەزان و بئى ئاگا، لە بەر يادى خوا تاوئك ھەلسە دەس لە خەوي خۆش ھەلگەرە!

(۲) ئەغيار: بىگانە. ئالەم: عالەم، خەلك. وتەن: نووستوہ. مەبەس لە دۆست زاتى
 خوايە. ئەم شىعەرە لە «بىسارانى» وەرگىراوہ.

(۳) واتە: نەوہك ئەو دۆستە خەبەردارە لەو شەوہ خەلۆتەي يەدا يىت بىي بە ميوانت، وە
 تويش لە بەر نووستويى و بئى ئاگايى كەس نەبىنى، وە يارت لە دەس دەرچي، وە ئەوہ
 بۆت بىي بە مايەي خەفەت تا رۆزى مردن.

(۴) وەنە: لئى. پەنە: پئى. واتە: ئەگەر تۆ چاوت يار نابىنى و تۆزوگەردى ئولفەتى بىگانەي
 لئى نىشتوہ، لە جۆگەي كىلگەي دل مشتى ئاوي پيا بکە با پاك بىتەوہ وە دۆست بىنى. لە
 ھەندئى نوسخەدا لە جياتى «سەوزەي دل» نووسراوہ: «سۆز دل» واتە: سۆزى دەررون.

(۵) واتە: ئەگەر پاش ئەوہش كە ئاوت پيا كەرد، ھەر نەي بىنى و تانەي لە سەر بوو، قەيدى

ئەمجار ياد كەر عومر عەبەس ويەردەت
باوەر وە خاتر ناپاكى كەردەت^(۱)

سەر ئەفگەندە بەر چون شەرمەساران
چەمەي چەم ھۆر كەر چون سەيل واران^(۲)

بەل شۆرۆ بەو ئاو كەرەم فراوان
بابەت وە بابەت سياهەي تاوان^(۳)

﴿﴾

نېە، چونكە با تۆيش يار نەيىنى ئەو لە تۆ باشتر تۆ ئە بيىنى. ئەم شيعرە ئىشارەتە بە
فەرمودەي پىغەمبەر كە ئەفەرموتت: «الْإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ،
فَأِنَّهُ يَرَاكَ».

(۱) ويەردە: بە سەرچوو. كەردە: كەردە. واتە: جا ئەمجارە كە شەو بە خەبەردارى
دانيشتى بۆ يادى يار، بيري ئەو كاتانەي عومرت بكَرەو كە بەيى سوود بە سەرچوون،
وہ كەردە نا پاكە كانى خۆت بيىنەرەوہ بىرت، وە لي يان پەشيمان بيەرەوہ.

(۲) سەرئەفگەندە بەر: سەر دانەوئە. چەمە: سەرچاوە. ھۆر كەر: ھەل كە. واران: باران.
واتە: لە شەرمەزارى يا سەرت دانەوئە وەك شەرمەزاران، وە ئاوى سەرچاوەي چاوت
ھەل كە وەك لافاوى بارانى بەھار.

(۳) شۆرۆ: بشۆرى. سياهە: دەفتەرى رەش كراوہ، ليستە. واتە: بەلكو خواي بەخشەندە
بەو ئاوى فرمىسكى چاواتتە بابەتە كانى ناو دەفتەرى گوناحت بشواتەوہ.

[۵]

بولبول گولشنه (۱)

بولبول گولشنه بی نام و نهنگی
 تزهرو سهر سهر و باغچهی بی رهنگی (۲)
 نوختهی ئینتیهای دائیره تهمام
 نهی دهس نهی چی تووتی دیای جام (۳)
 یانهی دل و فهیز رای مهولا ناوا
 تهوار تهپران لان «مهولان ناوا» (۴)

[۵]

(۱) مهولهوی بهم پارچه شیعره قسه له گهل رۆحانیهتی شیخ حهسهنی مهولاناوا ئهکا. هۆی دانانی قهسیده کهیش ئهوهیه: گهوره مالکیکی جاف له گهرمیانوه رۆشتوووه بۆ هاوینه ههوار بۆ نزیککی دبی مهولاناوا له ناوچهی سهقز له کوردستانی ئیران. خیزانی کابرای هاوینه خۆر کچی شیری مهولهوی ئهبی، بهم بۆ نهیهوه مهولهوی داوا له شیخی مهولاناوا ئهکا که به هیممهتی خۆی چاوی لی بی. شیخ حهسهن یه کیك بووه له شیخهکانی تهریقتهتی قادری. له سالی ۱۱۳۶ ی هیجری داکۆچی دواپی کردوووه، وه له مهولاناوا ئیتراره.

(۲) نهنگ: عهیب و عار. تزهرو: کۆتره باریکه. واته: ئهی خاوهنی رۆحیکی واکه وه کو بولبولی باخی بی ناوی و بی باکی وایت له ههموو عالم «چونکه مرۆی خاوهن رۆحی بهرز له خوا بهولاوه له کهس ناترسی» وه ئهی تزهرووی سهرجلی دار سهروی باخی بی رهنگی. مهبهس له بی رهنگی دامهزراوی و نهگۆراوی و ئیستیقامهته.

(۳) نهی: شمشال. دیا: ته ماشا. جام: ئاوئنه. واته: ئهی کهسی که نوختهی دواپی هاتنی دایرهی ئهولیاکانی خوای، وه ئهی کهسی که وهك شمشالی دهسی شمشال ژهن وای، واته ههرچیت له دم دهرچی به ئیلهامی خوایه، وه ئهی کهسی که سهیری ئاوئنهی دلی خۆت ئهکهی، وه هاتیفی غهیبی له غهیبهوه قسهت له گهل ئهکا، وهك چۆن توتی ئهروانی بۆ ئاوئنه، وه یه کیك له پشتی ئاوئنه کهوه قسهی له گهل ئهکا، ئهوش ئهیلئتهوه... له ههندی نوسخهدا له جیاتی «دبای» نوسراوه: «دمای» واته: پشتهوهی.

(۴) یانه: مال. را: رنگا. مهولا: خوا. ناوا: سواغ دهر. تهوار: جوره بازکی راوه. تهپران:

پايەت بولۇند بۆ، سايەت فراوان
پەي پەي كەردەي رەم ديدە سیاوان^(۱)

ئاھووی توون دلّ وە بۆی ناف ئاوا
تار بی نە جەلەو گەرمەسیر ماوا^(۲)

رەم كەرد، مدراو، دیاوہ مەس مەس
پەي ھەرد بارگەي توگومەتەش بەس^(۳)

پەريش كەر ساي وەلگ ھیممەت وە ياتاخ
نەكەرۆش سەردى ئیلاخ بی دەماخ^(۴)

چالاک. لان: ھیلانە. مەولان ئاوا: دىئ كەي خوالى خۆش بوو شىخ حەسەنە. واتە: ئەي ئەو كەسەي كە دلّى خۆت بە فەيزو بەرە كەتى خوا سواغ داوہ، وە بۆ نەھيشتنى خەيالآتى نەفەس وەك بازى تەوارى چالاک وايته بۆ راوى چۆلەكە، ھیلانە كەشت دىي مەولاناوايە. (۱) پەي: بۆ. پەي كەردە: قاچ برين و بريندار كردن. رەم: گەلەران. ديدە سیاوان: چاوا رەشان، مەبەس ئاسكە. واتە: يا خوا ھەميشە پايتە بلند بىي و سيپەرت زياد بىي بۆ بريندار كردنى گەلەي ئاسكان. ليرەدا مەبەس ئەو كەسانە بە كە داواكارى فەيزو بەرە كەتى ئەوليای خوان. لە ھەندىئ نوسخەدا لە جياتى «پەي كەردەي» نووسراوہ: «ياتاخگەي» واتە: ياخوا ھەميشە پايتە بلندو سيپەرت زياد بىي تا بىي بە جيگاي كومەلى چاوا رەشان.

(۲) ئاھوو: ئاسك. ناف: ناوك. مەبەس موشكى بۆن خۆشە كە لە لاي ناوكى جۆرە ئاسكىكا ھەيە. ئاوا: ئاوەدان. تار: تاك. جەلەو: جەلەب، گەلە. واتە: ئاسكە كەي ھەردەي دلّم كە بە بۆنى موشك ئاوەدانە، تاك كەوتووە لە ناوگەلە ئاسكى ولآتى گەرمەسیر دەرچووہ.

(۳) رەم كەرد: تەرىپەوہ. مدراوہ: راوہستا. دياوہ: ئاوپرى داياوہ. مەس مەس: مەست مەست، بىي ھۆشانە. گومەتەش بەس: خۆي گرد كەردەوہ و قەلەمبازى برد. واتە: لەو كاتەدا كە تار بوو، راي ئە كەردو رائەوہستاو بە دوو چاوى مەستەوہ ئاوپرى ئەداياوہ بە دوای خۆيا، ھەر بەو جۆرە خۆي گرد كەردەوہ و بەرەو ھەردى بارە گاي تۆ لە مەولاناواگومەتەي بەست.

(۴) پەريش: بۆ ئەو. وەلگ: گەلە. ئیلاخ: كوستان. واتە: سيپەرى گەلەي دارى ھیممەتى خۆتى بۆ بكە بە مەنزل و ياتاخ، با سەرمای كوستان بىي دەماخى نەكا.

چووزهی سهوزهی ههرد فهیز تۆ وهرو
 گهردش نهپای کاو لوتف تۆ کهرو^(۱)
 نهواچی من پیر ئیفتادهی دل ریش
 ئیسه چهنی مهیل ئازیزانم چیش^(۲)
 تاراران نیگای نیهانیشان بو...
 پیران مشیو تاف جوانیشان بو^(۳)
 پهی چیش مهیل لهیل پیریش مهحالهن؟
 سهنهی بالغیش سهدهزار سالهن^(۴)

(۱) چووزه: کرۆکی گزویا. وهرو: بخوا. کاو: زهردو مای سافو سهخت. واته: با خۆراکی له چووزهی گیای فهیزو بهره کهتی تۆ بۆ، گهپان و رابواردنی له داوینی کتوی لوتفی تۆدابۆ.

(۲) واته: یاشیخ، پیم نهلییت ئیسته تۆ ههی مهولهوی بهم پیری و لی کهوتوی و دل برینداری بهوه چیه له مهیل و خۆشه وستی ئازیز، وا ئه وهنده به پهروشه وهی.

(۳) نیگا: روانین، لا لی کردنه وه. نیهانی: نهینی، په نامه کی. تاف: گهرمه و گور. واته: چونکه تاراران له په نامه کی بهوه چاوی مهرحه مهت و خۆشه وستی یان له دۆستی خۆیا نه وه بۆ، ئه بۆ ئه و دۆسته پیرانه له تافی جوانی یا بهمیننه وه.

(۴) سه نه: سال. واته: چونکه خۆشه وستی لهیل پیری هه ل ناگری، وه مروی دلدار تا دپرزه مان هه ر به مندالی ئه مینیه وه، وه ته مه نی بالغ بوونی عه شق سالی سه ده هزاره مین به تی، له بهر ئه وه که دلی عاشق هه رگیز نامری، وه ک «حافظ» ی شیرازی ئه لی: هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد به عشق ثبت است بر جریده ی عالم دوام ما... له هه ندی نو سه خه دا له جیاتی «سه ده هزار سالهن» نو سراوه «دمای سه ده سالهن» واته: پاش سه ده ساله.

[۶]

بنچینه شادیت

بنچینهی شادیت جه دل بهر ئاورد
 جه رای مؤلّت دوور هر چپوته کورد، کورد^(۱)
 ئیسه ئهی تالی و قین گرتت پهی چیش؟
 ئهی تو بستهی زام لابه ردهت پهی چیش؟^(۲)
 بار ئهی مهینهت گرد نهوؤ کافی
 ته مات زیاد کورد جه بی ئینسافی^(۳)
 ترس بی سامان زه حمهت جه لای من
 جهور دل به رهن مه نیه ی نه رای من^(۴)
 هه لای ههی ماچی گیرت نه وردهن
 بوئی شه مامهی ئیش عه شقت نه کوردن^(۵)

[۶]

(۱) بهر ئاورد: دهره ئنا. هه رچپوته: هه رچیت. مه عنای ئهم شیعه به سراوه به شیعی دوا بی به وه.
 (۲) ئهی: ئهم. گرتت: گرتنهت. تو بهسته: تو ئژ هیناوه. لا به رده: لا بردن. واته: ئهی یاری دووری له ریی ئینساف و مؤلّت، بنچینهی خوشه و سیتیت له دلما دهره ئنا، وه هه رچیت کرد کردت، ئیسته ئهم رق گرتنهت له چیه، وه له بهرچی تو ئژی زامی په ترؤ به ستووم لا ئه بهی؟
 (۳) نهوؤ: نه بوو. ته مات: ته ماعت. له هه ندی نووسخه دا له جیاتی «بار» نووسراوه «باری» واته به هه ر حال، نهک به مه عنای باری هه ل گرتن. هه روه ها له هه ندی نووسخه دا له جیاتی «ته مات» نووسراوه «زولمهت». مه عنای ئهم شیعه به سراوه به شیعی داها تو وه وه.
 (۴) مه نیه ی: دا ئه نیت. واته: ئهی بی ئینساف له گه ل ئهم هه موو باری مهینه ته شا که خستووته ته سه ر شانم، ته ماعت زیاد کردووه و زولمت زور کردووه، ئه زانی که ترسی زوری من له جهوری دوسته، ئه وه ش ئه خه یته بهر ریگام.
 (۵) هه لای: هیشتاوه کوو. واته: بهم هه موو دهره وه که تووشم بووه له ریی عه شقا پییم ئه ئییت تو گیرت نه خواردووه و بوئی شه مامهی عه شقت نه کردووه.

من دردم په یکار ناز دلگیره
 دهوای زامانم زامداری تیره^(۱)
 بی شهرتیش دۆسی، قارش وه فامه
 مهزه ی قین له زهت، جه فاش سه فامه^(۲)
 ئه هر سات دهردی دهردی و تهر چه نی
 به یو، ماچوون ئاخ په ی دهردی و هه نی^(۳)
 ئامانه، ئه ر دیت بالآ عه ر عه ر تهر
 عه رز که ر نه ک جارئ، وه سه د سۆز به رز^(۴)
 به ل دل وه ش که رو مه ی نه ت گازه که ش
 زور دؤ وه بازووی غه مزه و نازه که ش^(۵)
 په یاپه ی په ی په ی نه دلای ته نگ دا
 هه ر خه ده نگ به رو وه جای خه ده نگ دا^(۶)

(۱) په یکار: شهر.

(۲) قار: رق گرتن. واته: من وا سه ر مه ست بووم له به لای یار، بی شهرتی ئه و له لای من
 دۆستی به، رقی وه فابه، مهزه ی قین گرتنی له زه ته بۆم، سزاو ئازاری مایه ی خو شیمه ...
 (۳) چه نی: له گه ل. به یو: بیته. دهر دیو هه نی: دهر دیکی تر. واته: ئه و نه دم خوو گرتو وه به
 مهزه ی ئیشی دۆسته وه، هه رتاوی دهر دیکم تووش بی بی له وه وه و دهر دیکی تریشی له
 گه لابی، من هه ر ئه لیم ئاخ بۆ دهر دیکی تر...
 (۴) ئه ر دیت: ئه گه ر به ر چاوت که وت. مه عنای ئه م شیعه و شیعی دوا یی له گه ل
 مه عنای دوا شیعه را بیته وه دین.
 (۵) دل وه ش: دل خو ش. مه ی نه ت گازه که ش: گرفتاره که ی گازی مه ی نه تی. زور دؤ: هیز
 بدا. بازوو: قۆل.

(۶) په یاپه ی: به ک له دوا ی به ک. خه ده نگ: تیر. به رو: به ری، بیا. واته: ده خیلت بم ئه گه ر
 یاره بالآ وه ک چناره که ی منت دی، له جیاتی جارئ سه دجار به سۆز شه وقه وه عه رزی
 بکه جارو بار دلی دۆسته گرفتاره که ی گازی مه ی نه تی، خو ش بکا، وه به ک له دوا ی به ک تیر
 به قینته دلای ته نگ ی، چونکه رزگاریی دلدار به و ئازاره به که له لایه ن یاره وه تووشی ئه بی.

[۷]

بی شهرت و... (۱)

بی شهرت و شوْنیت جه حد ئه وده رهن
 ره حمهت ئه و یادت، وه فادار تهره ن (۲)
 دیده م، چون میقراز بی شهرتیت تیژ کرد
 دات جه تانتی وه سلّ جه و پهرش ویهرد (۳)
 شهرت بو تا جه سته ی خه سته ی مه هجو ریت
 پاکتاوش که رو مه رده ن جه دووریت (۴)
 جه شووم پر شووم ئه لّحه د سه رای خه م
 جه سه روازه ی هوون جو ی سه ر چه مه ی چه م (۵)
 وه بو ی ئه و بالآو خه ت و کولم و فه م
 سه روو سه وزه و گولّ غونچه بدو ده م (۶)

[۷]

(۱) مهولهوی ئه م غه زه له ی بو به کیک له دۆستانی ناردوه بو گله یی کردن لئی.
 (۲) ئه و یادت: له یادت. واته: ئه ی دۆستی! بی شهرت و په یمانیت له ئه ندازه به دهره،
 سه د ره حمهت له خه یالت، ئه و له تو به وه فاتره، به س نیه جار به جار دیته لام و هات و
 چۆم ئه کا...
 (۳) دیده م: گیانه که م. چون: چونکه. میقراز: مقه س. تاتته: رایه له. ویهرد: تی پهری.
 مه عنای ئه م شیعره و شیعره کانی پاشه وه ی له گه لّ دوا شیعرا ینکه وه دئ.
 (۴) پاکتاوش که رو: پاک کاته وه، هیچی نه هیلی.
 (۵) شووم: زه ویی وهرد. پر شووم: پر نه گبه تی. سه روازه: لادانی ئاو له ئه ندازه ی زه وی بو
 دهره وه ی. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «سه روازه ی» نووسراوه: «قه لوه زه ی» واته:
 قه لیه زه، تافگه.
 (۶) خه ت: زولّف. فه م: ده م. بدو ده م: ده م بداته وه. مهولهوی له م شیعره دا هونه ری
 «لف و نشری مرتب» ی به کار هیئاوه که یه کیکه له هونه ره کانی «بدیع»، به رامبهر به بالآ،
 سه رو، وه به رامبهر به خه ت، سه وزه، وه به رامبهر به کولم، گولّ، وه به رامبهر به فه م،
 غونچه ی داناهه.

دلہی مہینت گاز سفتھی کوی قہقنہس
نہبؤ وہ نیشان تیر موژہی کس (۱)

[۸]

بن نازہن (۲)

بی نازہن ئەسباب ئەسپو سواریت
بی کہیفن ئەساس خاسہی شکاریت (۳)
یاوہران جہمەن، وادہی شکارەن
ئای لال بام سەدای تۆنا دیارەن (۴)
پہنہانەن سیمای سیمین وارە کەت
شیوہی کۆتەلەن یادگارە کەت (۵)

(۱) سفتە: سووتاو. موژە: برژانگ. واتە: ئەی دۆست لە بەر ئەو کە مەقەسی بی شەریت تێژ کردو دات لە رایەلەیی وەسل و تائەو سەر بریت، شەرت بی تا ئەم لە شەم کە نەخۆشی دووری تزیە، تاوی مەرگ ئەی فەوتینی، وە تا لە شیفی خاکی ئەلحەد سەرا شوومە کەم، بە لیشاوی خوینی جۆگەیی سەرچاوەی چاوم، بە یادی ئەو بالابەر زولفە شیرینەو کۆلمە ناسکەو دەمە جوانەتەو، داری سەر وو وردە گیای ناسک ئەرویت و گول ئەگەشی تەو و غونچە دەم ئەداتەو، ئەم دلە مەینت گاز لئێ گرتوومە کە بۆ تۆ سووتاو و بوو بە قەقنەس، نەبی بە نیشانەیی تیری برژانگی هیچ نازاریکی تر، وە دل بە هیچ یاریکی تر نە دەم...

[۸]

(۲) مهولهوی ئەم پارچە هەلبەستەیی بە زمانی حاجی مەحمودی یاروہیسەو و تووہ لە لاواندەوہی «عبدالرحمن» کوریا کە بە گوللەیی لە دەس دەرچووی شیخ ھیدایەتی کوری حاجی شیخ ئەحمەدی تەوئە کوژراوہ.
(۳) ئەساس: ئەسباب. خاسە: تاپەتی. شکار: راو.
(۴) یاوہران: دۆستان. لال بام: لال یم.
(۵) سیم: روخسار. سیمین وار: زیوین رەنگ. کۆتەل: لە ھەندئ ناوچەیی کوردستانا، کە

خەيال بالات نە ئاينەى چەم
 سەبتەن چۈن يادت نە دلەى پەر خەم^(۱)
 دل گوم بۆ ياگەش مەنزلگەى چەمەن
 چەم گوم بۆ ياگەش دلەى پەر خەمەن^(۲)
 دل دايم وه وير ئەو خەيال شادەن
 چەم قايم مەشغوول نيگاي ئەو يادەن^(۳)

[۹]

بەلن خالوکەم^(۴)

بەلنى، خالوکەم، قەدیم دەستورەن:
 پەى مەى زەدەى مەى كەباب زەرورەن^(۵)

﴿﴾

بیاو ماقولیک ئەمرى، بە درئزایی رۆزانی پرسە جله کانی ئەکەن لە ماینیک یا ئەیکەنە بەرى قەوارە بەكى دارو سواری ماینە کەى ئەکەن، ھەر و ھا تەفەنگ و فیشەك لۆخە کەيشی ئەکەن بە کەلپۆزى دا، وە ماینە کە ئەگپرن بە ناو پرسە کەرە کاناو ئەى لاوايننەوہ. ئەمە پیتی ئەلین کۆتەل. واتە شىوہ جوانە کەت کە وەك شوشى زىو سىپى بوو، ئیستا ونە، وە تەنھا کۆتەل بە یادگار ماوہ لە شویتتا.

(۱) خەيال: دیمەن. سەبتەن: جى گرە. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعەرى دوایی پیکەوہ دى.

(۲) ياگەش: جیگای.

(۳) وير: بىر. واتە: وینەى بالات وا لە ئاوينەى چاوە کانا، یادىشت وا لە ناو دلە خەمبارە کەما. جائەگەر دلەم لە بەر پەرىشانی ون بىی، جیگەت لە ناو چاوما ئەبى، وە ئەگەر چاوم دیار نەبوو جیگات لە ناو دلما ئەبى، کە واتە دلەم ھەمیشە شادە بە بىر کردنەوہ لە وینە کەت کە لە ناو چاومايە، وە چاوە کانا ھەمیشە سەیرى يادت ئەکەن کە لە ناو دلمايە.

[۹]

(۴) مەولەوى ئەم چەند شیعەرەى لە وەلامى بەکى لە دۆستانیا نووسیوہ کە ھەندى کەبابى بۆ ناردوہ، داواى ھەندى خوئیشى لى کردوہ کە ئەم بۆى بنیرى.

(۵) واتە: راستە خالۆ گیان یاسایەكى کۆنە بۆ ئەو کەسەى کە سەرخوشى مەى بى، کەباب خواردن پتویستە بۆ مەزە.

نامه و که بابت وه مهعدووم یاوا
 شهوش نه رووی چه، ئید وه دم ساوا^(۱)
 گهردهرد ئیش دهررون بهردهوه
 عهشقه کهی قهدیم تازه کهردهوه^(۲)
 سیرت جه ئیشای زام نهوهردهبی
 ئیزهارت پهری نمهک کهردهبی^(۳)
 جه من نمهک دای، جه قاسد کیشان
 جه تو زامهت دای، جه زامهت ئیشان^(۴)

.....

[۱۰]

به تیهی کارخانهی^(۵)

به تیهی کارخانهی ئوسای به غدایی
 دروومان وه تایی نهی ئاشنایی^(۶)

(۱) ئید: ئه. ساوا: ساوی. واته: نامه و که بابه کهت گه یشتن، نامه کهم نایه سهر چاوم و
 که بابه که شم ساوی به ده ما.
 (۲) واته: ئه و که بابه توژی دهردی ئیشی دلی لابر دم و عهشقه کۆنه کهی تازه کردمه وه.
 (۳) سیرت: تیر. پهری: بۆ. واته: تو که برینداری تیری عهشقی، به ئازاردانی نه چیره کهت
 تیرت نه خوار دبوو، داوای خوئیشت کردبوو بیکه ی به سهر برینه که یا.
 (۴) نمهک دای: خوئی دان. زامهت: زه حمهت. ئیشان: ئیش کردن. واته: وا من خوئی کهم
 بۆ ناردی، ئه وهی له سهر منه دانی خوئی یه، ئه وهش که له سهر فروستاده که ته هه لگرتن و
 هینانیه تی، ئه وهش که له سهر تو یه ئه وه ته زه حمه تی نه چیره کهت بدهی وه خوئی که بکه ی
 به سهر زامه که یا، ئه وهش که له سهر زه حمه ته که یه ئه وه یه ئیش بکا.

[۱۰]

(۵) مهولهوی ئه م پارچه شیعره ی له وه لاهی دۆستیکیا نووسیوه که عابابه کی هاوینه ی بۆ
 ناردوو ه.

(۶) به تیه: عابا. ئوسا: وه ستا. تا: تال. نهی: ده زوو.

سفیدتر جه مهرگ مهینهت گازه کم
 نازکتر جه ناز جای نیازه کم^(۱)
 چون لۆنگ مهجنوون بدهوش وه کۆلدا
 بگیلوو وه دهشت پای سارای چۆلدا^(۲)
 جارجار بهو گشت دهرده دامهته وه
 بهو قامهت وشک پپر زامهته وه^(۳)
 شنۆی ههناسان نه سهه دیاران
 شانۆش چون بهیداخ نه سهه مزاران^(۴)

.....

[۱۱]

بالای ئالای...

بالای ئالای شهنگ سهه بیهلا پیوهن
 دوو کانچهی شادی دهردینان شیوهن^(۵)
 دلّ مه دوؤ وه دهم نیش ئیشه وه
 بی وه قهزای سهخت دیدهی ویشه وه^(۶)

(۱) سفیدتر: سپی تر. جهرگ: جگر. جای نیاز: جیگای ئیحتیاج، یار.
 (۲) لۆنگ: تاکه جلی سهرشانی فهقیر. بدهوش: بیدهه. بگیلوو: بگه پرم. سارا: سهحرا.
 (۳) نه دامهت: په شیمانی. قامهت: بالا. پپر زامهت: مهینهت بار.
 (۴) شانۆش: بیلهر ئینته وه. واته: شنۆی ههناسه سارده کانم به سهه بهرزانه وه، بدا لهو
 عابایه وه چه شنی بهیداخی سهه قهبران به شانمه وه بیلهر ئینته وه.

[۱۱]

(۵) شهنگ: شوخ و لاو. دهردینان: عاشقه دهرده داره کان. مه عنای ئهم شیعره له گه لّ
 شیعری دوایی دا دئی.
 (۶) مه دوؤ: ئه دا. نیش: نووکی تیز، چز. بی: بوو. ویش: خۆی. واته: ئه یاره شوخ و جوانه

[۱۲]

بکیانه په یکن (۱)

بکیانه په یکنی وه پارانه وه
 په کی؟ په مهجنون بیارانه وه (۲)
 مایه ی بی مه یلیت بشاران وه
 با باست نه شو به شارانه وه (۳)

بال وهك به یداخ به رزه، هه زار دهر دو به لای پیویه بو دلدارانی، وه دوکانی به زم و
 رابواردنی نه وان تیک نه دا، وه دللی خه لک نه دا به دم چزی ئیشی خو شه وستی خو به وه.
 نه و یاره لاشه ی خویشی باری نازی جاوه کانی خو ی بی هه ل نه گیرا وه گرفتار بوو. دیاره
 نه م دو شیعه به رامبه ر به جوانیک و تراون که له پیری دا پشتی چه میوه ته وه. هه ر له م
 مه عنایه دا نه حمه د به گی کوماسی یش وتوویه تی:
 نه و توول قامه ت قیامه ت خیزه ن وه لگ شاخ شه وق دهر دینان ریزه ن
 تاف ساف ناز زور ئاوه رده ن لیش خه مه ن چون قامه ت خه مباره که ی ویش
 واته: نه و یاره بالآ وهك توول به رزه که قیامه ت له دلدار رانه پهر ئینی، وه گه لای سه رچلی
 شه وق و زوقی عاشقه دهر دهره داره کان دانه وهر ئینی، هیزی نازی خو ی هی رشی به تاو هی تابه
 سه ر، بویه وا بالآی چه میوه ته وه وهك بالآی عاشقه خه مباره که ی خو ی.
 له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «دل» نوسراوه «کول» واته: کول نه دا.

[۱۲]

(۱) مهولهوی به م دوو شیعه ره قسه له گه ل شیخ «بهاء الدین» ی رحمته الله علیه ته وتله نه کا، وه داوای
 لئ نه کا بنیرئ به داوای شیخ «ضیاء الدین» ی رحمته الله علیه برایا که توژنک دلگیر بوو بوو له کاکای وه
 رویشتوو بوو مه ریوان.
 (۲) بکیانه: بنیره. په یك: فروستاده، نامه. بیارانه وه: بیگیر نه وه. مه عنای نه م شیعه
 له گه ل شیعی داوایی دا دی.
 (۳) بشاران وه: بشار نه وه. نه شو: نه پوا. واته: شاتری بنیره به زمانی تووه بیارانه وه له
 شیخی برات که نه وه نده ی خوش نه وینی وهك مهجنون بو له یلا، به لکو بگه رته وه وه
 ناوتان نه زری له شارانا.

[۱۳]

بیچاره وه تایی

بیچاره وه تایی زولفت گیر بیهن
هانه پای تهل دا جواوش نیهن^(۱)

[۱۴]

بویا وه بالایی^(۲)

بویا وه بالایی کالای ره نیسی
«رجال الغیب» ه نه حمهد پرسی^(۳)

﴿﴾

له شیعری یه که مدا به پتی عیلمی به دیع هونهری «جناس التركیب» هه یه له به ینی «په یکی» و «په ی کی» دا، وه له به ینی «بشارانه وه» و «به شارانه وه» دا که جاران به بی «ه» ای «به» نه نووسرا. «جناس التركیب» له عیلمی به دیع دا نه وه یه دوو وشه که وه ک یه ک و ابن، به لام یه کیکیان یه ک پارچه بی و نه و بان له دوو وشه پیکهاتبی.

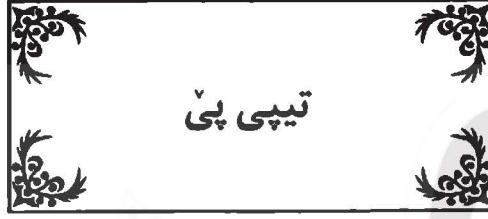
[۱۳]

(۱) تهل: ته لگراف. جواو: جواب، وه لام. واته: نهو عاشقه داماره بی چاره یه به تایی دریزی زولفته که ت گیروده بووه وه ک بلتی له سهر تهل ته لگراف وه ستابن و وه رامی ده سگیر نه بی لهو که سه وه که نه یه وی قسه له گهل بکا. مهوله وی له م شیعره دا ته شیهی زولفی یاری کردوه به تهل، وه ته شیهی دلداره که ی کردوه به که سیک له ته لگراف خانه دا ماتل بووبن و هه رچه ند ته لگراف بکا وه رامی ده سگیر نه بی.

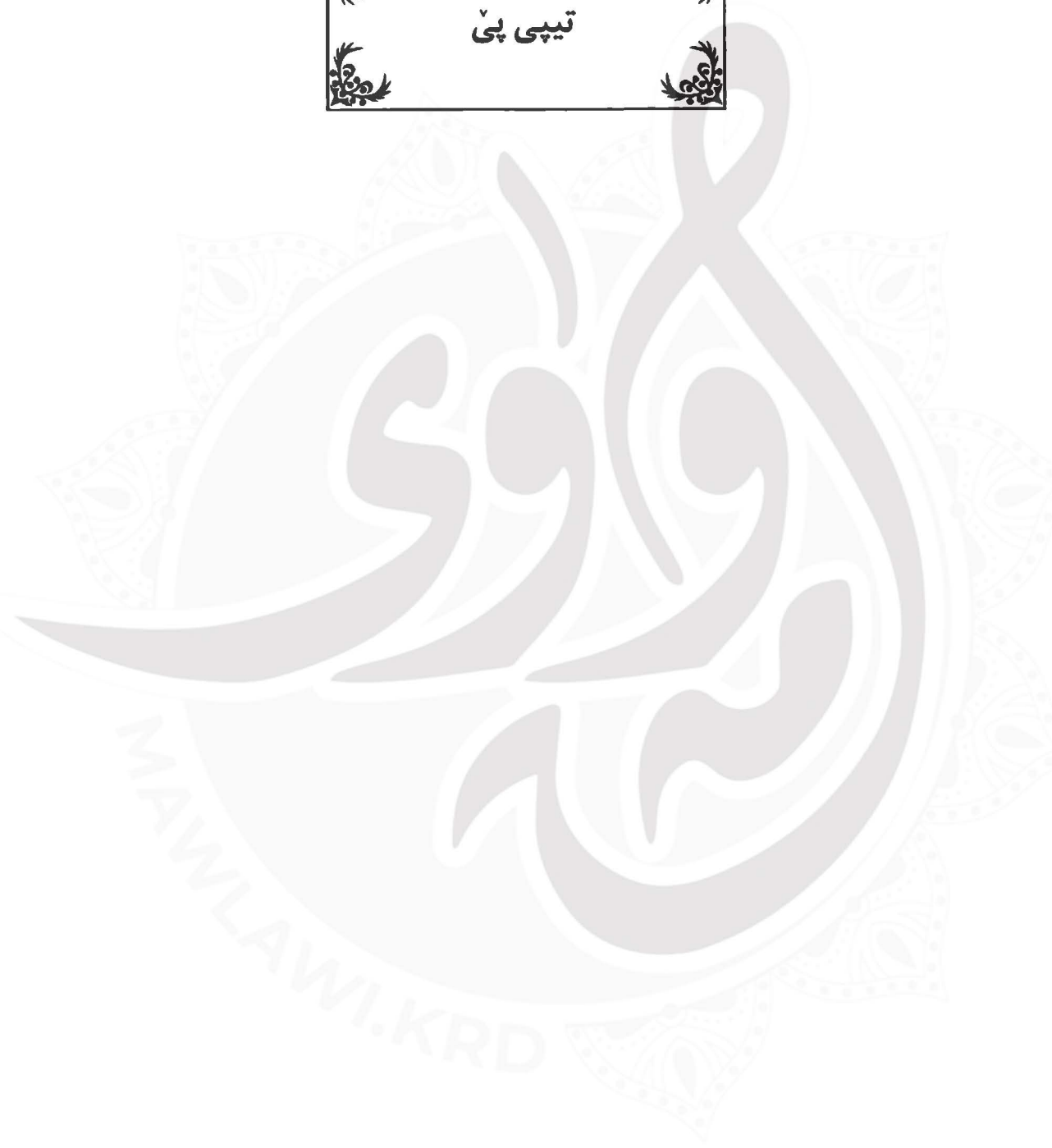
[۱۴]

(۲) مهوله وی له م شیعره دا باسی نه حمهد پرسی نه کا که یه کیک بووه له مریده کانی شیخ عوسمانی ته وتله.

(۳) واته: کالای گه وره یی بویا به بالایی نه حمهد پرسی، وه بووبه یه کیک له «رجال الغیب» که به عورفی نه هلی ته سه ووف تا قمیکن له نه ولیا کاروباری زه وی یان دراوه ته دهس، وه به هیزکی مه عنه وی نه توانن زور به زووی به هه موو لایه کا بگه رین بو سهر په رشتی کارو بار. «پرس» دئی یه که له نزیکي هه له بجه وه.

تیپی پی

MAWLAWI.KRD

[۱]

په شیخ وینهس ویم (۱)

په شیخ وینهس ویم نیشته بيم خه جل
 ديم شادی دهس دا نه دهروازهی دل (۲)
 واتم نامانی هه رگیز های چيشه ن
 لهب به رده وه چيش نامه يي پيشه ن (۳)
 نه تاریکی خهت مه عناش مه جوشا
 چون ئاو حه یات دل خاس خاس نوشا (۴)
 ئاخ، قووهی زه مین دهر وونم که م بی
 بووله کهی سفته م سه ره پای خه م بی (۵)
 وه رنه ئه و شه وونم جه سه ردا مه وهشت
 مه شیا که رداییش وه ره وزهی به ههشت (۶)

[۱]

(۱) مهولهوی ئه م غه زه لهی له وه لامی ئه حمه د به گی کۆماسی یا وتووه، گویا ئه حمه د
 به گ بۆی نووسیوه: یار ئیسته وه کو له مه ویه ر نیه، گه لئ شوخ و شه نگ تره له جاران.
 (۲) واته: به عاده تی خۆم به شه رمه زاری و په شیوی دانیشتیروم، ناکاو سه یرم کرد
 خۆشی و شادی ده سیکی نا به دهر وازهی دل مه وه وه هاته ژوره وه.
 (۳) نامای: نه هاتووی. لهب به رده وه: لئوی برده وه به ناوا، زه رده خه نه یه کی کرد. پيشه ن:
 پي به تی. واته: به شادیم وت هه رگیز نه هاتووی بۆ لام، ئیسته چۆن بوو وا هاتی، ئه ویش
 زه رده خه نه یه ک گرتی، تمه ز نامه یه کی پي به.
 (۴) واته: وه ک چۆن ئاوی حه یات له تاریکی پایه، مه عنا ی جوانی نامه که ش له خه ته
 ره شه که یا ئه دره وشیتته وه، له بهر ئه وه دلئ منیش زۆر باش تیی گه یشت و وه ک ئاوی حه یات
 نۆشی کرد.
 (۵) بوول: خۆ له میش. مه عنا ی ئه م شیعره له گه ل شیعری دوا یی دا ئی.
 (۶) مه وهشت: ئه باری. مه شیا: ئه بوو. واته: داخی گرانم زه ویی دهر وونم هیزی که م بوو،

فهرماییت ئیسا جه مین جام جه م
 پاسه یچه نیهن تۆ دینت وه چه م^(۱)
 نرخی کالاکهش ئالاتهر بیهن
 سه دگیان وه پوولئی بالاتهر نیهن^(۲)
 ئاری تا په ی نه و من رۆمه ن چون شه و
 شه و قه ن په ی خه نده ی سو یح جه به ی نه و^(۳)

﴿﴾

چونکه له شهم سو و تابوو وه بو و بوو به خۆله میس، وه بیجگه له وهش گوزهرگای خه م و مهینه ت بوو. دیاره خۆله میس گیا ناروئنی نه خوازه لآ نه گهر مهیدانی هات و چۆی ریبواریش بی. نه گینا شه ونمی نه و ئاری چه یاته که له و نامه وه نه هات وه له سه ره وه نه باری به سه ر ده روونما، نه بوایه دلمی بکر دایه به باخچه ی به هه شت. نیوه ی شیعر ی دو هه می شیعر ی یه که م له هه ندئ نوسخه دا به م جۆره نوسراوه:

پوولگه ی سفته ی سه وادایی خه م بی

واته: زه وی ده روونم جینگای رشتنی خۆله میس لاشه ی نه وانه بوو که سو و تاوی سه و دای خه م و مهینه تن، دیاره خۆله میس ه یچی له سه ر سه وز نابئ.

(۱) جه مین: جه بین، ناوچاو. جام جه م: ئاوئنه که ی جه مشید. نه لئین جه مشید که یه کتیکه له پادشا کۆنه کانی ئیران، ئاوئنه یه کی بووه به شوئنیکی به رزه وه هه لئ واسیوه جم و جوولئ له شکری دوژمنی له دووره وه تیا دیوه. پاسه یچه: وه هایش. مه عنای نه م شیعره له گه ل شیعر ی دوایی دا دئ.

(۲) ئالاتهر: نه علا تر، گراتر. واته: فه رموو بووت نه و یاره که روخساری وه کوو جامی جه مشید وایه، وه کوو نه و ده مه نه ماوه که تۆ دیوته، به لکو گه لئ له وسا جواتره، وه نرخی پارچه ی بالایی له بازاری دلدارانا به رز تر بووه ته وه به جۆرئ که سه دگیان له بازاریا پوولئک نایه نئت.

(۳) ئاری: به لئ. خه نده: پیکه نین. جه بهه: ناوچاو. واته: به لئ، راست نه که ی تا من له عه شقی یارا رۆژم وه ک شه و وایی، به یانیی رۆژی روخساری نه و جواتر هه لدئ، چونکه ره وشتی یار وایه تا دلئ دلداره که ی خه فه تبار تر و تاریک تر بی، نه م زیاتر به عیشوه و نازه وه خۆی نه نوئنی، وه ک چۆن تا شه و تاریک تر بی به ره به یان باشر دیاری نه دا.

تا وه ئه پهری دهر دلهی من شانهن
 زه ریف تهر تو پره ی ئه و دانه دانهن^(۱)
 تام دووی سفته ی جه ستم فیشته رهن
 جه لای ئاوینه ی ئه و زیاده رهن^(۲)
 تا سفته ی قامه ت من و سمه وه شه ن
 ئه بروی ئه و وه رووی دل که مان که شه ن^(۳)
 های چیشت واتهن، وه ره حمه ت شاد بی
 مهر زو تهر که م بی، ئیسه زیاد بی؟^(۴)

(۱) ئه ره: مشار. تو پره: زولف. واته: تا من دلم به مشاری دهر دی ئه و بکری به شانهن، زولفی ئه و باشر دانه دانه رانه وه ستی، چونکه هه میسه مه عشوق به شانهی دلی عاشق زولفی خوی دانه هیتی.

(۲) دوو: دوکه ل. واته: تا من دوکه لی له شی سووتام زورتر بی، وه له شه م بی به خو له میش، رووناکمی بو ئاوینه ی روخساری ئه و زورتر نه بی، چونکه ئاوینه که خو له میشی لی بده ی پاک ئه بیته وه.

(۳) و سمه: ئاردیکی سه وزی توخه، ئافره تان ئه یگر نه وه ئه یگر نه سه ریان تا قزبان ره ش بی. وه ش: ره نگ. واته: تا خو له میشی له شی سووتامی من ره نگی وه ک و سمه وایی، ئه و ئه و سمه به زورتر دینی به برۆکانیا، وه برۆکانی ئه و له به رامبه ری دلی عاشقه کانیه وه زورتر وه ک که وان ئه کیشنه وه تیر ئه گر نه دلی عاشقان. له هه ندی نوسخه دا نیوه ی دووه می ئه م شیعه به م جو ره نووسراوه:

ئه بروی ئه و خاسته ر نه که مان که شه ن

واته: ئه بروی ئه و چاکتر وه ک که وان ئه کشی، چونکه به خو له میشی له شی سووتامی من رنک خراوه.

(۴) های: وشه یه که بو وریا کردنه وه. مهر: مه گهر. مهولهوی لی ره دا ئاور ئه داته وه بۆلای خالۆی کۆماسی داو پی ئه لی: به ر ره حمه تی خوا که وی ئه مه ئه لی چی؟، بۆچی پیشان یار که متر له ئیستا جوان بووه ئیستا جوانی یه که ی زیادی کردوه؟ حاشا یاری من له حالی خوی ناگۆرپی و نه گۆراوه، وه چۆن بووه هه ر وایه، به لام ئیمه باش له حالی ناگه ین...

ئەر جە زام دل من نیگات مە کەرد
 مەزانات ئەو زات ئەو وەسف بی گەرد^(۱)
 ئەو راز، ئەو ناز، ئەو قەوس، ئەو خەدەنگ
 بیەن، هەن، مەبۆ، مەگیلان جە پەنگ^(۲)
 حالش دەستە مل وە ئیستیقبالەن
 ئیستیقبال چەنی مازیش یەك حالەن^(۳)
 باری، دل وە خشت ویرانی ئاوان
 حەقت وە دەسەن نەداری تاوان^(۴)
 دل تفل و ئازیز هەر رۆ نە شانی
 هەر لادی تەرزئی، هەر سات نیشانی^(۵)

- (۱) مەزانات: ئەت زانی. مەعنای ئەم شیعرە دوو شیعی پاشەوہی پیکەوہ دیت.
- (۲) راز: قەسە. قەوس: کەوان، مەبەس برۆی یارە. خەدەنگ: تیر، مەبەس برژانگیەتی. مەگیلان: ناگۆرئی.
- (۳) حال: ئیستا. ئیستیقبال: لەمەو پاش. مازی: رابردوو. واتە: ئەگەر لایەکت ئە کردەوہ بەلای زامی دلی منا، بۆت دەرئە کەوت کە یار نە خوئی وە نە سروشتە بی گەردە کانی، نە گفتی شیرینی، نە نازو غەمزە، نە تیرو کەوانی برۆی، هیچ نە گۆراوہ، بووہ ماوہو ہەر وہایش ئەمینی. ئیستا دەستی کردووہ تە ملی لەمە و پاشی، لەمە و پاشیشی لە گەل رابووردوو دا یەك شتە.
- (۴) باری: بە ھەر حال. ئاوان: ئاوەدان. مەعنای ئەم شیعرە لە گەل شیعی دوایی دا دئی.
- (۵) ھەر رۆ: ھەر رۆژی. شان: شەئن، کار. لادی: کاتی. تیپی «دال» لەم وشەدا وەك دالی «ئەحمەد» ئە خوینرتەوہ لە شیوہی سلیمانی دا. مەولەوی لیرەدا عوزر دینیتەوہ بۆ خالۆی کۆماسی و پیی ئەلی: بە ھەر حال تۆکە وا لە یار حالی بووی، حەقت بە دەستە، چونکە خانووی دلی ئیمە لە خشتی ویرانی دروست کراوہ، لەبەر ئەوہ خەتات ئە گەر واتن بگە، دلی ئیمەیش منال و تی نە گەشتوہ، ئازیزیش ھەر رۆژی خەریکی ئیشیکە، وە ھەر تاوئی بە جۆرێک خوئی نیشان ئەداو نیشانە یەکی تایبەتی ھەبە، وەك لە شیعرە کانی پاشەوہدا باسی ئەکا. دیارە مەبەستی مەولەوی و خالۆی کۆماسی لە خووشە و بستیە کە یان، خوای گەورە یە، بزەش وا مەولەوی ئیشارە بە ئایەتی ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ ئەکا.

گا چون ستاره‌ی تاریکه‌ی سه‌هر
 گا قه‌مه‌ر، گا خۆر مه‌یۆ وه نه‌زه‌ر^(۱)
 گا وه بیستون هه‌ستی بیناوه
 حوسنیش وه گۆل‌گون وهش نیستیغناوه^(۲)
 ده‌ست شـیرینش ماوه‌رۆ وه‌یاد
 فه‌رهادی نه‌ تاق فه‌رقه‌که‌ی فه‌رهاد^(۳)

(۱) ستاره: ئەستێره. سه‌هر: به‌ربه‌یان. قه‌مه‌ر: مانگ. واته: یار، جارێك وهك ئەستێره‌ی تاریکه‌ی به‌ربه‌یان ئەگه‌شیتته‌وه، جارێکی تر وه‌كو مانگ ئەدره‌وشیتته‌وه، جارێکی تریش وه‌كو رۆژرووناکی ئەداته‌وه. مه‌وله‌وی لێره‌دا ئیشاره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌که‌ی چه‌زرتی ئیبراهیم ئەکا که‌ بیری له‌ دروست‌که‌ری گیتی ئەکرده‌وه، یه‌که‌م جار که‌ ئەستێره‌ی پڕشنگداری شه‌وی تاریکی دی به‌ خوای دانا، ئەنجا که‌ مانگی دی له‌و جاوتتر بوو په‌شیمان بووه‌وه‌و ئەمی کرد به‌ خوا، که‌ پاش مانگیش رۆژی دی ده‌سی له‌ مانگ هه‌ل‌گرت و ئەمی به‌ خوای خۆی دانا، تا له‌ ئەنجاما خوای دۆزی یه‌وه، وه‌ك له‌ قورئانا باسی کراوه.

(۲) بیستون: شاخیکه‌ ئەکه‌وتته‌ رۆژاوای کرمانشانه‌وه. هه‌ستی: بوون. گۆل‌گون: گۆل‌په‌نگ. وه‌ش: خۆش. مه‌عنای ئەم شیعره‌ له‌ گه‌ل‌ شیعری دوا‌یی دا‌ئ.

(۳) ماوه‌رۆ: دینیتته‌وه. فه‌رق: که‌لله‌ سه‌ر. فه‌رهاد: کورپی پیاوێکی کوردی لورپووه‌ له‌ گه‌ل‌ شیرین چه‌زبان له‌ یه‌ك کردووه، وه‌ له‌ پیناوی خۆشه‌وستی دا تاقه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی شاخی بیستونی هه‌ل‌که‌ندووه، چونکه‌ خه‌سه‌ره‌و په‌رویزی شای ئێران که‌ ئه‌ویش چه‌زی له‌ شیرین کردبوو وه‌ برده‌بوی بۆ خۆی گه‌تی دا‌بو‌یه‌ ئەگه‌ر ئەو تاقه‌ هه‌ل‌که‌نی شیرینی ئەداته‌وه. که‌ فه‌رهاد ئەکه‌وتته‌ لێ بوونه‌وه‌ له‌ ئیشه‌که‌ی وه‌ خه‌به‌ره‌ که‌ ئەگاته‌ خه‌سه‌ره‌و، ئەم ئەکه‌وتته‌ په‌له‌په‌روزه‌ که‌ چی بکا بۆ ئەوه‌ی فه‌رهاد شیرین نه‌با به‌ پیتی گه‌ته‌که‌ی خۆی. لێره‌دا «پیره‌ژنی فه‌رهاد کوژ» ئەکه‌وتته‌ کار، وه‌ بۆ به‌ کوشه‌ت دانی فه‌رهاد پیلانیك ئەیتته‌وه، فه‌رمان ئەدا که‌ سێ رۆژ نه‌یه‌ل‌ن کار وه‌ به‌رخ بپه‌ژینه‌ لای دایکیان تا ئەو ئەگاته‌ لای فه‌رهاد. که‌ ئەچیته‌ لای فه‌رهاد له‌ وکاته‌دا کارو به‌رخ به‌ره‌ل‌لا ئەکه‌ن، وه‌ ئەبێ به‌ هه‌را، فه‌رهاد له‌ پیره‌ژن ئەپرسێ چی روه‌ی داوه، ئەمیش وه‌رامی ئەداته‌وه‌ که‌ خۆت خۆش بی شیرین مردووه، فه‌رهادیش له‌ داخا قول‌ونگه‌که‌ی خۆی هه‌ل‌ئەدا به‌ ئاسمانا وه‌ ئەداته‌وه‌ به‌ ته‌وقی سه‌ریار ئەی‌کوژێ. وه‌ك مه‌شه‌هوره‌ پاشانیش شیرین بۆ خه‌سه‌ره‌و نه‌بوو، چونکه‌ شیروبه‌ی کورپی خه‌سه‌ره‌ویش دلێ له‌ شیرین ئەچی و باوکی خۆی ئەکوژێ، شیرینیش

گا چهرخ دیدی سهد له یلا فرۆش
 کوورهی نار ناز ماوه رو وه جۆش^(۱)
 نابۆی هه رارهت مه وچ ده ریای دهرد
 مه جنون وینهی ته م به رو هه رده و ههرد^(۲)
 خالۆ په ی جهلال ئه ر کار سازیشه ن
 واده ی ته جهلای تیر ئه ندازیشه ن^(۳)

دینه سهر گۆره که ی فه رهاد، وه له پیناوی خۆشه وستی دا له سهر گۆره که ی ئه و خۆی
 ئه کوژی. واته: ئه و تازیه به شه وکه ته جار جار ئکیش له سهر لووتکه ی بیستونی بینای
 گیتی به وه؛ به جیلوهی هه زار رهنگه ی جوانی و به بی موبالاتی و بی باکی به که وه، به
 ده سکاره شیرین و سهیره کانی رهنجی بی مایه ی فه رهادمان دینیته وه یاد له مه سه له ی
 هه لکه ندنی تاقه که دا که له ئه نجاما قولونگه که ی دا به سه ری خۆیا و خۆی کوشت. مه به س
 ئه وه یه هه ر ئیشی که ئیمه بمانه وی بیکه ین ئه و به بی باکی تیکی ئه دا، وه خۆی چی
 ئاره زوو بی ئه وه ئه کات. مه وله وی له م دوو شیعه ردا جگه له وردی مه عنا، به لاغه تی
 خۆی دهر ئه خا له کوکر دنه وه ی وشه ی بیستون و شیرین و تاق و فه رهادا...

(۱) چه رخ: هه لسووران. ماوه رو: دینیته. مه عنا ی ئه م شیعه ره له گه ل شیعی دوایی دا دئ.
 (۲) به رو: بیا. واته: جار جاریش به هه لسووران دتکی چاوی خۆشه وستی و، به
 جیلوه یه کی ئولفه ت له و چاوانه ره که سه د خۆشه وستی وه ک له یلا ئه کا به که نیه ک و ئه یان
 فرۆشی، کوره ی ئاگری نازی خۆی دینیته جۆش و عالم به جۆرئک گهرم ئه کا که هه ر به
 شنۆی گهرمای شه پۆلی ده لیای دهردی عه شق، مه جنون و ئلی هه رده و ههرد ئه کا وه ک
 ته می ده لیا که بچی به ئاسمانا. مه به س ئه وه یه سه ودا و عه شقی مه جنون و دلدارانی تر که
 وه ک ته م مژی ده لیا داویانه ته کیوان، نیشانه یه که له جیلوه ی خۆشه وستی یار که
 دولبه ره کان ئه داته بهر.

لیره دا ئه بی سهیری ناسکیی وته ی مه وله وی بکه ین که ئیشاره تی کرده وه بۆ کار کردنی
 گهرما له ده لیادا که هه لمی لی په یدا ئه کا و ئه هه لمه بهرز ئه بیته وه و ئه بی به هه ور به سه ر
 شاخانه وه...

(۳) جهلال: له عورفی ئه هلی ته سووف دا عاجز بوون و رق گرتنه. ته جهللا: دهر که وتن.
 تیر ئه ندازی: تیر ته قاندن. مه عنا ی ئه م شیعه ره دوو شیعی پاشه وه ی پیکه وه دئ.

«بسم الله» ئەو تیر پەر تیدا بەستەش
 ئید نیشانەى تەن سەد جار شکستەش (۱)
 چون رەنگ کەرۆ زام تازە زامانم
 ئاو مزۆ ئەو دەم کۆنە زامانم (۲)
 زام تەن وه تیر بەلاش زیاتەر
 رای ئامۆشۆی دل وه لاش زیاتەر (۳)

[۲]

پای شادیم (۴)

پای شادیم دیسان ماران گەستەوه
 نە پیالەى چەم ژار تۆ بەستەوه (۵)

(۱) پەر تیدا بەستە: جوړه تیریکه نووکه کهى لقو پۆی پیتویه بو ئەوهى لەش زۆر بریندار بکا. ئید: ئەم.
 (۲) ئاو مزۆ: ئاو ئەزینتەوه. واتە: خالز گیان ئەو دولبەرە نازارە ئەگەر خۆى بو عاجز کردن نامادە کردوو و وادەى تیر تەقاندنیەتى لە دلدارەکانى، با بفرموی ئەوه تیری لقو پۆپ دار، ئەمەش نیشانەى تیرەکانى که لەشى سەدجار پیکراووی تیک شکینراوی ئیمەیه، چونکه که زامى تازەى لى کردم و بە خوینى سوور زامە تازەکانى لەشمى رەنگ کرد، زامە کۆنەکانیشم ئاویان تی ئەزینتەوه و برینەکانیان تازە ئەیتتەوه.
 (۳) واتە: من بەم کارەساتە دلشادم، چونکه تا زامى لەشم بە تیری بەلای ئەو زۆرتى بى، زۆرتى کون ئەیتتە لەشم، وه رینگە زۆرتى ئەبى بو دل که لەش بیتتە دەرەوه پروا بۆلای ئەو دولبەرە خوۆشەویستە.

[۲]

(۴) مهولهوی ئەم پارچە شیعەرى لە لاواندەوهى خوالى خوش بوو شیخ «عبدالصمد»ى خەلکى «خانەگا»ى لای «پاوه»دا وتوو که روشتوو بو کرماشان تەدارەکی ژن هینان بکړی، لە رینگادا مار ئەدا بە پى یهوه و ئەمری.
 (۵) واتە: دیسانەوه پى شادیم مار گەستى، وه ژارى ئەو مارە لەکاسەى چاوما تۆیى بەست، چونکه یه کینک مار پى یهوه بدا ژاره کهى کار ئەکاته چاوی و رەنگى ئەگۆړی.

سه‌نهم پهره‌ست نیم سه‌مه‌د ناسه‌نان
 دووی کووره‌ی ده‌روون شیوه‌ن راسه‌نان^(۱)
 ساقی، مه‌ی هه‌ی داد، موغهنی، چه‌نگی
 نه‌ی چی، های فدریاد، مو‌تریب، ئاهه‌نگی^(۲)
 گهرمی مه‌ی، نه‌واو کزه‌ی ده‌ف و نه‌ی
 تیکه‌ل بو‌چه‌نی زایه‌له‌ی وه‌ی وه‌ی^(۳)
 واچدی چ واده‌ی نشینگه‌ی ته‌نگن
 یاران چه‌مه‌را برا داره‌نگهن^(۴)
 گردین ته‌دارک به‌غداشان جه‌مه‌ن
 واده‌ی زیاره‌ت «غوث الاعظم» هن^(۵)

(۱) سه‌نهم: بت. سه‌مه‌د: خوا. واته: من که‌وا بو‌مه‌رگی شیخ «عبدالصمد» په‌رئشان و دل‌گرانم، بت په‌رست نیم بو‌شیوه‌ی نه‌و نار‌ه‌حت بم، به‌لکو خواناسم و نه‌زانم مه‌رگی شیخ «عبدالصمد» زبانی گه‌یاندوو به‌سوودی گشتی، بو‌یه وا خه‌فه‌تبارم و دووکه‌لی کووره‌ی ده‌روونم و شیوه‌نی به‌سۆزم راسته‌و له‌خۆپراییی نیه. مه‌وله‌وی له‌هینانه‌وه‌ی وشه‌ی «سه‌نهم» و «سه‌مه‌د» دا به‌عیلمی به‌دیع هونه‌ری «جناسی ناقص» ی به‌کار هیناوه، وه‌له‌هینانی وشه‌ی «سه‌مه‌د» دا هونه‌ری «توریه» ی کردوو که‌نه‌وته وشه‌یه‌ک دوو مه‌عنای بیی یه‌کیکی نزیک و یه‌کیکی دور. لیره‌دا مه‌عنای نزیک «سه‌مه‌د» ذاتی خوایه، مه‌عنا دوره‌که‌شی «عبدالصمد» ی خوالی خۆش بووه.

(۲) له‌هه‌ندیئ نوسخه‌دا له‌جباتی «نه‌ی چی» نووسراوه «ده‌رویش». مه‌عنای ئەم شیعره به‌سراوه به‌شعیری دوایی یه‌وه.

(۳) نه‌وا: ئاوازه. کزه: سووتانه‌وه. واته: ساقی تو‌مه‌ی بینه، گۆرانی بیژ تو‌ش بده‌له‌چه‌نگه‌که‌ت، شمشال‌ژهن تو‌ش با‌هاوار له‌شمشال‌ه‌که‌ته‌وه هه‌لسی، مو‌تریب تو‌ش ئاهه‌نگیک ساز که، تا‌گه‌رمیی مه‌ی و کزه‌ی ده‌ف تیکه‌لی یه‌ک بین له‌گه‌ل‌هاوارو‌گریان و وه‌ی وه‌ی کردنا. مه‌وله‌وی لیره‌دا هونه‌ری «لف و نشری مشوش» ی به‌کار هیناوه چونکه «نه‌وا» هی نه‌یه و «کزه» هی ده‌فه.

(۴) واچدی: بلین. نشینگه: جیی دانیشن. چه‌مه‌را: چاوه‌پری. مه‌عنای ئەم شیعره و دوو شیعیری پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌دی.

(۵) گردین: گشتیان. «غوث الاعظم»: شیخ «عبدالقادر» ی گه‌یلانی.

بی تۆ به و خشوع دەس وه دۆعاوه
 کئی گهردهن کهچ بۆ نه و باره گاوه؟^(۱)
 ده خیل جه ماعت بی ئیمامه تن
 ئیمامهت ماتم وه بی قامه تن^(۲)
 گو شهی تای هیندی مهن دیل بی گهرد
 مایل کهر نه و لای سای گهردهن زهرد^(۳)
 قیام دهر وه به ژن نه و قه دو قامهت
 قیامهت قام دهر پهری «قد قامت»^(۴)

(۱) واته: بانگ که نه شیخ «عبدالصمد» پی بلین که ی ئیستا واده ی نه وه یه تۆ گۆری تهنگ بکه ی به نشینگه ی خۆت، هاوړی کانت هه موو کۆبوونه ته وه بچن بۆ به غذا بۆ زیاره تی غه وس، چاوه رپی تۆن، نه گهر تۆ نه بی له حوزووری غه وسا به نه ده به وه له خوا بپارێته وه و دو عای خیر بکه ی، کیتی تر هه یه له و باره گایه دا مل که چ بکات.
 (۲) ماتم: خه فهت. قامهت: «قد قامت الصلوة»... تاد، به شیکه له دو عایه کی تاییه تی، بهر له نوژی جه ماعت یه کیك له پشتی ئیمامه وه نه ی خوړنی. له کۆکردنه وه ی «جه ماعت» و «ئیمامهت» و «قامهت» دا به پی عیلمی به دیع هونه ری «طباق» هه یه که بریتی یه له کۆکردنه وه ی چه ند وشه یه ک که په یوه ند له نیوانی مه عناکانیا نا هه بی. مه عنای نه م شیعه ره و دوو شیعی دوایی پیکه وه دی.

(۳) تا: تال. هیندی: جوړه که تاتیک بووه کردوویانه به میزه ره. مایل: لار.

(۴) قیام دهر: راپه رپنه. قیامهت قام دهر: رۆزی حه شر به ریا که. پهری: بۆ. واته: به شیخ «عبدالصمد» بلین ده خیله جه ماعت ئیمامیان نیه چونکه ئیمامهت خه فهتباره به هوی نه بوونی قامهت وه له بهر مهرگی قامهت کهر - وه ک شیخ «عبدالصمد» بی - که واته راست به ره وه له جی خۆتاو لای میزه ره که ت بنیره وه سه رت و به عاده تی خۆت لاری کهر وه با ریشو وه کانی به لای گهر دتا بیته خواره وه، وه حه شری به ریا که بۆ «قد قامت الصلوة» کردن. له به ینی «قدو قامهت» و «قد قامت» دا به پی عیلمی به دیع «جتاسی ناقص» هه یه. له هه ندی نوسخه دا نیوه ی دووه می نه م شیعه به م جوړه نووسراوه:

قامهت سازدهر چه نی «قد قامت».

واته: له گه ل «قد قامت الصلوة» کردتا قیامهت به ریا که.

هام دوردان پهی بهزم شادی جهم بیهن
 چ خهیره ن سهدای کار خهیر نیهن^(۱)
 مهیلت چه نی مان یه کجاری سهردهن
 یا دووربا زمان مار کار لیت که ردهن؟^(۲)
 رو پهری ئه و مهیل رای خوداییت، رو
 رو پهی وه فاو شهرت ئاشناییت، رو^(۳)
 رو پهی ئیش سهخت مارگه ستهی کاریت
 رو پهی دهر د سهر کهس نادیاریت!^(۴)
 ئهی تو کام نه دیت جه عهرووس نو
 تا عهرووس خاک پهشتان بی وه تو^(۵)
 جهی خار دهندان ژار ئاوردهی مار
 خاتر نازک ویت مهدهر ئازار^(۶)
 تو نه و گول باغ «مصطفوی» بی
 گهنج خه زانهی «مرتضوی» بی^(۷)

- (۱) واته: هاو دهرده کانت بو شایی و زه ماوه ندی تو کو بو ونه ته وه، تو چ خیرته وا دهنگی کاری خیرت نیه.
- (۲) مان: بهرام بهری مردن. دووربا: دوور بی، خوانه کرده. واته: ئاخو مهیلت له گهل مان یه گجاری سارد بووه ته وه، یان خوانه کرده زامی مار کاری لئ کردوویت.
- (۳) پهری، پهی: بو. واته: داخی به جهرگم له بهر ئه و ئاره زوو کردنهت له رنگای خوا، وه له بهر ئه و وه فاو بی مهرجی نه کردنهت.
- (۴) واته: شین و رو رو بو ئه و ئازاره سهخته کار یگهرهت که به هزی گه ستنی مار وه تووشت بووه، وه بو ئه و دهر دو مهینه تهت که کهس هۆیه کهی تی ناگا.
- (۵) کام: مهران. عهرووس: بووک. پهشتان: هاو پشت. واته: ئهی که سی که هیشتا نه گه یشتبووی به مهرانی خوت له بووکی نویت، بووکی گۆر بوو به هاو پشت.
- (۶) جهی: له م. خار: درک. معنای ئه م شیعره و دوو شیعره دواپی پیکه وه دی.
- (۷) «مصطفوی»: نیسبه ته بو «مصطفی» که مه بهس لئی پیغه مبه ره دروودی خوای لئ بی. «مرتضوی»: نیسبه ته بو «مرتضی» که مه بهس لئی چه زه تهی علی یه.

گول عاده تشهن بی خار نمه بو
 گهنج ره ویه تشهن بی مار نمه بو^(۱)
 غه ریبت زیاد نه شه هادهت بی
 شه هادهت هم دم وه سه یادهت بی^(۲)
 نهی ره سول ئارو شه وقش په رواز دا
 وه نازو ئی عراز کار تو ساز دا^(۳)
 رجام ههن فهدا نه و گهرده لوول دا
 بویه ری نه ژیر سای نهو ره سول دا^(۴)

(۱) رهویه: عادهت. مهولهوی لهم سنی شیعره دا دهس نه کا به دل خوشی دانه وه و لاواندنه وهی شیخی کوچ کردوو، وه پیتی نه لئی به هوی درکی ددانی پر له ژاری ناره وه دلی خوت نازار مهده، چونکه تو تازه گولی باخچهی پیغه مبهه بووی، وه گهنجی خه زینهی حه زره تی عهلی بووی، گولیش عاده تی بی درک نابی، وه گهنجیش بی مار نابی. په یوه ندی مارو گهنج له وه وه به که له کونا له ههه لایه که گهنجیکیان دانابی، په بیکه ری مار ئیکیان له سهه داناوه بو سام دهه برپین. له نه فسانه ی کونیشا ههیه له ههه لایه کا گهنج شارابیته وه مار نه چی په بیکه ی له سهه نه دا وه که چون رزق نه چیتنه سهه پاره. مهولهوی جار ئیکیان هم پارچه هه له سهه نه خو ئیتنه وه بو نه حمه د پرسیی ئاشنای، نه ویش دهس به چی هم تاقه شیعره نه لئی:

نه، نه، نهو ماره ههه ماری غار بی
 په ی پا بو س پاش ههه ئینتزار بی
 واته: نه خیر وا نه که تو وتووته، نهو ماره ماری سهه گهنج نه بوو، ماره که ی نه شکه وتی «ئور» بووه که هاتبوو بو زیاره تی پیغه مبهه، دروودی خوی له سهه بی، وه دای به قاچی حه زره تی نه بویه کره وه، لیره شا هاتبوو بو زیاره تی شیخ «عبدالصمد» و قاچی ماچ کرد. به راستی نه حمه د پرسی خه یالئیکی وردی به کار هیئاوه.

(۲) شه هادهت: شه هید بوون. سه یادهت: سه یدیه تی، نه وه بی پیغه مبهه. واته: سهه رپای نه وهش غه ری بی به که ت له کاتی مردتتا پایه ی شه هیدیت به رزتر نه کاته وه، شه هیدیه که ت سهه رپای سه یدیه تیه.

(۳) شه وقش په رواز دا: شه وق خسته فرین. مه عنای هم شیعره له گه ل شیعره دوایی دا دی.

(۴) فهدا: سهه یینی. بویهر: تی په ری. ره سول: مه بهس لئی «شیخ ره سول» ی باپیره

[۳]

پزىسكەن چەخماخ^(۱)

پزىسكەي چەخماخ كافي كارمەن
 چ وەخت و وادەي ئىھى گوفتارمەن^(۲)
 دلەي كۆس كەفتەم ھەم تەم كەردەوہ
 پەردەي سەبووريش تەمام دېردەوہ^(۳)
 نالو گەرەواو خولياوہ و خول وەرد
 جەو بوول دەر دا وئيش سامان سا كەرد^(۴)
 ئىسە بوول دەر د كەرؤ وە سەردا
 دەك سىلامەت بى چىت ئى خەبەر دا^(۵)

﴿﴾

گەرەي «سید طاھری ھاشمی» یەكە تەدارەكى بە خاك سپاردنى «شیخ عبدالصمد» ی
 كەردەكە لە نزیكى دەولەت ئاوا مار پئوہی داوہ وە مردوہ. واتە: مادەم ئەم فرستادە یە
 ئەمپرؤ شەوق خستىہ سەر بالئى فرین و ھات بە نازو شكۆوہ كارى تۆى ساز كەردو وە لە
 ئەسپەردە كەردنى تۆ حازر بوو وە خستىتیه رى بۆ سەفەرى ئەو دنیا، تكام وایە لە گەردە
 لوولى رۆزى مەحشەرىشا ئەو فروستادە كەى تر كە حەزەرەتى پیغەمبەرە بە فریات بگاو لە
 ژېر سىبەرى ئەودا تى پەرى.

[۳]

(۱) مەولەوى ئەم قسىدە درئۆہى كە وەك چەند پارچە ھەلبەست وایە، بە زوبانى حاجى
 مەحوودى ياروہ یسەوہ و تووہ لە لاواندەنەوہى كورپىكى مردوویا.
 (۲) كافی كارمەن: بەسمە. چ: كەى. واتە: ئىشى پىرشنگى چەخماخەى تەفەنگە كە كە
 «عبدالرحمان» ی كورمى كوشت بەسە بۆ ئىشى دلەم كە خۆمى پئوہ خەرىك بەكەم، ئىتر
 كەى وەختى ئەوہ یە قسە بەكەم و بى لاوتنەوہ. وە چى ئەتوانم بلىم؟
 (۳) دېردەوہ: دېرى یەوہ. مەعنای ئەم شىعرەو دوو شىعرى پاشەوہ پىكەوہ دى.
 (۴) گەرەوا: گریا. خول وەرد: خولى خوارد. بوول: خۆلەمىش. دەر دا: دەرەوہ دا. سامان سا:
 وئران.

(۵) كەرؤ: ئەكا. چىت: بۆ چىت. ئى: ئەم. واتە: دلە كۆس كە و تووہ كەم دووبارە تەم

دلە پۆشابى پەردەى سەبوورى
سازابى چەنى دەردەكەى دوورى^(۱)

پەردەى سەبووريم دپيا، رۆلە رۆ
ریشەى جەرگەكەم بپيا، رۆلە رۆ

وہ ناکاھ ھيجرەت کەردەم، رۆلە رۆ
داخان گشت وہ خاک بەردەم، رۆلە رۆ^(۲)

خان و مان خامۆش بىتۆ، رۆلە رۆ
ئەتفالن مەدھۆش بىتۆ، رۆلە رۆ^(۳)

تەلمىت سیا پۆش بىتۆ، رۆلە رۆ
خاتوونان بىھۆش بىتۆ، رۆلە رۆ^(۴)

كام وەسفت خەيال، كام شىوہت ياد كەم
پەى كام خەسلەتت دادو فەرياد كەم!

پەى عەقىدەو دىن موسلمانيت، داد
پەى شىوى شيرين نەوجوانيت، داد

□

داى گرتەو و پەردەى خۆ راگرتنى دادپى و نالاندى و گرياو سوورپايەو و گيژى خوارد، وە
لە ناو خۆلەميشى بەر مالاندا خۆى تلاند، ئىستەش خۆلەميشى دەردو مەينەت ئەكا
بەسەر خۆيا، بى بەلابى، بۆچى ئەم خەبەرە ناخۆشەت پىدا تا وا لە خۆى بكا. واديارە
حاجى مەحمود پاش كوزرانى «عبدالرحمان» ى كورپى، كورپىكى ترى مردوو، وە زامى
پيشووى كولاو تەو.

(۱) پۆشابى: پۆشى بووى. سازابى: گونجا بوو.

(۲) واتە: رۆلە ناوادە كۆچ كەردو وەكەم! رۆلە ئاوات نەھاتوو دى بەكەم!

(۳) واتە: رۆلە كەم مال و ديوە خان بى تۆكش و ماتە.

(۴) تەلمىت: ئەو بارگەو بنەيەكە كۆچەرى بەكان ئەيبەن بۆ كوستان. واتە: لەبەر

نەبوونى تۆ بارو بارگەى كوستانمان رەش پۆشە.

پەى ئەو عەقل و فەھم ھۆشیاریت، داد
پەى خۆش نیگاری و خۆش رەفتاریت، داد
فەریاد پەى ئیخلاص، ئاخ پەى ئاینت
پەى ئاغەى دنیاو پەى ئاغەى دینت^(۱)
ھەر کەس دیم، دیدەم، مەیل تۆ پیش بی
کئی بی؟ کئی جە تۆ خاترش ریش بی؟^(۲)
فەلەك جەرگش دەن وە مەودای چل دا
کام خاتر ریشیش بی نە تۆی دل دا^(۳)
دەورش وەى تەورە، ئەى جەورە ئاوەرد
من حەسرت مەند کەرد، تۆ بەو دەردە بەرد^(۴)

(۱) واتە: ئای بۆگەورەییەت لە کارو باری دین و دنیا دا.

(۲) ریش: بریندار. مەعناى ئەم شیعرە و دوو شیعرى دواى پیکەو دەى.

(۳) دەن: بدەن. مەودا: تیژی.

(۴) دەورش: سوورپخواردنەوەى. واتە: گیانە کەم من ھەر کەسم دیوہ خۆشەوێستى تۆى
لە دلای بوو، ئەبى کئی بی دلای لە تۆ ئیشابى. نازانم فەلەك، یاخوا جگەرى بدەن بە سەر
چلای تیژا، چ کینە یە کى لە دلای بوو لە تۆ، وا وای لى کردى، وە بەم جۆرە ئەم ستەمەى منى
مەینەتبار کردو تۆیشى بەو دەردە بەرد؟

[۴]

پۆس خەیاتەس فەرد (۱)

پۆی خەیاتەى فەرد بۆ عەنبەرىنت
 دەس رێسەكەى فیکر بیکر شیرینت (۲)
 چون ئارەزووی وهسل نه تۆی مهحرومی
 تهندهبیت وه تان فەرد مهعدومی (۳)
 چون شهبهنده روژ سەد تەرزە رەنگدا
 تەوهن دان وه تال دپای فەرهنگدا (۴)

[۴]

(۱) مهولهوی ئەم پارچە هەلبەستەى له وەرামী «شیخ عبداللهی داخی» یا نووسیوه که شاعیریکی بهرز بووه، وه زۆر جار نامەى به هەلبەست بۆ مهولهوی ناردوووه ئه ویش وەرামী داوه تەوه. جارێکیان مهولهوی له وەرām دانەوه دا دوائه کهوئ، داخی یش غەزەلێکی بۆ ئەنێری ئەنێری، وه له غەزەله که یا گلەیی لێ ئەکا بهرامبەر به دواکهوتنه کهى، وه تاقە شیعریکی مهولهوی ئەخاتە ناو شیعره کانى، مهولهویش له وەرām ئەم غەزەلهى بۆ ئەنووسى.

(۲) پۆ: هەر پارچە به کی تەنراو دوو جوړه تاللى تيايه: تاللى راکيشراو که پيى ئەلین «تان» یا «رايهل»، وه ئەو تالانه کخ ئەبرين به ناو تالە راکيشراوه کانا پيى ئەلین «پۆ». فەرد: شیعەر. دەس رێس: رێسراوی دەس. فکر بیکر: فکری تازەى به خەياللى که سا نه هاتوو. مهعناى ئەم شیعره له گەل شیعری دوايى دا دئ.

(۳) نه تۆی: له ناو. تهندهبیت: تهنى بووت. واته: پۆى خەیاتەى ئاوریشمی شیعره بۆن خوۆشه کهت - که به دەستی فکری تازەى جوانى خوۆت رستبووت - تهنى بوو له گەل تانى شیعری ناپه سەندى من. ئەمەش وهك ئەوه وابوو که ئارەزووی به یار گە یشتن - به و جوانى به که هیه - بیهخه یته ناو خەياللى ناو میدى به وه. لێره دا مهولهوی به نهزاکەت خوۆ ئەشکینى که شیعری داخی به ئارەزووی به یار گە یشتن، وه شیعری خوۆى به خەياللى ناو میدى دا ئەنئ.

(۴) شهبهنده روژ: شهبهنگه به روژ، پارچە به که به چه ندره گ ئەنوئى. تەوهن بەرد. دپا: جوړه قوماشیکه. مهعناى ئەم شیعره له گەل شیعری دوايى دا دئ.

پەى دەفە سەوداى دەرد نەمامان
 بەرگى بى پەى دل سەرتا وە دامان^(۱)
 دل ئەو بەرگ و بۆى جارانش نەبى
 رووى لوای مەجلیس یارانیش نەبى^(۲)
 پۆشتەت كەردەوہ ئىحسانت یاوا
 دەك ھەى دەولەمەند یانەت ھەر ئاوا^(۳)
 بى باكىم عیللەت دل سەردى نیەن
 بى مەیلیم جە تەرك ھام فەردى نیەن^(۴)
 بەلام مەسئەلى فتواى قەزای حەق
 نە مەحكەمەى شەرع حاکم موتلەق^(۵)
 نەو عەرروس سۆز وە دل پەرورەدە
 خەرج گیان وە گیان وە كایین كەردوہ^(۶)

(۱) پەى: بۆ. نەمامان: ئەو دولبەرانی وەك توولئى نەمام سافو بەرزىن، یان ئەو كەسانەى كە بەین تىك ئەدن. واتە: ئەو پارچە شیعەرەى تۆكە وەك شەبەنگە بەرپۆژ بە چەند رەنگ ئەنوئى، وە لە جوانى یا بەردى دابوو بە تالى پارچەى فەرەنگیدا، بۆ چار كەردنى سەودا و عەشق و دەردى دولبەرەكان بەرگىكى رەساو سەر تا پىن داپۆش بو، یا خود: بۆ دەفەى سەوداى فیتەى نەمامەكان بەرگىكى دل پارتىز بو، وە ھەموو دلئى ئەپاراست.

(۲) نەبى: نەبوو. لوای: روشتنى. مەعنای ئەم شیعەرە لە گەل شیعەرى دوایى دا دى.

(۳) یاوا: گەشت. یانە: مال. واتە: بەر لە ھاتنى پارچە كەى تۆ دلەم بەرگ و بۆكەى جارانى جارانى نەبوو، وە رووى نەبوو بچیتە ناو كۆرى یارانەوہ، بەلام كە پارچە كەى تۆ گەشت، دلەت پۆشتە كەردوہ، زۆر خیرت گەشت، سا یاخوا دەولەمەند ھەر مالت ئاوابى.

(۴) عیللەت: بە ھۆى. واتە: نامە نەنووسىنم بە ھۆى دل ساردى بەوہ نیە، وە لە بەر ئەوہ بى مەیل نەبووم كە دەستم لە دۆستایەتیت ھەل گرتوہ.

(۵) مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعەرى دوایى بەسراوہ بە یەكەوہ.

(۶) عەرروس: بووك. سۆز: شەوق. خەرج: پارەى نەخت. كایین: مارەبى.

وههر سى تەلاق باينه كەردەن

ياد رجعتش وه دل ناوهردهن^(۱)

كەم بى شىئوى وهش ئاه سوب دەمى

وشكاوش ئاما جوى چەمەى چەمى^(۲)

بى سۆزى مەنزل دل كەرد وه ياتاخ

پەى ئاو وههواش ئاو ئاه وه داخ^(۳)

وهبى من تو وىت زىهنت پى ياوان

خاست فەرماوان دانەت شكائوان:^(۴)

(۱) باينه: ئەو تەلاقىيە كە چاك ناكړتتەوه. رجعتت: گيړانهوه، ئەو تەلاقىيە كە چاك نەكړتتەوه. واتە: بۆيە نامەم بۆ نەناردووى و شيعرم بۆ نەنووسيوى چونكە مەسەلەى فتواى قەزاو قەدەر خوا لە دادگاي شەرعى حاكمى مۆتلەق دا كە خوايە واى پيويست كړدوو ئەو تازە بووكە خو شەوېستەم كە بىرتيە لە شەوق و سۆزى دلّم، وه بە دل بە خيتم ئەكرد، وه گياني خۆم دابوو لە ماره بىيدا، فتواى هەر سى تازە لاقەى خۆى وه رگرى وه دەر فەتى هينانەوهى بۆ نەهيشتووم. بە كورتى بە هېچ كلوجيک سۆز لە دلّم نەماوه، ئيتىر چون نامەت بۆ بنووسم.

(۲) كەم بى: كەم بووه. وهش: خو ش. سوب دەمى: بە يانيان. جوى: جۆگەى. چەمەى: سەرچاوهى. چەمى: چاو. واتە: بە هۆى ئەوه وه كە سۆزى دلّم نەماوه، شىئوى هەناسە هەل كيشانى سبە ينيانم كەم بووه تەوه، وه ئاوى سەرچاوهى چاوم كە جاران لە بەر سۆزو عەشق دام ئەرژاند، ئيتسا وشكاوى هاتوو.

(۳) ياتاخ: مەبەس جى و ماوايە. ئەو: ئەگەر ئيتتەوه بۆ هەوا. واتە: لەو كاتەوه كە سۆزى دلّم نەماوه، بى سۆزى كە دوژمنى تەتى هاتووە دلى داگير كړدوك وه كړدويە بە مەنزلى خۆى وه لە برىتى ئاو وههواى خو ش لە دلّم ئاه وه هەناسەى سارد بووه بە ئاو، وه ئاخ و داخ بووه بە هەواكەى.

(۴) وىت: خو ت. ياوان: گەيشتوو. دانەت شكائوان: دورت قلاشتوو، كينايەيه لە قسەى جوان و بە جى كړدن. مەعناى ئەم شيعرە لە گەل شيعرى پاشەوه دايه.

بیّ به ده لهن عومر خاسش هر پاسهن
باختش په ی مه عشوق بیّ به ده ل خاسهن^(۱)

[۵]

پیشانییم^(۲)

پیشانییم هه وهس زانووش جازمه ن
ته عزیزیم جه ناب پیری لازمه ن^(۳)
بالا که رده وه مهیل ئه و لای پهستی
وردیکلانه ن ده روزه ی ههستی^(۴)
مه عدوومی ا کرده ی به دی هه زار تهرز
زانووی ئومیدت ناوهرؤ ئه و لهرز^(۵)

(۱) پاسهن: وایه. باخت: خه رج کردن. واته: گیانه تاؤ به بی من باشی تی گه یشتووی و چاکت فهرمووه که وتووته هیچ شتی نابیی به هاوتاو به رامبه ری عومر وه به هیچ شتی ناگزرریتته وه، که واته وا چاکه ئینسان به خۆرایی بی به خشی به دلدار، وه به ته مای ئه وه نه بی که ئه و له بریتی ئه و به خشینه دا پاداشی بداته وه، بۆیه تزیش که ئه وه نده به وه فاو دۆستی من بووی نابیی به ته مای هیچ بی لیمه وه.

[۵]

(۲) مه وله وی له م پارچه شیعره ی دا سکاآ له دهس پیری ئه کاو له گه ل خۆی ئه دوئی.
(۳) پیشانی: ناوچار، ته وئیل. هه وهس: ئاره زوو. زانوو: ئه ژنۆ. واته: ناو چه وانم دانه ویتته وه ئاره زوو ی ئه وه ی هه یه بگا به ئه ژنۆم، چونکه پیری واده ی هاتووه و ریز لئ گرتنی پیوسته.
(۴) ئه و لای: بۆ لای. پهستی: دانه وینه وه. وردیکلانه ن: بچکۆ له یه. ههستی: بوون مه بهس له ژبانی ئه و دنیا یه. واته: بالام ئاره زوو ی دانه وینه وه ی کردووه ته وه، چونکه گۆر که ده رگای ژبانی ئه و دنیا یه بچکۆ له یه، وه ئه گه ر مرؤف خۆی دانه نه وئیتته وه ناتوانی یابروا. مه وله وی که وشه ی «که رده وه» به کار دینی واته «کردووه ته وه»، ئه یه وئ ئه وه بگه یه نی که مرؤف له کاتی له دایک بوو نیشا خۆی دانه نه وئنی. ئه م شیعره ئیشاره ته به ئایه تی پیروزی ﴿وَمَنْ نَعْمَرَهُ نُنكَسْهُ فِي الْخَلْقِ﴾. واته: ئه وه ی زۆری بژیین له ئه نجاما ئه ی چه مینینه وه.
(۵) کرده: کرده وه. ناوهرؤ: نه یه نیتت. واته: ئه ی مه عدوومی کرداری خرابی هه زار ره نگت، ئه ژنۆی هیوات نه یه نیتته لهرزه، وه ئومیدت به لوتفی خوا که م نه بی.

ئەو كەس مزانوو ستارەن ئارۆ
 جەو بوزورگ تەرەن شەو ئەو رۆت نارۆ^(۱)
 سفیدیت قەلغان پەي روى سيات بۆ
 كەمانیت شەفیغ تیر دیات بۆ^(۲)
 نەمەبۆ پیری و تەن ناتەوانیت
 وەي دوو فەردەوۆ ئاو دەس جوانیت:^(۳)
 عەزابم ئەر سەد جە حەد بەرشین
 جە روو سیاییم گرانتهر نیەن

(۱) سەتارەن: گوناھ پۆشە. ئارۆ: ئەمپۆ. نارۆ: نەپەنێ. واتە: ئەو خواپەكە ئەزانم ئەمپۆ لە دنیادا گوناھ پۆشە لەو گەورەترەكە شەو نەپەنێتە رۆژت وە رۆژی قیامەتت لێ نەكا بە شەو، وە گوناھەكانت بپەخشێ.

(۲) سفیدیت: ریش سپیەتیت. كەمانیت: چەمینەوہت وەك كەوان. شەفیغ: تەكاكار. دیات: روانینی حەرەمت بۆ خەلك. واتە: ئومیدم وایە سپیەتی مووی سەر و ریشت بپێ بە قەلغان نەپەلێ لە رۆژی قیامەتتا روو رەش ببی، وە پیری و چەمینەوہی بالات وەك كەوان ببی بە تەكاكار بۆ ئەوہی نەپەلێ گرفتاری سزای روانینی حەرەم ببی. مهولهوی لەم شیعەرەدا بەپێی عیلمی بەدیع ھونەری «طباق»ی بەكار ھێناوہكە بریتی یە لەكۆ كێرندەوہی چەند وشە یەكی پەپوہند دار بە یەكەوہ، وەك سپی و رەشی و تیرو كەوان و قەلغان. ھەر وەھا ئیشارەتی كێر دووہ بۆ فەرموودەي پێغەمبەر كە فەرموویەتی:

«النَّظْرَةُ سَهْمَةٌ مَسْمُومَةٌ مِنْ سِهَامِ إِبْلِيسَ».

واتە: سەیر كێر دنی حەرەمی ئافرەت تیریکی زەھراوی یە لە تیرە كانی شەیتان.
 (۳) تەن ناتەوانی: بپێ ھیزی لەش. ئاو دەس: ھاو تا. واتە: پیری و لاوازی لەشت لە گەل ئەم دوو شیعەرەي پاشەوہدا نابن بە ھاوتای خوا پەرستی سەردەمی لاوینیت، چونكە دوو شیعەرەكەكە سكالای ھالتن لە پیری دا، لە بارە گای خوادا باشتەرن لە خواپەرستی و خۆ بە باش زانینی دەوری لاویت لەبەر ئەوہكە لای خوا گناھ كێرند و پارانەوہ بە نرختەرە لە پەرستەن و خۆ لێ باپی بوون بە ھۆی پەرستەنەوہ.

من که خه جالەت خزمت ئاما پیم
 جهه ننم سەد سأل دۆزهخ بۆ وه جیم^(۱)
 مـوترب، بۆ وه داد دلگـیریمه وه
 پـیری ها ئاما وه پـیریمه وه^(۲)
 نهوات ویرانهی دل که رهۆ ئاوا
 چه نی به ستهی فەرد بیساران ماوا:^(۳)
 «ئینه گرد جه وه خت نادانیم بیه ن
 فەسل سەرمهستی جوانیم بیه ن»^(۴)
 «ئیسە ها جه گشت په شیمانیم بهرد
 وادهی پیریمه ن جوانیم و بهرد»^(۵)
 «کۆچ دوا ییمه ن، یا وانم نۆبه
 نۆبهی تۆبه مه ن، که ره م دار، تۆبه ا»^(۶)

(۱) ئەم شیعەرەو شیعری پێشوو ئەو دوو شیعەرەن که لە شیعری پێشوتردا ئشارەتی بۆ کردن. واتە: هەرچەند عەزاب دانم لە رادە بە دەربۆ لام گرانتەر نیە لە روو رهش بوونم لە خزمەتتا وه ئەوم پێ باشترە، چونکە من لە ئەنجامی تاوانباری خۆما بە شەرمە ساری یه وه بگه مه خزمەتت ئیتر مەبەسم نابۆ هەرچەند سەد سألێش لە دۆزهخا سزا بدریم، لەبەر ئەوه سزا چه شتتم پێ باشترە بۆ ئەوهی بە روو یه کی سپی یه وه بێمه خزمەت.

(۲) بۆ: بۆ. داد: هاوار. دلگیری: زویری. مەعناى ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوا یی دا دئ.

(۳) نهوات: ئاوازه ی خوشت. چه نی: لە گەل. بیساران ماوا: ئەوهی خەلکی بیسارانە، مەبەس مەلا موسستە فای بیساران یه که شاعیرێکی بەرز بووه. واتە: کاکێ گۆرانی بیژ پێ بە هاواری عاجزیمه وه، چونکە پیری وا هات بە پیریمه وه، وه با ئاوازه ی خوشت دلێ ویرانم ئاوا کاته وه بەم شیعرانە ی خواریه وهی مەلای بیساران ی.

(۴) گرد: گشت. فەسل: سەردەم. مەعناى ئەم شیعەرە دوو شیعری دوا یی پیکه وه دئ.

(۵) و بهرد: بەسەرچوو.

(۶) یا وانم نۆبه: سەردەم هاتوو. واتە: خوا یه هەرچیم کرد لە سەردەمی نه زانی و لاوینما

[۶]

پەژارەت شادیم

پەژارەت شادیم جە بیخ ئاوەردەن
 دووریت ریشەى دل خەیمە کەن کەردەن^(۱)
 فیراقت فەرەم وە تووتیا کەرد
 جیایت ئازام جە هەم جیا کەرد^(۲)
 وە سواسەت وەى تەور ئیش دان وە جەرگم
 وە مەرگت قەسەم رازیم وە مەرگم^(۳)
 ویت بەدەر ئینساف نە و نەمام نو
 مەردەن خاستەرەن یا خو دووری تو؟^(۴)
 مەردەن یەك ساتەن ئەپراوە کەى ویم
 دووریت هەر ساتی سەد مەرگەن پەریم^(۵)

﴿﴾

کردم، وایتستا پەشیمان بوومە و لە هەمووی چونکە جوانیم بەسەر چوو، وە وادەى پیریم
 ھاتەو ئەجەلم نزیك بوو و تەو، وە وەختی ئەو یەكە تۆبە بکەم، ساخوای بەخشندە لیم
 بیورە.

[۶]

(۱) خەیمە: خێوەت. واتە: خەفەتى دووریت شادی و خووشی لە دلما نەهیشتوو، وە
 ریشەى دلەى وەك خێوەتى هەل کەنراو لى کردوو.
 (۲) فەرەم: کەللە سەرم. تووتیا: دەرمانىكى زۆر وردە. ئازام: ئەعزام. واتە: فیراقت
 کەللەى سەرمى وەك تووتیا ھارپو، وە جیایت ئەندامەکانى لەشمى لە یەك کردوو و تەو.
 (۳) وە سواسەت: خەيال لى کردنەو. وەى تەور: بە جوړى.
 (۴) ویت بەدەر ئینساف: واتە: خووت بە ئینسافی خووت حوکم بەد.
 (۵) پەریم: بۆم. واتە: مردنم چاکترە لە چەشتنى دووریت چونکە ئەو جارێکە و
 ئەپرێتەو، بەلام دووریت هەر سەعاتىكى مردنیکە.

مەر جهستهی خهستهی من جه فولادهن
یهند دووریت وینۆ هیمان دل شادهن^(۱)
دهك رهحمهت ئه و قهبر گشت وهفا داران
خوسوسهن ئه و كهس شای وهفا داران^(۲)

[۷]

په شیوی^(۳)

په شیوی وه نهزم لولولوی ئه سرین دا
په روین دائیره ی خورشید ته زین دا^(۴)
جای ناخوون وه خوون ئه و گۆنای بی گهرد
ئیشارهت وه مانگ مهینهت دل گهرد^(۵)

(۱) فولاد: پۆلا. وینۆ: بیینی. واته: بۆچی لاشه ی نهخۆشی من له پۆلا دارپژراوه تا ئهم
هه موو دووری یهت بیینی و هیشتا ههر دلشاد بی.
(۲) ئه و: له. واته: دهك رهحمهتی خوا له گۆری هه موو خاوهن وه فایهك، به تایبهتی له
گۆری ئه وانه كه وه فاكه یان ئه وهنده بی گهرده شای هه موو وه فایه كه.

[۷]

(۳) مهولهوی ئهم پارچه شیعره ی له لاواندنه وه ی په ریزاد خان ناویكا وتوه كه یه كیك
بووه له ژنه به گزاده كانی جاف.
(۴) لولو: لوه، مرواری. ئه سرین: فرمیسك. په روین: ئه ستیره. خورشید: خۆر.
واته: ئهم ماته مه رشته ی مرواری فرمیسکی هۆنراوه ی ئافره تانی تیک دا، وه ئه و ده نكه
فرمیسكانه كه وهك ئه ستیره وان تۆپی رووی ئه و ئافره تانه یان رازانده وه كه وهك رۆژ وایه.
مه به سی ئه ویه نازاران ئه وهنده به سۆز ئه گرین فرمیسکیان كه ئه وسا وهك رشته ی مرواری
وابوو ئیسته به نارپکی ئه پڕژیتته خواره وه، وه ئه و ده نكه فرمیسكانه كه به دهوری روویانا
ئه پڕژیتته خواره وه دائیره ی روویان ئه پرازینیتته وه.
مهولهوی لهم ههلبه سه به رزه یا له لایه كه وه ته شبیه ی رووی ئافره ته كانی كردوه به رۆژ،
وه له لایه کی تره وه ئیشاره تی كردوه بۆ ئه وه كه له خهفه تا رۆژی روویان زهرد بووه، ئه گینا
ئه ستیره به دهوری رۆژا ده رناكه وئی.
(۵) ناخوون: نینۆك: خوون: خوین. واته: جی نینۆکی ئه و نازارانه كه روو خۆیانان

شیرینی قامەت قیامەت نەوەرد
 سەلای فەرز بەرگ ئازیەتی ئاوەرد^(۱)
 ھەنی فتوای شەرع بەدە نۆشان بۆ
 ھەللی کالای ماتەم پۆشان بۆ^(۲)
 ۋەشەن ئەو بەلا چۆن بەو کالۆۋە
 بازش ئەو کالۆ ھەر بەو بەلاۋە^(۳)
 ھیات جە زولمات جیا نەمەبۆ
 کاوہ ۋە بی بەرگ سیا نەمەبۆ^(۴)

﴿﴾

ھەل کەندووە، ۋەك مانگی یەك شەوہ ۋایە بە روویانەوہ كە نیشانە ماتەم ۋە مەینەتی پتوہ بێ. ئەمە ئیشارەتە بەوہ كە ئەستیرە ژمیرە كان ئەلین ھەر مانگیکی یەك شەوہ رەنگی سوور بنوئنی نیشانە ی شەپۆ شۆرە.

(۱) قامەت: بەلا. قیامەت نەوەرد: بیابانی قیامەت تە ی كەر. ئازیەتی: تەعزیە. ئاوەرد: ھینا. واتە: جوانی بەلای ئەو خاتونە كۆچ كەردووە كە بیابانی قیامەتی تە ی ئە كەرد بانگی ھەلدا بۆ فەرز بوونی پۆشینی بەرگی ماتەم. مەولەوی لێرەدا بە وشە ی «قامەت» ئیشارەت بۆ «قامت» ی نوێژ ئە كا كە وردیكى تاییەتی یە بەر لە نوێژ بە دەنگی بەرز ئە خوێنری بۆ راست بوونەوہ ی نوێژ كەران. ۋە بە وشە ی «سەلا» ئیشارە بۆ «صلاة» ئە كا بە مەعنا ی نوێژ. واتە: ۋەك چۆن بە دوا ی «قامت» كەردنا نوێژی فەرز دئی، بە دوا ی قامەتی ئەو نازارە كۆچ كەردووە شا پۆشینی بەرگی ماتەم فەرز بوو. لێرەدا بە پتی عیلمی بەدیع لە بەینی وشە ی «قامەت» ۋە «قیامەت» دا ھونەری «جئاسی ناقص» ھە یە، ۋەك چۆن لە بەینی «قامەت» «سەلا» دا ھونەری «طباق» ھە یە.

(۲) ھەنی: ئیتەر. كالا: پارچە، قوماش. واتە: مادەم كە ئەو مرد ئیتەر با شەرع فتوای ھەللی بوونی شەراب خواردنەوہ بەدا، چۆنكە قورگی خەلك پە بووہ لە گریان ۋە لە شەراب بەولاوہ بە ھیچی تر چاك نایبەوہ، كەواتە شەراب خواردنەوہ دورستە، ۋە با شەرع فتوای ھەللی پۆشینی بەرگی ئازە یەتی بەدا.

(۳) ۋەشەن: جوانە. بازش: لێی گەپری. مەعنا ی ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوا یی دا دئی.

(۴) ھیات: ئاوی ھیات. زولمات: تاریکی. کاوہ: میسکی بۆن خوۆش. سیا: رەش.

[۸]

پەيغام^(۱)

پەيغام بالاي خەمبارە كەي تۆ
خەمياي خەلقەي گۆشوارە كەي تۆ^(۲)
چەند وە سەرگۆشى وە گۆشت ئاورد
چون بەد بەخت بيم تۆ گۆشت نە كەرد^(۳)

[۹]

پەس كەسەن

پەي كەسەن خاسەن ھەواي سەير باخ
ماسىواي مەعشوق نە بۆش ئاخو داخ^(۴)

﴿﴾

واتە: بالاي ئەو ئازەيەتى بارانە زۆر جوانە بەو بەرگە رەشەي بەريانەو، كەواتە لىيان گەرئى با ھەر ئەو بەرگەيان لە بەرا بى، چونكە ئەوانە وەك ئاوى حەيات وان، ھەر وەك ئەو لە تارىكى داىە - بە پىنى ئەفسانەي كۆن - ئەمانىش ئەبى لە بەرگى رەشا بن، وە ئەوانە وەك مىسكى بۆن خۆش وانە، ئەبى بەرگى رەشيان لە بەرا بى وەك ئەم پىستىكى رەشى ھەيە.

[۸]

(۱) مەولەوى لەم دوو شىعرە يا لومەي دۆستىكى ئەكا كە چەند جار راسپىرى يەكى ناردبە لاي، بەلام ئەو گوتى نەدا بوو بە.
(۲) پەيغام: راسپىرى. خەميا: چەمبە. گۆشوارە: گوارە. مەعناي ئەم شىعرە بەسراو بە شىعەرى پاشەو.

(۳) سەرگۆشى: چە. واتە: راسپىرى كەي منى خەفە تبارى تۆو چەماوەي ئەلقەي گوارە كەت، چەند جار بە چە درا بە گوتتا، بەلام چونكە من بەدبەخت بووم تۆ گوتت نەدا بە.

[۹]

(۴) ھەوا: ئارەزوو. سەير: تەماشىا كەردن. نەبۆش: نەي بى. مەعناي ئەم شىعرە لە گەل شىعەرى دوايى دا دى.

من جفت مه عشوق دورد هه مپرازمه ن
چون باز سه رچل واده ی بازمه ن^(۱)

.....

[۱۰]

پهنج بیهن وه شهش^(۲)

پهنج بیهن وه شهش، شهش روو که رد نه پهنج
حه ریر نه مابهین بیهن گه وه هر سهنج^(۳)

.....

[۱۱]

پیرای

پیری و فه قیری و که سیفی، هر سی
نه بو وه هیجران بار هیچ که سی^(۴)

.....

(۱) جفت: له گه ل. هه مپراز: هاوړئ. واته: ئاره زوو کردنی سهیری ناو باخ بو که سی
باشه که جگه له یار خه فه ټیککی له دلا نه بئ، به لام من سه ره پای یار دهر دیش بووه به
هاوړتم، وه وه که بازی سه رچلان، یان وه که بازی ئوقره نه گرتوو، واده ی باز دانمه وه خۆم
پئ راگیر ناکړئ له باخا بو سه یر کردن.

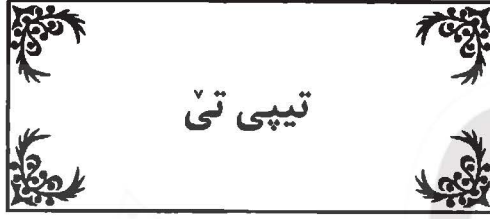
[۱۰]

(۲) مهولهوی له م شیعره یا شیوه ی نووسین روون نه کاته وه.

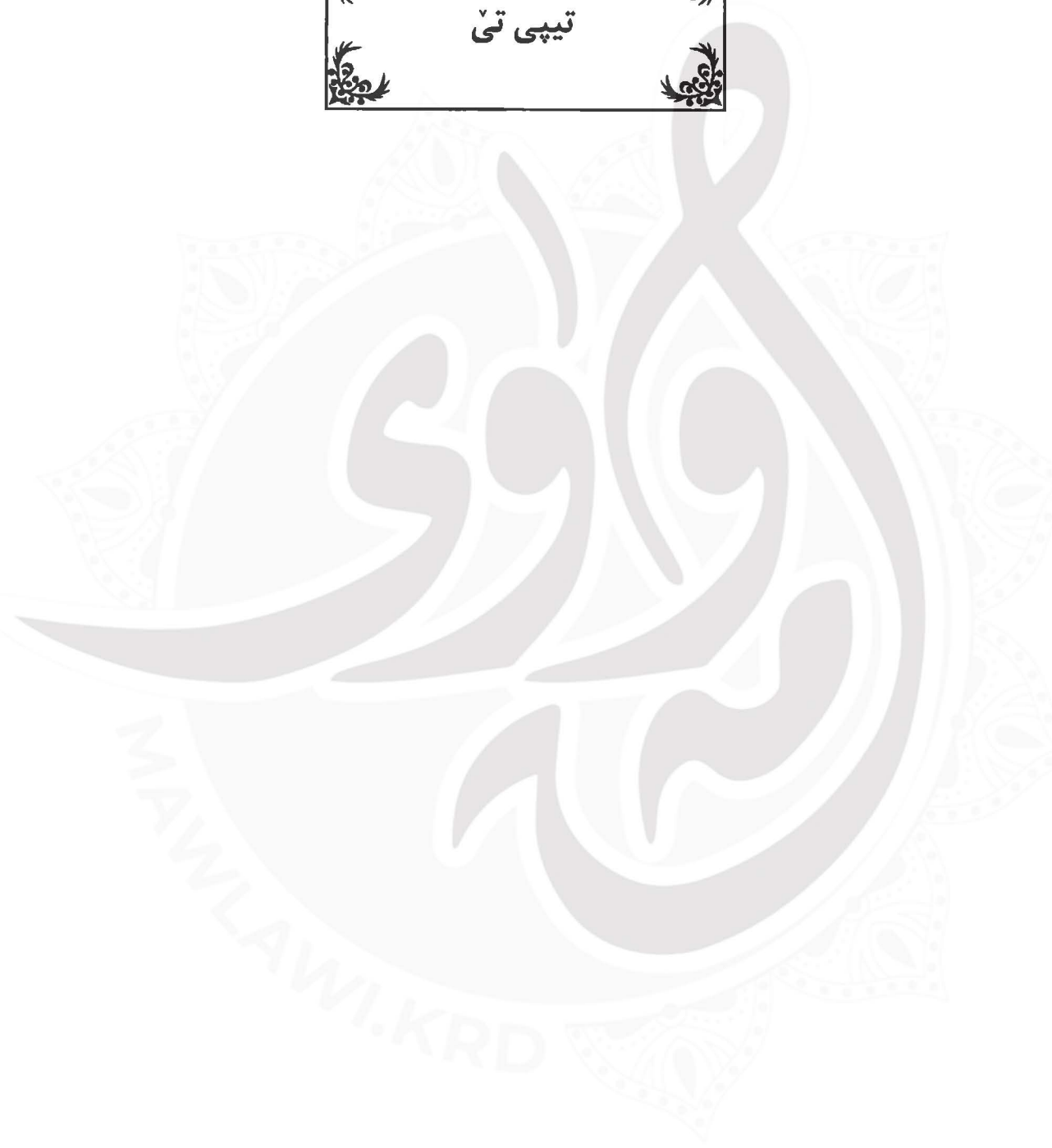
(۳) حه ریر: ئاوریشم، مه بهس قاقه زه. گه وه هر سهنج: گه وه هر رنک خه ر. واته: پینج
پهنجه که م له گه ل قه له مه که ی ده سما بوون به شهش، وه ئه م شه شه روویان کردووه ته پینج
پهنجه که ی ترم، قاقه زه که یش له بهینی ئه م دوو ده سته ما بووه به گه وه هر رنک خه ر.
مه به سیس له گه وه ره که تپه نوو سراوه کانه.

[۱۱]

(۴) که سیفی: پیس و پۆخلی. هیجران بار: باری مهینه ت. واته: یاخوا پیری و هه ژاری و
پیس و پۆخلی ته بن به باری مهینه تی سه ر شانی هیچ که س.

تپی تی

MAWLAWI.KRD

[۱]

تەژنەس گيان (۱)

تەژنەى گيان وه لەب سەوداى سەبوورى
 كەفتەيىم نە گيىچ دەرياكەى دوورى (۲)
 ديم نەشئەى فينك سيراوى سەردا
 شنۆى زيىندەگيم ئاما وه بەردا (۳)
 چيىش «خضر» نامەى توش ئاوەردەوه
 دەك رستگار بوؤ ئيحيام كەردەوه (۴)
 ياوا پيىم پەريىم زايەلەى زاريت
 زگارى زامەت بيى دەواى كاريت (۵)

[۱]

(۱) مەولەوى ئەم پارچە ھەلبەستەى لە وەرەمى برادرئىكيا نووسيوە كە ئەو ئيزنى دۆستىكى خۆى و مەولەوى دابوو پىروا بۆ سەفەرئىك، ئەو برادەرەى زورى پى ناخۆش بوو كە ئەو دۆستە پىروا بۆ سەفەر، مەولەوىش ھەروا پى ناخۆش بوو، جا برادەرەكەى مەولەوى بۆ مەولەوى ئەنووسى من زۆر عاجزم لەبەر خەفەتباريى تۆ بە ھۆى سەفەرى دۆستەكەمانەوه، وه بۆ ئەو خەفەتباريى تۆبە عاجزترم لە عاجزىيەكەى خۆم لەبەر سەفەرى ئەو، وه بانگى مەولەوى ئەكا پىروا بۆ لاى تا ھەندىك پىكەوه رابوئىرن. مەولەوىش لە وەرەمى ئەو برادەرەيا ئەم پارچە ھەلبەستە ئەنووسى:

(۲) تەژنە: تىنو. گيان وه لەب: گيان ھاتوو سەر لىو. كەفتەيىم: كەوتبووم. مەعناى ئەم شىعرە دوو شىعرى پاشەوه پىكەوه دى. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «تەژنە» نووسراوه «خەستەى» واتە ماندوو بووم... بەم پىيە ئەم پارچە ھەلبەستە يەكئىك ئەبى لە پارچە ھەلبەستە كانى تىبى خى.

(۳) سيراوى: تىراوى. سەردا: دەرکەوت. شنۆ: شەن. ئاما وه بەردا: ھاتەوه بە بەرا.
 (۴) چيىش: چونكە. رستگار: رزگار. واتە: تىنو بووم، لە تاو خۆپاگرتىم لە بەر دەردى دوورى دۆست، گيانم گەبشتبە كۆنە لووتىم، وه كەوتبوومە گىژاوى دەلياي دوورىيەوه، لە ناكاو ديم نەشئەى فينكى تىراو بوون سەرى داو شنۆى ژيانم ھاتەوه بە بەرا، چونكە خدرى فروستادەت نامەى تۆى ھىنا. دەك سا خوا رزگارى كا وا زىندوو كىردمەوه.
 (۵) ياوا: گەبشت. پەريىم: پىم. بۆ من. زگارى: زورى. زامەت: زەحمەت. كارى: كارىگەر.

مزانوو، هام فەرد، پىر شەرت و شۆنى
 يارم، دلدارم، غەم خوارم تۆنى^(۱)
 بەلام تۆيچ ئاخىر رەنجت بەردەبى
 چەند جار ژار مار دووريت وەردەبى^(۲)
 پەي چيىش و ستانئيت ئەي مەھلەكەي سەخت
 فستوای لوات دا، لواو بەي وەخت^(۳)
 زوانت، وەختى ئيزنش تەلەب كەرد
 لال كەي نەمبۆ چەنى «ئا» ش ئاوەرد^(۴)
 چەم بەي پەي دىنش بينايش كەم بەي
 گۆش بەي شەفتش سەداس ماتەم بەي^(۵)
 تەن بەي كيشيش خەستەي هيجران بەي
 دل بەي مەنزلگەي مەيلش ويران بەي^(۶)

مەعناي ئەم شيعرە و سى شيعرى پاشەو پىكەو دەئ.

(۱) مزانوو: ئەزانم. پىر شەرت و شۆنى: بە وەفاو شەرتى. تۆنى: تۆي.

(۲) تۆيچ: تۆيش. بەردەبى: بردبوو، كيشابوو. وەردەبى: خواردبوو.

(۳) و ستانئيت: منت خستە. ئەي: ئەم. لوا: روشتن. واتە: نامەكەتم خوئندەو، وە حتالى بووم لە هاوارو گريانت بۆ من، وە زوريت بە ھۆي زەحمەتى كارىگەرى بەي دەرماتەو. من ئەزانم تۆ دۆستىكى بە وەفای وە يارو دلدارو خەمخۆرى منى، بەلام خو تۆيش چەند جار ژارى ماری دووريت چەشتبوو وە ئەترانى چەند ناخۆشە، ئەي بۆچى منت خستە ئەم مەينەتەو وە رىنگاي روشتنى يارت داو ئەویش بە ناوەخت روشت و بەجىي ھىشتين.

(۴) واتە: وەختى كە ئەو دۆستە داواي ئيزن دانى لى كردى بۆ روشتن، زمانت، لال كەيە كە بەي، چۆن «ئا» ي پياھات و رىنگاي پروا؟.

(۵) پەي دىنش: بۆ روانىنى. شەفتش: گوي لى بوونى. مەعناي ئەم شيعرە و دوو شيعرى دوايى پىكەو دەئ.

(۶) بار كيشيش: بار كيشانى. ئەم زەمىرى «شىن» انە ھەموويان ئەگەر ئنەو بۆ دۆستە كەي.

چ دادی مدۆ خاکم وه سهر بۆ
 ئیسه تهمای من یا زایهلهی تو^(۱)
 مهعلووم بی وهنهم حهسرهتت کیشان
 پهی سهیرو سوجهت سهفای دل ریشان^(۲)
 هام ره فیتقم دهره، هام سوجهتم کۆس
 ویم جه ویم خالی، مهوج مدهو جه دۆس^(۳)

(۱) مدۆ: ئه‌دا. واته: بینایی چاوم کز بووه به هۆی نه‌پروانینه‌وه بۆ ئه‌و، وه گویم پر بووه له هاواری خه‌فته‌ی دوور که‌وتنه‌وه‌ی به هۆی نه‌بیستنی قسه‌یه‌وه تا بیی به مایه‌ی خو‌شی، وه له‌شم ماندوو بووه له بهر دیار نه‌بوونی ئه‌و تا باری بکیشی، وه دلم وئران بووه چونکه جاران مه‌نزلگه‌ی مه‌یلی ئه‌و بوو، وه که ئیستا ئه‌و نه‌ماوه چۆل بووه و که‌سی تیا نه‌یه، ئیتر سا خاک به سهرم چ سوودیکی هه‌یه ته‌ماو ئومیدی من و هاوارو گریانێ تو.
 وه‌ئه‌گه‌ر «ی»ی «بی» به درئزی بخوئینه‌وه، به مه‌عنا «بو» وه‌ك ئه‌وه‌ش ده‌س ئه‌دا، مه‌عنا‌ی وای لێ دیته‌وه: چاوم هه‌بوو بۆ دیتنی ئه‌و، به رو‌یشتنی و نه‌دیتنه‌وه‌ی، بینایی کز بووه، وه گویم هه‌بوو ئه‌ی بیست، ئیستا که ئه‌و نه‌ماوه سه‌دای خه‌م و خه‌فته‌ی تیا‌یه، وه له‌شم هه‌بوو باری ئه‌وی ته‌کیشا، ئیستا به هۆی نه‌مانی ئه‌وه‌وه ماندوو بووه، وه دلم هه‌بوو مه‌نزلگه‌ی مه‌یلی ئه‌و بوو، که ئه‌و رو‌ی وئران بوو. به پیتی ئه‌م مه‌عنا‌یه ئه‌وه راسته‌که له هه‌ندی نوسخه‌دا له جیاتی «شنه‌فتش» نووسراوه «مه‌شنه‌فتش»، وه له جیاتی «بارکیشیش» نووسراوه «بارکیشش».

وه‌ئه‌گه‌ر له جیاتی «بی» بخوئینه‌وه «په‌ی» وه‌ك له هه‌ندی نوسخه‌دا نووسراوه، مه‌عنا‌ی وای لێ دیته‌وه: چاو که بۆ دیتنی ئه‌وم دانابوو به هۆی دوور که‌وتنه‌وه‌یه‌وه بینایی که‌م بووه، وه گوئی که بۆ بیستنی قسه‌ی خو‌شی ئه‌وم ئه‌ویست، ئیستا که ده‌نگی ئه‌وی تیا‌پر بووه له سه‌دای خه‌م و خه‌فته‌ت، وه له‌شم هه‌بوو بۆ بارکیشانی ئه‌و، ئیستا له‌به‌ر دوور که‌وتنه‌وه‌ی ئه‌و مانوو بووه، وه دلم هه‌بوو کردبووم به مه‌نزلگه‌ی مه‌یلی ئه‌و، ئیستا وئران بووه چونکه ئه‌وی تیا نه‌ماوه. به پیتی ئه‌م مه‌عنا‌یه‌ش هه‌ر «بارکیشیش» راسته‌نه‌ك بارکیشش. له هه‌ندی نوسخه‌دا له جیاتی «شین» هه‌میره‌کان له هه‌مرو نیه‌ی شیعره‌کاندا، هه‌میره‌ «تی» هه‌یه. به‌م پیتی مه‌وله‌وی راسته‌و خو‌ قسه‌ له‌گه‌ل براده‌ره‌که‌ی ئه‌کا، به‌لام گۆرانی مه‌عنا‌ی شیعره‌کان له سنووری گۆرینی هه‌میره‌ له «غایب» هه‌وه بۆ «مخاطب» ده‌رناچی.

(۲) وه‌نه‌م: لیم. کیشان: کیشاوه. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعره‌وه سی شیعری دوایی پیکه‌وه‌ دئ.

(۳) هام سوجهتم کۆس: کۆس که‌تن بووه به هاو‌پیم. مه‌وج مده‌و: شه‌پۆل ئه‌ده‌م.

تا ئەو بەو جەمال دى دەسە پالەن
من سەيرم مەجال، سەفام بەتالەن^(۱)
جەو بۆنۆ فەردم ئىستىفا بىزەن
دامەنەش لايىق ئەى پەراوئەن:^(۲)
شېوئە نەر ئىدەن من كەردەنم سەير
فام، خودا حافظ! دىن، بىنىش وە خەيرا^(۳)
تۆ سەررەش وەى سەير سەفاو بەختەو
من وىل وىل وەى زام سزای سەختەو
تۆ ھەرسات شادىت بى ئەندازە بۆ
من ھەر لاد دەردى پەرىم تازە بۆ^(۴)
تۆ وىنەى بولبول مەست ھەواى گول
من چون بايەقوش چول نەواى دل^(۵)

(۱) دەستە پال: كەسىكە كەوتىپ لەسەر شان.

(۲) جەو بۆنۆ: بەو بۆنەو. فەردم: شىعرم. ئىستىفا: پارچە قوماشىكى جوانە وەك تاقە.
دامەنەش: داوئەنەى. ئەى: ئەم. واتە: زانىمە كە زەحمەت كىشاو وە خۆت ماندوو كىردو وە
بۆ ئامادە كىردى سەيران و رابواردن بۆ ھاوړى دل برىنداره كانت، بەلام من ئەم رابواردنەم
پى ناكړى چونكە دەردو كۆس كەوتن بوو بە ھاوړىم، وە خالى بوومەتەو لە خۆم و
فكرى خۆم پى نەماو و شەپۆل ئەدەم لە خەيالى دۆستا، چونكە تا ئەو بەو جوانى يەو
شۆخ و شەنگى يە بى كە دل ئەكوتى بە ەرزاو لە سەر لائەى خا، من سەيرو خۆشىم پى
ناكړى، بۆيە شىعرى من وا ئەوئەندە جوان و رازاو يەو پارچەى ئىستىفا لە بەر چا و ئەخا، وە
داوئەنەى شىعرم شايانى ئەو يە كە ئەم شىعرانەى پاشەو و بۆ بىكړى بە پەراوئەن.

(۳) ئىدەن: ئەمە يە. دىن: ئاين. بىنىش: دانىش. مەعناى ئەم شىعەر و شىعەرەكانى پاشەو
پىكەو دىن.

(۴) ھەر لاد: ھەر كاتى. پەرىم: بۆم.

(۵) بايەقوش: بالئەدە يە كە بە نەگبەتى ناويانگى دەر كىردو وە.

پهري تۆ راحهت، پهري من زامهت
 ههردوو سلامهت، تا رۆي قيامهت^(۱)

[۲]

ته دريس و ته قديس^(۲)

ته دريس و ته قديس، ته مجيد بي دهنگه
 حهسارهي ته قريير ته وحيد بي رهنگه^(۳)
 پارچهي ته تليفات شيخ «مهاجر»
 گرانهن، نيهن مشتيري و تاجر^(۴)

(۱) پهري: بۆ. واته: شيويه دۆست نه گهر نهو شيويه بي كه جاران من ديومه، نه قامم لا نه ميئي و نه تاين وه نه بي ماللاوي يان لي بكه، كه واته تۆ بۆ خۆت به كامه راني رابوتره و سه رخۆشي به ختياري خۆت به، منيش به زامى سهختى خۆمه وه سهري خۆم ههله نه گرم، ئيتير خوا بكا تۆ هه ر تاوي له خۆشي و شادمانى به كي بي نه ندازه دابى و منيش هه مو وهختى دهردم بۆ تازه بيته وه، تۆ وهك بولبول به بۆنى گول مهست بى و منيش وهك بايه قوش له چۆلى به كدا بم كه جگه له ناوازه ي دلى خۆم هيچى تيا نه بيسم، ههردوو كمان به سهلامهتي بۆين تا رۆزى قيامهت به لام تۆ به ره حهتي و من به دهردو مهينه ته وه.

[۳]

(۲) مهولهوي نه غهزه لهي بۆ خزمهتي شيخ محمد جهسي مي براي شيخ قادري دانهري شه رحى «تهذيب الكلام» نووسيوه كه به كي بووه له زانا گه وره كاني سنه به بۆنه ي كوئر بووني خۆيه وه. نه غهزه له له هه ندى نوسخه دا به شيكه له غهز هلى «بينايى ديدم تۆ وه سلامهت» كه له تيبي «بي» دا بلاومان كرده وه.

(۳) ته دريس: ده رس و تنه وه. ته قديس: به بي گهر د زائيني خوا. ته مجيد: شان و شكۆ بۆ خوا دانان. حهساره: شووره. ته قريير: روون كرده وه ي ده رس. ته وحيد: خوا به بهك دانان، مه بهس عيلمى كه لامه. واته: دهنگى ده رس و تنه وه و ته قديس و ته مجيد كرده ي خوا نايهت له خويندنگا كه مه وه به هۆي كوئر بوونمه وه، وه شووره ي خويندنگاي عيلمى ته وحيدم رهنگ و رووى نيه.

(۴) شيخ مهاجر: مه بهس زاناي به ناوبانگ شيخ «عبدالقادري مهاجر» ه. نه م زاته كوپرى

«کشف الغطاء»ی سەدر موحەممەد جەسیم
غونجەیی نەشکەفتەن بیئ شەنۆی نەسیم^(۱)

﴿﴾

زانای گەورە «شیخ محمد سعیدی تەختەیی» مدرسی مزگەوتی «دار الاحسان» بوو له سنه، وه سێ برای وهك خۆی زانا بوو «شیخ جەسیم» و «شیخ نسیم» و «وسیم»، وه له پاش وه فاتی باوکی له جینگەیی ئەو بوو بە مدرسی «دار الاحسان»، تا سالی ۱۲۷۱ی هجری دا له سەر دەمی والیی کوردستان «غولام شاه خان»ی مەشهور بە «امان الله خان»ی دوو هەمدا له ئەنجامی کارەساتە کەیی «کاروانسەر» دا که له نیوان شیعه و سوننی دا قەوما، له گەڵ شیخ نەسیمی برابا سنەیان بە جی هیشت و هاتن بۆ سلیمانی وه له وی دامەزران. بەلام شیخ جەسیم و شیخ وه سیمی برای هەر له سنه مانه وه، هەر چەند والی له سه مزگەوتی «دار الاحسان» لای بردن و شیخ یوسفی مەردۆخی خزمیانی کرد بە مدرس تیایا چونکه لایەنگری خۆی بوو. موشترەیی: کربار. تاجر: بازرگان. واتە: کتیبە عیلمی یەکان که شیخ «عبدالقادری مهاجر» دای ناون که س نەماوه بی یانلیتە وه به فەقی، چونکه له و ناوچە یەدا تاقە مامۆستایەك که ئەو کتیبانەیی زانیبی هەر مەوله وی بوو. ئەو کتیبانەیی شیخی مهاجر بریتین له مانە: سێ شەرح له سەر کتیبی «تہذیب الکلام» وه نامیلکەیی «اثبات الواجب» وه حاشیەیی «الزوراء» و «الحوراء» که «جلال الدینی دوانی» دای ناون له عیلمی که لاما، وه حاشیە له سەر حاشیەیی «مصلح الدینی لاری» له سەر شەرحی «قاضی» له بەشی «طبیعیات» و «الهیات» له کتیبی «الهدایە»ی «اثیر الدینی ابهری» وه گەلئ کتیبی تر. مەوله وی لەم شیعرە یا کتیبە کانی شیخی مهاجر شوبھاندوو به پارچە قوماشی گران بەها که نه بازرگانیک هەبێ توانای فرۆشتنی بێن وه نە کە سیش بتوانی بی کړی. بەراستی مەوله وی له زاناییدا شایانی ئەم پیاھەلدانەیی خۆیەتی که کردوو یەتی، بەلگەش دانراوه به نرخە کانیەتی له عیلمی که لاما به عەرەبی و فارسی و کوردی.

(۱) نەشکەفتەن: نە پشکووتوو. واتە: کتیبی «کشف الغطاء» که زانای گەورە «صدر العلماء شیخ محمد جسیم» دای ناو، وهك چۆن خونچە به بیئ شەنۆی نەسیم ناپشکوئی، ئەویش به بیئ نەسیمی زانستی ئیمە دەم ناکاتە وه و نازانی. مەوله وی لەم شیعرەیی دا دوو هونەری «بدیع»ی بە کار هیناوه، یە کەم یەك خستنی «خونچە» و «نەسیم» که پئی ئەلین «طباق»، دوو هەم کۆکردنە وهی «جسیم» و «نسیم» که پئی ئەلین «جناسی ناقص».

بی نازهن کیتاب «عطا»ی «دولتین»
 یهند ریژان قهتره‌ی خوم جه عین عین^(۱)
 ته‌فاوت نیهن تیش‌دا جه مابه‌ین
 شوبه‌ی شین و سین میسل عین و غه‌ین^(۲)
 بال نمه‌دۆ ته‌یر ته‌حریر وه هم‌دا
 گا وه رووی رۆم‌دا، گاهه عه‌جه‌م‌دا^(۳)
 ئومه‌نای ده‌ولت جه‌گردین لاه
 نه ئینتیزارهن چه‌م نه رووی راه^(۴)
 ته‌وانای وانای فرمان نه‌مهنده‌ن
 چه‌په‌ر بی جواو، خه‌به‌ر پا به‌نده‌ن^(۵)

(۱) عطای ده‌ولته‌ین: «عطاء الدولتین» کتیبیکه، هه‌رچه‌ند نه‌مدیوه به‌لام به‌هتدیک
 نیشانه‌دا و دیاره‌ی باسی مه‌زه‌بی شیعه‌و سوننی ئه‌کا، وه به‌نیازی نه‌هیشتنی ناکۆکی و له
 یه‌ک نزیك کردنه‌وه‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی سوننی مه‌زه‌ب و ده‌وله‌تی ئیرانی شیعه
 مه‌زه‌ب نووسراوه. عه‌ین: سه‌رچاوه. عه‌ین: چاو. واته: ئه‌وه‌نده فرمیسکی شینی وه‌ک
 خوم له سه‌رچاوه‌ی چاوم هاتووه‌ته خواره‌وه‌کتیبی «عطاء الدولتین» بی نازکه‌وتووه.
 (۲) ته‌فاوت: جیاوازی. تیش‌دا: تیا. شین: ئیشاره‌ته بۆ شیعه. سین ئیشاره‌ته بۆ سوننی.
 عه‌ین مه‌به‌س له قسه‌ی راست و رۆشنه. غه‌ین: مه‌به‌ست قسه‌ی غه‌له‌ت و تاریکه. هه‌لیش
 ئه‌گرئ هه‌ر مه‌به‌س ناوی تیه‌کان بی. واته: به‌هۆی کۆر بوونمه‌وه فه‌رق نه‌ماوه له‌کتیبی
 «عطاء الدولتین» دا له‌نیوانی شوبه‌ی شیعه‌کان و ده‌لیلی راستی سوونی یه‌کاندا، وه
 جیاوازی نه‌ماوه له‌نیوانی رۆشن و تاریکا، یان جیاوازی نه‌ماوه له‌به‌ینی تیبی شین و
 سین و، عه‌ین و غه‌ین دا، چونکه فه‌رق به‌چاو ئه‌کرئ، وه منیش چاوم نه‌ماوه.
 (۳) بال نمه‌دۆ: بال لی‌نادا. واته: بالداری نووسینم به‌هۆی کۆر بوونمه‌وه، وه‌ک جاری
 جاران ناداته شه‌قه‌ی بال، جارتیک به‌ره‌و ولاتی رۆم و جارتیک به‌ره‌و ولاتی عه‌جه‌م.
 مه‌وله‌وی لیره‌دا توانای نووسینی خۆی شوبه‌اندووه به‌بالدار.
 (۴) ئومه‌نا: امناء. گردین: هه‌موو. مه‌عنای ئه‌م شیعه‌ له‌گه‌ل شیعی دیوانی دا دی.
 (۵) وانا: خویندنه‌وه. چه‌په‌ر: مه‌ئمووری پۆسته. جواو: جواب، وه‌رام. واته: پیاو

سههلهن بینایی دیدهی معدووم سهند
 داخم هر ئیدهن ئاخ پهی یاران مهند^(۱)
 بهلام کین بدؤ نهی راگوزهردا
 شان وه شان شیر قهزاو قهدهردا^(۲)
 مهجووبهن هرچی موقتہزای قهزان
 مهغووبهن جهلای هر کس پیش رھزان^(۳)
 هر شیرئ جه شیر شیران شیر وهردهن
 گهردهن پهی زهنجیر تهقدیر کهچ کهردهن^(۴)
 باری ئهگر هور ئهلتاف باری
 پهی مهدهدکاری وه دلدا باری^(۵)

﴿﴾

ماقولانی رۆم و عجهم چاویان له رئی یه وه تهمان منیان پی بگات، بهلام من توانای
 خوئندنهوهی نامه ی ئهوانم نهماوه تا وهرامیان بدهمهوه، له بهر ئهوه مهئمووری پۆسته
 ماتله و خه بهر پی به سراوه.

(۱) مهند: مایه وه: واته: کوئر کردنی مهولهوی وه نه بی له خویا شتیکی گران بی، وه من
 بؤ چاوم خه فه تبار نیم، وه بؤ ئهوه خه فه تبارم که کوئر بوونه کهم بووه به مایه ی خه م
 خه فه ت بؤ دۆست و براده رانم.

(۲) کین: کئی یه. بدؤ: بدا. نهی: له م. واته: بهلام چار چیه و کئی هه یه له م رئی گوزهردها
 بتوانئ شان بدا له شانی شیرئ قهزاو قهدهر؟.

(۳) پیش: پی. رھزان: رازی یه. واته: هرچی قهزاو قهدهری خوا پیوستی بکا خو شه،
 وه هرکس به قهزاو قهدهر رازی بی پی ناخوش نابئ.

(۴) وهردهن: خواردووه. واته: هر شیرئ شیرئ شیرئ خوارد بی گهردهن کهچ ئه کا بؤ
 قهزاو قهدهری خوا. مدهس شیر ئیسانی مه رده.

(۵) باری: به هر حال، هر چۆن بی. باری: خوی گه وره. مه عنای ئه م شیعره له گه ل
 شیعری دوا بی دا دئ.

دیده‌ی سهر ئهر شی دیده‌ی سر کافین
 ئید دای موناڤین نهو ده‌وای شافین^(۱)
 ئید وه‌زیفه‌ی گل، نهو له‌تیفه‌ی دل
 نهو چون مه‌نزلن، ئید بی چون مه‌نزل^(۲)
 نهو به‌قاش نیهن، فه‌ناش تاقی یهن
 ئید عه‌تای تاقی و باقی و لاقی یهن^(۳)

(۱) ئهر: نه‌گهر. شی: له‌کیس چوو. دیده‌ی سر: چاری دل. واته: به‌هر حال ئیسته‌ش که کرتر بووم، نه‌گهر هه‌وری لوتفی خوا بو کۆمه‌کی بارائیکی ره‌حمه‌ت به‌سهر دلما بیارتنی من زهره‌ر ناکه‌م چونکه هه‌رچند چاری سهرم نه‌ماوه خو چاری دلما ماوه، وه به‌سمه، به‌تایبه‌تی که چاری دل گه‌لن قازانجی زۆرتره له‌چاری سهر، به‌لکو موناسه‌به‌یان به‌یه‌که‌وه نیه به‌هۆی نه‌وه‌وه که چاو ته‌ماشای حه‌رامی پی نه‌کرئ، وه سه‌یری شتی واته‌کا که ئینسان مه‌شغوول نه‌کا له‌یادی خوا، وه وه‌کو ده‌ردیک وایه‌که له‌گه‌ل ته‌ندروستی دایه‌ک نه‌که‌وئ، به‌لام چاری دل له‌به‌ر بیر کردنه‌وه‌ی له‌شتی به‌سوود وه‌ک ده‌رمانی شیفا هیته‌ر وایه. مه‌وله‌وی له‌م سێ شیعه‌ی پیشوویدا هونه‌ری «جناس» ی به‌کار هیئا وه‌ک کۆ کردنه‌وه‌ی وشه‌ی «شیر» ی به‌مه‌عنا پی‌اوی ئازاو «شیر» ی به‌مه‌عنا‌ی خوارده‌مه‌نی، وه «باری» ی به‌مه‌عنا‌ی خرای گه‌وره‌و «باری» ی له‌بارانه‌وه‌ وه‌رگیراو، وه «سهر» و «سر».

(۲) بی چون: نه‌وه‌ی که‌که‌سی له‌ وینه‌یه‌که‌ خوایه. مه‌عنا‌ی نه‌م شیعه‌وه شیعی دوا‌یی پینکه‌وه‌ دئ.

(۳) تاقی یهن: ته‌حقیقه، راسته. لاقی: به‌ئینسان گه‌یشتوو. واته: ئیشی چاری سهر نه‌وه‌ته سه‌یری شتی مادی بکا، به‌لام ئهرکی سه‌رشانی چاری دل نه‌وه‌ته خه‌ریکی کارو باری مه‌عنه‌وی بی، وه چاری سهر جینگای شتی مادی تیا نه‌بیته‌وه‌که وینه‌ی بی، به‌لام چاری دل ماواو مه‌نزلنی خرای بی وینه‌یه‌ وه‌ک له‌حه‌دیساهه‌یه:

«قَلْبُ الْمُؤْمِنِ عَرُشُ الرَّحْمَنِ».

واته: دل‌ی پی‌اوی موسولمان باره‌گای خوایه، هه‌روه‌ها چاری سهر مانه‌وه‌ی بو‌نیه‌وگومانی تیا نیه‌که نه‌فه‌وتی، به‌لام چاری دل به‌خششیکی راست و ده‌وام دارو به‌خوا گه‌یشتوو. لیره‌دا مه‌به‌سی مه‌وله‌وی نه‌وه‌یه‌که چاری سهر له‌هه‌موو روویه‌که‌وه خراب و بی‌سووده، وه چاری دل له‌هه‌موو سه‌رنکه‌وه‌ باش و به‌که‌لکه، چونکه ئاشکرایه‌که هه‌ردوکیان شتی

[۳]

تەختەى مۆبەت تاش (۱)

تەختەى مۆبەت تاش، نەجار دىل تەنگ
 گىر گىچ دام كىلانى شەورەنگا (۲)
 نامەى ئايرىن گەرەمى ئەنگىز
 دووى پووش جەستەى دەردىنان خىز (۳)
 ياواو حالىم بى يەك يەك ئىشاران
 خەندەم كەرد، ھەى ھەى، دەردە كەن ياران (۴)

﴿﴾

چاڭ و خراپيان پى ئە كرى. بەلكو مەبەسى ئەو بە ئەو چا كە يەى بە چاوى دىل ئە كرى
 بە كەلك ترە لەو ھى كە بە چاوى سەر ئە كرى. لە راستى دا سەعاتىك بىر كەردنەو لە
 عىبادەتى ھەفتا سالى بە كەلك ترە، وەك لە ھەدىسا ھە بە.

[۳]

(۱) مەولەوى ئەم پارچە ھەلبەستەى لە وەلامى نامەى دۆستىكىا نووسىو ھە كە ناوى «مەلا
 عبدالرحىمى نجارى» بوو ھە كە لە نامە كە يا باسى سۆزى دلى خۆى كەردو ھە بۆ مەولەوى بە
 ھۆى تەئسىرى مورشىدى ھەو لە سەرەتای تەرىقەت وەرگرتىا.
 (۲) موبەت: مەبەت، خۆشەو ىستى. نەجار: دار تاش. گىر: گىر خوار دوو. گىچ: پىچ. دام:
 دار. شەورەنگ: تارىك وەك شەو. واتە: ئەى ئەو دۆستەى كە تەختەى خۆشەو ىستى
 ئە تاشى، وە ئەى دار تاشى دىل تەنگ و گرفتارى پىچى داوى كىلانى رەشى خۆشەو ىستى.
 مەولەوى كە لەم شىعەرە دا بە «نەجار» بانگى كەردو ھە تە مەلا «عبدالرحىم» كە ئەم پارچە
 شىعەرەى بۆ ناردو ھە، وە مەلا «عبدالرحىم» ىش خەلكى دىنى «نەجار» بوو لەو بەرى
 سىروانەو لە نزىكى «پاوە»، نەزا كە تىكى جوانى بە كار ھىناو.
 (۳) ئەنگىز: بەرپا كەرد. دوو: دوو كەل. جەستە: لاشە. دەردىنان: دەرداوى. خىز: برز
 كەرەو ھە. مەعنای ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرەى داوى دا تەواو ئە بى.
 (۴) خەندەم كەرد: پىكە نىم. واتە: نامە ناگراوى بە كەت كە گەرماى بەرپا ئە كەردو دوو كەلى
 ھەل ئە ساند لە لەشى برىندارى وەك پووشمان، پىم گە ىشت و لە ھەموو ئىشارە تە كانى
 گە ىشتەم دام لە قاقاى پىكە نىن و وتم ئەرى وەللا دەردە كە بە ئەو ىش گرفتار بوو!

نهر راسهن دۆسیت دۆسهکهی گیانی
 من وه دار کۆلکه کهمان مزانی (۱)
 هوون بی پایان دهردم وهردهبو
 تهجره بهی تۆردام عهشقم کهردهبو (۲)
 هالای گرپهی دهرده نهو بالای ئالا
 نهکوورهی دهررون نه گرتهن بالای (۳)
 دام دوو بادهی سهه یاد قاتل
 نه پتچیان نه دهوور پای شکستهی دل (۴)
 فرسه ت نه کهوتهن بهو رهنگ قادر بو
 جه فاش فراوان، وه فاش نادر بو (۵)
 ده خیل زووتره کیش پات نهو دماوه
 نه گنی نهی تۆردام وه ههر دوو پاوه (۶)

(۱) نهر: نه گهر. کۆلکه: کۆلکه که. کهمان: داری چه میوه. مه عنای نه شیعره و دوو شیعری دوا بی پیکه وه دی.

(۲) هوون: خوین. وهرده بو: خوارد بی. تۆردام: تۆر داو.

(۳) هالای: هیشتا. ئالا: جوان و بهرز. نه گرتهن بالای: بهرز نه بووه ته وه. واته: برای شیرینم نه گهر به راستی دۆستمی و من به کۆلکه کهی راگیر کهری داری خهم و مهینه تی خوشه و بستیم نه زانی و لات وایه من خوینی دهر دو نازارم خواردووه و تۆر داوی خوشه و بستیم تاقی کردووه ته وه، باوه پرم بی بکه که پت بلیم هیشتا بلتسهی دهرده له کوورهی دهر و ته وه بهرز نه بوه ته وه و زۆرت ماوه...

(۴) دوو باده: دوو لۆ. سه یاد: راوچی. مه عنای نه شیعره به شیعری دوا بی یه وه به سراوه.

(۵) قادر بو: بتوانی. واته: داوی دوو لۆی راوچی کوشنده هیشتا نه ئالاره له قاچی شکاوی دلت، وه هیشتا بو هیل نه که وتروه که بتوانی وه فای کهم بی له گه لتا و سزای زۆرت بدا.

(۶) کیش: بکیشه ره وه. نه گنی: نه که وی. واته: ده خیلتم زووتر پت بکیشه ره دواوه پش نه وهی به ههر دوو بی بکه و ته نهو تۆر داوه وه.

جەو دما وە دەس پای ئىستىغناوہ
لەرزى وە سەر تەل دار فەناوہ^(۱)
سەر وەنەت بىبۆ وە بار گەردەن
بوازى ھەر سات ئاوات وە مەردەن^(۲)
نە پەى ئەو رەوئەى بەینەت دارى بۆ
نە پەى تۆيچ مەرگ رستگارى بۆ^(۳)
ئەو سەبر، ئەو تاقەت، ئەو تەواناي دەرد
نەدیت خەرجم كەرد فائىدەش نە كەرد^(۴)
ئىسە سۆچىاي گەرمى دل سەردىم
سەودايى ساراي دەرد بى دەردىم^(۵)
ئەر مژنەوى خاس، وەرنە مزانوو
مەرگ پەرى تۆيچ مدۆ نە زانوو^(۶)

- (۱) جەو دما: لەوہ وپاش. واتە: ئەگىنا لەوہ وپاش بە سەر تەلى دارى لە ناو چوونەوہ بە دەم باى بىن موبالائى دۆستەوہ ئەلەرزى.
- (۲) وەنەت: لىت. بىبۆ: ئەبى. بوازى: ئەخوازى.
- (۳) واتە: ئەو وەختە نە ئەو ئاگاي وەفاو بەين ئەزانى، وە نە تۆيش بە مردن رزگار ئەبى.
- (۴) تەوانەى دەرد: دەرقەتى دەردو مەينەت ھاتن. نەدیت: نەت دى. واتە: نەت دى من چەند خۆم راگرت كەچى كەلكى ھىچى نە بوو؟
- (۵) سۆچيا: سورتاو. واتە: ئىستا من سورتاوى گەرمای دل ساردىي يارم، وە گرفتارى دەردىكم كە لەكەسەوہ ديار نىوہ بە جۆرىكە كەكەس بە دەردەدارم نازانى.
- (۶) مژنەوى: ئەبىسى. پەرى: بۆ. زانوو: ئەژنۆ. واتە: جا ئەگەر گوتم بۆ شل ئەكەى باشە، ئەگىنا خۆم ئەزانم كە مەرگ بۆ تۆيش دىتە سەر ئەژنۆو خۆى نامادە ئەكا.

[۴]

تهئسیر خه یال^(۱)

تهئسیر خه یال کرده ی من سهردا
 سستی شهرمندهن سه رشی وه وهردا^(۲)
 سهنگی سهنگی بار تاوان زۆر کردهن
 پیری بهدنامهن قامت خه م کردهن^(۳)
 تهن خه میاوه، یانی دهستورهن
 واده ی هۆرینزای گیان نه و حوزوورهن^(۴)
 تاوان رای نهفهس رجاگرتنه ن لیم
 کرده یاگهی دهس تهما ناستهن پیم^(۵)

[۴]

- (۱) مهولهوی له م پارچه شیعره یا باسی وه زعی پیری و چه مینه وه و فهلسه فهی چه مینه وهی بالای خۆی نه کا.
- (۲) شی: چوو. واته: نه نجامی بیر کردنه وم له کرده وهی به دم ده رکه وت، له بهر نه وهی سستی و ته مه لیم له کردنی ئیشی باش شهرمه زار بوو، وه سه رم دانه وهی به وه.
- (۳) سهنگی: قورسی. سهنگی بار: باری قورس. خه م چه میوه. واته: قورسی باری قورسی گوناحه زۆری هیناوه و بالامی چه مانده ته وه، که چی پیری بهدناو بووه و خه لک نه لین نه وه چه مانده وه ته وه.
- (۴) خه میاوه: چه میاوه. هۆرینزنا: ههستاندن. واته: نه م له ش چه مینه وه به ئیشاره ته بۆ نه وه که کاتی نه وه هاتوه گیان راست بیته وه بچی بۆ حوزووری خوا، چونکه هه رکه س که هه لسیته وه سه ر پێ نه بێ جووله یه کی بۆ بکاو له و جووله یه دا سه ری دانه و ئینێ. مه به س له چوون بۆ حوزووری خوا، مردنه. له هه ندێ نوسخه دا له جیاتی «خه میاوه» نووسراوه «نامیاوه» نه میش هه ر به مه عنای نه وه.
- (۵) را: رینگا. نهفهس: هه ناسه. یاگه: جینگا. ناستهن: نه هیشتوه. واته: گوناح رینگای لێ گرتوم که هه ناسه بده م و تکات لابه کم، وه کرده وهی خراپ جینگهی ده سی هیوای پێ نه هیشتوم.

پاي ھەۋەس تەزان، ئارەزوو مۆلەق
مەندەن ۋە رەھمەت بى پايان ھەق^(۱)

دامنەكەي ئايىر دەروونم تۆنى
ۋەي دوو فەردەۋە موغەننى كۆنى؟^(۲)

يارەبى نەۋ شەۋ تارىكەي فانى
ھەر تۆۋە كەردەي بەدىم مزانى^(۳)

ئاي سوبج مەحشەر سەر ئەفگەندە وىم
شەرمەندەي حوزوور خوداو بەندە وىم^(۴)

(۱) تەزان: تەزبۇە. مۆلەق: مەلق، سەرگەردان. واتە: پىي ھىۋاۋ ھەۋەسم تەزبۇەۋ
جولەي پى ناكىرى، ئارەزوۋىشم سەرگەردان بوۋە، بەس ماۋەتەۋە سەر رەھمەتى
نەپراۋەي خۋاي گەۋرە.

(۲) دامنەكەي: داۋىنەكەي. كۆنى: لە كۆنى. واتە: لەم كاتەدا كە من داماموۋ دلم سارد
بوۋەتەۋە، تۆي بوۋى بە داۋىنە بۆ خۆش كەردنى گىرى ئاگرى دەروونم، ئەي گۆرانى يىز،
دەسا لە كۆنى يىي بە ئاۋازە خۆشەكەت ئەم دوو شىعەرەم بۆ بلىيت وگىر بەر بەدەيتە دەروونم.
دوۋ شىعەرەكەش ئەمانەي دۋاۋەن.

(۳) واتە: خۋايە لەم شەۋى تارىكى دىنباي فانى يەدا، ھەر تۆي شارەزاي كەردەۋەي
بەدىمى و چاۋت لى يەتى، دەسا بەزىتپىيما يىتەۋە.

(۴) سەرئەفگەندە: سەر داخستۋو. وىم: خۆم. واتە: ئەگىنا ئەبى لە بەرەبەيانى رۆزى
مەحشەرا سەرى خۆم داخەم و خەجالەت بارى حوزوورى خۋاۋ بەندە بىم.

[۵]

تەرك ئىنتىزار (۱)

تەرك ئىنتىزار حەيات كەردەنم
 ياننى ژار مار دوورى وەردەنم (۲)
 شىنۆي رەشەباي زووسان ھىجران
 سەرچىلەي غەشىم كەردەن وە بوريان (۳)
 كىلئەي خەفەت نەسەر كاوەي دل
 مەزرەغەي شادىم كەردەن بىي حاسل (۴)
 من جە خىل خانەي مەينەت پامالم
 كۆن بەينەت دارى پەرسۆ ئەحوالم؟ (۵)
 مەر ئازىز وە خەير تەشريف باوەرۆ
 نەي گىجاو خەم دەسگىرىم كەرۆ (۶)

[۵]

(۱) مهولهوی لەم پارچە شىعرەيا سىكالاى حالى خۆي و باسى خەم و مەينەت و دوورى دۆستان ئەكاو داواي لوتفى دۆستان ئەكا.
 (۲) كەردەنم: كەردوومە. وەردەنم: خوار دوومە. واتە: دەسم لە چاوپەرئىي كەردنى ژيان ھەلگەرتو، چونكە ژەھرى ماري دوورى يارانم خوار دوو.
 (۳) زووسان: زستان. بوريان: بوريانى. واتە: شىنەي رەشەباي زستانى دوورى ياران ئەوئەندە سارده، سەرەتاي ژيانمى، كە وەرزى لايمە، كەردووە بە بوريانى و داى زان دوو.
 مهولهوی لىرەدا سەردەمى لاوتىيى خۆي شوبھاندووە بە سەر چلى درەخت كە سەرما بىياو داى رزىتى.
 (۴) كىلئە: بەو بەفرە ئەلەين كە لەلا شانى شاخە بەرزە كانا گرد ئەيىتەو و رىچكە ئەبەستى.
 كاو: بەرزى. واتە: كىلئەي مەينەت لەسەر بەرزايى دلّم بە جوړى زورى ھىناوە كىلگەي شادى و خوشى دلّمى فەوتاندووە و كارىكى لى كەردووە ھىچى لى ئەيەتە بەرھەم.
 (۵) كۆن: كوا. پەرسۆ: پەرسى. واتە: من لە ناو ھۆزى مەينەت و خەما گوم بووم و شوئەنەوارم كۆر بووئەتو، دەسا كوا دۆستىكى بە وەفا لىم پەرسىتەو و بە دواما بگەرئى؟
 (۶) باوەرۆ: بىئى. نەي: لەم. واتە: مەگەر ئازىزە كەم بە خىرەت تەشريف بىئى بۆ لام و لەم گىزاوى مەينەتەدا دەسم بگەرئى و رزگارم بكا.

بنۆشنۆ وه دل سههباى مهيل ويش
پهى وهخت مهردهن حهسرهت نه بو پيش (۱)

[۶]

تا جه داخى تاڻ (۲)

تا جه «داخى» تاڻ، جفت خه مهنان
راس بالآ چون چه وگان چه مهنان (۳)
شه مال وه خزمهت نهو زمان خه ته
بشو، نه پرساش ئيدش جواو ده: (۴)
گيرۆدهى ئازار سهخت فيراقه
هر چه ند موشتاقى ئينده موشتاقه (۵)
به لام تاو سهيل ده رده كهى دووريت
لافاو هووناو رهنج مه هجووريت (۶)

(۱) بنۆشو: بنۆشى. سههبا: «سههبا»، مهى. واته: پيالەى شه رابى خۆشه وستی خۆى
ده خواردى دلّم بدا، به لكو له كاتى مردنا داخو خهفته تيا نه بن.

[۶]

(۲) مهولهوى بهم پارچه ههلبهستهى قسه له گهله شاعيرى بهرز «شيخ عبداللهى داخى»
نه كا كه دۆستى بووه، وه ويستويه سهرى لى بدا به لام به هۆى لافاو كردنى ئاوى
سيروانه وه نهى توانيوه پروا بۆ لای.

(۳) جفت: جوت. چۆ: دار. چه وگان چه م: گۆچان چه مينه وه. واته: تا به ته نها بم و شيخ
عبداللهى داخيم له گهله نه بن، هاو جووتى خه م و خه فتهت نه بم، وه بالآى راستم وه كو
دارى گۆچان چه مينه وه وا نه بن. له ديهاتى كورده وارى دا كه گۆچان دروست نه كه ن
سه رى كى نه چه مينه وه وه به توولى بارىك نهى به ستن تا وشك نه بيته وه وه دهق نه گرى. له
به ينى وشهى «تاڻ» و «جفت» ا به پى عيلمى «بديع» هونه رى «طباق» هه به.

(۴) بشۆ: بچۆ. پرساش: پرسى. واته: شه مال پرۆ بۆ خزمهتى نهو دۆسته م كه گيرۆدهى
برينى خه ته رنا كه، وه نه گهر پرسارى لى كردى له وه راما بلنى... واته كهى دوا وه دا باس
كراوه. (۵) ئينده: نه مه نده.

(۶) سهيل: لافاو. مه عنای ئەم شيعره و دوو شيعرى دوايى پىكه وه دى.

تانجهرۆی ئەی چەم، سیروان ئەو چەم
جۆشاوی وە ھەم ئەی چەم تا ئەو چەم^(۱)

کەلەك ھۆر مەدا نەمازا دەو لێش
رای ئامام نەوی پا بنیەو ئەو پێش^(۲)

(۱) تانجەرۆ: چەمیکە سەرچاوە کە ی ئەکەوتتە رۆژاوا ی سەر ووی سولە یمانی یەو، وە بە بەردەمی «جیشانە» و «ھەزار مێرد» اتی پەر ئەبی وە لە «شارە زوور» لە نزیک ی «بیسە لمین» ئەرژتە ئاوی «زەلم» ەو، پاشان ھەردووکیان لە نزیک ی «شەك مەیدان» تیکەلی ئاوی «سیروان» ئەبن. سیروان: رووبارێکی گەورە یە، سەرچاوە کە ی ئەکەوتتە ژووروی شاری «سنە» وە لە کوردستانی ئێران. ئەم رووبارە لە سێ بە شێ گەورە پێک دێ، یە کەم ئاوی ناوچە ی «کۆماسی»، دوو ھەم ئاوی «مەروان»، ئەم دوو بە شە لە نزیک ی دێ ی «دوورۆ» وە تیکەل یە ک ئەبن وە پێکەو ە ئەرۆن تا لای دێ ی «رووار» لە ژووروی «ھەجیج» وە تیکەلی ئاوی «گاوەرۆ» ئەبن، ئیتر لە وێو پێی ئەوتری «سیروان». کەواتە سیروان لە «سێ روودان» وە گیرا وە واتە سێ چەم. جۆشاوە وە ھەم: تیکەلی یە ک بووبون... مەولەوی لەم شیعەرە دا جاوێکی خۆی شوبھاندوو ە تانجەرۆ و ئەو چاوە کە ی شوبھاندوو ە بە سیروان. (۲) کەلەك: چەند پارچە تەختە یە ک بە یە ک ئەکوتر ی و لە ژێر یەو ە چەند پێستە گای فوو دراوی پێو ئەبەسری و ئەخرتە سەر ئا و بۆ پەراندنەو ە ی خەلک، ئەو ە پێی ئەوتری کەلەك. نەمازا: نایەلن. دەولێش: لێی بەدەم. واتە: بەلام تاوی لافاوو خوێناوی دەردی دووریت، وە ک ئاوی سیروان و تانجەرۆ لە چاوە کانمەو ە ئەرژانە خوارەو ەو تیکەلی یە ک بووبون، وە ئەو ەندە زۆر بوون کەلەکیان فری ئەدا و نەیان ئەھێشت پێ بنیمە بەر پێ و پەرپیمەو ە پیم بۆ لات.

شێخ عبداللہی داخی کە پارچە شیعەرە کە ی مەولەوی ئەگاتە دەستی، بە پارچە ھەلبەستێکی جوان و ەرامی ئەداتەو ە. وایرە دا بۆ زیندوو کردنەو ە ی یاد ی داخی و پێشان دانی پایە ی بەرز ی لە جیھانی ئەدەب دا، ئەو پارچە ھەلبەستە ئەنووسینەو ە:

تەسکین بەخشی دەرد «داخی» داخ نە دل	دامان وە ھوونا و ریشە ی دل گول گول
یەك رۆ چەم نەچەم گرەو بەردە بی	سەیل خەم یانەم وێران کەردە بی
نیشتە پیم چون تەیر دوور وامەندە ی گول	پەشیو حال، خەمناک، چون سازەدە ی دل
ناگا دەوای دەرد دەروون پەر خاران	نۆش دارووی زامان زامەت ئەوگاران
یانی نامە کە ی خامە ی خەم رەقەم	مەنزومە ی مەعدوم چەنی خەم ھەم دەم

[۷]

تۆنەى كۆچدا^(۱)

تۆنەى كۆچدا كار ویت مەحكەم كەردەن
بەلام ریشەى من جە بیخ ئاوەردەن^(۲)

تۆ مەردەى شەهید زیندەى بى باكى
من زیندەى مەردەى دەشت خەمناكى^(۳)

تۆ ئازاد پەى سەیر جای جاویدانى
من پا بەستەى بەند ئەى دنیای فانى^(۴)

﴿﴾

يااوا وه سەر دار دەررون پىر داخان
ئەر سەد شەرارەى نائیرەى دوورى
گەمبى تەوہن تاو دەرد تەنبايم
سانام جە قاسید ساکن بى دەردم
نەز چەرخ چەپ چەواشەى چەپ گەرد
وہرنە مەوربا وەخت وانای نامەكەت
رووی ئەجەل چون بەخت سیام سیا بۆ
پەروانەى پای شەم سەلار ئوتاخان
تاو دابى وە تاو کوورەى مەھجوورى
بەردە بى يەكسەر سۆماى بینايم
وہ دیدەى بى نور موتالاش كەردم
پەى كام دەردى سەر نىگادارىم كەرد
گیان كەردام فیدای رەشجەى خامەكەت
ناما گيان جەو دەم جەتەن جیا بۆ

[۷]

(۱) مەولەوى ئەم قەسیدەشى لە لاواندەنەوہى «عبدالرحمان»ى كورپى مەحمودى
ياروہىسى پياوماقولى مەحمودپاشاى جاف وتوہ.

(۲) نەى كۆچدا: لەم كۆچ كەردنەتا. واتە: تۆ لەم كۆچى دوايى يەتا ئىشى خۆت
رئك خستوہ چونكە بە شەھىدى رۆشتووى، بەلام ریشەى منت لە بیخ ھەلكیشاوە.

(۳) مەردە: مردوو. زیندە: زیندوو. واتە: تۆ مردوو يەكى شەھىدى لەبەر ئەوہ زیندوو
ترست نىہ، بەلام مئیش كە ماومو بە سەر زیندووم، مردوو دەشتى خەمبارى و دامارىم.

(۴) جاویدانى: نەبراوہ. واتە: تۆ ئازادى بۆ سەیر كەردنى بەھەشت، مئیش پى بەندى ئەم
جیھانە لەناو چووہم.

تۆ لوای بەو ئەجر سەختی زامەوہ
 من پەری حەسەت دووریت مامەوہ (۱)
 پەی تۆ راحت بو، پەری من زامەت
 ھەر شەو رۆرۆ بو تا رۆی قیامەت (۲)

.....

[۸]

تۆپلاخەى دوو کەل (۳)

تۆپلاخەى دوو کەل ھىجران دلبەر
 جەم بووگە وەك ھەور نە رووی سەقف سەر (۴)
 حاشا خۆ رەنگم ھىچ نە ماگە پى
 سەرم وە کوو تاس دەنگى لىوہ تى (۵)
 كەى كەم ئىستەكەم خوینا و ئەكا شەست
 لە دوو پلووسكەى چا و شوپرا و گەى بەست (۶)

(۱) لوای: روشتى. پەرى: بۆ. واتە: تۆ بە ئەجرى زامە سەختەكەتەوہ روشتى، منىش مامەوہ بۆ خەفەت خواردن بە بۆنەى دوور كەوتنەوہتەوہ.

(۲) زامەت: زەحمەت. واتە: تۆ بۆ خۆت بحسىتەوہو منىش بۆ خۆم بە زەحمەت و دەردو مەینەتەوہ بتلىمەوہ تا رۆزى قیامەت، وە ھەموو شەوئى لە رۆرۆ ھاوارو گریانام.

[۸]

(۳) مەولەوى ئەم پارچە ھەلبەستەى لە سەر شىوہى قسە كەردنى خەلكى ناوچەى «تاوہ گۆزى» وتووە كە نىشتمانى خۆى بوو.

(۴) تۆپلاخە: تۆپەل. بووگە: بووہ. واتە: تۆپەلە دوو كەلى دوورى يار وەك پارچەى ھەور كۆبووہتەوہ بە سەربانى سەرمەوہ. (۵) نە ماگە: نە ماوہ. تى: دىت.

(۶) كەى كەم ئىستەكەم: جوملەيەكى خەلكى ناوچەى تاوہ گۆزى بە كارى ئەھىنن بە مەعناى «ھەمىشەو بە زۆرى». واتە: خوینا و بەردەوام لە چاوە كانمەوہ وەك باران شەست ئەكاو چۆراوگەى بەستوہ.

لافاو كووچەى جەستەى زوخالى
 ھەرگاۋ ھەستى ھەرچى بوو مالى (۱)

[۹]

تەن ۋە ئىش دەرد

تەن ۋە ئىش دەرد زامەتان خەستەن
 فەلەك پاي ئامام ۋە زەنجىر بەستەن (۲)
 خەم زەدەى خەم كىش خەفەت بارەنان
 بەرى جە ياور، دوور جە يارەنان (۳)
 چەپ گەرد ھەر ساتى دەردى مدۆ پىم
 راي ئاماي قاسىد ئازىز بەستەن لىم (۴)
 ۋەشلە ھەر بەى تۆن ھەى شادمانى
 پەيك لەيل ئاما ۋە تۆ مزگانى (۵)

(۱) كووچە: كۆلان. زوخالى: رەش بوو ۋە ۋەك خەلووز. ھەرگاۋ: قورپاۋ. واتە: لافاۋى
 فرمىسكە خويىنەكەم كە بە چاوما دېتە خوارەۋە، بەكۆلانى لەشى سوتتاۋى پەش
 بوو ۋە ما رۆيى ۋە ھەرچى نىشانەيەكى بوونم پىتو مابوو ھەموۋى رامالى ۋە لەگەل خۇيا بردى.

[۹]

(۲) ئامام: ھاتنم. بەستەن: بەستوۋە. مەعنای ئەم شىعەرە ۋە شىعەرە كانى پاشەۋە پىكەۋە دىن.
 (۳) خەم زەدە: خەم لىن داۋ. خەفەت بارەنان: خەفەتبارم. ياور: يارمەتى دەر.
 (۴) مدۆ: دەدا. ئاماي: ھاتنى. قاسد ئازىز: فروستادەى يار.
 (۵) ۋەشلە: خۆشى: پەيك: شاتر، پەيام ھىنەر. مزگانى: مژدە. مەۋلەۋى لەگەلنى شوپنا
 ۋا پىشان ئەدا ئەۋو شادمانى پەيوەندىان بە يەكەۋە تىە ۋە ھەرگىز يەك ناكەون، چونكە
 دوژمنى خويىنە خۆرى يەكتىرىن ۋە خىرى ھەر كاميان شەرى ئەۋىانە. لىرەشا ئەلى: من
 لەشم گرفتارى دەردى زەحمەتە، ۋە گەردوون پىتى بەستووم ناتوانم بچم بۆ لاي يار، ۋە
 بەمەش دەس بەردارم نەبوۋە، رىي ھاتنى فروستادەى ئەۋىشى لىن گرتووم كە بىتت بۆ لام.

[۱۰]

تا تهوانام بی

تا تهوانام بی شهو بیداریم کهرد
پهری نوښای جام بی قه راریم کهرد^(۱)
ویت واتهن هر کهس شهوان بیداربو
مشیو مهست زهوق بادهی مهی خار بو^(۲)

[۱۱]

تهر سوون

تهر سوون تهر بهدهن ره قیب دل سهرد
بکه روښ وه خاک گهر دش چه پ گهر د^(۳)

﴿﴾

کهواته ئه‌ی شادمانی، هاتنی فروستاده‌ی له‌یل بو لای تویه، چونکه نه‌گهر بو لای من
بهاتایه ئه‌بوو به‌مایه‌ی دل‌خوشیم، خو دپاره من و دل‌خوشیش به‌ینمان رڼک تیه... ده‌سا
مژده بی لیت و خوښی له‌خوت.

[۱۰]

(۱) تا تهوانم بی: تا توانام بوو. نؤشا: نؤشین. معنای ئهم شیعره به‌سراوه به‌شیعری
دووهمه‌وه.

(۲) ویت: خوت. واتهن: وتوته. مشیو: ئه‌بی. خار: پر. واته: تاجوان بووم و هیژم تیا بوو
شهو نوخونیم کیشا، وه په‌لهم بوو بو نؤش کردنی پیاله‌ی پر له‌شهرابی به‌تؤگه‌یشتن.
ئسته ئیتر هیژم تیا نه‌ماوه و چاوه‌ری پاداشی ئه‌و شهو نوخونی به‌م، چونکه خوت
فهرموته هر کهس شهو به‌بیداری رۆژ بکاته‌وه، ئه‌بی له‌نه‌جاما وه له‌پاداشی ئه‌و شهو
بیداری به‌یا سه‌رخوښی چه‌شتنی پیاله‌ی پر له‌مه‌ی بی.

[۱۱]

(۳) تهر سوون: ته‌ترسم. بکه روښ: بیکا. گهر دش: گۆران. معنای ئهم شیعره له‌گه‌ل
شیعری دواپی دا دئ.

وهخت تهماشای ئه و بهر گوزیده م
شهمال بشانو گهر دوش ئه و دیدهم (۱)

[۱۲]

تادل

تادل وه تهما ی ئه و تره تره ن
«نحو» م هه ره مه حوه ن «صرف» م بی سه رفه ن (۲)

[۱۳]

تا وه زولف و...

تا وه زولف و رووی تو تهماشامه ن
ئهدای نمای فه رز سو یح و عیشامه ن (۳)

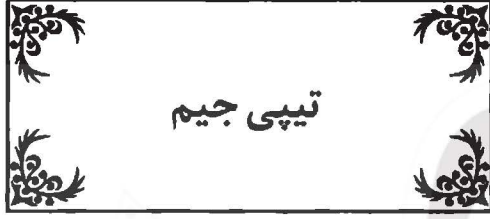
(۱) بهر گوزیده: هه لبارده. بشانو: بوه شینی. گهر دوش: توژی. واته: ئه ترسم ئه گهر هه لسوورانی چه رخ له شی به دکاره دل سارده که م بکا به توژ، هیشتا ئه و هه ره ده س به ردارم نه بی، وه له کاتی سه یر کردنی یاره نازیزه که ماشه مال هه ل کاو ئه و توژی له شی ئه وه بکا به چه رو چاوما بو ئه وه ی نه توانم به روانم بو یاره که م!

[۱۲]

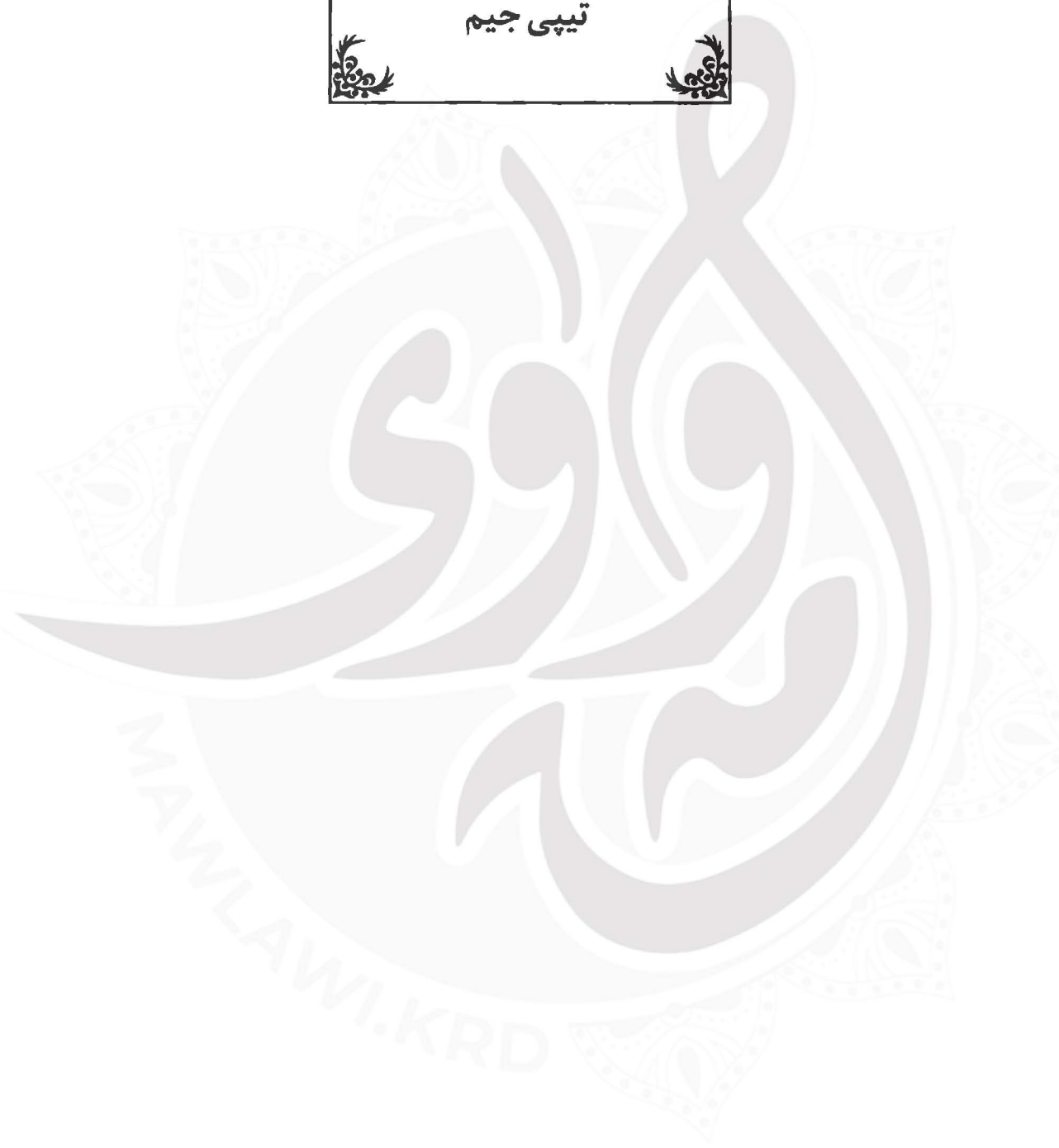
(۲) تره تره: بریسکه دانه وه. نهحو: عیلمی نهحو. سهرف: عیلمی سهرف. واته: تادل به تهما ی شهوق و بریسکه ی روخساری یار بی، نه که لک له خو ئندن عیلمی نهحو وه نه گر م، وه نه خو ئندن عیلمی سهرفم قازانجیکی ئه بی.

[۱۳]

(۳) ئه دا: به جی هینان. نما: نوژی. واته: تا من خه ریکی تهماشای ئه و زولفه ره شه ی توو ئه و روخساره روونا که ت بم، ئه بی هه ره خه ریکی کردنی نوژی عیشاو به یانی بم، چونکه که سه یری زولفت ئه که م وا ئه زانم شه وه ئه بی نوژی عیشا بکه م، وه که سه یری رووت ئه که م وا ئه زانم روژ بووه ته وه ئه بی نوژی به یانی بکه م، وه ئیتر نه نوژی ئکی ترو نه ئیشیکی ترم هه یچ بی ناکری.

تیپی جیم

MAWLAWI.KRD

[۱]

جهرگت لهت لهت بۆ (۱)

جهرگت لهت لهت بۆ چه واشه‌ی چهپ گهرد
 خالۆت جیا کهرد، یه کار بی تو کهرد (۲)
 دیده، واده‌ی سهیل هۆنه‌ی هوناهون
 دلّه، وهخت به‌زم نوښای زوخاوهن (۳)
 وهش رهنگی بازهم، ساده‌ی بی رهنگی
 شادی با وهس بۆ، وهختن دل ته‌نگی (۴)
 وهشی، وادهت شی وهش ئامای وه خه‌یر
 شه‌وقه، وه ته‌وق بای تاکه‌ی هه‌وای سه‌یر (۵)
 مانیای مه‌ینهت سه‌ره‌و کۆی سته‌م
 «مه‌عدوومی» ی به‌رکۆی سه‌ره‌و چیره‌ی خه‌م (۶)

[۱]

(۱) مه‌وله‌وی ئەم پارچه‌ی شیعری به‌ بۆنه‌ی دوور که‌وتنه‌وه‌ی ئەحمەد بە‌گی کۆماسی یه‌وه و توه‌وه‌ که‌ وادیاره‌ دوور خرابیته‌وه‌ بۆ ناوچه‌ی «ره‌شت» و «گیلان».

(۲) چه‌واشه‌: سه‌ر لی شیاو. خالۆ: مه‌به‌س ئەحمەد بە‌گه‌. یه‌کار بی... تاد: ئەمه‌کار بوو تو کردت. له‌ هه‌ندئ نوسخه‌دا له‌ جیاتی «جهرگت لهت لهت بۆ» نووسراوه «خۆ هونیت نه‌ویم» واته: خۆ دوژمنی خوڤنه‌ خۆرت نه‌بووم. به‌م بی یه‌ جیگای ئەم پارچه‌ هه‌لبه‌سته تیبی «خۆ» ئەبیته‌.

(۳) هۆنه‌: دارژان. نوښا: نۆش کردن. واته: ئەی چاو ئیستا واده‌ی ئەوه‌یه‌ لافاوی خوڤن پرێزی، وه‌ ئەی دل ئیستا وه‌ختی ئەوه‌یه‌ ئاهه‌نگی زوخاو خواردنه‌وه‌ بگیڤری.

(۴) وه‌ش رهنگی: رهنگی خۆشی. بازهم لیم گه‌رئ. با وه‌س بۆ: با به‌س بی.

(۵) وه‌شی: خۆشی. شی: به‌سه‌ر چوو. وه‌ش ئامای: خۆش هاتی. وه‌ ته‌وق بای: به‌ ته‌وقه‌وه‌ بیته‌. واته: ئەی شادمانی واده‌ت به‌سه‌ر چوو، خوا حافیزت بی به‌خیر هاتی، تویش ئەی شه‌وق یاخوا ته‌وق بچینه‌ ملت تاکه‌ی ئاره‌زووی ته‌ماشاکردنت له‌ که‌لله‌ دهر ناچئ.

(۶) مانیا: ماندوو. سه‌ره‌وکۆ: سه‌ره‌و ژووره‌. به‌رکۆ: ئەوه‌ی له‌ پێشه‌وه‌ سوار ئەبی. سه‌ره‌و چیره‌: سه‌ره‌و ژیر. مه‌عنای ئەم شیعره‌ به‌سراوه‌ به‌ شیعری دواپی یه‌وه‌.

چ وه خستن دلته جه شادی که یلن
 دهک لیلاویت بو یه وه فاو مه یلن^(۱)
 نهو چه م به سورمه ی خه مناکی ره شته
 چهنی گه شت ده شت پای ره شت سه رگه شته^(۲)
 هام راز ناخ و داخ، ناله نهوای نهی
 دل که باب، چه م جام، خه م ساقی، هوون مه ی^(۳)
 تو ئالووده ی به زم جه رگه ی هام فهران
 که یف مه ی، سو جه ت گرؤی هام ده ردان^(۴)
 نهو سه بوون سفته ی پر داخ بی پر داخ
 تو بوؤی شنؤی بای ئیلاخ نه ده ماخ^(۵)

(۱) یه: نه مه. واته: هه ی ماندوو بووی ئیش و مهینه تی سه ره و ژووره ی ده ردو به لای
 رۆزگار، وه هه ی له به ره و ژیره ی خه م و خه فه تا له پیشه وه سوار بوو، ئیستا که ی وه ختی
 نه وه یه دلته پر بی له شادی و خو شسی، دهک لیلاویت دابیت نه مه که ی وه فاو مه یلی
 بی نه لین. شایانی باسه نه وه ی له به ره و خواره دا له پیشه وه سوار بیی ژور نازاری بی
 نه گات وه هه می شه ترسی که وتنه خواره وه ی نه بیت.

(۲) چه م: چاو. سورمه: کله. ره شته: ره شتوو. چهنی: له گه ل. ره شت: شاریکه له شیمالی
 ئیران له نزیکه ده لیای خه زه ره وه. سه رگه شته: سه ر لئ شیواو. واته: نه حمه د به گ
 چاوه کانی به سورمه ی مهینه ت ره شتوو وه سه رگه ردانی گه رانی ده شتی ره شته.

(۳) واته: ناخ و داخ هاو ده نگه یه تی، هاوارو ناله ناوازه ی شمشال یه تی، دلی که بابیه تی،
 چاوی پیاله ی شه راییه تی، خه م مه ی گپه تی، شه رایه که شی خو ئنی دلیه تی.

(۴) ئالووده: تیکه ل. واته: تو تیکه ل به زم و ئاهه نگه کۆمه لی هاو ریکاتی و وه خت به
 خواردنه وه وه له گه ل هاو ده رده کانت نه بیته سه ر.

(۵) سه بوون: بایه کی سووزنده یه له هاوینانا دی. سفته: سووتاو. ئیلاخ کوستان. واته:
 نهو سووتاوی بای سه بوونه و دلی پر له خه فه ت و هیچ خو شسی یه کی له دلا نیه، به لام تو
 شنؤی نه سیمی کوستان داو به له ده ماخت.

ئەو تەشەنەى راي چۆل ساي گەردەن پەر گەرد
 تۆ سىراو نە پاي وە فراوان سەرد^(۱)
 ملان، سەربەرزەن، كۆساران، هەردان
 بى شەرتان، جە داخ وە فاتان مەردان^(۲)
 چىشەن ئارايىش سەر تا وە دامان
 مەر خالۆم وە عەزم سەرتان ئامان^(۳)
 مەشنىە چىن چىن چنور نە كاوان
 توخوا ماتەم بە، هاژەى وە فراوان^(۴)
 چنور نە كاوان ئەو نە بو پەى چىش
 هاژەى وە فراوان ئەو نە بو پەى چىش^(۵)
 نەسىم وەس بوپەر وە كۆساران دا
 وەسەن شاناي وە لگ وە دياران دا^(۶)

(۱) تەشەنە: تىنور. سا: تەخت. سىراو: تىراو. واتە: ئەو لە رىنگاي چۆل و هۆلا تىنور بوو و تەختى گەردەنى تۆز داي گرتوو، كەچى تۆلە داوتنى بە فراوى ساردا دانىشتوى و تىراوى.
 (۲) ملان: ئەى سەر ملە كان. مەردان: مردم.
 (۳) ئارايىش: خۆرازان دەنەو. مەر: مەگەر. ئامان: هاتوو. واتە: چىە خۆتان لە سەرتانەو تا داوتنتان رازاندوو تەو، ناشى خالۆ ئەحمەد بەگ هاتبى بۆلاتان بە نيازى سەير كردنتان.
 (۴) مەشنىە: شەنە شەن مەكە. چنور: گىيايە كى بۆن خۆشە بە زۆرى لە شاخە كانى هەورامانا هەيە. كاوان: بەرزايى شاخە كان. واتە: تۆ خوا چنورى بەرزايى يە كان چىن چىن شەنە شەن مەكەن، تۆش ئەى هاژەى بە فراوان تۆ خوا كشر و مات بەو هاژەت نەيەت.
 (۵) واتە: ئەگەر ئەحمەد بەگ ديار نەبى، چنورى سەر كاوان و هاژەى بە فراوان كەلكيان چى ئەبى و بۆچى ئەشنىن.
 (۶) وەس: بەس. بوپەر: تى پەرە. شاناي: هەل وە راندن وە شانەن. وە لگ: گەلا. دياران: ولاتان. واتە: ئەى نەسىم بەس تى پەرە بە كوستانە كانا و بەس گەلاى درەخت داوەرئە بە سەر ولاتا.

شئوی ئەو بەرزە ئەو نەبۆ پەي چیش
 لەرزەي سەد تەرزە ئەو نەبۆ پەي چیش (۱)
 وە سەدای سەرۆش دڵ وەش مەزاقان
 ھەنئ نەلەرزۆ کەل پەم نە تاقان (۲)
 سەدای ماردومان ئەو نەبۆ پەي چیش
 سەفای کەل پەمان ئەو نەبۆ پەي چیش (۳)
 خال خاسان بئ ئان ھەر بار وە لئو بان
 ھیلانەي دلان با ھەر پەشیو بان (۴)
 ئەو ئانە پەي دڵ ئەو نەبۆ پەي چیش
 ئەو لانە پەي دڵ ئەو نەبۆ پەي چیش (۵)

(۱) واتە: چونکە ئەگەر ئەحمەد بەگ دیار نەبێ شەئەي بەرزایەي بەکان بۆچی باشەو
 لەرینەوہي ھەزار جۆرەي داری کۆنستانەکان کەلکی چیە.
 (۲) سەرۆش: سەرخۆش. دڵ وەش مەزاقان: ئەوانە لە ئاھەنگ و رابوادنەن. ھەنئ: ئیتر.
 نەلەرزۆ: نەترسێ. واتە: ئیتر کەل کۆی لە تاقی ئەشکەوتە کانا نەترسن لە دەنگی راچی بە
 بە زەوقە سەرخۆشەکان.
 (۳) ماردم: تەفەنگیکێ راوی بە. واتە: کە ئەو دیار نەبێ دەنگی تەفەنگ سوودی چیە،
 چونکە ھەر ئەو راوچی بوو، وە لەو بەو لاوہ لە تەفەنگی کەس مەترسی ناکرێ، وە کە ئەو
 دیار نەبێ ئیتر سەیری رانە کەل کۆی سوودی چیە، چونکە کەس نیە لئیان بپیکێ...
 (۴) بئ ئان: ھەمیشە، بئ ئۆقرە گرتن. بان: بن. ھیلانەي دلان: مەبەس یارانئ نازارە. واتە:
 با یارە دولبەرەکان ھەر لئو بەباربن، وە ئەو نازارانە کە ھیلانەي دلن، با ھەر پەشیو بن.
 (۵) واتە: چونکە ئەگەر ئەو یارانە تاوتک لئو بەبار نەبن ئەبێ دلشاد بن، وە مادەم کە
 خالۆی کۆماسی دیاری نیە ئیتر سوودی ئەو تاوہ دلشادی بەیان چیەو بۆچی باشە؟ وە
 ئەگەر یاران، کە ھیلانەي دلئ دلدارانن، پەشیوو تیکچوو نەبن، ئەبێ جینگای دلئ
 دلدارتک بن، وە مادەم دلئ ئەو دیار نەبوو تا تیا یانا بنیشیتەوہ، ئیتر ئەبێ سوودیان چی
 بئ و بۆچی بشین؟...

دەخیل ھەي دەخیل خالۆكەي گيانی
 ویت نەي سەفەردا تەنھا نەزانی (۱)
 مەرگ تۆم ھەرچەند تەشریف بەردەنی
 تەرك خەلتەو خاك جەستەم كەردەنی (۲)
 گیان، دۆس گیان، رەفیق راتەن
 سورمەي بینایش تۆزەكەي پاتەن (۳)
 ھەي رۆ نەواچی خودا نەكەردە
 خەم وەفاو بەینەت نە ویرم بەردە (۴)
 بادەي بی وادەي فەنام وەردەبو
 شەرت بو، کامین شەرت، یاران كەردەبو (۵)
 تادل جە لەزەت دینت ناکام بو
 ئەو زەوقە تۆ دیت وەنەم حەرام بو (۶)

- (۱) لێرەو مەولەوی رووی گفتگۆی ئەکاتە خالۆی کۆماسی و قسەي لەگەڵ ئەکا.
 مەعتای ئەم شیعەرە سێ شیعری پاشەو پێکەو دێ.
- (۲) مەرگ تۆم: قەسەم بە مەرگت.
- (۳) دۆسی گیان: ئەي دۆستی گیان بە گیان.
- (۴) نەواچی: نەلێی. ویرم: بیرم، یادم. واتە: دەخیل خالۆ گیان خۆت لەم سەفەرەدا بە تەنیا نەزانی، چونکە، قەسەم بە مەرگت، ھەرچەند تۆ تەشریف بردووو و خالۆ خۆلی لەشی منت بەجێ ھێشتوو، بەلام ئەي دۆستە گیان بە گیان بە کەم گیانم ھەمیشە ھاوڕێتەو تۆزی بەری پێی تۆ دینت بە چاویا بو بینایی لە جیاتی کە. کەواتە خوا نە کردە نە فەرمووی خەم و مەینەت وەفاو خۆشەو سستی تۆی لە بیر بردوو مەتەو.
- (۵) وەردە بو: خوار دینتەو. کامین: کام. کەردە بو: کرد دینتەو. مەعتای ئەم شیعەرە شیعری دوایی پێکەو دێ.
- (۶) دینت: دینت، چاوی کەوتنت. وەنەم: لێم. واتە: یاخوا شەرابی بی وادەي مەرگم خوار دینتەو، وە شەرتی یاران بی، تا دلّم بی بەش بی لە لەزەتی چاوی کەوتنت ئەو کەیف و خۆشی یەم لێ حەرام بی کە جارێ ئەم کردو تۆ ئەت دێ.

جەستەى خەستەى خار سەوداىى خەجلى
با بەس بۆ، تاكەى، ئەى دل وەشى دل؟^(۱)
چەپ گەرد بى فرسەت شانا مۆرەى نەرد
عومرى بى ئاما، وىەرد، گوزەر كەرد^(۲)
زەحمەتەن خەلاس جە دوورى وەردە
بە ھووناو بەيۆ عومر وىەردە^(۳)

.....

[۲]

جە گيان سىر وەردەى^(۴)

جە گيان سىر وەردەى، جە تەن ھەراسان
خالوى خەمىيەى خەم خال خال خاسان^(۵)

(۱) خار: درك. مەولەوى لىرەو لائەكاتەو بە لای لەشیاو رووى قسەى تى ئەكاو ئەلى:
ئەى لەشى نەخۆشى دەردى درك و دالى مەینەت و شەرمەسارى، ئەم شادمانى يەى دل
بەسە تاكەى؟

(۲) نەرد: يارى يەكە لە چەشنى تاو لە و شتى وا.. مەعناى ئەم شىعەرە و شىعەرى داوى
پىكەو دەى.

(۳) وەردە: خواردن. بەيۆ: بگەرپتەو. واتە: گەردوونى چەپ گەرد بى مۆلەت مۆرەى
نەردى ھەلداو شادى و خۆشى يەكەى جارانى لى وەرگرتىنەو، ئەوەى تۆ دىت عومرى
بوو ھات بەسەر چوو، تازە ئىتر زەحمەتە رزگار بىين لە خواردى دوورى دۆستان
و بە خويناو ھەلپشتنى چاومان رۆژانى رابردوومانو بۆ بگەرپتەو. لە ھەندى نوسخەدا
لە جياتى «بە ھووناو بەيۆ» نوسراو «ئەى ھوو تا بەيۆ» واتە: ئەى ھوو تا عومرى بە سەر
چوو ئە گەرپتەو.

[۲]

(۴) مەولەوى ئەم غەزەلەى بۆ يەكى لە دوو كەس نوسىو: يان شىخ يوسفى خەلكى دىي
«نوسمە» لە نزىكى «پاوە» يان ئەحمەد بەگى كۆماسى، چونكە تەنھا لە گەل ئەم دوو كەسە
بە وشەى «خالۆ» قسە ئەكا.

(۵) سىر وەردە: تىر خواردوو. خەمىيا: چەمىو. واتە: ئەى خالۆى لە گيان تىر خواردوى
لە لەش ھەراسان بوو، وە ئەى بە ھۆى خالى خال خاسانەو پىر بووى پشت كۆماو...

نامه‌ی چون یاوا مولاچهزت کهرد
 بشۆ وه پا بۆس عه‌رز کهر جه رووی ده‌رد^(۱)
 واچه هه‌ی سه‌د جار «مه‌عدوومی» توفه‌یل
 په‌رساییت جه رووی گه‌رمی کووره‌ی مه‌یل^(۲)
 کۆ جه دووری من چ ته‌وره‌ن حالش
 کئی به‌ر مه‌که‌رۆ خه‌م نه‌ خه‌یالش^(۳)
 چون ئه‌وی جه دین چون تۆیی دوور بۆ
 چه‌م لیلای، دل ته‌نگ، ته‌ن سفته‌ی توور بۆ^(۴)
 هه‌ر سات وه نه‌وعی ده‌ردش خه‌ته‌ر بۆ
 حالش چ ته‌وره‌ن خاکش وه سه‌ر بۆ^(۵)
 هام فه‌رد ناله‌ی دل، سه‌یرانگه‌ سته‌م
 هام ده‌رد دووی ده‌روون، خه‌م به‌رکه‌ر کۆی خه‌م^(۶)

- (۱) چون یاوا: که گه‌یشت. بشۆ: برۆ. پابۆس: قاچ ماچ کردن. مه‌عنای ئه‌م شیعره‌و دوو شیعری دوایی پینکه‌وه دئی. له هه‌ندئ نوسخه‌دا ئه‌م شیعره به‌م جووره نووسراوه:
- نامه مکیاننون موانان په‌ریت گۆش ده‌ر وه نامه‌ی دێوانه‌ی سه‌رشیت.
 واته: نامه ئه‌تیرم بۆت ئه‌خویننه‌وه، گوی شل که بۆ نامه‌ی دێوانه‌ی سه‌ر شیت.
- (۲) واچه: بلێ. توفه‌یل: خزمه‌تکار. په‌رساییت: پرسییوت.
- (۳) کۆ: که ئه‌و. چ ته‌وره‌ن: چۆنه. به‌ر مه‌که‌رۆ: ده‌رئه‌ما. واته: که نامه‌که‌مت پین گه‌یشت برۆ بۆ خزمه‌تی ئه‌و دۆسته‌ نازاره، قاچی زیاره‌ت که‌و به‌ ده‌ردو ناله‌وه عه‌ززی بکه بلێ هه‌ی مه‌عدوومی سه‌دجار به‌ خزمه‌تکار ت بێ، به‌ هۆی گه‌رمیی مه‌یل و خۆشه‌وستیته‌وه ئه‌حوالی منت پرسییوو، وه فه‌رمووبوت ئاخۆ له چی یابه‌و کئی خه‌م و خه‌فه‌ت له خه‌یالی ده‌رئه‌کا... جوابی منیش له شیعره‌ داها‌توه‌ کانا دیت.
- (۴) چون: وه‌ک. دین: دیتن، بینین. چه‌م: چاو. مه‌عنای ئه‌م شیعره‌و دوو شیعری دوایی پینکه‌وه دئی.
- (۵) سات: سه‌عات. خاکش وه سه‌ر بوو: قور به سه‌ری.
- (۶) واته یه‌ کینکی وه‌ک ئه‌و که له چاو پین که‌وتنی یه‌ کینکی وه‌ک تۆ دوور بێ و لیلایی چاوی

تۆخاسەن نەوتوول سەرو سەراوان
 خەم مەدەى وە باد شىنۆى سەركاوان^(۱)
 گا چون بۆى نەسىم وە رووى شەتاودا
 گا چون گول نەپای چۆرەى وە فراودا^(۲)
 سەير لەرزەى نەرم سەوزەى سەر بەرزان
 سەفای گوللان سەد تەرزان لەرزان
 سوب نە سەر ملان سەيادان هام دەم
 شىرخەى ماردم كلافەى كەل پەم^(۳)
 نەك چون ئەو پابەند قەلاى شار دەرد
 جەى وە هار چون وەلگ پازان رەنگ زەرد^(۴)

﴿﴾

داھاتىبى و دل تەنگى بى و لەشى سووتارى خۆشەويست بى وەك كىوى تور، وە ھەر
 تارى بە جۆرى گرفتارى دەردى مەترسى لى كراو بى، ئەبى ھالى چۆن بى، خاك بە
 سەرى... ھالى ئەمەيە: ھاوارو نالەى دل ھاوپرى بەتى، ستەم و جەورى رۆزگای
 سەيرانگايەتى، دووكەلى دەروون ھاو دەردیەتى، كۆگای خەم و مەينەت خەفەت
 دەرکەرى دلپەتى.

(۱) مەدەى: ئەدەى. شىنۆ: شىنەى. مەعنای ئەم شىعرە و سى شىعەرى پاشەوہ پىكەوہ دى.

(۲) گا: گاھى، دەمىك. پای: داوتنى.

(۳) واتە: پى بلى ئەمە بوو ھالى مەعدوومى كە عەرزىم كەردى، بەلام تۆ وە عزت زۆر
 باشە ئەى نەونەمامى دار سەروى سەراو، غەمى خۆت ئەدەى بە باى سەر كىوہ كان، وە
 جار جار وەك نەسىم كە بۆنى گوللى وە رگرتبى و بە سەر شەتاوانا بىروا، تۆيش بە گوى
 ئاوە كانا گوزەر ئەكەى، جار جارېش وەك گول كە لە داوتنى بە فراوى چۆراوگە بە ستودا
 روا بى بۆ خۆت گەشە ئەكە يت و تەماشای نەرمە لەرىنەوہى سەوزە گىاى سەر بەرزان
 ئەكە يت و لە سەفای گوللەى كۆپستانە كان ورد ئەيىتەوہ كە بە سەدان جۆر دىنە لەرزە، وە
 بە يانى يان بە سەر شاخە كانەوہ لە گەل راوچى يانداى و گوى لە شىرخەى تەنگى ماردم
 ئەگرى و سەيرى خول خوار دنەوہى كەوتنى كەلە كىوى بە كۆزراوہ كان ئەكەى.

(۴) پابەند: پى بە سەراو، گىرۆدە. جەى: لەم. وەلگ: گەلاى دار. واتە: وەك ئەو لە قەلاى

ئاخ نه جههدو جهخت داخ زامهت سهخت
 بهرگ ماته م رهخت نارہسایي بهخت^(۱)
 کزه ی خه م چون موو خه م په نه ش وه رده ن
 دووریت خو یه کجار ته مامش که رده ن^(۲)
 وهخت جو ش دهر د کزه ی ناله ی سهر د
 گوم بو نه گي جاو گه رده لوول دهر د^(۳)
 نه و خه نده ی بي وهخت مه يو ش وه ده م دا
 مه گيلو ما چو نه و گيچ و ته م دا^(۴)
 نه ر هه ر نه و به خته ن، هه ر نه و تاله مه ن
 ديده م ديده نیت نه لالو تاله مه ن^(۵)

﴿﴾

شاری دهر دو مهینه تا گرفتار نیت و به م به هاره وه كه گه لای دره ختی پایزان رهنگت زهر د
 هه ل نه گه راوه.

(۱) جههدو جهخت: هه ول دان و رهنج کیشان. زامهت: زهحمهت. رهخت: پو شاك. نا
 رهسایي: ناته واوی. واته: ئاخ و داخیه تی له بهر هه ول دان و رهنج کیشان ی زوری، وه
 پو شاک ی بریتی یه له بهرگی خه فه ته که له ناته واوی به ختی یه وه په یدا بووه.

(۲) خه م: چه مینه وه. واته: کزه کزی خه فهت وهك موو به ئاگر هه ل قرچی به و جو ره
 چه ماندو یه تیه وه.

(۳) گي جاو: گيژاو. واته: له کاتی جو ش ی دهر دو کزه ی هه ناسه ی ساردیا له ناو گيژاو
 گه رده لوولی دهر دا گوم نه بی.

(۴) خه نده: پیکه نین. مه يو ش: دیت. مه عنای نه م شیعره و شیعی دوایی پیکه وه دیت.

(۵) تاله: «طالع»، بهخت. نه لالو تاله م: الله اعلم. واته: نه و زهر ده خه نه ناوه خته که به سه ر
 لیوه وه یه له راستیدا له بهر شادی نیه، به لکو دیت و نه چی و له ناو گيژو ته می هه ناسه
 سارده که یا به زمانی حال نه لئ نه گه ر بهخت و تالعم هه ر بهخت و تالعه پيشووه که م بی، ئیتر
 نازیم مه گه ر خوا خو ی بزانی ئاخو جار ئکی تر نه ت بینمه وه یا نه...

[۳]

جە سەردى مۆبەت

جە سەردى مۆبەت ئازىز بى گەرد
 جۆى ھونناو دل جە دىدەم يەخ كەرد^(۱)
 دەست بى رەحمىش دانە سىنەى شەوق
 گر وەردان نە جەرگ جەستەى ھەستى زەوق^(۲)
 زەھر خەم شىەن نە كام شادىم
 ھەر دەردەن مەيۆ موبارەك بادىم^(۳)
 ھەناسەم رىزەى دل مارۆ ئەو بەر
 سەر كەردەن زوخاو جە زام خەتەر^(۴)
 مەينەت چون توجار وە مەتاي سەد تەرز
 كەردەن نە دەروون نەواى شادى بەرز^(۵)

[۳]

(۱) موبەت: محبت، خۆشەويستى. جۆ: جۆگە. يەخ: سەھۆل. واتە: لەبەر ساردىي مەيلى
 خۆشەويستە بى گەردە كەم جۆگەى خوينناوى گەرمى دلّم لە ناو چاوە كانما مەيى و بوو بە
 سەھۆل.
 (۲) وەردان: بەرداۋە. واتە: دەستى بى رەحمىي دا بە سەر سنگى شەوق و خۆشىما، وە
 بە دەستە گرى بەردا لە جگەرى جەستەى قەۋارەى زەوق و شادىم.
 (۳) شىەن: رۆيشتوۋە. كام: دەم. مەيۆ: دىت. واتە: لەبەر بى مەيلى يارە كەم ژارى خەم و
 مەينەت چۈۋەتە ناو دەمى شەوق و شادىم وە كارە ساتىكم بە سەر ھاتوۋە ھەر دەردو
 بەلەيەو دىت بۆ پىرۆزبایی لى كردنم.
 (۴) رىزە: وردە. مارۆ: دىنى. ئەو بەر: بۆ دەرەۋە. واتە: بە ھۆى دل ساردىي يارەۋە دلّم
 دافرە قاۋە كە ھەناسە ئەدەم وردە پارچە كانى بە دەم ھەناسە دانەۋە دىتە دەر، وە زوخاوى
 زامى مەترسى لى كراوم ھىتاۋە و لە رادە دەرچوۋە.
 (۵) توجار: بازرگان. مەتا: مەتاع، شت و مەك. نەوا: ئاۋازە. واتە: مەينەت وەك بازرگان بە
 شت و مەكى رەنگاۋ رەنگىۋە لە ناو دلما ئاۋازەى شادى بەرز كر دوۋەتەۋە.

دَلّ وُلّ وُلّ کـــه ردهن خـــه ده‌نگ دووری
 سۆچنان جه‌ستم دهرده مه‌هجووری^(۱)
 هانا هام‌ده‌ردان تاقه‌ت نه‌مه‌ندهن
 جه‌وره‌که‌ی ئازیز ریشه‌ی دَلّ که‌ندهن^(۲)
 به‌یدی وه لای من حالم به‌دخاله‌ن
 جه‌ دووری ئازیز ته‌ن کۆی زوخاله‌ن^(۳)
 بزاندی خه‌م چۆن که‌رده‌نم پامال
 ده‌خیلم ساقی که‌رده‌ن سیم قال^(۴)
 جامی جه‌ مه‌عجون دهرده‌نه‌و گاران
 دورد وامه‌نده‌ی به‌زمه‌که‌ی یاران^(۵)
 پی‌ده‌ر تا ریشه‌ی هه‌ستی که‌رۆ په‌ی
 قوربان تۆیچ، نه‌ی چی، ده‌ستی به‌ر په‌ی نه‌ی^(۶)

(۱) وُلّ وُلّ: کون کون. خه‌نده‌نگ: تیر. سۆچنان: سووتاندووبه‌تی. واته‌: تیری دووری یار
 دلّی کون کون کردووم و دهردی فیراق له‌شی سووتاندووم.
 (۲) هانا: هاوار. نه‌مه‌ندهن: نه‌ماوه. مه‌عنا‌ی ئەم شیعره‌و شیعری دوایی پینکه‌وه‌ دئی.
 (۳) به‌یدی: بێن. زوخال: خه‌لۆوز. واته‌: هاوار ئە‌ی هاوار دهرده‌کانم تاقه‌تم لا نه‌ماوه‌و
 سته‌می دۆست ریشه‌ی دلّی هه‌لکه‌ندووم، وه‌زعم ئاره‌حه‌ته‌ بێن به‌ لامه‌وه، له‌ دووری
 دۆست سووتام و له‌شم بووه‌ به‌کۆگای خه‌لۆز.
 (۴) بزاندی: بزاندن. که‌رده‌نم پامال: ریشه‌کیشی کردووم. سیم قال: زیوی پوخته. نیوه‌ی
 شیعری دووه‌می ئەم شیعره‌ به‌سراوه‌ به‌ شیعره‌کانی پاشه‌وه‌و مه‌عنا‌ی له‌گه‌ل ئە‌وانا دیت.
 (۵) مه‌عجون: شیلراو. ئە‌وگاران: گرفتاره‌کان. دورد: خه‌لته‌ی بنی قاپی شه‌راب.
 وامه‌نده‌: پاشماوه.

(۶) که‌رۆ په‌ی: بکا په‌ی، له‌ بن بیبری. نیوه‌ی شیعری یه‌که‌می ئەم شیعره‌ مه‌عنا‌ی
 پینشه‌وه‌ی ته‌واو ئە‌کا، واته‌: ده‌خیلتم ئە‌ی مه‌ی گێر که‌ گه‌ردنت وه‌ک زیوی پاک وایه،
 پیاله‌یه‌کم له‌ پاشماوه‌ی شه‌رابی ئاهه‌نگی یاران به‌دری که‌ وه‌ک دهرمانی دهرده‌داران

وہ تەرزە كەى ویت من لاونەوہ
وہ مەقامى وەش خەم تاونەوہ^(۱)

با خاس خاس ھۆشم ھىچ نەمەنۆ پىم
بەل ئازىز وە خەير رەحمى كەرۆ پىم^(۲)

.....

[۴]

جە من تا دوورى^(۳)

جە من تا دوورى ئەر سەد فرسەنگ بۆ
ئەر بۆ رازى بوو زوانم لەنگ بۆ^(۴)

بەلام چىش كەرۆو بەلام ھەم رازەن
فەلەك كەلەك چىن چەنىم كەچ بازەن^(۵)

﴿﴾

خەست و شىلراوہ، تا بىخۆمەرەو رىشەى بوونم لە بن دا بېرى. مەعنای نىوہى شىعرى
دووھەمى ئەم شىعرە بە سراوہ بە دوو شىعرى باشەوہ.

(۱) لاونە: بلاونەرەوہ. تاونەوہ: بتونەرەوہ.

(۲) نەمەنۆ: نەمىتى. بەل: بەلكو. واتە: كاكەى بلوئىر ژەن توئش دەس درئۆ كە بۆ
بلوئىرە كەت و خۆت ئاسايى بىم لاونەرەوہ، وە بە نەقامىكى خۆش خەم و خەفەتم
بتاوتنەرەوہ، با ھىچ بىرو ھۆشم لانەمىتى بەلكو ئازىز بە خىرى خۆى رەحمم پى بكا.

[۴]

(۳) مەولەوى ئەم پارچە شىعرەى بۆ جەنابى شىخ عومەرى بىارە ﷺ نووسىوہ لە وەلامى
گلەبى كردنى ئەوا كە بۆ مەولەوى نووسىوہ بۆچى ناچى سەرى لى بىدا.

(۴) فەرسەنگ: فرسەق، فەرسەخ. واتە: من لە گەل دوورى دۆستانا ئاشنايم نىہ،
ھەتاوہ كو ئە گەر ماوہى بەىنى من و دوورى بىشگاتە سەد فرسەق، ياخوا ئە گەر رازى بىم بەو
ماوہىە زمانم لال بى، بەلكو جەز ئە كەم بەىنمان زۆرتىرى، يانى ئەو نەندە موشتاقى نىزىكىم.

(۵) چەنىم: لە گەل. واتە: بەلام چى بکەم بەلاو مەىنەت ھارپىمە، وە گەردوونى قىل بازو
كەلەك نەرەوہ لە گەلما رىك نىہ، بۆيە نەم توانىوہ بە خزمەت بگەم. لە تىوانى دوو وشەى
«بەلام» دا «جناسى تام» ھەيە بە پى عىلمى بەدەى.

کارد مهینه تش ئیستیخوان کاوان
 «ضیا» ی دیده و دل مه گیرم تاوان^(۱)
 قه لای ویرم سهیل هووناو بهرده بی
 بورج ئاگاییم ویران کهرده بی^(۲)
 کیشک چی خه یال خه فام سنده بی
 دووکانچه ی بهدهن بی کهس مهنده بی^(۳)
 فرسه ت زانابی ته ریده ی قاتل
 یه که سه ر بهرده بی کالای گیان و دل^(۴)
 خه بهر بیم هوشم ئاما وه بهردا
 ئه م لا گیان، ئه و لا دل دام وه سهردا^(۵)

- (۱) کارد: کیرد، چه قوی گه وره. ئیستیخوان: ئیسقان. کاوان: قله شاندروه. مه گیرم: لیم مه گره. واته: کیردی دهر دو مه بنه ت ئیسقانه کانی له شمی قله شاندروه بزه ناتوانم جووله بکه م، که واته توش تاوانبارم مه که ئه ی رووناکی چاوی دلّم. له به کار هینانی وشه «ضیا» دا ئیشاره یتکی جوان هه به، چونکه له قه بی شیخ عومهر «ضیاء الدین» بووه.
- (۲) ویر: بیر. بورج ئاگاییم: بورجی ئاگادار کردنه وه م. له گوئی ده لیاکانا برجیکی بهرز دروست ئه که ن، وه له قه له پویه که ی دا چرا دانه تین بو ئه وه ی که شتی یه واته کان له دووره وه بیینن وه ری ون نه که ن، ئه وه پی ئه لّین بورجی ئاگادار کردنه وه. واته: لافاوی خوتناوی قه لای بیرى بردووم و بورجی ئاگادار کردنه وه می ویران کردبوو.
- (۳) کیشک چی: ئیشک چی. واته: خه م ئه قل و فامی له ئیشک چی وجودم - که خه یاله - سه ندبوو، وه دووکانچه ی له شم بی کهس مابوه وه.
- (۴) ته ریده: «طریده»، دهر به دهر. واته: جه رده ی دهر به دهر و پیاو کوژ به هه لی زانی بوو سه رمایه ی بوونمی دزی بوو که دل و گیانمه.
- (۵) واته: که خه بهرم بووه وه هوشم هاته وه به بهرما روانیم بهم لاو بهو لاما سه یرم کرد نه گیانم ماوه نه دلّم، له داخانا دام به سه رما.

لادی ئیش سەخت، ساتی وهی رۆ وهی
 واتم چار نیهن مهر بشوون وه پهی^(۱)
 دیم نالچه کهی داخ دلّهی پر جه هوون
 شهقلش هانه رووی گەرد رای دەر وون^(۲)
 رهوان تەر جه هەرس وه سەد قە تره و دهو
 تا وه مە کوگی ئاسە نه کهی ئەو^(۳)
 لالام و نالام حاشات موشکولەن
 گیان فیدای تۆ بۆ یه بەلگهی دلەن^(۴)
 سیوای تۆ ئازیز نهی زه مانەدا
 کین گوزەر کەرۆ بهی ویرانه دا؟^(۵)
 نه نیم نیگایی، نه کەرد تە ماشا
 چیدیش وینهی مال یاران کەرد حاشا^(۶)

- (۱) لادی: تاوتک. بشوون: برۆم. وه پهی: به دوایا. واته: تاوتک ئیشو ئازارم چهشت به دهست ئەم کاره ساته وه، تاوتکی تریش هاوارو رۆ رۆم کرد، به لام ناخری وتم که لکی نیه ئەبێ برۆم به دوایانا بزانی بۆ کوئ براون.
- (۲) شهقل: نیشانه. را: رێ. واته: سه یرم کرد داخو خهفته تی دلّهی خوئناویم که وهک نال به قاجیا داکوتراوه، نیشانهی به جی هیشتووه به تۆزی رینگای دەر و ونمه وه.
- (۳) رهوان تەر: ساف تر. هەرس: فرمیسک. قە تره: بازاره قه. دهو: را کردنی توند. مە کوگی: جیگای مە کو، پێ چال. مە بهس شوئینی شار دنه وهی مالی دزی به. ئاسانه به رده رگا. واته: منیش به په له به شوئین پێ که یا هاتم و رینگام هەل گرت تاگه یاندمیه مە کوگی ئاستانه کهی ئازیزم.
- (۴) لالام: لالامه وه. نالام: نالاندم. یه: ئەم. واته: لئی پارامه وهو نالاندم لایا و پیم وت دل و گیانم لای تۆیه، وه ناتوانی حاشای لێ بکهی، چش له گیانم، به لام ئەم شوئین پێ به که گه یشتووه ته بهر دەرگا کهی تۆ نیشانهی ئەوه یه که دلّم له لای تۆیه، بمده ره وه.
- (۵) نهی: له م. کین: کئی به. بهی: به م. واته: ئازیز، کئی بێ جگه له تۆ له م زه مانه دا روو بکاته مالی ویرانی من. ئەمدش بهلگه یه کی تره له سه ر ئەوه که وا دل و گیانم لای تۆیه.
- (۶) چیدیش: له میش. واته: نه سه یری کردم، نه لایه کی لێ کردم وه، حاشای له دل و

[۵]

جیلوهی جهلای جام (۱)

جیلوهی جهلای جام دلہی پر جه گہرد
 فہرمت پہی تہزییح ہا رہوانہم کہرد (۲)
 پهری تو خاسہن ہر شام تا سہحر
 ہر ژمارہی وہسل بالای دلہر کہر (۳)
 نہک چون من «وضو» وہ ہونواو تہستہ
 خہم سیواک، نمای مہینہتان بہستہ (۴)
 نیشتہی گۆشہی تار نمازخانہی دہرد
 روو نہ پای میحراو ہناسان سہرد (۵)

﴿﴾

گیانی منیش کرد وہک حاشای لہ مائی یاران کردوہ. بڑیہ وامنیش ہوش و دلہ نہماوہ، وہ
 تہگہر نہیہم بؤ خزمہتی توو یارانی تر عوزرم پہسہندہ. مہولہوی لہم شیعرہیا بہ
 شیوہیہکی وردو جوان نیشارہت تہکا بؤ تہوہ کہ خوی دل و گیان بہخت تہکا لہ پیناوی
 یارا، بہلام خہلکی مال بہخت تہکەن.

[۵]

(۱) جارکیان شیخ «عثمان سراج الدین» تہوللہ ﷺ داواوی تہزییحیک لہ مہولہوی تہکا،
 تہویش تہزییحہکەہی بؤ تہنیرئی و تہم شیعرانہی بؤ تہنوسی.
 (۲) جیلوہ: خؤ دہرخستن. جہلا: رووناکی. فہرمت: فہرموت. واتہ: تہی تہو دؤستہی
 کہ ہوی پاک بوونہوہو رووناکی جامی دلہ پر لہ تۆزہکەہی منی، فہرموبوت بؤ تہزییح وا
 بؤم رہوانہ کردی. لہ ہہندئ نوسخہدا لہ جیاتی «گہرد» نووسراوہ «دہرد».
 (۳) پهری: بؤ. شام: تیاروہ. واتہ: تہزییح بؤ تو باشہ ہر لہ تیاروہ تا سبہینئ ژمارہی
 گہیشتن بہ بالای یاری پرن بکہ. لہ ہہندئ نوسخہدا لہ جیاتی «ہر شام سہحر»
 نووسراوہ «ہر شام، ہر سہحر».
 (۴) وضو: دہس نوئڑ. تہستہ: سہندوو، گرتوو. نما: نوئڑ. بہستہ: دابہستوو. مہعنای تہم
 شیعرہو شیعری دواہی پیکہوہ دئ.
 (۵) واتہ: نہک وہک من کہ دہس نوئڑ بہ خوئناو گرتووہو خہم و مہینہت سیواکمہو نوئڑی

﴿﴾

وہى «وضو» و نىما و وہى سىواكە وە
جەى گۆشەى مىحرا و مزگى پاكە وە^(۱)
دانەى مەرجانى ھەرس مەھجورى
ھۆنىاي تاي كرژ رشتەكەى دوورى^(۲)
پەى ژمارەى زىكر كزەى ئىش و نىش
كافى يەن دەيدەم تەزىيىم پەى چىش؟^(۳)

[۶]

جە دووريت^(۴)

جە دووريت دەروون مەوج دەرياي ھون
مدو وە جەمدا، بەلام چىش كەروون^(۵)

﴿﴾

مەينەتم دابەستورە و لە سووچى تارىك مزگەوتى دەردا دانىشتوم رووم كىر دوو و تە
مىحرابى ھەناسەى سارد.

(۱) وەى: بەم. جەى: لەم. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعەرى دوایی پىكە وە دىت.
(۲) مەرجانى: وەك مەرجان. مەرجان رەگىكى سوورى دەليايى يە وەك پەنجەى دەس.
ھۆنيا: ھۆنراوہ. تا: تال.

(۳) واتە: من بەم جۆرە دەس نوژو سىواك و نوژو وە، وە لەم سووچە پاكەى مىحرابى
مزگەوتا، دەنكە دەنكەى فرمىسكى مەرجان رەنگى دووريم كە بە تالى كرژى دەزوى
ھىجران ھۆنيومەتە وە، بەسمە بۆ ژمارە كىرەى ئىش و دەردى خۆم، ئىتر تەزىيىم بۆ
چىە گيانە كەم.

[۶]

(۴) مەولەوى لە ۱۲۹۱ى ھ ئەم پارچە ھەلبەستەى نووسيوە بۆ مەحمود پاشاى جاف
كاتىك كە پاشا مالى لە بەغدا بووہ.

(۵) واتە: لە دوورى تۆ ئەوئەندە دەروونم پىر بووہ لە خوئنا، شەپۆلى دەلياي خوئىن ئەدا
بە چاوہ كانما وە لەوانە يە خوئىن لە چاوہ كانمە وە بىتە خوارە وە، بەلام من ئەبى چى بكەم تا
لەم لافاوە بەغدا نەبا؟ لە شیعەرە كانى پاشە وە دا باسى ئەو چارە يە ئەكا كە كىر دوو يە تى لە روو وە.

پاتەخت مەحمود «دارالسلام»ەن

منیچ کەمى فام ئەياز جەلامەن^(۱)

ئەيازت فاماش تەفەول کەرەدن

سەلامەتى تۆش وە یاد ئاوەردەن^(۲)

وە خارو خاشاک موژەى چەسپیدە

سەد بەستەن نە دەور سەرچەمەى دیدە^(۳)

وەر نە دەجلەى غەم توغیان کەرەدەبى

تائیسە چەند جار بەغداش بەردەبى^(۴)

(۱) «دارالسلام»: لەقەبى شارى بەغدايە. منیچ: منیش. ئەياز: وەزىرە کەى سولتان مەحمودى غەزەنەوى يە، ليرەدا مەبەس لىي مهولهوى خۆبەتى. مەعناى ئەم شىعەرە و شىعەرى دوايى پىكەوہ دى.

(۲) فاماش: فامى. تەفەول: جارەن عادت بوو ديوانى خواجە حافىزى شىرازى يا ھەر كىيىكى فال گرتنەوہيان ئە كەردوہ بە نيازى ئەوہى دپرى يە كەمى ئەو لاپەرەيەى كە دەرنەكەوت شىعەرنىك يا وشەيەكى وابى لە گەل ئامانجە كەيانا بگونجى، ئەوہ پىي ئەوترا تەفەول. ھەر وەھا ئەم تەفەولە ئەوہشى گرتوہ تەوہ كە چاوپى كەوتنى دۆستىك يا شتىكى جوان يا بىستنى وشەيەكى خۆش نىشانەى خىر بى. واتە: بەغدا كە نشىنگەو پايتەختى مەحمود پاشايە، منیش كەمىكەم لە عەقلى ئەياز ھەيە، ئەوہم بە خەيالاً ھاتوہ كە ناو برانى بەغدا بە «دارالسلام» بکەم بە نىشانەى خىر كەوا تۆ ھىچت لى نابى و سەلامەت ئەيىت.

(۳) خار: دپك. موژە: برزانگ. چەسپیدە: بە يەكەوہ نووسا. سەد بەستەن: بەستىكى دروست كەردوہ. سەرچەم: سەرچاوە. واتە: بە دپك و دالى برزانگە كانم كە لە تاوى زۆرى گريان نووساون بە يەك، بەرى سەرچاوەى چاوم گرتوہ، بۆ ئەوہى شەپۆلى خوئنى دەروونم بە دەشتى گەرميانا نەيەتە خواریوہ بەغدا بيا.

(۴) وەر نە: ئەگىنا. واتە: ئەگىنا بە ھۆى خوئناوى چاوە كانمەوہ دجلەى خەم و مەينەت لىشاوى ئە كەرد، وە تائىستا چەند جار بەغدا ئا و ئەى برد.

[۷]

جۆراب چون من زامان (۱)

جۆراب چون من زامان نەسرەفتە
 وہ سەر پەنجەى پای ئىستىغنا كەفتە (۲)
 بەدبەختى چون من تەن كەفتەى كۆيى
 يا خەيال خامى ئەبلە چون تۆيى (۳)
 ئەو روتبەى نازك تۆ وە دەروون بەرد
 جە رووى گوستاخى تۆ ئارەزووت كەرد
 لەب وە تەماى دل چەند حەسرەتش بەرد
 پىش ئاولە كەرد فرسەتش ناوەرد (۴)

[۷]

(۱) وا دەر ئەكەوى مەولەوى ئەم پارچە شىعرەى بۆ ئەوە وتبى كە گۆرەوى بەكى پى
 كەلكى بوويى ربه تەما بوويى لەگەل برادەرىكى بى گۆرپتەو بە گۆرەوى بەكى باش، بەلام
 ئەم داوايەى لى نەكردبى بە هيوای ئەوە كە ئەو خۆى بۆى بگۆرپتەو، كەچى ئەويش
 هيجى نەوتبى و مەولەوى هەلە كەى لە كىس چوويى. ئەمجا بەم شىعرانە قسەى لەگەل
 گۆرەوى بەكى كەردبى و سكالای دللى خۆى هەل رشتبى.
 (۲) جۆراب: گۆرەوى. ئىستىغنا: ئىش پى نەبوون. كەفتە: كەوتوو. مەعناى ئەم شىعرەو
 شىعرەكانى پاشەوەى پىكەوە دى.
 (۳) تەن كەفتە: لەش داكەوتوو. ئەبلەھ: نەفام.
 (۴) پىش: پى، قاچى. ئاولە: تولۇق. واتە: ئەى گۆرەوى كەسىكى زام نەسرەوتورى وەك
 من، كە لەبەر پىست پى نەبوون و كەلك پىو نەمان كەوتوتتە سەر لووتى پىم، منى
 بەدبەختى لەش سووتاوى سەر كىوان بە هيوای ئەوە بووم تۆ ئەو پايە بلندەت دەسكىر
 بىي كە ئەو دۆستە بكاتە پى، وە تۆى نەفامى خەيال خاويش هەر ئەو ئارەزووت ئەكرد.
 بەلام من بە هيوای رەزا بوونى برادەرەكەم وە بە هيوای ئەوە كە ئەو خۆى داوا بكا، ئەوەندە
 لىوم جوولاندهو وە هيجم نەوت تا پى لىوم بوو بە تلۇق، وە هەلەكەم لەكىس چوو، وە
 جگە لە خەفتە خواردن هيجم بۆ نەمايەو.

[۸]

جه بن کەس (۱)

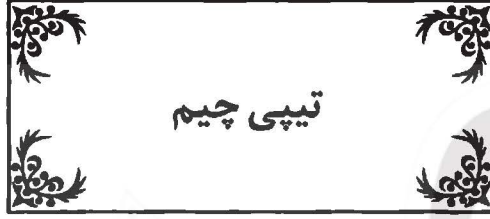
جه بی کەسی ویم تۆم کەردەن وه کەس
نه به کەس شیای، نه به نیمه کەس (۲)

سه ر جه راستی کەردەنم توفهیل
من مهجنوون تۆم، تۆم کەردەن وه لهیل (۳)

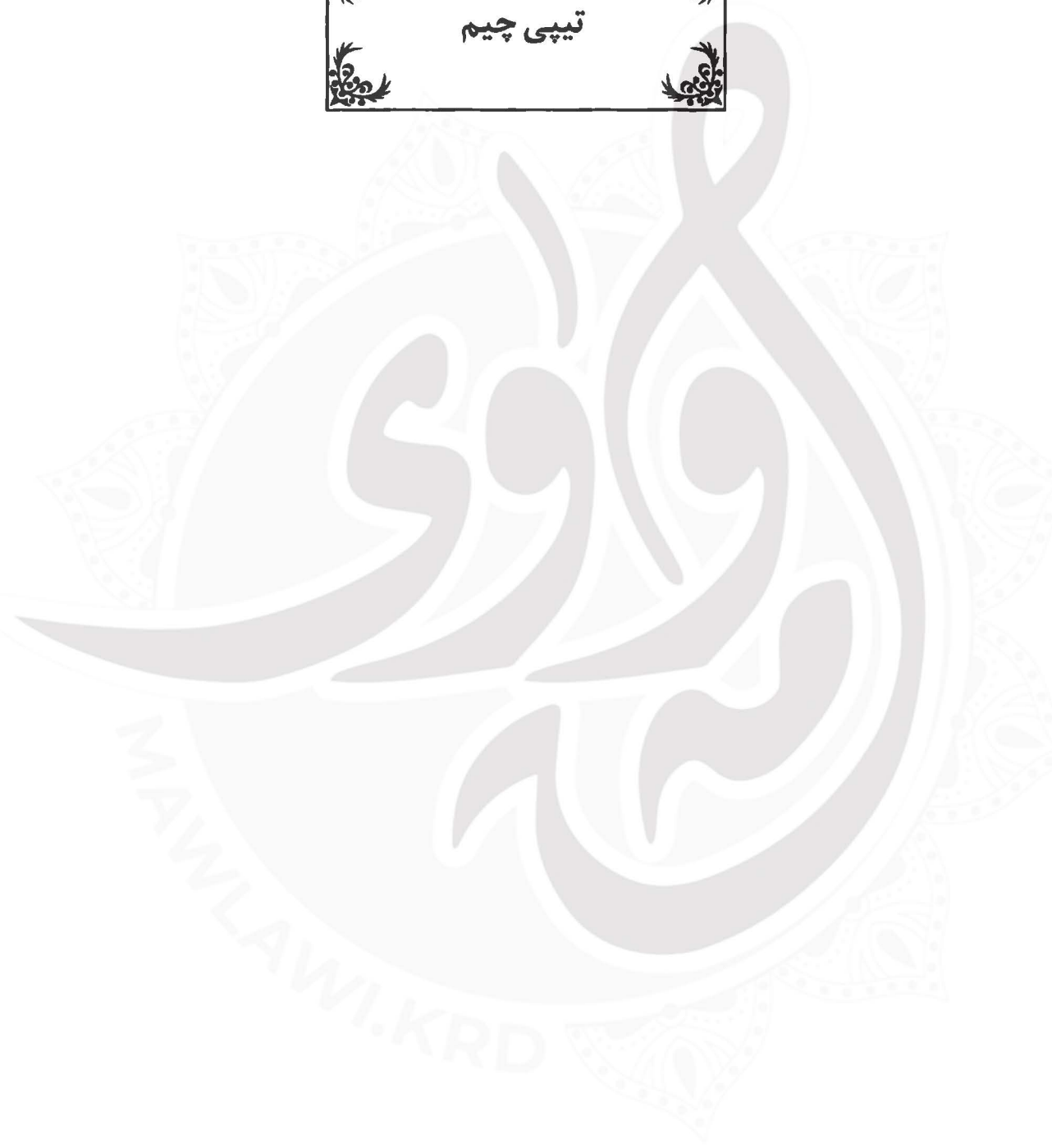

[۸]

- (۱) مهولهوی لهم دوو شیعهی داگلهیی له دۆستیکی هیچ لێ نه هاتوی نه کا.
(۲) واته: له بهر بی کەسی خۆم تۆم کرد به کەسی خۆم، که چی تۆ نه به کەس بووی بۆم
وه نه به نیوه کەس وه ره نجم بی هووده بوو.
(۳) توفهیل: «طفیل»، خزمه تکارو شوین که وتوو. واته: من به راستی و دل پاکي سه ری
خۆم کردوو به خزمه تکارو شوین که وتوو تۆ وه خۆم کردوو به مهجنوونی تۆ تۆم
کردوو به لهیلی خۆم.

تیپی چیم

MAWLAWI.KRD

[۱]

چون وه لگ شادس (۱)

چون وه لگ شادی من وای دووری له ییل
 وه یشووم بهرد تهو ههرد نهو رشتهی سو ییل (۲)
 گیچ سهر کاوان جه سه ردهی بین که ییل
 بو مه دان چون بو ی بی وه فایی له ییل (۳)
 بی دهس بی چنار زیز خاتر ریش
 بهل خاکیش که رو وه سه ردا په ی ویش (۴)
 وی کوئل وهی وه کوئل په ی زهردان دهرد
 ماساو نه سهراو ریژان هه رزان که رد (۵)

[۱]

(۱) مهولهوی ئەم غەزەلە ی بۆ دۆستیکێ جافی نار دووه که له کورستان ماوه تهوه له گه ل
 عیلا نه گه زاوه تهوه بۆ گهر مه سیتر، داوای لی نه کا که بگه رپته وه و پینی نه لی دره نگه.
 (۲) وه لگ: گه لا. وا: با. وه یشووم: وای شووم، بای نه گبهت، مه بهس بای سارده. نهو
 رشته: تازه رهنگ کراو. سو ییل: سهیل، نه سیتره یه که پایزان نه که وی. واته: وه ک چون بای
 دووری له ییل گه لای دره ختی شادی منی وه راندووه، سارده بای پایزیس گه لای داره
 زهرد هه ل گه راوه کانی بردووه به کیوانا، مه بهسی نه وه گه لا به داره وه نه ماوه و زستانی
 نزیک بووتوه.

(۳) گیچ: پیچ و نه سرم. کاوان: به رزایی یه کان. که ییل: پپ. بو: بوون. واته: پیچ و لوفه ی
 شاخه کان پپ بوون له سه رما، وه بو نی سه رمایان لی دیت وه ک بو نی بی وه فایی یار.
 (۴) واته: دار چناره کان له بهر نه وه که گه لایان داوه ریه، بی دهس که وتوون و زویرو
 بریندار بوون، ئیتر مه گه ر گل بکه ن به سه ری خو یانا له بهر دارزانی بهر گه که یان.
 (۵) وی کوئل: بی یه کوئل. زهردان دهرد: نه وانه تووشی زهردووی هاتوون. ماساو: ماسی.
 ریژان: که وتن. واته: دار بی یه کوئل کان له بهر سه رمای پایز دهردو به لا چوه ته کوئیان، وه
 نه وه نده ورده گه لای تالیان داوه راندووه بۆ ناو رووباره کان، ماسی یه کان هه موو مردوون.
 که وتوونه ته سه ر ناو، وه ماسی زۆر بووه بۆ نه وانه ی گرفتاری دهردی زهردووین و

کۆچ کەردەن خاسان، چیه‌ری ئیلاخان
 داوۆ وە هەمدا دیسان نە داخان^(۱)
 رۆی حەشر دووری گەردەن بی گەردان
 بی‌واده پیر کەرد کاوان سەر هەردان^(۲)
 هەور نەو زار زار کلاو ئەو کلاو
 مە گیلۆ ئەسەرین مەپژۆ وە تاو^(۳)
 ماچی ئەویش دەرد هیجرائش وەردەن
 یا چون من بالای نازیز گوم کەردەن^(۴)
 وینە ی عوقدە ی پیچ ریشە ی ئەروا و دل
 بەستە بۆ جە نم خووی مۆبەت زەنگل^(۵)

پێوستیان بە ماسی یە تەماشای بکەن تا چاک ببنەو. وە لە کوردەواریدا مەشهورە
 زەردووی دار سەیری ماسی بکا چاک ئییتەو و دەردە کە ی تووشی ماسی یە کە ئەییت.
 (۱) خاسان: جوان خاسە کان. چیه‌رە: روو. ئیلاخ: کۆستان. داوۆ وە هەمدا: داویانە بە یە کا.
 واتە: هەموو روۆخسار جوانە کان لە کۆستان کۆچیان کردوو و هاتوونە تە خوار لە بەر سەرما،
 وە ئەو کۆستانانە دیسانەو لە داخی کۆچ کردنی کچە شوخە کان روویان گرز کردوو تەو.
 (۲) رۆ: رۆژ. واتە: دووری نازیزە گەردن بی گەردەن کان کە ئەو نەندە ی رۆژی حەشر
 ناپەختە لای شاخە بەرزە کان، ئەو شاخانە ی بی وادە پیر کردوو و سەریان سپی کردوو.
 مەولەوی لە م شیعەر یا تەشبیهتیکی زۆر ناسکی کردوو: شاخە کانی شوبهاندوو بە
 ئینسانی دلدار، وە بەفری قەلەپۆپە کانیانی شوبهاندوو بە موری سەری دلدارە کان کە
 لە بەر خەم خەفت بی وادە سپی بووین
 (۳) نەو: نوێ، تازە. زار زار: بە عاجزی و زویری یەو. کلاو: بەرز ی. مە گیلۆ: ئە گەپێ.
 مەپژۆ: ئەپژۆ. واتە: هەوری تازە بە عاجزی یەو بە سەر بەرزایی یە کاندای ئە گەپێ و بە تاو
 فرمیسک لە چاوە کانیەو ئەپژۆ.
 (۴) ماچی: ئەلێی. وەردەن: خواردوو. واتە: ئەلێی ئەویش دەردی دووری چەشتوو،
 یان وەك من بالای نازیزی گوم کردوو و ئە گەپێ و ئە گری.
 (۵) عوقدە: گری. ئەروا: ئەرواح، گیان. بەستەبۆ: بەستییسی. خوو: ئارەق. زەنگل:
 زەنگلە. مەعنای ئەم شیعەر و شیعری دوا یی پێکەو دێ.

سیلسیلهی پیچ پیچ زولف نازاران
 زهنگله بهستهوه جه دانهی وارن^(۱)
 قازان چون یاران ئاواته خوازن
 قهتاره بهستهن مهکهران رازان^(۲)
 بی لهیل، ئاخ، ئامی، جه ئیلاخهوه
 پهی ئاخ داخ تهك دان به «ئاخ داخ» وه^(۳)
 جهیرانان گهل گهل تازه کهردهن مهیل
 فەر وستهن ئه و زید پای ههردهی دوجهیل^(۴)

(۱) سیلسیله: زهنجیر. وارن: باران. واته: هه ره وه کو چۆن ریشهی گیان و دل به نمی
 ئارهقی خوۆشهوستی و مهیلی ئازیزان گری ئه بهستی و ئه پیچری بهیهکا، ههروهها
 زهنجیرهی زولفی یارانیش قهتره ی بارانی وهك زنگله پیا شوپ بووه تهوه. چۆنیهتی و
 جوانیی ئه م شوبهاندنه به بیر کردنه وهیه کی ورد نه بی دیار نادا، چونکه له لایه کهوه
 ته شیبهی «محسوس» به «معقول» وه له لایه کی ترهوه ته شیبهی «مرکب» چونکه چ له
 لای «مشبه» وه چ له لای «مشبه به» یه وه هه ر دیمهن سه رنج ئه درتت.
 (۲) قازان: قازه کان. مهکهران رازان: قسه ئه کهن. مهعنا ی ئه م شیعه ره و شیعی دیوایی
 پیکه وه دی.

(۳) ئامی: هاتن. تهك دان: پالیان داوه. ئاخ داخ: کیوئکه له نزیکه قهسری شیرین. واته:
 قازه کانی کوستان له بهر سه رمای زستان هاتنه وه بو گه رمه سیتر، وه وه کو هاو پری یانی
 موشتاق ریزان به ستووه و قسه ئه کهن، به لام داخی گرانم له یلیان له گهل نه بوو، به داخ و
 حه سره ته وه به ته نیا هاتنه وه، وه داخی بی له یلیدا پالیان داوه به کیوی ئاخ داخه وه. له
 هه ندی نوسخه دا له جیاتی «جه ئیلاخه وه» نووسراوه «جه له یلاخه وه». له یلاخ
 ناوچه یه کی کوستانی یه له کوردستانی ئیران.

(۴) جهیرانان: ئاسکه کان. فەر وستهن: فهریان خستووه ته. زید: نیشتمان، جیگای له
 دایک بوون. دوجهیل: شوئنه کهی مه جنوونی له یلا، مه بهس لیره گه رمه سیتره. مهعنا ی ئه م
 شیعه ره دوو شیعی دیوایی پیکه وه دی.

چەم سىياوھەكەي وە ناز دىياكەم
 سەر رەوئىلەكەي جە رەم جىياكەم^(۱)
 ھالاي سەرمەستەن وە شىنۆي لەيلاخ
 بۆي نەو پايزش نامان وە دەماخ^(۲)
 شەمال شۆ ھۆر كەر بدەر بىن درەنگ
 سەيل و تەم زەردى دىدەو دىل و رەنگ^(۳)
 ھوونەي سەيل چەم وە شەتاواندا
 تەم دىل وە رووي زاخان كاواندا^(۴)
 زەردى رەنگ نە وەلگ نەوتوول نەمامان
 تاليش مالووم بۆ نەوپايز نامان^(۵)

(۱) وە ناز دىياكەم: بە نازەو رەوانىوھەكەم. سەر رەوئىل: سەر گەلە. رەم: گەلە. لە ھەندى ھوسخەدا لە جىياتى «دىياكەم» و «جىياكەم» نووسراوھ «دىياكە» و «جىياكە» وە لە جىياتى «سەر رەوئىلەكەي» نووسراوھ «سەر دەلىلەكەي» واتە: پىشەنگى رىنگا پىشان دەرەكان.
 (۲) ھالاي: ھىشتا. شىنۆ: شىنە. واتە: ئاسكەكان كۆمەل كۆمەل مەيليان تازە كر دووھتەو ھاتوونەتەو ھەم بۆ گەرميان و فەرۇ بەرەكەت تىان خستووتە مەنزىگەي ياران، كەچى لە گەل ئەم سەرماو سۆلەدا كە كۆچى بە ھەموو ھاوينە خۆرەكان كر دووھتەو بۆ گەرمەسىر، ھىشتا ئاسكە چاۋرەشەكەي مەن سەرمەستى شىنەي كوئىستانەو بۆنى پايز نەي داوھ لە كەللەي. مەبەسى مەولەوى لە ئاسكەكان دەستەي نازاران، وە مەبەسى لە ئاسكەكەي خۆي خۆشەويستەكەي خۆبەتى.

(۳) شۆ: بېرۇ. بدەر: بدە. مەعنەي ئەم شىعەرەو دوو شىعەرى دوايى پىكەوھە دى.

(۴) ھوونە: بە خور رۆيشتەن.

(۵) لىش: لىي. مالووم: مەعلووم، ئاشكرا. واتە: مادەم ئازىز ھىشتا ئاگاي لە سەرماي پايز نى، شەمال تۆ بە بىن تەفرە پىدان ھەلسە بېرۇ لافاۋى چاۋەكانم و تەمى دىل و زەردىي رەنگم لە گەل خۆت بى، لافاۋى بە خورى چاۋەكانم ھەل كە بە چەمەكاندا، تەمى دىلەكەم بىنرە بۆ شاخەكان، زەردى رەنگىشم بدە لە گەلەي توولە نەمامە تازەكان تا ئازىز سەيىرى

مه پهرسو بهو مهیل بی سامانهوه
 های چ خه بهرن جه دامانهوه^(۱)
 واچه پر جه تو جه وی فهراموش
 من دیم، تو حالش نه ژنهوی وه گوش^(۲)
 دیدهش یه ند خه یال بالات بی تیش دا
 راگهی خاو نه بی بویه رو پیش دا^(۳)
 یه ند گیلان بهو دهر د شهر نه دهر وون دا
 با بوی دهر د مارو وه رووی هامون دا^(۴)
 زایفیش گره وه جه کا به رده بی
 بای هه ناسهی سهر د گیچ پیش وه رده بی^(۵)

نهم لافاوو ته مو گه لا زهردانه بکاو بوی دهر که وی که وه رزی پایز هاتووه، به لکو ئیتر ماتل
 نه بی له کوستان و بگه رپته وه بو لامان.

(۱) های: نهمه. مه عنای نهم شیعره و شیعی دوا بی پیکه وه دئ.
 (۲) واچه: بلئی. وی: خو. نه ژنهوی: نه بیسی. واته: نهی شه مال که تو لافاوی چاومت
 ههل کرد به چه مه کاناو ته می دلتم بهرز کرده وه به شاخه کاناو گه لای نه ونه مامه کانت به
 رهنگی زهر دم ره گ کرد، نهو دوسته مهیل بی نه ندازه یه لیت نه پرسئ دهنگ و باسی
 دهشت چیه، تیش بی بلئی عاشقه که ت که پر له خو شه ویستی تو له خوئی خالی و بی
 ناگایه، من به چاوی خویم دیم حالی نه وه ندنه ناخوش بوو یا خوا تو به بیستن نهی بیسی.
 (۳) یه ند: نه وه ندنه. راگه: رنگا. خاو: خه. بویه رو: تی په ری. واته: / چاوه کانی نه وه ندنه
 وینهی بالای تو یان تیابوو رنگهی خه ویان تیا نه نه بووه وه پیا یانا تی په ری بی، وه خه وی لی
 نه نه که وت.

(۴) گیلان: گه پراوه. مارو: دیتی. هامون: دهشت و دهر. واته: به دهر دئ له دهر وونه وه
 سهر کرد و یه وه نه وه ندنه گه پراوه، با بونی دهر ده که ی دیتی به ولاتا.

(۵) زایفیش: زه عیفی. گیچ: خول. واته: نه وه ندنه لاواز بوو بوو لاوازیه که ی گره وی له کا
 برد بوه وه بای هه ناسهی سارد خولی بی خوارد بوو.

گىچ مەۋەرد پۈۈشش بە ھەناسەۋە
سروەى پۈۈش مەۋات جەرۋى تاسەۋە: (۱)

ئازىز شۇخ شەنگ شىرىن تارەنى
ئاهۋى بى ئاهۋى ۋەش رەفتارەنى (۲)

جەلەۋ جەلەۋ گەل سى تە تاران
دىن دىدە كەت ۋە چەم مداران (۳)

ئىلاخان سەردەن بازشان، ئامان
گەر مەسىر ۋە شەن بۆرى ۋە دامان (۴)

تا گىران ياران ئاهون رەم رەم
باجت ۋە گەردن، خەراجت ۋە چەم (۵)

(۱) گىچ مەۋەرد: خولى ئەخوارد. سروە: ئەۋ دەنگەى لە پۈشەۋە دىت بە دەم باۋە.
مەۋات: ئەىوت. مەئەنى ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرى دۋاىى دا دى.

(۲) تار: تاق كەۋتن. ئاهۋو: ئاسك. بى ئاهۋو: بى عەيب. واتە: پۈۈشى لەشى عاشقە
داماۋە كەت خولى ئەخوارد بە دەم باى ھەناسەى ساردەۋە، ۋە بە سۆزۈ ئىشتياقەۋە
ئەىوت ئازىزە كەم تۆ ئاسكىكى جوانى شۇخ شەنگى بى عەيبى، ۋە زۆر جوان تار
ئەكەۋى لە ئاسكە كانى تر.

(۳) جەلەۋ جەلەۋ: جەلەب جەلەب، كۆمەل كۆمەل. سى تە تاران: ئاسكە تاتارى يە
سى يە كان. دىن: دىتن. ۋە چەم مداران: چاۋە پىنى. واتە: گەلە ئاسكە سى يە تاتارى يە كان
چاۋە پى چاۋ پى كەۋتنى چاۋتن.

(۴) بازشان: بە جى يان پىلە. ۋە شەن: خۇشە. بۆرى. ۋە رەۋە. واتە: كويستانە كان ساردن،
دە خىلتم دەسىان لى ھەل گرە، گەرميان خۇشە ۋە رەۋە بۆ داۋىنى چىا.

(۵) گىران: بگرن. رەم رەم: رەۋگ رەۋگ. چەم: چاۋ. واتە: ۋە رەۋە بۆ گەرميان تا كۆمەلى
ئاسكە كان - كە يارە كاتتن - باجت بگرنە ئەستۆى خۇيان ۋە خەراجت لە سەر چاۋ بۆ دانىن ۋە
بۆت بەپىن. مەۋەلەۋى كە باسى گەردن ۋە چاۋ ئە كا ئەۋى ئىشارەت بۆ ئەۋە بكاكە جوانى
گەردن ۋە چاۋى ئاسك بە ناۋبانگە.

[۲]

چهرخه یه تۆنی^(۱)

چهرخه یه تۆنی ئەی مه یله کهردی
 بهخته یه تۆنی شادی ئاوهردی^(۲)
 خه مه فرسه تی، ئامانه زامان
 ده رده مۆله تی نامه ی له یل ئامان^(۳)
 ته حریر خورده ی ریحان بیزه کت
 ته قریر شیرین شه کهر ریزه کت^(۴)
 یاوا وه سهروه خت خه سته ی ده رده کت
 مه له م دا نه زام دووری کهرده کت^(۵)

[۲]

(۱) مهولهوی جارکیان نه روا بو «ته وئله» بو زیاره تی شیخی «بهالدین»^{رحمه الله} چه ند روژی له وئ ئەمیینه وه، به لام چونکه شیخ نه خوش نه بی ناتوانی چاوی پی بکه وئ، له و بهینه دا شیخ نامه یه کی بو ئەنیرئ وهه والی نه پرسئ، ئەمیش به م شیعرانه وه لامی ئەداته وه.
 (۲) چهرخه: ئەی فه له ک. یه تۆنی: ئەمه تۆی. کهردی: کردت. مه عنای ئەم شیعره و شیعی دیوایی پیکه وه دئ.
 (۳) خه مه: ئەی خه م. ده رده: ئەی ده رد. ئامان: هاتوه. واته: ئەی فه له ک ئەمه تۆ بووی ئەم مه یله ت له گه ل کردم، وه ئەی به خت ئەمه تۆ بووی شادی و خوشیت هیئا، توخوا سا ئەی ده ردو خه م مۆله تم بدن نامه ی له یلم بو هاتوه با بیخوئنه وه.
 (۴) ته حریر: نامه ی نووسراو. خورده: ورد. ریحان بیز: ئەو خه ته ی که خه تیریحانی له بهر چا و نه خا. «ریحانی» جوړه خه تی که. ته قریر: قسه. شه کهر ریز: ئەوه ی شه کهری لئ نه وه ری.
 (۵) دووری کهرده: ئەو زامه ی که دووری کردوویه. واته: ئەی خوشه وسته که م نامه خه ت ورده کت گه یشت که ئەوه نده جوان بوو خه تی ریحانی له بهر چا و نه خست، وه قسه جوانه کانت هانت که شه کریان لئ نه وه ری وه که وتنه فریای دوسته کت که گرفتاری ده رده ت، وه بوون به مه له م بو ئەو برینه ی که به هۆی دووری تووه په یدا بوون.

من کینان خامت وه یادم که ردهن
 حوسنت زیاد بو پهی دلان به ردهن^(۱)
 جه مینت هر سات نه جه لایئ بو
 هر جه لا پهی من وه به لایئ بو^(۲)
 نیم نیگات ره فیق تیر نه ندازی بو
 دلهی من نیشان نه جان بازی بو^(۳)
 واتم مهیل دل، پهی که سئ که سهن
 جه تن خوای سو حبت زاهیری وه سهن^(۴)
 خه یالم که فتهی ئاسانه کهی تون
 چ حاجت زاهیر ئاماو ئاموشون^(۵)
 دیام خهیر دووریت زورش ئاوه ردهن
 ئامانئ به لکم ئینه چه پ گهردهن^(۶)
 هر پاسه شادیش نیهن بهینه تش
 بهل بی به قا بو سزاو مهینه تش^(۷)

- (۱) کینان: کیم. خامت: قهلمه کهت. واته: من کیم قهلمه کهی تو هیئاومیه ته وه یاد، یاخوا جوانیت همیشه روو له زیادی بی بو فراندنی دلی دلداران.
- (۲) جه مین: جه بین، روخسار. سات: سه عات. واته: یاخوا روخسارت هر تاوی تیشکیک بداته وه، وه هر تیشک دانه وه یه کی به لایه ک بی بو من.
- (۳) جانبازی: گیان بهخت کردن. واته: یاخوا همیشه روانیت به لاچار وه ک تیر ته قاندن واین بو کوشتنی یاران، وه دلی منیش بی به نیشانهی و له گیان بهخت کردنا بی.
- (۴) تن خوا: جیاتی. وه سهن: به سه. مه عنای ئه م شیعه وه شیعی دوایی پیکه وه دی.
- (۵) که فتهن: که وتوو. واته: وتم بو که سئ که س بی خو شه وستی دل به سه و پیوست به هاتنی خوئی ناکا، منیش خه یالم همیشه له بهر ده رگای تودا که وتوو، ئیتر چ ئیحتیاجی به کم هه یه بو هات و چ ی ئاشکرا.
- (۶) دیام: سه یرم کرد. ئامانئ هاتم. مه عنای ئه م شیعه وه دوو شیعی دوایی پیکه وه دی.
- (۷) هر پاسه. ههروه ک. بهینه ت: وه فاو بهین.

سیر ساوون وە چەم ئەو پالای بی گەرد
 چیش ھەر زیاد کەرد دەرد وە بان دەرد^(۱)
 وەشلە وە مەینەت وەخت مەھجووری
 سەد رەحمەت ئەو قەبر دووری و رەنجووری^(۲)
 ئەر سەد تۆی دەروون پەریت قەقنەس بی،
 یانە ی دڵ وە یاد ئاوا بی بەس بی^(۳)
 ئیسە ھەسرەتان، بێم بەد ئەندیش
 ھەر یەك جە لایئ مەکیشۆم پە ی ویش^(۴)
 خوسوس تۆ وە ی رەنگ مەوینوون دلگیر
 چمان دەروونم مەپیکان وە تیر^(۵)

(۱) سیر: تیر. ساوون: بسووم. پالای: کەوش. چیش: کەچی. واتە: بەلام دیتم سوودی نیە، دووریت زۆری ھیناوە بۆم، وتم با برۆم، ئەمە خواپە گەردوون وەك خۆشی یە کە ی زۆر دەوام ناکا، بەلکو سزاو مەینەتیشی زۆر درێژە نەکیشی وە چاوم بە یار بکەوئ و تیر تیر کەوشە بی گەردە کانی بێنم بە چاوە کانما، کەچی دەردی زیاد کردم و چاوم بە یار نە کەوت.
 (۲) وەشلە: خۆزگە. ئەو: لە. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعری دواپی پیکە وە دئ.
 (۳) ئەر سەد: ھەرچەند. تۆی دەروون: تۆی ناو سەك. پەریت: بۆت. واتە: خۆزگە بە دەردو مەینەتە کە ی زەمانی دووری، وە رەحمەت لەو گۆرە تاریکە ی فیراق کە ئەوسا تیا ئەژیام، ھەرچەند ناوسکم بۆت سووتابوو، وە بووبوو بە قەقنەس، بەس نەبوو مائی دلەم بە یاد کردنە وەت ئاوەدان بوو.

(۴) بێم: ترس. بەد ئەندیش: رەقیبی نیاز خراب. مەکیشۆم: رام ئەکیشی. واتە: ئیستە داخ و خەفەت و ترسی بەدکار ھەریە کە لە لایە کەوہ رام ئەکیشن بۆ لای خۆیان.
 (۵) وە ی رەنگ: بە رەنگی. مەوینوون: ئەبێنم. چمان: وائەزانم. مەپیکان: ئەپیکن. واتە: بە تاییەتی تۆ بە رەنگی خەفەتبار ئەبێنم وائەزانم دلایان بە تیر پیکام. ئەش گونجئ شیعەرە کە بەم جۆرە بی: «چەمان دەروونم... تاد» چونکە لە نووسینی کۆنی کوردی دا لە جیاتی جوولە «حرکە» تیپ «حرف» دانە ئەنرا وەك ئیستا، «چمان» و «چەمان» وەك یەك ئەنووسران. بەم پێیە مەعنای شیعەرە کە بەم جۆرە ی لئ دیتەوہ: بە تاییەت ھەر کە تۆ بەم

دَلْ خەرىك مەوج گىجىچاۋ دەردەن
 زوانم دايم وىردش ئەى فەردەن: (۱)
 من نە بوون ئازىز گەردەن بلوورى
 كىن رەحمەت كەرۆ ۋەسلش نە دوورى (۲)
 خاس بى ئەر سەد جار شادى ۋە باد بىم
 دووراۋ دوور ۋە دىن ئاسانەش شاد بىم (۳)
 ئىسە ھا فەلەك كەلەك بەستە ۋە
 تۆرداۋ دووريش ھا ۋە دەستە ۋە (۴)
 خەفەت ۋادە تەن، مەينە تان سا دەى
 ۋەخت بارانەن ئەسرین دەى پەى كەى (۵)

﴿﴾

رەنگە ئەيىنم، چاۋە كانم دلم بە تىر بىرىندار ئەكەن، چونكە ئەو چاۋپى كەۋتتە ئەبى بە ھۆى
 خەمبار بوونى دلم.

(۱) وىرد: دوعاى سەرزمان. مەبەس قسەيەكەكە ھەمىشە بووتىتە ۋە. مە عنای ئەم
 شىعرە ۋە شىعرى پاشە ۋەى پىكە ۋە دى.

(۲) نە بوون: نەبم. كىن: كىيە. كەرۆ: بىكا. واتە: دلم گرفتارى شەپۆلى دەلىياى دەردە ۋە
 ھەمىشە وىردى سەرزمانم ئەۋەيە ئەلئىم: ئازىزە گەردەن ۋەك بلوورى بىن گەردەكەم، من
 نەبىن چ عاشقىكى تر ئەۋەندە چارە رەشەكە بە يار گەيشتتەكەى خۇزگە بە دوورى بخوازى
 لە بەر ئەۋەكە ھىچ كەللكىكى لە خۆى دەسگىر نەبووبى.

(۳) باد: با. بىم: بووم. واتە: باش بوو جاران ھەرچەند شادى ۋە خۇشىم درابوويە با، بەلام
 خۆ ھىچ نەبىن دووراۋ دوور دلم بە دىتنى بەر دەرگاگەى خۇش بوو...

(۴) واتە: كەچى ۋا ئىستە گەردوونى چەپ گەرد كەلەكى بۆ نامەۋە تۆرداۋى دوور
 خستتە ۋەى گرتوۋە بە دەستىە ۋە. مەبەسى مەولەۋى ئەۋەيەكە تەۋئلە بەجى ئەھىلى ۋە
 ئەگەپىتە ۋە. كۆكردنە ۋەى «كەلەك» كە پىي ئەپنەۋە لە ئاۋ، لە گەل «تۆرداۋ» كە ھى ماسى
 گرتتە، تەعبىرىكى ناسكە لەم شوپنەدا چونكە گەلى جار ماسى گر سوارى كەلەك ئەبى ۋە
 ئەچى بۆ ماسى گرتن.

(۵) پەى كەى: بۆكەيت ھەل گرتوۋە. مە عنای ئەم شىعرە ۋە شىعرى پاشە ۋەى پىكە ۋە دى.

ئازیزت ئاستەن ھا ۋە دماۋە
تەنە بۆبى گيان سا شو ۋە راۋە (۱)

[۳]

چىشەن پەشىۋىم (۲)

چىشەن پەشىۋىم: ماتەمى دلەن
يا كزەى ئاماي نامەى بولبولەن (۳)

(۱) ئاستەن: بەجى ھىشتوۋە. دما: دوا. تەنە: ئەى لەش. بۆ: بى. واتە: ئەى خەفەت ئىتر ۋادەتەۋ ئەى مەينەت دابارى بە سەرما، ئەى فرمىسك نۆش سەرەتە خۆت بۆكەى ھەل گرتوۋە، ۋەك باران دارژى، چونكە ئازىزان - كە گيانمە - لاي يار بە جى ماۋە لەشم بە تەنياگەرپراۋەتەۋە. مەولەۋى ئەنجا روو ئەكاتە لەشى ۋىپى ئەلن ئەى لەش تۆش بە بى گيان بى بە رپوۋە. لە شىعەرەكانى لەمەۋياشيدا روۋى قسەى ئەكاتە گيان ۋە لەگەل ئەۋ ئەدوۋى.

[۳]

(۲) بولبول شاعرئىكى بەرزى ھاۋچەرخى مەولەۋى بوۋە ھەزى لەكچىكى مەولەۋى كردوۋە، بەلام ھەزەكەى دەرئەبىرپوۋە تا مەولەۋى كچەكەى ئەدا بە شوۋ، جا ھاتوۋە قەسىدەيەكى پەر لە عاجزى ۋە دوغاي شەپرى بۆ مەولەۋى نووسىۋە، مەولەۋىش لە ۋەراما ئەم قەسىدەيەى بۆ ئەتيرى. ۋا لىرەدا بەر لەۋەى كە لە قەسىدەكەى مەولەۋى بىكۆلىنەۋە قەسىدەكەى بولبول ئەنوسىنەۋە:

نیشانەى نارك نىگاي نازاران	يانى سەر دەفتەر سوپاي خەمباران
ۋەغەلەت مەشھور حال زان دەردان	پەى ۋىت ۋەرىا كەرد ھەناسەى سەردان
نەتىجەى قىياس «قىضەى» «قىضاى» تۆ	تەدبىر چەند دل پى نارەزاي تۆ
بىزىسكەى ناسۆر دەرد جەستەى من	كزەى كولىباى زام تۆ زار بەستەى من
گەردەلوول گىچ ھەناسانى سەرد	دوور نىەن بوزۆت نە سەد گىچ دەرد
فەلەك ۋە كورورەى مۆرەى ساختەى دەرد	پەى تەفرەقەى ۋەسل بشانۆيەك نەرد
وزۆت نە گىچاۋ مەينەتان خەم	رۆى شادى، روۋى ۋەسل نەۋىنى ۋە چەم
تا ئاۋاخانەى دل نەكەللەى سەر بۆ	ئانە شىرىنەن ئەۋەل چەمەر بۆ
پەى گەرمى كورورەى مەيل دەروونت	ھەناسەى سەردم ئاما ئەۋ شوونت

(۳) چىشەن: چىە. ماتەمى: خەفەتبارى. ئاما: ھاتن. واتە: ھى چىە ۋا پەشىۋم، ھەر خۆم خەفەتبارم، يا كزەى ھەناسەى ساردى بولبولە لە نامەكەيەۋە سەرى داۋە؟

شاهید دانای گردین نه حوالان
 وهسن پهی راسی عهرزهی مه لالان^(۱)
 ئیش هام فهردم، ئیش ویم زانان
 دهرده هام دهردم، دهرده ویم زانان^(۲)
 بهلام تو قهزاو بی ته دبیری ویت
 کهردهن پیته ئانا هرچی کهردهن پیته^(۳)
 کهی تو خه یالیت وه دهر وون ئاوهرد
 هانات کهردهن، من بی مه یلیم کهردهن^(۴)
 تا ته سیری بو پهری شهو نالهت
 یا پهی هه ناسهی سوب دو عاو لالهت^(۵)
 گو یا جه لاویت دهر وونت ئیشان
 بهد دو عایت کهردهن ته سدیمت کیشان^(۶)

- (۱) دانا: زانا. گردین: هه موو. وهسن: بهسه. واته: نهو خویبهی که ئاگاداری هه موو شتیکه، بهسه بو ئیسپات کردنی راستی ئه م قسانه م که به عاجری به وه بو تی نه که م.
- (۲) ویم: خوم. زانان: زانیوه.
- (۳) ویت: خوت. ئانا: نه وه ته. هر چیو: هرچی. واته: به لام تو یه که م قهزاو قه دهری خواو دو وهه م بی سه رو به ریی خوت نه وه یان پی کردی که پی یان کردی.
- (۴) هانات کهردهن: هاوارت هیتا بو من. مه عنای ئه م شیعه ره و شیعی دواپی پیکه وه دی.
- (۵) پهری: بو. واته: کهی تو خه یالیتی وات به دلآهات و دهسه و دامینی من بو ویت و من به گویم نه کردی، تا لالانه وه هاوارو نالهی شهوت کار بکا له حوزووری خوادا، یا هه ناسه ساردی ته ک دو عای به یانی یانت نه نجامیکی بی.
- (۶) لاویت: لای خوت. ئیشان: ئیشاوه. ته سدیم: زه حمهت. کیشان: کیشاوه. مه عنای ئه م شیعه ره و دوو شیعی پاشه وهی پیکه وه دی.

من رۆی مامه‌له‌ی گردین خاس و کهس
 جه و راسه بازار شاره‌که‌ی ئەله‌س^(۱)
 جه سەر دووکانچه‌ی شای سەر توجاران
 هۆر گرتم کالای به‌لای نازاران^(۲)
 نامان نه‌گۆشت مەر فەرده‌که‌ی من
 فەرد وەش مەزمون بی‌گەرده‌که‌ی من:^(۳)
 نەر هەر سات دەر دێ دەر دێ و تەر چه‌نی
 به‌یۆ ماچوو ئاخ په‌ی دەر دێ هەنی^(۴)
 یه‌کیۆن جه لام شادی و رهنجوری
 که‌یفی و بی‌که‌یفی نزیکی و دوری^(۵)

(۱) رۆی: رۆژی. خاس: به‌رامبه‌ری «عام»، مه‌به‌س پیاوی خوایه، هه‌روه‌ها وشه‌ی «که‌س» یش به‌م مه‌عنایه. ئەله‌س: «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ» ئەو رۆژه‌ی که‌ خوا له‌ عاله‌می نەر و احدا قسه‌ی له‌ گه‌ل‌گیانی هه‌موو که‌س کردو موسولمان و کافر له‌ یه‌ك جوئ نه‌بوونه‌وه.
 (۲) شای سەر توجاران: مه‌به‌س خوایه. هور گرتم: هه‌لم گرتوه. واته: گوايه لای خۆت دلت ئیشاوو دوعای شه‌رت لێ کردووم، به‌لام له‌ خۆرایه‌ی زه‌حمه‌ت کیشاوو، چونکه‌ من خۆم له‌و رۆژه‌دا که‌ له‌ راسته‌ بازاری شاری «الست بریکم» دا هه‌ر که‌س خه‌ریکی مامه‌له‌ کردن بوو، چوو مه‌ سەر دووکانچه‌ی شای سەر بازرگانان و پارچه‌ی به‌لای نازارانم بۆ خۆم هه‌لبژارد، مه‌به‌سی ئه‌وه‌یه‌ له‌ رۆژی ئەزهدا که‌ خوا چاره‌نوسی دیاری کرد ئەو دەر دو به‌لای به‌رکه‌وتوو و ئیتر باکی نیه‌ له‌ دوعای شه‌ری که‌س.

(۳) مەر: مه‌گەر، بۆچی. مه‌عنا‌ی ئەم شیعره‌ له‌ گه‌ل‌شیعری پاشه‌وه‌ی دا دێ.

(۴) چه‌نی: له‌ گه‌لی. به‌یۆ: بی‌ت. ماچوو: ئەلێم. هەنی: دیسان. واته: تۆ که‌ دوعای شه‌رم لێ ئەکه‌ی بۆچی شیعره‌ بی‌گه‌رده‌ خۆش مه‌عناکه‌ی منت نه‌یستوو که‌ ئەلێ ئەگەر هەر سه‌عاتێ دەر دێکم توش بی‌و دەر دێکی تریش به‌ دوا دا بی‌ت، هیشتا تیری پی ناخۆم ئەلێم خۆزگه‌ دەر دێکی تریشم توش به‌تایه‌.

(۵) یه‌کیۆن: یه‌یککه‌. رهنجوری: خه‌فه‌تباری.. مه‌عنا‌ی ئەم شیعره‌ و دوو شیعری

پاشه‌وه‌ی پێکه‌وه‌ دێ.

مەر چون تۆ ھەلۆای مەحبەت خامی
 قەباي عەشق دل پشت ناتەمامی (۱)
 ۋەشى و ناۋەشى تەفاوت زانو
 مەلئ نەزانۆ ھەر پەلئ شانۆ (۲)
 مەیل و قین ھەردو ھەر جە شەخسپون
 جەریمە و خەلات شپۆەى كەسپون (۳)
 لا ھۆر كەردە جەو، پەى ئید تەماشا
 بە و شاد، پید ناشاد «كلا و حاشا» (۴)
 سا ھەر دۆعا كەر با چەرخ چەپ كەرد
 تا تاقەتش ھەن ھەر بشانۆ نەرد (۵)

- (۱) چون: یەككە وەك. ھەلۆا: ھەلۆا، شیرینی. خام: کال. قەبا: كەوا.
 (۲) زانو: بزانی. مەلئ: مەلە. پەلئ: پەل. شانۆ: بوەشینئى. واتە: شادى و خەفەت و
 نزىكى و دورى لە لاى من وەك يەك وان، مەگەر يەككى وەكو تۆ كە ھەلۆای
 خۆشەوئستى دۆستانى كال بئى و پشتەكەواى عەشقى نا تەواو بئى، فەرقى خۆشى و
 ناخۆشى بكا وە لە دەلایى عەشقا مەلە نەزانى و ھەر پەل بوەشینئى، ئەگینا عەشقى
 راستەقینە فەرقى لانیە.
 (۳) جەریمە: جاران كە ئاغا كوردەكان تورپە ئەبوون لە فەلاح حوكمیان ئەدا كە
 ئەندازە یەكى تاییەتى پارەى لئى بسپئرىئى، ئەو پئى ئەوترا جەریمە. كەسپون: كەسپكە.
 مەعناى ئەم شیعەرە و شیعەرى دواى پئكەوە دئى.
 (۴) ھۆر كەردە: ھەل چەرخاندن. ئید: ئەم. پید: بەم. واتە: قین و خۆشەوئستى و جەریمە
 دانان و خەلات كەردن ھەردووكیان ھەر ئیشى خوان، كەواتە من ھەرگیز ئەوە ناكەم ھەز
 بە میان بکەم و خۆشم لەوى تریان نەبەت، وە سەبرى ئەمیان بکەم و مل لەویان
 وەرچەرخینم.
 (۵) كەر: بکە. ھەن: ھەبە. بشانۆ: بوەشینئى. مەعناى ئەم شیعەرە و شیعەرى پاشەوە پئكەو
 دئى. لە ھەندئى نووسخەدا لە جياتى «نەرد» نووسراو «دەرد».

من وزۆ ئەو دەرد، ئەو ئەو سەردی مهیل
 ئەو ئەو قەبایل، من ئەو کۆی دوجەیل^(۱)
 خوسوسەن، بولبول جە لای زامداران
 دووری خاستەرەن نە وەسل یاران^(۲)
 نزیکی یاگی تەردیدە ی فەسلەن
 دووری رای خەیاڵ قافلە ی وەسلەن^(۳)
 پەوکه خوو گرتە ی بەلاو کۆسەنان
 نزیکی بیزار، دووری دۆسەنان^(۴)

(۱) وزۆ: بخاتە. ئەو: ناو. قەبایل: ھۆزەکان. ئیشارەتە بۆ ئەو کە لەیلاکە وتبۆه ناو
 عەشیرەتەکان و مەجنوون و ئێلی ھەردە ی دوجەیل بووبوو. واتە: کەواتە تا پیت ئە کرئ ھەر
 دۆعا بکە با چەرخێ چەپ گەرد تا پیتی ئە کرئ ھەر زاری چارەپەشی ھەلدا بۆ من، من
 تووشی دەردو بەلا بکا و مەیلی ئەو سارد بکاتە وەو، من و ئێلی ھەردە ی دوجەیل بکا وەك
 مەجنوون و ئەو بخاتە ناو ھۆزەکان وەك لەیل.

(۲) خوسوسەن: بەتایبەتی. زامداران: بریندارانی دەردی خوۆشە وستی. مەعنای ئەم
 شیعەرە و شیعری دوا یی پیکە وە دئ.

(۳) یاگە: جیگا. تەردە: «طریدە»، دەربەدەر کراو. فەسل: جیایی. را: رێگا. قافلە:
 کاروان. واتە: من ترسی دۆعای شەرم نیە بە تاییبەتی لەبەر ئەو کە بریندارانی زامی
 خوۆشە وستی دووری یان لا باشتەرە لە گەشتن بە یار، چونکە نزیکی جیگە ی جەردەو
 دەربەدەر بووانی جیایی و دوور کەوتنە وە یە، بەلام دووری رێگای تێپەر بوونی کاروانی بە
 یار گەشتنە. مەبەسی ئەو یە کە بە یار گەشتن تووی دوور کەوتنە وە ی لە گەل خۆی
 ھەل گرتووە لە بەر ئەو ناخۆشە، بەلام دووری پال بە ئیسانە وە ئەنێ بۆ بیر کردنە وە لە بە
 یار گەشتن، وە بۆ ئەو کە بگا بە یار. بەم پێیە دۆعا شەپە کە ی بولبول ئەبێ بە مایە خێر بۆ
 مهولهوی.

(۴) پەوکه: بۆیە. کۆسەنان: کۆسم، کەۆس کەوتنم. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعری
 باشە وە ی پیکە وە دئ.

نه کۆی نزیکی شادی وه بادم
نه دهووهی دووری وه یادش شادم^(۱)

[۴]

چەرخ ھەر ئەو چەرخەن

چەرخ ھەر ئەو چەرخەن تا ئاوەردو بەرد
دەس ئەو دەس نگین تا خاتەم ئاوەرد^(۲)

(۱) کۆ: خەرمان. دەوورە: سەردەم. واتە: بۆیە خووم گرتوو بە بەلاو کۆس کەتنەو و
بیزارم لە نزیکی و حەزم لە دوورینی، چونکە لە سەر خەرمانی نزیکی دا شادیم بەر بادە،
وہ لە سەر دەمی دووری دا شادم بە یاد کردنەوہی دۆست.

<p>کە وەر امە کە ی مەو لەو ی ئەگاتە دەستی «بولبول»، ئەم پارچە شیعەری تری بۆ ئەنێرئ:</p> <p>سەرشار سەرخۆش مەیخانە ی «الست» پا بەستە بە قەید سەییادی مەعنی سینە خەزانە ی نازک خەیاڵان شیوای شانای شیرین ئەتواران راستەن نەتیجە ی قیاست سەختەن بەلام دەعوای بەخت جە دەلاڵاتەن یە کسەر عەمیقەن قەزایای تەحریر خۆ من ئەزانم ئەدەب تەقسیرەن بەدیه بی مەیلیت وە جایی یاوان سەد نەو بەت یاوان قەرنە ی حالی شاخ جە حال زانیت خەیلی ئیشکالەن پە ی تەتمە ی رەد مەولام کافی یەن ئەر بی وە فایی، وەر بی مەیلیت کەرد ئە ما حەیف «بولبول» جە ویت ھەراس کەرد</p>	<p>وہ نەشئە ی مینای دەس ساقی مەست فارغ نە سوورەت فیرقە ی «لایعنی» نازک تەر جە ناز نازک نەوہاڵان شەریک تالی و شادی خەمباران مودەعات ئیلزام خەسم بەدبەختەن قیاست مەجموع موغالە تاتەن غەیر جە وسیلە ی دەلیل تەقدیر واتە ی بەدکاران جە لات دلگیرەن بە واتە ی بەدان مەگیریم تاوان ئیشتیاج چیش بی ھانای مەقالی حال نەزانات مونافی حالەن بی باکیت جە رووی بی ئینسافی یەن جە بەدبەختی من ھەرچی بی وەرد پە ی تەنیا گۆلئ ویت کەس نەناس کەرد</p>
--	---

[۴]

(۲) چەرخ: گەردوون. نگین: مۆرخانە ی ئەمووستیلە، مەبەس شان و شکۆ ی پیغە مەبرەتە تی یە.

دا بهزم خسره و شیرین وه همدا
 جام دا وه سهر جهم، جهم وه سهر جهمدا^(۱)
 شۆرهت نامه‌ی نام حاتمه‌ش کهرده ته‌ی
 کهرده وه کاسه‌کهل کاسه‌ی کهله‌ی که‌ی^(۲)
 ساقی، گهرده ئارد یاران هام فهرده
 مدۆم نه ده‌ماخ ئاسیای چه‌پ گهرده^(۳)

﴿﴾

خاتمه: ئەمووستیله، مەبەس حەزرەتی محمەدە که خاتەمی پێغەمبەرانی. واتە: گەردوون
 هەر ئەو گەردوونە یە که بە چەند جۆر وەزعی هێنا یە پێشەو وە نگینی پێغەمبەرە ته‌ی دەس
 بە دەس له له‌ناو پێغەمبەرانا گێرا تا گە یان دێه سەر حەزرەتی محمەد که ئاخری
 پێغەمبەرە کانە. مه‌وله‌وی له‌م شیعره‌دا ته‌عبیرێکی ناسکی به‌کار هێناوه که له‌ دوا‌ی «نگین»
 که مۆرخانه‌ی ئەمووستیله‌یه «خاتمه» ی هێناوه که به‌ ئەمووستیله ئەلین، واتە: وه‌ک چۆن
 پاش مۆرخانه‌ی ئەمووستیله ئەمووستیله که دیت، پاش پێغەمبەرانی‌ش حەزرەتی محمەد
 هات. کۆکردنه‌وه‌ی «نگین» و «ئەمووستیله» به‌ پێی عیلمی به‌دیع هونەری «طباق» ی تیا‌یه.
 (۱) دا: دای. وه‌ هەمدا: به‌ یه‌ کدا. جام: ئاوژنه‌که‌ی جه‌مشیدی شای ئێران که‌ وا
 مه‌شهووره به‌ شوێنێکی به‌رزوه‌ دای ئەناو له‌شکری دوژمنی له‌ دووره‌وه‌ تیا‌ نه‌ری. جه‌م
 مەبەس له‌ جه‌می یه‌ که‌م و دووه‌م جه‌مشیدی شای ئێران، وه‌ مەبەس له‌ جه‌می سی‌هەم
 جه‌مه‌ به‌ مه‌عنا کۆمه‌لانی خه‌لک. واتە: به‌زمی خه‌سره‌وو شیرینی دا به‌ یه‌ کدا و جامی دا به‌
 سەر جه‌مشیدا و کوشتی و جه‌مشیدی هێنا به‌ سەر خه‌لکا و کردی به‌ به‌لای گیانیان، یان
 کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی دا به‌ سەر کۆمه‌لێکی ترا و به‌ یه‌ کتری فه‌وتاندنی. مەبەسی ئەوه‌ که‌ به‌زم و
 ره‌زمی هه‌زار خه‌سره‌وو شیرین و ته‌خت و به‌ختی هه‌زار جه‌مشیدی تێک داوه.

(۲) شۆره‌ت: شهرت، ناوبانگ. نام: ناو. ته‌ی: پێچانه‌وه. که‌ی: که‌ یه‌خه‌سره‌وه‌، یه‌ کێکه‌ له‌
 پادشا کۆنه‌کانی ئێران. واتە: ناوبانگی حاتمه‌ی پێچاوه‌ته‌وه‌ کاسه‌ی که‌لله‌ی سه‌ری
 که‌ یه‌خه‌سره‌وی کرد به‌ کاسه‌ی که‌ل. له‌ کۆکردنه‌وه‌ی «خاتمه» و «ته‌ی» دا به‌ پێی عیلمی
 به‌دیع هونەری «تۆریه» په‌یدا بووه‌، چونکه‌ مەبەس له‌ «ته‌ی» هۆزه‌که‌ی «خاتمه» نیه‌،
 به‌لکۆ پێچانه‌وه‌یه.

(۳) گهرده: تۆز. مدۆم: ئەدا. ئاسیا: ئاش. ئەم شیعره‌وه‌ دوو شیعری دوا‌یی پێکه‌وه‌ دێ.

سەدای ئاسياوچى مەيۆ پەياپەي
 ئاساۋ خالى يەن نەۋبەتەن سا دەي^(۱)
 ھەر كاتت زانا چەرخى ۋەردەۋە
 چون ياران دانەي ئىمەيچ ھەردەۋە^(۲)
 نە ھەر سەردەشتى كشتى كرىباۋ
 ۋە جۆي چەمەي چەم ئاۋ نەدرىباۋ^(۳)
 نەياۋابۋ خاس دانەش بەۋ ئاۋە
 لايىق نىن بەردىش بەۋ ئاسياۋە^(۴)
 فيدات بوون ئامان سا ھۆر كەر با بەي
 ۋە سەر كشتەدا پەي پەي جەۋ جۆي مەي^(۵)

(۱) ئاسياوچى: ئاشەۋان. مەيۆ: دىت. ئاساۋ: ئاش.

(۲) ۋەردەۋە: سوورپايەۋە. دانە: دەنك. باراش. ھەردەۋە: ھارپىيەۋە. واتە: ئەي ساقى
 ئاشى گەردوون بۆنى ئاردى لاشەي ھارپىيەۋە ھارپىيەۋە ئاۋ نەۋبەتەن سا دەي بە سەردەمپىش
 ئاشەۋان دەنگى دى ئەلئى ئاش خالى يەۋ سەردەتەنە فەرمون ئەي خاۋەن باراشەكان، جا
 ھەر ئەۋەندەت زانى ئىمەيش سوورپىكمان خواردو ئاشەكە دانەۋىلئەي ئىمەيشى ھارپى.
 مەبەس لەم شىعەرئەدا لە «ساقى» خاۋى گەۋرە، ۋە لە «تۆزى ئارد» خۆلى لاشەي رزىو،
 ۋە لە «ئاش» گەردوون، ۋە لە «ئاشەۋان» فرىشتەي گيان كىشان، ۋە لە «دانە» لەشە. واتە:
 ھارپىيەۋە ھەموۋ مردن سەردەي ئىمەيش ھاتوۋە.

(۳) كشتى: زەرعاتىك. كرىباۋ: كرابى. جۆ: جۆگە. چەمە: سەر چاۋگە. چەم: چاۋ. نەدار
 بۆ: نەدار بى. مەعنەي ئەم شىعەرە ۋە شىعەرى دوايى پىنكەۋە دى.

(۴) نەياۋابۋ: نەگەيشتى. بەردىش: بىبەن. بەۋ: بۆ ئەۋ. واتە: ھەر كشت و كالىك لە ھەر
 دەشتىكا كرابى، مادەم بە فرمىسكى لە ترسى خوا دارزاۋ ئاۋ نەدرابى، ۋە دەنكە كانى بەۋ
 ئاۋە پى نەگەيشتى، لايىقى ئەۋە نىبەنە ئەۋ ئاشە. لەم دوو شىعەرەدا مەبەس لە «دەشت»
 لاشەي ئادەمىزاد، ۋە لە «كشت» كەردەۋە، ۋە لە «جۆگا» سەرچاۋەي خوا پەرسىيە. واتە:
 تەنھا كەردەۋەي چاك شايانى ئەۋەيە بىرئىت بۆ ئەۋ دىنا.

(۵) بوون: بىم. ھوركەر: ھەل كە. بابەي: بابىت. مەعنەي ئەم شىعەرە دوو شىعەرى
 دوايى پىنكەۋە دى.

ئەر سەد كشته كەم ئاخەر كارشەن
 هەفتە كەى ئاخەر نەو وە هارشەن^(۱)
 بەلام بەل تەل تەل كەشئو كەرۆ
 جەى ئاخەر وە دانائوى وەرۆ^(۲)
 حەیفەن تۆ میرا و سەر جۆى بادە بى
 وە هەر كەس بە قەد كەفاف دادە بى^(۳)
 مەن كشتەم روزهرد هام فەردانش بۆ
 دانەم روو سىاى هام دەردانش بۆ^(۴)

(۱) ئەر سەد: هەر چەند. ئاخەر كارشەن: دواىى يەتى. نەو بەهار: بەهارى نوئى. كە لە ئاخرو ئوخرى بەهارا باران ئەبارئ و گىاى وشك بوو سەوز ئەكاتەو، ئەلئىن بەهار نوئى بوو تەو.

(۲) كە سئو: كە شىك. كەش كىشمان و هەل چوونە. كەرۆ: بكا. دانائو: دانە ئاو، يەك باران كە بدالە دەغل و بى بووژئىتەو. وەرۆ: بخوا. واتە: دەسم دامىنت بە قورىان ئەو جۆگەى شەرابە هەل كە با پەى دەر پەى بىت بە سەر كشت و كالى مەدا، تا هەر چەند تاخرو ئۆخربەتى و دوا هەفتەى بەهارى نوئى يەتى، لقەكانى هەل چن و لەم دوا دواىى يەدا ئاوى بخۆنەو. مەبەسى ئەو يە هەر چەند عومرم گەيشتو تە ئاخى، وە تا ئىستا ئىشىكى باشم نەبوو، با بە بىن كەردەو يەكى چاك نەرم، تەو فىقم بدەو كارئك بكة چاكە يەك بكەوتتە رىزى كەردەو كەنمەو.

(۳) میرا: ئەوەى سەر بەرشتى ئاوى جۆگەكان ئەكاو دابەشى ئەكا بە سەر زەرعات كەرانا. بادە: مەى. كەفاف: ئەو نەندەى بەش بكا. دادە بى: داىتت. مەعناى ئەم شىعەرەو شىعەرى دواىى پىكەو دى.

(۴) واتە: حەیفە تۆ میراوى جۆگەى مەى بى و بە هەر كەست بەشى حالى خۆى دابى، كەچى مەن بى بەش بكەيت، منىش دەغلە كەم وشك بى و بىى بە پووش، وە دانەوتلەى سەر خەرمانە كەم رەش بىتەو. مەبەسى ئەو يە حەیفە تۆ هەموو شتت بە دەس بى و، كەچى منىش بە هۆى بەد كەردار مەو روزهردى لای هاو پىيان و روو رەشى حوزوورى تۆ بىم، مهولهوى بە هینانەو وەى وشەى «پروو زەرد» و «پروو سىا» بەرامبەر «كشت» و «دانە» ئىشارەتى بۆ ئەو كەردووە كە دەغل ئەگەر بارانى نەبوو، ساقە كەى زەرد ئەبى و گولە كەى رەش ئەبىتەو وە دەنكەكانى ئەبن بە كوئروو.

[۵]

چون چیه‌ره‌ی خه‌یال^(۱)

چون چیه‌ره‌ی خه‌یال روخساره‌که‌ی ویش
نه تۆی په‌رده‌ی دلّ مه‌عدومی دلّ ریش^(۲)
نمانا جه‌مین شای سوّسه‌ن خالان
که‌م‌که‌م جه‌گۆشه‌ی لای سیامالان^(۳)
زه‌مین مننه‌ت بار پا منیاو مه‌ویه‌رد
جارجار وه رووی ناز باوه‌شین مه‌که‌رد^(۴)
باوه‌شین مه‌که‌رد نه‌و سه‌فحه‌ی بی‌گه‌رد
نازکیش جه‌باد ئی‌حیات مه‌که‌رد^(۵)

[۵]

(۱) مه‌وله‌وی به‌م قه‌سیده‌یه ته‌عریفی نازاریکی جاف نه‌کا که له‌ودیبوی ده‌واره‌وه خۆی ده‌رخستوه.

(۲) چیه‌ره: روو. نه تۆی: له‌ناو. مه‌عنای ئه‌م شیعره‌و شیعری دوابی پیکه‌وه دئی.

(۳) نمانا: ده‌ری خست. جه‌مین: جه‌بین، ناو چاو. سوّسه‌ن: گولیککی په‌مه‌یی تۆخه له‌کوێستانه‌کانا ئه‌پروئ. سایوال: ده‌وار. واته: شای سوّسه‌ن خاله‌کان ورده ورده له‌پشتی ده‌واره‌وه خۆی پیشان دا، وه له‌دیمه‌نی روخساری خۆی ئه‌چوو له‌دلی کون کون بووی مه‌عدومی دا. مه‌وله‌وی وای داناوه‌که ئه‌و نازاره ئه‌وه‌نده شوخ و جوانه هیچ شتیک نه‌بو ئه‌وه ده‌س بدا پیتی بشوبه‌پینرئ جگه له‌وێنه‌ی خۆی له‌دلی ئه‌م‌دا. له‌م دوو شیعره‌دا ته‌شبییه «محسوس» کراوه به «معقول» واته وێنه‌ی راسته‌قینه‌ی یار له‌په‌نا ده‌وارا ته‌شبییه کراوه به وێنه‌ خه‌یالی به‌که‌ی له‌دلی مه‌وله‌وی دا، وه ئه‌و ده‌واره ره‌شه‌ی که یار خۆی له‌و دیویه‌وه ده‌رخستوه، ته‌شبییه کراوه به‌دلی بریندارو ره‌ش بووه‌وه‌ی مه‌وله‌وی. به‌پیتی ئه‌م ته‌شبییه ئه‌بێ وێنه‌ی خه‌یالی به‌که‌ی ئه‌و نازاره له‌دلی مه‌وله‌وی دا، جوانتر بێ له‌وێنه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆی، وه ئه‌بێ دلی مه‌وله‌وی له‌ده‌وار زیاتر ره‌ش بوویته‌وه. ئه‌م جووره ته‌شبییه لای ئه‌دبیه‌کان ته‌شبییه‌کی زۆر جوان و په‌سه‌نده.

(۴) منیا: دای ئه‌نا. مه‌ویه‌رد: تی ئه‌په‌ری. مه‌که‌رد: ئه‌ی کرد. مه‌عنای ئه‌م شیعره به‌سراوه به‌شیعری دوابی یه‌وه.

(۵) نازکیش: ناسکی. باد: با. واته: منته‌ی ئه‌نایه سه‌ر زه‌وی و پیتی پیا ئه‌ناو تی ئه‌په‌ری،

نه توئی تاریکی تای شهدهی بی گهرد
 له تافهت چون ئاو حیات مهوج مهوهرد^(۱)
 غه ریب بیم چه نیم که ره م نمانا:
 وه سه وقات په ریم خه ده نگی شانا^(۲)
 ئه رسه د چون یاران گیان ته سلیم که رد م
 خاس بی په ی یادگار خه ده نگی به رد م^(۳)

[۶]

چه مان هم قامهت

چه مان هم قامهت که یفم، خه مباره ن
 زهردی نه روی دل زه و قوم دیاره ن^(۴)

جار جار تکیش له روی نازه وه روخساری بی گهردی خوی باوه شین نه کرد، روخساری
 نه وه نده ناسک بوو ناسکی به که ی نه ترسا له شنه ی بای باوه شینه که زیانی پی بگه به نی.
 (۱) تا: تال. له تافهت: ناسکی. مهوج مهوهرد: شه پۆلی نه دا. واته: له ناو تاله ره شه کانی
 پووشینه بی گهرده که به وه ناسکی شه پۆلی نه دا وه ک چون ئاوی حیات له تاریکایی به که ی دا
 شه پۆل نه دا. له م شیعره دا مهوله وی ته شبیهی ناسکیی کردوه به ئاوی حیات، وه
 ته شبیهی تاله ره شه کانی سه رو پووشینی یاری کردوه به و تاریکایی به ی که نه لاین ئاوی
 حیات تیایه.

(۲) بیم: بووم. چه نیم: له گه لم. نمانا: پیشانی دا. سه وقات: دیاری. په ریم بۆم. شانا:
 وه شانندی. واته: غه ریب بووم بیا وه تی له گه ل کردم، تیرکی به دیاری بۆ وه شاندم.
 (۳) واته: هه رچه ند منیش وه کوو یاران گیانم ته سلیم کردو کوژرام، به لام هه ر باش بوو
 تیریکم له گه ل خۆم برد بۆ یادگار.

[۶]

(۴) چه مان: چه میوه ته وه. ری یشی تی نه چی «چه مان» بی به مه عنای «نه لئی، کانه». واته:
 بالایی که یف و شادیم له خه فه تدا چه میوه ته وه، یان: نه لئی بالایی که یفم خه فه تباره، وه
 زهردی به سه روخساری دلی زه و قومه وه دیاره.

تەوق خەم گەردەن شەوقە كەم بەستەن
كەف پاى شادىم خار تى شكەستەن^(۱)
ساقى، سادە خىل جام مەى وە كەف
دەرويش، ئامانەن كەفى نە رووى دەف^(۲)
خو نەوى فرسەت جارى نە جاران
ھەر پۆس وە مەشت بىم پەى دىن ياران^(۳)
چەپ گەرد جە خاتر وئش ھەرگىز نە وپەرد
كەى بى جاميمان پەر جە بادە كەرد^(۴)
ئىمە با ساتى بە زميمان جەم بو
لادى ھەر خاسەن نەر سەد كەم بو^(۵)
من نالە، تو دەف، ئەو ساقى يا دورد
ھەنى فەرد دەرد مەينەت گەردەن ورد^(۶)

(۱) كەف: لەپ. خار: دېڭ. واتە: تەوقى خەم و خەفەت چۈرەتە ئەستۆى شەوقم، لەپى پىي خۇشيشم دېڭى تيا شكاو تەو.

(۲) كەف: لەم شىعەرەدا مەبەس لىي لەپى دەستە. مەعنای ئەم شىعەرە و شىعەرى پاشەو ۋە پىنكەو دە.

(۳) نەوى: نەبوو. پۆس وە مەشت: ئەوئ دەس كىشى چەرمى لە دەستايە، بەو رەنج بەرانە ئەلئىن كە دەس كىشى چەرم لە دەس ئەكەن و دېڭ ئەدوورنەو. دىن: چا و پىن كەوتن. واتە: دە خىلتم ئەى ساقى كە پيالەى مەى ئەگىرى، پيالەى كەمان بەرئ، توئش ئەى دەروئش دەسى بە لە دەفەكەت و ھەندىكەمان بو لئدە، خو جارىكەيان ھەلمان بو ھەل نەكەوت و ھەمىشە ھەر لە رەنج كىشانانا بووئىن بو چا و پىن كەوتنى يار.

(۴) خاتر: خەيال. نەو پەرد: لاي نەدا. واتە: فەلەك ھەرگىز لە خەياللى خوئى لاي نەدا، وە جارىك نەبوو كە پيالەى كەمان بو پەر بكا لە مەى.

(۵) واتە: با ئىمەيش تاوئك كۆ بىنەو و كۆرمان گەرم كەين، ئەو تاو ھەر چەند كەمىش بىن باشتەرە لە ھىچ.

(۶) ساقى: شەرابى بىن گەرد. دورد: خەلئە. ھەنى: ئىتر. واتە: من ئەنالئىنم تو دەف لئدەو

[۷]

چیش واچۆ مه‌عدووم (۱)

چیش واچۆ مه‌عدووم خه‌سته‌ی مه‌هجووریت (۲)
 حال دیده‌و دلّ جه‌ دهرد دووریت
 بدیه به‌و ده‌جله‌ی بی‌که‌ناره‌دا
 ره‌وانه‌ن وه‌ به‌ین به‌غدا شاره‌دا (۳)
 سه‌یر که‌ر نه‌و گه‌رماو شه‌راره‌ی تاوه
 هوه‌یدان هامن جه‌لای به‌غداوه (۴)
 نه‌و ئاخو و شکاو نه‌سرین دیدم
 ئید دمانه‌فس دلّی خه‌م دیدم (۵)
 جه‌و گه‌رماو جه‌و ئاو به‌رگوزیده‌که‌م
 ته‌فتیش که‌ر حالات دلّو دیده‌که‌م (۶)

ساقی‌یش شه‌رابی بن‌گه‌رد یا خلت‌هی بنی پیاله‌ی دۆستانمان به‌ سه‌را بگپّری، شیعری
 دهردو مه‌ینه‌تیش ملی بشکئی و گۆپّری گوم بی. مه‌وله‌وی له‌م شیعره‌دا ده‌وری خوئی و
 ساقی و ده‌روئشی دیاری کردوه له‌ ئاهه‌نگه‌که‌دا.

[۷]

(۱) مه‌وله‌وی له‌ ۱۲۹۲ی هه‌ئهم پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌ی نووسیوه بۆ مه‌حمود پاشای جاف که
 نه‌و کاته‌ مائی له‌ به‌غدا بووه له‌ وه‌رامی نامه‌یه‌کیا که بۆ هه‌والّ پرسینی مه‌وله‌ویی ناردبوو.
 (۲) چیش واچۆ: بلّی چی. واته: منی گرفتاری دهردی دووریت، بلّیم چی و چۆنت بۆ
 باس بکه‌م که دیده‌و دلّم له‌ ناو دهردی فیراقت چی‌یان لی هاتوه.
 (۳) بدیه: بپروانه. بی‌که‌نار: بی‌قه‌راخ، مه‌به‌س گه‌وره‌یی ده‌جله‌و زووری ئاوه‌تی.
 ره‌وانه‌ن: به‌ ساقی نه‌پروا. مه‌عنای نه‌م شیعره‌و سنی شیعری دوایی پیکه‌وه‌دی.
 (۴) هوه‌یدا: ئاشکرا. هامن: هاوین. (۵) نه‌فه‌س: هه‌ناسه. دیده: دیتوو.
 (۶) به‌رگوزیده: هه‌لبژارده. واته: سه‌یرئیکی نه‌و ده‌جله‌ پانو پۆره‌ بکه‌که به‌ ناوه‌پراستی

[۸]

چەم پەي نەرش پات

چەم پەي نەرش پات موژەش چون خارەن
بەلام چيش كەرۆ چارش ناچارەن^(۱)
چەني تاوۆ تەرك پابۆست كەردەن
سەوگەندش وە زولف سيای تۆ وەردەن^(۲)

[۹]

چون شەمالەي نور

چون شەمالەي نوور گر گرانمە
پەي پاس ماران زەنگ زپانمە^(۳)

﴿﴾

بەغدادا تى ئەپەرى، وە سەرنجى بدەرە تىنى گەرمای ھاوینی بەغدا، ئەویان دواتكى فرمیسكى چاوه كانمە و ئیتر وشكاویان ھا توو، ئەمیشیان دوا ھەناسەي دلە خەفە تبارە كەمە. جا بەو گەرمای بەغدادا ئاوی دەجلەدا بزانه حالى دل و چاوم چۆنەو لىي ورد بېرەوہ تى ئەگەي لە چى يام.

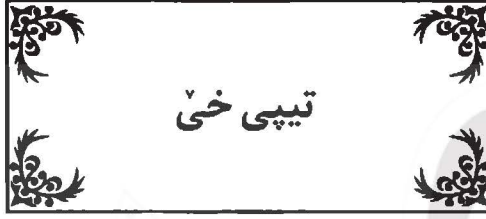
[۸]

(۱) چيش كەرۆ: چى بكا. مەعناي ئەم شيعرەو شيعرى دوايى يىكەوہ دى.
(۲) چەني تاوۆ: چۆن ئەتوانى. سەوگەند: سوین. واتە: ھەرچەند چاوه كانم بۆ ئەوہ ناشين لە بەر يىتا بکەون چونكە برژانگە كانم وەك درك وان و قاچت بريندار ئەكەن، بەلام چاریان ناچارە چونكە سوینديان بە زولفى رەشى تۆ خوار دووہ كە ئەبى قاچت ماچ كەن لەبەر ئەوہ كە زولفە كانت ئەوہ نەدە درژن گەيشتوونەتە قاچت، وە ناتوانن دەس لەو سوینەيان ھەلگرن.

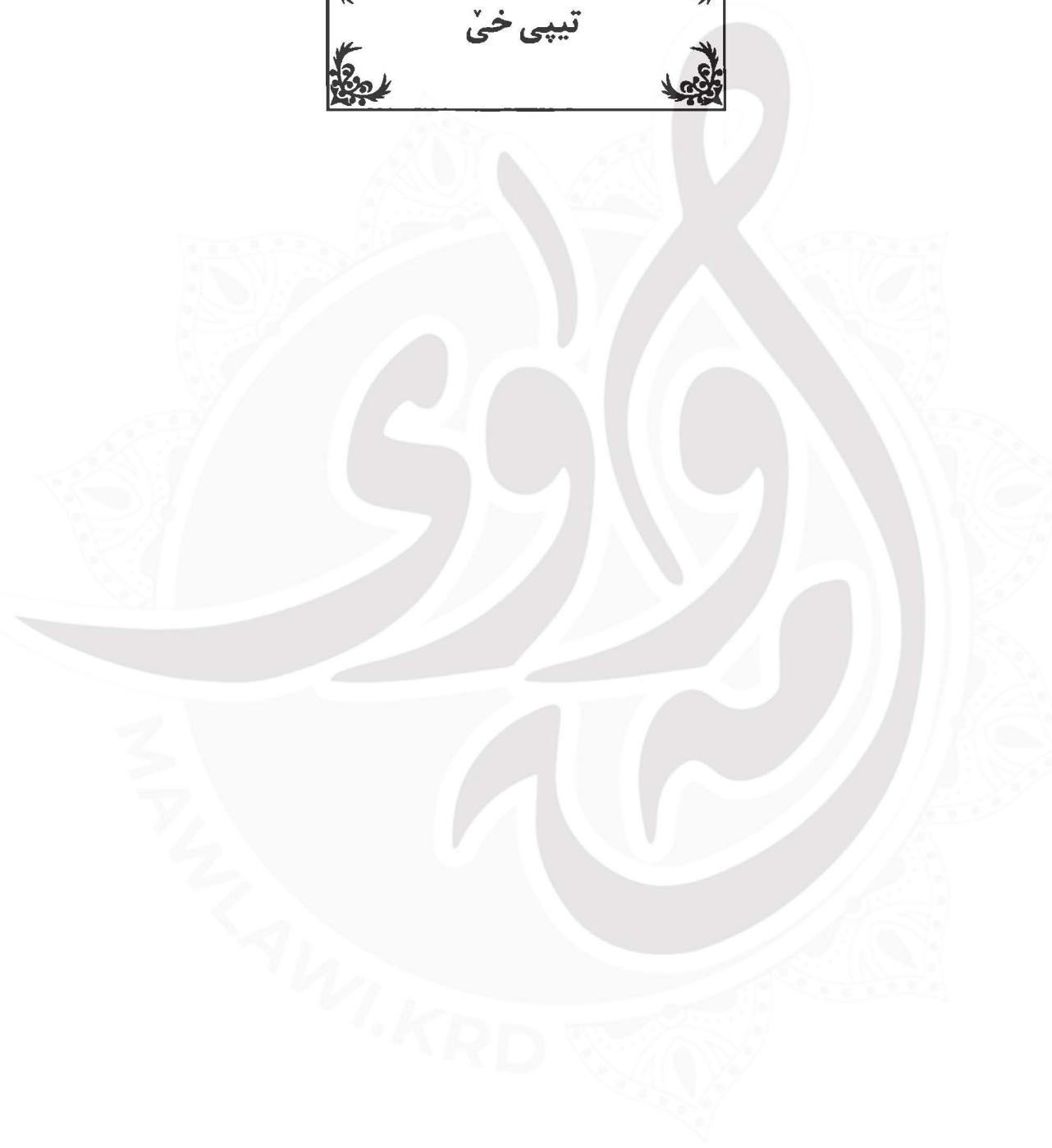
[۹]

(۳) شەمالەي نوور: كرمىكە ھاوینانە دەرئەكەوئ و بە شەوان لە دوورەوہ تيشك ئەداتەوہ، بىيشى ئەلین «گو ئەستیرە» گرگپان: گەپان و درەوشانەوہ. زەنگ زپان: زەنگ لى دان.

﴿﴾

تیپی خئی

MAWLAWI.KRD

[۱]

خورشید سەماي

خورشید سەمای شیرین جەمالان
 رەشك ئەفزای گرووی دیدە غەزالان^(۱)
 دانەي شەو چراغ خەزانەي هەستی
 مەزەي نەشئەي عەشق بادە پەرەستی^(۲)
 دەرگای مەدینەي حوسن مەحبوبی
 نور ئەفزای دیدەي جەرگەي یەعقوبی^(۳)

(۱) خورشید: خۆر. سەما، «سما»، ئاسمان. رەشك ئەفزای: داخو خەفەت زیادکەر. گروو: گروو، کۆمەل. واتە: ئەي بریسکە دار وەك روژ بە ئاسمانی جوانانەو، ئەي زایدکەری خەم و خەفەتی ئەو جوان خاسانەي کە چاویان وەك چاری ئاسك وایە. هۆی وەسف کردنی ئەو خۆشەوێستە بە زیادکەری داخو خەفەتی جوانان لەبەر ئەوەیە کە ئەو نەدە جوانە، هەرچەند ئەوان سەیری ئەکەن بە خیلی پێ ئەبەن و داخی دلێان زیاد ئەبێ. (۲) دانە: گەوهر. شەو چراغ: شەو وەك چرا ئەدرە و شێتەو. هەستی: بوون، گیتی. واتە: ئەي گەوهری شەو درەوشاوە لە گەنجینەي گیتی دا، ئەي ئەوەي کە بۆ دلداري وەك مەزە وای بۆ مەي خۆر. مەبەسی ئەوەیە وەك چۆن مەي خواردنەو بە مەزە نابێ، جیھانی خۆشەوێستی ش ئەمی تیا نەبێ بە هیچ دانانری.

(۳) مەدینە: شار. نور ئەفزا: رووناکی زیاد کەر. جەرگە: کۆر، کۆمەل. یەعقوبی: ئەوانەي موشتاقی چاوی کەوتنی یارن، وەك چۆن حەزەرەتی یەعقوب موشتاقی چاوی پێ کەوتنی یوسفی کورپی بوو. واتە: ئەي دەرگای شاری خۆشەوێست بوو لە بەر جوانی، ئەي زیاد کەری رووناکی چاوی ئەوانەي چاوەروانی یار ئەکەن. مەولەوی تەشبیھی یە کەمی ئەم شیعەرەي لەو حەدیسە وەرگرتووە کە پێغەمبەر فەرموویەتی:

«أنا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا». واتە: من دەرگای شاری زانستم، وە علی دەرگا کە یەتی. وە تەشبیھی دوو هەمیشتی لە مەسەلە کە ی حەزەرەتی یوسف وەرگرتووە کە لە قورئانا ئەفەر موویت: یەعقوب بە هۆی گوم بوونی یوسفی کورپەو کۆر بوو، بە لام هەر کە یوسف کراسە کە ی خۆی لە میسرەو بە نارد هینای بە چاویان و چاوی روژن بوو وە.

خودا وه تۆش دان بالای عه‌ره‌ری
هه‌ر لایق وه تۆن شیوه‌ی دلبه‌ری (۱)
کالای شیرینی وه بالات بریان
تاس مه‌جبوبیت نه‌ عالهم زریان (۲)
نیگای خوماریت خه‌مبارم که‌رده‌ن
ژار مار دهرد وه دل‌دا به‌رده‌ن (۳)
به‌ وینه‌ی نه‌چیر زامان ئاوه‌رده‌م
نیش گولولوله‌ی خه‌مباری وه‌رده‌م (۴)
په‌له‌په‌ل په‌ی گیان نه‌ ده‌س تۆ به‌رده‌ن
په‌نام وه په‌نای فیراقت که‌رده‌ن (۵)
ئیسه‌ بی‌ نامان خه‌سته‌ی هیجرانم
سه‌ر که‌رده‌ن هووناو نه‌ تۆی زامانم (۶)
نه‌ سه‌برم چه‌نی دووریت مه‌سازۆ
نه‌ وه‌سلت وه مه‌یل دلم نه‌وازۆ (۷)

- (۱) وه تۆش دان: به‌ تۆی داوه. عه‌ره‌ری: وه‌ک عه‌ره‌ر که‌ دارئکی به‌رزه وه‌ک چنار.
(۲) بریان: براوه. تاس: ته‌پل. زریان: زریاوه. واته: کالای جوان چاکی براوه به‌ بالات و
ناویانگی خو‌شه‌ویستیت له‌ جیهانا ده‌نگی داوه‌ته‌وه.
(۳) نیگا: روانین. خوماری: مه‌ستانه. به‌رده‌ن: بردوه.
(۴) گولولوله: گولله. واته: وه‌ک نه‌چیری راو بریندار بووم و نازاری گولله‌ی خه‌فه‌تم
چه‌شتر وه.
(۵) به‌رده‌ن: رزگار کردن. واته: بۆ ئه‌وه‌ی به‌ تیری چاوت گرفتار نه‌بم و گیانم رزگار که‌م له
ده‌ست، به‌ هه‌له‌ داوان په‌نام برده‌ به‌ر دوور که‌وتنه‌وه لی‌ت.
(۶) واته: که‌چی ئیستا تووشی دهردی بی‌ئهمانی دووریت بووم و خو‌یناو له‌ زامه‌کانمه‌وه
لی‌شاوی کردوه.
(۷) چه‌نی: له‌ گه‌ل. مه‌سازۆ: نه‌سازین. نه‌وازۆ: نه‌لاوینیته‌وه. واته: نه‌سه‌بری من و
دووری تۆ پیکه‌وه ئه‌گونجین، وه نه‌ وه‌سلشت به‌ خو‌شه‌ویستی یه‌وه دل نه‌واویم ئه‌کا.

نە یارای خەيال وەسائ تۆمەن
 نە تاب دووری خەيال تۆمەن^(۱)
 دل مەندەن نە بەین خوڤ و رجادا
 مەزانۆ راش کام یاوۆ ئەو لادا^(۲)
 مەرتۆ وە کەرەم تەشریف باوهری
 یا وە لای وەسلت رابەرش کەری^(۳)
 وەر نە، ئازیزم، قەسەم وە نامەت
 سەرگەردان مەبو تا رووی قیامەت^(۴)

- (۱) یارا: ماوەی فرسەت. تاب: توانا. واتە: نە فرسەتم هەیه بێر لە وەسلت بکە مەو، وە نە توانای ئەو مەو هەیه دوور بێم لە خەيال کردنەو لیت.
- (۲) مەندە: ماوەتەو. مەزانۆ: نازانی. یاوۆ: ئەگات. واتە: دل مەتڵ ماوە لە نیتوانی ترسی نەگەشتن بە تۆو هیوای گەشتن دا، وە نازانی رینگای ئەچیتە سەر کامیان.
- (۳) باوهری: بێنیت. واتە: مەگەر یا تۆ بە پیاوهرتی خۆت تەشریف بێنی بۆ لام، یا رینگای پێشان دەی کە لە کوێ وە ئەگاتە گەشتن بە تۆ.
- (۴) نامەت: نامت، ناوت. واتە: ئەگینا گیانە کەم قەسەم بە ناوت، دل مە تا روژی قیامەت بە سەر گەردانی ئەمینیتەو. ئەش گونجی «نامەت» نەبی «نامت» بێ، وە «قیامەت» نەبی «قیامت» بێ بە مەعنای «راست بوونەوهرت». بەم بێ بە مەعنای شیعرە کە بەم جۆرە ئەبی: ئەگینا ئازیزم قەسەم بە ناوت، دل مە تا ئەو روژە تۆ هەل ئەسیتەو بێ بۆ لای، هەر سەرگەردان ئەبی.

[۲]

خامهس سہراویژ (۱)

خامہی سہراویژ نہ چای سیایی
مہریژو تہسرین شہکواي جیایی (۲)
نامہی سہد شکہنج وہ ہم پیچ و ہردہن
چون من سہر تا پاش شکستہی دہردہن (۳)
دہوات دووی سیاش جہ دہم مہخیزو
نامہ سیا خاک وہ سہر مہریژو (۴)
دہوات دووی دہروون گپیچ دان وہ ہمدا
لیقہ ویش کیشان وہ لیتهی خہمدا (۵)

[۲]

(۱) مہولہوی تہم غمزلہی بڑ برادہرتکی نووسیوہ، گلہیی تیا تہ کا لہ چہرخی رۆزگار بہ
بۆنہی تہوہوہ کہ مالہ کہی ناگری تی چوہوہ کتیب و ہہلبہستہ کانی سووتاون.
(۲) خامہ: قہلم. سہراویژ: سہرہ و خوار. چا: چال. مہریژو: تہریژئی. واتہ: قہلہ کہم کہ
سہرہ و خوار بوہ تہوہوہ کہ توتورہ تہ ناو چالی رہشی شووشہی مہرہ کہب، لہ داخی
دووری دۆست تہگری و سکاالی حالی خۆی تہنووسی. مہبہسی لہ گریانہ کہی تہوہ تہ کہ
مہرہ کہب لہ نووکہ کہی تہتکی.
(۳) شکہنج: شکاندنہوہ، قہد کردن. و ہردہن: خوار دووہ. واتہ: کاغزہ کہم کہ تہوہندہ
دوورو دريژہ سہد جار قہد کراوہ، پیچی خوار دووہ بہ یہ کاو و ہک من ہہموو لہشی لہ تاو
دہرد تیک شکاوہ.
(۴) دہوات: شووشہی مہرہ کہب. دوو: دووکہل. مہخیزو: ہہل تہسی. واتہ: شووشہی
مہرہ کہبہ کہم دووکہلی رہشی لہ دہم دہر تہر تہچی، کاغزہ کہشم خۆلہ رہشہ تہ کا بہ
سہری خۆیا. مہولہوی لہم شیعردا نیشارت بۆ تہوہ تہ کا کہ جاران لہ حوجرہ کانا بہ
مہرہ کہبی رہش تہیان نووسی، ہہندی جار کہ مہرہ کہبہ کہ ماوہ یہک بہ کار تہہنیرایہ، کہ
قہلمیان تیا را بدایہ، ہہلمینکی رہشی لی ہہل تہسا. ہہروہا نووسراو کہ وشک
تہبوایہ تہوہ خۆلیان پیا تہ کرد تا وشکی بکاتہوہ، تہنجا خۆلہ کیان دائہوہ راند.
(۵) لیقہ: جاران کہ بہ مہرہ کہبی رہش تہیان نووسی پارچہ بہرۆبہ کیان تہخستہ ناو

خامە شەوق وەردەن دەم مەكەردەوہ
 زار زار مەنالۆ وە دەم دەردەوہ^(۱)
 مەوات ھەي ئاوات واستەكەي جەستەم
 ھەي مۆميايي پيشەي شكەستەم^(۲)
 كام زام بي جە تۆمن نەویم نەسيب
 جەفا ھەر وە من، وەفا پەي رەقيب^(۳)
 زامان تاوانان ھووناوان جۆجۆ
 دەرد وە بان دەرد يە جە دووری تۆ^(۴)
 بېريان تاي روبات قافىە خوانيم
 نەمەندەن تاقت عيارەت زانيم^(۵)

﴿﴾

شوشەكەي بۆ ئەوہي مەرەكەبەكە ھەلمۆئى تا درەنگ تەواو بېي، بەو پارچە پەرۆيەيان ئەوت ليقە. واتە: دووكەلى ناو دەواتەكەم خۆي داوہ بە يەكاو، ليقەكەي ناوئيشى خۆي ھەلژەندووہ لە قورپوليتەي خەم كە مەرەكەبەكە يە.

(۱) شەق وەردەن: شەقى بردووہ. زار زار: بە خەفەتەوہ. مەنالۆ: ئەنالئىنى. مەعناي ئەم شيعرەو دوو شيعرى پاشەوہي پىكەوہ دئ.

(۲) مەوات: ئەيوت. مۆميايي: دەرمانىكە جاران بۆ گيرساندەنەوہي ئيسقانى شكاو بەكاربان ئەھيئا. پيشە: ئيسقان.

(۳) واتە: قەلەمەكەم شەقى بردووہ، دەمي ئەكردەوہو بە دەم دەردەوہ بە عاجزىيەوہ ئەي نالاندو ئەيوت ئەي دوستە ئاوات بۆ خوازراوہكەم، ئەي گيرسيئەرەوہي ئيسقانى شكاوم، من كام دەردم تووش نەھات لە رنگاي تۆوہ، كەچى تۆيش وەفات ھەر بۆ بەدكار بوو، وە بۆ من ھەر ئيش و نازارت ھەبوو.

(۴) تاوانان: توادووہوہ. جۆ: جۆگە. يە: ئەمە. واتە: زامەكانم خوئناوي لەشميان توادووہتەوہو جۆگەيان لى ھەل كرددووہ، ئيستەش وا لە ئيشى دوورى تۆ دەرد لە سەر دەردكەوتووہ بەسەرما.

(۵) بېريان: پچراو. تا: تال. روبات: ئالەتتىكى موسيقايە. قافىە: شيعر. نەمەندەن: نەماوہ.

دهمهی هه ناسهی گهرم تاره کهم
 نه کوورهی دهروون پر جه خاره کهم^(۱)
 ئایر دان حوجرهی دلهی پر دهردم
 سوچنان کتاو مه جموعهی فهدرم^(۲)

[۳]

خالۆی مه نزل چی^(۳)

خالۆی مه نزل چی، سه رکرده کهی دهرد
 ته مام به تو بی، ئای یه چیشته کهرد^(۴)

واته: ژئی موسیقای شیعر دانانم پچراوه و تاقه تی تی گه یشتنی نووسراوم نه ماوه. له م
 شیعره دا ته شبیهی شیعر دانان کراوه به ره بابه لی دان، ههروه که ره بابه که ژئی کهی پچرا ئیتر
 پی لی نادرئ ته میشت نه و هیزه ی نه ماوه که پالی پیوه نه ما بو شیعر وتن.
 (۱) ده مه: تین. نار. ناگر. جه خار: زوخاو. مه عنای نه م شیعره و شیعری پاشه وه پیکه وه دئ.
 (۲) سوچنان: سووتاندوو به. کتاو، کتیب. واته: تینی بو قی گهرمی دهروونه پر زوخاوه کهم
 ئاگری بهرداوه ته حوجره ی دلی پر دهردم و هه رچی شیعری تیا بووه هه مووی
 سووتاندوو، ئیتر هیچ شیعرم بو نایه ت. مهولهوی به م جو ره ئیشاره ت نه کا بو سووتانی
 که شکۆلی شیعره کانی، وه ده ری نه خا که نه و کاره ساته ناخۆشه چ کارئکی کرد بوه سه ر
 دل و ههستی.

رئکه و تئکی سه یر: هیشته له چاپ کردنی فۆرمه ی پئیش نه م فۆرمه یه نه بو بو وینه وه
 چاپخانه ی نه جاح که نه م دیوانه ی تیا له چاپ نه درئ ئاگری تی چوو، وه چه ند به ند
 کاغه زو فورمه ی نه م کتیبه شی تیا سووتا.

[۳]

(۳) له م قه سیده وه وا ده رته کهوئ که له لاواندنه وه ی لاوئک له شیخه کانی
 «په نجه» «پاپاله» دا و ترابئ، وه نه و لاوه له زهردو مایه که وه که و تیبته خوارو له شی تئک
 شکابئ و برابیته وه بو مال و لهوئ مردبئ، وه واده رته کهوئ که نه م کاره ساته له سه فه رئکی
 راوا رووی دابئ، وه مهولهوی به م قه سیده یه گله بی له کابرای بنه ی راوچی یه کان بکا که
 بوچی ناگاداری نه و کورپه نه بوو تا وای به سه ر هات.

(۴) واته: نه ی خالۆی سه ره رشتی که ری بنه ی راوچی یه کان و نه ی سه رکرده ی دهردو

وهختی به و گهردهن سیم سافه وه
 چون و هس غهزالان وه بوی نافه وه^(۱)
 دهور مدا وه پیچ ئه و کاوو بهرده
 بۆ بهخشانیس بی ئه ی ههرده به وه ههرده^(۲)
 ئه و بۆ جه و تهرهف سوب نه سیم ماوهرده
 ههر جه دووره وه زام سارپش مه کهرد^(۳)
 خه یلی دیرت کهرد، ئافهرین چهپ گهرده
 به و بۆ دل شاد بیم ئه ویشته لابهرد^(۴)
 ئیسه ئه و گهنجه، به و لارو له نجه
 ره نجه کهرد په نجه، شی په ری «په نجه»^(۵)

مهینهت، من به ته مای تۆ بووم ئاگات له و کورپه بی، که چی گویت نه دایه تا بۆ خۆی وای به
 سه ر هات... توخوا خالۆ تۆ ئه وه چیت کرد؟
 (۱) سیم: زیو. ناف: ناوک. مه به س بۆنی میسکه که پارچه خوئینیکی مه ییوه له لای ناوکی
 هه ندی جۆری ئاسکه وه. مه عنای ئه م شیعره و دوو شیعره ی پاشه وه ی پیکه وه دی.
 (۲) کاو: به رزایی. بۆ بهخشانی: بۆن بلاو کردنه وه.
 (۳) ماوهرده: ئه ی هینا. واته: کاتیک که ئه و لاره گهردهن وه ک شووشی زیوی بی گهرده،
 به و پیچ و زهردو مایه دا ئه سوورپایه وه، وه بۆنی خووشی بلاو ئه کرده وه به ههرده کانا، وه ک
 ئاسکی خوته ن که بۆنی میسکی لیوه بیته، بای نه سیمی به یانیانیس له و سه ره وه ئه و
 بۆنه ی ئه هینا و ئه ی دا به لووتمانا، وه ههر له دووره وه برینه کانمانی سارپژ ئه کرد.
 (۴) دیرت کهرد: په له ت کرد. واته: ئافهرین چهپ گهرده بۆ کارئ کردت، ئیمه دلمان به و
 بۆنه خووش بوو، ئه ویشته به په له په ل لایهرد. ئه ش گونجی «دیرت کهرد» نه بی «ویرت
 کهرد» بی، واته: بیرت کرده وه تا ئه و به لایهت بۆ دۆزینه وه.
 (۵) ره نجه کهرد: ئه زیه تی دا. په ری: بۆ. په نجه: دی یه که له ناوچه ی «دیوانده ره»
 له کوردستانی ئیران. واته: ئیسته ئه و لاره به و لارو له نجه وه په نجه ی خۆی ئه زیه ت داو
 رۆیشته وه بۆ په نجه.

ئیسە تەن وەى زام دل وەى خەرىكى
دیدار وەى دوورى، مەرگ، وەى نزىكى (۱)

ئەو لاکى بەروون ئەى راو تەدبیرە
ئاخ جەى تەدبیرە، داخ جەى تەقدیرە (۲)

خەیر، مەینەت زەدەى جەگیان ھەراسان
بەختە سیاکەى ویش زووتەر ناسان (۳)

پەى فەنای ئەو ھەم جە دوورى دلپەر
نەك جارئ، چوار جار، «اللہ اکبر» (۴)

.....

[۴]

خالق چون تەدبیر

خالق چون تەدبیر دەرد زانات نەوى
هانام كەرد ئەو تو تەوانات نەوى (۵)

(۱) مەعنای ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری دوایی یەوہ.

(۲) ئەو لا: بەو لای. بە روون: بەرم. واتە: ئیستا كە ئەو لاوہ روئی و منیش لەشم ئەوہندە بریندارەو دلّم ئەوہندە مەشغولەو دیتنى ئەویش ئەوہندە دوورەو مەرگم ئەوہندە نزىكە، ئەبئ ئەم پەرس و راو سكالای حالّمە بەرمە لای كئ... ھەى ھاوار لەم مەسەلە یەو لەم قەزاو قەدەرە كە بەسەر منا ھات.

(۳) خەیر: نە. ناسان: ناسیوہ. مەعنای ئەم شیعەرە لە گەل شیعری پاشەوہ دئت.

(۴) واتە: نە خئیر، با باسى تەگبیر كەردن و چارە دوزینەوہ نە كەین، چونكە ئەم گەرفتاری مەینەتە كە ھەراسان بووہ لە گیانی خۆى - مەبەسى خۆیەتى - بەختى رەشى خۆى زووتر ناسیوہ، كە واتە ئەبئ لەبەر فەوتانى ئەویش بە ھۆى دەردى دوورى دولبەرەوہ، لە جیاتی جارئ، چوار جار «اللہ اكبر» بكەین. مەبەسى ئەوہ یە ئەبئ نوئزى مردووی لە سەر بكرئ كە چوار جار «اللہ اكبر» ی تیا یە، وەك چۆن لە سەر جەنازەى ئەو لاوہ پەنجەیی یە كرا.

[۴]

(۵) زانا: زانین. ھانا: ھاوار. مەعنای ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری پاشەوہ.

نه تاوات ویت دهی وه مهودای وهی دا
 گنج بدهی نه گنج ده ریای بی پهی دا^(۱)
 ها خودام، وه حق شاده تم ئاوه رد
 خالوت گنج مهوج ده ریای هه واش که رد^(۲)
 جه که ناروهه سهعی که رده ت بو
 ههول پل و پووش ئا و ئاوه رده ت بو^(۳)
 پهی چیش خالوکهی ده روون جه ههون که یل
 خه یلین نه جزای مهیل له یله کهی پر مهیل^(۴)
 ئامیتهن وه جزو ریزه ی مه جنون دا
 حه یفه ن ئا و به روش وه توونای توون دا^(۵)

(۱) مهودا: نووکی تیز. واته: خالوگیان له بهر ئه وه که چاره ی ده ردی عه شقت نه ئه زانی، زورم بی وتی خو شه وستی ئه رکینکی قورسه له عۆده ی نایهیت، وه زور ده سه و دامینت بووم که ده سی لی هه لنگره، به لام به گویت نه کردم، که چی نه شت توانی خۆت بدهی به سه ر نووکی تیزی شیر ی ده ردو مهینه تا، وه له ده لیای بی بنی عه شقا مه له وانی بکه ی.

(۲) شاده ت: «شهادت»، «شهد ان لا اله الا الله». هه واش: خو شه وستی ئه و. واته: خوایه، وا شایه تیمانی به حه قم هینا و باوه رم کرد که خالوت سه رگه ردان کردوه به دم شه پۆلی ده لیای خو شه وستی به وه. له شیعره کانی پاشه وه دا دیسانه وه مه وله وی رووی قسه ی وه رنه چه رخی نیته وه بو لای خالو له گه لی ئه که ویته دوین..

(۳) که نار: که راخ ئا و. واته: ئیسته ش ماده م تووش هاتووی و شه پۆلی ده لیای خو شه وستی فری دی دا ویته که نار وه، ههول بده به لکو ئه مه خوایه ده ستت گیر بی له پل و پووشی لافا و هینا و، وه خۆت رزگار بکه ی.

(۴) مه عنای ئه م شیعره و شیعری دوایی پیکه وه دی.

(۵) ئامیته: تیکه ل. ریزه: ورده. توونای توون: گیزی ئاوی نا و شیو. واته: له بهر چی؟ چونکه ئه ی خالوی ده روون پر له خوین، ده میکه تۆسقاله کانی خو شه وستی له یلی پر مه یل تیکه ل بوون له گه ل ورده پارچه ی له شی مه جنونا، که تۆیت، له بهر ئه وه حه یفه ئا و ئه و له شه به ری و له گیزی خو یا نوقمی کا و تۆسقاله کانی خو شه وستی له یلیشی له گه لا بغه وتی.

[۵]

خه راما ناما

خه راما ناما نه تۆی پهرده وه
نیقاب جه سه فحه ی جه مین کهرده وه^(۱)
چیهره ی دلّه ی زار خووی گهرمی پی دا
عه کش هوه یدا منمانا تی دا^(۲)
باوه شین مه کهرده وه سه فحه ی بی گهرده
نازکیش جه باد نیحیات مه کهرده^(۳)
نه تۆی ناینه ی جه مین چون گۆل
که مه کهرده نمم خووی روخسار دل^(۴)

[۵]

- (۱) خه راما ناما: نافرته تی به له نجه و لار. نیقاب: به چه. سه فحه: تهخت. واته: یار به له نجه و لاره وه هات، عاباو په چه ی دادابوه وه، که گه یشته به ره وه پهرده ی له سهر تهختی رووی خۆی لادا.
- (۲) هوه یدا: ناشکرا. واته: رووی دلّه ی خه فته تبارم له گهرمای خۆی ناره قی به ناو چاوی یار کرد، وه وینه ی به ناشکرا له ته و تلیا دهرکه وت.
- (۳) واته: نه ویش له بهر گهرما باوه شینی رووی پی گهردی خۆی نه کرد، دهم و چاوی نه وه نده ناسک بوو نه ترسا باوه شینه که زبانی پی بگه یه نی. نه م شیعره له قه سیده یه کی تریشا هه بوو. مه وه لوی نه وه ی هه یه جار به جار شیعرنک یا نیوه شیعرنک له زیاتر له یه قه سیده دا نه لیتته وه.
- (۴) واته: به هۆی باوه شین کردنه که یه وه نمی ناره قی رووی دلّمی به سهر رووی خۆیه وه که م کرده وه.

[۶]

خه مه فرسه تئ

خه مه فرسه تئ ساتئ، وه بئ خه م
 گهرد پالاكش بگئروون وه چه م^(۱)
 چه رخ چه پ چه نئم راس به سته ن كه له ك
 مه ر من سه نغم دان وه مئناى فه له ك^(۲)
 چه پ گهرد نمازؤ ساتئ فه راغه ت
 ئه ی خوا یا وه سل، یا مه رگ، یا تاغه ت^(۳)

[۷]

خه یر بؤ هه م فه له ك^(۴)

خه یر بؤ هه م فه له ك كام خه یال كه رده ن
 دیسان من په ی شه ر وه یاد ئاوه رده ن^(۵)

[۶]

(۱) خه مه: ئه ی خه م. پالا: كه وش. بگئروون بگرم. واته: ئه ی خه م سه عاتئك مؤله تم بده با
 به بئ خه م تۆزی كه وشه كانی به چاو بگرم، یا بگرمه چاوم.
 (۲) چه نئم: له گه ل. به سته ن كه له ك: كه له كئى چئبوه، مه به سئى له وه یه بنئانی دوژمنابه تئ
 ناوه. مه ر: مه گه ر، بؤ چئى. سه نغم: به رد. مئنا: شووشه. واته: چه رخی چه پ گهرد به راستئ
 بنئانی دوژمنابه تئ ناوه له گه لما، نازانم بؤ چئى وا ئه كا خؤمن به ردم نه داوه به شووشه ی
 ئاسمانا.
 (۳) نمازؤ: نابه لئئ. واته: چه رخی چه پ گهرد نابه لئت سه عاتئك بؤ خؤم بحه سئمه وه،
 سا خوایه یا بم گه یه نه به یار، یا بم كوژه، یا سه بووریم بده.

[۷]

(۴) مه وله وی جار ئکیان خه به رى بؤ دئئن كه دؤستئكى له سه ره مه رگایه وه بانگئى ئه كه ن
 كه بچئ بؤ لای، ئه وئش به و مونا سه به ته وه ئه م شئعرا نه ئه لئئ:
 (۵) واته: خوا به خئئرى بگئئئئ، ئه بئئ دیسان فه له ك خه یالئى چئى له دلا بئئ، وا ئه مجاره ش
 منئ بؤ شه ر كه وتو وه ته وه یاد...

دىيارەن ئەساس دوورى سازۆ
وہ بالام كالای خەمان موورازۆ^(۱)
داخۆم دووی دووری كیش هانە سەردا
ديسان من مدۆ وە رووی چەمەردا^(۲)

[۸]

خەيلتوھن خەريك

خەيلتوھن خەريك زاكەى زەحمەتم
بەلكو وە را بۆ بەرشۆ عوسرەتم^(۳)
فەلەك وە بەختم مەگەس مکیانو
وہ راکەى رەحمەت ھەم ديس مپرانۆ^(۴)

(۱) ئەساس: بنچینە. سازۆ: دروست ئەکا. موورازۆ: ئەدووری. واتە: وادیارە بناغەى دوور خستەنەوہى دوستیکى تریش دائەمەرزىنى و بەرگى خەم و مەینەت ئەبىرئى بە بالای من.

(۲) كیش: كىتى. چەمەر: شین و زارى. واتە: ناخۆ ئەبى خەياللى دوور خستەنەوہى كىتى لە سەرا بى، وا ديسان من ئەخاتەوہ كۆرى شین و زارى.

[۸]

(۳) خەيلتوھن: دەمیکە. زاكە: ھاوار. وە را بۆ: بکەوتتە رى. بەرشۆ: دەرچى. مەعناى ئەم شיעرە و شיעرى دوايى يیکەوہ دى.

(۴) مەگەس: مېش. مکیانو: ئەنیرى. راکەى: رىنگاکەى. مپرانۆ: ئەپى، پىسى ئەکا. واتە: دەمیکە سەرم قالە بە دەس ھاوارو نالەى زەحمەتەوہ ئەمەوہى بىخەمەوہ رى و دوورى بخەمەوہ تا نارەحەتیم نەمىنى، كەچى لە چارەى رەشى منا فەلەك مېشسىك ئەنیرى رىنگاکە پىس ئەكاتەوہ تا مەینەتەكەم رىنگای رۆشنتى نەبى. ھەرەھا لە گەل ئەم مەعنايەدا مەولەوى مەعنايەكى تریشى مەبەس بوو، كە ئەوہتە: دەمیکە خەرىكى تېبى «زى»ى وشەى «زەحمەت»م نوختەكەى ئەكۆرئىم تا بیکەم بە «رى» و بى بە «رەحمەت» بەلكو مەینەتم لەكۆل بېتتەوہ، كەچى لە بەختى رەشما چەرخى چەبگەرد مېشك ئەنیرى گوو ئەكا بە «رى» كەداو ئەىكاتەوہ بە «زى» و «رەحمەت» ئەبیتتەوہ بە «زەحمەت».

[۹]

خه یالان شهو

خه یالان شهو، هیجرانان رو
 قامهت خه م که ردهن چون چه میلهی چو^(۱)
 دل بیهن وه دار سهر که ل لای وهشت
 چه مه پای وایین ریشهش بی وه دهشت^(۲)

.....

[۱۰]

خاک وه دهس^(۳)

خاک وه دهس زور زه نجیرم که ردهن
 یاده مه پازان جه یادم به ردهن^(۴)
 هاو قه د خاک و سهنگ وه جه سه م باره ن
 نه راگهی جواب، نه جای گوفتاره ن^(۵)

[۹]

(۱) رو: روژ. چو: دار. واته: بیر کردنه وهی شه وو دووری روژ بالامیان وه ک داری چه ماوه
 چه ماندووه ته وه.
 (۲) وهشت: باران. وایین: بایه که. واته: دل م وه ک دار یکی لی هاتووه که به سهر یالیکه وه بی
 له شوینیکا که باران بنه که ی که ن در کرد بی و ریشه که ی دهر خستی، وه چاوه پئی بایه ک
 بیته هل کات و ریشه کیشی کا.

[۱۰]

(۳) مهولهوی ئەم دوو شیعره ی له کاتیکا وتووه که خه ریکی خه ندهق لی دان بووه بو
 خانوو، وه رامی دوستیکی پی ئەداته وه که گله بی لی کرد بوو له سهر ئەوه که خستبووه پشت
 گوئ.
 (۴) مه عنای ههردوو شیعره که ینکه وه دیت.
 (۵) هاو قه د: به ئەندازه ی بالام. راگه: رنگا. واته: خاک به دهستی زور و توانای خوم

[۱۱]

خالۆ خالۆتەن (۱)

خالۆ خالۆتەن، کەم واچە خالۆ
خالۆ دەم وە بان خالانت مالۆ (۲)
شەرت بۆمن جە داخ خالۆ خالۆی تۆ
ویم کەروو وە کور چوارده سالهی نو (۳)

﴿﴾

گرفتاری کردووم و یادی براده رانی له بیر بردووم و تهوه، ئیستا وا به به رزی بالام خاك و به رد له سەرم کە لە کە ی کردوو، نه رینگەم هە یه وە رامی بدە مەوه، وە نه ماوهم هە یه قسە بکەم. مەولهوی لەم دوو شیعەرە یا خۆی شوبهاندوو بە مردوو له گۆرا کە ماوهی قسە کردنو توانای وە رام دانەوهی نه بێ.

[۱۱]

(۱) مەولهوی پیش ماره کردنی عەنەبەر خاتوونی خێزانی، چوو بە مالۆ باوکی تا چاوی پێ بکەوێ بزانی ئاخۆ دلێ ئە ی گری یا نه. لهوئ داوای ئاوو دۆهە ک ئە کالە عەنەبەر خان تا به و بیانوووه بیینی، عەنەبەر خان کە ئاوو دۆکە ی ئە داتە دەستی پێ ئە لێ «فەر موو خالۆ» ئە مێش به و مونسە به تهوه ئە م دوو شیعەرە ئە لێ:
(۲) واچە: بلێ. مالۆ: بمالێ، بکو تێ. واتە: خالۆ خالۆی چیتە، به س بلێ خالۆ، یاخوا خالۆ دەمی بمالێ به سەر خالە کانتا.
(۳) کەروو: بکەم. نۆ: نوێ، تازه. واتە: شەرت بێ له داخی خالۆ خالۆی تۆ، خۆم بکە مەوه به کورنکی تازه ی چوارده سالان.

[۱۲]

خاست فەرماوان (۱)

خاست فەرماوان ئەر بابه کەسی خەم
ساکن نە گۆشەیی بالەخانەیی چەم (۲)

[۱۳]

خەرمانی خەمان

خەرمانی خەمان ها وه کەل باوه
شەن کەر یەکیکە دوو شەن وه لاوه (۳)

[۱۴]

(۱) جارێکیان مهولهوی له سنه ئه‌بێ، به بهردهمی بالاخانهی یه‌کێک له ئه‌عیانه‌کانا تێ ئه‌په‌رێ که له سه‌ر روخی رووبارێک بووه. یه‌کێک له ژنه ئه‌عیانه‌کان له په‌نجه‌ره‌وه سه‌یری خواره‌وه ئه‌کا، ئه‌و ژنه شاعیره بووه و ناوی «زیبا خانم» بووه، که چاوی به مهولهوی ئه‌که‌وێ بانگی ئه‌کا و ئه‌م شیعهری بۆ ئه‌لێ:

هه‌رکاتێت زانا چه‌م دا وه هه‌م دا
بالاخانهی چه‌م دا وه رووی چه‌م دا
واته: هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ت زانی خوا ئه‌م چه‌مه‌ی دا به یه‌کا و لافاوی هه‌لساندو ئه‌م بالاخانهی سه‌ر چه‌مه‌ی دا به سه‌ر چه‌مه‌که‌دا و بردی، یان کاتێکت زانی خوا چاوی مه‌یلی دا به یه‌کا و پێلوی چاومانی هێنایه‌وه به سه‌ر چاومانان و مراندینی. مه‌وله‌ویش به‌م شیعهری خواره‌وه وه‌رامی ئه‌داته‌وه.

(۲) فەرماوان: فەرمووه. ئه‌رباب: خاوه‌ن. واته: قسه‌که‌ت راسته‌ و چاکت فەرمووه ئه‌ی خه‌م په‌روه‌ری دلداران، ئه‌ی له گۆشەیی بالەخانەیی سه‌ر چه‌ما دانیشتوو، یان ئه‌ی له گۆشەیی چاوما جێ گرتوو.

[۱۵]

(۳) مه‌به‌س له «خه‌رمانی خه‌مان» رووی یاره‌که خه‌ره وه‌ک خه‌رمان وه له جوانیدا بووه به مایه‌ی خه‌فه‌تی دلی دلداران. وه مه‌به‌س له «که‌لی با» گه‌رده‌نی به‌رزی یاره، که هه‌میشه شه‌مال ئه‌یگر ته‌وه، وه مه‌به‌س له «شەن کەر» بای شه‌ماله‌، که زولقه‌کانی تێک ئه‌دا، وه له دووشه‌ن زولقه‌کانیه‌تی که بای شه‌مال هه‌لیان ئه‌سوورپێنێ. واته: بای شه‌مال زولقه‌کانی یار ئه‌جوولپێنێ و رووی رووناکی ده‌ر ئه‌خا و له‌وه‌وه خه‌م و خه‌فه‌ت بلاو ئه‌کاته‌وه به سه‌ر دلداران.

تیپی دال

MAWLAWI.KRD

[۱]

دلہی دل... (۱)

دلہی دلّ وه مهی مهیل لهیلّی کهیل
 مهحرهم وه رازان خه لّوهت خانهی لهیل (۲)
 لانه ههلقهی زولّف عهنبهر بوی شه ورهنگ
 هام دهم جای تنگ نه لّحه دسه رای سهنگ (۳)
 پهروانهی مهزار نهو ئاوات واستهم
 ته رجهمهی حالات په شیوی جهستم (۴)
 عهرز کهر وه لهیلا وه سهد خهمه وه
 چه م وه نمه وه، دلّ وه ته مه وه: (۵)
 دیوانه کهت دیم بلیسه ش بهرز بی
 بهرز بی بلیسه ش هه سات سهد تهرز بی (۶)

[۱]

(۱) مهولهوی ئهم قه سیده شی له لاواندنه وهی عهنبهر خاتوونی خیزانیا وتوه.
 (۲) کهیل: پر. واته: ئهی دلّه کهم که پر بوی له شه رایبی حهز کردن له لهیل، وه مهحرهمی
 ژووری تاییه تی ئهوی که گۆره که یه تی. مه بهسی ئه وه یه ئهی دلّه کهم که له گه لّ لهیلا
 چووته گۆر.

(۳) لانه: هیلاننه. جا: جی. واته: ئهی دلّه کهم که له سهر ئهلقهی زولّفی ره شی بۆن خوشی
 یار هیلاننهت کردوهو بووی به هاوده می جیگه تهنگه کهی که نه لّحه دی گۆره به ردینه که یه تی.
 (۴) مهزار، زیاره تگا، گۆرستان. واته: ئهی دلّه کهم که وهك پهروانه به دهوری گۆری نهو
 یاره ئاوات بۆ خوازراوه ما ئه سووریتته وهو بووی به ته رجومانی حالی جهسته ی په شیوم
 لای نهو.

(۵) مه عنای ئهم شیعه وه شیعی دیوایی پیکه وه دی.

(۶) واته: به دلّی خه فه تبارو چاوی پر فرمیسک و دلّی ته ماوی یه وه عهرزی لهیل بکه
 چاوم به دلّداره شیت بووه کهی کهوت گری تی بهر بووبوو، وه هه ره سه عاته به سهد جۆر
 گره کهی نه چوو به ئاسمانا.

وه ههر تهرزى له يـل ملاوانوه
 دلهى سهنگ سهخت متاوانوه^(۱)
 گاگۆيا مهويهرد ئيند مهويهردهوه
 گاموات وه دهم ئيش دهردهوه:^(۲)
 ئاي جه ئيش تن جه گيان جياي من
 ئاي جه لواي توو ئه وشون دياي من^(۳)
 سهختى ئيش دهرده دحالم لايى
 واي بى توو مه نزل گشت خالم لايى^(۴)
 وه ههر مه نزل داو ههر راگوزهردا
 ههر دهست هسهرت مدا وه سهردا^(۵)
 چيشه ن موينوون مه نزل بى توو بو
 بى هوشم، خهو بو، راس بو، درو بو^(۶)

- (۱) ملاوانوه: ئەلاواندەوه. متاوانوه: ئەتواندەوه. واتە: هەر چۆن لە یلی ئەلاواندەوه دلی بەردی رەقی ئەکرد بە ئاو.
- (۲) گا: گاه، جاروبار. مهويهرد: تێ ئەپەری، ئەمرد. مهويهردهوه: ئەبووردهوه. موات: ئەىوت. معنای ئەم شیعەرەو شیعری دواى پێکەوه دئ.
- (۳) لوا: روشتن. ئەو شۆن: بە دوادا. ديا: روانین. واتە: جارو بار ئەوهنده ئەبووردهوه ئەتوت مردووه، جارو بارىش که هۆشى ئەهاتهوه بە خۆيا بە دهم دهردهوه ئەىوت هاوار له ئيش و نازارى لەشى بى گيانى من، هاوار له تاو روشتنى توو بە دوادا روانینى من...
- (۴) واتە: ئەىوت لە لایە کەوه ئیشی دهردم زۆر سهخته، وه لە لایە کى ترهوه ماله کەم بە بى توو چۆل بووه، وه هاوارى بوو له دەس ئەم حاله.
- (۵) مدا: ئەدا. معنای ئەم شیعەرەو شیعری دواى پێکەوه دئ.
- (۶) موينوون: ئەبینم. واتە: له ههموو مه نزلێک و رى گوزهرێکى توو دا ههر دهستى داخو هسهرتى ئەدا بە سه ریاو ئەىوت چیه وا ئەبینم مال توو تیا نیت، نازانم هوشم له خۆم نیه، یان خهو ئەبینم، وه ئەمەى ئەى بینم راسته یان درۆیه.

گا تیکهَل مه کهرد چه نی دهرد ویش
 فهرد هام فهردش چه نی فهرد ویش (۱)
 موات: فیداش بام به جای شیرینه
 گوزه رگای نه و شوخ زولف عه نبرینه (۲)
 جه بالای نهی سهنگ پا ئاوه رده وه
 به رقهی ناز جه رووی نه و سهنگ کهرده وه (۳)
 جه و جاسوس گاهه، به و خه ده نگه وه
 دل تلنا وه زام هزاره نگه وه (۴)
 جه و سه رده شته وه گولاو ریزان کهرد
 سارا بوئی عه نبر سارا هه رزان کهرد (۵)
 چوگه جه لای جام جه بهی جه مال دا
 به رگه شتی وه به خت به در که مال دا (۶)

- (۱) چه نی: له گهَل. واته: جار جاریش له گهَل دهردو ئیشی خوْیا شیعی «فهرهاد»ی هاورپئی تیکه لی شیعی خوئی نه کرد. ناوه روکی شیعی پاش ئه م شیعه له سهر زوبانی فهرهاد و تراوه له چیرۆکی «شیرین و فهرهاد» دا، مبه سی مهوله ویش نه وه به که نه لی شیعی خوئی و فهرهادی تیکهَل نه کرد.
- (۲) واته: نهی وت به قوربانی به ئه مه جینگه ی شیرینه و گوزه رگه ی نه و شوخه به که بوئی زولفی وه ک عه نبر خوش بوْیه.
- (۳) به رقه: «برقع»، سه ربوش. واته: وه ختی خوئی نه و سهنگه پئی له سهر نه و به رده ههَل هینایه وه و سه ربوشی نازی له سهر رووی خوئی لادا.
- (۴) تلنا: تلنا: ده وه. واته: له و جاسوسگه ی راوچی یانه وه به تیری نیگای خوئی دل می گرفتاری هزاره نگ زام کرد.
- (۵) واته: له و ته خته به رزانه وه ئاره قی رووی خوئی ههَل پْرژاند که وه ک گولاو بوْن خوش بوو، وه نه و ده شته به هۆی بوئی نه و ئاره قه وه بوئی عه نبره ی تیا هه رزان بوو.
- (۶) چوگه: له وئی. واته: له وئی ئاوتنه ی ته وتلی جوانی خوئی پاک کرده وه و به ختی مانگی چوارده شه وه ی شیواند.

چینگه حوقه ی راز شیرین کهرده وه
 تام تالی دهر د دووری بهرده وه^(۱)
 گوزه رگه ی جیلوه ی له یل بی حه د به و تهرز
 زایه له ی مه جنوون جه عه د رهد به و تهرز^(۲)
 چون کهر وون ته قدیر په ی سهر کار تو
 نه تو بژنه وی نه دؤس دار تو^(۳)
 مه عدووم چون قهزا ئاما جه ناکاو
 دانا چون نادان وزؤ وه گهر داو^(۴)
 عیرفانه کت کؤن، فامت کؤ شیهن
 ئای په ی جیلوه ی دؤس نیهایه ت نیهن^(۵)

(۱) چینگه: لیره. حوقه: قوتووی نوقل. واته: لیره ش ده می کرده وه و ده سی کرد به قسه ی وه ک شکر شیرین، وه تامی ناخوشی دهر دی دووری له دلمانا نه هیشت.
 (۲) حه د: نه ندازه. عه د: ژماره. رهد: ته جاوه ز کردوو. مه عنای ئه م شیعره و شیعر ی دوا بی پیکه وه دی.

(۳) کهر وون: بکه م. ته قدیر: باس کردن. سهر کار: سهر گه و ره ی خزمه تکاران وه وه کیلی ئاغا له دیهاته کانا. بژنه وی: بیسی. واته: گوزه رگه ی خوده رختنی له یل به و چه شنه له نه ندازه به دهر بوو، وه هاوارو ناله ی مه جنوونیش نه وه نده زؤر بوو له ژماره نه نه هات، ئیرت من چون بتوانم باسی ئه مه بکه م بؤ سهر کاره که ی تؤ؟ حاله که ی نه وه نده ناخؤشه یا خوا نه خؤت بیسی و نه دؤس دارت. له نه ده بی کؤنا باو بؤ ریز گرتن له قسه له گه ل کراوو نامه بؤ ئیرراو، رووی قسه نه کریتته خزمه تکاره که ی، گوایه قسه که ره که یا نامه نووسه که خؤی به شایانی نه وه نازانی راسته و خؤ له گه ل نه و بکا. لیره شا ههر به و جؤره مه وله وی داوا ی له دلی خؤی کردوو که رووی قسه بکانه سهر نؤ که رانی یار، وه خؤی به شایانی نه وه نازانی که راسته و خؤ بؤی باس کا.

(۴) وزؤ: نه خاته. لیره وه مه وله وی رووی قسه وه ره نه چه رخیته وه بؤ سهر خؤی، وه به خؤی ئه لئ قه زاو قه دهر ی خوا که له ناکاو هات عاقل و بی عه قل وه ک یه ک رایچ ئه کاو نه یان خاته گهر داو وه.

(۵) کؤن: له کوئی یه. کؤ شیهن: بؤ کوئی چوو. مه عنای ئه م شیعره شیعره کانی پاشه وه پیکه وه دی.

ئارۆ یه‌ك جیلوه‌ش ها نه رووی کاردا

فهردا چیش ئه‌و یه‌ك جیلوه‌ش دیار دا^(۱)

لا، به‌ل ئه‌و جیلوه‌ی روو نه په‌نهانی

نه‌وعه زوه‌وورین، زاناش ویجدانی^(۲)

چ ماته‌میوه‌ن پات بیه‌ن پیوه

داناو مه‌خشوشی کی دیه‌ن پیوه^(۳)

ئه‌و جیلوه‌که‌رده‌ن ئه‌ر شی وه تاقی

ئید جیلوه‌که‌رده‌ن سوراچی و ساقی^(۴)

.....

(۱) ئارۆ: ئه‌مرۆ. فهردا: سبه‌ی. دیاردا: ده‌رخست.

(۲) لا: نه‌خیر. به‌ل: به‌لکو. زاناش: تی‌گه‌یشتن و لی‌حالی بوونی.

(۳) کی دیه‌ن: کی دیویه. پیوه: به‌یه‌که‌وه.

(۴) شی: به‌سه‌رچوو. تاقی: «تحقیق»، راستی. سوراچی: کاسه‌ی مه‌ی. مه‌به‌سی

شه‌رابی مه‌رگه. واته: ئه‌وه عه‌قل و تی‌گه‌یشتنت چی به‌سه‌ر هاتوه، بوچی نازانی لوتفی

خوا برانه‌وه‌ی بۆ نه‌یه، ئه‌مرۆ خو ده‌رخستنیکی له‌ناوایه، که‌ئوه نه‌ما سبه‌ینی یه‌کیکی تری

دیده‌ رووی کار، به‌لکو هه‌رگیز هه‌ر له‌ناو ناچی، وه‌گوم بوونی هه‌ر لوتفیکی له‌راستیدا

جۆره‌ ده‌رکه‌وتنیکی تریه‌تی که‌پیاوی خاوه‌ن باوه‌رو ده‌روون پاك هه‌ستی پی‌ئه‌کا، که‌واته

بوچی قاچت که‌وتوه‌ته‌ به‌ر دوا‌ی خه‌م و خه‌فت، وه‌کی دیویه‌ پیاوی تی‌گه‌یشتوو وا

سه‌ری لی‌بشیوی. ئه‌گه‌ر ئه‌مرۆ لوتفی خوا - که‌له‌ژیانی عه‌ن‌به‌ر خاتوونا دیمه‌نی دیاری

ئه‌دا - وا له‌شیویه‌کی ترا ده‌رکه‌وت که‌نۆشانندی شه‌رابی مه‌رگه‌ پیی، له‌لایه‌ن

مه‌ی‌گێره‌وه‌که‌ فریشته‌ی گیان‌کێشانه.

ئه‌ش‌گونجی مه‌به‌سی ئه‌وه‌بی‌ئه‌مرۆ لوتفی خوا له‌ژیانی عه‌ن‌به‌ر خاتوونا ده‌رته‌که‌وی و له

قیامه‌تا له‌زیندوو‌کرده‌وه‌ی‌دا، وه‌ئه‌گه‌ر ئه‌مرۆ خوا بیاته‌وه‌ بۆ خو‌ی له‌قیامه‌تا ئه‌یداته‌وه

پێکه‌وه‌ له‌به‌هه‌شتا مه‌ی‌نۆش ئه‌که‌نه‌وه‌...

[۲]

دل تهم كهردهوه (۱)

دل تهم كهردهوه گرتوه كاوان
 ديسان دووی نامه ی توش وهلا ياوان (۲)
 مهزموون: ههواي مهرك، زامداري تيرت
 پهنهانی قاتیل، دهواو، تهديرت (۳)
 لال بوون په ی مهینت جهسته ی خهسته كهت
 بمروون پهري زام جي نه پهسته كهت (۴)
 منو تو به لاو زاممان ناوهردهن
 نه چهشمه ی حیات ناومان وهردهن (۵)
 خهيال خامن ئينه تو كهردهن
 پهیما نه بو جیایی وه مهردهن (۶)

[۲]

(۱) مهولهوی ئهم غهزه له ی له وهرامی دۆستیکیا نووسیوه كه نامه یه کی بو ناردبو، وه
 سكالای حالی خو ی كردبو.
 (۲) ياوان: گه یشتوه. واته: دل تهمی كرهوه ته وه ته مه كه ی بهرزایی یه كانی داگرتوه،
 چونكه ديسان وه دو كه لی نامه ی توی بی گه یشتوه.
 (۳) مهزموون: ناوه روك. ههوا: ئاره زوو. واته: ناوه روكی كاغهزه كهت ئه وه بوو به تیر
 گرفتاری و نازانی کی برینداری كرهوه و دهرمانت كامه یه و چارت چیه، له بهر ئه وه
 ئاواتی مهركی خو ت ئه خوازی.
 (۴) پهري: بو. جي نه پهسته: لی رزگار نه بوو. واته: لال بم بو مهینه تی له شی بیمار و
 بمرم بو ئه و زامه ی لی رزگار نه بویت. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «بمروون»
 نووسراوه «مروون».
 (۵) چهشمه: كانی. وهردهن: خواردوه ته وه. مهعنا ی ئهم شیعره به سراوه به شیعی
 دواپی یه وه.
 (۶) ئينه: ئهمه. پهیما: بو مان. واته: منو تو له رۆزی ئه زه لا دهر دو به لامان گرتوه ته

ها چهند ههوات دا وه گئج بی پهی
 بمری و بنالی گیان ته سلیم نه که ی (۱)
 تازه وارگی عه شق مه نزل که رده نی
 هه وه سیای هاژه ی بال دهرده نی (۲)
 خوسوس به و جهستی خهستی مه هجووری
 که فته نی نه پیچ رای دوهی دووری (۳)
 هوشت نه توی کاخ ده ماخ فیرارهن
 وهرنه چ خیرهن قاتیل دیارهن (۴)
 کی بو چون خه دهنگ ناز ههوا دهرو
 هه ریه ند بزانی جه وپه پ بویه رو؟ (۵)

خۆمان و له سه رچاوه ی ناوی حه یات ناومان خوار دووه ته وه، که واته تو شوین خه یالی
 خاو که وتووی که نه ته وی بمری، وه ئیمه به مهرگ رزگارمان نابی له م ژبانهی ئیستانمان.
 (۱) ههوات دا: فرهت دا. گئج بی پهی: گئزی بی بن.
 (۲) وارگه: هه وارگه. هه وه سیای: حه په ساو. واته: بویه که وتوویته په له قازه چونکه تازه
 هه وارگه ی عه شقت کردوه به مه نزل و حه په ساوی له هاژه ی بالی دهر دو مهینه ت.
 (۳) که فته نی: که وتوویته. واته: به تایبه تی بهم له شه ته وه که نه خو شی دهر دی دوور
 که وتنه وه ی دۆسته، رنت که وتووه ته قه مچ و پیچی ریگای ته م داگرتووی دووری. له
 هه ندی نوسخه دا له جیاتی «مه هجووری» نووسراوه «په نجووری» واته: مهینه تباری، وه
 له جیاتی «دوهی» نووسراوه «دهورهی» واته: لوفه دار.
 (۴) نه تو: له ناو. کاخ: باله خانه. واته: له بهر شه وه که تازه دل داری و حه په ساوی، فام و
 تی گه یشتنت باله خانه ی میشکیان به جی هیشتووه، نه گینا چ خیرته نه لئی قاتله که م دیار
 نیه، دیاره کی یه، دۆسته چالا که دهس راسته که ی خۆمانه که هه موومان نه ی ناسین...
 (۵) ههوا دهرو: فری دا. بویه رو: تی په ری. واته: کی بی غهیره ز شه وهر که تیری نازی
 ته قاند شه ونده بزانی له و دیوی نیشانه که وه دهر چی؟

کئی بو به و جهمین نه زاکهت چون گول
 خه یمهش هور بدا نه پای دهشت دل؟ (۱)
 کئی بو پیکو دل زام نه سره فتهش
 یه کیو کوشتهش، ئید نه و زهمین کفتهش؟ (۲)
 نه ر رستگاریت جه و دهر د ئومیده ن
 دهوای خه لاسی و ته دبیرت ئیده ن (۳)
 مه بو وخت سهخت زامان ئاوه رده ت
 ره ما و په له پهل هه رده و هه رد کهرده ت (۴)
 په ی چیش تا ئیسه لیت مه علووم نیه ن
 سه یاد جه واکوژ دریغش نیه ن (۵)
 به لام یه ره ویه ی ئیبتیدای مه شقنه
 خیلاف شیوه ی تاویای عه شقنه (۶)

(۱) خه یمه: ختوهت، دهوار. پا: بنار. واته: کئی بی له و به ولاره به و ناوچاره وهك گول
 ناسکه یه وه له بناری دهشتی دلی عاشقانا دهوار هه لدا؟
 (۲) پیکو: بیکی. نه سره فته: نه سروتوو. یه کیو: یه کیك. واته: کئی بی له و زیاتر دلی برینداره
 زام نه سره وتوو هکه ی خوی بداته بهر تیر، وه یه کیك بکوژی و یه کیکی تر بدا به عه رزا؟
 (۳) رستگاری: رزگار بوون. ئیده ن: ئه مه یه. مه عنای ئه م شیعره و شیعی دواپی پیکه وه دئ.
 (۴) مه بو: نابی. ره ما: راکردن. واته: ئه گه ر به ته مای له و دهرده رزگار بیی دهرمانی رزگار
 بوون و ته گبیرت ئه وه یه نابی له کاتیکا که نه و دوسته زامیکی سهخت لی ئه کا تو را
 بکه یت و په له پهل بکه ویته هه رده و هه رد کردن، چونکه تا تو زیاتر را بکه یت خوینت
 زورتر لی ئه پژی و ئه ویش شوین پیت هه ل ئه گری و ئه ت دوزیته وه و تیریکی ترت پیوه
 ئه نی، به لام ئه گه ر له شوینی خوتا بکه وی و ئه زانی مردوویت و وازت لی دینئ. له
 هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «مه بو» نووسراوه «نه بو» واته: نابی.
 (۵) واکوژ: دیسانه وه کوشته وه. واته: بوچی تا ئیستا نه ت زانیوه که راوچی دریغی ناکا له
 دووباره کردنه وه ی کوشتنی نه چیر؟
 (۶) یه: ئه مه. ره ویه: ئوسوول. تاویا: تواوه. واته: به لام ئه م بی ناخوش بوونی زامی

ده خیل سهر سهخت بهر هر بکه بازی
 نازی دل سهرد بۆ جه تیر نه ندازی (۱)
 نه دلّه ی پر زهوق کۆنه نه چیردا
 های له زهت دارۆ تیر وه شۆن تیردا (۲)

[۳]

دلّه، راگه کهت (۳)

دلّه، راگه کهت خه یلی تاریکه ن
 پرده که سهخته ن، خه یلی باریکه ن (۴)
 سارای هیدایهت تاریک مهوینوون
 رای نه جات یه کجار باریک مهوینوون (۵)

دۆست و به دوا ی دهر مانا گه پانه، ره وشتی ئه وانه به که تازه فیری دلداری بوون و هیشتا تیا
 قال نه بوون، وه له گه ل شپوه ی ئه و که سانه دا یه ک ناکه وی که له عه شقا تو اونه ته وه.
 (۱) بازی: یاری و گالته. نازی: نایه لی. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری دوا بی یه وه.
 (۲) له زهت دارۆ: به له زه ته. شۆن: دوا ی. واته: ده خیل ت ب م هر سه رسه خت و که لله ره ق
 به و بۆ خۆت یاری بکه، وه مه یه له دۆست دلّی سارد بیته وه له تیر هاویشتن، چونکه له
 دلّی پر زهوقی کۆنه عاشقا زۆر شتیکی خۆش و به له زه ته یار یه ک له دوا ی یه ک تیری پیوه
 بنی. مه به سی ئه وه به دلداری قال بو وه تا زۆر تر نازار بچیژی له یاره وه زیاتر له زه تی پی
 ئه گات.

[۳]

(۳) مهولهوی له م قه سیده دا لۆمه ی خۆی ئه کاو سامی رۆزی قیامهت دینته وه بهرچاو، وه
 خۆی بانگ ئه کا بۆ خوا به رستی و به نده گی راست.
 (۴) راگه کهت: ریگاکهت، مه بهس گۆریه تی که ریگایه بۆ قیامهت. خه یلی: گه لیک.
 پرده که: مه بهس پردی سیراته. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «خه یلی» ی دوو هه م
 نووسراوه: «یه کجار».
 (۵) سارا: سه حرا، ده شت. هیدایهت: ری به دهر کردن. مهوینوون: ئه بینم. له هه ندی
 نوسخه دا له جیاتی «یه کجار» نووسراوه «یه کسه ر».

چۆلە چىراوى پەرى وىت ساز دەر
 وه قەد تواناي وىت باربەندى كەر^(۱)
 ئەر گونا راي راس بەردەنى جەوير
 شۆن پاي كردار هام فەردان هور گير^(۲)
 بەل لەو ديواندا ديوانەى سەرشىت
 خەجالەتى بەزم ياران نەيۆ پىت^(۳)
 بارى ئەر غەفلەت دام تەندەن نە رىت
 نىەنى وه تەنگ شەرمەسارى وىت^(۴)
 ياد ئەر سەرورەر وه دەروون باوەر
 ئەر واچان پەنەش نەو بەزم مەحشەر^(۵)
 يە مەنسوب تۆن ئىنە كەردەشەن
 چەنى تواناي سەر هۆردەردەشەن^(۶)

(۱) چۆلە چىراو: چىراى بىچكۆلە، بە قوتىلە ئەلەين. پەرى: بۆ. باربەندى كەر: بار
 پىچەرەو. واتە: قوتىلە بەك پەيدا كە بۆ خۆت و ئەوئەندەى پىت ئە كرى كۆل و بار
 پىچەرەو. مەبەسى لە خۆ ئامادە كەردنە بۆ ئەو دنيا.
 (۲) گونا: گونا. واتە: ئەگەر گوناخ رىي راستى لە ياد بردووتەو شۆن پىي كەردەو
 باشى ھاورى يان ھەل گەر.
 (۳) بەل: بەلكو. نەيۆ: نەيەت. پىت: بۆت. واتە: بەلكو لە ديوانى رۆژى حىسابدا، ھەى
 ديوانەى سەرشىت، لە كۆرى بەزم و رابواردنى ياراندا خەجالەتى نەيەت بە سەرتا.
 (۴) بارى: لە سوورەتیکا. دام: دار. تەندەن: تەنيوئەو. مەعنای ئەم شىعەرەو دوو
 شىعرى پاشەو پىكەو دى.
 (۵) باوەر: يىنە. واچان: بلىن. پەنەش: پىي. نەو: لەو.
 (۶) يە: ئەمە. ئىنە: ئەمە. هوردەردە: ھەل پىن. واتە: وه ئەگەر لە سوورەتیکا بىي ئاگايى و
 قىامەت لە بىر چوونەو دواى لە رىتا تەندووەو تۆش بە تەنگى شەرمەزارى خۆتەو
 نىت، ھەر ھىچ نەبى ئەو يىنە يادى خۆت كە لە رۆژى مەحشەرا بە پىغەمبەر بلىن ئەمە
 سەر بە تۆيە كەچى ئەو كەردەو يەتى.

ئەو بە شەرمەو مەدیۆ بە وەردا
 من مشیۆ کام خاک کەرۋون وە سەردا^(۱)
 ئیسە موینى چیش پەنەم ئامان
 ھانا ھاوارەن ھای نەى چى ئامان^(۲)
 جفت مەعسەت، جە تاعەت تاقم
 روو سیاى مەجلیس جەرگەى عوشاقم^(۳)
 بیئای وجوودم خەجلەت ئەساسەن
 بەختم موخالیف، نامەدیم راسەن^(۴)
 «صبا»ى ھەناسەم نە دەروون سەد تەرز
 کەردەن کلپەى نار ئیبراھیمی بەرز^(۵)
 پەنجەت بەو نەغمەى بین وە تینەو
 باوەرە ئەى بەیت وە حەزینەو: ^(۶)

- (۱) مەدیۆ: ئەپروانى. بە وەردا: بە بەردەمى خۆیا. مشیۆ: ئەشى. واتە: ئەو کاتە ئەو لە شەرمانا سەر دائەنەوتنى، جا ئەبى من خاکی کوئى بکەم بە سەرى خۆما.
- (۲) موینى: ئەیینى. واتە: ئیستا ئەیینى چیم بە سەر ھاتووە، ھاوار ھەى شمشالژەن بگەرە فریام.
- (۳) جفت: جوت. مەعسەت: گوناھ. واتە: لەگەل تاوانا بووم بە ھاو جوت و تاك کەوتووم لە خوا پەستى و روورەشى کۆرى ئەنجومەنى دلداران بووم.
- (۴) موخالیف: پینچەوانە. نامەدى: بۆ نەھاتن. واتە: بنچینەى بوونم لە سەر خەجالەتى دامەزراوہو بەختم یار نیو نەگبەتیمە.
- (۵) «صبا»: باى بەیانى. نار ئیبراھیمی: ئاگرئى بە تینى وەك ئەوہى نەمرود کردیہوہو ئیبراھیمی تى فرئى دا. واتە: ھەناسەى وەك باى سەبا بە تەوژم بە ھەزار جۆر کلپەى ئاگرى بە تینى دەروونى بەرز کردەوہ.
- (۶) باوەرە: یینە. واتە: کاکەى نەى چى پەنچە بخەرە سەر نەیکەت و دەمى پتوہ نى و بە ئاوازە بەرزو بە ھیزە کەت بە خەفەتبارى یەوہ ئەم شیعەرەم بۆ بلئى.

سههلهن من روو زهرد سهر نهوه ره نان
شای مایه ی ته سدیع په یغه ممه ره نان^(۱)

.....

[۴]

دل دیار نیهن

دل دیار نیهن های نه که رده بو
وه خزمهت نازیز ته شریف به رده بو^(۲)
جهو دما من داد وه لای کی به روون
نا به له د ته نیا را چون دهر که روون^(۳)
پای دل سفته ی دهر د سهر ههردان سه ختن
ویت یا ونه وه های نه سیم وه ختن^(۴)
بکیان پهری من دل ته وه دما وه
ویت، ویت ئاسایی بشو وه را وه^(۵)

(۱) سهر نه وه ره نان: سهر دانه و یوم. واته: قهیدی نیه من خوم روو زهردم و سهرم
دانه و اندروه، به لام ناخ بووم به مایه ی زه حمهت کیشانی پیغه مبه «درودی خوی لی بی».

[۴]

(۲) نه که رده بو: نه ی کردبی، ناشی.

(۳) جهو دما: له مه و پاش. به روون: به رم. را: ری. وهر که روون: دهر که م. واته: دل که م
شاره زای ریگای مالی یار بو، که نوم له کیس چوو ئیتر من ته نیا چون ری دهر که م.
(۴) سفته: سووتاو. یا ونه وه: بگه به نهر وه. واته: پی دل به ناگری دهر د سووتاوه و سهر
هه رده کانیش سه ختن ناتوانی پایانا پروا. ده سا نه سیم ده سم دامینت وه ختیه تی خوت
بگه به نهر وه لام.

(۵) بکیان: بنیره. بشو: پرو. واته: دل که م بو بگپره وه دوا وه. خزیشت خوت ئاسایی به
رئی خوتا پرو...

مسپارووت وه دهس کزه‌ی تاسه‌ی ویم
 وه دووی گيجه‌لوول سوب هه‌ناسه‌ی ویم^(۱)
 چون یاوای وه لای بالآ عه‌رعه‌ر ته‌رز
 په‌رساش جواو دهر وه زایه‌له‌ی به‌رز^(۲)
 گلاراوش بسی چه‌نی ئیش چه‌م
 مه‌وات و مه‌ورد خه‌م وه کووزه‌ی خه‌م^(۳)
 چه‌م جه‌ ئیش دهرده‌ مه‌حرومی پالات
 نمه‌نمانۆ عه‌کس خه‌یال پالات^(۴)
 په‌رده‌ی لیلا‌یی گه‌رتنه‌ن دوو دیده
 خه‌لوه‌ته‌ن سا بۆ هه‌ی به‌رگوزیده^(۵)
 دیدهم تاو سه‌یل هووناوان وه‌ردا
 هاتاو به‌ دهرده‌ ئاما جه‌ سه‌ردا^(۶)

- (۱) مسپارووت: ئەت سپێرم. واتە: ئەت سپێرم بە کزە‌ی بیر کردنە‌وه‌و تاسە‌م بۆ یار، وه ئەت دە‌مه‌ ده‌سی گه‌رده‌لوولی هه‌ناسه‌ی به‌یانانم.
- (۲) چون: که. یاوای: گه‌یشتی. په‌رساش: پرسی. مه‌عنا‌ی ئەم شیعره‌و دوو شیعری دوا‌یی پینکه‌وه‌ دئ. (۳) مه‌ورد: ئە‌ی‌خوارد. کووزه: گۆزه.
- (۴) نمه‌نمانۆ: نانۆنن. واتە: که‌ گه‌یشتیته‌ لای ئە‌و بالآ به‌رزە‌و هه‌والی منی لی‌ پرسیت، به‌ ده‌نگی به‌رز هاوار بکه‌و وه‌رامی بده‌ره‌وه‌ بلێ له‌ به‌ر چاو ئیشه‌ گلارای پی‌ که‌وتبوو، گۆزه‌ی خه‌م و مه‌ینه‌تی نابوو به‌ سه‌ریه‌وه‌ ئە‌ی‌خواردە‌وه‌و ئە‌ی‌وت چاو‌م له‌ تاو ئیشی دووری تۆزی که‌وشه‌کانت وێنه‌ی خه‌یالی بالاتی تیا دهرناکه‌وی.
- (۵) گه‌رتنه‌ن گرتوو. بۆ: وه‌ره‌. به‌رگوزیده: هه‌لبژارده‌. واتە: په‌رده‌ی لیلا‌یی هاتوو‌ه به‌ سه‌ر چاوه‌کانما، فرسه‌ته‌ ئازیز وه‌ره‌که‌س له‌وی نیه‌.
- (۶) وه‌ردا: به‌ردا. واتە: چاوه‌کانم لافاوی به‌ تاوی خویناویان به‌ردا، ئە‌وه‌تا ئاو له‌ سه‌ره‌وه‌ هات و له‌ دهرگاوه‌ دهرچوو.

دَل یه‌ند جوْش گهرم خه‌مان دان پی‌دا
 سه‌مه‌ندهر لانه‌ش مه‌گیرو تسی‌دا^(۱)
 فیدات بوون نازیز جه‌مین په‌ره‌ی گوَل
 دووریت کاری کهر د نانه چه‌م، ئید دَل^(۲)
 حال چینه ته‌نگ‌ته‌ر نیه‌ن پی‌م ئامان
 قه‌ده‌م ره‌نجه کهر ئامان سه‌د ئامان^(۳)
 چون جه‌سته‌ی خه‌سته‌ی مه‌ینه‌تان مایه
 به‌لکم دیده‌و دَل نه‌شان وه‌ زایه^(۴)
 دیده سورمه‌ی توْز پالا‌که ناسه‌ن
 دَل جای ده‌رد‌ته‌ن مه‌نده‌ی‌شا خاسه‌ن^(۵)

(۱) پیدا: پیا‌یا. سه‌مه‌ندهر: په‌له‌وه‌ریکه ئه‌لین له ناو ئاگرا هیلکه ئه‌کا. مه‌گیرو: ئه‌گری. واته: جوْشی گهرمای خه‌م و خه‌فت ئه‌وه‌نده داویه به‌ دلما، و تایی لئی هاتووه سه‌مه‌ندهر کردوویه به‌ هیلانه‌ی خوئی. له هه‌ندی نوسخدا له جیاتی «پیدا» و «تیدا» نووسراوه «پیش‌دا» و «تیش‌دا» وه‌ له جیاتی «لانه‌ش» نووسراوه «لانه».

(۲) نانه: ئه‌وه. واته: نازیزه ناوچاو وه‌ک گوله‌که‌م، به‌ قوریانت بم، دووریت کارنکی لئی کردم ئه‌وه حالی دَل و دیده‌مه‌که ئه‌ی‌بینی.

(۳) چینه: له‌مه. ره‌نجه‌کهر: ئه‌زیه‌ت بده. واته: گیانه ده‌سم دامینت هه‌رگیز وه‌زعم له‌مه ناخوْش‌تر نابیی، ئه‌زیه‌تی قاچی خوْت بده‌و وه‌ره‌لام.

(۴) نه‌شان: نه‌چن. زایه: «ضایع»، فه‌وتار. واته: به‌لکو دیده‌و دلّیشم نه‌فه‌وتین وه‌ک له‌شی نه‌خوْشم فه‌وتاکه بوویوو به‌ مایه‌ی خه‌م و خه‌فت بوْم.

(۵) سورمه: کله. مه‌نده‌ی‌شا: مانه‌وه‌یان. واته: چاوم توْزی که‌وشه‌کانی توْ ئه‌ناسی و کردوویه به‌کله بوْ خوئی، دلّیشم جینگای ده‌ردو به‌لای توْیه، له‌به‌ر ئه‌وه مانه‌وه‌یان چاکتره.

[۵]

دهرمان زامان^(۱)

دهرمان زامان دهرده کهی کاریم
 هامراز نالهی شهوان بیداریم
 راحتتی جهستهی مهینهت باره کهم
 تهسکینی دلهی پر جه خاره کهم
 نامهو ههدیهی دؤسانهت یاوا
 تهسدیعت کیشا خه یلی مال ئاوا
 رهویهی بسوزورگیت وه جا ئاوه ردهن
 غه ریب نه وازیت وه پیشه که ردهن
 به لام بیناییم، من دؤس گیانیم
 نه که چون بی شهرتان نانی و زوبانیم^(۲)
 دلم وه مۆبتهت مهیل تو شادهن
 ئهی ته عاروفه جه لام زیادهن^(۳)
 خوسووس من سهرعی و لیوه و ویل تو م
 سهودایی خه مبار ئه پراگیل تو م^(۴)

[۵]

- (۱) مهولهوی ئه م غه زه لهی بو دؤستیکی نووسیوه که دیاری به کی بۆی ناردبوو، دووریش نیه ئه و دؤسته شیخی ته ویله بووی.
- (۲) بیناییم: ئه ی رووناکی چاوم. نانی و زوبانی: ئه و دؤسته به که هه ر به زمان، وه به هیوای وه رگرتنی دهسکه و تیک دؤستت بی.
- (۳) مۆبتهت: محبت، خۆشه ویستی. ته عارف: خۆ ناساندن، مه به سی دیاری ناردنه.
- (۴) سهرعی: فی دار. لیوه: کهف چهرین. ئه راگیل: به دوادا گه پراو، له بنچینه دا دوو وشه به «ئهرا» واته «بو» وه «گیل» واته «گه یشتن». له هه ندی نوسخه دا نیوهی دووه می ئه م شیعره به م جۆره نووسراوه:

په‌ی توؤ خاترم پپر نیش و خارن
په‌ی توؤ زینده‌گیم چون ژار مارن^(۱)
دهروونم دایم جه هوون کهیل توؤن
حه‌یاتم وه شهوق هه‌وای مه‌یل توؤن^(۲)
هه‌رگا دیم وه چه‌م شیوه‌ی بالاکه‌ت
بوؤسام خاک پاو‌گه‌رد پالاکه‌ت^(۳)
ئانه‌گرد مایه‌ی کامه‌رانسی‌مه‌ن
ئانه‌گرد وه‌شی و شادمانی‌مه‌ن^(۴)
وهر نه‌ئیسسه‌من هوون دلّ وهرده
قامه‌ت سه‌نگی بار خه‌مان خه‌م که‌رده^(۵)
دهروون وه مه‌ودای دووریت بیه‌ن ریش
هه‌ی خاکم وه سه‌ر سه‌وقاتم په‌ی چیش^(۶)

سه‌ودای ئه‌پراگیل له‌عل لیلّ توؤم
واته: نه‌خۆش که‌وتووی گه‌پانم به‌دوای له‌علی لیلّی لئوی تو‌دا.
(۱) خاتر: دلّ. نیش: نیش. زینده‌گی: ژیان.
(۲) هوون: خوین. که‌یل: پپر. هه‌وا: ئاره‌زوو.
(۳) گا: کات. بوؤسام: ماچم کرد.
(۴) ئانه: ئه‌وه. گرد: هه‌موو. وه‌شی: خۆشی.
(۵) وهرنه: ئه‌گینا. وهرده: خواردوو. خه‌م: چه‌ماوه. معنای ئه‌م شیعره‌له‌گه‌لّ شیعره‌ی
دوایی دا‌دی.
(۶) مه‌ودا: تیغ. ریش: بریندار. سه‌وقات: دیاری. واته: ئه‌گینا ئیسته‌من که‌خوینسی دلّی
خۆم ئه‌خۆم واری قورسی خه‌م و مه‌ینه‌ت پشتمی چه‌ماندوو‌ته‌وه‌و ده‌روونم به‌تیغی
تیغی دووریت بریندار بووه، هه‌ی قورم به‌سه‌ر دیاریم بو‌چه‌؟

[۶]

دلّه، وهردهی نهفس (۱)

دلّه، وهردهی نهفس گوناه ئاوهرده
 سیفته نه پرووی زات وه پهرده کهرده (۲)
 جه پرووی بی شه رمی پهردهت درده وه
 هیچ نهویت وه تنگ ئه وودیم پهرده وه (۳)
 سه تاری لاو دا وه یانه ته دا
 کهریمی شوومی وه شانته دا (۴)
 کردم وه عامی ره حمه ته کهی ویش
 وادهی بهزم گهرم خزمه ته کهی ویش (۵)

[۶]

(۱) مهولهوی لهم قه سیده دا له گه لّ دلّی خوئی ئه دوئی و تانهی لی ئه دا.
 (۲) وهرده: خوراو. ئاوهرده: هیناو. واته: ئهی دلّ که نهفسی گونا هبار خوار دوویتی، وه
 سیفته تی خوات کردوه به پهرده به رووی زاتیه وه. مه به سی ئه وه یه که سیفته تی
 «به خشه ندهیی خوا» ت کردوه به قه لغان، وه بهر بیانوه وه خوات له بهر چاوی خۆت لا
 بردوه وه ده ست کردوه به گوناخ کردن.
 (۳) دهرده وه: دادری. نهویت: نه بویت. ئه وودیم: ئه وودیو. واته: له بهر بی شه رمی و
 بی عاری خۆت پهردهی حیات له سهر رووی خۆت لادا، وه هیچ به تنگی ئه و خواوه
 نه بووی که وا له و دیوی پهردهی غه یبه وه، وه به هموو شتیکت ئه زانی. یان: نه بووی به
 تنگی ئه وه وه که له و دیوی پهردهی حه یاره خۆت هه ی که هموو گیانت گونا حه و عالم
 پیّت ئه زانی.
 (۴) لاو: لافاو. شان: شان. واته: یاخوا به خشه ندهیی خوا لافاو یینی به سهر ماله که تاو
 نه گبه تی بدا به شاتتا.
 (۵) عامی: هموو کهس گره وه. ویش: خوئی. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعی
 دوا بی یه وه.

ویهرد، نه زاناش سیوای ئەو هەنی
 ئاخ زانایی ئەو چیش کەری چەنی^(۱)
 نەو دەم دا جە یاد کردە ی ویهر دەم
 جە حالەت سەخت وە دۆزەخ بەردەم^(۲)
 هەر دە لاله تیش مە لاله تیوون
 هەر لوتفیش پەریم خە جالە تیوون^(۳)
 هەوای وەش نەسیم وە سل و حوزووری
 سەموومەن پەریم چون شنۆی دووری^(۴)
 های نایی نایی، مۆترب مە قامی
 موعەننی تەرزئی، ساقی یا جامی^(۵)
 تادە ماخ نە ی بەزم نە شەیی سانو
 مانۆ، تائە بەد وە جیا مانۆ^(۶)

(۱) ویهرد: بوورد. هەنی: هەیت. واتە: وا فەرمان کرد لە کاتی بەزمی گەرمی بە حوزووری خوا گەشتن دا ئەو بە رەحمەتی فراوانی خوی لیت بووردو لەو بەولاوە کەس نە ی زانی تۆ هەیت، باشە خۆ خوا خۆی پیت ئە زانی، ئە ی لە حوزووری ئەو چۆن رووت دئی سەر بە زەر کە یتەو.

(۲) نەر: لە. مەعنا ی ئەم شیعەرە دوو شیعری دوایی پیکەوە دئی.

(۳) دە لالەت: دڵ دانەو.

(۴) سەمووم: بای سەبوون. واتە: لەو کاتە دا کە بیر ئە کە مەوە لە کردەو ی رابردووم و لەو وەزە ناخۆشەم کە ئە بێ بە هۆی چوونە دۆزەخم، ئا لەو کاتە دا هەر دڵ دانەو یە کم لە لایەنی خوای گەورەو هۆی شەرمە زاری یە کە بۆم، وە هەر لوتفینکی خوا لە گەلم ئە بێ بە مایە ی خە جالە تی بۆم، وە هەوای خۆشی بە خزمەت گەشتن وە ک بای سەبوون وایە بۆم لە شەم ئە سووتینی، چونکە خۆم بە شایانی ئەو بە خزمەت گەشتن و لوتف و دڵ دانەو یەو نازانم.

(۵) نایی: نە ی ژەن.

(۶) سانۆ: وەر بگری. مانۆ: بمانیتەو. مانۆ: ئە مینیتەو. مەعنا ی ئەم شیعەرە دوو شیعری دوایی پیکەوە دئی.

شنووش نهی ده‌م‌دا، نهی دلّهی ته‌نگدا
 ریش‌ه‌ی ویر غه‌یر بدو وه هم‌دا
 به‌ل دلّهی چهن‌د سالّ ئینتیزاره‌ک‌ه‌ش
 له‌زه‌تی به‌روّ جه دیداره‌ک‌ه‌ش^(۱)

[۷]

دلّه پر چینن^(۲)

دلّه پر چینن پیشانی شه‌وقت
 پؤس مه‌رده‌ن وه بان روخسار زه‌وقت^(۳)
 شادیت مواچی ئازیش مه‌رده‌ن
 که‌یفه‌ک‌ه‌ت ماچی له‌یلش گوم‌که‌رده‌ن^(۴)
 گومانم وهی رهنگ زامت نه‌سره‌وته‌ن
 کۆچ خیلّ خانهی «ئه‌حمه‌د» دوور که‌وته‌ن^(۵)

(۱) به‌روّ: بیا. واته: بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ماخم نه‌شه‌یه‌کی وا له‌م به‌زمه‌ وه‌رگرئ، تا «ئه‌به‌د» به‌ ته‌نیا ئه‌مبینه‌وه، هه‌ر بمبینه‌وه وه‌ شه‌نه‌ی ئه‌و به‌زمه‌ ریشه‌ی داری بیرکردنه‌وه له‌ غه‌یری خوا له‌ دلّی خه‌فه‌تبارما هه‌لّ که‌نی و نه‌ی هیلّته‌وه، تا دلّه چهن‌د سالّ چاوه‌پروانی کردووه‌ که‌م له‌زه‌تی وه‌ر بگرئ له‌ دیداری خواو رووی بی چاری پئ بکه‌وئ.

[۷]

(۲) مه‌ولوی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی به‌ بۆنه‌ی کۆچ کردنی ئه‌حمه‌د به‌گی برای حه‌مه‌ پاشای جافه‌وه‌ وتوو که‌ چوو به‌ مهربان بۆ هاوینه‌ خۆری.
 (۳) پر چینن: پر له‌ چرچ و لۆچ. پیشانی: ناوچاوان. پؤس: پئست. واته: ئه‌ی دلّ ناوچاوانی شه‌وقت لۆچی زۆری تی که‌وتوو، وه‌ پئستی رووت وشک بووه‌ته‌وه به‌ سه‌ر ده‌م و چاوی ئاره‌زووتا، مه‌به‌س له‌ خه‌فه‌تباری‌یه.
 (۴) مواچی، ماچی: ئه‌لیت. له‌ هه‌ندی نوسخه‌دا نیوه‌ی شیعی شیعی دووه‌می ئه‌م شیعه‌ به‌م جۆره‌ نووسراوه:
 که‌یفه‌ت مواچی له‌یلش کۆچ که‌رده‌ن.
 (۵) گومانم: وا گومان ئه‌به‌م. نه‌سره‌وته‌ن: نه‌سره‌وتوو. واته: وا بزائم بۆیه‌ وا زامت ناسه‌روئ چونکه‌ بنه‌و بارگه‌ی ئه‌حمه‌د به‌گ دوور که‌وتووته‌وه.

نه و اتم ده خیل ئامان سهد ئامان
 ویت مه دهر وه مه یل نه و توول نه مامان^(۱)
 وهس وه ته مای وه سل مه زاق شاد بو
 ژار مار دهر دووریت وه یساد بو^(۲)
 نه ژنه فتی چه نه م سهد جار دادم کهرد
 ئیسه های گهر دش گهر دوون چه پ گهرد^(۳)
 وه تای قه لماسک تنیای سهردی مه یل
 نه و هوردا په ی حه ی، تو په ی کوی دوجه یل^(۴)
 سا خاسه ن نه مجار شووم سیا به خت
 تو ئالووده ی دهر د، من زامان سه خت^(۵)
 ساقی گهر د کۆچ یاران دیاره ن
 هاوما لان په ریم نه ئینتیزاره ن^(۶)

(۱) نه و اتم: نه م و ت. ویت مه دهر: خۆت مه ده. مه عنای ئه م شیعره و سێ شیعره ی دواپی پینکه وه دی.

(۲) وهس: بهس. مه زاق: چه شتن، مه بهس له دلّه.

(۳) نه ژنه فتی: نه ت بیست. چه نه م: لیم.

(۴) قه لماسک: قۆچه قانی. تنیا: ته نراو. هوردا: هه لدا. حه ی: خیله که ی له یل. دوجه یل: شوینه که ی مه جنوون. واته: چه ند ده سه و دامینت بووم که خۆت نه خه یته داوی خۆشه و یستی بالآ بهر زانه وه، چه ند م بێ وتی دلّت به وه سلیان خۆش مه که و ژاری ماری دووریت له یاد بێ، که چی هه رچه ند دادم کرد گویت نه دایه، وا ئیستا گهر دوون وه ک بهر د خستیه ناو قۆچه قانی له که م مه یلی ته نراوو هه ر یه که ی فری دانه شوینیک که بهزه حمه ت بتوانن بگه نه وه یه ک.

(۵) سیا به خت: چاره ره ش. ئالووده: گرفتار. واته: جا چاکت کرد ئه ی دلّه ی شوومی چاره ره ش خۆت گرفتاری دهر دوو منیشت گیرۆده ی برینی نابار کرد.

(۶) په ریم: بۆم. مه وله وی له م شیعره وه رووی قسه له دلّه وه وه ر نه گیر پته سه ر ساقی، وه داوای لێ ئه کا بگاته فریای. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعره ی دواپی یه وه.

من خو تهنیا مال، وامهندهی دل تهنگ
 بی کهس، بار سهنگی، پای باره بهر لهنگ^(۱)
 مهرتو وه هه هی نه شئی جام مهی
 نهی رای پلهی سهخت فه ریاد ره سیم کهی
 سا پیتم دهر جامی منیچ چون یاران
 هه هی کهروون ئه و کۆچ تا سهر هه وارن^(۲)

[۸]

دلّه چند مهستیت^(۳)

دلّه چند مهستیت جهم بی نه سهردا
 چند کار ئارۆت وستو رووی فهردا^(۴)

(۱) وامهنده: داماو. باره بهر: و لآخ. لهنگ: شهل.

(۲) منیچ: منیش. کهروون: بکه م. ئه و: له. واته: ساقی، ئه وه تا تۆزی کاروانی یاران دیاره و
 چاره پیم ئه کهن، منیش تهنیا مال مارمه ته وه به دل تهنگی به وه، کهسم نیه و کۆچ و بارم
 قورسه و پتی و لآخه که یشم شهل، که ئه مه ئه و په پری داماوی به... جا له وه زعیکی وا
 ناخوشا مه گهر تو به نه شئی جامی مه یه کهت. که وه ک هۆره ی کۆچ کردوو وایه. له م پله
 ری سه خته دا بگه یته فریام، سا بو خوا پیاله یه ک مه ییم بده ری با منیش وه ک یاران دهس که م
 به هۆره کردن و بخورمه کوچ و باره که م و پرۆم تا نه گه مه سهر هه واره کان. مه وله وی له م
 شیعرانه ی دا هۆره ی کاروانی شو به اندوو به مه ی له وه دا که وه ک چۆن مه ی یارمه تی
 خه فه تبار ئه دا بو ئاسان کردنی مه ی نه ته که ی، هۆره یش یارمه تی کاروانی ئه دا له برینی
 ریگاو گه یشتنه جی دا.

[۸]

(۳) مه له وی له م قه سیده شا ههر به سهر نه فسی خو ی دا دیت و لۆمه ی ئه کاو له خوا
 ئه پارته وه که ئی بیووری.

(۴) ئارۆ: ئه مرۆ. وستو: خسته وه. واته: ئه ی دل چند مهستی کۆبووه ته وه له سهر تاو
 چند ئیشی ئه مرۆت ئه خه یته سه ینی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «چهند» نووسراوه
 «یه ند» واته: ئه مه نده.

شهرتیوم نیهن جه بی شهرتی تو
روو سیای تۆبهی سهد فهدا نه بو^(۱)

نه کفتی نه و را پهی حهق په رستی
تا بی وه همتای مهستی پای سستی^(۲)

پیری حهلقه سان خه م په نه م وهردهن
پهی ده رگای عهده م ناماده م که ردهن^(۳)

سه روهخت نه دای نه مانه تمهن
نه شر سیاهه ی خیانه تمهن^(۴)

موغهنی ، ته نخوای من وه نه وایی
وهی چهنده فهدوه هورده ر سهدایی^(۵)

یا ره بی نهی شه و تاریکه ی فانی
ههر تو وه کرده ی به دیم مزانی^(۶)

(۱) شهرتیوم: شهرتیکم. واته: به هژی بی شهرتی توه شهرتیکم نه روو رهشی لای تۆبهی سهد سبهینتی نه بو بی. مه به سی نه وه یه هرچی شهرت نه کم که خه رابه نه کم و تۆبه له و خه رابه نه کم، بو سبهینتی نه و شهرته نه شکینتم و دیسانه وه تۆبه نه کم مه وه و شهرته کم له حوزووری نه و تۆبانه دا روو رهش نه بی.

(۲) نه کفتی نه و را: نه که ویته ری. بی: بو. واته: نه که ویته ری حهق په رستی تا پیری بوو به هاوړپنی سه رخووشی یه که ت و که لکت پیوه نه ما.

(۳) حهلقه سان: وه که نهلقه. واته: پیری وه که نهلقه چه مانده و میه ته وه و ناماده ی کردووم بمکویتی به ده رگای نه بوونی دا که گۆره. چهنده جوانه لیته دا مه وله وی نهلقه و ده رگای خستووه ته یه که، چونکه نهلقه به ده رگادا نه کوترئی.

(۴) نه دا: دانه وه. نه شر: بلا و کر دنه وه. سیاهه: لیسته.

(۵) ته نخوا: له جیاتی. نه وا: ناواز. سهدا: دهنگ.

(۶) واته: خویاه له م تاریکه شه وه ی دنیای فانی دا هر تو شه رزه ی کرده وه ی خه رابی.

ئای سوېح مه حشر سەر ئەفگەندە و یم
 شەرمندهی حوزوور خوداو بهنده و یم^(۱)
 به ره حمه کهی و یت فەرد تەنیای تاک
 به شق مەشق عەشق دل پاکان پاک^(۲)
 به و فەسل فیراق خاتر پەر خاران
 به و دیای دمای یه کتری یاران^(۳)
 ئەر سەد تاوانم جە حەد ئەودەرەن
 دەفەرم جە رووی و یم سیاتەرەن^(۴)
 تۆ بویەر جە من جە پەر ئینسانی
 من روو زەردی و یم کافی یەن کافی^(۵)

.....

[۹]

دە تەب خالەت^(۶)

دە تەب خالەت وه لیو مەوینوون
 خالەت یه کجار پەشیو مەوینوون^(۷)

- (۱) سەر ئەفگەندە: سەر داخستوو. و یم: خۆم.
 (۲) به شق: بۆ خاتری. واتە: ئەی خوای تاک و تەنیا سویندت ئەدەم بە ره حمی خۆت، وه
 لەبەر خاتری مەشقی دلدارای پاکای دل پاکان...
 (۳) دیا: چاو بە یه کهوتنەوه. دما: دوایی. واتە: خوایه سویندت ئەدەم بە کاتی له یه که
 جیابوونەوهی دۆسته دل پر درکه کان، وه بە کاتی به یه که یشتنەوهی له وه و پاشیان.
 (۴) ئەر سەد: هەر چه ند. ئەو دەرەن: به دەرە.
 (۵) بویەر: بیووره. کافی یەن: به سه. مهولهوی به عاده ته کهی خۆی له م قەسیده دا چه ند
 شیعریکی و ته وه که له شوینی تریشا و تبوونی.

[۹]

- (۶) مهولهوی له م قەسیده شا هەر له گەل نه فسی خۆی قسه نه کا.
 (۷) دلە: ئەی دل. تەب خالە: خالی تی، ئەو زیتکانه به سه لئوی تاداره وه په یدا نه بن.
 مه عنای ئەم شیعره به سراوه به شیعری دوایی یه وه.

که‌رده‌نیش وه ته‌یر هه‌لۆ هۆش به‌رده
 ناکه‌رده که‌رده، که‌رده ناکه‌رده^(۱)
 رجات، گابه‌ی دی، گابه‌و دیمه‌دا
 هه‌انه گه‌رده‌لؤل بباد بیه‌دا^(۲)
 هه‌انه که‌رده‌بۆت تۆ یه‌ت که‌رده‌بۆ
 پیچ عه‌قیده‌ی وه دۆل به‌رده‌بۆ^(۳)
 په‌ی چیش هه‌ر کۆ وه‌سف وه‌ش نیگاران‌ه‌ن
 چه‌نی عه‌قیده‌ی دۆل ئه‌وگاران‌ه‌ن^(۴)
 تۆ زهن‌ت چیش‌ه‌ن ئه‌و پیچ به‌و ته‌وره‌ن
 ئه‌ر مه‌یلن، مه‌یلن وه‌ر جه‌وره‌ن، جه‌وره‌ن
 ستاره‌ی رجات هه‌ر ده‌م دارۆ سوو
 ده‌ماخ شاد، وه‌ بۆی «وَلَا تَيَأْسُوا»^(۵)

(۱) که‌رده‌نیش: کردوویه‌تی. واته: ئه‌ی دۆل ئه‌ینم وه‌ک تادار زیتکه‌ت به‌ سه‌ر لێوه‌وه‌یه‌و
 حاڵت یه‌کجار په‌شێوه، وه‌ وه‌ک بالدار ی هه‌لۆ فراندوو هۆشت لا نه‌ماوه‌ به‌ جوړی
 سه‌رت لێ تێک چوه‌ ئه‌وه‌ی نه‌ت کردوو و ئه‌زانێ کردووته، وه‌ ئه‌وه‌ی کردووته له
 یادت چوه‌ته‌وه.

(۲) به‌ی دیم: به‌م دیو. بیم: ترس. واته: ته‌مای ره‌حمه‌تی خوات که‌وتووته‌ به‌ر
 گه‌رده‌لؤل ی بای ترس، وه‌ وه‌ک پووش تاوێک به‌م دیوو تاوێک به‌ویوا ئه‌که‌وی. مه‌وله‌وی
 له‌م شیعره‌دا ئه‌وپه‌ری وردی به‌کار هێناوه‌ چونکه‌ مرۆف خۆی له‌ به‌ینی ترس و ته‌مادا
 ئه‌بێ، که‌چی ئه‌م هاتوو ته‌ماکه‌ی خستووته‌ به‌ینی ترس و ته‌ما.

(۳) یه‌ت: ئه‌مه‌ت. پیچ: گری. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعره‌ به‌سه‌راوه‌ به‌ سێ شیعری پاشه‌وه.

(۴) هه‌رکۆ: له‌ هه‌رکۆی. وه‌ش نیگار: جوان چاک. چه‌نی: له‌گه‌ل. ئه‌وگار: گرفتار.

(۵) ستاره: ئه‌ستیره. دارۆ: بیی. سوو: تیشک. «وَلَا تَيَأْسُوا»: به‌شیکه‌ له‌ ئایه‌تیکێ
 قورئانی مه‌عناکه‌ی ئه‌وه‌یه: بێ ته‌ما مه‌بن له‌ ره‌حمه‌تی خوا. واته: ئه‌ی دۆل ده‌سم دامینت
 نه‌که‌ی باوه‌رت له‌ق بیی و گری تێ که‌وی، چونکه‌ سیفه‌تی جوان چاکان به‌ پیی باوه‌ری

ویهرده ویهرده، ههولئی پهی باقی
 نه مچار یه دهرویش، یه نهی چی و ساقی^(۱)
 هۆش وه سه دای دهف، گۆش وه نهوای نهی
 دهس وه شیشه وه، لیو وه جام مهی
 سهفات جه فا دۆ وه قهفای ههستی
 نووشا نوشت بو دهواچهی مهستی^(۲)
 وه کرده وه فام ئه رگا ناوهردهن
 باک نیهن وه فام وه باوهر کهردهن^(۳)

﴿﴾

دلداره کانیانه پی یان، نهوان گومانی چی یان پی بهرن نهوانیش بهو جوژه نهبن، نه گهر به
 تهمای خو شه وستی بن خو شیان نهوین، وه نه گهر به تهمای سزا بن سزایان نهدهن.
 (۱) ویهرده: بهسه ر چوو. مهعنا ی نه م شیعره و دوو شیعی ری پاشه وه پیکه وه دئ.
 (۲) دۆ: بدا. قهفا: پشتی مل. دهواچه: ده رمان. واته: نه وه ی بهسه ر چوو به سه رچوو،
 ههولئی بو پاشماوه ی عومرت بده، نه وه دهف زه ن و شم شال لی ده رو مه ی گیر، نو بته ته
 له گه لیان، هۆش بده به دهنگی دهف و گوی بده ره ئاوازی شم شال و شیشه ی مه ی بگره به
 دهسته وه و جامی مه ی بنی به لیوته وه، تا شادیت شه قاز له یه ک بدا له بنا ملی بوون و
 ده رمانی مهستی نووشی گیانت بیی و گیتیت له بیر بچیته وه.
 (۳) واته: نه گهر جار جار به کرده وه وه فام نه هینا بیته دی، قهید نا کاو ترسم نیه، چونکه
 وه فام کردوه به باوهری خو م. نه م شیعره ئیشاره ته بو حه دیسی پیغه مبه ر که فه رموو به تی:
 «لَا يَضُرُّ مَعَ الْإِيمَانِ ذَنْبٌ» واته: له گه ل باوهر دا گوناح زیان نا گه یه تی و موسولمان له
 موسولمانیه تی ناخات.

[۱۰]

دهرد وه بان دهرد^(۱)

دهرد وه بان دهرد زامان کاری
گرد جه لام جهم بی، یه تهریف ماری^(۲)
ئای یه چیشت کهرده تهریف ناوهرده
دهردت دا وه دهرد، منت ماتهم کهرده^(۳)
ئیسه یچه دیدهم چهام ها وه راوه
هه لای سهروه شم بهو ته مه ناوه^(۴)
ئهمرت موتاعن «أَطْعَنَا» وه ندم
دوعای چه مه زه خم جه پیران سهندم^(۵)

[۱۰]

(۱) مهولهوی ئهم قه سیده یه ی بو ئامینه خان ناوتک نووسیوه که یه کیک بووه له کچه به گزاده کانی جاف، وه به هۆی شیر خوار دهنه وه مه حرهم بووه به مهولهوی، ئامینه خان گفندی دابوو به مهولهوی که بچن سهری لی بدا، به لام پاشان بۆی ئهنووسی که ناتوانی بچن بۆ لای، وه داوای دوعایه کی چاره زاری لی ئه کا، مهولهویش دوعاکه ی بۆ ئه تیری له گهل ئه پارچه هه لبه سته دا.

(۲) ماری: ئه هیئی. واته: دهردی کاری زامه کانم و دهردی چاره پوانی کردن هه موو کۆبوونه وه له سهرم به هۆی ئه وه وه که بریار بوو ته شریف بیئی.

(۳) واته: ئای ئه وه چیت کرد ته شریف نه هیئاو دهردت دا به دهرده کانم و خویشمت خه فه تبار کرد.

(۴) ئیسه یچ: ئیستاش. هه لای: هیشتا. واته: ئیستاش هیشتا هه ر چاوم له رته و سه رخۆشی هیوای هانتتم.

(۵) موتاع: به گوئی کراو. «اطعنا»: به گوتمان کرد، ئیشاره ته به ئایه تی «سَمِعْنَا وَ أَطْعَنَا». وه ندم: خویندم. چه مه زه خم: چاره زار. واته: فرمانت ره وایه وه هرکه بیستم وتم به سه ر چاو، وه چووم دوعای چاره زارم بۆ وه رگرتی له شیخ.

تہ عویز بہند ریشہی دلہی سہد پارہم
 بہرگش پەرہی جہرگ وہ دہرد ئاوارہم^(۱)
 حافیز بۆ وہ عہشق مہستان یا ہوو
 بیپچہش نہ دور باهووی بی ئاھوو^(۲)
 ئینہ عادیہ تین وہ زاہیر ئامان
 وەر نہ ہہی سہرخیل نازک ئەندامان^(۳)
 تۆ ئیند نازکیت جہ حد ویہردہن
 بینایی خہ یال راگہش گوم کەر دہن^(۴)
 سہفات خہ جالہت دان وہ جام جہم
 دیدہی بہد مہر عہ کس ویش بدیؤ وہ چہم^(۵)
 دیدہی بہد دہردش نا دیاری بۆ
 جہ کۆ موینۆت تالیّت کاری بۆ؟^(۶)

(۱) تہ عویز بہند: بہنی بہستنی نوشتہ. پارہ: پارچہ. مهولهوی لہم شیعہرہ و شیعری دواہی دا لہ نامینہ خان ئەگہ بہنن کہ چی بکا لہ دوعاکہ. واتہ: ریشہی دلہ سہد پارچہ بووہ کہم بھۆنہرہ وہوہ بیکہ بہ قہیتان بۆ بہستنی دوعاکہ، وہ پەرہی جگہری دہردہ دارم بکہ بہ بہرگ و دوعاکہی پتوہ بیپچہ.

(۲) حافیز: پارئزگار. بیپچہش: بیپچہرہ وہ. یاھوو: ئەی خوا. باھوو: قۆل: ئاھوو: عہیب. واتہ: خوا بکا بۆ خاتری عہشقی ئەو پیاو چاکانہی کہ سہرمہستی ھاوار لہ خوان، ئەو دوعایہ پارئزگاریت بکا. ئەنجا ئەلن: دوعاکہ بیپچہ بہ دەوری قۆلتا.

(۳) وەر نہ: ئەگینا. مہعنای ئەم شیعہرہ و شیعری پاشہوہ پیکہ وہ دئ.

(۴) ئیند: ئەوہ ندہ. واتہ: ئەم دۆعا نووسینہ شتیکہ بۆ عادیہت و ھۆبہ کی زاہیری بہ، ئەگینا ئەی سہر قافلہی جوان خاسان جوانی تۆ ئەوہ ندہ لہ ئەندازہ لای داوہ ھہ تاوہ کوو چاوی خہ یالیش رنگای گوم کردوہ و نات دۆزتہ وہ.

(۵) دیدہی بہد: چاوی پیس. بدیؤ: بیننن. مہعنای ئەم شیعہرہ لہ گہل شیعری دواہی دا دئ.

(۶) جہ کۆ: لہ کوئ. واتہ: پاکی و بئ گہردی روری تۆ ئاوتنہ کہی جہمشیدی خہ جالہت کردوہ کہ ھہ موو شتیکہ تیا بہدی ئە کرا، ئیتر چاوی پیس کہی سہیری تۆ بکا مہ گہر ھہر

[۱۱]

دەورن دەر ساقى

دەورن دەر ساقى وه لاي مەجزووندا
 لەيل ئاسا بويەر وه لاي مەجنووندا^(۱)
 جامن جە سەھباي دياي بالاکەت
 ئالوودەي غوبار تۆز بالاکەت^(۲)
 بەو نازو عيشوہ ویت پيم دەردەوہ
 جەستەي پەژموردەم ئيحيا کەرەوہ^(۳)
 جەي «قلب الاسد» تاوسان دووری
 فينک کەرەوہ جەستەي مەھجووری^(۴)
 بەلکەم شەرارەي نائيرەي فيراق
 نەسۆچنۆ تەمام سەوزەي ئيشتياق^(۵)

﴿﴾

رووی خۆی لە ناو چاوتا بېینتەوہ. کەواتە - خوا تووشی دەردینکی بکا کەس سەری لئی
 دەرنەچن - چۆن ئەتوانن بېینن تا کارت لئی بکا؟.

[۱۱]

(۱) واتە: ئەي مەي گپر سوورن بخۆ بە لاي مني خەفەتبارا، وەك لەيل بە لاي مني
 مەجنوونان تپ پەرە.
 (۲) سەھبا، «صہبا»: مەي. ديا: ديتن. ئالوودە: تیکەل. مەعنای ئەم شیعەرەو شیعری
 دوایی پیکەوہ دئ.
 (۳) پەژموردە: سیس و ژاکا. واتە: بە نازو عيشوہوہ پیالە بەک شەرابی دیتنی بالای خۆتم
 بەدەرن بەو شەرته کە تۆزی کەوشە کانتی تیکەل بووی، وە بەو پیالە شەرابە لاشەي سیس
 بووم ببوژنەرەوہ.
 (۴) «قلب الاسد»: ناوہ راستی ھاوین کاتیک کە رۆژ ئەچیتە برجی ئەسەدەوہ. تاوسان:
 ھاوین. مەعنای ئەم شیعەرە لەگەل شیعری دوایی دا دئ.
 (۵) نایرە: نائیرە، ناگر. نەسۆچنۆ: نەسووتینن. سەوزە: شینایی. واتە: لەم قرچەي ھوینی
 گەرمی دووری بەدا بە شەرابی دیتنت لەشم فينک کەرەوہ، بەلکو بزیسکەي ناگری جیایی
 شینایی سۆزم بە تەواوی نەسووتینن.

بەلام بەو شەرتە مەیلت مودام بۆ
 مینیچ بەو مەیلە دنیام وە کام بۆ^(۱)
 نەك غەزال ئاسا دیاو رەمت بۆ
 گا مەیل شادی، گا ماتەمت بۆ^(۲)
 ئیتر کافی بۆ جەورو جەفاكەت
 بەل تا وە سەر بۆ مەیل و وەفاكەت^(۳)
 ئەر چەند هەفتەیی عومرم مەندەبۆ
 بەلكەم دووری تۆ لیم نەسەندەبۆ^(۴)

[۱۲]

دووریت دیارەن^(۵)

دووریت دیارەن چەند ساحیب نیشەن
 تۆی دەروون وە خار نیشی و تەر ریشەن^(۶)
 هەرچی بوینوون شیوہی تۆ پیشەن
 دل وە هەتیتە ی حەسرەت دا کیشەن^(۷)

(۱) مودام: دەوام دار. وە کام: بە ئارەزوو.

(۲) غەزال: ئاسك. رەم: راكردن. واتە: نەك وەك ئاسك هەر خۆت دەر خەیت و راكەیت...

(۳) تا وە سەر بۆ: تا سەر بۆ.

(۴) مەندەبۆ: ما بۆ. لیم نەسەندەبۆ: لیم نەسینۆ.

[۱۲]

(۵) مەولەوی ئەم قەسیدەشی لە لاواندەنەوی عەنەبەر خاتونی خیزانیا وتوو.

(۶) خار: درك. نیشی و تەر: ئیشیکێ تر. مەعنا ی ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری دوا یی یەوہ.

(۷) پیشەن: پیوہ یەتی. هەتیتە: تەختە دارێکە شالی بە توندی پیوہ ئە پیچن بۆ ئەوہی دەق

بگری. کیشەن: راکیشەرە. واتە: هەرچەند کە دیارە ئیش و ئازاری دووریت چەند زۆرە،

بەلام من جگەرەم بە درکی ئازاریکی تر بریندار بووہ کە ئەویش ئەوہتە هەرچی ببینم

شیوہی تۆی پیوہ بۆ دلەم لە دار هەتیتە ی داخ و خەفەت ئە کیشی.

ھەر ماھى نەو بۆ ھالْم پەشپوھن
 چون ھىلال شپوھى ئەبرۆى تۆش پپوھن^(۱)
 نە شەو راحەتم، نە رۆ دلشادم
 شەو زولف و رۆ رووت مەوزۆ ئەو يادم^(۲)
 شمشادو نەرگس وەنەوشەى چەمەن
 سەيرشان ئازار بىنابى چەمەن^(۳)
 ئاد مارۆ بە وير تەرزەكەى بالآت
 ئەو دىدەى مەستت، ئىد خال ئالآت^(۴)
 سوچنۆم ھەسرەت دەرد جىابىت
 نەك چون بلىسەى ياد تەنباىت^(۵)
 وە مەرگت، دىدەم، ھام نە گوزەردا
 مېچ لام لای تۆن ئارۆ يا فەردا^(۶)

- (۱) ماہ: مانگ. نەو: نوئ، تازە. واتە: ھەر مانگى نوئ بىتتەوہ من ھالْم تىك ئەچى، چونكە مانگى يەكشەوہ لە ئەبرۆى تۆ ئەچى.
- (۲) مەوزۆ: ئەخاتە. واتە: نە بە شەو نە بە رۆژ رەھەتیم نىہ چونكە شەوى تارىك زولفى رەشت دىتتەوہ يادم و رۆژى رووناك رووى درەوشاوت.
- (۳) شمشاد: دارىكى بەرزە. سەيرشان: تەماشاشا كوردىان. مەعنای ئەم شىعەرە بەسراوہ بە دوابى يەوہ.
- (۴) ئاد: ئەو. مارۆ: دىتتى. ئالآ، ئال. واتە: تەماشاشا كوردنى دار شمشادو نەرگسو وەنەوشەى باخەكان ئازارى چاوم ئەدا، چونكە دار شمشادەكە بالآتم دىتتەوہ يادو، تىرگسەكە چاوى مەستت و وەنەوشەكە خالى ئالت.
- (۵) سوچنۆم: ئەم سووتىتتى. واتە: راستە داخى دەردى جىابى ئەم سووتىتتى، بەلام ناگاتە ئەندازەى ئىشى ياد كوردنەوہى تەنباىت لە گوزرا.
- (۶) تۆن: تۆبە. ئارۆ: ئەمپرۆ. واتە: ئازىز قەسەم بە مەرگت مەنىش لە سەر روشتىتم، وە ئەمپرۆ بى و سبەى بى شوئىتم لای تۆبەو ئەمرمو دىمە لات.

موترب مہقامی دہردم ناچارہن
ساقیا جامی دوس ئیتتزارہن^(۱)

[۱۳]

دہلیل وادہس^(۲)

دہلیل وادہی سہر سہراوہ کہم
بینایی دیدہی شہو بی خواوہ کہم^(۳)
رہفیق سہرحہد ئہقلیم دہردان
ناخودای کہشتی بہحرہ کہی ہیجران^(۴)
ئوستاد تہعلیم دہرس مہجنونیم
دہسگیر راگہی سہختی و زہبونیم^(۵)

(۱) ناچارہن^۲ چار ناکری. واتہ: کاکہی گورانی بیژ سہدای مہرگم ہلڈہ، چونکہ دہردم
بی دہرمانہ، کاکہی مہی گپڑ توش پیالہیہک شہرابی مہرگم بدہری، چونکہ یار
چاوہروانمہ با بمرم و برۆم بۆ لای.

[۱۳]

(۲) جارکیان شیخی «بہاء الدین» رحمۃ اللہ علیہ ئہتیری بہ دواي مهولهوی دا بۆ ئہوہی بہ سہفہر
بینیری بۆ شوئیک و ئیشیکی پی بسپیری، مهولهویش پی ناکری پروا، لہ وەراما ئہم پارچہ
ہلہستہ بۆ شیخ ئہتیری.
(۳) وادہی سہر سہراوہ کہم: کاتی بردن بۆ سہر ئاو بۆ شورین پاش مردن. واتہ: ئہی
ری نموننی کہرہم لہ کاتی مردنا، ئہی بینایی چاوہکانم کہ شہو خہویان نیہ.
(۴) سہرحہد: سنوور. ئہقلیم: ولات. ناخودا: کہشتی یہوان. واتہ: ئہی ہاورپم لہ
سنووری ولاتی دہردو مہینہ تاکہ ئہم پاریزی، وہ ئہی کہشتی یہوانی ناو دہلیای دووری کہ
ئہم گہ یہنیتہ جی.
(۵) ئوستاد: مامؤستا. مہجنون: عاشق بوون و ہک مہجنون. واتہ: ئہی مامؤستایہک کہ
دہرسی عہشقت فیر کردم...

شەمع بەزمگەى مەھجوورى و دوورى
 ميعمار ئەساس پايەى سەبوورى (۱)
 مەسقەل چى سەواد ئاينەكەى دل
 غەواس دانەى دەرياچەى مۆشكول (۲)
 خەم نە وەخت بەزم فەرمان فەرماشەن
 شادىم ئەلەوداى جە لەيل جياشەن (۳)
 من خۆپاى خەمان سامان سام كەردەن
 دەك بمرم هانائات بەمن ئاوەردەن (۴)
 وە مەرگت دايم زامم هەر بەسۆن
 دەرد ويم كەمەن ئەمجار نۆبەى تۆن (۵)
 پيسە مزانى هيچم كەم نيەن
 ويران يانەكەم ویت وە چەم ديەن (۶)

(۱) شەمع: مۆم. ميعمار: وەستا بەناى بەناويانگ. واتە: ئەى روون كەرەوہى دلّم لەكاتيكا كە بە ھۆى دوورى دۆستانەوہ دنياى لى تاريك ئەبى، وە ئەى دروست كەرى بنچينەى ديوارى خۆ راگرتن و بوردەباريم.

(۲) مەسقەلچى: سېي كەرەوہ. سەواد: رەشايى. غەواس: ئەوہى خۆى لە بنى دەليادا نوقم ئەكاوگەوہەر دەردىنى. واتە: ئەى رۆشن كەرەوہى ئاوتنەى رەش بووہوہى دلّم، وە ئەى دەرھينەرى گەوہەرى مەعنا لە دەلياي ئەو باسە عيلمى يانەدا كە زانينيان گرانە.

(۳) فەرمان فەرما: حوكمران. ئەلەودا: «الوداع»، مالاوايى. واتە: خەم و مەينەت وا لە بەزمى فەرمان رەوايى و سەردارىدا، وە شادى خەرىكى مالاوايى كردنە بە بۆتەى جيا بوونەوہيەوہ لە من.

(۴) سامان سا: تەخت وەك زەوى. واتە: قاچى خەفەت منى لەگەل زەويدا تەخت كردوہو پليشاندوومىيەتەوہ، كەچى تۆيش هانائات هيناوہتە منى بى دەسەلات كە ئەو ئيشەت بۆ بكەم.

(۵) سۆ: سوئ. واتە: قەسەم بە مەرگت زامى دلّم ھەميشە سوئى پيا ديتەوہ، ئەنجا بە مەعناوہ ئەللى: دەردى خۆم كەمەو ھەر ھى تۆى ناتەواوہ، با ئەوئيشى بيتە سەر.

(۶) پيسە مزانى: واڭەزانى. ديەن: ديوہ. واتە: واڭەزانى هيچم كەم نيەو حالّم رنك و پتەكو

[۱۴]

دهخيلم خالۆ (۱)

دهخيلم خالۆ زهدهی زام سهخت
 حالّ شیۆینه کهی مهعدوومی بهد بهخت (۲)
 راز ریژهی شهکه، شای شهکه رازان
 فتیله پهی زام کهسی مسازان (۳)
 وهختی دلّ وه تیر مهینه تان ریش بو
 جهو دما تهمای سارپشی پیش بو (۴)
 خو جای پهیکانان ژار وهرده کهی تو
 تا بهر پهپهی دلّ پهی کهرده کهی تو (۵)

له سهه خۆیه تی، خو تو به چاوی خۆت ماله و ترانه که مت دیوه و نه زانی چۆنه، ئیتر چۆن
 ته کلیفی وام لئی نه کهی؟

[۱۴]

(۱) مهلهوی ئەم قەسیدە بەی بۆ شیخ یوسفی نوسمەیی برادەری نووسیوه له وهرامی
 نامەیه کی ئەوا که هاواری له دەس وه زعی خۆی کردووه تیا یا، وه داوای چاره ی کردووه لئی.
 (۲) زهده: لئی دراو. مهعنا ی ئەم شیعره و دوو شیعی دوا یی پینکه وه دیت.
 (۳) راز: قسه. ریژه: ورده. فتیله: په پۆیه کی لوول دراوه جازان ئەیان کرد به ناو برینا بو
 پاک کردنه وهی زووخ و کیمه کهی. مسازان: دروست نه کهن.
 (۴) جهودما: له وه و پاش. پیش: پئی. واته: دهسم دامینت ئەی خالۆی گرفتاری زامی
 سهخت، وه ئەی ناخۆش کهری حالی من به دهنگ و باسی گرفتاریت، وه ئەی که سیک که
 قسه ت وه ک ورده شه کهر وایه و شای شیرین گوفتارانی، فتیله بو زامی که سیک دروست
 نه کری که نه گهر دلّی به تیری مهینه ت بریندار بووی به ته مابئی له وه و پاش سارپش بیی،
 خو تویش له وانه نیت.
 (۵) پهیکان: تیر. پهی کهرده: برپوو کون کردوو. مهعنا ی ئەم شیعره و شیعی دوا یی
 پینکه وه دئی.

وهختی فوارهی هونوانان پیشهن
 زوخاو جوش بدو، ئانه سارپشهن^(۱)
 ده‌رگای مهینه‌تان جای نه‌دامه‌ته‌ن
 ناسوریش یادئار روئی قیامه‌ته‌ن^(۲)
 فتیله پهی چیش رو وه یانهم رو
 یه‌ك جار داد نه‌دهس ئیستیغناکه‌ی تو^(۳)
 تو پیرت بازهم دل وه‌شی دلن
 غم زه‌ده‌ی زامان وه‌شیش موشکولن^(۴)

[۱۵]

دیاکه‌ی وه‌شهرم

دیاکه‌ی وه‌شهرم جه‌په‌نجه‌ره‌ی ناز
 تاتا ریشه‌ی جه‌رگ به‌راوه‌رد وه‌گاز^(۵)

(۱) ئانه: ئه‌وه‌ واته: خو سارپش بوونی راسته‌قینه‌ی جیگای تیره‌زه‌هراوی‌به‌کانی تو که
 تا په‌ره‌ی دلی سمیوه، کاتیک ئه‌بیئت که فواره‌ی خورتناوی لپوه‌بجیت به‌ئاسمانا و زوخاوی
 لپوه‌هه‌لقولئ.
 (۲) نه‌دامه‌ت: په‌شیمان بوونه‌وه. یاد ئار: بیر خه‌روه‌وه. مه‌عنای ئهم شیعره‌وه شیعی
 دواپی پیکه‌وه‌دی.
 (۳) واته: کرانه‌وه‌ی ده‌می زام وه‌ك ده‌رگا وایه‌بو پیا رژیشتنی په‌شیمان بوونه‌وه‌له‌گونا،
 به‌ناسور که‌وتنه‌وه‌شی رژی قیامه‌ت دینته‌وه‌یاد. که‌واته‌بوچی ئه‌ته‌وئ فتیله‌بخه‌یته
 ده‌می زامته‌وه، هه‌ر قور به‌مالی منا بدرئ، وه‌هاوار له‌ده‌س بی باکی تو که‌ناته‌وئ ده‌می
 زامت کراوه‌بی تا هه‌میشه‌قیامه‌تت بخاته‌وه‌یاد.
 (۴) بازهم: لیم‌گه‌رئ. وه‌شیش: چاک بوونه‌وه‌ی. واته: بو خاتری پیره‌که‌ت لیم‌گه‌رئ،
 چونکه‌ئهمه‌که‌ئه‌ئیت فتیله‌بو برینه‌که‌ت دروست بکه‌م، مه‌گه‌ر هه‌ر که‌لکی دل خویش
 کردنتی پپوه‌بی، ئه‌گینا چاک بوونه‌وه‌ی گرفتاری زامی عه‌شق زور زه‌حمه‌ته.

[۱۵]

(۱) دیاکه‌ی: سه‌یر کردنه‌که‌ی. واته: یار که‌به‌شهرمه‌وه‌له‌په‌نجه‌ره‌ی نازه‌وه‌سه‌یری
 کردم، تاله‌کانی ریشه‌ی جه‌رگمی یه‌ك یه‌ك به‌گازی سه‌رنجی ده‌کیشا.

په ترۆی زامه کم هم لابه رده وه
 وهخت بی سارپش بی تازهش کرده وه
 تیری هه وادا وه په نجهی بی گهرد
 دانه په پهی دل تا سوڤار ویهرد^(۱)
 لاو هوون گۆلاو دهروونم کهرد کهیل
 سهرواز کهرد جوڤاشا نه دیدهم چون سهیل^(۲)
 خاشاک ههستیم هۆر گرت جه ناو بهرد
 وستش نه گیجاو تهنوره کهی دهرد^(۳)
 نیسه هانه تۆی به حره کهی بی پهی
 ساقی جه و جامه، یا، ها دات به کهی^(۴)
 وه قه ترهی منیچ ئاویاری کهر
 مهست بوو تا مه حشر سهر باروو ئهو بهر^(۵)

(۱) نه: له. سوڤار: ئهو په پهی که به بنی تیره وه یه. واته: به په نجه بی گهرده کانی تیری کی تی ته قاندم دای له په پهی دل و تا بن چه قی.

(۲) مه عنای ئهم شیعره به سراه به شیعی پاشه وهی و نیوهی یه که می شیعی پاشتره وه.

(۳) خاشاک: پل و پووش. وستش: خستیه. تهنوره: ئهو شوئنه یه. که ئاوی رووباره کان لوولی تیا ئه خواو پل و پووشی تیا نوقم ئه کا، چونکه شوئنه که خۆی بنی قووله.

(۴) ها: وا. جهو: لهو. یا، ها: ئانه وهی. کهی: که یخه سره و. مه عنای نیوهی شیعی دووه می ئهم شیعره له گه ل مه عنای شیعی پاشه وهی دا دئ، واته: لافاوی خوین گۆلاوی دهروونمی پر کردو لیشاوی کردو به خور له چاومه وه هاته خوارو له شی وه ک پل و پووشی سوکمی هه ل گرت و لهو ناوهی دا نهی هیشت، خستیه گیژی تهنورهی دهردو مهینه ته وه، وه تیتستا له ناو ده لیای بی بن دایه.

(۵) ئاویار: ئاودار. باروو: بینه. ئه و بهر: ده ره وه. واته: کاکه ی مه ی گپ به قه تره ئاوتک له و جامه ی دات به که یخه سره و منیش ئا و بده بۆ ئه وه ی تا رۆژی مه حشر سهر خۆش بیه و ئه و کاته سهر بهرز که مه وه. له ئه فسانه ی کۆنا ئه گپ نه وه که که یخه سره و شای تیران سه و دای نه مردن دابووی له که لله ی، وه به دوا ی «ئاوی حه یات» ئه گه را. مه شه و وریشه

[۱۶]

دیدم وه دیدت

دیدم وه دیدت شای شیرین چه مان
 فیراقت قامت کهردهن وه که مان^(۱)
 مه زاق یه ند تالی دووری تو چه شتهن
 هوناهه که ی چه سهرزه مین ره شتهن^(۲)
 سهر په یکانه که ت برپهن رشته ی دل
 وه ناسور که فتهن دایم مدو چل^(۳)
 سه متور سینهم وه زایه له ی بهرز
 مه زه نو نه وای دووریت وه سهد تهرز^(۴)
 بلیسه ی کووره ی دهروون گرتن تاو
 نه بوته ی خه م دا دهروون کهرد وه تاو^(۵)

☞

ئاوی حیات له تاریکایی دایه، نهویش جارنکیان له گه پانه که یا رنی نه که ویتنه
 نه شکه ویتکی تاریکی بی پایان، وه پیا نه پروات و سهر نایه نیتته دواوه...

[۱۶]

(۱) که مان: که وان. واته: چاوه که م نه ی شای چاو جوانان، قه سه م به جوانیت دووریت
 بالامی وه که وان چه ماندووه ته وه.
 (۲) مه زاق: چه ش، مه به س دلّه. چه شتهن: چه شتووه. ره شتهن: ره نگ کردووه. واته: دلّم
 نه وه نده تالی دووریتی تو ی چه شتووه، له خه فه تانا چاوم خورنناوی لی نه رژی، وه نه و
 خورنناوه ی چاوم رووی زه وی ره نگ کردووه.
 (۳) برپهن: برپوه. واته: نووکی تیره که ت تالی دلّمی برپوه، ئیستا نهویش به ناسور
 که وتووه ته وه هه ل چل نه داو ژان نه کا.
 (۴) مه زه نو: نه زه نی، لی نه دا. واته: سازو سه متوریتی سنگم به هاواری بهرز به سهد
 جوړ تاوازی دووریتی لی نه دا.
 (۵) بوته: کووره ی تواندنه وه ی زپرو زیو شتی وا. واته: بلیسه ی کووره ی دهروونم تاوی
 سه ندووه و دلّمی له کووره ی خه فه ت دا تواندووه ته وه و کردووه به تاو.

گلاراهه کھی جه تۆ جیامهن
 وهخت لواکھی ئه وه نامامهن^(۱)
 پووشه کھی ههستیم، گیاکھی پای چه
 وای نیستی فهنا بهرهش پهی عدهم^(۲)

[۱۷]

دلهی خهم خه یال^(۳)

دلهی خهم خه یال جۆش ئاوه رده وه
 مه عدووم ههم هه وای «زه هاو» که رده وه^(۴)
 زرنگی سهدای ساز جه ریشهی ئه عزام
 که مانچه ده ستور ماوه رۆ مه قام^(۵)

(۱) لوا: رۆیشتن. ئه وه ناما: نه گه پانه وه دوا. واته: بۆیه گلاراهم پین که وتوووه چونکه له تۆ جیابوومه ته وه ده می رۆیشتنی پین گه پانه وه مه.
 (۲) وا: با. نیستی: نه بوون. بهرهش: بردی. واته: له شم که وهك پووش و گیای رزیوی گوی چیمان وایه، بای له ناو بردن هه لی گرت و بردی بۆ جیهانی نه بوونی.

[۱۷]

(۳) مهولهوی ئهم پارچه شیعره ی به بۆنه ی یادکردنه وه ی هه ندی براده ری زه هاویه وه وتوووه.
 (۴) زه هاو: ناوچه یه که به ناوی گه وه ره دین یه که وه ناو نراوه له سه ر سنووری عیراق و ئیران له نیوانی خانه قین و قه سردا. واته: دلّه که م که له بهر زۆری خهم و خه فه تی خۆی هه میسه بیر له خه فه ت ئه کاته وه، دیسانه وه هاته وه جۆش و منیش خه یالی سه فه ری زه هاوم که وتوووه ته سه ر.

(۵) ساز: ئاله تیکی موسیقایه. که مانچه: ئاله تیکی تری موسیقایه. ده ستور: به ده ستووری، وهك. مارۆ: دینی. واته: زرنگی ده نگ دانه وه ی ئه و سازه که که دروست کراوه له ریشه ی ئه ندامی له شم، وهك که مانچه ئاوازی لێ دئی. مهولهوی له م شیعره دا له شی خۆی شوبه اندوو به ساز، وه ده ماره کانی له شی شوبه اندوو به ئاله کانی ژبی سازه که، وه له بهر زۆری ئازاری له شی، زیریکه یه کی به خه یال بۆ داناوه ئه و زیریکه یه ی شوبه اندوو به و ئاوازه ی له که مانچه بهرز ئه بیته وه.

بانگ رسواييم جه عالم بهرزن
 زينده گيم زياد، مهردنم فهرزن
 لهت لهت جه رگم «عومان» عهينهين
 پر كهردهن، بريان بوخار «به حرهين»^(۱)
 بهو تهوور تهن غه رقه نه گيچ هووندا
 ماچى موورپوهن هانه «جه يحوون»^(۲)
 نيمشهو وه هه ر حال شهو وه رو بهروون
 نهى خودا سا مهرگ سه حر چيش كه روون^(۳)

(۱) عومان: ولاتيكه له گونى دهلياي عه ربا له خوار خه ليحي به سره وه، وه نهو به شهى دهلياي عه رب كه نه كه وپته سهر سنوورى نهو ناوچه به به دهلياي عومان ناوبانگى ده ركردوه. به حرهين: ولاتيكى چهند جه زيره به له ناوچهى خه ليحي به سره دا. مه عناي نه م شيعره له گه ل شيعرى دوايى دا دئ.

(۲) ماچى: نه لئى. موورپوهن: ميرووله به كه. جه يحوون: روبرارنكى گه وره به له توركستانى سؤقيه تى «پيشوو». مهوله وى له م دوو شيعره دا چاوه كانى خؤى شووبهاندوه به دهلياي عومانو به حرهين، وه فرميسكى سوپرى خؤى داناوه به ناوى دهليا، وه برباريشى داوه كه وه ك چون دهليا هه لم و بوخارى لئى هه ل نه سى، چاوه كانيشى كه نه وسا فرميسكيان تيا بو هه لميان لئى هه ل نه سا، جا نه لئى: له تاو زورى دهردو نازار نه وه نده گرياوم فرميسكى چاوه كانم بووه به خوين، هه ر نه لئى پارچه پارچهى جگه رم له كاسهى چاوما گيرساوه ته وه له شيشم خه لتانى خوين بووه وه له دهلياي خوين خنكاوه نه لئى ميرووله به كه له ناو روبرارى جه يحووندا كه دياره به هيج كلؤ جيك ديارى نادا.

(۳) بهروون: نه بهم. واته: نه مشه وه هه ر چون بئى نه توانم روؤ بكه مه وه، به لام خوايه گيان سبهينئ چى بكه م، وه بهم حاله وه چون بتوانم بروم بوؤ زه هاو؟

[۱۸]

دنیا نه گیتاوه (۱)

دنیا نه گیتاوه تاریکه شه و بی
 جه لاوروشنیش جه لا چون خه و بی (۲)
 ناگا شوّلهی خوّر سوب فهدا، فهدا
 وه سهر بهرز هرد وه دهشت و دهردا (۳)
 تهك دا تاریکی نه و لای تهریکی
 ئالهم چهنی نوور کهردهام شهریکی (۴)
 دنیا یی مهویهرد وه عهیش شیرین
 ساحیب دین دیدهش بی وه ساحیب دین (۵)
 نه و شوّله دیسان مهیل ئاوه رده وه
 نه و لای په رده وه ته شریف به رده وه (۶)

[۱۸]

- (۱) مهولهوی ئهم قه سیده بهی له پیاوه ئدان و لاواندنه وهی شیخ «عبدالرحمان» خالسی تالهبانی دا وتووه.
- (۲) واته: دنیا له گیتاوه تاریکه شه و دا بوو، وه روّشنی شهوق دانه وهی وهك خه و ته هاته بهرچاوه، چونکه ده ورو بهری کهرکووک که سیکی وای تیا نه بوو ری نمونی خه لك بکا بو رنگای راست.
- (۳) ناگا: له ناكاو. شوّله: «شعله»، تیشك. مه عنای ئهم شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.
- (۴) ئالهم: عالهم، خه لك. واته: کورتوپر تیشکی روژی به یانی دای له سهر ههرده به رزه کان و له دهشت و دهر، وه دنیا ی روون کرده وه تاریکی پالی دا به پالی ته نهایی و که نار هگیری به وه گیتی له گه ل رووناکای دا بوون به هاویهش... مه بهس پهیدا بوونی شیخ «عبدالرحمان».
- (۵) مهویهرد: تی ته پیری. دین: ئاین. دین: دیتن. واته: دنیا به کی خوّش تی ته پیری، وه چاوی ههر پیاویکی دیندار بیتا بوو بوو، هموو شتیکی نه یینی.
- (۶) واته: به لام دیسانه وه نه و تیشکه لای دایه وه و که وتوه پشته به رده و ئاوا بوو.

دل پەى تەئریخ وات وه دەم دەردەوه:
ئەى وای وهى دنیاش تارىك كەردەوه^(۱)

[۱۹]

دیدەم نەو نەمام^(۲)

دیدەم نەو نەمام نەوتوول ساوا
نامەت پەى خەرچى وه لا من یاوا^(۳)
ئەمرت دلگیرەن، فەرموودەت خاسەن
بى شك ماھەنى ماھانەت راسەن^(۴)
بەلام جە دووریت هۆشم رەم كەردن
ئاگاہیم نیەن چەن رۆ وىەردەن^(۵)
ھەر ئید مزانوون ئازیز گیان تۆ
نەدیەنم وه چەم ھەلای ماھ نۆ^(۶)

(۱) وات: وتى. واتە: دل له میژووی وه فاتیبا به دەم دەردەوه ئەو نیوہ شیعرەى وت كە مەعناكەى ئەوہیہ ھاوار دنیاى تارىك كەردوہ. ئەو نیوہ شیعرە به پىی ژمارەى ئەبجەدى وه به شیوہى نووسىنى كۆن «ای وای وى دنیاش تارىك كەردوہ» ئەكاتە ۱۲۷۷ كە سالى كۆچ كەردنى شىخ عبدالرحمانە.

[۱۹]

(۵) مەلەوى ئەم قەسیدەىەى له وەرەمى نامەى شىخ عەزىزى جانەوہرەبى برادەرىا نووسىوہ كە ناردبوویە لای پارەى بۆ بنیرى، لە كاتىكا كە ھەردووکیان لە فەقىیەتیدا بوون.
(۳) واتە: ئازیزە نەو نەمامە كەم نامە كە تەم پى گەشت كە بۆ خەرچیت نووسى بوو.
(۴) واتە: جوانت فەرمووہو ئەمرت لە سەر سەرم، تۆ خۆت چونكە وەك مانگى پىوستە مانگە كانت بدريتى. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «دلگیرەن» نووسراوہ «موتاعەن».
(۵) رەم كەردەن: ھەلاتوہ. واتە: بەلام لە تاو دەردى دوورى تۆ هۆشم لا نەماوہو نازانم چەند رۆژ لە مانگ بەسەر چووہ.
(۶) ھەلای: ھىشتا. واتە: ئازیز بە گیان ت قەسەم ھەر ئەوہند ئەزانم ھىشتا مانگى نوئم بە چاوى خۆم نەدیوہ.

شیرین رایه تم، خاسه ی سهر کارم
 بی واده زولمه ن بده ی نازارم^(۱)
 هرگا دیم هیلال نه و نه برۆی سیوه نگ
 یه سیم نه سرین، یه نه شره فی رهنگ^(۲)

[۲۰]

دهرویش

دهرویش نه هل خه م هر یه ند جه م مه بو
 پای کاو دهروون هر یه ند ته م مه بو^(۳)
 کام زامه ت مه نده ن دل پیش نه ئیشو
 کام خه فه ت مه نده ن جه سه م نه کیشو^(۴)
 هه نی چیش و اچوون چوون مه که رو چوون
 گهر د ناره شان ئاسیای گهر دوون^(۵)

(۱) رایه ت: ره عیه ت. خاسه ی سهر کار: نوکه ری تاییه تی ناغا. واته: ره عیه تیکی فرمان بهرم و نوکه رنکی تاییه تیم، زولمه بی واده نازارم بده ی.
 (۲) سیوه نگ: رهش و په یوه ست. سیم: زیو. نه شره فی: لیره ی زهر د. واته: هر کاتی مانگی نوئی برۆی رهش و په یوه ستی تو م دی، فرمیسک وه ک زیوو رهنگی وه که نه شره فی زهر دت پیشکesh نه که م. مه به سی نه وه یه هر کات خوت هاتیه وه به رهنگی زهر دمه وه له خووشی یانا نه گریم به سهر تاو فرمیسک نه ریژوم مانگانه که ت نه ده من.

[۲۰]

(۳) مه بو: نه بی. واته: کاکه ی ده ف ژه ن چاوه پروانی چیت، خه فه تباران هر نه وه نده کو نه به نه وه و بناری شاخی دهروون هر نه وه نده دای نه گری.
 (۴) واته: کام زه حمه ت ماوه دل م به هۆیه وه ژان نه کا، وه کام خه فه ت ماوه له شم هه لی نه گری.
 (۵) هه نی: ئیتر. ناره شان: نه و ناره دی که ناش له ژیر به رده که یه وه نه ی کاته ده ر. ئاسیا: ناش. واته: ئیتر من بلیم چی و توژی ناردی ناشی گهر دوون چی ماوه پیمی بکا؟

یهند توۆ مهینهت جه دل جا که ردهن
بینایی خه یال بالاش گوم که ردهن^(۱)
سا دهی سهر په نجهت پهی دهف به ره وه
رووی یاد بالاش مه خسه ل ده ره وه^(۲)

[۲۱]

دیاره ن دیدهم

دیاره ن دیدهم ههم دهر د نو مهن
ئه مجاریش جه نو ئاره زووی تو مهن^(۳)
جه گوشه ی مزگی ته نیایی پر دهر د
نیشته بیم خه یال دهر مانم مه که رد^(۴)
ناگا مه یله که ت عه ودش که ره وه
دیسان نیش دهر د، دا وه دهر ده وه^(۵)
هیجرانت دهر دان جه لام جه م که ردهن
هر جوزویم په ی ویش خه ریک دهر دن^(۶)

(۱) واته: ئه وه نده توۆی مهینه تی جی کردوه ته وه له دلما، هه تا وه کو به چاوی خه یالیش
بالای یارم بو نادۆزرتیه وه.

(۲) مه خسه ل: روۆشن، له «مغسول» هوه وه رگی راوه. واته: که واته هه ی دهر ویش
سهر په نجهت به ره وه بو ده فه که ت و ده فیکمان بو لیده تا خه م و خه فه ت له دلما نا نه میتی و
رووی یادی بالای یارم بو روۆشن که ره وه.

[۲۱]

(۳) توۆ: تازه. (۴) مزگی: مزگه وت. نیشته بیم: دانیشتبووم.
(۵) عه ود: گه پانه وه. واته: له نا کاو ئاره زووی دیتنت هاته وه به دلما، وه دیسانه وه
دهر دیکه تری سهره رای دهر ده کانی خۆم کرد.
(۶) جوزو: «جزء»، پارچه. واته: دووریت هه زار دهر دی کو کردوه ته وه له سهر م، وه
ئیتستا هه ر ئه ندامیکی له شم بو خۆی گرفتاری دهر دیکه.

دەرد كۆنەو نۆیە كسەر جەم بیەن
سەر تاپام جە دەرد هیچ خالی نیەن

.....

[۲۲]

دەك فەلەك

دەك فەلەك چون من دەردت كارى بۆ
زامت پېر نە ئىش ناديارى بۆ
جەفای نەونەمام سەفات ھۆر كىشۆ
خاترەت وە ئىش ھەسرەتان بېشۆ^(۱)
ساتى بى خەم بى جەستەن جەفاكىش
ويارا وە شاد چەنى يار وىش^(۲)
وہخت بى لىلاويت بگىرۆ چەمان
تا ئاخىر دووريت وست نە بەينمان^(۳)

.....

[۲۳]

دل يەندە ۋە ئاير

دل يەندە ۋە ئاير دوورى تۆ تاوان
سا راسەن كزەش ۋە لات نەياوان^(۴)

[۲۲]

(۱) بېشۆ: بېشىت. واتە: يا خوا ئازارى دەردە كەت نەونەمامى شادىت لە بن ھەل كەتئى و
دلئ بە ئىشى داخەوہ بېتە ژان.

(۲) ويارا: ۋەختى بىردەسەر، مەعناى ئەم شىعرە بەسراوہ بە شىعرى دوايى يەوہ.

(۳) بگىرۆ: دابگىرئ. وست: خست. واتە: لەشى مەينەتبارم تاوئك بە خۆشى ۋەختى لەگەل
يار بىردەسەر، كەچى تۆ لە بەخىلى دا ۋەخت بوو كۆپرايت دايتت و لە يەكت جويئ كىر دېنەوہ.

[۲۳]

(۴) تاوان: تاوۋەتەوہ. نەياوان: نەگەيشتوۋە. واتە: دلئ ئەوہندە بە ئاگرى دوورى تۆ
ھەلقراوہ تەپرايى لى براوہ، كەواتە راستە كزەى ھەلقراوہ كەى نەگەيشتوۋەتە لاي تۆ.

وہی من پہی سہفای یاران هام دم
 نای پہی ئەو سەیران ماردم و کەل رەم^(۱)
 یاران گردین شین وە توونای تووندا
 ھەر خەیاڵ مەندەن نە تۆی دەرووندا^(۲)

[۲۴]

دَل، نەرچى^(۳)

دَل، نەرچى شەمال قەدیمی یارەن
 پەى شنۆى زەلان یار جە نزارەن^(۴)
 بەلام کۆن تاقت دین دلدارم
 ئەو مەھ چیرەسان، من کەتان وارم^(۵)

(۱) واتە: ئاخ بۆ رابواردنە کەى جاران لە گەل یاران و ھاوئىیان، وە داخ بۆ سەیران کردنە کانیان کە پێکەو تەفەنگمان ھەل ئەگرت و ئەچروین بۆ راوہ کەل.
 (۲) شین: روشتن. واتە: یاران ھەمرویان تووناو توون کەوتن و مردن، ئیستا ھەر یاد کردنەوہ یان ماوہ.

[۲۴]

(۳) مەلەوی جارێکیان لە گەل برادەرێکی لە شوئیکى نسرما دائەنیشی، تاقمیکى تر لەولاوہ بانگى ئەکەن بۆ نایەیتە ئیرە شەمال ئەى گرتتەوہ، ئەویش لە وەرانیان ئەم دوو شیعەر ئەلێ:

(۴) زەلان: رەشەبا. واتە: ھەر چەند شەمال دۆستى کۆنە، بەلام دَل بۆ وەرگرتنى شنەى رەشەباى لۆمەى یار لەم شوئینەدا دانشتوہ.

(۵) کۆن: کوا. مەھ چیرەسان: روو وەك مانگ. کەتان: جۆرە پارچەبەکە ئەلێن ئەگەر تیشکى مانگەشەو لێى بدا دائەرزى. واتە: بەلام لە گەل ئەوہشا من کوا توانای چاو پێ کەوتنى یارم ھەبەکە ئەو رووی وەك مانگ وایەو من وەك کەتان وام، وە ھەرکە سەیرم بکا دائەفرە قییم.

[۲۵]

داخۆ چهند^(۱)

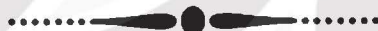
داخۆ چهند وه دهس نازك نه وهالان
 ئاموشۆت كهردهن پهی دلی مالان^(۲)
 ئیسه ها چون من په شیوت بی حال
 كهفتهنی نه خاك مه كهرات پامال^(۳)

[۲۶]

دل بیهن وه دار

دل بیهن وه دار سه ركهل لای وهشت
 لافاوان ئامان ریشهش وست وه دهشت^(۴)
 چه مهرای وایین نه سیم بدو لیش
 ریشه كهنش كو ساكن بو پهی ویش^(۵)

[۲۵]

(۱) مه لهوی بهم دوو شیعره قسه له گه ل گۆزه شكاوئكا نه كا.
 (۲) نهو هال: تازه هه لچوو. دلی: ناو. مه عنای ئهم شیعره به سراوه به شیعره دوایی به وه.
 (۳) كهفتهنی: كه وتووی. مه كهرات: نهت كه ن. واته: گۆزه كه ئاخۆ چهند به دهستی یاران
 تازه بی گه یشتوو وه هات و چۆی ناو مالانت كردوو، كه چی ئیستا وهك من حالت په شیو
 بووه و كه وتوویته سهر عهرزو خه لکی نهت سوونه وه به بی یان.

[۲۶]

(۴) وهشت: باران. وست: خسته. واته: دلّم وهك دارئکی لی هاتوو كه به بهرزایی به كه وه
 بی و باران لئی دایی و لافاوی هاتی ریشه كه ی خستیته ده.
 (۵) كو: بكا. واته: ئیستا چاوه پروانی بایه كه لئی بداو ریشه كه ی له بن هه لکه نی، تا بو
 به گجاری بو خۆی دامرکیتته وه.

[۲۷]

دیسان دەس...

دیسان دەس چەرخ ھەم ھانە کاردا
تای تانتەیی دووریش وستەن وە داردا^(۱)

.....

[۲۸]

دیدەن دیدار

دیدەن دیدار غەزالەیی وەرمن
چی دما یاران وەرمن پەری من^(۲)

.....

[۲۹]

دەفتەری قەزات^(۳)

دەفتەری لەوحی قەزات لە بەرە
خەفەتت جەھلی خاوەن دەفتەره^(۴)

[۲۷]

(۱) تانتە: تان. واتە: دیسانەو دەستی گەردوون کەوتوو تەوہ کارو تانی پارچەیی دوور
خستەنەوہی دوستانیی بەستوو تە دارو ئەپەوئ پۆی بۆ بکاو قوماشی لە یەک کردنمان بچنی.

[۲۸]

(۲) غەزالە: «غزال»، ئاسک. وەرمن: دئی یە کە لە ناوچەیی شەمیزان لە قەزای ھەلەبجە.
چی دما: لەمە و پاش. وەرم: خەو دیتن. واتە: لە ئیستە بە دواوہ مەگەر لە خەوما چاوم بە یارە
وەرمنی بە وەک ئاسک جوانە کەم بکەوئ.

[۲۹]

(۳) مەولەوی جارێکیان لە گەل «قەمەر» ناوێکا ئە کەوئتە مشت و مەر لە سەر نوێژ، پیتی ئەلئی
بۆچی نوێژ ناکە؟ ئەویش ئەلئی چونکە لە دەفتەری عیلمی خوادا تی بەرپوہ کە من نوێژ
ناکەم، خواست و زانراوی خوایش نابێ پێچەوانەیی یەک بن، کەواتە خوا خۆی نایەوئ من
نوێژ بکەم، مەولەویش لە وەرمانیا ئەم شیعەرە ئەلئی:

(۴) واتە: دەفتەری لەوحی قەزاو قەدەری خوات لە بەرەو ئەزانی تیا نووسراوہ نوێژ ناکەیی!
وہ ئەترسی ئەگەر نوێژ بکەیی خوا بە نەزان دەر ئەچی؟! بیانووہ کی ھیچ و پووچ و بێ جی بە...

[۳۰]

دزه کهس زههاو (۱)

دزه کهسی زههاو زاووزۆ که ردهن
هر دزیی چهو دز پهی ویش ئاوه ردهن (۲)

[۳۱]

دیدم

دیدم «ریژاو»ه روخسارم «زهرده»ن
جه داخ «یاران»، «پیران»م که ردهن (۳)

[۳۰]

(۱) جارێکیان له دانیشتنیکا باسی ئهوه ئهکریی که ناوچهی زههاو دزی زۆری تیاپه، مهولهویش بهو بۆنهیهوه ئهم شیعره ئهلی:

(۲) زاو زۆ: زاو زئی. واته: دزی زههاوی زاو زئیان کردوه، وه هر دزێکیان چهوت دزی لی کهوتوه تهوه. کۆ کردنهوهی «زههاو» و «زاو زۆ» که له وشهوه مهعنادا نزیکن له بهک، شتیکی جوانه.

[۳۱]

(۳) ریژاو: فرمیسک ریژ. پیران: ئهوه ته که منال له ئهنجامی گریانی زۆرا له تک ئهچی و دهنگی دهرنایهت. واته: چاوم فرمیسک ئهپریژئی و رهنگم زهرد بووه، وه له داخی دووری یاران ئهوهنده گریاوم دهنگم دهرنایهت. ئه و وشانهی که له شیعره که خستوو مانته ته ناو کهوان، ناوی چوار دین له ناوچهی «زههاو» له سهر ریی جارانی جافه کۆچهری بهکان. مهولهوی زۆر دلی بهند بووه بهو دیهاتهوه، وه له شیعرهی دا ئیشارهتی بۆ کردوون.

تیپی ری

MAWLAWI.KRD

[۱]

روئ فکری بہخت

روئ فکری بہخت سیای ویم مہ کرد:
پہی چیش ہہر بہستی پیری من تاوہرد^(۱)
یاران گشت کہیف و ہش سہفا فراوان
یہک یہک وہ عہلای مہقامان یوان^(۲)
گرد سہرشار مہی لہقا نماوہ
ہہر من بہستی خاک چہم تہو دماوہ^(۳)
جہو فکریہدا بیم یہک ہام دہرد ویم
ریزہ بلووری قہدیمش دا پیم^(۴)
تا ما وہ جواو ریزہی قہدیم سال
بہ زوبان حال فہسیح تہر جہ قال^(۵)

[۱]

(۱) روئ: روئی. روژی: واتہ: روژی لہ روژان بیرم لہ بہختی رہشی خوم تہ کردہوہ کہ بوجی ہہر نشستی بو من ہینا؟
(۲) یوان: گہشتوہ. واتہ: بیرم لہوہ تہ کردہوہ کہ چون وا یاران ہہموو دلشادنو گہشتوہ تہ پایہی بہرز؟
(۳) سہرشار: مہست. لہقا: «لقاء»، گہشتن. نما: پیشاندہر. بہستہ: بہسراو. واتہ: وہ چون تہوان ہہموو سہرخوشی شہرابی گہشتن بہ یارن، وہ ہہر من بہسراو مہتہوہ بہ خاکہوہو بو دواوہ تہروانم؟
(۴) پیم: بووم. ریزہ: وردہ. بلوور: شووشہ. واتہ: لہ بیر کردنہوہدا بووم، ہاورئی یہکی ہاودہردم پارچہ شووشہ یہکی کونی دایہ دہستم.
(۵) جواو: جواب، دہنگ. قال: قسہی دہم. واتہ: پارچہ شووشہ کزنہ کہ بہ زوبانی حال، فہسیح تہر بوو لہ قسہی دہم، ہاتہ دہنگ.

وات: من سەنگی بيم كهفتهی ههواران
 بی قه درو قیمةت نارهوای شاران^(۱)
 گرتم نه گهردهن بی باك و شادان
 به لای پيك سهخت كوورهی ئوستادان^(۲)
 ورد بيم جو شم و ورد تاو یامه وه
 تا وه روتبهی بهرز سه ر نیامه وه^(۳)
 عالمی تازه ديم هوهیدا بی
 شه خسی عه جیوتهر جه من پهیدا بی^(۴)
 بيم وه بلووری پر جه سه فاو نوور
 لایق وه سو حبهت به زم سه لم و توور^(۵)
 گا جای «ماء الورد» عه تر عه بیر بيم
 بو به خش ده ماخ شاتا وه زیر بيم^(۶)

- (۱) كهفته: داكه و توو. ههوار: مه نزلگهی كوستانى. واته: وتى من بهردىكى بى قیمةت بووم له ههواره كوۆتیک كه وتبووم.
- (۲) پيك: ئاسنىكى ئه ستورى درێژه بهردى بى ئه شكینن. واته: به دلشادى وه بى ترس ناره حه تى بهر پيك دان و خسته نه كوره ی وه ستایانم قبول كرد.
- (۳) سه ر نیامه وه: سه رم نایه وه. واته: به پيكه كه ورد بووم له كووره كه دا كو لام و توامه وه تا گه یستمه پایه یه كى بلند.
- (۴) هوهیدا: ئاشكرا. واته: ديم عالمىكى تر ده ركه وت و شه خسىكى عاجیاتی ترم لى ده رچوو.
- (۵) سه له م و توور: دوو پاشای كۆنى ئیران بوون كه هه میشه شه پران بووه. واته: به شووشه یه كى پرشنگدارى وا شایانى كۆرى به زمى سه له م و توور بى.
- (۶) «ماء الورد»: گولاو: واته: جار جار گولاویان تى ئه كردم و بۆنى خو شم ئه دا به لووتى پادشاو وه زیرانا.

گا ماوای سەھبای کۆنەیی پەر تەئسیر
 نەشتە بەخش حالّ پەیی بۆرناو پەیی پیر (۱)
 نە جەرگەیی یاران شوخ دیدە مەس
 مەکەردم گەردش مەشیم دەس وە دەس (۲)
 جەو بئیی قییمەتی وە قییمەت یاوام
 وە پایەیی روتبەیی عالی سەر ساوام (۳)
 دەورەیی دووبارەیی رای حەق ھەرکەس دیش
 بۆی باخچەیی ئەبەد مەیۆ نە بینیش (۴)
 جەو بۆنۆ ئەو نوور ھەلای تاقی یەن
 نە ریزەیی مەن دا بەرقش باقی یەن (۵)
 مەعدوومی سەرشار بەزم دل ریشی
 تا تۆیج چون یاران تەسدیع نە کیشی (۶)

- (۱) بۆرنا: لاو. واتە: جار جاریش کۆنی کاریگەریان تێ ئەکردم کە دلی پیرو لاو ئەژینتەوہ.
- (۲) مەشیم: ئەچووم. واتە: لە کۆزری یارە چاو مەستەکانا ئەگەر پام و دەسەو دەسیان پێ ئەکردم.
- (۳) یاوام: گەیشتم. سەر ساوام: سەرم ھەل سوی. واتە: لەو بئیی قییمەتی یەیی جارنەوہ بۆوم بە شتیککی بە نرخ و گەیشتمە پایەیی بلند.
- (۴) دیش: دیتی. واتە: ھەرکەس خولی دووھەمی ریتی حەقی خۆی ببینی، ھەمیشە بۆنی باخچەیی نەمری لە لووتی دئی. ئەم شیعەرە ئیشارەتە بۆ ئەو فەرموودەیی حەزەرەتی عیسا کە فەرموویەتی «لَنْ يَلْبَحَ مَلَكُوتُ السَّمَاوَاتِ مَنْ لَمْ يُولَدْ مَرَّتَيْنِ». واتە: ھەرکەس دوو جار لە دایک نەبووبی پێ نایتتە بارەگای پایە بەرزیی و لە خوا نزیک بوونەوہ. جاری یە کە میان لە دایک بوونی عادەتی یە، جاری دووھەمیشیان ئەو یە رینگای راست بدۆزیتەوہ و بکەوتتە سەر خوا پەرستی کە وەك ئەو یە جارنکی تر ھاتیتتە دنیاوہ.
- (۵) جەو بۆنۆ: بەو ھۆیەوہ. تاقی یەن: تەحقیقە، راستە ھە یە. بەرق: تیشک. واتە: جا بە ھۆی ئەو ھۆیە کە مەن خولی دووھەمی رینگای راستی خۆم دیوہ، ھیشتا ئەو تیشکەم تیا ماوہ.
- (۶) مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعری دوا بئیی پیکەوہ دئی.

نه گری وه گهردهن چی هانه ریتدا
 پانه نیه ی وه سر وجود ویتدا^(۱)
 که ی مهشی نه سیک یاران هم هم دم
 که ی روتبه ی عالی مهوینی وه چه^(۲)
 هه رکهس «تولد» دووبارهش نیه
 ئه لبهت سه عادهت ستارهش نیه^(۳)
 هانه ئه شکه نجه ی پهستی نه نگه دا
 تا مه نزل گیرۆ نه سای سه نگه دا^(۴)

[۲]

را جه عفر ئاباد^(۵)

را جه عفر ئاباد سارای گهرم مه یل
 مه نزل شیراز، شار سه ودای عه شق له یل^(۶)

(۱) پانه نیه ی: پی نه نیت.

(۲) مهشی: ئه چی. سیک: ریز. واته: ئه ی مه عدومی که سه رخوشی شه رابی دل
 برینداریت، تۆیش تا وه ک یاران زه حمهت نه کیشی و، هه ر چیت بیته ری پی رازی نه بی و
 دهس له خۆت هه ل نه گری، چۆن ئه چیته ریزی هاوړنکانت، وه چۆن پایه ی بلند به چاوی
 خۆت ئه بیینی؟

(۳) «تولد»: له دایک بوون. سه عادهت ستاره: ئه ستیره ی به ختیار. واته: هه ر کهس بۆ
 جاری دووهه م له دایک نه بیته وه بی گومان نابۆ به خاوه نی ئه ستیره ی به ختیار.

(۴) ئه شکه نجه: جه رو مه نگه نه. گیرۆ: ئه گری سا: سیبه ر. واته: له ناو جه رو مه نگه نه ی
 عه یب و عارا ئه مینیته وه تا ئه مرئ و ئه چیته گۆر.

[۲]

(۵) مه ولوی به م قه سیده یه قسه له گه ل «خواجه حافظی شیرازی» ئه کا، وه دیوانه که ی
 ئه گرتنه وه به نیازی ئه وه که بزانی بۆچی نامه ی یار دیار نه.

(۶) جه عفر ئاباد: گه ره کیکه له شیراز. سارا: «صحرا»، دهشت. واته: ئه ی که سی که

دهس ودیم وه ئاو روکن ئاباد شهوق
 ئیمام میحراب سهر «مُصَلَّاءِی زهوق»^(۱)
 خواجهی سهر حهلقهی بهزمه کهی «أَلَسْتُ»
 دهماخ وه نه شئی بادهی فهنا مهست^(۲)
 خه یلیوهن ئازیز، شای نهونه مامان
 پهی شیفای زامان نامهش نه یامان^(۳)
 هیچ نه به ردهن نام خه ستهی ده رده کهش
 نه که ردهن خه یال مهینهت وه رده کهش^(۴)

رینگای گوزهرت جه عهفر ئاباده که ده شتی گهرمی ئاره زووی یاران، وه ئهی که سئ که
 مه نزلت شاری شیرازه که که لکه لهی عه شقی له یله. مه به سی ئه وه به ئهی حافیزی دلدار که
 که لکه لهی دبتنی یارت ئه که یته سهر، وه به ده شتی گهرمی خۆشه ویستی دا ئه پۆی بۆ لای.
 (۱) دهس و دیم: دهس نوژ. روکن ئاباد: سهر چاوه و کانیاتکه له شیراز. «مصلا»:
 گهره کینکه له شیراز. واته: ئهی که سئ که به ئاوی روکن ئابادی سۆزی دلداران دهس
 نوژت گرتوه، وه له میحرابی مصلا ی ئاره زوویانا پیش نوژت کردوه. مه به سی ئه وه به
 ئهی که سئ که پئویست یه کانی خۆشه ویستیت جئ به جئ کردوه و سهر قافلهی دلدارانی.
 مهولهوی لهم دوو شیعه را ئیشارهت بۆ چهند شیعرێکی حافیز ئه کا که ناوی ئه و
 شوئانهی کۆ کردوه ته وه تیا یانا، وه به بۆنه ی ئه وه که حافیز شیرازی یه و ئه و شوئانهش
 له شیرازان، ناویانی هیناوه.

(۲) «الست»: ئیشاره ته بۆ ئایه تی «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ» فهنا: «فنا فی الله»، توه وه له
 خۆشه ویستی خوادا. واته: ئهی که سئ که له رۆزی پر سياره که ی خوادا له ناو موسولمانانا
 سهر حهلقه بووی، وه ئهی که سئ که مهست بووی به نه شئی بای توه وه له خۆشه ویستی
 خوادا.

(۳) واته: ئازیزم ده میکه یار نامه ی بۆ نه نار دووم تا زامه کانمی بئ چاک بیته وه.

(۴) واته: به هیچ جوړی ناوی منی گرفتاری ده رده مهینهتی خۆمی نه هیناوه و بیری بتم
 نه کردوه ته وه.

یادش گوزهرگای دلّ جه ویر بهردن
 مه یلش رای خاتر فهرامۆش کهردن^(۱)
 ساتی وه سالیّ جه لام ویرهردن
 ههرس وه مالّم ماچی دلّ سهردن^(۲)
 دلّ بیّ ئارامهن دایم مدوّ چلّ
 من ههر مواچوون پهی دلّ وهشی دلّ^(۳)
 من تالّهم وه تام تالیّ تالّ وهرده
 گهرد بهدبهختیم وه روودا مهرده^(۴)
 نام نه سهر زوان شیرینش تالّم
 نام پهی خاترش گهردهن خه یالّم^(۵)
 نه دارۆ تاقت ته حریرم خامهش
 مه پیچۆ وه ههم جه دهردم نامهش^(۶)

(۱) واته: یادی، نهوهی له بیر چووته وه که به دلّما تیّ به پیری، وه مهیلی، رنگای دلّی منی
 خستووته پشت گوئی. مه بهسی نهوهیه نایه لّی هیچ نه بیّ یادی بگاته خه یالّم، وه دلّم
 ئاره زووی بکا.

(۲) ههرس: که له کوستانا به فر زۆر ئه باری و کۆمه لّ ئه کا، به هار بنه که ی فش ئه بی و له
 جیگه که ی خۆی نه خلیسکی و کۆمه لّی خاک و بهرد له گه لّ خۆی تل ئه دا، نهوه پیتی ئه لّین
 ههرس. گه لّی جاریش وا ئه بیّ ئه وه ههرسه دیت به سهر ئاوا بی یه کا وه چهند مالیّ لی
 وئران ئه کا. واته: له تاو دووری یار ههر سه عاتیکم به سالیّ لی به سهر چوو، ئه ی ههرس
 به مالّم وایزنام یار دلّی سارد بووته وه.

(۳) مواچوون: ئه لّیم. مه عنای ئه م شیعره له گه لّ شیعی دوا بی دئی.

(۴) تالّه: «طالع»، بهخت. تالّ وهرده: تالّ دراوه: واته: دلّم له تاناوا ئارامی نه ماوه هه همیشه
 چلّ ئه دا، وه له ناچاری دا بۆ دلّخۆشی دانهوهی خۆم ئه لّیم به ختم به دهرمانی تالیّ
 تالّ دراوه و تۆزی بهدبهختی نیشتووه له رووم، وا هه والّم ناپرسی.

(۵) نام: یاوه کو. واته: یا من تالّم به سهر زوبانی شیرینی وه، وه ئه گهر ناوم بینتی ناو ده می
 تالّ ئه بی، وه یان خه یالّم تۆزاوی یه وه ئه گهر بیّت به خه یالّما تۆزاوی ئه بی.

(۶) واته: قه لّمه که ی توانای نووسینی نه بۆ من، وه خۆشی له بهر نه گبه تی من کاغزه
 دهق ناکا تا بۆمی بنیری.

ماوای دَلْ گهرمیش جه حهد بهرشیهن
 لایق وه مه نزل یاد ئه و نیهن^(۱)
 خاترم یه ند خار مهینهت ها تیش دا
 پای مه یلش زه حمهت بویه رۆ پیش دا^(۲)
 سه د ده لیل ماروون نیهن فه راقهت
 جه من های تامل، جه ئه و کۆن تاقهت؟^(۳)
 بۆ به شق ئه و جام، ئه و به زم، ئه و جه م
 بی مه یلی ئازیز نه وینی وه چه م^(۴)
 مزانی چه نیم چه م ها وه راوه
 ئه ر وه ی زو مه یۆ په یکنی جه لاهه^(۵)
 ماوه رۆ نامه ی جام جه مینه کم
 دیده ی دنیا و دین، دنیا و دینه کم^(۶)
 یه ک غه زه ل مه تلخ «مژده ئه ی دَلْ» بۆ
 باوه ر، به ل په ی دَلْ ته سکین حاسل بۆ^(۷)

- (۱) واته: دَلْم که جیگای ئه وه گهرمای له ئه ندازه ده رچووه و بۆ ئه وه ناشی بیی به جیگای یادی ئه و چونکه ئه ی سووتینی.
- (۲) بویه ر: تی په ره. واته: دَلْم ئه وه نده ی درکی مهینهت تیا به زه حمه ته پیی ئاره زووی ئه وی پیا بروا چونکه له وانیه برینداری بکا.
- (۳) ماروون: دینمه وه. فه راقهت: فه راغهت، ده س به تال. تامل: سه برو چاوه پروانی. واته: چه ند ده لیل دینمه وه بۆ دَلْم که وا یار ده سی ناگا نامه بنوسی، لئی بوه سته و سه بر که، که چی ئه و هه ر ئه لئی له کوئی ئه توانم خۆم راگرم.
- (۴) مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.
- (۵) مزانی: ئه زانی. مه یۆ: دیت. په یکنی: فروستاده.
- (۶) ماوه رۆ: دینی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «ماوه رۆ» نووسراوه «باوه رۆ» واته: بیئی.
- (۷) مه تلخ: یه کم شیعری قه سیده. مژده ئه ی دَلْ: ئیشاره به بۆ شیعری یه که می

وەر بۆنەيشەللا لميش تىكەل بۆ
خواجه تۆپىرت با ھەر موجدەل بۆ^(۱)

چ حاجەت سەرىح تۆبواچى پىم
من زووم شناسا بەخت سىاي وىم^(۲)

☞

قەسىدە يەكى حافىزى شىرازى كە ناوەرۆكە كەى مژدەى ھاتنى يارە. ئەو شىعەرە بەم جۆرە يە:
مژدە اى دل كە مسحيا نفسى مى آيد كە ز انفاس خوشش بوى كسى مى آيد
باوەر: يىنە. واتە: خواجه حافىز! - يا خوا ھەرگىز وەك من بى مەبلى ئازىز بە چاوى خۆت
نەبىنى - تۆ خۆت ئەزانى من چەند چاوپروانى نامەى يارم، بۆيە سوئندت ئەدەم بە
عەشقى ئەو پيالە شەرابە كە خوار دووتە تەو و، ئەو كۆپرى شاھەنگەى كە تىايا بە شدار
بووى، ئەو كۆمەلەى لە گەلىانا بوويت، ئەگەر ئەزانى بەم زوانە فرستادە يەك دىت و نامەى
يارە ناوچار وەك ئاۋنە كەم بۆ دىنى - كە چاوى دنياو دىنمە، بەلكو ھەر دنياو دىنمە -
قەسىدە يەك بۆ يىتە وە كە سەرە تاكەى «مژدە اى دل» بى، بەلكو دلم تۆزى تۆقرە بگرى.
(۱) وەر بۆ: وە ئەگەر بىتو. نەيشەللا: خوانە خواستە. لميش: لمىكى. موجدەل: كورت.
واتە: وە ئەگەر بىتو و خوانە خواستە ئەو شىعەرەى كە بۆم دىتە وە بى گەرد نەبى و مژدەى
ھاتنى يار بە روئىنى نەدا بە دەسمە وە، تۆ سەرى پىرە كەت، حافىز! بە قەسە يەكى كورت ئەو
خەبەرە ناخۆشەم بدەرى با كەم دلم سوپى پىايىتە وە. مەولەوى لە گەل ئەم مەعنا يەدا
مەعنا يەكى تىرشى مەبەس بوو، كە ئەو تە «نەيشەللا» لە «نە» و «يشاء اللہ» دروست بووبى
وە لە جىياتى «لم» بخوئىرتە وە «لەم» كە حەرفى نەفىيە، واتە: وە ئەگەر بىتو لە «يشاء اللہ»
كەدا «لەم» يەك تىكەل بىي و بىي بە «لم يشاء اللہ»... مەبەسى ئەو يە ئەگەر ھاتو و خوا
موقەددەرى نە كەرد كاغەزى يارم بۆ بىت... تاد.

(۲) بواچى: بلىيت. شناسا: ناسى. واتە: پىويست نىە بە ئاشكرا ئەو خەبەرە ناخۆشەم
بدەيتى چونكە من زۆر بەختى رەشى خۆم ناسىو و ئەزانم نامەى يارم بۆ نايەت.

[۳]

ره فیق مه حرهم (۱)

ره فیق مه حرهم عیجزو سروروم
 حه کیمه کهی ئیش زام ناسۆرم (۲)
 ئاویاره کهی سه وزه ی ئاره زووم
 دانا به گردین راز کۆنه و نۆم (۳)
 ده ماخ وه نه شته ی سهر به رزان که یل
 مورشید میراو سهر جو ی باده ی له یل (۴)
 ئه نیس مه جلیس عه یش و نیشاتم
 ده سگیر راگه ی هات و نه هاتم (۵)
 جله و کیش زهوق ئاهووی ره و یلم
 به زم ئارای مه جلیس که مهن وه پیلیم (۶)

[۳]

- (۱) مهولهوی ئهم قه سیده به ی بۆ جه نابی شیخ «سراج الدین» ی ته و ئله ﷺ نووسیوه.
- (۲) واته: ئه ی هاو پنی مه حرهمی خو شی و ناخو شیم، وه ئه ی تیمار که ری برینی ناسۆر که وتووم.
- (۳) ئاویار: ئاودیر. دانا: ئاگادار. واته: ئه ی ئاودیر که ی په له ده غلی هیوام، وه ئه ی شاره زای هه مرو رازنکی کۆن و تازه م.
- (۴) واته: ئه ی که سی که لووتت پر بوو له بۆنی خو شی پایه به رزی به خوا گه یشتن، وه ئه ی ری پیشان ده ری که وه ک میروای جو گه ی شه رابی خو شه وستی وای.
- (۵) ئه نیس: ئولفهت پتیه گیراو. واته: ئه ی هاوده می مه جلیسی خو شیم، وه ئه ی ده سگیرم له ریگای هات و نه هاتدا.
- (۶) ره و یلم: گه له. پیل: که له که. واته: ئه ی راکیشهری جلهوی ئاره زووی گه له ئاسکه کان که مهنسووبه کانن ئه یان هینتیه وه سهر ریگای راست، وه ئه ی رازنره وه ی مه جلیسی ئه وانیه که مهندیان به ستوو بۆ عیبادهت. له ته رقه تی نه قشبه ندی یا ئوسو لهن سو فی به کان ده سته و ئه ژنۆ دانه نیشن وه قایشیک له پشتیان وه دینن و له سهر ئه ژنۆ یان توندی ئه که ن.

۱. ۋە مەرگت يەند خەم جە لا بىەن جەم
 لاۋ ھون گرتەن پاي شەرم مەحكەم^(۱)
 ۲. زەنجىر مەينەت پاي گورىز بەستەن
 مارەكەي دووريت ريشەي دل گەستەن^(۲)
 ۳. سامان سام كەردەن دەردەكەي فيراق
 بۆي تالى دووريم مەيۆ نە مەزاق^(۳)
 ۴. جەو ساۋە ئازيز لىم ناديارەن
 سەير كائينات نە ديدەم خارەن^(۴)
 ۵. ئامۆشۆي يانەم كەردەن ويانە
 يەكسانەن جە لام قەوم و بىگانە^(۵)
 ۶. ئىلتىجام بە تۆن جاي ھانامەنى
 نە بەيداي ھىجران رەھ نوما مەنى^(۶)

(۱) ۋاتە: قەسەم بە مەرگت ئەۋەندە خەم و خەفەت كۆ بوۋەتەۋە لام، ۋە ئەۋەندە گىراوم
 لە جياتى فرمىسك خوزن لە چاوم ھاتوۋە، ئىستا لافاۋى خوزن پىي شەرمى بەستووم و
 ناتوانم بىجۆلئىمەۋە.
 (۲) گورىز: راكردن. گەستەن: گەستوۋە. ۋاتە: زەنجىرى مەينەت پىي راكردنى بەستووم و
 مارى دووريت ريشەي دلئى گەستووم.
 (۳) مەيۆ: دېت. ۋاتە: دەردى دوورى لە گەل زەۋى تەختى كردووم و ئىستا بۆنى تالى
 دوورى لە دەم دەئى.
 (۴) ۋاتە: لەۋ كاتەۋە ئازيزم لى ديار نى، ھەرچى سەيرى خەلك بەكم وا ئەزانم دىك
 ئەچى بە چاوما.
 (۵) ويانە: بيانو. ۋاتە: ئامۆشۆي مالم كردوۋە بە بيانو بۆ دەرنەكەۋتن، ئەگىنا قەوم و
 بىگانە ۋەك يەكن لە لام.
 (۶) ئىلتىجا: پەنا. ھانا: دەسەو دامىن بوون. بەيدا: «بىدەا»، دەشت. ۋاتە: پەنام بە تۆيە
 دەسەو دامىنى تۆ بووم، چونكە تۆي لە دەشتى دوورى يا رىنگام پىشان ئەدەي.

یەگجار تەن خەستەى زارو رەنجووریم
 دَل ریزە ریزەى کارد مەهجووریم^(۱)
 گرمەى کوورەى دەرد کۆى تاقت تاوان
 بۆى سفتەى جەرگم وه گەردوون یاوان^(۲)
 هەر رۆ جەیحونئى مەپرزۆ نە چەم
 سارای دَل بیەن وه هووناو چەم^(۳)
 هەر ساتئى دەردئى سزا مدۆ پیم
 یەك ئان زیندەگیم حەرام بیەن لیم^(۴)
 دەخیل تا هالا تەن نەویەن وه گەرد
 سفتەش نەبەردەن وه نالەکەى دەرد^(۵)
 رجا کەر «احمد» لوتفش بۆ چەنیم
 خەجالەتى بەرز «کریم» نە یۆ پیم^(۶)

- (۱) واتە: لەشم بە هۆى نەخۆشى یەوه یەگجار نارەحەتە، وه دَلم بە چەقۆى دوورى پارچە پارچە بووه.
- (۲) واتە: گرمە گرمى کوورەى دەردم کئوى سەبرو بورده باریمى تواندوو تەوه، وه بۆنى جگەرى سووتاو بە هەموو لایەکا بلاو بووه تەوه.
- (۳) مەپرزۆ: ئەپرزۆ. واتە: هەر رۆزئى ئەوەندەى چەمى جەیحون فرمیسک له چاوه کانم ئەپرزۆ، وه تەختانى دَلم بووه بە چەمى خوئناو.
- (۴) مدۆ: ئەدا. واتە: هەرتاوتک دەردتک سزام ئەدا، وه وام لئى لئى هاتوو بە یەگجاری ژبانم لئى حەرام بووه.
- (۵) هالا: هیشتا. سفتە: سووتاو. مەعنای ئەم شیعەرە بەسراوه بە شیعەرى دوایی یەوه. له هەندئى نوسخەدا له جیاتی «نەبەردەن» نووسراوه «نەوهردهن» واتە: نەخواردوو.
- (۶) واتە: دەخیلتم تا لاشەم نەبووه بە تۆزو، دەرد خۆلەمیشەکەى بە دەم نالئى ئەسپى خۆیەوه نەداوه بە با، تکا بکە بەلکو پیغەمبەر ﷺ لوتفى له گەلم بیئ و شەفاعەتم بۆ بکا، بەلکو خەجالەتى حوزوورى خوا نەبم له قیامەتا.

وهرنه ها مردم، تۆبای سلامت
با هر بمانۆ تا رۆی قیامت^(۱)

[۴]

رمهزان تلوع^(۲)

رمهزان تلوع سوبح شادی شهن
شهوال شام شووم نامرادی شهن^(۳)
دهردینه شهوال، ئای زام سهخته من
تاله شووم شهوال، ئای بهد بهخته من^(۴)
غوپره، غوپرهی ئه و سه فاش پهی غهیری
نازیز قیبله ی من، وه فاش پهی غهیری^(۵)
های موغننی تار حه نجه ره ی وهش تهرز
وه سهر په نجه ی ناز باوهره ئه و له رز^(۶)

(۱) بای: بیت. واته: ئه گهر واناکه ی وانه و من مردم، تۆسه لامهت بی، با دهر دو
مهینه ته که یشم تا رۆزی قیامت بمیینه وه.

[۴]

(۲) مهلهوی ئهم قه سیده به ی له شه و ئکی جه ژنی رهمه زانا وتووه.
(۳) واته: رهمه زان، کاتی دهر که وتنی به ربه یانی شادی به تی، چونکه رۆزی جه ژن له
رۆزه کانی خۆی نه که چی به ناوی ئه و ئشه وه دهر نه چی، شه شه لانیس ئیواره ی نه گبه تی به
ئاوات نه گه یشتیه تی، چونکه رۆزی جه ژن له رۆزه کانی ئه وه که چی خه لکی لی بیان
دابیره وه داویانه به رهمه زان.
(۴) دهر دینه: دهر داوی. تاله: «طالع»، به خت. واته: ئای دهر ده دار شه شه لانو، ئای
گرفتاری زامی سه خت خۆم! ئای چاره رهش شه شه لانو ئای بهد به خت خۆم! هۆی ئهم
بهد به ختی به ی ئهم و شه شه لانیس له شیعری پاشه وه دا باس کراوه.
(۵) غوپره: سه ره تایی مانگ. واته: سه ری مانگ هی شه شه لانه، که چی خۆشی به که ی بۆ
بیگانه یه که رهمه زانه، نازیزیش قه بیله ی منه، که چی وه فای بۆ بهد کارانه.
(۶) باوهر: بینه ره. واته: کاکه ی گۆرانی بیژ تاره کهت به دهستی ناز هه لگه ره و فووی پیا که و
ئاوازی ئکی خۆشمان بۆ لینه.

من ئاسا یاد کەر جهرگهی ویهرده
 یاران مهرحووم دهر دڤ وهرده^(۱)
 بهو لهرهی دڤ سۆز وه جگهرهوه
 مهزموون ئهوان ته کرار کهرهوه^(۲)
 ئاخ، من وشهوال ههر دوو هام فهر دیم
 ههر دوو گرفتار ئیش یهک ده در دیم^(۳)
 غورهی ئه و قهیلهی من وه یهک تاره ن
 وه نام ئیمه و کام ئه غیاره ن^(۴)

.....

[۵]

ریازت کیشان^(۵)

ریازت کیشان.. ریازت کیشان
 سهیدان خاس ریازت کیشان^(۶)

- (۱) واته: به عاده ته که ی خۆم کۆمه لێ هاوړئ یانی کۆچ کردووی دهر دی دڤ خوار دوو
 بینه ره وه یاد.
- (۲) دڤ سۆز: دڤ سووتین. نهوان: شیعره کانی پیشوو. واته: بهو له ره دڤ و جهرگ
 سووتینه ی ده نگت ناوه روکی شیعره کانی پیشه وه مان بۆ دووباره کهره وه که بریتی به له م
 دوو شیعره ی پاشه وه.
- (۳) مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.
- (۴) تار: «طرح»، جۆر. واته: ئاخ، من وشه شه لآن ههر دوو کمان هاوړتی به کین گرفتاری
 یهک دهر دین، سه ره تای ئه وو قهیلهی من وه ک یهک وان، به ناو هی ئیمه ن، که چی له
 راستی دا خترو بیران بۆ بیگانه به.

[۵]

- (۵) مه له وی ئه م قه سیده ی بۆ خوا حافیزی کردن له فه قیکانی هاوړتی وتوو که له ئیرانه وه
 هاتوو بۆ عیراق بۆ خو ئندن.
- (۶) ریازت کیشان: ئه هلی ته سه ووف ئوسو لیا نه به هه موو جۆرئ نه فسی خو بان

جہماعهت، قہومان رای خہیر ئەندیشان
 جەرگہی هامسہران، دلریشان، خویشان^(۱)
 ھا ھوای تەحسیل دلّ وە جۆش ئاورد
 نسو عەزم سہیر ولاتانش کەرد^(۲)
 ئەر جارئ راگەم غەلەت کەردەبو
 رام وە سەر ئاداب ھیچ نە بەردەبو^(۳)
 ھەرکەس خاترش جە من ئیشا بو
 یا خود رەنجیوہش پەریم کیشا بو
 گەردەنم ئازاد بکەران ئارو
 گرد وە دلّ روخسەت بدەران ئارو^(۴)

□

ئەزبەت ئەدەن بو ئەوہی لە خرابە پاک بیئتەوہ، بو نمونە چل شەوی خشت، روژی بە دەنکە خورمایەک قەناعەت ئەکەن، بە وانە ئەلین ریاژە ئەکیشن. جا چونکە فەقیکانیش لە پیناوی خویندنا ھەموو جۆرە مەینەتیک قوبوول ئەکەن مەولەوی بە ریاژەت کیشی ناوی بردوون. واتە: ئەی ریاژەت کیشەکان، ئەی لە ناو ریاژەت کیشەکانا تاییەتی و لە ھەموو گەرەتر. لە ھەندئ نوسخەدا لە جیاتی «سەیدان» نووسراوە «سەیران» واتە: گەرۆکە تاییەتی بەکانی دەستەی ریاژەت کیشەکان، چونکە فەقی بەم لاو بەولادا ئەگەرین بو خویندن.

(۱) رای خہیر ئەندیشان: ئەوانە بیر لە ری خیر ئەکەنەوہ.

(۲) ھەوا: ئارەزوو. تەحسیل: خویندن. نسو: «نصیب»، بەخت و چارە. واتە: ئارەزووی خویندن دلّی ھیناوتە جۆش، وە بەختەم عەزمی کرد کە پرۆم بو سەیری ولاتان.

(۳) راگەم: رینگام. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعری داوی پیکەوہ دئ.

(۴) بکەران: بکەن. واتە: ئەگەر جارێک رینگام لی تیک چووئی و نەچوومەوہ سەر ئوسوول و پەپرەوی کۆمەل، یان یە کیک دلّی لیم ئیشابئی، یان رەنجیکی کیشابئی بۆم، ئیوہ ئەمپۆگەردنم ئازاد بکەن و ھەمووتان بە دل ئیزنم بدەن پرۆم.

عهزمم پهريئ سهير عيراقهن ئارو
بنيشديئ وه خهير فيراقهن ئارو^(۱)
دنيا فاني يهن ههر ميبو مهردهن
لازمهن گهردهن ئازادي كهردهن^(۲)

[۶]

روشنی دیدم^(۳)

روشنی دیدم، سهرمایه‌ی ژینم
مهزه‌ی بهزم که‌یف دلّه‌ی خه‌مینم
ساکه من بی تو نه سپهردم نه‌روا
سه‌ر نه‌نیا نه سای ئه‌لحه‌د بی په‌روا^(۴)
چوون واچوون وه‌فام هانه تو‌ی دل‌دا
وه‌فام هم جه‌رگم بدهن وه چل‌دا^(۵)
تاقیق من جه سه‌نگ سه‌ر سه‌خیم بالان
مه‌زعه‌ی خارچ ئینسانیم کالان^(۶)

(۱) په‌ری: بۆ. بنیشدی: دانیشن.

(۲) مېو: ئه‌بې. واته: دنیا به‌قاي بۆ نیه و مردن له ری دایه و پیوسته گهردنی یه کتر ئازاد بکه‌ین.

[۶]

(۳) مهولهوی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی له لاواندنه‌وه‌ی منائیکیا وتوه که ناوی موحه‌مه‌د بووه.

(۴) نه‌سپهردم: نه‌م سپارد. نه‌روا: «ارواح»، گیان. مه‌عنای ئه‌م شیعره به‌سراوه به شیعری پاشه‌وه.

(۵) واچوون: بلّیم. واته: من که پاش مه‌رگی تو گیانم نه‌سپاردو بی ترس سه‌رم نه‌نایه‌وه له ژر سایه‌ی به‌ردی ئه‌لحه‌دا، چوون بۆم هه‌یه بلّیم به‌ وه‌فام، ئه‌ی خوا وه‌فاو جه‌رگم بدا به چلی داری مه‌ینه‌تا.

(۶) تاقیق: «تحقیق»، دیار. کالان: کێلاوه. مه‌عنای ئه‌م شیعره به‌سراوه به شیعری

وہرنہ من وہی تہور کیشان سزاو دہرد
 نہ گہر سہنگ بیا مہ کہردش وہ گہرد (۱)
 دہک نہ جہل وہ دام ہیجران بہستہ بؤ
 سہرتاپاش وہ ئیش زامان خہستہ بؤ (۲)
 پیم نہ نؤشا مہی پیالہی مہردہن
 ئیستہ من، سہر ژان، دل سہردان کہردہن (۳)

[۷]

ریشن چہنی من (۴)

ریشنی چہنی من نہ یؤ وہ حوزوور
 مہ بؤ بتاشووش تا وہ نہ فخ سوور (۵)

دوایی بہ وہ.

(۱) بیا: بواہ. واتہ: دیارہ سہر سہختی من لہ ہی بہرد زیاترہ، وہ من کینلگہ یہ کم کینلارہ
 لہ سنووری توانای ئادہ میزاد بہ دہرہ، نہ گینا ئہم ہہموو دہردو سزایہ کہ من کیشاومہ نہ گہر
 بہرد بی کیشایہ لہ ژیر باریا وردو خاش نہ بوو، وہ نہ بوو بہ تۆز.
 (۲) بہستہ بؤ: بیہسرتتہ وہ. مہ عنای ئہم شیعرہش بہ سراوہ بہ شیعری دوایی بہ وہ.
 (۳) واتہ: دہک خواہہ نہ جہل بہ داوی دووری بیہسرتتہ وہو سہرتاپای بہ ئیشی زام گرفتار
 بیئ، وا شہرابی مہرگی بیئ نہ تۆشاندمو سہری بہم جۆرہ ہینامہ ژان و دلی سارد کردمہ وہ.

[۷]

(۴) مہ ولہوی جار ئکیان لہ سہردہ می فہقی بہ تیدا، بہ پینچہ وانہی ئوسوولی فہقیہ کانی ئہو
 سہردہ مہ، ریشی نہ تاشی، ہاورپی کانیشی نارہ زایی پیشان ئہدہن لہم ریش تاشینہی،
 ئہویش بہم شیعرہ بیانویان بؤ دینیتتہ وہ.

(۵) نہ یؤ: نہ یہ تہ. بتاشووش: بتاشم. نہ فخ: فوو پیا کردن. سوور: شاخیکہ مہ لائیکہ یہ کی
 تاییہ تی۔ کہ ناوی ئیسرافیلہ۔ لہ قیامہ تا دوو جار فووی پیا ئہ کا، لہ جاری یہ کہ میانا ہہموو
 زیندوویہ ک نہ مریتنی و لہ جاری دووہ میانا ہہرچی مردوہ زیندووی ئہ کاتہ وہ. واتہ:
 ریشیک لہ گہل مندنا نہ یہ تہ حوزووری خوا، ئہ بیئ تا ئیسرافیل فوو ئہ کا بہ شاخہ کہ یا ہر
 ئہ بیئ بیتاشم.

تپى زى

MAWLAWI.KRD

[۱]

زیلهس تەلمیت بار^(۱)

زیلهی تەلمیت بار کۆچ نەوھالان
 تەئسیرش نیەن ئیمسال چون سالان^(۲)
 یەقینەن سەر خیل نازک نەمامان
 نەکەردەن ھەوای ھەوارگەھى دامان^(۳)
 بەئى یە نامەى دى پى ئیشاکەش
 یەکزی دەروون ھەسەت کیشاکەش^(۴)
 ئەو سینە سیم وەنگ، ئاینەى جەم رەنگ
 منمانۆ ھەوەس نە دى داى خەدەنگ^(۵)

[۱]

(۱) مهلهوی ئەم غەزەلەى بۆ دۆستىكى نووسىوه كه پايىز داھاتووه و ئەو ھەر لە كۆرستان ماوہ تەوہ.

(۲) زیلە: ھەراو دەنگە دەنگ. تەلمیت بار: كۆچەرى یە كان دوو جىغ بەم دیوو بەو دیوی و لاخەوہ ئەبەستن، پشتى و لاخە كە وەك تەختانى لى دى، جىگەو بانى لەسەر رائەخەن و منال و ژنى لەسەر سوار ئەكەن، بەوہ ئەلین تەلمیت بار. نەوھال: تازە پى گەشتوو. مەعنای ئەم شیعەرە لەگەل شیعەرى دوایی دا دى.

(۳) دامان: داوین. واتە: ئەمسال وەك سالان دەنگى كۆچ و بارى یاران نایەت، وا دیارە سەرقاقلەى نەو نەمامە شوخە كان ئارەزووى گەرمە سىرى نە كەردووہ و لە كۆرستان ناگەرتەوہ.

(۴) واتە: بەئى راستە نایەتە خوار، ئەوہش نامە دى برىندارە كەى كە ئەو خەبەرەى تیا نووسىوه، ئەمەش كزەى دەروونى من كە بە ھۆى ئەوہوہ زەحمەتم كیشاوه، وە نیشانەى نەگەرانیەوہى ئەوہ.

(۵) سیم وەنگ: لە زىو چوو. منمانۆ: ئەنوئى. داى: دانى. واتە: ئەو خووشەوئىستە كە وەك زىو سىبى یە وەك ئاوتنە كەى جەمشید روشتە، ئارەزووى واىە تیر بنى بە دلمەوہ، بۆیە ئەم نامەىەى بۆ نووسىم.

ھەسرەتا ھەسرەت، ھای يە چىش كەردى
 چون جىي ويەردى پىش دا ويەردى (۱)
 نىم مەدو مادەى نامش ئەو نامە
 ئاودەندەن ئاسا، دەندەن خامە (۲)
 نەمەندەن قووت سەرمايە تىش دا
 ھەرسى بىي نە را ھۆر مەگنۆ پىش دا (۳)
 پىوش ئىپىرچىم جاي نەسىم نىەن
 ھۆر كەردەو بەردەيم تا وە لاش شىەن (۴)
 پايز زەر، يەخ جام، چارشىويى ھەى تەم
 دىرەن سوارەن نەو ھەرووس خەم (۵)

(۱) ھەسرەتا: داخە كەم. جىي: لىرەو. ويەردى: تىپەپىت. واتە: ئاي داخ بە جەرگم ئەو ھە چىت كەرد؟ تۆكە لىرەو تىپەپىت بە ناو دلى منا تىپەپىت، ئىتر چۆن دلت ھات تىرى يىو ەننىت؟

(۲) مەولەوى لىرەدا وا دائەنىت كە يە كىك پىي وتوۋە مادەم ئەو نايەتەو ە كۆستان، تۆ بۆ ھەولنى نادەى بۆ چارى ئەم دەردى دوورى يە. ئەمىش لە ھەراما ئەلنى يا ئەبى نامەى بۆ بنووسم، يا يە كىك ھەلم گرى بىم با بۆ لاي. ھىچ كامىش لەمانە لە توانادا نىن، وە دىت ھۆى لە توانادا نەبوونى ئەم دوو چارە يە لە سى شىعرا روون ئەكاتەو ە كە يە كىكيان ئەم شىعرا يە تىايا ئەلىت: ناتوانم نامەى بۆ بنووسم چۈنكە ھەرچەند لە كاغەزە كە دا ناوى يىت قەلەمە كەم سوتى پىا دىتەو ە لە درزى نووكە كە يەو ە فرمىسك ئەپىزى، وەك چۆن كە سىك ناوى شىكى خۆشى لا بەرن ئاۋ ئەزىتە دەمى و لە تىوانى دانە كانىو ە دەرنە چى.

(۳) ھەرسى: فرمىسك. ھۆرمەگنۆ: ھەل ئەكەوئى. واتە: لەبەر ئەو قەلەمە كەم ھىزو پىزى تىا نەماو، وە ئەگەر يىت و كاتىك كە بەسەر كاغەزا ئەروا، دلۆپە فرمىسكىكى خۆى يىتە رنى لىي ھەل ئەكەوئى.

(۴) ھۆركەردە: ھەل كەردن. شىەن: بەسەرچوۋە. واتە: وەك ناتوانم بۆى بنووسم، كەسىش ناتوانى ھەلم گرى بىم با، چۈنكە لەبەر سۆزى يار بووم بە پىوشىكى ئاگر تى چوۋ، وە باى نەسىم ناتوانى ھەل كاۋ بىم با.

(۵) دىرەن: درەنگە. نەو ھەرووس: نەو بووك. واتە: مادەم نە پىم كرا كاغەزى بنووسم، وە

موترب، یه کارهن، مهر سیا سهنگی
 من بهی حالهوه، تو وهی بی دهنگی
 جه تهنخوای نهی بهزم خهم وهیلانهوه
 هوردهر ئهی چهندهرد وه دیلانهوه: (۱)
 بهه وهردهی زامدا دل تاقهت بیزا
 ههرچی بی یه کسهر وه چه مدا ریزا (۲)
 ئهر هه لای ره مهق مهندهن وه تهنش
 بی مه یلیت لیباس کهردهن بهدهنش (۳)
 چون خه یال وه ماچ پات خویش حال مه بی
 کاش جه کون ئه وه بهخت له ب تهب خال مه بی (۴)

نه له تواناشا بوو کهس بم با بۆ لای، ئه بی له جیاتی خۆم خهم و خهفته کهم بنیرم. که واته:
 ئهی پایز تو له گه لای زهردی وهریوی درهخته کان لیره بهندیک بهۆنهره وه بۆ سهری،
 تویش ئهی سههۆل بیه به ئاوئنه بۆ ئه وه له پیشیه وه رات گرن، ئهی تهم و مژی شاخه کان
 تویش بیه به چارشیتوو سهری داپۆشه.

(۱) وهیلانهوه: بلاوئنه ره وه: دیلان: نقامیکی کۆنی کوردی به له کاتی بووک بردنا
 ئهوتری. واته: کاکهی ئاههنگ گپز له جیاتی شمشال ئهم ئاههنگی بووک سوار کردنه دهس
 که به لاواندنه وهی خهم و به نقامی دیلان ئهم چهنده شیعهرم بۆ بلئ:
 (۲) وهرده: خوراو. بیزا: بیزا. داوهری. واته: سهبرو تاقهتی دل نه ماو به و شوئانه دا
 که تیری یار کون کونی کردبوو ههمووی رویشت و گشتی بوو به فرمیسک و له چاویه وه
 دارزایه خوار.

(۳) ره مهق: نیوه گیان. واته: ئه گهر هیشتا نیوه گیانیک له له شیا مابئ هی ئه وه به بی مه یلیت
 وهک بهرگ دهوری داوه و نایه لئ ئه و نیوه گیانهش دهرجی، ئه گینا ده میک بوو مردبوو.
 (۴) کاش: خوژگه. واته: مادهم خه یالی به ماچ کردنی پیت دلشاد ئه بی، کوا خوا ئه وهی
 له گه ل بکردایه بهاتیایه ته خهوی تا پیت ماچ کاو که راجنی لیوی هه ل زری وهک تا دار، یان
 کوا بهختی بووایه لیوی بهاتیایه بۆ لات بۆ ماچ کردنی پیت وه له ریگادا تلۆقی بکردایه.

يەند ديان وەو را تۆ مەي نەپش دا
دېدەي دل نىگا نەمەندەن تيش دا^(۱)
مەدووم خەم مایەي فیکرە کەت بەردەن
يا پەي دل وەشى ویت غەلەت کەردەن^(۲)
تۆو ئیستە تەشریف ئازیز گيانی
سفتەن و تەئسیر ئاو حەيوانی^(۳)

(۱) ديان: روانیورە. مەي: دئیت. واتە: چاوی دلئى ئەوئەندەي روانیورە بۆ ئەو رىگایەي تۆي پيا دئیت، هیئزی بینینی خۆي هەموو خەرج کردووو هیچی تیا نەماوە.
(۲) مەولەوی لەم شیعەرەو ديسانەو ئەگەر پتەو سەر قسە کردن لەگەل خۆي. مەعنای ئەم شیعەرەو شیعری دوايی پیکرەو دئ.
(۳) واتە: ئەرىئ ئەو مەولەوی! خەم فکرو هۆشى لا نەهیشتووی، یان هەر بۆ دلخۆشى دانەوئەي دلئى خۆت وا خۆت هەل ئەخەلەتینی و بە تەمای دیتنی دۆستی؟ ئەگینا تۆو هاتنەوئەي دۆست ئەوئەندە دوورن لە یەکەو، وەك سووتاو بە ئاوی حەیات زیندوو بکریتەو کە نە دەسی کەس ئەکەوئ، وە نە سوودیشی هەیه.
سەرنج: خوئنەر، بئى گومان، لەم قەسیدەدا هەست بەو ئەکا کە تا رادەیهك بەزۆر نووسیتراو بە یەکەو، وە مەعناکان وشکی یەکیان تیا یە. لە راستیدا لە تیکرایی چەند نووسخەو ئەم قەسیدە یە بەم چەشنە کۆ کراو تەو. ئېمە بئى گومانین لەوئەدا کە ئەم قەسیدە یە لە ئەنجامی خەراپ نووسینەو و نە گونجاوی شیوئەي نووسینی کۆنی کوردی یەو چەند هەلەي تئى کەوتوو. لە بەر ئەو هیوامان وایە ئەگەر کەسێك نوسخە یەکی تر شك بیا - چ بۆ ئەم قەسیدە یەو چ بۆ قەسیدەکانی تر - بۆمانى بنیئ، بەلکو خوا یار بئى ئەگەر جارێکی تر لە چاپمان دا یەو لەمەي ئیستا راست ترو پوخت تر بئ.

[۲]

زووسانهن^(۱)

زووسانهن وهی رهنگ وه گهر دوون یاوان
 گئجیای لوول گئج کلئلهی کاوان^(۲)
 بهنا باشی بوج بهرزه دیاران
 سفید کاری کهرد تاقچهی موغاران^(۳)
 چ شیرین زه پگهر توف ههوای سهرد
 گوشواره نه گوش نه ونه مامان کهرد^(۴)
 پهی نیگای بالای مه جبوب بی گهرد
 یهخ ناینه گرت، ته م چارشیتو ناوهرد^(۵)
 نهی مه جبوب خاس، وهی بینای ته مام
 منالو پهی بهزم ساقی و شیشه و جام^(۶)

[۲]

(۱) گئجیا: خول خوار دوو. لوول گئج: گهرده لوول. کلئله: به فری لا شان. واته: زستانه، بویه وا به فری با گئژداوی لا شانی شاخه بهرزه کان گه یشتووه ته ناسمان.
 (۲) بوج: قهلا. دیار: ولات، مه بهس شاخه کانه. موغار: نه شکهوت. واته: باش وه ستای قهلائی شاخه بهرزه کان. که دهستی قودره تی خوایه. دهرگای نه شکهوته کانی سپی کاری کردووه.
 (۳) زه پگهر: زه پهنه گهر. گوشواره: گواره. واته: ماشه للاً توفی ههوای سارد که بووه به زه پهنه گهر ویش له گه لای داره کانا نه کا که وهک زیر زهرده لگه راون، گواره به کی چهند جوانی کرده گوئی نه ونه مامه کان. مه بهسی نه وه به چهند جوان گه لای زهردی به لئو و بویی دره خته کانا شوپر کردووه.
 (۴) نیگا: ته ماشا کردن. واته: توفی زستان بو ته ماشا کردنی بالای نه ونه مامی گووراه له گوئ کردوو، سه هۆلی بو گرتووه له باتی ناوئنه و ته می بو کردووه به چارشیتو.
 (۵) منالو: نه نالئنی. واته: نه م خو شه وسته جوانه و کوشکه سپی کاری کراوه هاواریانوه داوای کۆری مهی خوار دنه وه نه کهن.

ساقى، باك نيهن جه سەردى «دەي»، دەي
 ھەوا ۋەش كەردەن نەشئەي نوڭشاي مەي^(۱)
 ئاخىر سەر مەشقەن پەرى مەي خواران
 ۋاردەي ۋىسەردەي ۋىساردەي ياران^(۲)
 چون نە دل شىنۆي مەزەي مەي داران
 بدىە چۆن ۋە تۆي لۆنگى مەۋياران^(۳)
 زوانە كەي سۆز، دەسە كەي نالە
 بكىانۆ، رىزۆ، رەحمەت پىيالە^(۴)
 رەحمەت ۋە رووى خاك رستگاراندان
 پىيالە ۋە دەم ئىتتىزاراندان^(۵)
 دىرەن با ئىمەيچ نەي گوزەرە ۋە
 جامى ۋە دەس نىين، دەس ۋە سەرە ۋە^(۶)

(۱) دەي: يەكەم مانگى زستانە. واتە: كاكەي مەي گىپ زوو كە دەس كە بە مەي گىپران، ترست نەبىن لە سەرماي زستان، نەشەي مەي خوادنە ۋەي تاقمە كانى پىش ئىمە ھەۋاي خۆش كىردو ۋە.

(۲) ۋاردە: خواردو ۋە ۋەردە: پاشماۋە. ۋىاردە: بەجى ھىلراۋ. واتە: چونكە خوادنە ۋەي پاشماۋەي بەجى ھىلراۋي يارە مەي خۆرە كان نەبىن بە سەر مەشق بۆ ئىمەي تازە مەي خۆر.
 (۳) داران: ھەيانە. بدىە: پىروانە. لونگ: بەرمالى سەرشانى ھەژار. مەۋياران: بەسەر نەبەن. واتە: سەپر كە چونكە مەزەي مەي لە دلىانايە، لە قەبرا بە تۆي كىفنى راتە بوپىرن.

(۴) بكىانۆ: بنىرى. رىزۆ: پىزۆ. مەعنای ئەم شىعەرە ۋە شىعەرى دوایی پىكە ۋە دى.
 (۵) واتە: مادەم كە ئەوان مردوون ۋە ئىمەش بە رىۋەين، با زمانى سۆزى خۆشە ۋەستى رەحمەت بنىرى بۆ گۆرى رزگار بووە كان، ۋە دەسى نالە پىيالەي مەي پىزۆتە دەسى ئەوانەي چاۋە پروانن. لە شىعەرى يەكەمى ئەم دوو شىعەرەدا بە ھونەرى بەدەي «لف و نشر» ھەيە، ۋە ۋاي لى دىتە ۋە «زوانە كەي سۆز بكىانۆ رەحمەت، دەسە كەي نالە پىزۆ پىيالە».

(۶) واتە: كاكەي مەي گىپ زوو كە، با ئىمەيش بەم رى گوزەرەي زىاندان پىيالە يەك بگىرن بە دەستمانە ۋە ۋە، دەستى تەسلىم بوون بنىنە سەر سەرمان ۋە خۆمان بدەين بە دەس مەرگە ۋە.

تیپی سین

MAWLAWI.KRD

[۱]

سەردار زومرەس (۱)

سەردار زومرەس موسیبت کیشان
 فەرمان فەرماي مولک دەروون پەر ئیشان (۲)
 بادەي خەم وەر دەي مەرگ ناکامان
 زام ناسۆر کەفتەي دەروون پەر زامان (۳)
 پەردەي دل وە نیش مەودای خەم پارە
 چار نەبر دەي دەرد دلەي بی چارە (۴)
 وەختی سەیل چەم دەروون پەر خاران
 تاو مەوەست چون تاو ئەوەل بەهاران (۵)
 بۆي کزەي کەواو جەرگم چون جاران
 هەم، وەي، تەم مەوەست ئەو رووی ستاران (۶)

[۱]

- (۱) مهلهوی ئەم قەسیدە بەی لە لاواند نەوێ زانایەکی گەرەدا نووسیو، وە بۆ باوکی زانایەي ناردوو، کە خەبەری مەرگی کورە کەي بۆ مهولهوی ناردبوو. داخە کەم نەمزانی زاناکە کێ یە.
- (۲) زومرە: تاqm. فەرمان فەرما: حوکمران. لە هەندێ نوسخەدا لە جیاتی «موسیبت» نووسراوە «فەلاکەت».
- (۳) واتە: ئەي شەرابی مەرگی منالی ناکام چەشتوو، وە ئەي لە ناو دەروون زاماراندا زام بە ناسۆر کەوتوو.
- (۴) پارە: لەت لەت. واتە: ئەي کەسی کە دلت بە نیشی تیغی خەفەت لەت بووو، چارەت بۆ دەردی دلێ بەسە زمانت نەدۆزیو تەو.
- (۵) تاو مەوەست: تاوی ئەبەست. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعری دوايی یتکەو دەي.
- (۶) کەواو: کەباب. هەم: خەفەت. وەي: هاوار. ستاران: ئەستێرەکان. واتە: کاتێک کە لافاوی فرمیسکی دەروون بریندارەکان وەك بارانی بە تاوی نیشان ئەرژا، بۆنی کزەي کەبابی جەرگی منیش رووی ئاسمانی بە تەم دا ئەپۆشی.

بۆ پرووز جەرگ قرچەى پارچەى دل
 بۆى هوون جوڭشايى دەررون پر چل^(۱)
 ئيد چون توف سەخت تەم وست ئەو کووان
 ئەو وينەى لافاو بالاي تورهوان^(۲)
 هەناسەى سايى سەرد دلسوۆزى
 بەرد مدا وه بەرد «برد العجوز»ى^(۳)
 يانئى نامەكەى خەم ئينشا كەردە
 مەر قوم قەلەم وه خەم شەق وەردە^(۴)
 شوۆلە داوہ گپر شەرارەى نارم
 دەمياو جوڭش دا دلەى خەمبارم^(۵)
 من وەر جە ئاماي نامەى زگاريت
 زووتەر جە خەبەر كۆس دياريت^(۶)

(۱) جوڭشيا: ھاتوۋە جوڭش. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعەرى دوايى يېكەوہ دئى.
 (۲) وست: خست. كووان: كيتوہ كان. رەوان: ساف رەو. واتە: بۆ پروۆزى جەرگم و قرچەى پارچەى دلئى سووتاوم وەك توفى سەخت شاخە كانيان بە تەم دائە بوۆشى، بۆنى خوئنى ليشا و كرددوى لە شيشم كە ھەميشە لە تاو ئازار چل ئەدا، وەك لافاوى بالاي تو ساف ئەرپوشت. لە ئەدەبى كۆنا ھەيە تەشبيھى بالاي دۆست كراوہ بە لافاو لە مەنگى و خوڭش رەوى دا.
 (۳) بەرد «ى دووھەم»: سەرما. «برد العجوز»: برجى پيرەژن، ھەوت روۆزى ئاخىرى زستان. واتە: ھەناسەى ساردم كە لە دلئىكى رەشى سووتاوہوہ دەر ئەچى، ئەوہندە سارد بوو بەردى ئەدا بە سەرماي برجى پيرەژندا، وە ئەو لە چاويە ھىچ نەبوو.
 (۴) مەر قوم: نووسراو. مەعنای ئەم شیعەرە لە گەل شیعەرى دوايى دا دئى.
 (۵) شوۆلە: «شعلە»، بليّسە. شەرارە: بزيك. دەميا: دەماندى. واتە: مەبەسم لەم بەياني وەزە ناخوڭشى يەم ئەوہيە نامەكەت كە خەفەت داى نابوو، وە قەلمى بە ھۆى خەمەوہ لەت بوو نووسيووى، بليّسەى بە گرى ئاگرى دەر وونم سەندو دلئى خەمبارمى دەماندو ھىنايە جوڭش.
 (۶) وەر: بەر، پيش. زگارى: عاجزى. مەعنای ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعەرى دوايى يەوہ.

خاترم چه‌ند رو خه‌سته‌ی خه‌مان بی
 چه‌مانم چون تاف ساف چه‌مان بی^(۱)
 جه نامای نامت چه‌مه‌ریم به‌رز بی
 شادیم شیویا، شینم سه‌د تهرز بی^(۲)
 شه‌مع شام شووم ماتهم هۆر‌گپریا
 تای تهل سه‌متوور شادی و زه‌وق بپریا^(۳)
 شای شادیم شکیا، سوپای خه‌م جه‌م بی
 به‌یداخ ده‌ماخ شیوه‌ی ماتهم بی^(۴)
 ده‌خیل بیم وه نوتق خه‌مان لال کهرده‌م
 لالام جه‌خه‌یال خه‌م غاره‌ت به‌رده‌م^(۵)
 نامهرده، یه واده‌ی شین بی شو‌مه‌ن
 هیچ کۆسم نیه‌ن، یه کۆس نو‌مه‌ن^(۶)

- (۱) واته: من خۆم به‌ر له هاتنی نامه‌که‌ت که ئه‌و خه‌به‌ره ناخۆشه‌ت تیا نووسیوو، وه به‌ر له‌گه‌یشتنی خه‌به‌ری کۆس که‌وتنت، چه‌ند روژ بوو دلّم خه‌فه‌تبار بوو، وه چاروم وه‌ک چه‌م فرمیسکی سافی لی ئه‌رژا.
- (۲) چه‌مه‌ری: شیوه‌ن. شیویا: تیک‌چوو. واته: نامه‌که‌ت هات هاوارو شیوه‌نم به‌رزبووه‌و شادیم تیک‌چوو، وه شین و گپریانم بوو به‌سه‌د جوور.
- (۳) شام: ئیواره. هۆر‌گپریا: هه‌ل‌گرا. له‌کوردستانا عاده‌ت بوو یه‌که‌م شه‌وی پاش مردنی که‌سێک شه‌معێک یان قوتیله‌یه‌کیان له‌جیگای شورده‌نه‌که‌یا دانه‌گیرساند، ئه‌یان وت رو‌حیانه‌ته‌که‌ی سه‌ر له‌و شو‌رنه‌ ئه‌دا وه ئه‌گه‌ر بیینی هیچیان تیا‌دانه‌گیرساندوه‌و دل‌گرا‌ن ئه‌بی‌و ئه‌لی کۆتوپر له‌بیریان چوو‌مه‌ته‌وه. جا مه‌وله‌ویش ئه‌لی: به‌هاتنی نامه‌که‌ت چرای ئیواره‌ی نه‌گه‌تی و خه‌فه‌تم داگیرساو تالی سازو سه‌متووری خۆشیم پچپا.
- (۴) شکیا: شکستی خوارد. واته: شای شادیم به‌زی و سوپای خه‌فه‌ت کۆمه‌لی کردو به‌یداخی بی ده‌ماخیم داگیرابه‌خوار بو نیشانه‌ی خه‌مباری.
- (۵) نوتق: ده‌نگ. غاره‌ت: تالان. مه‌عنای ئه‌م شیعره‌ به‌سراوه‌ به‌دوو شیعری پاشه‌وه.
- (۶) بی‌شو: له‌ئهندازه‌ به‌ده‌ر چوو. یه: ئه‌مه.

سا دەى، ھەي پەي كەي ھەر بەك جە لايى
 باوهرين ئەو ساز شيون سەدايى (۱)
 خەيال غەمگين بى، نوتق ئاما وە دەنگ
 ئيد موات وە سۆز زايلىھى سەد رەنگ: (۲)
 ناكام ئەيام كامەرانىم رۆ
 بەر نەو ەردەي باغ نەو جوانيم رۆ (۳)
 شاب شېخ عەشق يەكتاي فەردم رۆ
 وە ناكام مەردەي دل پەر دەردم رۆ (۴)
 كەنگەرەي ئەيوان كاخ دىنم رۆ
 تۈپرەي لاي تەلەي راي يەقىنم رۆ (۵)
 حەللال عوقدەي راگەي شەرعم رۆ
 رەھنوماي تەرىق جادەي وەرعم رۆ (۶)

(۱) باوهرين: بېنين. واتە: كە نامەكەت ھات دەسەو داوئىنى زىمانم بووم كە خەم لالى كىردبوو، وە لالامەو ە خەم بە تالان بردبووى، يىم وتن نامەردىنە ئىستە من وادەي زارى و شىنى بى ئەندازەمە، وە تا ئىستا ھىچ كۆسم نەكەوتووە ئەمە يەكەم جارە كۆسم بگەوئى، كەواتە ئىتر ئىو خۆتاتتان بۆكەي ھەل گرتووە، با ھەركامان لە لايەكەو ە دەنگىك دەرىبىن لە سازى شيون و زارى.

(۲) موات: ئەيوت. واتە: خەيال خەفەتبار بوو ھىچى پى نەوترا، بەلام نوتقم ھاتە دەنگ و بە سۆزىكى سەد جۆرى ئەم لاواندەنەو ەي خوارەو ەي وت.

(۳) ئەيام: رۆزان. بەر نەو ەردە: بەر نەخواردو. واتە: ئاي، رۆزى كامەرانى نەگە يشتووە كەم رۆ... ئاي، بەرى درەختى جوانى نەخواردووە كەم رۆ...

(۴) شاب: لاو. ناكام: ناوخت. واتە: ئاي، لاو بى ھاوتاكەم رۆكە لە عەشقى خوادا پىر بووبو.

(۵) كەنگەرە: ھىلالى. كاخ: كۆشك. تۈپرە: مۆرى شاھانەكە لە سەر لىرەي عوسمانى لى ئەدرا. واتە: ئاي، ھىلالى يەكەي ھەيوانى كۆشكى دىنم رۆ... ئاي، مۆرەكەي سەر لىرەي رىي خواناسىم رۆ...

(۶) حەللال عوقدە: گرى كەرەو ە. وەرعم: خۆ لە گوناھ پاراستن.

کئی نه ته فاسیر قورئان بدو دم
 کئی بوئه حدیس ره سوول که رو جهم
 کئی وه «صرف» و «نحو» خاتر که رو مه حو
 کئی وادهی تاعهت دم بدو نه «صحو»^(۱)
 هه نی کئی «آداب» وه ئاداب وانو
 کئی عیلم «منطق» جه «منطق» زانو^(۲)
 «مطول» پهی کئی توول دو عیبارت
 با «مختصر» بو وه بی ئیشارهت^(۳)
 کئی وه قووهی عیلم زه کای حهق بی نی
 دم بدو نه «کونه» عیلم «چه مینی»^(۴)

(۱) «صحو»: هوشیاری. مهولهوی لهم شیعه وه به پی پله کانی خوئندی فهقی ناوی هه ندی له و عیلمانه و له و کتیبانه دینی که له حوجره دا نه خوئرن، بو پیشان دانی پایه ی زانستی شیخی کوچ کردو. واته: ئیتر کئی بی دلای خوی بفه و تینی به خه ریک بوونی «صرف» و «نحو» وه، وه کئی له خواپه رستی دا ئاگای له خوی بی و دم له هوشیاری بدا. مهولهوی بو په شانازی بهم سیفه ته ی شیخی کوچ کردو وه نه کا، چونکه هه ندی له وانه ی که ئیددیعیای پایه ی بلند نه که نه له خواناسینا، جاروبار له کاتی عیباده تا نه که ونه «شطحات» وتن که له ئیوانی زانایانی دینا گفتوگو په کی زوری له سه ره په یدا بووه ئاخو حوکمی چیه.
 (۲) هه نی: ئیتر. «آداب»: عیلمیکه باسی شیوه ی موناقه شه کردن نه کا. ئاداب: ئوسوول. وانو: بخوئنی. «منطق»: عیلمیکه ئامانجی جوئ کردنه وه ی بیرى راسته له بیرى چهوت. «منطق» ی «دووه م»: قسه. زانو: بزانی. واته: ئیتر کئی بی به پی ئوسوول عیلمی ئاداب بخوئنی و له قسه ی خه لکا عیلمی «منطق» بزانی و راست و چهوتیان له یه ک بکاته وه.
 (۳) «مطول»: کتیبیکى گه وره به له عیلمی به لاغه دا شه رحی «تلخیص المعانی» یه مه لای زور زانا نه یلینه وه وه فه قتی زیره ک نه ی خوئنی. دو: بدا. واته: ئیتر کتیبی «مطول» بو کام زانا درئزه بدا به جومله کانی، ده سا ماده م نه و نه ما با کورت بیته وه و ئیشاره تی تیا نه بی بو سه رچاوه زانباری یه کان. وشه ی «مختصر» ئیشاره ته بو شه رحیکى تری کورتی «تلخیص المعانی» که مه لاکانی پله ی دووه م نه یلینه وه وه فه قتی پله ی دووه م نه ی خوئنی.
 (۴) زه کا: «ذکاء»، زیره کی. کونه: «ماهیت»، چی به تی. چه مینی: کتیبیکه له عیلمی

فەقى بى تەدرىس، مەدرەسە بى زەوق
مزگى بى ئىمام، جەماعەت بى شەوق
عالمان بى فېكر، شاعيران ماتەم
نازك خەيالان غەرق دەرياي خەم
مىرزام چون بى وەخت وە ناكام دل
وەر جە من تەشرىف بەردى وە تۆى گل
شاد بى وە حووران خاسەى جىنانى
تەمەنناى وىت بى لەقاي سوبحانى^(۱)
مەنزل موبارەك، بى ھەمتات يار بو
شەفا خوات رەسوول خاسەى موختار بو^(۲)
بى زەحمەت جە ھەول مەحشەر ئازد بى
وە لوتف ئىزەد رەحمانى شاد بى

فەلەكىيات دا فازلى رۆمى نووسىويە. واتە: كى بى بە ھىزى زىرەكى حەق بىنن چەقمىنى
بزانى و بزانى فەلەكىيات لە راستى دا چىيە.

(۱) حووران: حۆرى يەكان. جىنان: بەھەشت. ئەم شىعەرە شىعەرى پاشەو تەواو ئەكا.
واتە: خوا شادىت بكا بە حۆرى يە تايبەتى يەكانى بەھەشت، تۆ خۆت حەزت ئەكرد بە
حوزورى خوا بگەى.

(۲) بى ھەمتا: مەبەس خواى گەورە يە. شەفاخوا: شە فاعەت كەر.

[۲]

سهرشار سههباي (۱)

سهرشار سههباي بهزم موناچات
 مهلجهي ئيلتيجاي ئهرياب حاجات (۲)
 جاي رجاي جهرگهي پادشاو دهرويش
 بارگاوپهنا، پهي بيگانهو خويش (۳)
 ئاهووي خوتهني فهيز ئيلاهي
 نافهي ناف راهي جه مهه تا ماهي (۴)
 شكوفهي وهشبوئي رهبحانهي رهسول
 نهوباوهي نهمام «طيه» ي «بهتول» (۵)
 سههرو سايهدار نيشاندهي وهلي
 يهعني يادگار «مُرْتَضَى عَلِي» (۶)

[۲]

- (۱) مهولهوي ئهم قهسيدهي له سهرقهبري «باوه يادگار» وتووه كه بهكيكه له ئيمام زادهكان.
 (۲) موناچات: پارانهوه، مهلجه: ملجأ، پهنا پئي براو.
 (۳) جا: جي. جهرگه: كۆر، تاقم. پهي: بۆ.
 (۴) خوتهن: ناوچه به كه له توركستان به ئاسكي ميسك ههل گر ناويانگي دهركردوه ناف:
 ناوك. راهي: ناو دهركردوو. واته: ئهئاسكه كهئ خوتهن - مه بهس لئى فهيزو بهرهكتي
 خوايه - كه ناو بانگي بۆنى خوئى ميسكي ژئر ناوكت له ئاسمانه وه تا بنى ئه رزى گرتوه ته وه.
 (۵) شكوفه: گۆپكه ي تازه ده رچووي دره خت. نهوباوه: خهلفى نوئ. ته ييه: پاك.
 بهتول: ئافره تيكه چه يزي پانه يهت، له قه بي چه زره تي فاتيمه ي كچى پيغه مبه ره ﷺ.
 واته: ئهئ گۆپكه ي بۆن خوئى ريحانه ي پيغه مبه ر، وه ئهئ تازه خهلفى دره ختى پاكي
 چه زره تي فاتيمه.
 مهولهوي دانانى سيفه تي «طيه» ي بۆ «نهمام» له ئايه تي «كَسْبَرَةَ طَيْبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَ
 فَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ» وه رگرتوه.
 (۶) سايه: سيهر. نيشانده: دهس نيئر. وهلي: دۆست، مه بهس لئى چه زره تي عه لي به، كه

ۋە رەۋزە تانا ھەر نوور واران بۆ
 تا دەفع زولمەت دیدەى یاران بۆ^(۱)
 ھەۋای سایە تان ھەر مەمدوود مانۆ
 سەبوون بور دەى جورم نەك زەرەر سانۆ^(۲)
 ناپوختە كارى و شەر مەسارى من
 خەجەت غەفلەت گوناھ كارى من
 كەفتەن ۋە ھەم دا يەند زۆر ئاۋەردەن
 رووى رجام ۋە پاي بارە گات كەردەن
 تۆ چون جە ئەۋلاد ئەمجاد مەۋلاى
 پەى رجا ۋە جا، پەى ھىممەت ئەۋلاى^(۳)
 زارى و زگارى و زوپرى كەردم
 ۋە بارگەى پاك ت پەنا ئاۋەردم

لەقەبى «ولى الله» يە. لە وشەى «يادگار» دا بە پىنى عىلمى بەدەى «تورىە» ھەيە، چونكە
 مەعنای نزيكى مەبەس نيه كه ئەو تە لە گەل «باۋە يادگار» قسە ئە كا، بەلكو مەبەس
 «يادگار» ى بە مەعنا «بىرخەرەۋە» يە.

(۱) رەۋزە: قەبر. واران: باران. لەم شىعرەۋە وا دەر ئەكەۋى كە مەۋلەۋى ئەم قەسىدەيەى
 لە سەردەمى كوئىرى دا وتوۋە.

(۲) مەمدوود: درئۆ. مانۆ: بىمىنئەۋە. سەبوون بور دە: ئەۋەى باى سەبوون بردىئىتى.
 سەبوون بايەكى گەرمە لە ھەركەس بدا ئەى پرووكىئىتى. جورم: گوناھ. سانۆ: يىئىتى. واتە:
 ياخوا ھەۋاى سايە تان ھەر فراوان بى بۆ ئەۋەى سەبوون بردوانى گوناھ لە بەر يا
 بحەسىنەۋەو زەرەر نەيەنن.

(۳) ئەمجاد: جەمعى مەجىدە بە مەعنای خاۋەن شكۆ: مەۋلا: مەبەس حەزرەتى
 عەلى يە چونكە لە حەدىسا وتراۋە «من كنت مولاه، فهذا على مولاه» واتە ھەر كەس من
 خوئش ئەۋى عەلى ىش خوئش بوئ بى. ۋە جى: بەجى. ئەۋلا: «اولى»، شايان تر.

ئامام سەر نیام وه باره گاو
 غه ریو، موو سفید، وه رووی سیاوه^(۱)
 تهن معسیهت بار، دهر وون پر جه دهر
 دیده تهر، لهب خوشك، دل گهرم، نه فهس سهر
 های چهند پلهی سهخت هانه ریمه دا
 جه رووی ئیلتیفات بدیه پیمه دا^(۲)
 به لکم جه رووی نهو ئیلتیفات وه
 مه ولام حازر بو وه نه جاته وه
 دهس شای مهردان مهده دکارم بو
 پله نهو پله نهو دهس وارم بو^(۳)
 معسیهت نیهن چون هیچ سهدمه تی
 خه یلی مه لوولم، یا پیر هیمه تی^(۴)
 هیمه تی باعیس رستگاری بو
 یار بو، دیار بو، یادگاری بو^(۵)

- (۱) سهر نیام: سهرم نا. غه ریو: غه رب.
- (۲) ریمه دا: ریم دا. بدیه: پروانه. پیمه دا: پیم دا.
- (۳) مهده دکار: یارمه تی دهر. دهس وار: وهك دهس. واته: به لکو دهسی شای مهردان که
 حه زه تی عه لی یه، یارمه تیم بداو له پله کانی رنگه سهخته که ما وهك دهستم وایی بۆم
 سهرم خاته سهر.
- (۴) سهدمه تی: مهینه تی. واته: بۆیه نه پاریمه وه چونکه گونا وهك هیچ مهینه تیکی تر
 وانیه.
- (۵) یادگاری: بو یادگار بشی، وه له وانه بی که له ییاوکی گه وره ی وهك «باوه یادگار»
 بوه شیتته وه.

[۳]

ساقی ئاوه رده (۱)

ساقی ئاوه رده و گورد کياستينين
 وریا به ردین و کرده ئاستینین (۲)
 حال «ماضی» ئاسا هانه گوزهدا
 موقیم موسافر رهنگ نه سه فهدا (۳)
 کاروان سه رای کون ده ور دنیای دوون
 جه بارگهی یاران وه چول مهوینوون (۴)
 قافلله کوچ کهردهن، به رزن دهنگ زهنگ
 وړان حوجره ی خان وجوده سینگ به سینگ (۵)
 هوسای تاي شاول دانش وه مشتی
 به ناباشی سورج دیواران گشتی (۶)

[۳]

(۱) مهولهوی لهم قه سیده دا گله بی له بی وه فایی دنیا نه کا.
 (۲) کياستین: ره وانه کراو. وریا: خوراو. به ردین: به ردوو. ئاستین: به جی هیل. واته:
 کاکه ی ساقی ئیمه به زور هی تراوینه هم دنیا، وه لئ یه وه ره وانه نه کرین، چیمان خواردین
 هر نه وه مان دهس که وتوووه بردوو مانه بو خومان، چیشان دروست کردین له پاشمان
 به جی ئه مینن بو نه وه میرات گر.
 (۳) «ماضی»: رابوردوو. موقیم: نیشته جی. واته: ئیستامان به رتویه تی نه پهری وه
 له مهو پیمان تی پهری، نیشته جی پیمان وه که سه فهر وایه چونکه هر ده قیقه به که له
 ژبانمان پروا نریک ئه مینه وه له روژی مهرگ.
 (۴) دوون: بی قایلهت. واته: ئه بینم هم دنیا به که وه کاروان سه رایه کی بی قایلهت وایه،
 بارو بارگهی یارانی تیا نه ماوه چونکه روشتوون و مردوون.
 (۵) وړان: روخواوه. سینگ: به رد. واته: کاروانی یاران کوچی کردوووه دهنگی زهنگی
 به رز بووه ته وه حوجره ی خانی له شمان به رد به به ردی روخواوه.
 (۶) هوسا: وه ستا. شاول: ئاسنیک کی سه سوچه وه ستا به نا له سه دیواره وه به

قەدەم رەنجه کەر وە لای کارەو
 بـنچینەم وە تەرح مەى ھۆردارەو^(۱)
 عەمارە تپوەن بـیناش باقى بـۆ
 ئاومەى، خاک دوردى، بەناش ساقى بۆ^(۲)

.....

[۴]

سەر حەلقەى^(۳)

سەر حەلقەى فىرقەى نازك خەيالان
 دىباچەى كىتاب ساحىب كەمالان^(۴)
 جىلوەى جەلاى دۆس تەدرىج پەى ياران
 مـبۆ، تا وە قەدر تاقت بوياران^(۵)

❦

بەتتیکەو شۆرى ئەکاتە خوار بۆ ئەوەى راستى وە چەوتى دىوارەكەى بۆ دەرکەوئى.
 مەعنای ئەم شیعەر بەسراو بە شیعرى دوابى بەو.

(۱) رەنجه کەر: ئەزىت بدە. ھۆرارەو: ھەل دەرەو. واتە: ئەى وەستا بەناکە تالى
 شاوئى خواناسىنت بە دەستەو بە، وە باش وەستای بەرز کردنەوەى ھەموو دىوارتکى،
 زەحمەت بکىشە تەشرف بىنە بۆ سەر ئىش، وە بە مەى رەنگى خانووەکەم بپژو
 بنچینەکەى ديارى بکە.

(۲) واتە: چونکە تەنھا ئەو کۆشکە ناروخى و ئەمىنیتەو کە مەى کرابى بە ئاوى قور
 گرتنەو بۆى، وە خەلتەى شەرابى بۆ کرابى بە قور، وە مەى گپر بىناکەى دروست بکا.

[۴]

(۳) مەلەوى ئەم شیعرانەى لە وەلامى دۆستىکيا وتووە گلەبى لەوە کردبوو کە مورشىدەکەى
 زۆر تەئسىرى تى ناکا، ئەمىش ھۆى ئەو کەم تەئسىرى بەى بۆ روون ئەکاتەو.

(۴) سەر حەلقە: لە تەرىقەى نەقشبەندى دا ئوسوولەن سوفى بەکان حەلقە ئەبەستن بۆ
 «خەتم» ئەو کەسەى کە دۇعا تايىبەتى بەکانى خەتمە کە ئەخوئنى پىئى ئەلین «سەر حەلقە».
 دىباچە: سەرەتای کتیب.

(۵) بوياران: رابوئرن. واتە: بۆیە تەئسىرى پىر کەم کەم دەر ئەکەوئى بۆ مریدان، تا ئەوانىش
 ئەوەندەى توانای خوئان وەر گرن.

گاوه «تَبَسْمُ» «بَيْضًا» بیژهوه
گاوہ «تَكَلَّمُ» شههد نامیزهوه^(۱)

تهبهسسوم وه ناز زولمهت زهداوه
تهکهلولوم وه راز وهحشهت فزاوه^(۲)

ئهردهس پهی نیقاب تهمام بهردهوه
جه روخسارهی ویش پهردهش دردهوه^(۳)

فهنا پهی عالم پامنیؤ ئهوپیش
باقی ئهومبؤ، ویش ممانؤو ویش^(۴)

.....

[۵]

سهرله تهرههی خهم

سهرله تهرههی خهم خول ئاوهردهوه
تای کرژ مهینهت دووباد کهردهوه^(۵)

(۱) گا: گاه، جارجار. «تبسم»: زهرده خه نه. «بیضا»: بیژ: سپی له بهر چاو خهر. شههد نامیز: تیکه ل به ههنگوتین.

(۲) زه دا: لابهرو پاک که ره وه. فزا: زیاد کهر. واته: زهرده خه نه که ی له گه ل نازکی وادا ئه بی که تاریکی بره وینیته وه، وه قسه کردنه که ی به شتی وا ئه بی که دهردی دووری زورتر بچه ژینی به دلّی دلدار به عاده تی یارانی بی باک، یان زورتری دوور خاته وه له بیگانه.

(۳) نیقاب: په چه. دهرده وه: دادری. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری دوایی به وه.

(۴) ممانؤ: ئه مینیته وه. واته: ئه گینا ئه گهر ئه و دۆسته به یه گجاری په رده له رووی خۆی هه لمالی و خۆی دهرخا بۆ مورید، هه مروو عالم ئه فهوتینی و ته نها خۆی ئه مینیته وه به س.

[۵]

(۴) سهر له تهره: سهره ته شی. گرژ: بادراو. دووباد: دووباره بادراو. واته: سهر ته شی خهم مهینهت که و ته وه خول خواردن و تالی بادراوی مهینهتی جارکی تریش بادرایه وه.

موقه ددیمه‌ی خهم تالی مه‌زاقهن
دهك وه خه‌یر نه‌یۆ واده‌ی فیراقهن^(۱)

.....

[۶]

سه‌ر وه بان عه‌ین

سه‌ر وه بان عه‌ین عه‌ینم خهم وه‌رده‌ن
ه‌وون چون چه‌شمه‌ی عه‌ین نه‌ عه‌ین سه‌ر که‌رده‌ن^(۲)
یه‌ند ده‌ردو ئاهم عه‌ین که‌رده‌ن بی‌ نوور
وه‌ختنه‌ن هه‌شت که‌م بو نه‌ په‌نجه‌ی مه‌شه‌وور^(۳)

.....

[۷]

سیاییم ئاوه‌رد

سیاییم ئاوه‌رد، سفیدیم پی‌ ره‌شت
هه‌فتم که‌رده‌وه‌ گریم دا له‌ هه‌شت^(۴)

(۱) مقدمه: نیشانه‌و سه‌ره‌تا. نه‌یۆ: نه‌یه‌ت. واته: نیشانه‌ی ئه‌وه‌ش که سه‌ره‌ ته‌شی خهم که‌وتوه‌ته‌وه‌ خول خواردن و سه‌ره‌تای خهم ده‌رکه‌وتوه‌، ئه‌وه‌ته‌که‌ ده‌مم تاله‌، ده‌ك سا خوا به‌ خیری نه‌هینی وایاره‌ واده‌ی جیا بوونه‌وه‌مه‌ له‌ دۆستان.

[۶]

(۲) عه‌ین «ی یه‌که‌م»: خۆی - نه‌فس -- عه‌ین «ی دووه‌م»: ئه‌ژنۆ. عه‌ین «ی سیه‌هم»: ئاو. عه‌ین «ی چواره‌م»: چاو. واته: سه‌رم دانه‌ویوه‌ به‌ سه‌ر ئه‌ژنۆم خۆی‌دا، وه‌ خوین وه‌ك سه‌رچاوه‌ی ئاو له‌ چاوه‌کانمه‌وه‌ سه‌ری کردوه‌.

(۳) واته: داخو ده‌رد به‌ نه‌ندازه‌یه‌ك رووناکی چاومی که‌م کردوه‌، له‌ وانیه‌ ره‌ژی رووناکم لی بیی به‌ شه‌و، وه‌ هه‌شت رکاتی نوژی نیه‌رۆو عه‌سر نه‌مینی له‌ ناو پینج فه‌رزه‌کان‌دا، چونکه‌ به‌ شه‌واته‌نیا نوژی مه‌غریبو عیشاو به‌یانی هه‌یه‌، ئه‌و دوو نوژه‌که‌ هی‌ رووژن، که‌ ره‌ژ نه‌ما خۆ دیا‌ره‌ وه‌خته‌که‌یان ناگوژریته‌وه‌ بو شه‌و.

[۷]

(۴) واته: ره‌شی گوناهم هیناو ده‌فته‌ری سه‌ی وپاکی کرده‌وه‌ی خۆم پی‌ ره‌ش کرده‌وه‌و، جه‌وت ده‌رگا‌که‌ی دۆزه‌خم کرده‌وه‌ بو خۆم وه‌ هه‌شت ده‌رگا‌که‌ی به‌هه‌شتم له‌ رووی خۆما داخست.

[۸]

سفيديم ئاۋەرد

سفيديم ئاۋەرد، ساييم پى رەشت
هەفتەم كەردەۋە روو نيام لە هەشت (۱)

[۹]

سازش نە مابەين (۲)

سازش نە مابەين ئارو پووش كەمەن
ۋەرنە هانامەن نەفەس يەك دەمەن (۳)

[۱۰]

سەنگى سەنگ

سەنگى سەنگو خاك نە سەر دۆشم بۆ
مەر ئەوسا مەيلىت فەرامۆشم بۆ (۴)

[۸]

(۱) واتە: رەنگى سېيىم ھېناۋ موۋە رەشەكانى خۆم پى سېيى كىردو دەرگاي گىرى
حەۋتەمى عومرم كىردەۋە رووم كىردە گىرى ھەشتەم.

[۹]

(۲) جارىتكيان دۆستىك بە مەۋلەۋى وتوۋەكە فوۋبەك لە ئاگر بكا، ئەۋىش بەم شىعەرە
ۋەرامى داۋەتەۋە.

(۳) سازش: گونجان. واتە: من لەشم وشك بوۋەتەۋە ۋەك پووش ۋە دەروونىشم ۋەك
ئاگرى گەرمە، ئەگەر فوۋ بكام خۆم گىرم تى ئەچى، چونكە ئاگر پووش يىكەۋە نايان
كرى، ئەگەر ۋا نەبوايە بۆچى فووم نەئەكرد، فوۋ كىردن ھەناسەيەكى تى ئەچى.

[۱۰]

(۴) سەنگى: قورسايى. دوش: كۆل. واتە: مەگەر كاتىك لە بىرىم بچىتەۋەكە قورسايى بەردو
خۆلى قەبر بىشىتە سەر كۆلم.

[۱] (۱)

سه‌د پهریم

سه‌د پهریم دایم خه‌م به‌سته‌ن که‌له‌ک
 ناخ ههر یه‌کجار داخ تو‌سه‌وزه‌ن فه‌له‌ک (۲)
 مه‌پینکی ناکاو جه‌ نیمه‌پادا
 نیگی‌ای ئاره‌زوو وه‌ ته‌مه‌ننادا (۳)
 کام سهر، شام ته‌مای تاج "که‌ی" ت نه‌که‌رد
 سو‌بج‌ده‌م وه‌ تاج سهر "نه‌ی" ت نه‌که‌رد (۴)
 کئی بی‌کئی مه‌جلیس شادی نیاوه
 پۆس که‌لله‌ش وه‌ ده‌ف تو‌ده‌نگ نه‌داوه؟ (۵)
 مه‌عدووم، ئهر زه‌په‌ی شیوه‌ی فاماته‌ن
 به‌ فام قهرینه‌ی لوات ئاماته‌ن (۶)

(۱) ئه‌م چوار شیعه‌ره (سه‌د پهریم، سو‌بجه‌ن، سه‌دای های هیلال، سه‌د دووری) له‌ تیپی «صاد» دا‌ بوون، چونکه‌ له‌ ریزمانی کوردی‌دا «صاد» مان‌یه، ئیمه‌ هینانمانه‌ ناخ‌ری تیپی سین. (بلاوکه‌ره‌وه، ناشر).

[۱]

(۲) واته‌: ههرچه‌ند خه‌م و مه‌بنه‌ت که‌له‌کی فرۆ فی‌لی بۆ ناومه‌ته‌وه، به‌لام فه‌له‌ک داخی تو‌ یه‌گجار سه‌وزه، چونکه‌ ئه‌گه‌ر تو‌ نه‌بی به‌ سه‌رباری ئازارم خه‌م له‌ عۆده‌م نایه‌ت.
 (۳) مه‌پینکی: ئه‌به‌ستی. ته‌مه‌ننا، «تمنا»: هیوای شتی دوور. واته‌: ههر کاتێ ئاده‌میزاد ئاره‌زووی شتیکی ئاسان بکا به‌ر له‌وه‌ی بگا به‌و ئاره‌زووه‌ی، تو‌ له‌ ناوه‌پاستی رن‌گادا جی‌به‌جی بوونی ئه‌به‌ستی به‌ مه‌رجینکی واوه‌که‌ نه‌یه‌ته‌دی.
 (۴) شام: ئیواره. سو‌بج‌ده‌م: ده‌می به‌یانی. نه‌ی: رم. واته‌: کام سهر بوو تو‌ له‌ ئیواره‌دا ته‌ماعی له‌سه‌ر نانی تاجی که‌یت نه‌نایه‌ به‌ری و بۆ سه‌به‌ینی خۆیت نه‌کرد به‌ تاج به‌ سه‌ر نووکی رمه‌وه؟
 (۵) نیاوه: نایه‌وه. پۆس: پیس. واته‌: کئی بوو ئاهه‌نگی شادیی گپراو پاشان پیستی که‌لله‌ی به‌ ده‌فی تو‌وه‌ ده‌نگی نه‌دا‌یه‌وه؟
 (۶) فاما: تێ‌گه‌یشتن. فام: عه‌قل. واته‌: مه‌عدوومی ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی تو‌زێ نیشانه‌ی تێ‌گه‌یشتنت پیوه‌بی، ئه‌بی به‌ عه‌قل ئه‌وه‌ بزانی که‌ هاته‌ن دنیا نیشانه‌ی مردنه‌.

ئەي را راى خەتەر راو يارانەن
 سفيدش غوبار كەللەي يارانەن^(۱)
 بوركەش چاي ديدەي پەر ھووناو دل
 ميل، بالاي بى گيان وامەندەي خجىل^(۲)
 ھا سەف پىكان پۇس كەللەي ھام دەمان
 كەللە بىر پەي پۇس كەللەمان تەمان^(۳)
 ھۆردەر چەنى سۆز دەروون پەر نىش
 فەرياد ئەو ساقى و ئەو نەيچى و دەرويش^(۴)
 سەدای دەف و نەي بەيۇ نە گوشت
 نەشئەي مەي بەخشۆ حەيات وە ھۆشت^(۵)
 بويەر جە ساي تەرز دەف و نەيەو
 وە زات مەستى نەشئەي مەيەو^(۶)

(۱) سفیدی: سپیەتی. واتە: ئەم رنگای دنیایە رنگایەکی مەترسی دارە بۆ ریبواران، وە تۆزە سپیە کەي تۆزی کەللەي یارانە کە مردوون.
 (۲) بورکە: چالۆ. میل: ئەو دارەي کە جاران لە سەر رنگا دایان ئەچەقاند بۆ ئەوەي ریبوار رى و نەکا. وامەندە: دامار. واتە: چالۆو کانی رووی زەوی چالی چاوی مردووە کانه پەرە لە خویناوی دلیان، دارە داچەقینراوہ کانیش بالای داماوی بى گيانانە.
 (۳) سەف پىكان: ریزی بەستووە. واتە: پىستی کەللەي ھاوپى يانی ریزکراوہ، سەرپر چاوپى ئیمەشە سەرمان بىرئ و کەللەمان بگۆرئتەو.
 (۴) مەولەوی لىرەدا دوا بە دواي ئەو قسانەي لە گەل خۆي و فەلەك کردی، بە خۆي ئەلئ: مادەم فەلەك ئەمە کردەوہ یەتی لە گەلمان، بە سۆزی دەروونی دەردە دارتەوہ بانگی مەي گىپرو شمشال ژەن و دەرويشی دەف زەن بکە.
 (۵) بەيۇ: بىت. بەخشۆ: بىەخشى. واتە: با دەنگی دەفی دەرويش و شمشالی شمشال ژەن بىتە گویت، وە نەشئەي مەيە کەيش ھۆشت بۆ بىتتەوہ.
 (۶) واتە: بەو ئازايەتپەوہ کە پەيدا ئەبى لە سەرخۆش بوون بە نەشئەي مەي، لە سايەي شىوہي لى دانى دەف و شمشال تى پەرە.

تا که ی که نو ده ست چه رخ چه پ نه ندیش
پوس که لالت ناکاو په ی پوس که لله ی ویش (۱)

[۲]

سویحن

سویحن، بوی گولان میا ونۆم نه سیم
وینه ی وای ره حمه ت خه زانه ی که ریم (۲)
سه حراو ده شت و دهر به هه شت منمانۆ
مۆره ی هه وای وهش وه شهش دهر شانۆ (۳)
جه هه ره فدا موینون گولزار
رهنگ رهنگ مه دره وشۆ به وینه ی دلدار (۴)
لاله گهرده ن که چ توی دیده ره شته ن
گویا عه کس یار وه رووش دا وه شته ن (۵)
چه مه ن هام لباس سهوز رهنگ پۆشان
وه فراو چون نه سرین دیده ی من جۆشان (۶)

(۱) که نو: هه ل که نی. واته: ئیتر بزاین که ی ده ستی گهردوونی نیاز خراب پیستی که لالت
نه گری و نه یکا به پیست بۆ که لله ی ته بله که ی و نه ی کوتیته وه.

[۳]

(۲) میا ونۆم: پیم نه گه به نی. وا: با.

(۳) منمانۆ: نه نوینی. واته: نه سیم هه موو لایه ک وه ک به هه شت نه نوینی، وه نه ردی
هه وای خۆش به هه ره شهش قۆرنه ی دنیا هه ل نه خا.

(۴) موینون: نه بینم. مه دره وشۆ: نه دره وشیتته وه.

(۵) لاله: گولیکی ناو چار ره شه. ره شته ن: ره شتووه. وه شته ن: باریوه. واته: لاله گهردنی

که چ کردووه و ناوچاوی خۆی ره شتووه، نه لئی عه کسی یاری به روودا باریوه.

(۶) چه مه ن: چیمه ن. جۆشان: هاتووه ته جۆش.

جه مادو نه بات گورد شاديشانن
 جه مال روژ عید ئازاديشانن^(۱)
 ته مام رووی دنيا جه شادی که یلن
 دل نه بو پشه شیو فیراق له یلن
 سه هلن به هارم دۆزه خ ئاسا بو
 به هه شتم بی دۆس دۆزه خ نما بو^(۲)
 وهر نه دۆزه خ دا یارم دل بهر بو
 په ی من ئار نه توی گولشه ن وه شتهر بو^(۳)
 دل دوو زه نجیره ی زولفی نیگارن
 وه سه یر سه وزه وه سه حراش چ کارن^(۴)

[۳]

سه دای های هیلال^(۵)

سه دای های هیلال هام فەردان مه یۆ
 زه مزه مه ی ته کبیر هام دهردان مه یۆ^(۶)

(۱) جه ماد: دارو بهرد. نه بات: نه وه ی پروی. واته: دارو بهردو درهخت هه موویان شادی یانه، وه به بۆنه ی روژی جه ژنی ئازاد بوونه وه له جهوری زستان خۆیان جوان کردوه.
 (۲) واته: شتیکی ئاسانه له بهر دووری له یل به هارم لی بیی به دۆزه خ، وه به هه شتم وهك دۆزه خ وایی.
 (۳) ئار: ئاگر. وه شتهر: خوشتەر. واته: نه گینا نه گهر له دۆزه خ دا دل بهر یارم بی، ئاگر خوشت تر نه بی لام له ناو باخچه ی گول.
 (۴) واته: دل به سراوه به دوو زه نجیره ی زولفی یاره وه، ئیتر چی یه تی به سه یری سه وزه وه سه حراوه.

[۳]

(۵) مه له وی ئهم قه سیده به ی به بۆنه ی جه ژنی ره مه زانه وه وتوه.
 (۶) واته: دهنگی «ئای نه وه مانگ... نه وه مانگ» ی هاوڕێ یان و، ناله ی «الله اکبر»، کردنی براده ران دیت.

یەككى ھام رەفیق دۆس دل دۆزەن
 یەككى مەست كەیف جەژن پیرۆزەن^(۱)
 مەن نەبوون شادیم جی بیزار بیەن
 گەرد وە سەر مەن، كەس دیار نیەن^(۲)
 شەوم تالەى شووم، ھیلالم قامەت
 شەفق ھوون دل، مەنزەگە زامەت^(۳)
 تەكبیر نەوای زام مەھجووری
 دەسم ھەم ئاغۆش زام رەنجووری^(۴)
 جەژن و جەژنانەم ھەرىكە جەردەیی
 بەردەوہ پەى ھەرد، مۆترب پەردەیی^(۵)
 لەرزەى ریشەى دل، سەمتووری دەستوور
 وەزەن تەبەع تار پەر سۆزەى سەمتوور^(۶)

(۱) دل دۆز: ئەوہى دل ئەدوورئ بە خۆیا. واتە: سەبرى خەلك ئەكەى یەكك ھاوړتئ دۆستیکە دلئ دووری وە بە خۆیا، یەككى تریش بە خۆشى و ئاھەنگى جەژنى پیرۆز مەست بوو. لە ھەندئ نوسخەدا لە جیاتی «دل دۆزەن» نووسراوہ «دلسۆزەن».

(۲) واتە: مەن نەبئ شادیم لئ بیزار بووہ و ھیچ نایەت بەلامەوہ، ھەى قور بە سەرمكەسم نیو بی كەس كەوتووم.

(۳) واتە: لە جیاتی شەوى جەژن چارەى رەش، وە لە جیاتی مانگی یەكشەوہ بالای چەمیوہ، وە لە جیاتی ئاسۆى سووری ئیوارەى جەژن خوینی دل، وە جیاتی مەنزەگەى شەوى جەژن زەحمەت شك ئەبەم.

(۴) نەوا: ئاوازە. ھەم ئاغۆش: ھاویاوەش. واتە: لە جیاتی اللەاكبرى بە یانى جەژن ھاوړمە لە تاو ئیشى زامى دووری، وە لە جیاتی ئەوہى دەس بەخمە دەسى خەلك بۆ جەژنە پیرۆزە دەسم باوہشى کردووہ بە زامى گرفتارى دا.

(۵) پەردە: تقام. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعری پاشەوہ پینكەوہ دئ.

(۶) واتە: جەردە، جەژن و جەژنانەمى فراندووہ بۆ كئو، سا توخوا كاكەى گۆرانى بیژ

واچە بەو مەقام ئەلواناتەوہ:
 ھەى داد.. ھەى بىي داد مەعدووم واتەوہ (۱)
 خەستەى خار خەم، خەم خەيال وىم
 وەكزەى دەروون تەن زوخال وىم
 بىي ئەبرۆى ھىلال نەو نىھال وىم
 نىيەت نا دروست، عىد بەتال وىم (۲)

[۴]

سەد دوورى (۳)

سەد دوورى چون دل مەعدوومى دل تەنگ
 مارۆ ئەو فرىاد دلەى سەخت سەنگ (۴)
 سزان ئەر گىرۆ تەم دلەى كاوان
 ھەور نەو وە جان رىزۆ ھووناوان (۵)

نقامىكم بۆ بلىي بىي بە ماىەى لەرزىنەوہى رىشەى دلەكەم كە ھەمىشە وەك سەمتوور
 دەنگى لىوہ دىي، وە ئاوازەكەى لە سەر شىوہى تار بىي و پىر بىي لەو جۆش و سۆزەى كە لە
 سەمتوور ھەستى پىي ئەكرىي.

(۱) ئەلوانات: رەنگاۋ رەنگت. واتەوہ: وتىەوہ. مەعناى ئەم شىعرەو دوو شىعرى پاشەوہ
 پىكەوہ دىي.

(۲) نەونىھال: تازە داچەقنىراو. واتە: بەو نقامە رەنگاۋرەنگەتەوہ پىي بلىي ھەى داد ھەى
 بىي داد مەعدوومى دىسانەوہ وتىەوہ: ئاى برىندارى دركى خەفەت خۆم... ئاى ھەمىشە بىر
 لە خۆم كەرەوہ خۆم... ئاى بە ھۆى كزەى دەروونەوہ لەش بو بە خەلوز خۆم... ئاى لەبەر
 نەبوونى مانگى يەكشەوہى برۆى يارى نەونەمام، رۆزوو دانەمەزراو جەژن بەتال خۆم...

[۴]

(۳) مەلەوى ئەم قەسىدەى بە بۆنەى سەفەر كردنى دۆستىكىەوہ وتوہ.

(۴) مارۆ: دىننىتە: مەعناى ئەم شىعرەو دوو شىعرى دواىي پىكەوہ دىي.

(۵) سزان: شاىانە. گىرۆ: دابگرىي. رىزۆ: پرژىي.

بهلام، تاقه تی، های ههوره ئامان
 هانه سهفهدا شای نهونه مامان^(۱)
 نازکیش چون ناز جه ههده بهرشیهن
 خاترداریش کهر وینهی کهس نیهن^(۲)
 ویش چۆن ههوسهلهی وهشت و تهه دارۆ
 یادش نه دلدا زهحمهت مویارۆ^(۳)
 پهی بار خاتر نهو شیرین شیوه
 چ حاجهت وهی تهه، وهی سهیل ئیوه^(۴)
 وهسهن دووی بهدهن جه گیان جیای من
 وهسهن سهیل چهه بهخت سیای من^(۵)

(۱) واته: ئهی ههور هههجهند دووری یار بهردی رهقیش دینیتیه دهنگ، وهك منی خهفه تباری هیئاوه ته دهنگ، وه حهقه نهگه تهه دلی شاخه کان دابگری و تۆش له گیاتته وه خویناو بیارینی، بهلام تۆکه مێک خۆت راگهه و باران مهبارینه چونکه یار به رتوه به.

(۲) واته: ناسکی یار وهك نازه کهی، زۆر زیاد له نهندازه دههچووه، دلی راگهه نهو وهك کهس نیه.

(۳) دارۆ: ههیه تی. مویارۆ: تی نهپه ری. واته: یار، وا لهو ئی یادی به زهحمهت به دلی منا تی نهپه ری که ته می مهینهت دای گرتووه، ئیتیر خۆی چۆن ههوسهلهی ببی تهه دای بگری و بارانی به سهرا بیاری؟

(۴) مهعنا ی ئهه شیعهه به سهراوه به شیعی باشه وه.

(۵) واته: ئهی ههور نهگه ههه سووری له سهه باران باراندن و تهه کردن به سهه یارا، نهو بو باری دلی نهو پیوست ناکا خۆت تهه و بارانی بنیترتته سهه دووکه لی له شی له گیان جیا بووه وهی من و لافاوی چاوی چاره رهشم به سه.

تپى شين

MAWLAWI.KRD

[۱]

شیخ ده‌وله‌مند^(۱)

شیخ ده‌وله‌مند به‌هره‌ی سه‌رمه‌دی
 یاگه‌ی حه‌قیقه‌ت جیلوه‌ی ئه‌حمه‌دی^(۲)
 جه‌شه‌وه‌وارگه‌ی فه‌نا ویه‌رده
 پای هه‌رده‌ی به‌قا یا‌تاغگه‌که‌رده^(۳)
 «مُتَّصِف» به‌وه‌س‌ف شه‌ئنی و سیفاتی
 «مُشَرَّف» به‌فه‌یز «تَجَلَّأ» ی زاتی^(۴)
 خه‌لیفه‌ی سه‌دای «أدن» شه‌نه‌فته
 به‌له‌د نه‌سارای ئه‌توار هه‌فته^(۵)

[۱]

(۱) مه‌له‌وی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی له‌وه‌لامی نامه‌یه‌کی شیخی «سراج‌الدین» رحمه‌الله وتووه‌که
 گله‌یی کردبوو لئی بۆچی نامه‌ی بۆ نانوسی.
 (۲) به‌هره: خوا داو. سه‌رمه‌دی: نه‌براره. واته: ئه‌ی شیخی که له‌به‌شو به‌هره‌ی
 نه‌براره‌دا ده‌وله‌مند، وه‌جیگای ده‌رکه‌وتنی نووری راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌ری.
 (۳) شه‌وه‌وارگه: ئه‌و شوئنه‌یه‌که‌که‌کۆچه‌ری به‌ناچاری ئه‌یکه‌ن به‌مه‌نزل. یا‌تاغگه:
 جیگای یا‌تاغ. واته: ئه‌ی شیخی که‌عالمی فه‌وتانت به‌جی هیشتوو له‌عالمی مانه‌وه‌ی
 هه‌میشه‌یی دا جیگات گرتوو.
 (۴) واته: ئه‌ی شیخی که‌ئوسافی فیعلی و زاتیت هه‌یه، وه‌به‌رکه‌کتی ده‌رکه‌وتنی نووری
 زاتی خوا لئی داوی. ئه‌وسافی فیعلی ئه‌و سیفه‌تانه‌ن که‌مه‌عنای کردن بگه‌یه‌نن وه‌که‌ری
 پیشان دان و یارمه‌تی دان، ئه‌وسافی زاتیت ئه‌و سیفه‌تانه‌ن که له‌شه‌خس خۆی دا هه‌ن، وه
 له‌ولا ناده‌ن وه‌که‌ زاین و توانا.
 (۵) «أدن»: نزیک به‌روه. مه‌به‌س له‌وه‌یه‌که‌خوا له‌شه‌وی میعراجا به‌پیغه‌مبه‌ری
 فه‌رموو لئی نزیک بیته‌وه. ئه‌توار هه‌فته: حه‌وت حاله‌ته.
 ئه‌هلی ته‌سه‌ووف ئه‌لین مرید ئه‌بێ به‌حوت حالدا تێپه‌ری تا بێ به‌مورشیدی کامل،
 حه‌وت حاله‌گه‌ش ئه‌مانه‌یه: ته‌سفیه‌ی رۆح، سپ، خه‌فی، ته‌سفیه‌ی قه‌لب، ئه‌خفا، نه‌فس،

واسیتهی راگهی بهین عیلم و عهین
ساحیب جهناحین یه عنی «ذی النورین»^(۱)

پیر پاک جه گهرد خاک ناسوتی
مه نزلگهی سهر بهرز سهر مهله کووتی^(۲)

دل وه نهوای بهزم جه بهرووت ناوا
سیراو سهر او لاهووتی ماوا^(۳)

«جِسْمًا لَدَيْنَا، رُوحًا لَدَيْهِ»
دائیره ی تهمام «مِنْهُ اِلَيْهِ»^(۴)

تبیعت. واته: ئە ی شیخێ که جێ نشینی ئەو پیغه مبه ره ی که بانگی «نزیک به ره وه» ی بیستوه له خوا، وه له مهیدانی ئەو حهوت حاله دا شاره زای که به سهر موریدا تی ئه پهری. (۱) واته: بۆ خواناسین دوو رنگا هه یه: رنگای زانست که هی زانایانه، وه رنگای له حه قیقه ت گه یشتن که هی ئەهلی ته سووفه، وه به هۆی تۆوه رنگای یه که میان ئە به سرئ به رنگای دووه مه وه، وه زانایان شاره زای رنگای دووه مه ییش ئە بن، وه تۆ خاوه نی دوو بالی که عیلمی زاهیر و باتینه. مهوله وی نه زاکه تیکی جوانی کردوه له دانانی سیفه تی «ذی النورین» دا که له قه بی حه زره تی عوسمان خه لیفه ی سیه مه به بۆ شیخی «سراج الدین» که ئەویش ناوی «عوسمان» بووه.

(۲) ناسوت: جیهانی ئاده میزاد. مهله کووت: جیهانی مه لائیکه تان. واته: ئە ی شیخێ که گهردو خۆلی جیهانی ئاده میزاد ت پتوه نه ماوه، وه له سهرووی جیهانی مه لائیکه تانه وه جینگات بۆ خۆت درووست کردوه.

(۳) نهوا: ناوازه. جه بهرووت: هیزی خوا. سیراو: تیراو. لاهووت: خوایی. واته: ئە ی شیخێ که ناوازه ی به زمی تهئسیری خوا ناوه دانه، وه کانیوی فرمانی خوات کردوه به جینگه ی خۆت و لیبی تیراو بووی.

(۴) واته: ئە ی شیخێ که به لهش لای ئیمه وه به دل لای خوی، وه دائیره ی مه عنوی بات له خۆته وه دهس پێ ئه کار له خۆتا دوایی دی.

بئی تهلوین نه سای ته مکین دا مه کین
«رُوْحَ اَللّٰهُ رُوْحَهُ، اَمِيْن»^(۱)

نامه ی رُوْح ئه فزای شیرینت یاوا
دلّ وه مهردومهك دوو دیدهش ساوا^(۲)

توئی دهروون وه نوور سهفا دا پهرداخ
بوئی ئاشناییم دا نه رووی دهماخ^(۳)

دهرگای حوقه ی لالّ دانته شکاوان
جه رووی لوتفه وه ئینهت فهرماوان:^(۴)

یا کاغزهز بپریمان، یا مه لا مه ردهن
یا خو عارتهن دؤس وه یاد که ردهن

غه مگین مه نیشه غه م بدهر وه باد
فه لهك نمازو کس وه خاتر شاد^(۵)

ئه وه لّ من کینان، وجوودم جه کون
واچوون دؤسه نان شهرت قه بوولّ تون^(۶)

(۱) ته لوین: رهنگ کردن، مه بهس گۆرینی وه زعه. ته مکین: جئی گرتن. مه کین: جئی گرتوو:
واته: ئه ی شیخی که له سیبهری دامه زراوی و نه گۆرانی وه زعدا جیگات گرتوو، خوا
گیانت تواناترو به هیتر کات.

(۲) مهردومهك: بیبیله ی چاو. واته: نامه گیان به هیتر که ره کهت گه یشته، دلّم هینای به
بیبیله ی چاوه کانیا.

(۳) واته: به تیشکی خو شی ناوی دلّی بوژاندمه وه بوئی ئاشنایی کرد به لووتما.

(۴) حوقه: سندووق. لالّ: له عل. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به دوو شیعی پاشه وه.

(۵) واته: دهرگای سندووقی ده نکه له علت شکاندوو که له رووی لوتفه وه فهرموته یا
کاغزهز براوه تا لئی بنووسی بۆنم یا مه لا مردوو تا بنووسی، یا عهبت لئی دئی یادی
دؤستانت بکه یته وه؟ وه فهرموته به خه فه تباری دامه نیشه و خه مت بده به با، چونکه
فه لهك کس به دلشادی ناهیلّ یته وه.

(۶) کینان: کیم. کون: کوئی به. واچوو: بلّیم. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعی پاشه وه.

ئەر وە بىيگانە، وەر خویشم زانى
 تۆ حەساوہنى وە ھەر چىم وانى^(۱)
 دووہم چون كەسى گەدايى كىش بۆ
 ياد «تَوَاضِع» خەسلەت ویش بۆ^(۲)
 ئەر بارۆ نە دل «تَوَاضِع» كەردەن
 ھەر عادەت ویش وە جا ئاوەردەن^(۳)
 بەلام ھەر كەسى شىخى مىسالەن
 عادەت ئىستىغناو شىوہش جەلالەن^(۴)
 ئەر جار جارئ نام چون منى بەرۆ
 «خَرَقُ الْعَادَةِ» زاهىر مەكەرۆ^(۵)
 ئەر رازىت وە ياد خەستەى دلگىرى
 يا شىخ تۆ دايم نەقش «ضَمير»ى^(۶)

(۱) زانى: بزانى. حەساوہنى: حىببى. وانى: بخوئىتەوہ. مەولەوى بەم شىعرانە وەلامى گلەبى شىخ ئەداتەوہو ئەلنى: يەكەم من چىم تا بلىم دوستى تۆم نامەت بۆ بنووسم، شەرت ئەوہە تۆ بە دوستى خۆتم پەسەند كەى، چونكە ھەر تۆ حەسببى بە دوستم داتىبى يا بە بىگانە.

(۲) كىش: پەپرەو. «تواضع»: خۆ بەكەم دانان. مەعناى ئەم شىعرە بەسراوہ بە شىعرى دوايى بەوہ.

(۳) بارۆ: بىنى. واتە: دووہەم، ئەگەر ھەزارىكى وەك منى خۆ بەكەم زانىو بى يەوئى نامە بنووسى و خۆى بەكەم بەداتە قەلەم، ئەوہ شتىكى سەبرى نەكردووہ، چونكە رەوشتى خۆى ھىناوہتە دى.

(۴) شىخى: شىخەكەى من. مەعناى ئەم شىعرە بەسراوہ بە شىعرى پاشەوہ.

(۵) بەرۆ: ببا. «خرق العادة»: شتى لە عادەت بە دەر. واتە: بەلام ھەر كەس وەك شىخەكەى من واپى و بى ئىتھىياج بى لە خەلك و خۆى نەداتە قەرەيان، ئەگەر جار جارئ ناوى يەكىكى وەك منى بىر بكەوتتەوہو نامە يەكەم بۆ بنووسى، ئەوہ شتىكى كرددوہ لە دەسى كەس نەپەت.

(۶) «ضمير»: دل. مەعناى ئەم شىعرەو شىعرى دوايى يىكەوہ دى.

چ حاجه تهن دهن پهی قهلم بهروون
 یادم نمهشی چهنیت یاد کهروون^(۱)
 پهی کهسی خاسهن نامهی جه خوب کهیل
 تازه بسانو «وضو» جه جوئی مهیل^(۲)
 خو من ههر جه زوو وه مهیلت مهستم
 ههر جان فیدا کهی رۆ کهی «ألست» م^(۳)
 سی یه م، خه مگینیم جه دهن خه جله تهن
 خه جله تم جه دهن سهختی غه فله تهن^(۴)
 یاران وینهی ساف مهی وه کامه وه
 ویه ردهن، چون دورد ههر من مامه وه^(۵)
 گیای په ژموردهی ته ژنه کهی بی شو م
 چه مهرای واری ههور لوتف تو م^(۶)

- (۱) نمهشی: ناچیت. چهنیت: چونت. واته: یا شیخ نه گهر رازیت منی گرفتاری دهردی
 خه فه تباری یادت بکه مه وه، نه وه بزانه که تو هه میشه له دلما نه خش کراوی و له یادم
 ناچی، نیت هر هیچ پیوست نیه دهن بهرم بو قهلم نامهت بو بنووسم.
 (۲) بسانو: بگری. مه عنای نه م شیعره له گهل شیمری پاشه وهی دایه.
 (۳) واته: بو که سی باشه نامه ی پر له رازی خوشه ویستی بنووسی که تازه له سه رچاوهی
 خوشه ویستی دهن نوژی گرتی، خو من ههر له کۆنه وه سه رخوشی خوشه ویستی تو م
 له نه زه له وه گیان فیدام.
 (۴) واته: هوئی سیه م نامه نه نووسینم نه وه ته له بهر خه جاله تی خو م خه فه تبارم و توانای
 نووسینم نیه، بو یه ش خه جاله تم چونکه زور بی ناگام له خواو قه برو قیامت.
 (۵) واته: یاران وه که شه رابی پاک به سه رچوون، ههر من ماومه ته وه وه ک خلتی بی کوپه.
 (۶) په ژمورده: سیس بو. واته: من وه که گیایه کی سیس بووی له راده به دهر تینووم لی
 هاتووه، چاوه روانی بارانی لوتفی تو م.

تۆ دەس وه ره شحهى ره حمت په ياپهى
 من وهى پرخاوى حه يفن يه تاكهى (۱)
 ته نيای حه قيقى نه ردی بشانو
 من و تۆ جه دهس من و تۆ سانۆ (۲)
 تۆ بى تۆ لوتفت پهى من زياد بو
 من بى من رۆحم وه خزمهت شاد بو (۳)

.....

[۲]

شەمال نەرجووم (۴)

شەمال نەرجووم هەن هەى وه فيدات بام
 وه سەرگەرد بال شاناى هەوات بام (۵)
 جهسته خهستهى خار خەم خەلاتەنان
 بهيدا پيوگيل دوور ولاتەنان (۶)

(۱) ره شحه: نم. واته: نمى نه پراوهى ره حمت به دهس تۆوه يه و منيش بهم جۆره خەوم
 لى كه وتوه، بۆچى چەند دلۆپىك ناپرژىنى له دەم و چاوم تا هۆشم يته وه به خۆما؟
 (۲) بشانو: بوه شىنى. سانۆ: بسىنى. مه عنای ئەم شيعره و شيعرى پاشه وه پيکه وه دى.
 (۳) واته: هیوام وایه ته نيای راسته قینه كه خوايه، زارى هەل دا من و تۆ له من - من و تۆ -
 رزگار بکا، به لکو تۆ هەر له خۆته وه لوتفت له گەل من زياد بى و منيش به بى ناگای خۆم
 رۆحم بگاته خزمهت.

[۲]

(۱) مه ولهوى ئەم قەسىده يهى بۆ دۆستىكى نووسيوه كه ناوى «مه لا خه يال» بووه له «پاوه»
 دانىشتوه.
 (۵) نەرجوو: تكا. بال شانا: بال راوه شاندىن. مه عنای ئەم شيعره و سى شيعرى پاشه وهى
 پيکه وه دى. له هەندى نوسخه دا له جياتى «هەى» نووسراوه «خيز» واته: هەلسه.
 (۶) گيل: گهشت. خەم خەلاتەنان: خەم به خەلات دراوه تى. له هەندى نوسخه دا
 نووسراوه «هەرده پيوگيل» وه له هەندىكى ترا نووسراوه «باده پيوگيل».

شاخ و داخ و زاخ چوۆل و هوۆل و کاو
 سەر بهردو سەر ههرد ساراو سەر سهراو^(۱)
 تهی کهر وه پرتاو مدارات نه بو
 چون دووی ههناسهه شهوان تا به رو^(۲)
 سهر بهر کهر نه سهر کوۆی ئاته شگاوه
 بدیه وه مهسکهه «خانه گا» و «پاوه»^(۳)
 زار زارو خاس خاس وه زار بنا له
 جاگیر نه سهر تهوج قوللهی «قهزاله»^(۴)
 تا جه ههر کوۆ بو ته مان موان جهه
 نهو جهه دا زاری مه کاران وه چهه^(۵)
 سا ماچان یاران ئینه چیش بیهن
 «قهزاله» نالاش چون جارن نیهن

(۱) زاخ: ورده بهردی لێژایی شاخهکان: کاو: بهرزایی.

(۲) پرتاو: پهله. مدران: وهستان. دوو: دووکهه. واته: شه ماله به قوربانی خۆت و بال وه شاندهنت به به ئاسمانه وه، له شم به درک و دالی دووری بریندار بووه و خهه و خههت بووه به خه لاتم و دهشتی دوور و لاتان نه پیوم، تکام وایه تۆ به پهله ههله کهی وه وهه که دروکه لی ههناسهه چون گه یشتووه ته هه موو لایه که تۆش به شه وو به روژ نه وهستی هه موو لایه کم بگه پیت.

(۳) ئاته شگا: شاخیکه له نزیکه پاوه وه. بدیه: پروانه. خانه گا: دئی به که له نزیکه پاوه وه له هه ورامانی لهۆن. مه عنای ئهه شیعره و چوار شیعری پاشه وهی پیکه وه دئی.

(۴) قهزاله: شاخیکه که وتوووه ته پستی خانه گاوه، تاقی کراوه ته وه ههروه ختی بای ببی ئهی به هه ورو بارانی لی ئه بارئی.

(۵) موان: ئه بن. مه که ران: ئه کهن. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «تا جه ههر کوۆ بو» نووسراوه «تا جه سهر ههر کوۆ» واته: له سهر ههر کێر ئه که وه.

یه کسان دل بهی رهنگ پهریشان جهستن
 هەر کو ههن نه شتهی مه عدوومی خهستن^(۱)
 ئانا جه گرووی جه رگهی هام سهران
 «خه یال» گرووی دانهی دلبران^(۲)
 چ خیزهن نامهرده مه رنمه زانی؟
 وه لای ویتوهه تووی دوس گیانی^(۳)
 مه عدوومی خهم کیش خهم زهدهی خهمبار
 زهردهرد سهخت دووری بالای یار
 یهن دهردهرد بی حهده جه لاش جهم بهستن
 ته سدیع جه گهردهن نه زرائیل وستهن^(۴)

(۱) یه کسان: یه گجاری. ههر کو ههن: له ههر کو بی. واته: له سهر شاخی ئاته شگاوه
 سهر دهرینهه و سه برئکی خانه گاو پاوه بکه و لووتکه قه زاله بکه به جیبی خوت و به
 عاجزی یه وه دهس که به نالینیکی به سۆز، جا له ههر کیوتک دا تم هه بی دیت و له وی کو
 نه بنه وه دهس نه کهن به گریان، دوسانیش نه لین نه بی تم ناله ناله هی قه زاله هی چی بی،
 بی گومان بونی مه عدوومی پیوه یه وایه گجاری دلی بهم جوره لی هاتووه و له شیبی پهرئشانه.
 (۲) گرو: «ی یه کهم»: گرو، کومه ل. گرو «ی دووهم»: له «گره ویده» ی فارسی
 وهرگیراوه، که سیکه دلی به سرابی به شتیکه وه. واته: مه لا «خه یالی» دوستم که دلی
 به سراوه به دانهی خالی دولبرانته وه، له ناو کووری نه و دوستانه دایه.

(۳) نمه زانی: نازانی. مه عنای تم شیعه و دوو شیعی پاشه وهی پیکه وه دی.

(۴) نه زرائیل: «عزرائیل»، فریشته ی گیان کیشان. وستهن: خستوه. واته: پی بلی ههی
 به نامهردهت نه کهن، نه وه چیه، خو تو لای خووی دوستی گیانی به گیانی مه عدوومیت،
 نه وه نازانی نه و دوسته خه فه تباره خهم لیبی داوه خهم هه لگرتووهت که به هوی دهردی
 دووری یه وه زهردهرد هه لگراوه، نه وه ندهی مه یهت به سهر که وتووه پیوستی به وه
 نه ماوه که عیزرائیل خووی ماندوو بکا پروا گیانی بکیشی.

عهلاوه ئه و بار ویش و نهش باره ن
 خوشوس جه یاگیش جاکهش دیاره ن^(۱)
 به و دهر دان سهخت گرد کاری به و
 ههر ئید مواچون وه زاری به وه:^(۲)
 دل سفته ی بریان زوخالی به ویم
 خه م وه خه م خه یال خه یالی به ویم^(۳)
 مه ته رسوون بمروون جه داخ یاران
 ههر بتلون وه دهر د چون دهر ده داران^(۴)

.....●.....

[۳]

شهمال، دارانه ن^(۵)

شهمال، دارانه ن.. شهمال، دارانه ن..
 زهردی رهنگ نه رووی وه لگ دارانه ن^(۶)

(۱) یاگئ: جیگا. واته: سه ره پای نه و باره ی سه رشانئ، خویشئ لی بووه به بار، وه به
 تابه تی وای لی هاتووه نه گهر سه یری جیگا که ی بکه ی خوئی ناینئ تیایا، وه ته نها
 جیگه که ی دیاره .

(۲) گرد: گشت. مواچان: نه لی. واته: به و هه مو دهر ده کاریانه وه ههر نه مه نه لی به دم
 گریانه وه. و تراوه که ی له دوو شیعی پاشه وه باس کراوه .

(۳) بریان: گوشتی سووره وه کراو. زوخالی: خه لووز رهنگ. واته: ئای له من که دل م
 سووتاهو وه هک گوشتی سووره وه کراوی وام لی هاتووه که له سه ر ئاگر دانه گیرایی تا
 سووتایی و وه ک خه لووزی لی هاتبئ. ئای خه م به سه ر خه ما که وتوو خوم... ئای ههر
 تاوئک خه یالئک کردوو خوم. (۴) بمروون: بمرم. بتلون: بتلیمه وه .

[۳]

(۵) مه له وی نه م قه سیده به ی له پاوه وتوو له کاتی هاتنه خواره وه ی جافدا له کورستانی
 «داله هو» وه بو ده شتی زه هاو .

(۶) وه لگ: گه لا. واته: نه ی شهمال سه ره هاتووه ته سه ر دره خته کان وه رهنگی زهر د
 نیشتوو له رووی گه لا داره گان .

تەمەن، گەردەلۇول، بادەن، بارانەن
 بېزىيەى وارگەى سەر كۆسارانەن^(۱)
 ھەوای سىمال وینەى جارنەن
 پەى سەمت زەھاو زەردەو یارانەن^(۲)
 ھەو ھەو ھەو بەو بەو تەلمیت بارانەن
 گەرمى بەزم نەزم سەر ھەوارنەن^(۳)
 «نظارە»ى راز شەكەر وارنەن
 فەسل سەیر سەید میرشكارنەن^(۴)
 چ خیزەن نامەرد مەر جە خاوەنى
 بى خوف جە لوای راز زەھاوەنى^(۵)
 شوۋە لای ئەو شوخ جەمىن پەرى گول
 دەوای دەرد سەخت پەى دەرمان دل^(۶)

(۱) بىزىيا: دلى لى بىزىران. وارگە: ھەوارگە.

(۲) سىمال: دەوار. سەمت: لا. «زەردە»و «ياران»: دو دىن لە ناوچەى زەھاو. واتە:

دىسانەو ھەو ھەو جارن دەوار نىشەنەكان ئارەزووى چوون ئەكەن بۆ زەھاوو زەردەو ياران.

(۳) ھەو ھەو: ھۆ ھۆى خورپىن لە ولاخ. بەو بەو: ھەرە ھەرە. واتە: دەنگە دەنگى لە ولاخ

خورپىنى كۆچەرىيەكان دىت، ھە ئاھەنگى ئاوازەو گۆرانى سەر ھەوارەكان گەرمە.

(۴) «نظارە»: روانىن. میرشكار: سەرکردەى تىپى راوچىيان، مەبەس لەو راوچىيانەيە

كە بە بنەو بارخانەو ھەچن بۆ راو. واتە: وادەى بە رىدا لاگردنەو ھى جوان چاكەكانە بۆ

قسە، ھەكاتى تەماشای راو ھە ئاسكى راوچىيە پۇشتەو پەرداخەكانە.

(۵) لو: روشتن. واتە: ھەى شەمالى نامەرد ئەو ھە چىتە، خەوت لى كەوتوو، ھەچ

ترسى ئەو ھەت لە دل دا نەكە دۆست كوستانى بەجى ھىشتوو ھە رىنگاى زەھاوى گرتوو ھە

بەر.

(۶) شو: پرۆ: دەرمان: تىمار كردن. واتە: پرۆ بۆ لای ئەو دۆستەكە دەرمانى تىمار كردنى

ھەموو دەردىكى سەختى دلە.

مدیۆ وه فیرقهی زهلیلان خیئل
 دیار نیهن مهعدووم لۆنگ خهه وه پیتل^(۱)
 مهپهرسۆ حالهه، ئیدش دهر جووا
 واچه نه وه فهقیر سفتهی دل کهواو^(۲)
 ئانا دهور مدۆ وه «شاهۆ» کووه
 وه سزای دووری دیدار تووه^(۳)
 ههریهکه چهنی یهکه وادهشا کهردهن
 وادهشان راسهن تا وه رۆی مهردهن^(۴)
 نهو، تا سایهی بهرد، نهو تا بو وه گهرد
 نهو تهه وه نهو خهه، نهو سهردی، نهو دهرد^(۵)
 خوولاسهی کهلام نوور دیدهی دل
 شیفای ئیش و نیش زامان پیی حاصل^(۶)

- (۱) مدیۆ: نهروانی. لۆنگ: بهرماله شپ. پیتل: شان. واته: که سهیری تا قمی ههزارانی
 خیتله که نهکا من نابینی که بهرمالی خههه کردووته شانم.
 (۲) واچه: بلئی. مهعناهی نهه شیعره له گهل شیعری دوایی دا دی.
 (۳) واته: که نهحوالی پرسیم وای وهرام بدهروهه بلئی نهو ههزاره دل وهکه کهباب برژاوه،
 له تاو دهردی دووری توهر خول نهخوا به دهوری کیوی شاهۆ دا.
 (۴) مهعناهی نهه شیعره و شیعری باشهوهی پیکهوه دی.
 (۵) واته: مهعدوومی و شاهۆ گفتیان کردووه به یهکه، وه نهو گفته یان ناشکینن تا نهه
 نهچیته ژیر سیبهیری بهردی نهلهدهو نهو له رۆژی قیامهتا نهبی به توژ، بپاریان داوه
 شاهۆ تهه و سهرمای لی نهپری و مهعدوومی خههی له دل دهرنهچی و لهشی بی دهرد
 نهبی. مهولهوی که نهلی «تا شاهۆ نهبی به توژ» نیشارهت بو نهو ئایهته نهکا که نهلی ﴿و
 تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ واته: شاخهکان وهکه لۆکهی شی کراوه یان لی دی.
 (۶) مهعناهی نهه شیعرههه له گهل شیعری دوایی دا دی.

سەوزەى حەياتم رستەى وەفای تۆن
ئەر وەفات نەبۆ زیندەگیم جە کۆن؟^(۱)

.....

[۴]

شەمال داخان

شەمال داخان.. شەمال داخان..
شەمال، یا کۆگەرد، گرد یاگە داخان..^(۲)
شانە شانای تاي تۆرەى وەر زاخان
ملەمای بالای نەوتوول باخان^(۳)
هانام تۆ خودا، پەنام ئاوردەن
ها، نام خودام سا پەوکه بەردەن^(۴)
جە وى بەرگ گشت، کشت هەوادەرنى
هەوای زامەت کەر، زام دەواکەرنى^(۵)

(۱) رستە: رواو. واتە: بە کورتى ئازیزە کەم کە دەرمانى هەموو دەردىکمى، پەلە سەوزەى
ژيانم بە ئاوى وەفای تۆ رواو، ئەگەر تۆ وەفات نەبى من چۆن ئەژىم.

[۴]

(۲) داخان: کۆپەکان. کۆگەرد: کۆپەگەر. واتە: ئەى شەمالى سەرکۆپەکان کە هەموو ئەو
شوئانە ئەگەر پیت کە جارەن یاران تیا دائە نیشت، وە ئیستا بوون بە جیگای خەم و
مەینەت، چونکە ئەو رۆژانەمان ئەخەنەوە یاد.

(۳) شانا: وە شین. وەر زاخان: گیای لای پالى تاش و بەردەکان. ملەما: نەرم کەر. واتە: ئەى
شەمال کە ئەچى بۆ ناو گیای لاتاش و بەردەکانا، وەك شانە بچى بە ناو زولفى لولوى یارى
بالا بەرزا، وە لقه تازە رواو کانی ناو باخەکان نەرم ئەکەیتەو.

(۴) هانا: هاوار. پەوکه: بۆیە. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعەرى پاشەوہى و نیوہى یە کەمى
شیعەرى پاشتر پیکەوہ دى. (۵) وى: خۆت. کشت: کشت و کال.

بدیه وه مدرای سهیل ئهسر چه
 فیدای بالآت بام ههی شهمال توهه^(۱)
 ئه نیه شهو بو، وه نیه شهو بو
 نیه خه، پر خه وه نیه شهو بو^(۲)
 ویت دهر وه نهرمی نه توئی یه مانی
 نهو تورهی مانی ئاو چه یوانی^(۳)
 سا ئهوسا نه خاو چون بیدار مه بو
 جه ئهوسا سات ئهوسا ئاشکار مه بو^(۴)
 مدیو، مدیهی چیش، شهمال چیش مدیو
 مه پرسو چیشهن های شهمال جه نو؟^(۵)

(۱) بدیه: پروانه. مدرا: وهستان. ئهسر: فرمیسک. واته: تو خوا هاوارم بو هیناوی سه بریکی وهستانی لافاوی فرمیسکی چاوه کانم بکه... بویه ناوی خوا دینم چونکه تو خۆت کردوو به جل و بهرگ بو هه موو شتی، وه باوه شین کهری کشت و کالی و ئاره زووی زه حهت دانی دلداران ئه که ی و تیماری زامه کانیشیان ئه که ی... به کورتی چونکه دهر دو دهرمان هه موو له خۆته وه یه. مه عنای نیوهی دووه می ئه شیعره و دوو شیعی دیوانی پیکه وه دی.

(۲) وه: پیش. نه نیه شهو بو: نیوه شهو نه بی.

(۳) یه مانی: جۆره قوماشیکه. مانی: هونه رمه ندیککی به ناویانگ بووه نه خشی زۆر جوانی کیشاوه. واته: به قوربانتم بم شهمال ئه وه شم بو بکه برۆ بو لای یار، وه خت نیوه شهو بی، وه یار له پر خه ی خهوا بی تازه خهوی لی کهوتی، گری مه دهری به ئارامی له ژیر لیغه یه مه نی به که وه خۆت بده له زولفه لووله کانی که ئه لی مۆری توغرا یه و مانی نه خشی کیشاوه به سهر ئاوی حه یاته وه یه که روویه تی.

(۴) خاو: خه. سات: سهعات. واته: جا ئه وکاته که له خه و خه بهری ئه بیته وه، له و سه عادتده له جوانی ئه و یاره سه رسام ئه بی وه ک ساعه تی قیامهت هاتیته بهر چار.

(۵) مدیه: روانین. واته: ئه پروانی، چۆن روانینی؟ بۆچی ئه پروانی؟ لیت ئه پرسنی ئه لی: ئه وه شهمال دیسانه وه چی رووی داوه وا هاتووی؟

بدیه وه سهختی سزای ئیش و نیش
 هه‌نی و اچوون چیش، شه‌مال و اچی چیش^(۱)
 ئه‌ر هه‌ر مو‌اچی، و اچه: چیش و اچوون
 و اچوون ئید و اچه: وه سه‌رگه‌ردت بوون^(۲)
 رام گنا ناکام وه ناکام دارئ
 چه‌نی؟ چه‌نی خار، چه‌نی خار؟ خارئ^(۳)
 ئیبتیدا مه‌عرووز په‌ی نه‌زه‌ر، وه خه‌و
 ئه‌ر وینۆ گه‌ردئ ده‌رد سهختی ئه‌و^(۴)
 ئه‌ر سه‌د جارئ بو‌نه‌و نه‌مام، نه‌و ده‌شت
 فه‌رقئ نه‌بو په‌ی لوای به‌هه‌شت^(۵)

(۱) هه‌نی: له‌مه‌ زیاتر. واته: شه‌مال چیت پی‌بلیم تا تویش به‌وی بلیت، خو‌ت سه‌یری
 سزای ئیش و ئازارم بکه‌و حالئ بیه‌که‌ چۆنی وه‌رام بده‌یته‌وه.

(۲) مه‌عنای ئه‌م شیعره به‌سراوه به‌ شیعری پاشه‌وه‌یه‌وه.

(۳) رام گنا: ریم که‌وته. ناکام: به‌ پی‌ مه‌به‌ست بوون. چه‌نی «ی یه‌که‌م»: چۆن. چه‌نی «ی
 دووه‌م»: له‌گه‌ل. واته: ئه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌لیی بلی چئ بلیم؟ ئه‌لیم ئه‌مه‌ بلی: به‌قوربان‌ت بم
 به‌رئکه‌وت ریم که‌وته لای دلدارئکی و دلئکی به‌ مراد نه‌گه‌یشتووی هه‌بوو، ئه‌گه‌ر پرسئ:
 چۆن بو؟ بلی: درکئ خه‌م و مه‌ینه‌تی پی‌وه‌ بوو، وه ئه‌گه‌ر پرسئ: درکه‌که‌ی چۆن درکئ بوو؟
 بلی: درکئکی و ابو له‌ باس کردن نه‌ ئه‌هات.

(۴) وینۆ: بیئئ. مه‌عنای ئه‌م شیعره به‌سراوه به‌ شیعری پاشه‌وه‌یه‌وه.

(۵) نه‌بو: نابئ. بو‌ئه‌وه‌ی به‌ باشئ له‌ مه‌عنای ئه‌م دوو شیعره بگه‌ین ئه‌بی له‌ پیشا ئه‌وه
 بزانی که‌ خوا له‌ ئایه‌تیکه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾. واته: ئه‌وه
 خه‌لک سه‌یری و شتر ناکه‌ن چۆن دروست کراوه، تا له‌وه‌وه‌ باوه‌ر به‌ گه‌وره‌یی خوا بکه‌ن،
 وه ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌که‌می ریزه‌ ئایه‌تیکه‌که‌ چه‌ند شتیکی تیا پیشان دراوه بو‌ سه‌یر کردن و بیر
 کردنه‌وه‌ به‌ هۆبانه‌وه‌ له‌ گه‌وره‌یی خوا. هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌تیکه‌ ترا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا يَدْخُلُ
 الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾. واته: کافره‌کان ناچه‌ به‌هه‌شت تا و شتر نه‌چی

تەمام دەوایی جە دەستت پیتەن
 ھەنی نەوھشی بە دەست ویتەن^(۱)

[۵]

شەرارەس کورەس

شەرارەس کورەس دەروون پەر جۆش
 دیگ چەمەس چەم ئاوەرد وە خرۆش^(۲)

سەر کەردەن ھووناو نە رووی روخسارم
 کەردەن وە شەتاو جەستەس خەمبارم^(۳)

وہلەلەس لوولەس پیتەس ئازای چاک
 یاوا وە سەرین نو پەردەس ئەفلاک^(۴)

بە کونی دەرزى دا. جا کە ئەمەمان زانی ئەتوانین بە باشی لە مەبەسی مهولهوی بگەین. مهولهوی بە شەمال ئەلێ: بلی بە یار، و شتر کە بە کەم شتە پیشان دراوہ بۆ ئەوہی سەیری بکری بە ھۆیەوہ بیر لە گەرەبى خوا بکرتەوہ، ئەگەر بیتو بە خەو ئەوہندەس تۆزێک لە مەینەت بارى دۆستە کەت ببین، ئەوہندە بارىک و لاواز ئەبێ، ئەگەر مەسەلەس بە کونی دەرزى یاچوونە کە لە جياتى جارئ سەد جار بێ، پیايا ئەپروا، وە ئیتر لە دەشتى مەحشەرا جیاوازی نامینی لە تىوانى کافرو موسولمانا بۆ چوونە بەھەشت.

(۱) ئەوہشى: نەخۆشى. واتە: ھەموو دەرمائێک لە دەستى خۆتایەوہ بە خۆتە، ھەر وہک نەخۆش خستىشت بە دەستە، کەواتە فریای کەوہو چارى کە...

[۵]

(۲) دیگ: مەنجەل. چەمە: سەرچاوہ. خرۆش: کول. واتە: بلیسەس تەنوورى دەروونی بە جۆش مەنجەل ئاوی سەرچاوہس چاومى ھینایە کول و فرمیسکى بە خور لى رزانەد.

(۳) واتە: خۆتئاو لە چاومەوہ لیشاوی کردوہو لەشى خەمبارمى وەک شەتاو لى کردوہو.

(۴) وەلەلە: ئاوازە. پیتە: ئیسقان. چاک: لەت لەت. واتە: دەنگى شمشالى ئیسقانى

تێک شکارى لە شەم گەیشتوہ تە ئاسمانى حەوتەم و عەرش و کورسى.

پەرېم مەگرەوان ئىنس و جىنن و حوور
 نالە مەكاران جە دەرگای غەفوور^(۱)
 مەلالان يەك يەك پەرئى رزگاريم
 پەرئى سارپىشى زامان كاريم^(۲)
 تۆنە تۆى حىجاب ئىستىغنا مەدهوش
 نە حەجلەى خاوغاى راحەتى خاموش^(۳)
 نەياوان هيمان وه لات فەريادم
 نەزانات وه دەرد دادو بىدادم^(۴)
 ساگوش دەر ساتئى وهى زيرو بەمدا
 بويەر وه بالين ئەهل ماتەمدا^(۵)
 تاليت مەعلووم بۆ سەختى هيجرانت
 بزانىى وه دەرد خەستەى زامانت
 بەلكم رەحم خەير باوهرى وه دل
 ساتئى پەى دەروون تەسكين بۆ حاصل^(۶)

- (۱) مەگرەوان: ئەگرىن. واتە: ئادەمىزادو جنۆكەو حۆرى يەكانى بەهەشت بۆ ئەگرىن و ئەپارپنەو بەم لە قابى خوا.
- (۲) واتە: ھەمويان ئەلالينەو بەلكو رزگار بيم و زامە كارىگەرە كانم سارپىش بين.
- (۳) حىجاب: پەردە. حەجلە: پەردە يەكە دائەدرتتەو بووكى تئى ئەچى. خاوغا: جىگەى خەر. مەعنای ئەم شىعرە بەسراو بە شىعرى دوايى يەو.
- (۴) هيمان: هېشتا. واتە: كەچى تۆلە ناو پەردەى بى باكى داي و ئاگات لەكەس نىە، وه لەسەر جىگەى رابواردن و نووستنى خۆتا خۆت مات كرددو، هېشتا ھاوارو فوغانى منت پى نەگە يشتوو و پىت نەزانيو.
- (۵) زيرو بەم: ئالەتتىكى موسىقا يە. بويەر: رابوورە. بالين: ژوورسەر. مەعنای ئەم شىعرە و دوو شىعرى دوايى پىكەو دەئ.
- (۶) باوهرى: بىنى. واتە: مادەم بە حالى منت نەزانيو، تاوئك گويى بگرە لە سازو

چینه زیاتەر، شای نهو نهامان
بی ئینسافی یه نه جهفای بی سامان^(۱)

[۶]

شی نهو سهفاه سهیر^(۲)

شی نهو سهفاه سهیر دیدهن یاران
لوانهو دووری و نهو وهسل یاران^(۳)
ئید نه نهو دهورهن هر ماماو مهویهرد
هم جار وه راسی چهپگرد شانانهرد^(۴)
وهخت تهماشای سهوزهی شهتاوان
سهیر شکوفهی پای لاره کاوان^(۵)

سه متووری هاوارو نالم، وه بهلای جیگهی خهفتهبارانا تی پهپه، تا بزانی دهردی دووریت
چه ند نارچهتهو تی بگهی نهوهی که به زامی تو بریندار بووه له چ حالیکدایه، به لکو
بهزه بیت یا بیتهوهو کارئ بکهی تاوئ بحه سیتهوه.
(۱) چینه: له مه. واته: شای تازه بی گه یشتوه کان ئینساف نیه له مه زیاتر سزای بدهی.

[۶]

(۲) مهولهوی هم قه سیده بهی له بهغداوه نووسیوه بو کاک ئه حمه دی خه سه ره و چاره ش
«ئه حمه دی پرئسی» که له شاره زوور بووه.
(۳) شی: به سهرچوو. واته: نهو که یف و ئاهه نگی جارانی چاو پی که وتنی یاران
به سهرچوو، وه نهوه نه ما که له یار دوور بکه وینهوهو به ته ما بین پی بگه ینهوه.
(۴) ماما: نه هات. واته: ئیستا زه مانی نهوسا نیه که ناخوشیمان به سهرا نه هات و
تی نه په ری، ئیستا گه ردوون به یه گجاری زاری ناخوشی هه لداوه، وه جار ئکی تر خوشی
نابینه وه.
(۵) شکوفه: گوپکهی دره خت. پا: داوین. لاره کاوان: لیژیایی شاخه به رزه کان. مه عنای
هم شیعه به سهراوه به شیعی پاشه وه یه وه.

مەدارە نەو بەزم شكوۆفان جەم جەم
 ھەنى شكوۆفە دېدەنى وە چەم^(۱)
 مەوج دەجلەى چەم توغیان كەردەوہ
 گىچ ھوون دلّ جوۆش ئاوەردەوہ^(۲)
 ئەو سارای بەغداش ئاوەردەن وە تەنگ
 ئىد كەردەن سارای كەربەلا رەنگ رەنگ
 ئەو جە ئەندازەى كەشتى بەرشى يەن
 ئىد بوۆى ھوون مدوۆ، راي گوزەر نيەن^(۳)
 ئەر نامە نامان قاسىد نەياوان
 بىنابى دىدەم مەگىرە تاوان^(۴)
 راويار ماتەم، گەرد دەروون تەنگەن
 قافلەم تا قام قىامەت لەنگەن^(۵)

(۱) واتە: بەھاران لەكاتى تەماشاكردنى سەوزابى گوۆى شەتاوەكان و سەبرى گوۆىكەى
 درەختى داوۆنى چىكاكانا، لەكاتىكاكە گوۆىكەى درەخت كۆمەل كۆمەل ھەل ئەتۆقین، تۆ بە
 ھۆى خەمبارتەوہ لە بەر دوورى دۆستان، سەبرى ئەو گوۆىكانە مەكە و لەزەت لە دىمەنى
 بەھار وەر مەگرە.

(۲) توغیان، «طغیان»: سەركردن. گىچ: ئاوى تەنورە كەردو. مەعناى ئەم شىعەرە و دوو
 شىعەرى دوایى يىكەوہ دى.

(۳) واتە: شەپۆلى فرمىسكى چاوەكانم وەك ئاوى دەجلە ھەلساوە، وە خوۆنى دلّم
 ھاتووە تەكوۆل، ئەويان دەشتى بەغداى داگرتووە و لەوہ دا نەماوە كەشتى بگەرئ، ئەمىشيان
 سەحرای كەربەلاى سوور كەردو، وە لەبەر بوۆنى خوۆن رىئى ھات و چۆ كەردن پراوہ.

(۴) قاسىد: نامە ھەل گە. مەعناى ئەم شىعەرە لەگەل شىعەرى دوایى دا دى.

(۵) راويار: رىبوار. قام: بەر يابوون. واتە: ئازىز گلەيىم لى مەكە ئەگەر نامەمتان بوۆ
 نەھاتىبى و فروستادە نەگە يشتىتە بەرەوہ، چونكە رىبوارەكان ھەموو دل تەنگ و
 خەفەتبارن، وە كاروانم ھەمىشە شەلە و درەنگ ئەگاتەجى.

[۷]

شیفای نیش و دهرده (۱)

شیفای نیش و نیش نهی زامان سهخت
 «ضیا» ی دیده و دل مهعدوومی بهدبخت (۲)
 دهستهی و نهوشه‌ی پهل دیزت یاوا
 بوش بوئی وهفای لهیل نه دهماخ ساوا (۳)
 گهرده دهرده ریش دهررون بههردهوه
 عهشقه‌که‌ی قه‌دیم تازه که‌رده‌وه (۴)
 سه‌ودای و نهوشه‌ی پهل دیز باخان
 هه‌وای گولالان سه‌ر کاوان زاخان (۵)
 په‌ی که‌سی خاسه‌ن نه‌وه‌ل دهرده‌ش بو
 نیشیدای خیزیای دوود سه‌رده‌ش بو (۶)
 که‌رو مه‌شق عه‌شق وینه‌ی منالان
 گا سه‌یر کاوان، گا بوئی گولالان
 نه‌ک چون من سه‌رعی سادار مه‌رده
 لافاوا دهرده‌ان دل ویران که‌رده (۷)

[۷]

- (۱) مه‌له‌وی ئەم قه‌سیده‌یه‌ی بو شیخی «ضیاء‌الدین» رحمۃ اللہ علیہ نویسه‌ له وه‌رامی نه‌وه‌دا که نه‌و چه‌پکه‌یه‌ک وه‌نه‌وشه‌ی بو ناردبوو.
- (۲) نه‌ی: ئەم. «ضیا»: روشنی، نیشاره‌یشه بو له‌قه‌بی «ضیاء‌الدین».
- (۳) واته: چه‌پکه وه‌نه‌وشه پهل سه‌وزه توخه‌که‌ت گه‌یشت، بو نه‌ خو‌شه‌که‌ی بوئی وه‌فای له‌یلی دا له‌ لووتم. مه‌به‌س له له‌یل شیخی «ضیاء‌الدین» خو‌یه‌تی.
- (۴) واته: تۆزی دهرده‌ی دلّه بيماره‌که‌می لا‌برد.
- (۵) سه‌ودا: ئاره‌زوو. مه‌عنا‌ی ئەم شیعره‌و سی شیعری پاشه‌وه پیکه‌وه دی.
- (۶) خیزیایا: هه‌لسان.
- (۷) سه‌رعی، صرعی: فنی‌دار. سادار: که‌سیکه هه‌ر له خو‌یه‌وه له هۆشی خوئی به‌چی.

كوورەي عەشق دىل ھەر يەند جۆش وەردەن
گولالەم چۈن وېم نەرامۆش كەردەن^(۱)

[۸]

شادى گەرد خەم^(۲)

شادى گەرد خەم چۈن نەدۆ وە باد
خەم چۈن وە ياگەي شادى نەبۆ شاد^(۳)
ئازىز، وە كەرەم مەن تەلەب كەردەن
مەن دەرد دوورى تەوانام بەردەن^(۴)
دىل چۈن وەش نەبۆ، گيان چۈن نەتاوۆ
لەيلى ئىنتىزار بۆ، مەجنون نەياوۆ^(۵)

واتە: ئارەزوو كەردى وە نەوشەي پەل دېزى ناوياخەكان و ھەز كەردىن لە گۈلى
سەر بەرزايى و زەردو ماكان بۆ كەسى باشەكە سەرەتاي دەردەدار بوون و ھەلسانى
دووكەلى ھەناسەي سەردى بى، وە ھەك مەنلان تازە فېرى دىلدارى بىن و تاوۆك بۆ
شاخەكان بىروانى و تاوۆك بۆنى گۈل بكا، نەك وەك مەنى فەن دارى بىن ھۆشى مردووكە
لافاوى دەرد دىلى و ئىران كەردوم.

(۱) واتە: مەن تەنورى عەشقم ئەوئەندە بە تاو، لە تاوا گۈلېشم وەك خۆم لە بىر چوۋەتەو.

[۸]

(۲) مەلەوى ئەم قەسىدە بەي بە بۆنەي ئەوۋە نوسىوۋە كە جار تىكان دۆستىكى نارد بووى
بە دوايا بېچى بۆ لاي.

(۳) نەدۆ: نەدا. واتە: شادى چۈن گەردى خەم نەدا بە با، وە خەم شاد نەبى بە جىگە
ناخۆشەكەي جارانى شادى.

(۴) واتە: مەن كە دەردى دوورى تەواناي لى سەندووم، ئازىز بە لوتى خۆي بانگى كەردوم.

(۵) نەتاوۆ: نەتەتەو. واتە: چاران مەجنون ئەبوايە چاۋەروانى لەيلى بوايە، ئىستەكە
لەيلى چاۋەروان بىن و مەجنون نەگاتە بەرەو، ئەيى دىل بە گجار شاد بىن و گيان لە خۆشى دا
بىتەتەو.

بیئ ئەمری فەرمان ئازیز تا وه کەبی
 های دەر ویش، نهی چی، مهی چی، دهف، مهی، نهی^(۱)
 بهل بال بهیداخ تاقەت ئەو پا بو
 بوئی تهئسیر بهزم بهدرهقهی را بو^(۲)
 دهف ئاسا بهو سۆز نالەو سهداوه
 روو ئەو یاران بوو، پشت ئەو دماوه^(۳)
 دەس گێروو نه سەر سهداى نهی پهی پهی
 تا وه ئینتیهای ئەو سەر سهداى نهی^(۴)
 چون پیالەى ساف دەر وون جه مهی کهیل
 بنمانوو خاس خاس عەکس چیهرهى لهیل^(۵)

- (۱) واتە: تاکەى بیئ فەرمانی ئازیز بکەم و نهچم بۆ لای، دەر ویش دەسم دامینت زووکه
 بده له دهفهکەت، کاکەى شمشالژەن تۆیش شمشالکەت بنی به دەمتهوه، با ساقیش
 دەس بکا به مهی گێران.
- (۲) ئەو پایۆ: راست بیتهوه. بهدرهقه: رهوانه کردن. واتە: بهلکو بالی بهیداخی تاقەتم
 راست بیتهوه و بۆنی کار تیکردنی ئەم ئاههنگه له گه‌لما بکه‌وتته ری.
- (۳) واتە: بهلکو به هۆی سۆزی نالەو دهنگی دهفهوه هیزم بیتهوه به بهراو وهك دهف روو
 بکەمه یاران و پشت بکەمه دوواوه.
- (۴) دەس گێروو: دەس بگرم. واتە: وه له‌سەر ئاوازی نه‌یه‌که چین چین هه‌ل‌په‌رم تالی
 ئەبیتهوه.
- (۵) بنمانوو: بنوینم. واتە: وه عەکسی رووی له‌یلم تیا دەرکه‌وی وهك له پیالەى سافی پر
 له مهی دا دەرته‌که‌وی.

[۹]

شورای عاشوران^(۱)

شورای عاشوران دیسان به زمش به ست
 «موحه پرهم» ناما «مه حرهم» شی نه ده ست^(۲)
 نه و خه ریک نه چۆل شار عده دم دا
 من نه «که ره به لای سارای ماته دم دا»^(۳)
 نه و «یه زید» مهرگ وه نه سیر به رده
 من زاده ی «زیاد» خه م یه قیر که رده^(۴)
 بازا رهن، واده ی مامه له ن، ساقی
 هه ی بگره فانی، وه ی بدهر باقی^(۵)

[۹]

(۱) مه له وی ئه م قه سیده شی له لاواندنه وه ی عه به ر خاتوونی خیتزانییا وتوه که وا دیاره له مانگی موحه پرهم دا مردووه.
 (۲) عاشورا: رۆژی ده هه می مانگی موحه پرهم که یادی کوشتنی حه زره تی حوسه ی نه. موحه پرهم: یه که م مانگی سالی هیجری. واته: وا دیسان قه ره بالغی سه نگ کوتانی رۆژی عاشورا په یدا بووه وه مانگی موحه پرهم هات، وه من مه حره مه که ی خۆم له کیس چوو که خیتزانه.
 (۳) که ره به لا: شار تکه له ناوه پراستی عیراق دا حه زره تی حوسه ی نی تیا شه هید کراوه. واته: عه به ر خاتون له ده شتی چۆلی شاری فه وتاوی و نه بوونی دا داماره، منیش نه وه نده خه فه تبارم ئه لئی له سه حرایه کی خه فه تا که وتووم که نه وه نده ی که ره به لا، له رۆژی کوشتنی حه زره تی حوسه ی ن دا، خه م و خه فه تی تیا به.
 (۴) یه زید: کوری مه عاویه، نه وه ی له شگری کرده سه ر حه زره تی حوسه ی ن و کوشتیان. زاده ی زیاد: نه وه ی له زیاد که وتوه ته وه، مه به س «عبدالله» ی کوری زیاد که فه رمانداری له شکره که ی یه زید بوو. یه قیر: گیر خوار دوو. واته: نه و مهرگ به دیل بر دوو یه تی که وه که یه زید وایه منیش خه م گیری پنی خوار دووم که وه که «عبدالله» ی کوری زیاد.
 (۵) ساقی: مه به س لئی خوا یه. واته: خوا یه نه م جیهانه وه که بازار وایه جیگای مامه له کرده، شتی فه وتاومان لی وهر بگره که ژبانی ئه م دنیا یه یه، وه له به رامه ریا شتی نه پراوه مان به ریی که ژبانی هه می شه یی به هه شته.

رۆ، «حوسهین» ئاسا فەردا که رۆ بۆ
داخۆم سەر جە کو، لاشەم جە کو بۆ^(۱)

.....

[۱۰]

شەریک نالەس^(۲)

شەریک نالەى شەوان بێداریم
مەلھەمە کەى ئیش زامان کاریم
مەحرەم حەرەم کەعبەى مەقسوودم
رەهنومای تەریق یاگەى سجوودم^(۳)
بە مەرگت دایم خدیم زارى یەن
رەفیقم نالەى شەو بێدارى یەن^(۴)
خەریکم نە گێج بەحر موشکولدا
هەر دەردەن مە یۆ مشۆ وه دلدا^(۵)

.....

(۱) واته: هەى رۆ... سەبەبى ئەو رۆژ بوو وه ئاخۆم منیش وهك حەزرتى حوسەین
سەرم بکەوێتە کوێ و لاشەم بکەوێتە کوێ.
مهولهوى لهم قەسیدە بە دا ئیشارەتى بۆ کارەساتە کەى حەزرتى حوسەین کرد که له رۆژى
دهى موخەررەمى سالى ۶۰ هـ هجرىدا، «عبداللەه»ى کوپى زياد، فەرماندهى لەشکرى
بەزید له دەشتى کەربەلا داگە مارۆى داو سەرى پى و سەرە کەى نارد بۆ شام بۆ بەزید.

[۱۰]

(۳) واته: وهك چۆن حەرەمى کەعبە بە تايبەتى نەبى بۆ کەس ناکرێتەوه، ئامانجەکانى
منیش هەر تۆ یەن ئەزانى شارەزایانى، وه تۆ رێگای جێگای سوجدە بردنم پێشان
ئەدهى. مەبەسى له سەردانە وانده بۆ خۆ شەرمىستى.

(۴) حدی: خور.

(۵) مشۆ: ئەچى. واته: له گێزى دەلیای گىرو گرتا گىرم خوار دووهو، هەر تاوێ دەردىكى
تازە دى و ئەچى بە دلما.

[۱۱]

شەنەفتم دووربا^(۱)

شەنەفتم دووربا لە ییل زوکامشەن
دیشوار بالای نەونەمامشەن^(۲)
هەنارە کەى دۆل پەر جە دانەى ئیش
پیشیای کوورەى نار عەشق ویش^(۳)
بە مەودای موژگان سۆراخش کەرۆ
وہ گەرمى نیشان دەماخش دەرۆ^(۴)

[۱۲]

شەنەفتم گیانم^(۵)

شەنەفتم گیانم بالآ توول نەى
ئیرادەت کەردەن چەنى خەستەت بەى^(۶)

[۱۱]

(۱) مەلەوى ئەم چەند شیعەرەى بۆ دۆستىكى نار دووہ كە ھەلامەتى بوو، دەرمانى تیا
پیشان ئەدا بۆ ھەلامەتە كەى.
(۲) دیشوار: گىرو گرفت. واتە: بىستوو مە لەیل، دوور بى لى، ھەلامەتەتى وە بالای
نەونەمامى نارەحەتە.
(۳) پیشیا: پیشاو. مەعناى ئەم شیعەرە و شیعەرى دوایی پىكەوہ دى.
(۴) موژگان: برۆ. سوراخ: كون. دەرۆ: بدا. واتە: دلەى وەك ھەنارم كە پرە لە دەنكى
ئیش و ئازار، لە ناو تەنوورى ئاگرى عەشقى خویا بېشىنى، وە بە تیغى برژانگى خوی
«كونى كلوبژنەكەى ھەلمژى چاك ئەبیتەوہ. بە كورتى ھەنارى بېشىنى و كونى بكاو بۆنى
پنۆہ بكا.»

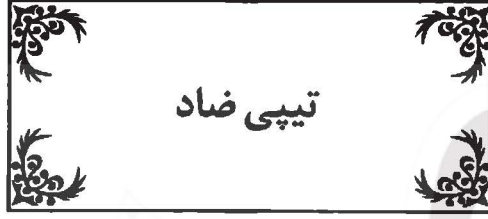
[۱۲]

(۵) مەلەوى ئەم چەند شیعەرەى بە بۆنەى ئەوہوہ نوسىوہ كە دۆستىكى نيازى بوو لە گەلیا
پرۆا بۆ سەفەرىك، ئەمیش ئەوہى زۆر پى خوش بووہ.
(۶) گیانم: گیانەكەم. نەى: قامیش. بەى: بىت. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى
«خەستەت» نووسراوہ «ھاوپى» مەعناى ئەم شیعەرە و شیعەرەكانى پاشەوہ پىكەوہ دى.

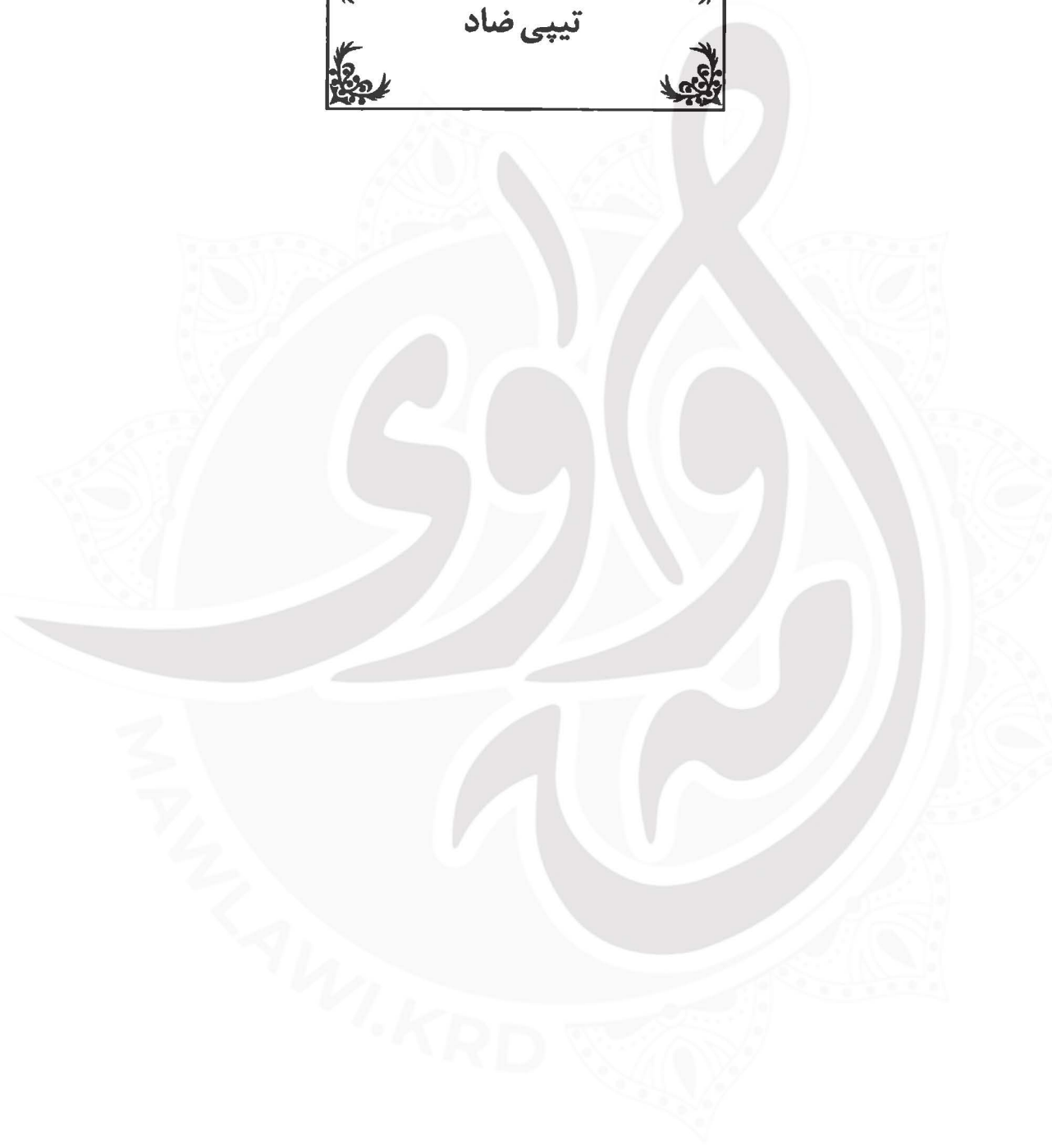
مه گەر پای ته دبیر به دبه ختی ریش بۆ
 گیان هه وای سو جبهت جهسته کهم پیش بۆ
 وه رنه شیتته ویم، دل وهشی دلّه ن
 گیان جه تن به رشی ئاماش موشکولهن^(۱)

(۱) شیتته: شیتۆکه، نه فام. به رشی: ده رچوو. واته: ئازیزه بالآ وهك قامیش به رزه کهم بیستومه و بستووته له گه ل منی ده رده داری خۆتا بییت، به لام مه گەر قاچی ته گیر کردنی به دبه ختی شکابی، تۆ که گیانمت لایه بتهوئ بیی به هاو پیتی له شم، ئه گینا قور به سه رم مه گەر به م جۆره هیوا یانه هه ر دلی خۆم خۆش کهم، چونکه گیان له لهش ده رچوو زه حمه ته جارێکی تر بگه رتته وه بۆ لای.

تیپی ضاد

MAWLAWI.KRD

[۱] (۱)

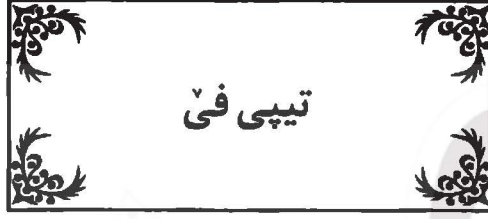
«ضیا» من دل (۲)

«ضیا» ی دل نامت وه لای دل ریشان
 یااو رهنگین کهرد بهزم دهرویشان (۳)
 شنهفتم په ریت راس گیللا چهپ گهرد
 به وهسلل له یلا شادمانت کهرد (۴)
 دل وه نزیکه هه ر یه ند مه سروور بی
 جه سزای مهینهت رای دووری دوور بی (۵)
 په ریت تو راحت، په ریت من زامهت
 وهرده بیم ههردوو تا رۆی قیامهت (۶)
 تو نه توئی باخچهی وهسلل دل بهردا
 من نه پیچ گیتج ده ریای خه تهردا (۷)

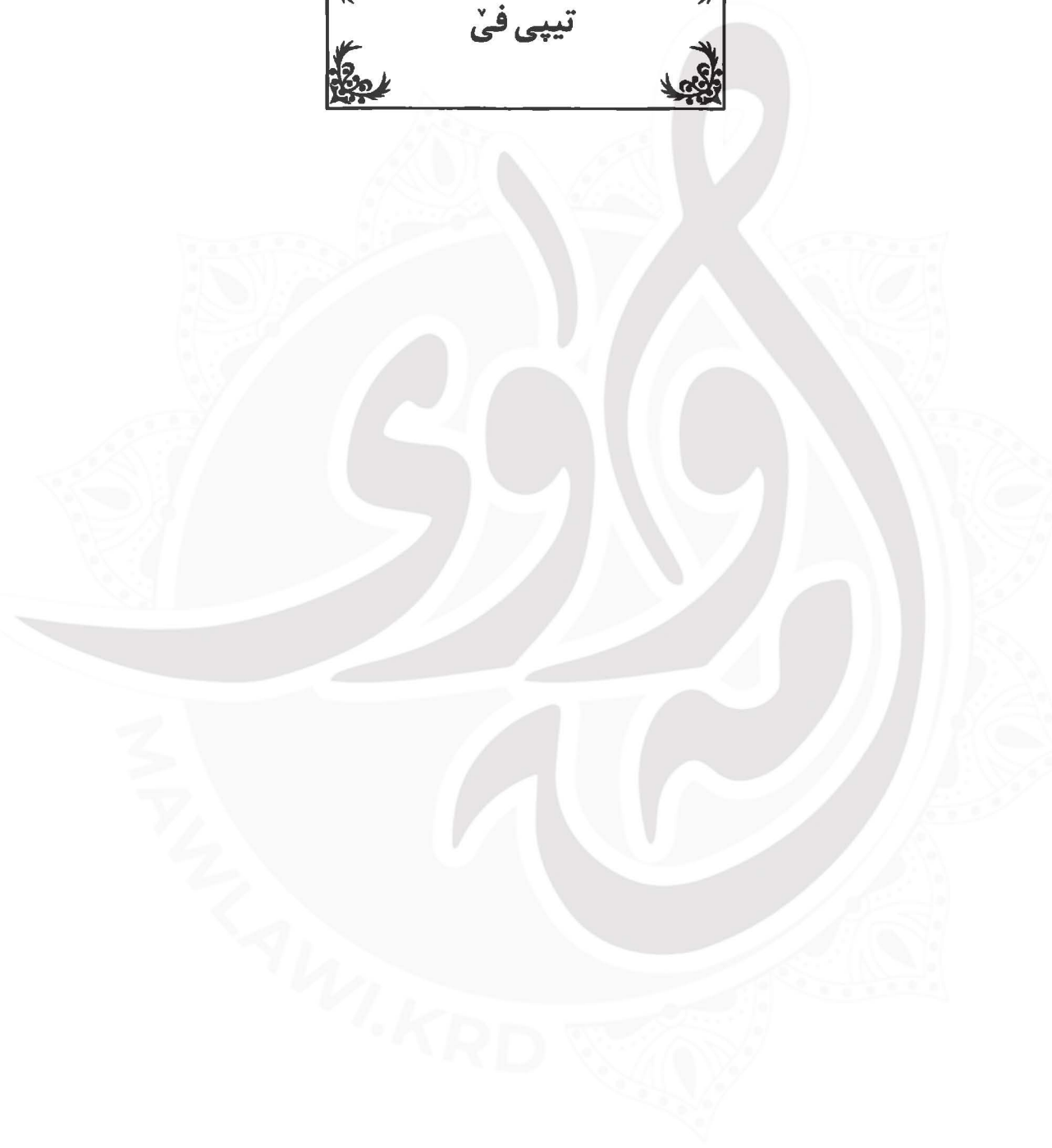
(۱) شیای و تنه که پیتی ضاد له کوردی دا نیه، به لام به بۆن ئه وه وه که ناتوانین وشه ی «ضیا» بگۆرینه سهر شیوه نووسینی کوردی، بهم بۆنه وه، هه ر به «ض» هینا ومانه. (بلا وکهره وه، ناشر).

[۱]

(۲) مه لهوی ئه م قه سیده به ی بۆ شیخ «ضیاء الدین» رحمه الله نووسیوه له وه رامی نامه یه کی ئه وا که مزده ی هاتنه وه ی دۆستیکه تیا بووه.
 (۳) واته: ئه ی رووناکی دلّم، نامه کهت که بۆ منی دل بریندارت نووسیوو گه یشت، وه کۆری ئاههنگی هه زارانی خوش کرد.
 (۴) گیللا: وه رگه را. واته: بیستم گهردوونی چهپ گهرد بۆ تو راست ده رچوو، وه به وهسللی یار دلشادی کردی.
 (۵) واته: دلّم به نزیک کهوتنه وه ی له له یل به گجار شادمان بوو، وه دوور کهوتنه وه له چهشتنی سزا به بۆنه ی رنگای دووری تووه.
 (۶) وهرده بیم: بخۆن. واته: یاخوا تا رۆزی قیامهت تو هه ر رحهت بی و من مهینهت بچیتۆم.
 (۷) واته: تو له باخچه ی وهسللی یارا رابوئیری و من له گیتۆ ته نووره ی ده لیای خه تهردا وه ختم به رمه سهر.

تیپی فی

MAWLAWI.KRD

[۱]

فهلک بن فرسەت

فهلک بئ فرسەت.. فهلک بئ فرسەت
 ئەى چەرخ چەپ گەرد، بئ سەبرو فرسەت^(۱)
 غەددار بەدکار، بئ وادەو بەینەت
 پەر جەورو سەتم بئ مېھرو مۆبەت^(۲)
 فهلک، وە بەختم چ نەردئ شانای
 نامەى حەیاتم وە هیچ نەوانای^(۳)
 مەزرەعەى شادیم دای وە فەنادا
 پووشەکەى جەستەم وە سۆزەى بادا^(۴)
 ئازیزم جە من بېگانە کەردى
 شەرت دۆسیمان جە بەین لابەردى^(۵)
 عەھدو مۆبەتت نە ویرش بەردەن
 نە مەرھەم زام، نە دەواى دەردەن^(۶)

[۱]

- (۱) بئ فرسەت: ماوه نەدەر. لە هەندئ نوسخەدا لە جیاتی «بئ سەبرو فرسەت» هەر «فهلک بئ فرسەت» دووبارە کراوەتەو.
- (۲) وادە: وەعدە، بەلێن. بەینەت: بەین، میانە. مېھر: خۆشەوێستى.
- (۳) نەوانای: نەت خۆیندەو. واتە: ئای فهلک چ نەردیکت هەلدا بۆ بەختى من، لاپەرەى مێژووی ژيانمت بە هیچ نەخۆیندەو وە گوێت نەدایە.
- (۴) واتە: کێلگەى شادى و خۆشەوێستیم فەوتاند، لەشى وەك پووش بارىك بوومت دا بە دەم باو.
- (۵) واتە: ئازیزمت لئى کردم بە بېگانە و مەرچى دۆستایەتیت لە نێوانمانا نەهێشت.
- (۶) واتە: بەلێن و خۆشەوێستیت لە یادى دۆست بردوووەتەو، ئیستا نە مەلەم ئەیتتە سەر زامە کەم وە نە دەرمانى دەردم ئەکا.

فیراقش فەر قم تا وه پهنجهی پام
 رهنگ و ریشه و پۆس جیا که رد ته مام^(۱)
 لافاو ئه سرین نه چه م هۆر ریزا
 وه لگه که ی سهر ته ل حه یاتم ریزا^(۲)
 هه ر ئازام په ی ویش شین و زاریشه ن
 لاله و ناله ی سه خت زام کاریشه ن^(۳)
 تۆ بی وه فاییت جه حه د به رشیه ن
 باکت جه فه ریاد مه زلوومان نیه ن
 یه ند ئازام دای بی ئه پروام که ردی
 وه سه ن جه فاو جه ور بی مه یلی و سه ردی^(۴)
 شوهره ی مه جنوونیم لوان وه عاله م
 کافر مه گره وو په ی شوومی تاله م^(۵)
 ره حمی که ر ئازیز جه ه یجر حالت
 مانوو په ی ته واف ئاسانه ی مالت^(۶)

- (۱) فەرق: تەوقە سەر. واتە: دووری ئەو یارە رەگ و ریشە و پێستی لە شمی لە تەوقی سەرمەوێ تا پەنجە ی پێم هەموو لە یەك کردووێ تەوێ.
- (۲) هۆر ریزا: هەلسا. تەل: لق. ریزا: وەری. واتە: لافاوی فرمیسک لە چاومەوێ هەلسا و گەلای سەر تەلی ژبانمی وەراند.
- (۳) واتە: ئێستا هەر ئەندامێکی لە شم بۆ خۆی شین ئەکا و لە تاو ئێشی زامی سهخت ناله و هاواریه تی.
- (۴) واتە: ئەو ئەندەت ئازار دام گیانت لا نه هیشتەم، ئیتر با بەس بێ سزادان و بێ وه فاییت کردن.
- (۵) شوهره: «شهرت»، ناوبانگ. لوان: روشتووێ. مه گره وو: ئەگری.
- (۶) واتە: ئازیز ره حمی کم بێ بکه با له تاو دووری تۆ نەمرم، بە لکو بمینمه وێ بۆ زیاره ت کردنی به رده رگای ماله که ت.

[۲]

فہسل نہو پایز (۱)

فہسل نہو پایز تازہ کوردن مهیل
 شہمال ہرزان کورد رشتی نہو سوہیل (۲)
 گنج سہر کاوان جہ سہردی بین کہیل
 بو مدان چون بوئی بی و فایلی لہیل (۳)
 نازیز تاقہ شئی ئاخرنہ فہسہن
 رھحمی کھر ئامان ئیستیغنا و ہسہن (۴)
 بہر کہ نار کزہی دھروون پھر داخان
 پھہی تو تھسدیعن سہردی لہیلخان (۵)
 جہ قہ تازہی خیل دیدہ سیاوان
 باقی ہھوارگہی گھرمیان ئاوان (۶)

[۲]

(۱) مهلهوی ئہم قہ سیدہ یہی بو دؤستیکی نوسیوہ کہ پایز داہاتوہو ئو ہھر لہ کورستان ماوہ تہوہ.

(۲) رشتہ: رھنگ کراو. واتہ: پایزی نوئی مہیلی تازہ کردوہ تہوہو ہاتوہ تہوہ، شہمالیش گہلای ئہستیہی سیوہیل زہر د کردووی وھراندوہو ہھرزانی کردوہ لہ بن دارہ کانا. لہ ہھندی نوسخہ دا لہ جیاتی «شہمال» نوسراوہ «رزان» بہ مہعنای داوہرین.

(۳) مدان: ئہدہن. واتہ: چال و شیوی شاخہ کان پھر بوون لہ سہرما، وہ وھک بی و فایلی لہیل چوون بوئی دئی، ئہوانیش بوئی سہرمایان لی دئی.

(۴) شی: چوو. واتہ: نازیز دوا ہھناسہ مہو تاقم نہ ماوہ، کہم بی پھروا بہ لہ گہلم رھحمیکم بی بکہ.

(۵) بہر کہ نار: بیخہرہ لاوہ. واتہ: چش گوئی مہدہ بہ کزہی دھروونی دؤستہ داخ لہ دلہ کان، ئہ گہر لہ بہر خاتری ئہوان ناگہر پیتہوہ، ہیچ نہ بی لہ بہر ئہوہ بگہر پتروہ کہ کورستان ساردہو نارہ حہ تہ بوٹ.

(۶) ئاوان: ئاوہ دانہ. مہعنای ئہم شیعرہ شیعی پاشوہی پیکوہ دئی.

گهرمه سیئر دل مه عدوومی نه بو
 وارگه ش خالی یه ن قیبله م دور جه تو^(۱)
 کوچئی کهر وه خهیر مه نزل وه مه نزل
 تاقه دیم وارگه ی گهر میان دل^(۲)
 نه یاوایی، های ساقی زور ئاورد
 تهفاوت نه بهین وه سف ئازیز کهرد^(۳)
 نمه دو نه چه م تار دلئی تهنگ
 بی وه فایی دوس سه فاو وه فارهنگ^(۴)
 چون ته مام نه ته م غه فله ته نان گوم
 سامه ی، نهک وه جام، های وه خوم وه خوم^(۵)
 تاییه کسهر مایه ی خامیم بسانو
 چون جه مال جه لال جه لام بنمانو^(۶)

- (۱) وارگه: هه وارگه. واته: هه وارگه کانی گهر میان هه موو ئاوه دان بوونه ته وه بهریزی یارانی چاوپره ش، ههر گهر میانی دلئی من چوئل چونکه توی تیا نیت.
- (۲) واته: که واته ئازیز به خیر کوچ بکهو مه نزل به مه نزل بکهو وه ری تا نه گه یته دللم که هه واری گهرمه سیئر خوته.
- (۳) نه یاوایی: تی نه گه یشتن. مهولهوی لیره وه رویی قسه وهر نه چه ریختی و نه لئی: کاکه ی مه ی گپر تی نه گه یشتن زوری بو هاور دووم بویه جیاوازیم خسته نیوانی سروشته کانی یار که باسی بی وه فایی نوم کرد، نه گینا دلدار فهرق نه کا له نیوانی هیچ سروشتیکی یاراو هه مووی بی خوش بی.
- (۴) نمه دو: دیاری نادا. تار: تارک. واته: له بهر نه وه یه که تی نه گه یشتن زوری بو هیانوم، وا وه فاو بی وه فایی یار له چاوی تاریکی دلئی خه فه تبارما وهک یهک نانوتن.
- (۵) خوم: کوویه. مه عنای هم شیعره و شیعره ی دوایی پیکه وه دی.
- (۶) خامی: تی نه گه یشترو. بسانو: لی بسینی. جه مال: سروشتی میهره بانئ. جه لال: سروشتی بی وه فایی. واته: کاکه ی مه ی گپر له بهر نه وه که به ته واوی له ده لیای نه زانین دا

[۳]

فەلەك مشناسوت

فەلەك مشناسوت كارت چەپ گەردەن
 دەست درازەن پەي زامان كەردەن^(۱)
 چیش مېۆ ئەي زام نە دل نە دەری
 مەحروروم ولات قیبلەم نە كەری؟^(۲)
 پەي تۆ دیدەنی شەم دیدارە كەش
 پەي تۆ گۆش دای راز شەكەر وارە كەش^(۳)
 بەلام با وەس بوۆ ئەي تالەي شوومە
 بازەم دل وە شەم وەي بەرو بوومە^(۴)
 پەي فینکی دل هەراسانە كەش
 كافی یەن تەواف رای ئاسانە كەش^(۵)

﴿﴾

خنكاوم، دەسكە بە مەي دەر خوار ددانم، بەلام بە كووپە نەك بە پیک، بەلكو بە یەگجاری
 هۆیه كانی تی گەیشتم لئ بستی، وە سروشتی بی وە فایی لە یلم وەك وە فار میهرەبانی لە لا
 بنوینی.

[۳]

(۱) مشناسوت: ئەت ناسم. درازەن: درێژە.
 (۲) نە دەری: نە دەي. واتە: چي ئەبی ئەم زامە نە كەي لە دلەم، وە بی بە شەم نە كەي لە
 ولانی یار؟
 (۳) شەم: شەمع، مۆم. گۆش دا: گونچكە شل كردن. مەعناي ئەم شیعەرە و شیعری
 پاشەوہی پیکەوہ دئ.
 (۴) بازەم: لیم گەری. واتە: چش با چاو پی كەوتنی شەمعێ رووی یارو، گوئ شل كردن
 بوۆ قسەي وەك شەك شیرینی، بوۆ تۆ بی، بەلام با ئەم چارە رەشی یەي منیش بەس بی، ییلە
 لیرە بمیتمەوہ، چونكە دلەم خوۆشە بەم ولاتە.
 (۵) واتە: زیارەت كردنی ریگای بەرمالیان بەسە بوۆ فینك بوونەوہي دلەم كە بە هۆي
 ئەوہوہ ماندوو بووہ.

ئازىز، كام ھوون بى دىدەم پىي نەپەشت؟
يا كام زوخاۋ بى دەروونم نەچەشت؟^(۱)
يا دل كام مەينەت زامت نەكىشا؟
ۋە كام قىمەى دەرد جەرگم نەئىشا؟^(۲)
ۋەسەن كۆن تاقەت، بېريان سەبوورى
مەتاۋون كەروون گىفتوگۆى دوورى^(۳)
ئاخر ئازىزم تەوانام چۆنەن
تەۋەن نىنان، دل گۆشت ۋە ھوونەن^(۴)
ئاير دان بە ۋە تەور مۆبەت سەراى دل
مەيلەكەت مەندەن بىي مەسكەن خىجلى^(۵)

[۴]

فەريادم ۋە تۆن

فەريادم ۋە تۆن.. فەريادم ۋە تۆن
ھانا ھەى ئازىز فەريادم ۋە تۆن^(۶)

(۱) واتە: گيانەكەم كام خوين بوو چاوم پىي نەپەشت ۋە بە چاوما نەھاتە خوار، ۋە كام زوخاۋ
بوو دەروونم نەى چەشت؟
(۲) واتە: يان دلّم مەينەتى كام زامى دەستى تۆى نەكىشاۋ، كام دەرد بوو جەرگم نەبوو بە
قىمە لە ژىرياۋ پىي يەۋە ئىشى نە کرد؟
(۳) كۆن: كوا. بېريان: پراۋە. مەتاۋون: ناتوانم.
(۴) تەۋەن: بەرد. واتە: ئاخىر ئازىز چۆن بتوانم قسە بىكەم، خۆ من بەرد نىم، دلّم گۆشت ۋە
خوينە، گۆشت ۋە خوينىش ھەر ئەۋەندەى لە توانادا ھەيە.
(۵) خىجلى: داماو. واتە: بە جۆرلىك ئاگرىت ناۋە بە دلّمەۋەكە جىگەى خۆشەۋىستى تۆيە،
كۆل ۋە كۆت دامراندوۋەتەۋە، خۆشەۋىتت لەبەر بىي جىگەى داماوە.

[۴]

(۶) فەرياد: ھاوار.

دهردم گرانهن، نه لوه دام بی شون
 شیفام نیتیزار مهیل بالای تون^(۱)
 ره حمی کهر وه دل خهستی زاره کت
 بدیه وه روخسار بی قه راره کت^(۲)
 زهردم، زایفم، بی خوردو خوابم
 سه رگردان ویل بی سه برو تابم^(۳)
 خورا کم خهفت، ژینم مهینه تن
 وه مهرگت حیات وه لام زه حمه تن
 مهر تو وه ره حمهت بی پایان ویت
 وه لوتف کهرم نومایان ویت^(۴)
 جامی جهو بادهی وه سل دیدارت
 جهو قه هقه هه می شیشهی روخسارت^(۵)
 به وینهی جاران سا پیم دهر وه
 عیسهوی ناسا نیحیام کهر وه^(۶)

- (۱) نه لوه دا: «الوداع»، مالاوایی. مهیل: لاکردنه وه. واته: دهردم گرانه و مالاوایی کردنمی بۆ به جی هیشتنی دنیا له نه ندازه دهر چوره، وه چاک بوونه وه چاوه روانی لاکردن هوه به که له بالای توه. مه به سی نه وه به که نه گهر لایه ک بکه یته وه به لاما چاک نه به وه نامرم.
- (۲) واته: ره حمی بکه به دۆسته نه خۆشه کت که هه همیشه خهفته تباره بۆت، وه پروانه به رووی خۆشه وسته که تا که نارامی لی پراوه بۆت.
- (۳) بی خورد: نه وهی هیچی بی نه خوری. خواب: نووستن. تاب: توانا.
- (۴) نومایان: ناشکرا. مه عنای نه م شیعه به دوو شیعی باشه وهی به سراوه.
- (۵) قه هقه هه: قاقای پیکه نین. مه به سی له قرمه می کوپه وه شرابه له کاتی شراب لی داگردنیا.
- (۶) عیسهوی ناسا: به شیوه کهی حه زره تی عیسا. واته: مه گهر تو به ره حمه تی نه پراوهی

[۵]

فەلەك (۱)

فەلەك، كام تىرىبى نەدات نە دەروون
 جە كام زامانت شكايەت كەروون (۲)
 چون بىي ھەدەن زام دەس تۆ كەردە
 روو كەروون ئەو لای دۆس ويەردە (۳)
 ئازىز، تۆ ھەرچەند بىي مەيلى كەردى
 ۋە بىي من تە شريف ئەو حوزور بەردى (۴)
 من تە نىيى تۆ مدۆ ئازارم
 جە نامايى وىم خە جالەت بارم (۵)

﴿﴾

خۆت ۋە بە لوتفى ئاشكرات ۋەك جارى جاران جاميكم بدەيتى لە شەرابى ۋە سلى بالآت ۋە
 لە قىرمە شوشە شەرابى رووت، ۋە ۋەك ھەزرتى عيسا چون مردووى زىندوو
 ئە كىردە، تۆيش من زىندوو بىكەتە ۋە. لە شىمرى يە كەم ۋە سىيەمى ئەم سى شىعرەدا
 ناكۆكى بەك ھەبە لە تىوانى «مەرتۆ» ۋە «پىم دەرە ۋە» ۋە «ئىحيام كەرە ۋە» دا، رەنگە ھەلەى
 ئەوانە بىي كە نوسخە كۆنە كانيان نووسىۋەتە ۋە. راست كىردنە ۋەى ئەم ناكۆكى يە بە ۋە ئەبىي
 شىمرى ئاخىرى بەم جۆرە بوایە:

بە وئەنى جاران پىم بدەرىۋە عىسەۋى ئاسا ئىحيام كەرە ۋە

[۵]

- (۱) مەۋلەۋى ئەم قەسىدە بەى لە سەر قەبرى دۆستىكى ۋە تۆۋە كە نەمان تۋانى بىزانىن
 كىيە، ۋە مېژوۋى مردنى تىا باس كىردۋە بە پىي ھەرفى ئەبجەد.
- (۲) نەدات: نەتدا. شكايەت: شكات.
- (۳) ويەردە: بەسەرچوو. واتە: لە بەر ئەۋە كە زامى تۆ كىردۋە ئەۋەندە زۆرە لە ژمارە
 نايەت، ۋاباشە روو بىكەم بە لای دۆستىكى كۆچ كىردۋە ۋە.
- (۴) مەعنای ئەم شىعرە لە گەل شىمرى دوايى دا دى.
- (۵) نامايى: نەھاتن. واتە: ئازىز ھەرچەند تۆ بىي مەيلىت كىردۋە بىي من تە شريفت بىرد بۆ

ئای بی وه فا ویم من راحت وهش رهنگ
تو دل تهنگ، بی رهنگ، نهسای سهر دسهنگ^(۱)

ئهی جهستهی خهستهم رهویهش نهفاما
دل وه زیارهت مهزارت ئاما^(۲)

دهروون وه سهۆزش ئایر نماوه
زوان پهی تهئریخ پر جه دوعاوه^(۳)

به ئامین جه شهپر دۆزهخ ئازاد بی
وه سهیر رهحمت ئهبهدی شاد بی^(۴)

﴿﴾

حوزووری خوا، من له بهر ئهو بی مهیلی بهی تو عاجز نیم، له وه دل گرانم که تو ته نیایت،
وه شهرمه زارم چونکه له گهلت نه هاتم.

(۱) واته: ئای بی وه فا خۆم، ئیستا من رهحهتم و رهنگم خوشه، تۆیش دل گرانی و له ژیر
سیبهری بهردی قهیرا رهنگ له رووت پراوه.

(۲) مهزار: زیارهتگا، قهیر. واته: ئهم جهسته برینداری من رهوشتی نهفامی تا له گهلتا
بی بۆ ئهو دنیا، وا دلّم هاته سهر قهیره کهت بۆ زیارهت.

(۳) واته: دهروونم به سۆزیککی ئاگرینه وه و زمانم به دهم دوعا کردنه وه بۆت، ئهم
شيعرهی دواوه یان وت که ژماره ی حهرفه کانی نیوهی یه که می، سالی مردنت نه گرته وه.

(۴) واته: خوا بۆ قه بوول کردنی دوعای ئیمه له شهپر دۆزهخ ئازادت بکا، وه دلّت
خۆش بکا به تهماشا کردنی رهحهتی نه پراوهی خۆی. نیوهی یه که می ئهم شيعره به پیتی

حهرفی ئه بجه د، وه له سهر شیوهی نووسینی کۆنی کوردی «به آمین جه شر دوزخ آزاد
بی» ئه کاته ۱۲۵۸ که ئه بی سالی مردنی ئهو دۆستهی مهولهوی بووی.

تیپی قاف

MAWLAWI.KRD

[۱]

قییلم تۆم نه دل...^(۱)

قییلم تۆم نه دل.. قییلم تۆم نه دل
 تا روئی قیامت هر تۆم ها نه دل^(۲)
 فیدای شیوهت بام جهمین په ره ی گؤل
 دل جه تاسهی تو دایم مدو چل
 ماتم وینهی سهنگ، زهردم چون خهزان
 دایم پیچ مدهو چون ماران گهزان
 گهستهی مار خاسهن ساتی دوو ساتهن
 ئه ر نه مرو زیندهی رووی سهر بساتهن^(۳)
 ئه ما من دهردم چون دهرده داران
 دایم هر وه سون چون گهستهی ماران^(۴)
 جه هیجران تو هر سات مهرگمن
 قهتره قهترهی زووخ نه رووی جه رگمن^(۵)

[۱]

- (۱) ئه م قهسیده یه م ته نها له نوسخه که ی «شیخ جافری سید سادق» دیوه، شیوهی له وه ناچی که هی مهولهوی بی، به لام هر نووسیمه وه چونکه به هی ئه و درابوه قه له م، وه ئه گهر راست بی هی ئه و بی، ئه بی له سهره تای شیعر وتنیا وتیتی.
- (۲) تۆم نه دل: تو له ناو دلمای.
- (۳) واته: ماران گهسته حالی زور باشره له من، چهند ساعه تیک ئازار ئه چیژی، پاشان یا ئه مرئ یا چاک ئه بیته وه وه ک جارانی لی دیتته وه.
- (۴) واته: به لام من هه همیشه وه ک ماران گهسته وام سویم پیا دیتته وه.
- (۵) زووخ: کیم.

كاشكى ھەر رۆ يەك سىيا ماری
ھەردوو پام مەگەست چەند جار نەك جارئ (۱)
سەر منيام وە ساي گلكۆي تازەوہ
چەنى حەسەرەتان بئى ئەندازەوہ (۲)
نەك بەي تەور دیدەم مەردەي زیندە رەنگ
ھەر ساتئ سەد جار سەر مدۆم وە سەنگ (۳)
پەشیوو مەلوول ئیمان ھەردەنان
روئ تاسەد جار پەي تۆ مەردەنان (۴)
فیدای وەفات بام یا وەفات نیەن
یا خود بەدکاران مانىعت بیەن
قییلەم تۆ خوداو گشت پەيغەمەران
ئەگەر مەيلىت ھەن وینەي دلبەران
بکیانە پەریم گاهئ پەيامئ
بنویسە وە لام دۆعاو سەلامئ (۵)

- (۱) كاشكى: خۆزگە. رۆ: رۆژ. مەگەست: بگەستايە.
(۲) سەر منيام: سەرم ئەنا. گلكۆ: كۆمەلە گلى سەر قەبر. واتە: بەداخەوہ لە سيبەري
كۆمەلە گلى قەبرى تازە ھەلكەتراوا دانرامايە.
(۳) واتە: نەك وەك ئیستا كە بەسەر زیندوووم لە راستیدا وەك مردوو وام، وە داخو
خەفەت ھەر سەعاتئ سەد جار سەرم ئەدا بە بەردا.
(۴) ئیمان ھەردەنان: ئیمانم لا نەماوہ داوہتە ھەرد، مەبەسى ئەوہیە لە بەر ناپرەحەتى
ئاگای لە ھیچ نەماوہ. روئ: رۆژئ. مەردەنان: مردووم.
(۵) لەو نوسخەدا كە ئەم قەسیدەمان لئ وەرگرت، لە پاش ئەم شیعەرەوہ دوو شیعەرى تر
ھەبوو كە لە مەعنادا جیاوازی یەكى وایان نەبوو لەم شیعەرەو شیعەرى پيشەوہی. لەبەر ئەوہ
لەوئدا ھەلمان گرت و لیرەدا پيشانى ئەدەین، وە لامان وایە دانەر وىستيتتى یا ئەو دوو

با وهس بنیشوو مات و په شیو حال
 با وهس بکیشوو هه ناسان کال
 پهی چیش بی مه یلیت که ردهن وه پیشه
 گاهئ تو یچ پهی من ناهئ بکیشه
 باقی «والسلام»، قیبله ی میحرابم
 بل یسهش به رزن جه رگ که بابم

[۲]

قوربان! قوربانن^(۱)

قوربان! قوربانن، جه ژنه ن، شادی یه ن
 دهس نه گه رده نه ن، رو ی نازادی یه ن^(۲)
 هه ی دهس بو س دهس بو س وهش نیگارانه ن
 خه یر پا بو س پا بو س خاتر دارانه ن^(۳)
 کو ن کوشتی و باردی ی گو ل جه مینانه ن
 هه ی سه ر، هه ی نه روا ح دل خه مینانه ن^(۴)

شیمه که هه لگرت و نه مانیان له جی دانئ، یا به پیچه وانه وه. نه مهش دوو شیمه که:
 سا نه زه ره ی مه یل دل داری پیته ن
 دیدم چه مه پای ده لیلی رتته ن
 یا ده لاله تی، یا وه په یامئ
 بکیانه په رتم دوعاو سه لامئ

[۲]

- (۱) مهولهوی نه م قه سیده یه ی به بونه ی جه ژنی قوربانن وه وتوه.
 (۲) قوربانن: چه ژنی قوربانن.
 (۳) دهس بو س: دهس ماچ کردن.
 (۴) کوشتی: چه یوانئ بو سه برین ناماده کرابئ. باردئ: بهیتن. واته: واده ی نه وه ته که یاره جوانه کان به رسن کوا چه یوانی قوربانئ؟ بهیتن با سه ری به برین، دل دارانی خه فه تباریش بلین فه رموون نه وه سه رو گیانمان له بهر ده ستانایه.

هه ركهس گيان وه كهف پهی نیگار یوهن
 هه ریهك قوربانی وه فا دار یوهن^(۱)
 سیوای سه و دای سی هه راسانه كهت
 مه حرووم جه كهفته ی پای ئاسانه كهت^(۲)
 نه پهی چه م سورمه ی گهر د پالاتهن
 نه پهی گیان قوربان به ژن پالاتهن^(۳)
 مهرد پهی «ئوسا دهی» بی در یغه كهت
 «بسم الله» ته كبیر دهس به تیغه كهت^(۴)
 پهی قوربان كه رده ی ناله نهی رهنگ بهی
 چیش مبو ئه ر بهی؟ وهی پهی من ئه ر نهی^(۵)
 سا تو یج من وه ره، وه قوربانی كه
 من وه قوربانی رای ره بانی كه^(۶)

(۱) مه عنای ئه م شیعره له گه ل شیعی دی دای دی دا دی.

(۲) سیوا: بیجگه. كهفته: كه وتن. واته: هه ر كهس بگری گیانی خوی ناوه ته سه ر دهستی بۆ جوانیك، وه خوی كرووه به قوربانی بۆ یار ئك، منی نه خو شی گرفتارت نه بی كه بی بهش بووم له كه وتن له بهر قاپی به كه تا.

(۳) واته: نه چاوم، تۆزی كه وشه كاتتی دهس ئه كه وئ ییكا به كه لهی خوی، وه نه بۆ گیانم ئه لوی كه بی به قوربانی به ژن و پالات. مه و له وی لی ره دا ئیشاره ت بۆ ئه وه ئه كا ئوسو و له ن حه یوانی قوربانی پیش سه ر پرینی چاوی ئه ر ئۆن.

(۴) ئوسا دهی: وه ستا دهی دهس بی بكه. واته: مردم بۆ ئه وه بفه رموی به قه ساب خوی ئاماده كاو كیر ده كه ی بگری به دهستی به وه دهس كا به «بسم الله» و «الله اكبر» كردن بۆ سه ر پرینم. ئوسو و وایه له كاتی سه ر پرینی حه یوانی قوربانی دا قه سابه كه ئه لوی «بسم الله و الله اكبر».

(۵) مبو: ئه بی. واته: چی ئه بی ئه گه ر منی ناله وهك قامی شی، رهنگ وهك بهی زهرد، بكه ی به قوربانی؟ هاوار بۆ من ئه گه ر نه یه ی ت.

(۶) وه ره: به رخ. ره بیانی: خوایی. واته: ساتۆش منی به رخ بكه به قوربانی رن گای خوا په رستی.

ئەوسا تۆيچ پەي ویت خەیریت کەردەبۆ
مینیچ کەمتەر زووخ دەردم وەردەبۆ^(۱)
مەعدوومی بەدبەخت ناتەمامەنی
راسەن بی دەولەت خەيال خامەنی^(۲)
قوربانی مشیۆ جە عەیب بەری بۆ
فیدایی پەسەند رای دل بەری بۆ^(۳)
تۆ پا شکستەي بەرد هەردەي دەرد
چەم کۆر مەینەت، تەن زایف، رەنگ زەرد^(۴)
خەيالیت کەردەن جە رووی نادانی
چ لایق وە تۆن روتبەي قوربانی^(۵)

-
- (۱) واتە: ئەگەر ئەو بەکەیت خیرئک ئەکەي بۆ خۆت و کارئک ئەکەي مینیش کەمتر زووخ و کیمی دەرد بچیتۆم.
- (۲) لیرەو مەولەوی دەس ئەکا بە وەرەم دانەوہی خۆي و ئەلی: ھەي بەدبەخت تۆ زۆر ناتەواو و بی کارەي، وە خەيالت خاوە.
- (۳) مشیۆ: ئەبی. واتە: قوربانی ئەبی عەیبی پیۆ نەبی و لە ریی دلداري دا پیش مەرگە بەکی پەسەند کراو بی.
- (۴) تۆ بە بەردی شاخ و ھەردی دەرد قاچە کانت شکاون، وە چاوت لەبەر مەینەت کویر بوو و لەرو لاوازی و رەنگت زەردە، ئیتر چۆن بۆ قوربانی دەس ئەدەیت؟
- (۵) واتە: لە رووی بی عەقلى یەو ئەم خەيالەت کردوو، کەي تۆ لایقی ئەوہی پایەي قوربانیت بدریتۆ.

[۳]

قیبلم كەردەنى (۱)

قیبلم كەردەنى.. قیبلم كەردەنى
جه نامەت بەی تەور ئیزھار كەردەنى (۲)
نویسیایی لیش تو دل سەردەنى
دل ھەر یەکیۆەن تو ویت بەردەنى (۳)
دوو حالەن جه لات زەنجیرت كەردەن
ئەرگەرمی گەرمەن، وەر سەردی سەردەن (۴)
ئیتەر تو جه كەس مەپەرسە خەبەر
بییناییم، نەزەر وە حال ویت كەر (۵)
راستش ھەر ئیدەن ئیزھارم كەردەن
قەسەم بەوكەسە نەزاو نەمەرگەن (۶)
شەرتەم شەرتیۆەن مەجنوون شەرت كەردەن
لەیل من تۆنى تا وەرۆی مەردەن (۷)

[۳]

(۱) مەولەوی ئەم پارچە شیعەرەى لە وەلامى دۆستىكيا نووسىوہ كە نامەى بۆ نووسىبوو، وە گلەبى لى كەردبوو تىايدا كە دلى سارده.
(۲) كەردەنى: كەردووتە. ئیزھار كەردەنى: دەرت بپوہ.
(۳) نویسیایی: نووسرابوو. لیش: لى. بەردەنى: بردووتە.
(۴) وەر: وە ئەگەر. واتە: دلەم دوو حالى ھەبەو ھەردوو حالەكەى بەسراوہ بە خۆتەوہ، ئەگەر تو بە سۆزى بۆ من، ئەوا ئەمىش گەرمە، وە ئەگەر بى مەبلى، ديارە ئەمىش سارده.
(۵) واتە: كە ئەوہت زانى ئیتەر لەكەس مەپەرسە، سەبرى دلى خۆت بكە حالى من ئەزانى وە تى ئەگەى بە وەقام يا وەقام نىہ.
(۶) نەزا: كەسىك لەكەسىك پەيدا نەبووئى. نەمەرگ: ئەوہى ھەرگىز نەمرئى، مەبەس خواپە.
(۷) واتە: شەرتەم ھەر يەك شەرتە، لەو جۆرەبەكە مەجنوون لەگەل لەبلى كرد، تۆش لەبلى منى تا ئەو رۆژەى ئەمرىن.

تۆ خواجه مهنی، من که متەر غولام
پهی تۆ غولامم، باقی «والسلام»^(۱)

.....

[۴]

قوربان، نهر چهندي

قوربان، نهر چهندي نامام وه لاتان
چهم روشن نهوی وه گهرد پاتان^(۲)
ههی رۆ نهواچان نهو غهم پهروه رده
نه لبهت مهیلمان نه دل بهر که رده^(۳)
خهیر وه لّلا تاگیان نه تۆی قهفەس بۆ
که مکه م ئامۆشۆی ئامای نهفەس بۆ^(۴)
حه یاتم وه مهیل بالای یارانن
مه یلم ههر نهو مهیل ههرده جارانهن^(۵)

.....

(۱) خواجه: خاوهنی بهنده. غولام. بهنده.

[۴]

(۲) نامام: نه هاتم. مه عنای ئهم شيعره له گه‌ل شيعری دوايي دا دئ.
(۳) نهواچان: نه لّین. واته: قوربان له بهر نهوه که ماوه یه که نه هاتوم بۆ لاتان و تۆزی
رنگاتان چاومی روشن نه کردوه تهوه، نه فەر موون نه لبه ته نهوه پهروه ردهی دهستی خه مه
مه یلی ئیمه ی له دل دهر کردوه.
(۴) قهفەس: مه بهس له شه یا قهفەزه ی سنگ. مه عنای ئهم شيعره ش له گه‌ل شيعری
دوايي دا دئ.
(۵) ههرده جارن: جارانی پیشوو. واته: نهوه لّلا هه رگیز وا تی نه گه ی که مه یلم که م
بووه تهوه، تاگیانم له قهفەزه ی له شما مابیی و که م که م ماوه ی هه ناسه دانم ببی، ههر به
خۆشه وستی بالای یاران نه ژیم و خۆشه وستییم ههر خۆشه وستییه که ی جارانه.

[۵]

قوولەى بايه قوش (۱)

قوولەى بايه قوش سوب وه هەردە وه
زام كۆنەو نۆم تازە كەردە وه (۲)

[۶]

قسەيىن ئەكەم (۳)

قسەيىن ئەكەم بە رى و جى وى
كە لە يلى نەو، با بە يىجى وى (۴)

[۵]

(۱) وا مەشهورە بايه قوش لە هەر لايه ك بخوئى نيشانەى وئران بوونى ئەو شوئەيه.
مەولە وئش جار ئىكيان گوئى لە خوئندنى بايه قوشىك بوو بە شاخىكە وه، بەو بونە وه ئەم
شيعرەى وتوو.

(۲) مەبەسى ئەو يە بە هۆى خوئندنى بايه قوشە وه رۆزانى رابردوى كەوتە وه ياد كە لە
ئەنجامى خوئندنى بايه قوشە وه رى و شوئى ياران هەمووى تىك چوو، وه بوو بە
هەوارگەى كۆن.

[۶]

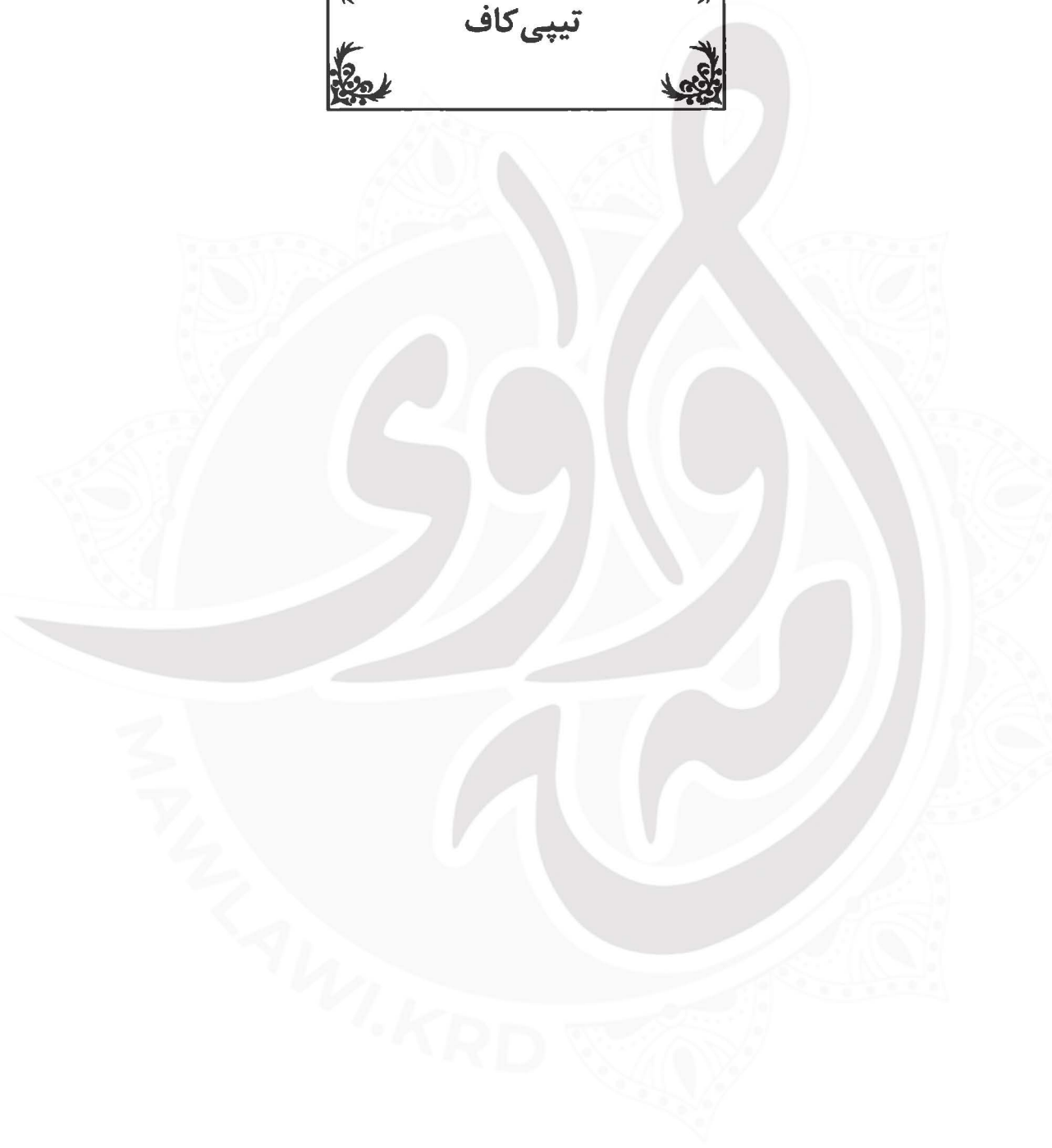
(۳) ئەحمەد پرىسى دوو خوشكى بوو: «لە يلى» و «بە هيجه»، مەولە وئش حەزى لە لە يلى
كردوو بە يهئى، بە لام ئەو شووى كردوو بە يە كيكي تر، ئەنجا مەولە وى ئەيه وى
بە هيجهى خوشكى يئى، وه بۆ خوازىئى ئەم شيعرە ئەنوسى بۆ كاكەى.

(۴) واتە: كە لە يلم دەس نەكەوت ئەم خوشكە كەتم بەرئى. ئەحمەد پرىسىش لە وه راما
بۆى ئەنوسىتە وه:

قسەيىن ئەكەى بى رى و جى بى تۆ كە مەجنوونى چۆن بە يىجى بى؟
واتە: مەجنون ئەبى لە لە يلى بە ولأوه كەسى نەوى ئىتر تۆ چۆن داواى بە هيجه ئەكەى؟

تیپی کاف

MAWLAWI.KRD

[۱]

کۆن ئەو دل (۱)

کۆن ئەو دل دیدەش بەراییی بدۆ
 وه گهرمیاندا بیدیۆ وه بیی تۆ (۲)
 کۆن ئەو چه م بی تۆ بهو رهنگ دلشاد بۆ
 سهیر مه نزلگه ی ئیلاخس یاد بۆ (۳)
 داخ په ی تۆچ ته ور بی ره حمی کریان
 ئیلات په ی ئیلاخ باز ئیزنش دریان (۴)
 هه وای وه رکاوان چه نی تۆ وهش بی
 سه دای شه تاوان چه نی تۆ وهش بی (۵)
 تای چین چنور پای تاف به فراو
 هه ر وه تۆ مه کهفت نه ده وره ی کلاو (۶)
 هه ر گول په ی ده ماخ بۆ عه نبه رین بی
 ده ستش هه ر وه ده س تۆوه شیرین بی (۷)

[۱]

(۱) مهولهوی ئەم قه سیده شی له لاوندنه وه ی «عبدالرحمان» ی کورپی مهحمودی یاروه یسا وتوه.

(۲) بدۆ: بدا. واته: له کوئی یه ئەو دلە ی بهراییی بدا پروانی بۆ گهرمیان که تۆی تیا نه بی.

(۳) واته: له کوئی یه ئەو چاوه ئەونده دلێ خوش بی ته ماشا کردنی کوستانی له یاد بی.

(۴) ئیلات: عه شایر. باز: دیسانه وه. واته: داخی به جهرگم چ بی ره حمی یه کیان له گه ل کردوی، به بی تۆ ئیزنی چوونه کوستانیان داوه ته وه به عه شایره کان.

(۵) وه رکاوان: پیینی شاخه کان. سه دا: هاژه.

(۶) مه کهفت: ئە کهوت: واته: هه ر به تۆ ئە کهوت له داوینی تافگه ی به فراوه کانا چلێ چنور بکه یته وه به ده وری کلاوه که تا بیکه ی به سه رتا.

(۷) واته: هه ر گولێکی بۆن خوش، وه ختی جوان ئە بوو ده سی به ده سی تۆوه بی. ئەش

گونجی «ده سش»، نه بی «ده سه ش» بی، واته: وه ختی جوان ئە بوو چه پکه که ی به ده سی تۆوه بوایه.

ئیسە کئین پەي سەير دَل نہ ئاھەنگ بۆ
 وہ بئى تۆ دیدەم مەر دَل جە سەنگ بۆ^(۱)
 کالای ماتەمیت پەي ئالەم سەندەن
 دەشتان گشت زیندان ھەر بەندان بەندەن^(۲)
 ھەوارگە ماتەم، گوزەرگە بئى رەنگ
 شۆنە کەم پەرخەم، سەيرانگە دَل تەنگ^(۳)
 خویشان پەريشان پەلاس نہ گەردەن
 تو خوا بازەشان چون تۆشا مەردەن^(۴)
 بئى تۆ کاروبار بەرتەرەف مەندەن
 سەرکار پاشا بئى مەسرف مەندەن^(۵)
 بەزم ھام فەردان بئى زەوقەن بئى تۆ
 نەزم ھام دەردان بئى شەوقەن بئى تۆ^(۶)

- (۱) واتە: ئیستا کئین یە ئارەزووی لە تەماشاکردن بئى، ئازیز مەگەر دَل بەرد بئى بە بئى تۆ ئەو ئارەزوو بەکا؟
- (۲) ئالەم: عالەم. ھەربەندان: جیگاکانى بەستەنەوہی و لاخ. بەند: دەرگا داخراو. واتە: بە مردنت جلو بەرگی مەینەتت بۆ عالەم کیریو، وہ دەرو دەشت ھەمو وەك زیندانیان لئى ھاتووہ و کەس ناگەرئى پیاپاناو دەرگای تەوتلەى و لاخە کان داخراو و کەس ناچئى بۆراو.
- (۳) شۆن: شوئین. واتە: ھەوارگە کان ماتەم دایگرتوون و رینگا رەنگى تیا نیە، چونکە ئەوانەى پیا ئەپۆن ھەموو رەش پۆشن، جیگاگەى مئیش پرە لە خەم.
- (۴) پەلاس: جلی ئەستور کە ھەزاران لە بەرى ئەکەن. بازەشان: لئى یان گەرئى. واتە: کەس و کارت ھەمیریان خەفەتیارن و پەلاسیکیان داوہ بە شانیانا، توخوا لئى یان گەرئى با خەفتبار بن چونکە تۆیان مردووی.
- (۵) بەرتەرەف: خراوہ لا. واتە: بە ھۆى نەمانى تۆوہ ئیش و کار ھەمووی پەکی کەوتووہ و سەرکارە کانى مەحموود پاشا بئى مەسرف ماونەتەوہ.
- ئەمە ئیشارەتە بۆ ئەوہ کە «عبدالرحمان» خەزانەدارى پاشا بروہ.
- (۶) بەزم: ئاھەنگ. نەزم: گۆرانى.

پات وه تۆی پهردهی پیواری کیشان
جه کام هامدهمی خاترت ئیشان؟^(۱)

کام سارا؟^(۲)

کام سارا سهدرهنگ نوور پیندا وهشتهن؟
کشتش کشت دهشت هر ههشت بههشتهن^(۳)
فهزای سایه‌ی عهرش دانای جه‌لیلهن
یا باره‌گای پاک «سید خلیل»هن؟^(۴)
ئه‌سرار پهردهی غه‌یب مه‌حرهم په‌یک
سایه‌ی خودایبی، «سلام علیک»^(۵)
کردهم نالایق ئهر وه سلاوه‌ن
روو زهردیم موحتاج وه یه‌ک جواوه‌ن^(۶)

(۱) پیوار: خاک. واته: پیت کیشاوه‌ته ژیر پهردهی خاکه‌وه، نازانم دلت له‌کی ئیشاوه‌ وا
ئه‌مه‌ت کرد؟

[۲]

(۲) مهولهوی ئهم قه‌سیده‌یه‌ی له‌ سه‌ر «سید خلیل» وتوو‌ه که یه‌کیکه له‌ ئیمام‌زاده‌کان وه له
نزیکی قه‌لای شیروانه‌ نیژراوه. به‌ بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه وتوو‌ه‌تی که له‌ گه‌ل جه‌نازه‌ی قادر به‌گی
کورپی که‌یخه‌سه‌رو به‌گی جاف چوه‌ بۆ ئه‌وئ. ئه‌و قادر به‌گه‌ به‌ گوله‌ی وئ‌ل کوزرابوو.
(۳) وه‌شته‌ن: باریوه. کشت: زه‌رعات. مه‌عنا‌ی ئهم شیعه‌ره له‌ گه‌ل شیعی‌ری دوایی دا‌دئ.
(۴) دانا: زانا. جه‌لیل: مه‌به‌سی خوایه. واته: چ دشتیکه‌ ئهم ده‌شته‌که سه‌د جور نووری
پیا باریوه‌و سه‌وزه‌ گیای وه‌ک سه‌وزه‌ گیای ده‌شتی هر هه‌شت به‌هه‌شته‌که وایه، ته‌ختانی
به‌ر عهرشی خوای گه‌وره‌یه، یا باره‌گای پاک‌ی سه‌یید خه‌لیله‌؟
(۵) په‌یک: فروستاده. مهولهوی لیره‌وه رووی قسه‌ی ئه‌کاته سه‌یید خه‌لیل و پیتی ئه‌لئ:
سه‌لامی خوات لئ بی ئه‌ی فروستاده‌ی مه‌حرهم به‌ نه‌ینیه‌کانی ئه‌ودیری پهرده‌ی عالمی
غه‌یب، وه ئه‌ی سیپه‌ری خوا به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه.
(۶) واته: هه‌رچه‌ند به‌کرده‌وم شایانی ئه‌وه نیم رووم بی سه‌لامت لئ بکه‌م، به‌لام
خه‌جالت‌باری و روو زهردیم پیوستی به‌ وه‌رام‌دانه‌وه‌یه‌که له‌ تۆوه.

ھەر يەك شەفيعيش پەي ويش ئاۋەردەن
 من خەجالەتى ويم شەفيع كەردەن^(۱)
 يەككى جە دۇسان بەو زام نۆۋە
 سەر نىان ۋە خاك ئاسانەي تۆۋە^(۲)
 مېھمان غەريو كەرەم سەراي تۆن
 موحتاج ۋە رىزەي سفەري رجاى تۆن^(۳)
 دريغى مەكەر، ئامان سەد ئامان
 مەفەرما مېھمان بىي تۆشە ئامان^(۴)
 يا خەليل، دەخيل كىي عادت كەردەن
 تۆشە ۋە دەرگاى كەريمان بەردەن؟^(۵)

.....●.....

[۳]

كزەي چزەي

كزەي چزەي زام گرپەي گرپەي دل
 داخ دوورى دۆس دوور كەفتە مەنزل^(۶)
 شەرارەي ئاھير دلەي پەر دەردم
 تەپو دووي دووكەل ھەناسەي سەردم^(۷)

(۱) شەفيع: تىكاكار.

(۲) واتە: يەككى لە دۇستە كانمان بە زامى تازەۋە لە سەر خاكي بەر دەرگاى تۆ سەري دانارە.

(۳) غەريو: غەريب. رىزە: وردەنان. واتە: ميوانىكى غەريبە لە ديوە خانى بە دەسو دەھەندەي تۆدا، ۋە موحتاجى وردەنانى سەر سفەري تىكا كەردنى تۆيە بۆي.

(۴) مەفەرما: مەفەرمو. ئامان: ھاتوۋە. (۵) تۆشە: تۆشوو. بەردەن: بىردن.

[۳]

(۶) دوور كەفتە مەنزل: مال دوور كەوتوۋە.

(۷) ئاھير: ئاگر. تەپو دوو: بەرز بوونەۋە. مەبەسى ھاۋار كەردنە لە دەستى ئەمانە.

جە شەراوەی نار دلە ی پەر جە خەم
 سۆچیا تەمام ھەر ھەفت پەردە ی چەم^(۱)
 بۆ ی کزە ی کەباب سۆز سینە ی ریش
 قەرچە ی بریشتە ی جەرگ جەفاکیش^(۲)
 جۆش سەماوەر دیگ دلە ی تەنگ
 لوولە ی فوارە ی فرمیسک سەد رەنگ^(۳)
 واژاوش چون تاف ریشە ی ھەستیم بەرد
 ریشە ی کۆتەرە ی جەرگم بەراوەرد^(۴)
 دل جە دەرووندا کەردەن وە بوریان
 وە مەرگت قەسەم تاسە ی تۆم کریان^(۵)

.....

[۴]

کام حالەت

کام حالەت باروون وە سەر خامەدا
 تەن چون تاي "نە ی" ەن نە تۆ ی جامەدا^(۶)

(۱) سۆچیا: سووتا. ھەفت پەردە ی چەم: ھەوت پەردە ی چاوە، زانایانی پزیشکی کۆن
 ئەلین چاوە ھەوت پەردە ی ھەبە.

(۲) بریشتە: برژاوە. واتە: قەرچە ی جەرگی جەفاکیشی برژاوە.

(۳) دیگ: مەنجەل. واتە: ھاتنە کۆلی مەنجەلی دلە ی تەنگم وە ک سەماوەر...

(۴) واژاوە: ئاوی سەرکردووی گۆی ھەوز. ھەستی: بوون. بەراوەرد: دەری ھینا.

(۵) بوریان: بوریانی، قاوومە. تاسە: بیرو ئیشتیاق. کریان: کراوە.

[۴]

(۶) باروون: بێنم. نە ی: دەزوو. واتە: باسی کام حاللی ناخۆشم بێنم بەسەر نووکی قەلەمداو
 بێنوسم؟ لەشم لە ناو جەلەکانما وە ک تالە دەزووی لەرواواز بوو.

پىچيان بى جان رەمەق رەمىدەم
سەرگەردان نە گىچ بەحرەين دىدەم^(۱)

ئەر رەقىب چون خەس نەيۆ وە دىدەم
پىم وەشەن گىچاۋ گىچ دەرياي خەم^(۲)

.....

[۵]

كۆرپە ئەگرىجان

كۆرپە ئەگرىجان تووك تاوس تار
سەوزە كىلان چون رشتەي زەنار^(۳)

پەخش بىەن وە بان قورس قەمەردا
گا وە رووى مىحراۋ، گا وە حەجەردا^(۴)

(۱) پىچيان: پىچراۋە. جان: گيان: رەمەق: دواھەناسە. رەمىدە: ھەلاتو. واتە: لەشم وەك تالى دەزوو پىچراۋەتەو و نىرە گياتىكم بوو ئەوئىش ھەلات، وا ئىستا لە گىزى دەلياي فرمىسكى چاۋە كانما سەرگەردان بووم.
(۲) خەس: پىل و پووش. واتە: لەگەل ئەو شا ئەگەر بەدكار وەك پىل و پووشى سەر دەليا، نەكەوتتە بەر چاوم، پىم خۆشە ھەر لە گىزاۋى دەلياي خەما سوور بخۆم.

[۵]

(۳) تار: رەنگ. رشتە: ھۆنراۋە. زەنار: پىشنىتىكى تايبەتە بۇ مەسىحى يەكان بەستويانە بە پىشت. مەعنای ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى پاشەو ەو.

(۴) قەمەر: مانگ، مەبەس رووى يارە. مىحراۋ: مىحراب، مەبەس برۆى يارە. حەجەر: «حجرالاسود»، بەردىكە لە دىۋارى كەعبەدا ئەنجامى ماچ كىردنى زۆردا رەش بوو تەو، مەبەس لىي خالى رەشى رووى يارە. واتە: مووى ئەگرىجە تازە رواۋەكانى يار كە وەك پەرى تاوس بە ھەزار رەنگ ئەدرەوشىتەو و لەكلافەي لوول دراۋى سەوزو زەنارى ھۆنراۋە ئەچى، بە سەر تۆپى رووى خرو جوانيا بلاۋ بوو تەو، وە تاۋىك بە سەر برۆيا ئەكەوئى و تاۋىكى تر بەسەر خالى رەشى روويا.

هەر لادی سهد جار دلهی پر جه دهرد
به زهنارهوه ته و افش مه کهرد^(١)

(١) واته: دلهی دهرده دارم هەر تاوی سهد جار ته چوو بو ته وافی نه و نه گریجانه
هه رچه ند وهك زهناری ملی ناگر په رست وابوو.

تیپی گاف

MAWLAWI.KRD

[۱]

گهر دئالوودن (۱)

گهر دئالوودن ده ور مهزار له یلی
 ئاوپاشی و مالاش لازمهن خه یلی (۲)
 خادمی توربهت نازک نه ندامان
 پهی دیده و موژگان مه عدوومی ئامان (۳)
 ئاوپاشی، رهویسهی دیدهی نم دیدهم
 مالاش، وهزیفهی موژهی نمیدم (۴)
 گهردی نی وه رووی یانهی نو شه دا
 یا خهوشی وه ههوش عه نهر بو شه دا (۵)
 پاس نازکی له یل یا گهی ویشهن
 جای موشاهدهی قهیس دل ریشهن (۶)

[۱]

- (۱) مهولهوی ئهم قهسیدهشی له لاواندنهوهی عه نهر خاتوونی خیزانیدا وتوه.
- (۲) گهر دئالووده: تۆزای. مهزار: زیاره تگا، گۆر. ئاوپاشی: ئاورشین. واته: ده ورو پشتی قهبری له یل تۆزاییه، زۆر پئوسته ئاورشین بکری و گسک بدری.
- (۳) توربهت: خاك، قهبر. موژگان: برژانگه كان. مه عنای ئهم شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.
- (۴) نمیده: چه ماوه. واته: خزمهت کردنی قهبری یاران جوان چاك، بۆ چاوو بروی مه عدوومی هاتروه، چاوی فرمیسکاویم ئاورشیننی بكاو برژانگی چه ماوه م گسکی بداو بیمالی.
- (۵) نی: نه یهت. خهوش: پل و پروش. واته: بۆ ئه وهی تۆز نه نیشیته سهر مالی تازهی، وه ههوشی بۆن خووشی خهوش و خالی تیا کۆ نه بیته وه.
- (۶) واته: باسی ناسکی و نازاری له یل شتیکه له جی خویابه تی، چونکه جیگای چاو پی کوهتی مه جنوونی دل برینداره. ئهش گونجی «نازکی» نه بی «نازگهی» بی، واته: پاسی جیگهی نازه که ی له یل... تاد.

بەلّ بالای ئالاش وه سەد خەم و چەم
 باز وینوون بئێ خەم وهی چەم یا ئەو چەم^(۱)
 مەعدووم تاو یاو دووری زۆر ئاوەرد
 تاویاو بینای قسە ی پەشیو کەرد^(۲)
 ماخۆلیای یاو ئینە خەدیشەن
 وەرنا ئە ی خە یالّ پەریشان چیشەن^(۳)
 فەسلّ وەسلّ بەزم خاسە ی نەدیمان
 خاوی بئێ و بەرد، دیمان نە دیمان^(۴)
 بەتالەن هەوای دۆس کۆچ کەردە
 مەحالەن ئامای عومر و بەردە^(۵)
 بنیش نە گێجاو دەریای بئێ پە ی دا
 نە گۆشە ی حوجرە ی سەفینە ی مە ی دا^(۶)

(۱) ئالّا: جوان و رازاوە. خەم و چەم: لار بوونە و وە چەمینه وە. واتە: بەلکو دیسانە وە یا
 بەچاوی وە یا بە چاوی دلّ، بە سەد سەر دانە واندن و چەمینه وە وە بالای رازاوە ی جوانی
 یار بینم.
 (۲) یاو: تایی تێ و لەرز. تاویاوە: توایە وە. واتە: مەعدوومی تاوی تێ زۆری بۆ هینا و
 توایە وە و دەسی کرد بە قسە ی بئێ رێ و جئ.
 (۳) ماخولیا: نەخۆشی بە کە هەر کەس تووشی ببێ له هیچ شوێنێ ئوقرە ناگرێ، مەبەس
 سەر لئێ شیوانە. خدی: خوو. واتە: سەر لئێ شیوانی نەخۆشی تا ئەمە خووبە تی قسە بە
 پیاو ئە بزکینێ، ئە گینا لەم قسە بئێ جئ یانەم چیه؟
 (۴) فەسل: سەردەم. نەدیمان: هاوڕێ یانی رابوردن. خاو: خەو. واتە: رۆژانی گە یشتن
 بە کۆری ئاهەنگی برادەران خەوی بوو بە سەر چوو، دیمان و نەمان دی.
 (۵) هەوا: ئارەزوو. ئاما: گەڕانە وە. واتە: خە یالئیکی پووچە ئینسان ئارەزووی دۆستی
 کۆچ کردوو بکا، وە مەحالە تازە عومری بە سەرچوو بگەرێتە وە.
 (۶) بنیش: دانیشه. مەعنا ی ئەم شیعرە و دوو شیعرە ی دوا یی پێکە وە دی.

رووت رووت ئه و جیلوهی ستاره که راس
 با خودا وه «اخلاص»، ناخودا مهناس^(۱)
 تا باد مراد نه پیواره وه
 که ی بدۆت ئاخر ئه و که ناره وه^(۲)

[۲]

گۆشه ئاتهش خان^(۳)

گۆشه ی ئاتهش خان دلّه ی پر جه ئیش
 پزیسکه ی داخان ئایر وه ردا تیش^(۴)
 دوود ماردومان دوود نه فهرقم به رد
 هه وای که له پره مان خو پامالم که رد^(۵)

(۱) رووت «ی یه که م» رووی خوۆت. رووت «ی دووهم» به ته نه ا. ستاره: ئه ستیره. ناخودا: که شتی یه وان.

(۲) پیوار: وشکانی. بدۆت: بت دا. واته: تازه ئیر له سووچیکی ژووری که شتی سه رخۆشی دا دانیشه له ناو گیزاوی ده لیای بی بنی قه زاو قه ده ری خوادا، وه رووت ته نه ا بکه ره تیشکی ئه ستیره ی ئاسمان که بریتی به له شوکرانه بژیری خوا بو ئه وه ی ری ده ر که ی، وه له گه لّ خوا ی خوۆتا دلّ پاک به و که شتی یه وان مه ناسه، تا بزاین که ی بای به هیوا گه یشتن له وشکانه وه هه لّ ئه کاو که شتی یه که ت ئه خاته گه رو ئه تدا ته قه راخ ئاوو رزگارت ئه کا له و ده ردو به لایه.

[۳]

(۳) مهولهوی ئه م غه زه له ی له وه رامی دۆستیکیا نووسیوه که ده عه وتی مهولهوی کردبوو له گه لّی پروا بو راو.

(۴) ئاتهش خان: ئاگردان. داخ: شاخ. مه عنای ئه م شیعه وه شیعی دواپی ییکه وه دئ. (۵) دوو: دووکه لّ. فهرق: که لله سه ر. واته: پزیسکی شاخه کان ئاگری به ردا به سووچی ئاگردانی دلّم، وه دووکه لّی تفه نگه ماردومه کان دووکه لّی له که لله ی سه رم ده رکردو کردی به تۆز، وه ئاره زووی ره وگه که لّ کان به یه گچاری ته فرو توونای کردم.

پېچ مدهو چەنى زامان كارى
نە پاي ئامام ھەن نە رستگارى (۱)
فەلەك كەى بەرشوون بى خەم نە دەستت
چېشم كەرد، كەى بېم وە باوہ كوشتت (۲)
ئەر چون غەمزەى دۆس پەر جە ئېش و دەرد
چون فرسەت بازان پېش دەستى يەش كەرد (۳)
سارپېش مېبۆ زام دوورى تۆ كەردە
مە كەرمى سەيران چەن وەخت و يەردە (۴)
وەر فرسەت نەدا فەلەك و يئەى وېش
تۆ سلامەت بى ئەر مەن نەبوو چېش (۵)

- (۱) واتە: بە دەم زامى كارىگەر ۋە تەل ئەخۆم، ۋە نە پېتى ھاتنم ھەيە بېم بۆ لاتان، ۋە نە بە مردن رزگار ئەبم لە مەينەت.
- (۲) بەرشوون: دەرچم. واتە: فەلەك كەى بى خەم لە دەستت دەرچم، مەن چىم كرد وا ئەو ۋەندە لە گەلم خراب بووى ئەلئى باوكتم كوشتوۋە.
- (۳) مەعنای ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى پاشەۋە.
- (۴) مەكەرمى: ئەكەين. واتە: ئەگەر ھاتوو فەلەككى ستمكار، بە چەشنى غەمزەى دۆستى پەر لە ئېش و دەرد كە جار جار بەزەى بە دلدارا دېتەۋە، جارئ لە جاران ۋەك ھەل باز دەس پېشخەرى يەكى كردو پېش ئەۋەى مەن رزگار بېم ئەۋ رزگارى كردم، ئەۋ كاتە زامى دوورى تۆ سارپېش ئەبىۋ لە جياتى ئەۋ ھەموۋ ماۋە بە سەرچوۋە سەيران ئەكەين ۋە رائە بوئىرىن.
- (۵) واتە: ۋە ئەگەر بە عادەكەى خۆى مۆلەتى نەدام، گوئ مەدەرى خۆت سلامەت بى پرۆ بۆ راوى خۆت قەيدى چىە با مەنت لە گەل نەبم.

[۳]

گوم بی^(۱)

گوم بی چون خورشید نه و نه پرتهدا
 گوم بی نه هل عیلم نه شو لهی نه ودا^(۲)
 نار مه کهرد وه سهر دل سازانه دا
 نادر بی جه ناو هام رازانه دا^(۳)
 بنویس وه هووناو دل نه په پرهی جهرگ:
 «نادر شیخ علی» پهی ته ثریخ مهرگ^(۴)

[۴]

گیج ئالانی

گیج ئالانی هابه دوشه وه
 وه قولاب چه نگ ئاهیر نوشه وه^(۵)

[۳]

(۱) مهولهوی نه چوند شیعره ی له لاواندنه وه و میژووی وه فاتمی شیخ علی ته وئله بی دا
 و توه که خه لیفه ی شیخ عوسمان «سراج الدین»^{رحمه الله} بووه.
 (۲) واته: شیخ علی وهك خور گوم بوو له تیشکی خویا، وه نه هلی عیلمیش، که وهك
 نه ستیره وان له تاریکی گومرایی دا، له شقی رژی نه و اگوم بوون.
 (۳) نار: ناگر. نادر: نایاب. واته: ناگری بهردایه دلی نه و پیاوانه ی خوا که دلی خه لك رتک
 نه خه ن، وه له ناو هاوریان دا هاوتای نه بوو.
 (۴) واته: له میژووی مردنیا به خوئناوی دل له په پرهی جهرگم بنوسه «نادر شیخ علی»
 که به پیتی نه بجه د نه کاته ۱۲۷۵.

[۴]

(۵) گیج ئالانی: ماری له خو ئالوی سپر. دوش: کۆل، سهرشان. چه نگ: لار. واته: یار
 قژیکی وهك ماری له خو ئالوی سپری پیوهیه به سهر شانیا بلاوی کردوه ته وه، به
 داوینکی لوولی واوه ناگر بهر نه داته دلی دوست وهك قولایی چه ماوه له ناگرا سووره وه کراو.

دوو ئەبرۆى سىيى مژان چىرىدە
نە راي بەندە گىش قەترانى دىدە (۱)

.....

[۵]

گەرمى كورەى (۲)

گەرمى كورەى مەيل قەيس چۆل گەردەن
تەئسىر نە تۆى دل لەيلى ئاوەردەن (۳)
بەل نە تاو رەقىب وە دەرد مەشهوورەن
وەرنە دەردو لەيل ھەى نە يەك دوورەن (۴)

.....

(۱) چىرىدە: چىرو پىر. قەترانى: رەش. واتە: دوو برۆى رەشى ئەو يارە برژانگ پىرە لە رەشى داگە يشتو نەتە رادە يەك چاوە قەترانى يە كانى بوون بە خزمە تكاربان.

[۵]

(۲) جارتىكان لەيلى خوشكى ئەحمەد پىرسى نەخۆش ئەبى، كاكىشى بەو بۆنەوہ ئەم دوو شىعرە ئەلئى:

لەيلى شىفای زام مەجنون بەختانەن شىرىنش دەواى فەرھاد رەختانەن
حەيف نىن فەلەك چەواشەى چەپگەرد شىفا وە ئازار، دەوايى وە دەرد؟
واتە: لەيلى شىفایە بۆ زامى ئەوانەى بەختيان وەك بەختى مەجنون وایەو عاشقى بوون،
وہ شىرىنى يەكەى دەرمانە بۆ ئەوانەى چەرخيان وەك فەرھاد بۆ رى كەوتووە. جا توخوا
ھەى گەردوونى سەرلارى چەپگەرد حەيف نى شىفا تووشى ئازارو دەرمان تووشى دەرد
بەكەى؟

مەولەوېش بۆ وەرەمى دانەوہى شىعرە كان ئەحمەد ئەم دوو شىعرە ئەلئى:

(۳) واتە: گەرمى كورەى مەجنونى چۆل گەردە، كارى كىر دووتە سەر دلئى لەيلى و نەخۆشى خىستووە، ئەگىنا لە خۇيا نەخۆشى نىە.

(۴) واتە: بەلكو لە تاو بەدكار وا ناوبانگى نەخۆش كەوتتى دەرچووە، ئەگىنا دەردو لەيل لە يەك دوورن.

[۶]

گۆشەى سىيامال (۱)

گۆشەى سىيامال ھۆرداۋ دىاۋە
چون مانگ نە گۆشەى ھەور سىاۋە (۲)

بە خودا قەسەم پاسەم ئومىدەن
«حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِى الْخِيَامِ» ئىدەن (۳)

.....

[۷]

گەر زەرپەى

گەر زەرپەى شەور ھەيە پىتەۋە
كە وتیان خودا ئەبەرپتەۋە (۴)

.....

[۶]

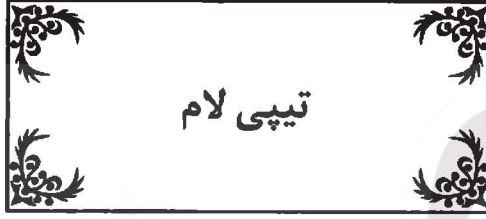
(۱) مهولهوی جار ئىكياں ئەرۋا بۆ دىدەنى مەحمود پاشاى جاف، كە ئەگاتە بەرەۋە خانمىكى جوان لای دەۋارە كە بەرز ئەكاتەۋە سەبىر ئىكى مهولهوی و ھاورپى كانى ئەكا، مهولهۋىش كە ئەمە ئەبىنى ئەم دوو شىعرە ئەلئى:

(۲) سىيامال: رەشمال، دەۋار. ھۆردا: ھەلدايەۋە. دىاۋە: روانى. مەعنای ئەم شىعرە و شىعرى دوايى پىكەۋە دى.

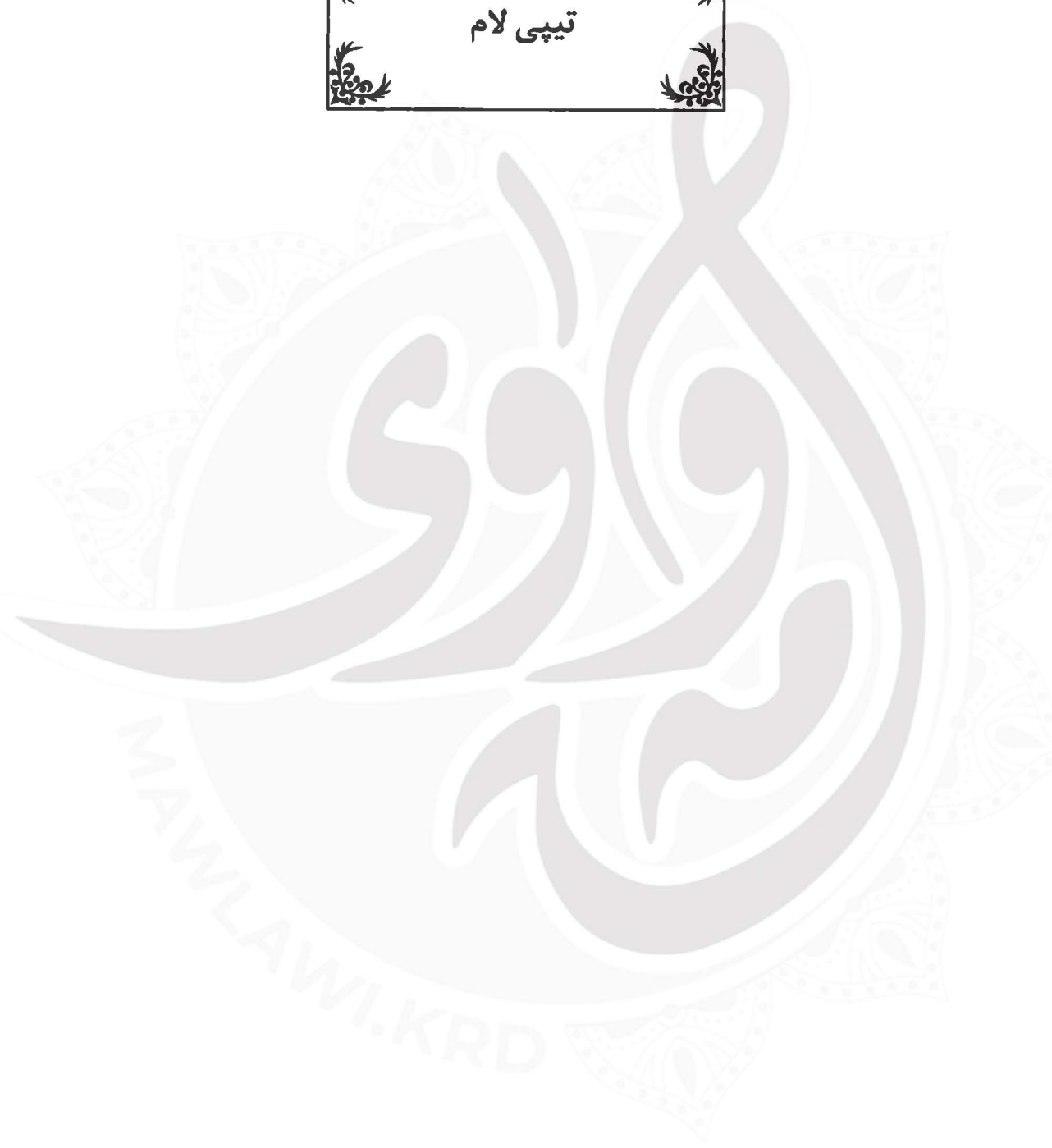
(۳) پاسەم: ۋەھام. واتە: گۆشەى دەۋارە كەى ھەلدايەۋە ۋەك مانگ لە سوۋچى پەلە ھەورى رەشەۋە دەر كە ۋى، روانى، قەسەم بە خوا ھىوام ۋايە خوا ئەمەى مەبەس بوۋىپ كە لە قورئانا تەعرىفى حۆرى بە كانى بەھەشتى كىر دۋەۋە فەرموۋىتەتى «حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِى الْخِيَامِ». يەعنى: بەھەشتى بە كان چەند حۆرى بە كيان ھەيە ھەمىشە لە ناو خىۋەتان و ھەرگىز لىي دەرنانچن.

[۷]

(۴) واتە: ئەگەر تۆسقالئى ھەست و تىن گەبىشتنت پىتەۋە بى، لە كارى خودا قسە ناكەى چونكە وتیان خوا ئىتەر ھىچى تيا نامىنى ۋ ئەبى ئادەمىزاد پىي رەزامەند بى.

تیپی لام

MAWLAWI.KRD

[۱]

لوااں بینایی (۱)

لواى بینایی دیدی دهرویشان
 ئاسان کهرد جه لام موسیبهت کیشان (۲)
 خهم، خهفت، مهینهت، ههناسان سهرد
 ههر کام مهیۆ، بۆ، سهفایش ئاوهرد (۳)
 ئهر کهفتهو مهحشر دین جه مالت
 وهر نهمه دۆ دل دامنهى خه یالت (۴)
 ناپهیدای تهوهن دوور بی سهفه رهن
 سهفه ر بی لهشکر، لهشکر بی سهره ن (۵)
 مهیدان نه دیدی سوپایی تاره ن
 شو لهی تاس کلّاو تۆ نه پیواره ن (۶)

[۱]

(۱) مهولهوی ئهم قه سیده یه له لاواندنه وهی قادر به گی که یخه سره و به گی جافا وتوه که به گولله ی وئل کوژراوه.
 (۲) لوا: رویشان. واته: رویشان و مردنی قادر به گ که بینایی دیدی ههژاران بو، ههموو دهردو مهینه تیکی لا ئاسان کردم، چونکه له ههمویان سهخت تر بو.
 (۳) مهیۆ: دیت. بۆ: بیئت. واته: ئیتر له مهو پاش خهم و خهفت و مهینهت و ههناسه سارد هه کامیکیان دیت بیئت ترسم لئی نه.
 (۴) کهفتهو: کهوتهوه. دین: دیتن وهر نهمه دۆ: بهرنا دا. واته: ههر چه ند چاو پیکه وتنی جوانیت کهوتهوه ئه و دنیا، به لام دلّم داوتنه ی بیر لئ کردنه وت بهرنا دا.
 (۵) ناپهیدا: دیار نه بوو. تهوه ن: بهرد. واته: ئه و که سه ی که دیار نه و کهوتوه ته ژئر بهردی ئه لحد، به بی ئه وه چووبی بۆ سهفه ر دوور کهوتوه ته وه لیمان، وه بی لهشکر سهفه ری کردوه و لهشکره که ی بی سهفه ر ماوه ته وه.
 (۶) تار: تاریک. شو له: شوعله، تیشک. تاس کلّاو: کلّاوی ئاسنین که له جهنگا ئه کرتته سهر. واته: له بهر ئه وه که تاس کلّاوه که ی تۆ کهوتوه ته ژئر خاک و دیار نه تا دنیا روون بکاته وه، مهیدانی جهنگ له رووی لهشکرا تاریک بووه.

تا فەلەك مەوداى نەى تۆ شاردهوه
 داوودى رەواج پەيدا كەردەوه^(۱)
 تا شىر بەيداخ تۆ ئاما وه بەر
 نە گوشەى بىشەى نەى فەوج لەشكەر^(۲)
 دليران «يا شىر ئامان» موانان
 شىران وىنەى شىر بەيداخ منمانان^(۳)
 ئىسە عام كەردەن مەرگت دليرى
 شىر بەيداخان منمانان شىرى^(۴)
 وه هار نەوگولان نە تۆى خاك بەر كەرد
 جە بەدبەختى من تۆ وه تۆى خاك بەرد^(۵)

- (۱) مەودا: تىژى. نەى: رم. داوودى: جۆرىكى بە نرخى كراسى زرىئە. واتە: تا مابورى رىمى تىژت ھەموو كراسىكى زرىئە ئىسمى، لە بەر ئەوھى لىياسى زرىئە كەلكى ھىچى نەئەگرت و كەس نەى ئە كرى، بەلام ھەر كە تۆ نەمايت و رمە تىژە كەت نەما لە ناوا، كراسى زرىئە داوودى رەواجى پەيدا كەردەوه.
- (۲) شىر بەيداخ: ئىشارەتە بۆ ئەوھە كە جاران ئالای جافەكان وىنەى شىرىكى پتوھ بووھ. مەعنای ئەم شىعرەو شىعرى پاشەوھ پىكەوھ دى.
- (۳) موانان: ئەخوئىن. منمانان: ئەنوئىن. واتە: تا لە سووچى دارستانى كۆمەلە رىمى تىپى لەشكەرە كەتەوھ شىرى بەيداخە كەت دەرئەكەوت، قارەمانان ھەموو «ئامان ھەى شىر» يان بوو، وھ سەريان بۆ دائەناواندى، وھ وھك وىنەى شىرى سەر بەيداخە كە بى گيان و ھىچ لى نەھاتوو بوون.
- (۴) واتە: كەچى ئىستا مردنى تۆ ئازابى بلاو كەردوھتەوھ و شىرى سەر بەيداخەكان لە وىنەى كى رووت بەولارە نىن، خوئان بە شىرى راستەقىنە ئەزانن.
- (۵) واتە: بەھار گولى نوئى لە ناو خاك ھىناىە دەرەوھ، كەچى لە بەدبەختى منا تۆى خستە ناو خاك كە گولى منى. لەم شىعرەوھ وا ديارە كە قادر بەگ لە بەھارا كوژراوھ.

وادەى خاۋ نىيەن، وادەى شكارەن
 دەشتەكەى پاى ھەرد «شاكەل» ديارەن^(۱)
 بە ھىلال نال كۈمەيت خوش دەو
 مانگ شادى و زوق ھەردان بكەر نەو^(۲)
 ھەلق جەيرانان تەشەنگى بى شۆن
 ئىنتىزار ئاۋ ساف تىغ تۆن^(۳)
 تارىك بى شەوگار شەو زىندەداران
 گىريا تەمام بەدر روخساران^(۴)
 شىويا يانەى دەروون پەر خاران
 كنيا دەستەى زولف شىرىن نىگارەن^(۵)
 سىامال ماتەم، سەر كۆمار دل تەنگ
 تەلەبە پەشىۋ، مەدرەسە بى دەنگ^(۶)

- (۱) شاكەل: دىيەكە لە ئاۋچەى شىروانە لە قەزاي «كفرى». واتە: وادەى خەۋى مەرگ نىيە، ۋەختى راۋە، ھەستە دەشتى داۋىنى ھەردە كان شاكەل ديارەكە جىگاي راۋتە.
- (۲) كۈمەيت: ئەسپى كۆت. خوش دەو: باش غار كەر. نەو: نۆي. واتە: ھەستە سوار بە بچۇ بۇ راۋ، ۋە بە نەخشى نالى ئەسپە كۆتە خوش غارەكەت كە لە مانگى يەك شەۋە ئەچى، ھەردە كان نىشانە بكەۋ، مانگى شادى و زوقيان تازە كەرەۋە.
- (۳) ھەلق: قورگ. جەيران: ئاسك. تەشەنگى: تىنۋوئەتى. واتە: تىنۋوئەتى قورگى ئاسكە كان لە رادە دەرچوۋە، چاۋەرۋانى ئاۋى سافى تىغى تۆن كە بدەى لە گەردىيان و خوئىيان بېرئىزى و قورگيان تەر بىي.
- (۴) شەو زىندەداران: ئەۋانەى شەۋنشىنى ئەكەن. بەدر: مانگى چواردە. واتە: بە ھۆى مەرگتەۋە شەۋى شەۋنشىنى كەران تارىك بوۋ، چۈنكە تۆ ماىيەى رووناكى شەۋيان بوۋى ۋە تۆيش نەماى، ۋە بە تەۋاى مانگى چواردەى روۋى نازداران گىرا.
- (۵) كنيا: ھەل كەنرا. واتە: خانوۋى ئەۋ دۆستانەى كە بۇ تۆ پەرە لە دەرك وئران بوۋ، ۋە نازداران لە بەر مردنى تۆ ئەۋەندە گريان چەپكى زولفى خوئىيانان لە بن ھەلكىشا.
- (۶) سەر كۆمار: سەرۆكى ھۆز. واتە: بە ھۆى مەرگى تۆۋە ناۋ دەۋارە كان تەعزىيە ۋە سەرۆك ھۆزە كان خەفەتبارن و فەقئىكان پەشىۋن و حوجرە كانيان دەنگى خوئىندى لىۋە ناىت.

ھىچ ديار نيهن كهست جهوير بۆ
 مشيو گهرميان خاكش دلگير بۆ^(۱)
 ھەر سالى چەند وەخت سەر ھەرد لە يىلاخ
 وە بۆى ھام دەمىت دەماخ مەكەرد چاخ^(۲)
 دلەى گەرميان نەو چەند وەختەدا
 مەسۆچيا وە جۆش دوورى سەختەدا^(۳)
 ئاخىر گەرميان سارپىش كەرد زامت
 بى وە ھام دەمت تا رۆى قىامت^(۴)
 دەرد گەرميان وە ئىلاخ ياوا
 گەرميان وە حال ئىلاخ دل تاوا^(۵)
 مەرگ بى وادەت عەجەب رەنگى رەشت
 شين وست ئەو دنيا، شادى ئەو بەھەشت^(۶)
 دنيا شىنشەن نىھنى تىش دا
 بەھەشت شادىشەن مەگىلى پىش دا^(۷)

- (۱) مشيو: ئەشى. واتە: لەوە ناچى كەست لە بىر بى و نيازت ھەبى سەر كەوى بۆ كوستان، وا ديارە ئەمسال گەرميان خاكي دلگيرە بۆ بە وا بە جىي ناھىلىت.
- (۲) چاخ: قەلەو. مەعناى ئەم شىعرە و شىعرى دوايى پىكەو دەئى.
- (۳) نەو: لەو. مەسۆچيا: ئەسووتا. واتە: سەر ھەردى كوستانەكان ھەر سالى چەند مانگىك دەماخى خۆيان بە ھاوپرئى بەتى تۆ قەلەو ئەكردەو، وە لەو چەند مانگەدا لە تاو جۆشى سەختى دوورى تۆ ئاگرى تى بەر ئەبوو، وە ئەسووتا.
- (۴) قىام: زىندوو بوونەو. مەعناى ئەم شىعرە بەسراو بە شىعرى پاشەو بەو.
- (۵) تاوا: توایەو. واتە: ئاخىرى گەرميان زامى دوورىتى سارپىژ كرددو گرتىتە لای خۆى تا رۆزى قىامت، كوستانىش تووشى دەردەكەى جارانتى گەرميان بوو، وە ئەوئەندەى بەزەيى بە كوستانا ھاتەو دلى توایەو بۆى.
- (۶) وست: خست. مەعناى ئەم شىعرە و شىعرى دوايى پىكەو دەئى.
- (۷) نىھنى: نىت. مەگىلى: ئەگەر پىت. واتە: مەرگى ناوختت رەنگىكى سەيرى رشت،

نازاران پسر داخ تۆت شریف بهرد
 حوران وه پهر داخ تۆت شریف بهرد^(۱)
 هه رینه رۆم کهر رۆم نه بریاوه
 ئای رۆم بریاوه، رۆم نه بریاوه^(۲)
 تاکه ی چهنی شین رۆ وه سه ر بهروون
 با وه سۆز دل دوعای کهر وون^(۳)
 ئه ر ئیمه مه حرووم دینت بیم یه کسه ر
 تۆ شاد بی وه دین خوداو په یغه مبه ر^(۴)

.....

[۲]

لوقمه که ی ماساوه^(۵)

لوقمه که ی ماساوه قول دهریای مه یل
 لوخت سای کۆله ی سارای دهرده لیل^(۶)

﴿﴾

شینى خسته دنیاو بهه شتى پر کرد له خوشى. ئیستا دنیا شین و زاری به تى چونکه تۆی
 تیا نیت، بهه شتیش شادی به تى چونکه تۆی پیا نه گهر نیت.
 (۱) واته: جوانان دلیان پره له داخ و خه فته، حۆری به کانیش خۆیان رازاند و وه ته وه،
 چونکه تۆ ئه م دنیا ت به جی هیشت و چوری بۆ بهه شت.
 (۲) رۆ «ی یه که م و سیه م»: رۆ رۆ. رۆ «ی دو هه م»: رۆ رۆ. واته: ئه وه نده رۆ رۆم کرد رۆ ژم
 دوایی هات، که چی رۆ رۆم هه ر نه بریا وه.
 (۳) کهروون: بکه م. واته: تاکه ی رۆ ژم به شین کردنه وه به رمه سه ر، با به سۆزی دل وه
 دوعایه ک بکه م. دوعاکه له شیعری پاشه وه دا دیت.
 (۴) بیم: بووین. واته: هه رچه ند ئیمه تیکرا له دینت بی به ش بووین، قه یدی نیه، خوا
 بکا تۆ شاد ببی به خزمه ت گه بشتنی یغه مبه ر ﴿﴾.

[۲]

(۵) مهولهوی ئه م پارچه هه لبه سته ی له وه لامي «یونس» ناوئکی ئاشنایا وتوه.
 (۶) ماساوه: ماسی. لوخت: رووت و قووت. کۆله: کوله که. مهعنا ی ئه م شیعره به سراوه
 به شیعری پاشه وه یه وه.

یاوا پیم نامەى وەش تەحریرە کەت
 ئینشای دەروون سۆز پەر تەئسیرە کەت^(۱)
 حاسلش نەبۆ فەررامۆشیمان
 وادەى بەزەم گەرم بادە نۆشیمان^(۲)
 چەنى هام فەردگەرد جیایی شیەن
 من و تۆجە بەین من و تۆنیەن^(۳)
 ساقى جام وە دەم ئەى یەك مەپزۆ
 نەشئەى مەى نە دل ئەو یەك مەخیزۆ^(۴)
 بەل ئەى تەن ئەى گیان تۆنى کەرى عەزم
 مەى نۆشى و، جەستەى من زەمین بەزم^(۵)

(۱) واتە: ئەى پارووی دەمى ماسى ناو دەلیای قوولئى خۆشەوئستى، وە ئەى بە رووت و قووت داكەوتوولە سېبەرى داركوولەكەى چەشتنى دەردو مەینتەتى لەیل دا. مەولەوى لە شیعەرى یەكەم دا ئیشارەتى بۆ حیکایەتەكەى حەزەرەتى «یونس» کرد کە قەومەكەى فرئیان دایە ناو دەلیاو ماسى قووتى داو پاشان هەلى هینایەو و فرئى دایە گوئى ئاو، ئەویش بە رووتى لە سېبەزى داركوولەكەىە کالیی راکشا.

(۲) حاسل: پوختە. واتە: پوختەى نامەكەت ئەو وەبوو لەکاتى ئاھەنگى گەرمى مەى خواردەنەو دا لە بیرت نەچین. مەولەوى لە شیعەره کانى لە مەو پاش دا وەرامى قسە کانى ئەو ئەداتەو.

(۳) شیەن: نەماو. واتە: لە گەل ھاوړئى یەكى وەكو تۆ دا تۆزى جیایی نەماو، وە لە تێوانى من و تۆدا من - من و تو - تۆنیە.

(۴) مەپزۆ: دانەکا. مەخیزۆ: هەل ئەستى. واتە: من و تۆ ئەو نەندە یەکین، مەى گپ مەى ئەکاتە دەمى یەکیکمان، ئەوى ترمان نەشەى خواردەنەوى لە دلئى بەرز ئەبیتەو.

(۵) واتە: گیانەكەم بەلكو تۆى لە لەشى منا نیازی مەى خواردەنەو ئەکەیت، وە لاشەى من جینگای ئاھەنگى خواردەنەو یە.

چون كهوت ئه و دهورهی پیا له ی بی گهرد
 نه رووی ئه ی زه مین نه قش ئه ی چه ند فهدرد: (۱)
 به زه من، یاران مه ست، باده ی باقی یه ن
 مه عدووم نه رزه كه ی به زم ساقی یه ن (۲)
 یا با لای ساقی وه ی لادا خه می
 یا جام جه و باقی به ی زه مین نمی (۳)

.....

[۳]

له سه دای نه بات (۴)

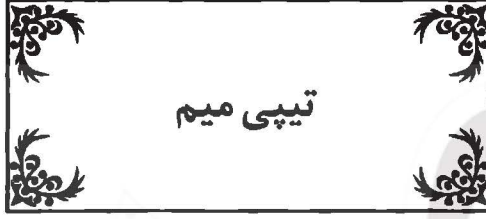
له سه دای «نه بات» له چریکه ی «فه رج»
 له سه ر مه لاو شیخ نه ماوه هه رج (۵)

.....

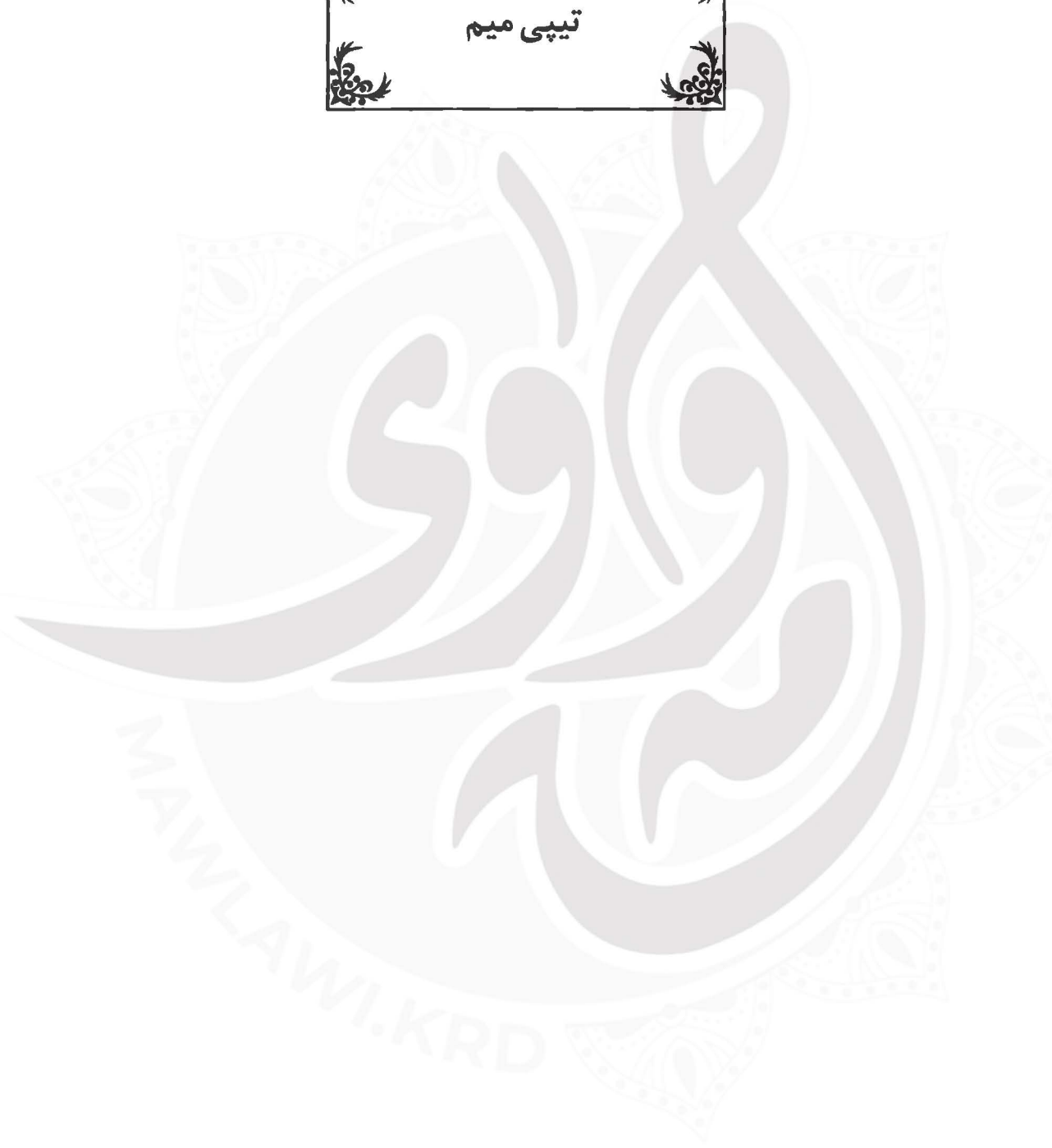
(۱) واته: چونکه له گێرانی پیا له ی شه رابی بی گهرده وه نه خشی ئه م دوو شیعه ری
 باشه وه كه وته سه ر زه وی كه جه سته ی منه.
 (۲) مه عنای ئه م شیعه ره به سه راوه به شیعه ری باشه وه.
 (۳) خه می: لار بوونه وه یه ك. واته: ئاهه نگی خوار د نه وه یه... یاران سه رخۆشی شه رابی
 خۆشه وستی هه رگیز نه بپاره ن، مه وله ریش مه يدانی به زمی مه ی گێپه... سا تو خوا كا كه ی
 مه ی گێپه لایه ك به م لادا بکه ره وه په ردا خێكمان بده ری... تۆیش ئه ی په ردا خی مه ی له و
 باشما وه یه ی بنه كه ت دلۆپێ برێژه به سه ر زه وی یه كه دا كه جه سته ی مه عدوومی یه.

[۳]

(۴) مه وله وی روژنکیان له هه له بجه به لای زه ماوه ندیكا تی ئه په ری، سه یر ئه كا ژنیکی
 ده نگ خۆش «نه بات» ناو گۆرانی بو ژنانی هه له په رکی کهر ئه لێ، له و لاشه وه پیا وکی ده نگ
 خۆشی «فه رج» ناو گۆرانی بو پیاوان ئه لێ... لایان ئه وه ستی و ده س ئه كا به سه یر
 کردنیان، وه بو پاسا ودانی ئه و سه یر کردنه ی نامه حه رم ئه م شیعه ره ئه لێ:
 (۵) واته: له خۆشی ده نگی «نه بات» و چریکه ی «فه رج» دا مه لاو شیخ هه موو شییت
 بوون، وه هه رچی بکه ن گله یی یان لێ نا کرێ، چونکه شییت ته کلیفی له سه ر نه یه.

تیپی میم

MAWLAWI.KRD

[۱]

من پیسه زانا^(۱)

من پیسه زانا تو پر مه یله نی
 دهروون جه باده ی موبهت که یله نی^(۲)
 دووی کووره ی دووریت مشو وه توون دا
 بهردت دان وه پای وه فای مه جنون دا^(۳)
 ئیسه دیده کهم ئید دیاری یه
 ئه ر چیویت کهم بو وه فاداری یه^(۴)
 ئامو شو ی وه گهرم یاران گیانی
 وه بار خاتر نازک مزانی^(۵)
 بو ی بی وه فاییت چون بو ی وه ر زاخان
 مدو نه ده ماخ به ختان قولاخان^(۶)
 شهرت بو تا وه ی دهر دله ی ته نگه وه
 سهر بنیه وه وه سای سیا سه نگه وه^(۷)

[۱]

- (۱) مهولهوی لهم قه سیده یه دا گله یی له بی وه فای بی دوستیکی نه کا.
 (۲) پیسه زانا: وامزانی. واته: من وام زانی تو زور به وه فای، وه دهروونت پره له باده ی خو شه وستی.
 (۳) مشو: نه چی. واته: وامزانی له تاو دوری دوستان دووکه لی کووره ی شهوقو سوزت تووناو توون روشتووه، وه نه وه نده به وه فای بهردت داوه به قاچی وه فای مه جنون دا، وه وه فای نه وه له چاوه ی تو دا هیچ نه.
 (۴) چیویت: شتیکت. واته: ئیستا دهر که وتووه نه گهر شتیکت کهم بی ههر وه فایه، وه هیچ وه فات نه.
 (۵) واته: هاتو چو کردنی گهرمی دوستان به باری سهر دلی ناسکت نه زانی.
 (۶) قولاخ: به ره لالا. واته: بو نی بی وه فاییت وه ک بو نی زهردوماکان نه دا به لووتی نه وه دوستانه دا که به ختیان وئل بووه.
 (۷) مه عنای نه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.

ھەنى پېشانی رەنگ وە خەزان دەر
 پای ئاسانەكەت نەگىرۆ نە زەر^(۱)
 دیدەى كۆر ھىجر بالای بى خەوشت
 نەوینۆ سورمەى گەردەكەى كەوشت^(۲)
 جە شنۆى نالەى شەو سۆز زارى
 سەگ ئاسانەت نە بۆش بىداری^(۳)
 چەم نەم نەدۆ تۆز حەرىم چون جاران
 ھەرزان كەرۆ باد دەوا پەى ياران^(۴)
 جە ساي دووى دەررون سەودايى بى شۆ
 نەپەنجۆ سەفحەى لای سەوزەى وەش بۆ^(۵)
 دايم ھەوای پار پەر بەینەتت بۆ
 نەوینی كەسى جاي مەینەتت بۆ^(۶)

- (۱) پېشانی: ناوچار. زەر: زېر، ئالتون. واتە: شەرت بى تا بەم دەر دەى دلەى خەفەتبار مەوہ ئەچمە ژر خاك، ناوچارى لە خەفەتا زەرد بووم كە وای لى ھاتووە رەنگى زەرد ئەبەخشى بە گەلای پايزان، جارىكى تر بەردەرگاكت نەگرېتە زېر. مەبەسى لەوہبە سەر نەئىتە سەر خاكى بەردەرگايان.
- (۲) واتە: مەرج بى تا ئەمرم جارىكى تر چاوم كە لە دوورى بالای بى عەببى تۆ دا كۆتر بوو، خۆلى ژر كەوشەكەت لە جياتى كلە بە خۆبەوہ نەبىنى.
- (۳) واتە: وە ئەببى سەگى بەردەرگات لە نالەى شەوئوخوونى من خەبەرى نەبىتەوہ، مەبەسى ئەوہبە ئەببى لە تاو دوورى نەئالېنى.
- (۴) حەرىم: حەوش. باد: با. واتە: وە ئەببى چاوم فرمىسك نەپېژى و تۆزى حەوشەكەت ئاورشېن نەكا، بۆ ئەوہى دەرمان ھەرزانكا بۆ ياران و ئەو تۆزە بىنى بە روومانا.
- (۵) نەپەنجۆ: نەپەنجى، ئازارى پى نەگا. واتە: وە ئەببى لە سىبەرى دووكەلى دەررونى نەخۆشى لە ئەندازە دەرچووما تەختى رووى لای زولفى بۆن خۆشت ئەزىت نەبى. مەبەسى ئەوہبە لە بەر دەردى دوورى ھەناسە ھەل ناكېشى لە رووبا.
- (۶) واتە: با تۆيش ھەمىشە ئارەزووى دىتنى دۆستى بە وەفات بى وكەس شك نەبەى سكالای دەر دو مەینەتى خۆتى لا بەكى.

بلیسهت بهرزان بگیرو پهریم
 هر بواجی ناخ پهی داخدارى ویم^(۱)
 من ویل ویل گیلوو هرده و هرده وه
 هرده دهرده بو بدوم وه دهم دهرده وه^(۲)
 تاریزوو وه خاک دل چون پر داخان
 چهند داخ شین وه خاک، ئیدیش بان داخان^(۳)

.....

[۲]

ماته می و وه هار^(۴)

ماته می و وه هار؟ بی شهوقی و نه و گول؟
 مهلولی و گولزار؟ بی زهوقی و بولبول؟^(۵)
 سوب بوی وهش نه سیم چون هرده جاران
 نهمه دونه کاخ دهر وون یاران^(۶)

(۱) بواجی: بلی. واته: وه با بلیسهی گهرمی دلت لووتکه و بهر زایی به کان بگری له تاو دووریم، وه هر ناخ هه ل بکیشی بوم.
 (۲) بدوم: بم دا. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
 (۳) ریزو: داوهری. شین: روشتن. واته: منیش به وتلی به هرده کانا بگهریم و دهرده بم دا به دهم دهردی تره وه تا دلم وه ک دلی دوسته دل پر له داخه کان بوهریته خاک، قهیدی نیه هه زاران داخ براوته ته گل، با داخه کانی دلی منیش بچنه سهر ئه و داخانه.

[۲]

(۴) مهولهوی ئه م قه سیده یه ی له لاواندنه وه ی ئه مننه خانی کچی قادر به گی که یخه سره و به گی جافا وتوو که خیزانی بارام به گی جاف بووه، وه له سالی ۱۲۹۰ی هیجری دامردوو.
 (۵) واته: ئه مانه مونساه به تیان به یه که وه نیه، نازانم چون یه کیان گرتوو؟
 (۶) واته: بونی خووشی نه سیم ئیستا وه ک جاران به به یانیانا نادا له کوشکی دهر وونی یاران.

داخۆ نهی سهروهخت فهزای وه هاردا
 کام تهم نه سه هرده قهزا دیاردا^(۱)
 سه دای «های دییای خه مان» ههرزانه
 سه لای واوه یلای بادام تهرزانه^(۲)
 مه رگولشه ن حوسن شای گول ئه ندانمان
 جه وه یشوومه ی مه رگ خه زانش ئامان^(۳)
 ئه و بالای ئالای ته رز سه هی سه رو
 پیوه هیلانه ی دلان چون ته زه رو^(۴)
 کنیا و خه میاوه وه دم ریسه وه
 ته زه رو ئاسا نیشت وه سای ویشه وه^(۵)

(۱) داخۆ: ناخۆ. واته: ناخۆ له م ده می به هاره فراوانه دا کام تهم دیاریی داوه به سه ر هه ردی قهزاو قه ده ره وه.

(۲) دیبا: پارچه. واته: هاواری «هه ی پارچه ی خه فته» به زۆری ئه بیسری و ده نگه ی شین و زاری کردنی یاره کان که بالایان به رزه وهك لقی باده م، دنیای پر کردوه. مه به سی ئه وه یه به هۆی مردنی ئه مننه خانه وه ئه بی دۆستان به رگی عازیه تی له بهر که ن، له بهر ئه وه فرۆشیار جلی ره شیان به زۆری هیئاوه بۆ فرۆشتن.

(۳) مه ر: تمه ز. گولشه ن: باخچه. وه یشوومه ن: بای سارد. واته: تمه ز ئه مه هه مووه ی ئه وه یه باخچه ی جوانی یار که شای نازاره له ش وهك گوله کانه، به هۆی بای ساردی مه رگه وه پایزی ها تووه وه لاکانی وه ریوه.

(۴) سه هی سه رو: دار سه روی سییه ر. ته زه رو: کۆتره باریکه. مه عنای ئه م شیعه ره و شیعی دیوایی پیکه وه دی.

(۵) کنیا: هه لکنرا. خه میاوه: چه می یه وه. واته: بالای ره نگا وره نگه ی که وهك دار سه روی سییه ر هه لچوه وه دلی دۆستان وهك کۆتره باریکه هیلانه یان پیوه کردوه، به دم ده رده وه هه لکنرا و کهوت وهك بالنده ی ته زه رو «کۆتره باریکه» له سییه ره که ی خۆیا نیشته وه. مه شه وره ئه م بالنده یه له سه ر داره وه سه یری سییه ری خۆی ئه کاو ریک دیته سه ری ئه نیشته وه.

تای بەرەزای شەنگ عەنەبەر بۆی شەو رەنگ
 پەخش بی نە رووی تاش ئەلحەد سەرای سەنگ^(۱)
 ئەو کۆی نەزاکەت وە ناز پەرورەدە
 لەتافەت جە بەرگ حەریر رەم کەردە^(۲)
 نە تۆی جامە ی خاک حالاتش چۆن بۆ
 دەک چەرخی بەخت هەر نیل گوون بۆ^(۳)
 بآل چەم هوردا نەرگس نە ی دەمدا
 چ خیر بی تۆ چەم نیای وە هەمدا^(۴)
 چیش بی خیل خانە ی ویت جە یاد بەردی
 رووی تەلمیت ئەو خیل حۆری یان کەردی^(۵)
 راسەن هەمرازی حۆری یان وە شەن
 پە ی عەشرەت دووریت دەردی سەرکەشەن^(۶)

(۱) بەرەزا: گیایە کە بە لاپالی بەردو تاشەو ئەروێ. شەنگ: جوان. واتە: تالی زولفی جوان و رەشو بۆن خۆشی وەک بەرەزای سەر بەرزان بە سەر تاشە بەردی ئەلحەدی قەبرە کە یا بلار بوو وە.

(۲) کۆ: کۆگا. رەم کەردە: هەلاتوو. مەعنا ی ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری پاشەوہ یەوہ.

(۳) تۆ: ناو. نیل گوون: نیل رەنگ، مەبەسی لیلە. واتە: ئاخۆم ئەو خانمە کە کۆگای ناسکی بوو، وە بە ناز پەرورەدە کرابوو، وە ناسکی یەکە ی لە رادە یە کابوو لە پەرە ی ئاوریشم تەرتیزی ئەکرد، ئاخۆم ئیستا حالی لە ناو کراسی خاک و خۆلا چۆن بی. دەک چەرخی فەلەک خوا هەمیشە بەخت تاریک کا وا ئەم پەنەت دا.

(۴) نیای: نات. واتە: لەم دەمی بەهارەدا کە تیرگس بالی چاوی خۆی داو پشکووت، تۆ چ خیرت بوو وا چاوت نا بە یە کدا؟.

(۵) واتە: چی بوو وا جینگای خیلە کە ی خۆت لە بیر بردەوہ و رووی بارگەت بەرەو خیلی حۆری یە کان وەرچەر خاندو روشتی بۆ بەهەشت؟.

(۶) واتە: بەلێ، راستە هاوڕێ یەتی حۆری یە کان خۆشە، بەلام دووریشت دەردیکی سەختە بۆ عەشرەت و کەس و کارت.

بارى تۆۋ سەفاۋ سەيرانو گول گەشت
ھەمسايەى خۆرى و سەردەشت بەھەشت^(۱)
عەشرەت وە پىچش وە زامەتەو
وہو زام تا قام قىامەتەو^(۲)

[۳]

مايەس ئىش و ئىش^(۳)

مايەى ئىش و ئىش گشت زامان سەخت
بازووى تەواناى بەرگەشتەگى بەخت^(۴)
راسەن خۆ فەلەك چەواشەى چەپ گەرد
پەى دوورى بالات شاننا مۆرەى نەرد
بەلام گىيانەكەم حەيفەن پەرى تۆ
بى شەرتىت بەى تەور نە عام مەشهور بۆ
من بىم خىرىدار كالاى بالاكەت
من بىم وە سەرگەرد گەرد پالاکەت^(۵)

(۱) بارى: ئىتر. واتە: ئىتر تۆبۇ خۆت رائەبۇرئىرى و گەشت و سەيران ئەكەى و ھاومالى
خۆرى يەكانى لە تەختانى بەھەشتا.
(۲) پىچش: خۆ پىچ دان لە تاۋ ئازار. واتە: كەس و كارە كەبىشت بە دەم ئىش و ئازارەو ھەر
خۆيان پىچ ئەدەن، وە تا رۆزى قىامەت بە دەم ئەو دەردەو ئەنالىنن.

[۳]

(۳) لەم قەسىدەدا مەولەوى گلەبى لە بى وە فابى دۆستىكى دور كەوتورەو ئەكا. ئەم
قەسىدە يە ھەرچەند لە دىوانەكانا بە ناوى مەولەوى يەو نووسراو، بەلام شىوہ و
ناوەرۆكەكەى لە ھى «بولبول» ئەچن كە قەسىدە يەكى تىرىشمان بلاۋ كەردەو گلەبى تىا
كەردبو لە مەولەوى چونكە كچى خۆى نەدابوۋبە.
(۴) بازوو: قۆل. بەرگەشتەگى: وەرگەرەنەو. واتە: ئەى دۆستى كە بووى بە بنچىنەو ھۆى
ھەموو ئىش و بىرىنىكى نابار بۆ من، وە بووى بە قۆلى بە ھىزو بە ختم ئەگىرەتەو.
(۵) بىم: بووم. خىرىدار: كرىار.

باعيس گهرمی بازارت من بیم
 جهلای ئاینه‌ی روخسارت من بیم
 من سکهم وه نام مه‌جیو بیت لی‌دا
 من ره‌واجم دا وه شارو دی‌دا
 ئاخړ په‌ی ئه‌غیار جه من ویه‌ردی
 ئای بی به‌لابی، ئانه چیش که‌ردی؟^(۱)
 مسپارووت وه سۆز هه‌ناسان سه‌رد
 وه جۆش و خرۆش دلّه‌ی پر جه ده‌رد^(۲)
 ته‌پ و دووی دووکه‌ل هه‌ناسه‌ت به‌رز بۆ
 ناله‌ت چون ناله‌م جه هه‌زار ته‌رز بۆ
 هه‌ر شه‌و سه‌یل هه‌رس وه رووی روخساردا
 تۆف تۆفانش بۆ وه هه‌ر دیاردا^(۳)
 خه‌ده‌نگ چل چه‌نگ شۆت وه جگه‌ردا
 په‌نجه‌ی به‌دبه‌ختیت بده‌ی وه سه‌ردا^(۴)
 تا به‌ل نه‌و سه‌رده‌م به‌یۆ وه یادت
 ره‌نج بی سامان به‌رده‌ی فه‌ره‌ادت^(۵)

(۱) ئه‌غیار: بیگانه. ویه‌ردی: ده‌ست هه‌ل‌گرت.

(۲) مسپارووت: ئه‌ت سپی‌رم.

(۳) واته: یاخوا هه‌موو شه‌وی لاقاوی فرمیسک به‌سه‌ر ده‌م و چاوتا لاقا و بکاو به‌هه‌موو لایه‌کا بلاو بیته‌وه.

(۴) چل چه‌نگ: ئه‌و تیره‌ی که‌چل په‌ره‌ی پتوه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی له‌شی بریندار به‌ته‌واوی داپزێنی. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعره‌ به‌سه‌راوه‌ به‌شیعری پاشه‌وه.

(۵) به‌یۆ: بی‌ت. به‌رده: براو. واته: یاخوا تیری چل سه‌ر بجی به‌چه‌گه‌رتاو له‌به‌دبه‌ختی یا بده‌ی به‌سه‌ری خۆتا، به‌لکو له‌وه‌خته‌دا ره‌نجی بی که‌لک و براوی منت بیته‌وه یادکه‌وه‌ک

[۴]

مەرگت دېۋەلۈول^(۱)

مەرگت دېۋەلۈول خەمان دېۋان
بۈنياد خەرمان عىرفان شىۋان^(۲)
جە دىدەو دەماخ، جە گۆش و گەردەن
دووريت نەمز كام زامدار تەر كەردەن^(۳)
دىدە پەي روخسار خورشيد واره كەت
يا دەماخ پەي بۆي عەنەبەر بارە كەت^(۴)
گۆش پەي شىنۆي راز رىزەي شەكەر رىز
يا گەردەن پەي بەند حەلقەي زولف دىز^(۵)

فەرھاد بە بى سوود رەنجم بۆ داى. مەبەسى لەۋەبە كە دەردە دار حالى دەردە دار ئەزانى،
وہ تا ئەۋىش گرفتار نەبى لە حالى ئەم نازانى.

[۴]

(۱) مەۋلەۋى ئەم قەسىدەشى لە لاۋاندنەۋەي عەنەبەر خاتۋونى خىزانىا وتوۋە.
(۲) دېۋەلۈول: گىژە لۈوكە. دېۋان: ئالۇزاندوۋە. بۈنياد: بىنەرەت. شىۋان: تىك داۋە. واتە:
مردنى تۆگىژە لۈوكەي خەم و مەينەتى لە دلم ئالۇزاندوۋە، بىنچىنەي ھەستى تىك داۋە.
(۳) دەماخ: لووت. نەمز: نازانم. واتە: نازانم دووريت لەم چوار ئەندامەي لە شىما، چاوم و
لووتم و گۆپم و گەردنم، كاميانى زۆرتەر بىرىندار كىردوۋە. مەبەسى ئەۋەبە بە ھۆي مەرگى
عەنەبەر خاتۋونەۋە ئەو چوار ئەندامەي ئەۋەندە بىرىندار بوون نازانى كاميان لە ۋى تىريان
بىرىندار تەرە.

(۴) خورشيدوار: رەنگ وەك رۆژ. مەعنای ئەم شىعەرە و شىعەرى پاشەۋەي پىكەۋە دى.
(۵) شىنۆ: بىستىن. رىزە: ورد. دىز: رەش. واتە: چاوم بۆيە بىرىندارە چونكە بىنىنى روى
ۋەك رۆژتى لى پراۋە، ۋە لووتم لە بەر ئەۋەكە بۆنى ۋەك عەنەبەر خۇشتى پيا ناچىتەۋە، ۋە
گۆپم چونكە قەسى شىرىنت نايىستەۋەكە وردە شەكرى لى ئەۋەرى، ملىشم بە ھۆي
ئەۋەۋە تا جارىكى تر زەنجىرى زولفى رەشتى لى نائالى.

خیل خانهی مهینهت یه‌ند ئاماو شیهن
 وه سه‌فحه‌ی دل‌دا سۆهان ساو بیهن^(۱)
 هیچ به‌ند نمه‌بو پای به‌لاش پیوه
 وه‌رنه‌هی شاباز شوخ شه‌م شیوه
 جه‌کو مه‌عدومی ئه‌و تاقت دارۆ
 ساتی وه‌ بی‌ دین بالات بویارۆ^(۲)
 قه‌زا وه‌ سه‌د ته‌رز به‌لا باریشه‌ن
 دل‌هم هه‌ر ده‌می ته‌رزنی زاریشه‌ن^(۳)
 چیش بی، هام‌ده‌ردان ده‌روون جه‌خه‌م که‌یل؟
 ئه‌و بالاو چیهره‌و خال‌و زولف له‌یل^(۴)
 تۆمه‌ی سه‌رو گول‌وه‌نه‌وشه‌و سونبول
 شاناش باخه‌وان ئه‌جه‌ل وه‌ تۆی گل^(۵)
 تا دیسان ئه‌ر قه‌یس وه‌ مودارا بو
 نه‌ کام وه‌هارا چه‌مه‌ن ئارا بو^(۶)

(۱) سۆهان: بره‌ن. ساو: ساف. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعه‌رو دوو شیعی‌ری پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ دئی.
 (۲) دارۆ: هه‌یه‌تی. بویارۆ: بریتته‌ سه‌ر. واته‌: منیش بۆیه‌ هیشتا ماوم چونکه‌ کاروانی مه‌ینه‌ت
 ئه‌وه‌نده‌ هات‌و چۆی کردوه‌ به‌ سه‌ر ته‌ختی دل‌ما، وه‌ك چه‌قۆی ساف بووی له‌ هه‌سان
 چوه‌وه‌ی لی‌ هاتوه‌و پینی به‌لا راگیر نابنی پینی‌وه‌، ئه‌گینا ئه‌ی شابازی شوخی وه‌ك شه‌مع
 پرسنگدار، من که‌ی توانای ئه‌وه‌م هه‌یه‌ سه‌عاتیک به‌ر مه‌ سه‌ر بێ دیتتی بالای تۆ؟
 (۳) واته‌: قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌ سه‌د جوړ به‌لا ئه‌بارتتی به‌ سه‌ر ما، وه‌ دل‌م هه‌ر تاوی به‌ جوړی
 ئه‌کروزتیتته‌وه‌.

(۴) نیوه‌ی یه‌که‌می ئه‌م شیعه‌ه‌ پرسیاره‌و نیوه‌ی دووه‌می له‌ گه‌ل دوو شیعی‌ری پاشه‌وه‌ی
 دا وه‌رامی پرسیاره‌که‌ن، وه‌ مه‌عنا‌ی هه‌ر سیانیان پیکه‌وه‌ دئی.

(۵) تۆمه‌: توو. سونبول: رتخانه‌. شاناش: وه‌شاندن.

(۶) قه‌یس: مه‌جنوونی له‌یلا. ئارا: رازتته‌ره‌وه‌. واته‌: هاوده‌رده‌ دل‌پر له‌ داخه‌کان چی

[۵]

من خەریک ئیش

من خەریک ئیش زام جیایی
 نیشتهی گوشه‌ی تار مزگی تهنیایی^(۱)
 گا مەشغوول زام، گا خەریک دەرد
 گارەفیق خەم، گا هەناسە سەرد
 گا سەر مەکەرۆ ھوون نە چەمە ی چەم
 گاگا مەویەرۆ سیلاو نە دیدەم^(۲)
 گا زام ناسۆر ھیجران مدۆ چل
 گا یاوۆ وە عەرش ئاھو نالە ی دل^(۳)
 گانیش دووری مدۆم ژار مار
 گاتیر فیراق مەکەرۆم لە تار^(۴)

رووی داوہ وا بەلاو مەینەت لە ئاسمانەوہ ئەبارئ و دل بە سەد جۆر دائە گری. وەرامی
 پرسیارە کە ی ئەمە یە ئەلی بالاو روخسارو خال و زولفی لەیل کە یە کە میان تووی داری
 سەر و دووھە میان تووی گول و سێھە میان تووی وەنەوشە و چوارە میان تووی ریحانە یە،
 باخەوانی ئەجەل وەشانندی بە ناو خاکا، تا ئەگەر قەیس دلداری بتوانی خۆی بگری،
 بەلکو لە بەھاریکا دیسانەوہ پڕۆتەوہ و چیمەنی رووی زەوی پرازیئەوہ.

[۵]

(۱) نیشته: دانیشتوو. تار: تاریک. مزگی: مزگەوت. واتە: من دەسم گیراوە بە ئیش و ئازاری
 زامی جیایی یەوہ، وە لە سووچی تاریکی مزگەوتی تهنیایی دا دانیشتوو.
 (۲) سەر مەکەرۆ: سەرئەکا. چەمە: سەرچاوە. مەویەرۆ: ئەروا. سیلاو: لافاو.
 (۳) ناسۆر: ئەو زامە ی بووین بە تیراوی و چاک نەیتشەوہ. مەدۆ چل: چل قەدا: یاوۆ:
 ئەگات. (۴) مدۆم: ئەمداتی. لە تار: پارچە پارچە نیشته.

نه هاوزوانی دلداریم کهرۆ
 نه هاوقه تارێ دەس باریم دەرۆ^(۱)
 نه سه کیمپۆن کهرۆ دهوای دهرد
 نه ته بیپۆن جه دل لادۆ دهرد^(۲)
 سائیسه ساقی جه مین جام جه
 وادهی ئاماتهن وه بان دیدهم^(۳)
 دهوری دهر وه جام بادهی پر جه مهیل
 بهل دهروون جه مهیل بالات بۆ کهیل^(۴)
 جه ماسیوای تۆ فارغ بۆ حالتم
 بهل نه دۆم ئازار شووم خه یالم^(۵)
 یهك دل بوو چه نی عهشق دیدارت
 گیان کهروو فیدای دیدهی خومارت^(۶)

- (۱) دەس باری: دەس دانە بار. دەرۆ: بدا. واتە: نه هاو زوانیتکم ههیه دلم بداتهوه، وه نه هاوکاروانیتکم ههیه له تنگانهدا دهستیک بداته باره کهم.
- (۲) کهرۆ: بکا. لادۆ: لابدا.
- (۳) ئاما: هاتن. واتە: ئیستا کاکهی مەیی گێر که ناوچاوت وهك ئاوێنه کهی جه مشید هه مورو شتیکی تیا دهرئه کهوئ، وادهی هاتته، فەرموو به سەر چاوم یی.
- (۴) واتە: سوورێ بخۆ به سه مانا به جامی شه رابێ پر له خو شه وستی ته وه به لکو دهروونم پر بی له ئاره زووی بالات.
- (۵) فارغ: خالی. واتە: وه به لکو بهو جامی شه رابه وا سه رخۆش بيم دلم له تۆ به ولاره کهسی تیا نه بی و خه یالی خراب ئازارم نه دا.
- (۶) واتە: وه یهك دل بيمه وه له گه ل عهشقی دیداری تۆ داو گیانم بکه م به قوربانی چاوی مه ست.

[۶]

موباره کت بۆ^(۱)

موباره کت بۆ بهزم نه و وه خهیر
توخوا تهنخوای من خاس خاس بکه ر سهیر^(۲)
سیر کهر ته ماشای نه و جهمین جامان
وه خوسوس ئازیز شای نه ونه مامان^(۳)
وهخت ئاموشوی ئاماو لواشه ن
ته رزه کهی وه به رز ده وره ی سه ماشه ن^(۴)
گرمه ی نقاره و لرفه ی شهروالان
خشپه ی پاموره و زرنکه ی خرخالان^(۵)
چریکه ی سپرناو پریکه ی خه نده
په شیوی زولفان ریشه ی دل کهنده^(۶)

[۶]

(۱) مهولهوی ئەم قەسیدە یە بۆ مهحمود جاف نووسیوه به بۆنه ی شایه و زه ماوه نده ی
ژن هینانه وه وه که له حسه ن به گی حسه ن به گی جافم بیستوه ئەم زه ماوه نده بۆ یه که م
ژن هینانی مهحمود پاشا بووه که ئەمنه خانی کچی قادر به گی رۆسته م به گی وه له دبه گی
هیناوه، وه له و شایه یه دا ئافره تیکی گۆرانی بیژی خه لکی «که رهنده» که ناوی «تاوس» بووه
گۆرانی بۆ ژنان وتوه.

(۲) تهنخوا: له جیاتی. واته: ئەم شایه یه تازه ت پیرۆز بی و بیی به مایه ی پیرۆزی بۆت،
توخوا تۆ له جیاتی من باش سهیری هه لپه رکی که ره کان بکه.

(۳) سیر: تیر. جام: ئاوینه. واته: تیر ته ماشای نه و نازارانه بکه که روویان وه که ئاوینه
رۆشنه، وه به تایبه تی سهیری رووی دۆست بکه که شای جوانه تازه هه لچوه کانه.

(۴) واته: چونکه له م شایه یه دا وهختی هات و چۆیه تی، وه کاتی به زمی سوور خواردنی
سه ما کردیه تی.

(۵) نقاره: ئاله تیکی موسیقای میلی یه. لرفه: خشه. شهروال: ژیر کراس. پاموره:
مووروی بی، خشلیکه ئافره ت له پی ئه کا. خرخال: بازنه.

(۶) خه نده: پیکه نین. کهنده: هه ل کهن.

ئیشاره‌ی وه ناز لهب خه‌نده‌ی وه نهرم
 نمانای خالان نه تۆی په‌رده‌ی شهرم^(۱)
 سه‌ر چۆپی وه ناز قۆل هوردای ده‌سمال
 بریقه‌ی شیشه‌و له‌ره‌ی لیمۆی کال^(۲)
 ورشه‌ی ستاره‌ نه‌و زولف بووم زهر
 چون قه‌وس و قه‌زه‌ح گرتن ده‌ور وهر^(۳)
 جه‌و به‌زم شیرین منیش که‌ر وه یاد
 به‌زمتان جه‌م بو‌ دایم وه دلشاد^(۴)
 من ویم زووم زانان تالهم په‌شپوهن
 ره‌فایقم مه‌ینه‌ت، نه‌نيسم دیوه‌ن^(۵)
 خودا وه تۆش دان سه‌یر نه‌مامان
 وه من ره‌نگ زهردی و ناله‌ی بی سامان

(۱) نما‌نا: ده‌رکه‌وتن.

(۲) هوردا: هه‌ل‌ته‌کاندن. شیشه: موورووی مل.

(۳) ستاره: نه‌ستیره. بووم: جیگا. قه‌وس و قه‌زه‌خ: هه‌سوونه زپینه، «په‌لکه‌زپینه». وهر: خۆر. مه‌وله‌وی له‌م شیعره‌ دا ته‌شیه‌ی رووی جوانانی کردووه به‌ روژ، وه ژیر زولفیان به‌ زپ، وه ورشه‌ی زولفی و بریقه‌ی گۆل و نه‌ستیره‌ زیونه‌کان سه‌ر زولف و زهردی ته‌نشتی گۆنایان به‌ هه‌سوونه‌ زپینه‌که‌ له‌ باش باران ده‌رته‌که‌وئ، بارانه‌که‌ش دلۆپه‌ی ئاره‌قی ماندوو بوونی هه‌لپه‌رینیانه... واته: ورشه‌ی نه‌ستیره‌ی سه‌ر زولفی یاران که‌ به‌ سه‌ر لاجانگی زهردی وه‌ک زپه‌وه‌یه، وه‌ک هه‌سوونه‌ زپینه‌ ده‌وری رووی وه‌ک روژ یانیانی گرتوو.

(۴) جه‌و: له‌و. که‌ر: بکه. جه‌م: «جمع»، کۆمه‌ل.

(۵) ویم: خۆم. تاله: «طالع»، به‌خت. نه‌نيس: هاوده‌نگ.

[۷]

مناره، سه‌دای سه‌لاش... (۱)

مناره، سه‌دای سه‌لاش سهد تهرزه
مزگی، جه شادی ده‌ماخش به‌رزه (۲)
مه‌ی نه خوم چون من نه خهم نه‌سیره
مه‌یخانه سه‌فاش خه‌یلن دلگیره (۳)
لووله‌ی تهراو‌یح وه‌ش‌وه‌ش مدو‌ده‌نگ
بی‌ئا‌ه‌نگه‌ن تار تهمووره‌ی ئاه‌نگ (۴)
مه‌رحه‌بای لیباس تاعه‌ت پو‌شانه‌ن
ئه‌لوه‌دای کاس‌کاس باده‌نو‌شانه‌ن (۵)

[۷]

(۱) مه‌وله‌وی ئهم قه‌سیده‌به‌ی له مانگیکی ره‌مه‌زانا وتوه.
(۲) واته: مناره‌ی مزگه‌وته‌کان سهد جو‌ر سه‌لاو بانگیان لئ به‌رز ئه‌بیته‌وه،
مزگه‌وته‌کانیش له خو‌شی دا ده‌ماخیان به‌رزه.
(۳) خوم: کوپه‌ی مه‌ی. واته: شه‌راییش به‌هۆی ره‌مه‌زانه‌وه له‌کوپه‌دا ماوه‌ته‌وه، وه‌ک
من که‌گیرۆده‌ی خهم بووم. مه‌یخانه‌یش خو‌شی تیا نیه‌ چونکه‌که‌سی تی ناچی بو
خواردنه‌وه.
(۴) لووله: شمشال. تهراو‌یح: نو‌ئژنکی تایه‌تی بیست و سئ رکاتی به‌ره‌مه‌زانا پاش
نو‌ئژی عیسا ئه‌کریت، وه‌له‌نیوانی ههر دوو رکاتیکیا دوعایه‌کی تایه‌تی ئه‌خو‌ئیرئ.
ئاه‌نگ «ی یه‌که‌م»: خو‌شی. تار، تهمووره: دوو ئاله‌تی مؤسیقای میلین. ئاه‌نگ «ی
دوه‌هه‌م»: شایلوغان. واته: شمشالی تهراو‌یح خو‌ش خو‌ش ده‌نگی لئوه‌دئ و تارو
تهمووره‌ی ئاه‌نگ و رابواردن خو‌شی لئ‌پراوه.
(۵) واته: کاتی مه‌رحه‌باو به‌خیر هاتنی ئه‌وانه‌به‌که‌جل و به‌رگی تاعه‌ت ئه‌پو‌شن، وه
ده‌می مالاوایی کردن له‌پالهی مه‌ی بو مه‌ی خو‌ره‌کان. وشه‌ی «مه‌رحه‌با» و «ئه‌لوه‌دا»
ئیشاره‌تن بو ئه‌وه‌که‌له‌نیوه‌ی یه‌که‌می مانگی ره‌مه‌زانا له‌کاتی نو‌ئژی تهراو‌یح ئه‌لئین:
«مرحبا... مرحبا آیا شهر رمضان». وه‌له‌نیوه‌ی دووه‌میا ئه‌لئین: «الوداع... الوداع آیا شهر
رمضان».

ساقی، ساسه‌د جار وه نازت نازوو
هوردهر وه گول‌بانگ سه‌دای «وَأَمْتَاؤَا»^(۱)
تورپره‌ت نه رووی خال‌جه‌بین سه‌راویز
پیاله‌ت چون جام «که‌چ دارو مه‌پریز»^(۲)
ستاره‌ت نه شه‌و تورپره‌ی قه‌ترانی
هوه‌یداو په‌نهان شه‌مس پیشانی^(۳)
هیلال نه پای شه‌و نه‌سیم بوی ناف‌دا
بنمان نه‌و شه‌فه‌ق باده‌که‌ی ساف‌دا^(۴)
هه‌ی هیلال، هه‌ی عید، خیزۆ‌جه‌یاران
وه ره‌غم گرووی په‌ره‌یزگارن^(۵)

(۱) نازوو: بنام. گول‌بانگ: ناوازی گهرم‌و به‌جۆش. «وَأَمْتَاؤَا»: به‌شیکه‌له‌ئایه‌تی:
«وَأَمْتَاؤَا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ». که‌له‌روژی قیامه‌تا به‌تاوانباران‌ئه‌وترئ، وه‌مه‌عنای
ئه‌وه‌یه‌ئهی تاوانباران‌ئه‌مپۆ‌ئیه‌جۆئ‌بینه‌وه‌ولاکه‌ون. واته: کاکه‌ی مه‌ی‌گپ‌یاخوا‌سه‌د
جار بنام به‌و نازه‌تا که‌داوته‌پیم، هاوارو بانگی «وَأَمْتَاؤَا الْيَوْمَ...» هه‌لده‌تا‌ئه‌وانه‌ی
روژوو‌یان‌گرتوه‌و‌ئه‌وانه‌ی نه‌یان‌گرتوه‌له‌یه‌ک‌جۆئ‌بینه‌وه. مه‌به‌سی‌ئه‌وه‌یه‌ره‌مه‌زان
دوایی‌بینه، چونکه‌به‌هاتنی‌چه‌ژن‌دیاری‌ئه‌دا‌کئی‌خوا‌په‌رست‌بووه‌و‌کئی‌تاوانبار. له
شيعره‌کانی‌پاشه‌وه‌دا‌چۆ‌ئیه‌تی‌دوایی‌هینانی‌ره‌مه‌زان‌باس‌ئه‌کا.

(۲) تورپره: «طَّرَه»، زولف. سه‌راویز: سه‌ره‌ره‌وخوار. که‌چ‌دارو مه‌پریز: جومله‌یه‌کی
فارسی‌یه‌به‌مه‌عنای‌لاری‌بکه‌ره‌و‌مه‌ی‌ریژه. واته: بۆ‌پیشان‌دانی‌مانگی‌شه‌وی‌چه‌ژن
زولفت‌به‌سه‌ر‌رووی‌خاله‌که‌ی‌ناو‌چاوتتا‌دابه‌ده‌روه، وه‌چاوه‌گه‌وره‌کانت‌بینه‌سه‌ر
شیره‌ی‌ئاوردانه‌وه‌هه‌ک‌پیاله‌ی‌شه‌رابی‌که‌لار‌کرایته‌وه‌به‌لام‌نه‌هیلرئ‌برپۆرئ.
(۳) قه‌ترانی: ره‌ش. پیشانی: ناو‌چاو. واته: قولا‌په‌زیونه‌کانی‌سه‌ر‌زولفه‌ره‌شه‌کانت
ده‌رخه‌وه‌ک‌ئه‌ستیره‌ی‌تاریکه‌شه‌و‌با‌روژی‌رووت‌ده‌رنه‌که‌وئ.

(۴) ناف: میسکی‌بۆن‌خۆش. شه‌فه‌ق: سوورایی‌قه‌راغی‌ئاسمان‌به‌ئیاوانا. واته: له
داوتنی‌ئه‌و‌شه‌وه‌دا‌که‌زولفه‌کانته‌و، شنه‌ی‌بۆنی‌میسکی‌لی‌دئ، له‌سوورایی‌پیاله‌ی
شه‌رابی‌ساف‌دا‌که‌چاوته، مانگی‌یه‌ک‌شه‌وه‌مان‌پیشان‌بده‌که‌برۆته.

(۵) خیزۆ: به‌رز‌بیته‌وه. واته: با‌به‌کو‌یرایی‌چاوی‌پارێزکه‌ران‌هاواری‌«ئای‌ئه‌وه‌مانگ...
ئه‌مشه‌و‌چه‌ژنه» به‌رز‌بیته‌وه‌له‌دۆستانه‌وه.

شادی دەر وه دل لای مهی خواراندا
خهفەت دەر وه جەرگ رۆزه داراندا^(۱)

[۸]

مه یلت ئاره زووی^(۲)

مه یلت ئاره زووی ئه غیار که رده بی
چی ش خامه که ت نام مه عدووم به رده بی^(۳)
بی منەت جه مه یل ئامای نامه تم
مه منوون جه وه فای ره شحهی خامه تم^(۴)
په رساییت چۆنی؟ ویت غه له ت که رده ن
مه ر نه زانی دووریت چ دهرده ن^(۵)
گهرمی بلیسهی دهروون ده ماخ
دیوه لولول ئاخ دلهی پر جه داخ^(۶)

(۱) رۆزه: رۆژوو. واته: دلای مهی خواردن خو ش که به به ره لاکردنی توانای خوار دنه وه،
وه جهرگی رۆژوو وه وانە کان پرکه له خهفەت که نایانه وی هه رگیز ره مه زان دوایی بی.

[۸]

(۲) مه له وی ئه مه قه سیده یه ی له گه ل نامه یه کی بی نوخته دا له وه لامی نامه یه کی حه مه
پاشای جافدا نوسیه وه که له باره ی ئیشی که سیکه وه بی نارد بوو. مه وه وی له وه رامه که یا
به حه مه پاشا ئه لی تو نه ت و ستوو وه نامه بۆ بنووسی، به لام ئیشی ئه م پیاوه ناچار ی کردووی.
(۳) چی ش: که چی. واته: خو ش و ستنی تو ئاره زووی بیگانه ی کرد بوو، که چی
قه له مه که ت ناوی هی نابووم.

(۴) ره شحه: پرژه. واته: منه تی ئاره زووی هاتنی نامه ت هه ل ناگرم چونکه به هوی ئیشی
خه لکه وه بووه، به لام مه منوونی وه فای پرژی قه له مه که تم که ناومی نووسی.

(۵) واته: په رسایرت کرد بوو که چۆنم، به لام تو خۆت به غه له تا بردوو، بۆچی نازانی
دووریت چۆن دهر دیکه تووشم هاتوو؟

(۶) دیوه لولول: گێژه لوه که: مه عنای ئه م شیعره وه شیعری پاشه وه ی ینکه وه دی.

ئەو بەرد نەم نە چەم دیدە ی پەر جە دەرد
 ئیئد مالا رووی حەرف خە یال بی گەرد^(۱)
 نە قە ترە ی ئەس رین مە ن دە ن نە چە م دا
 نە نوختە نە حەرف ئینشای ماته م دا^(۲)
 عەرزە شاھیدە ن خاس بەدیە پیش دا
 حەرف نوختە دار نە مە ن دە ن تیش دا^(۳)

[۹]

مامۆسای سەر ئیئل^(۴)

مامۆسای سەر ئیئل شیرین کە لامان
 تە شریف خە یرت باوەر وە لامان^(۵)

(۱) بەرد: بردی. مالا: مایۆه. واتە: گەرمی بلیسە ی ناو دە ماخم تە پرای ی نە هیشتوو ه لە چاوه پەر دە ر دە کانما، وە گێژە لۆوکە ی ئاھوو ھە ناسە ھە لکیشانی دلە ی پەر داخم رووی ئەو حەرفانە ی مایۆه کە لە خە یالی ساف و بی گەردمان.
 (۲) ئەس رین: فرمیسک. مە ن دە ن: ماوہ. وات: لە بەر ئەوہ نە دلۆپە یە ک فرمیسک لە چاوما ماوہ، وە نە حەرفە کانی نامە کە م کە باسی خە فە تباریم ئە کا نوختە یان پیوہ ماوہ.
 (۳) عەرزە: نامە. بەدیە: بڕوانە. واتە: نامە کە م شایە تمە، باش سە یری بکە حەرفی نوختە داری تیانە ماوہ. لە ھە ندێ نوختە دا لە جیات ی «نە مە ن دە ن» نووسراوہ «مە وینی» بە مە عنای نایینی. ئەو نامە یە کە مە و لە و ی لە م قە سیدە یا ئیشارە تی بۆ کردووہ بە زمانی فارسی نووسراوہ، وە چە ند دێرێکی عەرە بێشی تیابە. نوختە یە کیم لایە لە گە ل چە ند نامە یە کی تری نووسراوی مە و لە و ی دا.

[۹]

(۴) مە و لە و ی بە م قە سیدە یە یە کێ لە دۆستە کانی بانگ کردووہ پڕوا بۆ لای بۆ راباردن، وە باسی خۆشی شوئە کە ی خۆ ی بۆ کردووہ
 (۵) ئیئل: خێل. باوەر: بیئە.

نه شنۆی به دکار، نه بۆی به دوازه
وه حشی یان هم راز، تهیران دهم سازهن^(۱)
شه تاوان چون سهیل دیده من جاری
پیچ میدان چه نی زامان کاری^(۲)
تۆ نه سه رگوزه شت سزای دهرده لیل
من نه حیکایهت ئازیز بی مهیل^(۳)
ساتی په ی ویمما بنیشمی وه شاد
به و رازانه وه خهم بدهین وه باد^(۴)
تافه لهک دیسان نه ی راگوزه ردا
بوینمی چیش هانه ژیر سهردا^(۵)

(۱) به دواز: به دخواز. واته: نه شنۆی به دکار هه به لهم شوته دا که منی تیام، وه نه بۆنی به دخوای تیایه. هاوده نگ و هاوړیمان بالدارو گیانداره کتوی به کان.

(۲) واته: چه مه کان وهک ئاوی چاوم زۆرو ره وانن، وه به زامی کاریگه ری خوړانه وه پیچ ته خۆن. مهوله وی لهم قه سیده به دا خه یالیکی وردی به کار هیتاوه، وه برپاری داوه هه رچی پیچ بخوا له بهر نه وه به که ئازاری هه به، وه چه مه کانیش بۆیه پیچ و لارن چونکه ئازاریان هه به، نه بی نه م ئازاره خه یالی به ی چه مه کان به هۆی دور که وتنه وه ی نه و جوانانه وه بی که له قه راغیا سهیرانیان کردوه.

(۳) مه عنای نه م شیعه وه دوو شیعی دواپی پیکه وه دی.

(۴) ویمما: خویمان. بنیشمی: دانیشین. راز: قسه.

(۵) وینمی: ببینین. چیش: چی. واته: تۆ سه رگوزه شتی دهرده ئازاری له یلی خوتم بۆ بگێر وه وه منیش باسی ئازیزی بی مه یلی خوتم بۆ نه که م، وه سه عاتی پیکه وه دانه نیشین به و قسانه خهم مان نه دهن به با، تا بزانین فه لهک لهم دنیا به دا چی تری له ژیر سه رایه بۆمان.

[۱۰]

مامۇستای شىرىن^(۱)

مامۇستای شىرىن، شۆخ دیدە مەست
 جە مەكتەبخانەى مەدرەسەى «أَلْسَتْ»^(۲)
 دیدەش مەكتەبى قەدەر سزادا
 نیم نیگاش تالیم تفل قەزادا^(۳)
 سەرنووك موژهش مەكەردش تەقریر
 راستى پەى تیر تەدبیر تەقدیر^(۴)
 تۆ پەى تەعلیمش نە رای جەختەنى
 ئەلبەت یا سەرسەخت یا بەدبەختەنى^(۵)

[۱۰]

- (۱) مەولەوی بەم چەند شیعەرە قسە لەگەڵ مامۇستایەك ئەكا كە دەرسى بە شۆخیک و تەووە.
- (۲) مەكتەبخانە: قوتابخانە. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعەرى دواىی پیکەووە دى.
- (۳) مەكتەبى: قوتابى. نیمنگا: لاچار. تالیم: «تعلیم»، فیرکردن.
- (۴) تەقریر: روون کردنەوہى دەرس. واتە: ئەى مامۇستای شىرىن ئەم شۆخە چاومەستەكە تۆ دەرسى پى ئەلبەت، چاوى لە قوتابخانەى روژى ئەزەلا سزای قوتابى یەكى ئەدا كە قەدەرە، وە تیرى چاوى منالى قەدەرى فیر ئەکرد كە چۆن تووشى خەلك بیئت، وە نووكى برژانگى دەرسى راست روشتن و لاندانى فیری تیرى قەدەر ئاراستەکردن ئەکرد.
- (۵) جەخت: زەنجدان. واتە: كەچى تۆ ئیستا خۆت ئەزەت ئەدەى بۆ فیرکردنى، ئەلبەت یا سەرسەختى یا بەدبەختى، ئەگینا تۆ لەكوئى و دەرس و تەووە بە یەكسى لەوانە لەكوئى؟.

[۱۱]

مەجنونەكەى وئىل^(۱)

مەجنونەكەى وئىل شەيدای بالای تۆ
سەلام كيانا وه خاک پای تۆ^(۲)
وئىش جە تاو دەرد بار خەمان بەرد
جادەى مەينەت گرت، وئىل بى ھەرد ئەو ھەرد^(۳)
دل ئەمىرشەن جە لات ئەسیرەن
چون تاوانكاران بەند زەنجیرەن^(۴)
ئامان سەد ئامان خاس نىگاش دارە
وہرنە ئاروفتەن زوو مېبۆ پارە^(۵)

[۱۲]

مەنزىگەى دىدەم

مەنزىگەى دىدەم ئاوپاشى كەردەن
چەشمەنداز بەرزبى تۆزوغەردەن^(۶)

[۱۱]

(۱) مەولەوى ئەم چەند شىعەرەى بۆ دۆستىكى ناردووه بۆ دەرپرېنى خۆشەويستى خۆى.
(۲) كيانا: ناردى. واتە: عاشقە مەجنونەكەت كە شەيدات بووہ بە دواى بالاتا وئىل بووہ،
سەلام ئەئىرى بۆ خاكى بەرى پىت.
(۳) واتە: خۆى لە تار دەردو ئازار نەيتوانى بىت، بارى خەمى ناوہتە سەرشانى و رىگەى
مەينەتى گرتوہتە بەروكەوتوہتە ھەردو ھەردەردەن.
(۴) واتە: دلەكەى كە فەرمان پەرواپەتى، لای تۆ وئىلەو ھەك تاوانباران زەنجىر كراوہ.
(۵) ئاروفتە: دارزاو. پارە: پارچە. واتە: دەخىلتم چاك ئاگات لى بى ئەگىنا داوہشاوہ زوو
دائەفەرەقى و پارچە پارچە ئەبى.

[۱۲]

(۶) ئاوپاشى: ئاوپىشەن. چەشمەنداز: «چشم انداز»، جىنگاى بەرزى چاۋ لىوہ خستەن.
مەعنای ھەردو شىعەرەكە پىنكەوہ دى.

شیۆت با به یۆ ئەر مه یلش بارۆ
به لام بویرهۆ ئەر به د بویارۆ^(۱)

.....

[۱۳]

من که دل دایم...^(۲)

من که دل دایم نه واوه یلمه ن
غهرق مواتالای خال له یلمه ن^(۳)
چ بـاک تـانه ی تـه وه ن تـاومـه ن
شهو ق مواتالای رووی کتاومه ن!^(۴)

.....

(۱) به یۆ: بیئت. بارۆ: بیئیی. بویارۆ: رابوئری. واته: مه نزلگهی چاوم ئاورشین کردوه و
جینگه به کی به رزه و بۆ ته ماشا لیوه کردن زۆر خوشه، هیچ تۆزی تیا نه. وئهی ناسکت
ئه گهر مه یلی هه یه بایته ناو چاوه کانم، وه ئه گهر شوئنه که ی لا خراب بوو، وه ناخۆشی
رابوارد رنگای ئه ده م بپروا.

[۱۳]

(۲) مه ولهوی به م دوو شیعره به ربه ره کانتیی دوو شیعری «مه لاقاسم» ناوئکیی کردوه که
وتوو به تی:

هه رگا من پئیکای په یکانی له یل وام جه بی مه یلی له یل وه ته ن دوجه یل وام
چ باکی به دی به دکارانمه ن چ په روای تانه ی ئه غیارانمه ن
واته: ماده م من پئیکراوی تیری له یل بم، وه له به ر بی مه یلی له یل وه ته نم کئوی دوجه یل
بی، ئیتر باکم چه له خرابی ئه و که سانه ی خرابه م ئه لئین، وه له کوئ ماوه ی موبالات کردنم
هه یه به تانه و ته شه ری بیگانه؟

(۳) واوه یل: هاوارو شین. مه عنای ئه م شیعره و شیعری دوایی پئیکه وه دئ.

(۴) ته وه ن تاو: به رد توئنه ره وه. مواتالای: «مطالعته»، چاویا گپران. واته: من که دلهم هه میسه
له گریان و واوه یلادا بی، وه غهرقی مواتالای خالی روخساری له یل بم، چ باکئیکم هه یه له و
تانه و ته شه رانه ی که به رد ئه توئنه وه، وه له کوئ ماوه ی مواتالای په ره ی کتئیم هه یه؟

تیپی نون

MAWLAWI.KRD

[۱]

نامه‌کەت پەس چیش^(۱)

نامه‌کەت پەس چیش؟ پەری دەوای دەرد
 یاوا خاس وانام موتالە‌ەم کەرد^(۲)
 ئاخ، داخان نیشات جە بیخ کەندە ویم
 رای تەدبیر کەس پی نەمەدە ویم^(۳)
 سەرەتای زوخاو نە جەرگم سەردان
 بەیدی پیمەوہ یاران، هام فەردان^(۴)
 هاوار یانی های خالۆم نەشنەفتەن
 جە نۆکۆسی تەر خاستەرم کەفتەن^(۵)
 دیدە کەم ماچان بی وەفاییش کەرد
 شەرت و عەهد بەین وەرین جە یاد بەرد^(۶)

[۱]

(۱) مه‌له‌وی ئەم قەسیدە‌یە‌ی لە وەلامی قەسیدە‌یە‌کی خالۆی کۆماسی دا نوسیوہ، کە سکالای دەردی عەشقی بۆ مه‌وله‌وی کردبوو تبادا، وە سۆزی دلێ خۆی دە‌رپرسیو، وە چاری لێ وەستبوو.
 (۲) وانام: خۆندەمەوہ: واتە: نامە‌کەت گە‌یشت و بە‌باشی خۆندەمەوہ تێ گە‌یشتم بۆچیت نووسیبوو؟ داوای دە‌رمانی دە‌ردت تیا کردبوو.
 (۳) واتە: داخی بە جەرگم ناپەرەحتی داری جم و جوولێ لە بن هە‌لکە‌ندووم و رێگای تە‌گبیر کردنم بۆ کەس نە‌ماوہ.
 (۴) بە‌یدی: وەرن. واتە: برادەرینە، فریام کەون سەرە‌تا زوخاو سە‌ری داوہ لە جەرگم.
 (۵) واتە: هە‌ی هاوار وا دیارە هێشتا خالۆی کۆماسی نە‌یزانیوہ من بە‌م نزیکیانە کۆستیکی گە‌ورە‌ترم کە‌وتووہ، وا داوای چارە‌و تە‌گبیرم لێ ئە‌کا. لە شیعەرە‌کانی پاشە‌وہ‌ی دا باسی ئە‌و کۆستە‌کە‌وتووہ‌ی ئە‌کا.
 (۶) ماچان: ئە‌لین. واتە: وا بڵاوہ کە ئازیزم بێ‌وہ‌فایی کردووہ و گە‌فت و بە‌یمانی نیتوانمانی

زیاد بی سهردی پهی غه‌م که‌یله‌کش
 که‌م بی‌گه‌رمی تاو‌کووره‌ی مه‌یله‌کش^(۱)
 هه‌وای دۆس نۆش وه‌ده‌روون ئاو‌ورد
 سفته‌که‌ی کۆنه‌ش یه‌کجار جه‌ویر به‌رد^(۲)
 دیده‌که‌م تۆ‌مه‌یل خه‌سته‌ت زه‌روور بی
 ئه‌ی بی‌شه‌رتی یه‌فره‌چیت دوور بی^(۳)
 خه‌یلی واتم‌خه‌یچ ئیش زامم‌مه‌رد
 ئای کولناته‌وه‌ئینه‌چیشته‌که‌رد^(۴)
 به‌زه‌بیت ناما‌به‌ی زاری‌مه‌دا
 وه‌ی ناله‌ی شه‌وان بی‌داریه‌مه‌دا
 وه‌ی دل‌ه‌ی پر‌ئیش پر‌زو‌خاومه‌دا
 وه‌ی هه‌ناسه‌ی گه‌رم ته‌وه‌ن تاومه‌دا^(۵)

﴿﴾

خستووه‌ته‌پشت گوئ. له‌هه‌ندیئ نوسخه‌دا له‌جیاتی «جه‌یاد به‌رد» نووسراوه‌ «گرددش مه‌رد» واته‌: هه‌مووی شکاند.

(۱) واته‌: ساردی ئه‌و زیاد بووه‌ له‌گه‌ل منا که‌ دل‌م به‌هۆبه‌وه‌ پر‌ه له‌خه‌فته‌ت، وه‌تینی گه‌رمای کووره‌ی مه‌یلی که‌می کردوه.

(۲) هه‌وا: ئاره‌زوو. سفته‌: سووتاو. واته‌: ئاره‌زووی دۆستی تازه‌ی گرتووه‌ته‌دل‌و دل‌داره‌ سووتاوه‌کۆنه‌که‌ی به‌یه‌گجاری له‌یاد بردووه‌ته‌وه.

(۳) فره‌: زۆر. چیت: لیت. لیره‌دا مه‌وله‌وی به‌هۆنه‌ری «التفات» رووی قسه‌ی له‌خالۆی کۆماسی‌یه‌وه‌ وهرئه‌چه‌رخینیه‌سه‌ر دۆست و پیتی ئه‌لی: ئازیزم، تۆ پیتوست بوو گرفتاره‌که‌ی خۆت خۆش بێ، ئه‌م بی‌شه‌رتی یه‌زۆر دوور بوو لیته‌وه.

(۴) خه‌یچ: ئۆخه‌ی. کولناته‌وه‌: کولاندته‌وه. واته‌: زۆرم وت ئۆخه‌ی ئیشی زامه‌که‌م دامردووه‌، ئای ئه‌وه‌ چیت کرد واکولاندته‌وه.

(۵) ته‌وه‌ن‌تاو: به‌رد توئنه‌وه. له‌هه‌ندیئ نوسخه‌دا له‌جیاتی «دل‌ه‌ی پر‌ئیش» نووسراوه‌ «جه‌سته‌ی پر‌ه‌وون»، وه‌ له‌جیاتی «هه‌ناسه‌ی گه‌رم» نووسراوه‌ «هه‌ناسه‌ی سه‌رد».

من دلم وه تیر تو ئیشا، یا ئەو
 من جەفاو مەینەت تو کیشام، یا ئەو^(۱)
 من ویم وه سەرگەرد پالات کەرد، یا ئەو
 من ویم فیدای خاک پالات کەرد، یا ئەو
 جە بەدبەختی ویم ونەش وارۆ سەنگ
 زانام بئی مەیلی ئەمما نەک وهی رەنگ^(۲)
 من هیچ بەر کەنار، ئەحوالم مەپرس
 خو قیامەت هەن جە خودا بترس^(۳)
 خالۆ دەرد دل بئی نیهایەتەن
 شکایەت نیەن، یە حیکایەتەن^(۴)
 ئاواپی پەی غەیر، ویران ماله ویم
 عالەم شیرین کام، مەزاق تاله ویم^(۵)

- (۱) واتە: بۆ دۆستیککی تازە بۆچی وات لێ هات؟ بۆچی من بووم دلم ئیشا بە تیری تو یا ئەو؟ وه من بووم دەردو مەینەتی تو کیشا یا ئەو؟
- (۲) ونەش وارۆ: لێی بباری. یاخوا لە بەر بەدبەختی خۆم بەرد بباری لە بەختم، من ئەزانم بئی مەیلی بەلام نەم ئەزانێ بەم جوړە ی .
- (۳) بەرکەنار: بخەرە لاوه، وشە یەکی فارسی یە. واتە: چش لە من گویم مەدەرئو مەبەستت نەبم، بەلام خو قیامەت و لێ پرسینەوه هەیه بۆچی لە خوا ناترسی؟
- (۴) یە: ئەمە. مەولەوی لێرەوه رووی قسە ی ئەکاتە خالۆی کۆماسی و پئی ئەلێ: خالۆ گیان دەردی دلی من برانەوه ی نیه، ئەم قسانەش کە ئەیکەم سەرگوزەشتەیه ئەیگێر مەوه، شکاتی حال نیه، چونکە رهوا نیه دلدار شکات له دۆستی بکا.
- (۵) واتە: ئاوه دانی حال و مال هەر بۆ بیگانه کانه، منیش کە ئەو هەموو مافەم بە سەر یارەوه هەیه مالم ویران بووه، هەر وه ها هەموو کەس دەمی شیرینەوه هەر من دەم تال و ناخۆشە.

ناوەش پى ھەرام، ۋەش ھەرامە ۋىم
شادى پى نوقسان، غەم تەمامە ۋىم^(۱)

ھەلۋ زەدە كەي ترسياگە ۋىم
درۆ بۆ يا راس ھەۋەسياگە ۋىم^(۲)

چ ۋەخت ئاماي ئىنشاى فەردت بى
چ ۋادەي داۋاي دەۋاي دەردت بى^(۳)

گلاراۋ مەرگ چىگە ۋ چۆگە مەن
دەخىل تەدبىرى جارى نۆگە مەن^(۴)

.....

[۲]

نەسىم مەحرەم^(۵)

نەسىم مەحرەم مابەين ياران
ماجان ۋەھارەن سەۋزەن دياران^(۶)

(۱) ۋاتە: شتى ناخۆشم بۆ ھەلۋە ۋ خۆشىم لى ھەرامە، ۋە شادىم كەم ۋ كورتە ۋ خەم ۋ خەفەتم تەۋاۋە.

(۲) ترسياگ: ترساۋ. ھەۋەسياگ: ھەپەساۋ. ۋاتە: ئاي ۋەك چۆلە كەي ھەلۋ لىداۋ ترساۋ خۆم، ۋە بە راست بى يا بە درۆ بى ھەپەساۋ سەر لى تىكچو ۋ خۆم.

(۳) ۋاتە: خالۋ گيان ئەم كاتى نارەختى ۋ بى ئىستراحتى يەي دل كەي بۆ ئەۋە ئەشيا تۆ ھەلبەستى تيا دانىتت ۋ بۆمى بىئىرى ۋە داۋاي تەگىرم لى بىكەي بۆ دەرمانى دەرد؟. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «چ ۋادەي داۋاي» نوسراۋە «چ ۋەخت ۋ ۋادەي».

(۴) چىگە ۋ چۆگە: لىرە ۋ لەۋى. نۆگە: نۆبە. ۋاتە: ئىستا من خۆم گلاراۋم پى كە ۋ تۋوۋە ۋ ئەمدىو ئەۋدىو ئە كەم ۋ ئەمرم، كە ۋاتە جارى نۆبەي مەن تۆ تەگىرىنكەم بۆ بىكەي.

[۲]

(۵) مەۋلەۋى ئەم قەسىدە يەي بۆ «شىخ عەزىزى جانە ۋەرەي» نوسىۋە، ۋە ۋاي بىرپار داۋە كە ئە بى نەسىم بۆي بەرى

(۶) مەعنای ئەم شىعەرە ۋ شىعەرى دۋابى پىكەۋە دى.

گیان وه بی تاقەت موینون ئارۆ
 زاھیرەن ھەوای لای ئازیز دارۆ^(۱)
 ئامیتە ی خەیاڵ ئەو دل پەسەندەن
 ئیلاخیچ ھەلای کەمى یەخ بەندەن^(۲)
 زەحمەت وه خەیاڵ ئەو ئازیز مەدەر
 وەر نە یوگیان، ھیچ، بە ویت تەشریف بەر^(۳)
 چون یاوای پەرساش بەنالە عەرز کەر:
 دیم تەن سفتە کە ی خەستە ی زام خەتەر^(۴)
 دل دەروون ھەر یەك وه دەس خامەیی
 ئینشا کەردەبی توغرا نامەیی^(۵)
 دلش کەردەبی وه دوو «ھو» مەرقوم
 دەروونش وه ھوون «مُجِبُّكَ مَغْدُوم»^(۶)

(۱) واتە: ئە ی بای نەسیمی بە یانیان کە مەخرەمی بۆ ھات و چۆ لە ئیوانی دۆستانا، ئە ئین بە ھارەو دەست و دەر سەوز بوو و وادە ی وەزینی تۆبە، منیش وام دیتە بەر چا و گیانم ئە مپۆ بی تاقەت بی و ئارەزووی وابی بچی بۆ لای شیخ عزیز ی جانە وەرە بی.
 (۲) ئامیتە: تیکەل. ھەلای: ھیشتا. یەخ: سەھۆل. مەعنای ئەم شیعرە و شیعی دوا بایش پینکە وە دئ.

(۳) مەدەر: مەدە. نە یۆ: نە یەت. واتە: بە لام لە بەر ئە وە کە گیانم تیکەل بوو لە گەل خەیاڵی ئازیز، وە کویتستانیش ھیشتا ساردە، زۆر ئازاری مەدە و رای مە کیشە بۆ لای خۆت، ئە گەر بە ئاسانی لە گەلتا ھات ئە وە باشە، ئە گینا خۆت بە تەنیا برۆ و ئەم نامە یەم بۆ بەرە.
 (۴) یاوای: گە یشتی. واتە: کە گە یشتی ھەوالی منی لی پرسیت، بنائینە و عەرزی بکە و بلئی چاوم بە دلدارە لەش سووتاو و نە خۆشە کەت کەوت کە برینیکى مە ترسی لی کراوی پیو یە.
 (۵) خامە: قەلەم. واتە: دل و دەروونی ھەریە کئی قەلەمیکیان بە دەستە وە بوو، وە نامە یە کى مۆر لە سەریان نووسیوو. لە ھەندئ نوسخە دا لە جیاتى «توغرا» نوسراو «سۆزش» واتە: نامە یە کى بە سۆز.

(۶) دوو: دووکەل. مەرقوم: نووسراو. واتە: دلئی، بە دووکەلی ھەناسە ی بە سۆزی

نەر تەسدىع نەبۆۋە جان فېداى ویت
 گۆش دەر سەۋادش بوانوون پەریت: (۱)
 ۋە نام دەرمان زامان موشكول
 جە نەۋای بولبول جە ئىستىغناى گول: (۲)
 «بَعْدُ» ۋە دېدەت شای نەۋەمامان
 ھەر ئىيد مژنەۋو ۋە ھارى ئامان: (۳)
 ناستەنش ھەۋای نەۋ بەھاران پىم
 تەماشای ۋە ھار حالەتەكەى وىم: (۴)
 شەتاوم ھووناۋ دېدەى پەر دەرەن
 نەسىم شىۋى ھەناسەى سەرەن: (۵)

﴿﴾

خۆى لە سەر نامەكە نووسىۋى «ھو». دەرۋونىشى بە خوتنى خۆى لە خوارى ۋە ئىمزى
 نامەكەى كرېۋو، ۋە نووسىۋى «مُجِبُّكَ مُعْدُوم» بە مەعنا «خۆشەۋىستت: مەعدوۋمى»
 جاران ئوسول ۋابو لە سەرى نامە ئەنوسرا «ھو» كە ئىشارەتە بۆ ناۋى خوا.
 (۱) سەۋاد: زەشايى. بوانوون: بخوتنمەۋە. واتە: بلى بە ئازىز ئەگەر سەرت نايەشى گوى
 شل كە بۆ ئەم گيان فېداى خۆتە با نووسراۋى نامەكەت بۆ بخوتنمەۋە.
 (۲) موشكول: گىرېتۋە خواردوۋ. واتە: بلى لە باتى «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» لە
 سەرەتای نامەكەۋە نووسىۋى دەس ئەكەين بەم نامەيە بە بەرەكەتى ناۋى كەسىكەۋە كە
 دەرمانى ئەۋ بىرېنە خەتەرناكائەيە كە پەيدا ئەبن لە ئالەۋ فوغانى بولبول ۋە لى ياكى گولەۋە.
 جاران ئوسول بوۋ لە سەرى نامەۋە جارجار «بِسْمِ اللَّهِ» ئەنوسرا.
 (۳) مژنەۋو: ئەيىسم. واتە: لە پاش دەس كىرەن بە نامەكە، بلى ئازىزى شای نەۋەمامان بە
 چاۋت قەسەم ھەر ئەۋەندە ئەيىسم كە بەھار ھاتوۋە. لە شىۋەى نامە نووسىن ۋە كىتېب
 دانانى كۆنا پاش تەۋاۋ بوۋنى ھىنانى ناۋى خواۋ سېاس كىردنى ۋە سەلەۋات دان لە
 پىتغەمبەرۋ ئال ۋە سحابى، ئەنوسرا: «ۋىعد».

(۴) ناستەنش: نەى ھىشتوۋە. واتە: سەيرى بەھارى ئەحوالى خۆم ئارەزوۋى نەۋبەھارى
 لا نەھىشتوۋم. لە دوۋ شىمرى پاشەۋەى دا باسى بەھارەكەى خۆى ئەكا چۆن بەھارىكە.
 (۵) شىۋ: شىنە.

غونچهی نه شکوفتهم زام کاری یه ن
 بولبولم ناله ی دل شهوگاری یه ن^(۱)
 «والحاصل» سه مووم بای تاله ی سستیم
 په ژمورده که رده ن وه هار هه سستیم^(۲)
 تا و اچی خه رمان خه م وه کونانی
 وه که یف ده ماخ دووری تونانی^(۳)
 خوسووس چون خه بهر میاوانانی
 گولان، بولبولان، ملاوانانی^(۴)
 من ویم موینون خاتر زیزه نان
 مه حرووم بوی گول رووی نازیزه نان^(۵)
 مکیانوره حمه ت هه سره ت وه کۆکۆ
 ره حمه ت په ی جه ناب ده رد دووری تۆ^(۶)
 کووره ی ناره زوو جوش سه ختشن
 نای بی مه یل، ناوی، ده خیل وه ختشن^(۷)

(۱) نه شکوفته: نه پشکووتوو. شهوگاری: گرفتاری.

(۲) په ژمورده: سبب. واته: به کورتی بای به دبه ختیم به هاری ژبانمی شین کردوو.

(۳) واته: تا بلایی خه رمانی خه م و خه فه تم کۆمه له و به ناره زوو دوژمنم که بریتی یه له دووری تۆ.

(۴) میاوانانی: پیم شه گه یه نن. ملاوانانی: شه لاوننه وه. مه عنای شه شیعره و دوو شیعی باشه وه ی پیکه وه دئ. (۵) زیز: عاجز.

(۶) کۆکۆ: کۆمه ل کۆمه ل. واته: به تایه تی له و کاته دا که خه به رم شه ده نی وا گول بولبول شه لاونیتته وه، من هه ست شه که م که خه فه تبارم و بی به شم له بونی گول که رووی یاره. له بهر شه وه، داخی شه لاونده نه وه م له لایه نی تۆ وه، به کۆمه ل ره حمه ت شه نیری بۆ ده ردی دووریت، چونکه هیه نه بی که دوور بی لیم خه فه تی شه وه ناخۆم بۆچی نام لاونیتته وه.

(۷) مه عنای شه شیعره و شیعی دوایی پیکه وه دئ. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «نای بی مه یل ناوی» نووسراوه «ناخ په ی سیلاوی». سیلاو: لافاو.

ئاخىر نەك ئىمەيچ داخ نە دلىنمى
سۆچىيى ئاير چون تۆكلىنمى^(۱)
تۆپەي نىشتان، من پەي سەوداي تۆ
ھەردوو بنالىن وە گرىيەو رۆرۆ^(۲)

[۳]

نامەي نەفتىنت^(۳)

نامەي نەفتىنت يەك رۆ باد ئاورد
كلپەي بلىسەي كورەم زىاد كەرد^(۴)
دەلالەت جوشۆ چون رۆي ئازادى
گەرمەي گەرم نەزم بەزم پىر شادى^(۵)

(۱) نەك: بە مەعنا «بۆچى نە» يە، ئىستفهامى ئىنكارى يە. سۆچىيا: سورتاۋ. تۆكل:
تۆكل. واتە: كورەي ئارەزۋوى دىدارت جۆشى سەندوۋە، ئاي دەخىلم ئاۋى وەسلى
پياكە، وەختىەتى، با دامرئەو، ئاخىر بۆچى ئىمەيش داخ لە دل نىن وەك تۆكلى
سورتاۋمان لى نەھاتوۋە؟
(۲) نىشتان: مەبەسى لە دللى مەولەۋى يەكە جىگاي خەيالى دۆستە. واتە: كەۋابوۋ با
ھەردوۋكمان دەسكەين بە گريان و نالىن، تۆ بۆ دللى من كە جىگاي خەيالىتە و منىش بۆ
ئارەزۋوى تۆ.

[۳]

(۳) مەولەۋى ئەم قەسىدە يەشى لە ۋەلامى قەسىدە يەكى ئەحمەد بەگى كۆماسى دا
نوروسىۋەكە باسى شايى و زەماۋەندىكى گەرمى تيا نوروسىۋو بۆ مەولەۋى، وە داخ و
حەسرەتى پىشان دابروكەۋا مەولەۋى لەو شايى يەدا نەبوۋە.
(۴) نەفتىن: نەتۋاۋى. واتە: رۆژىكىيان «با» نامەي نەتۋاۋىتى ھىناۋ داي بە رووما،
لەۋەۋەكلپەي بلىسەي كورەي دەروونم زياتر بو.
(۵) دەلالەت: مېھرەبانى. جۆشۆ: دېتەكۆل. واتە: نامەكەت مېھرەبانى و خوشەۋىستى
لىۋە ھەل ئەقولى، ۋەك رۆژى جەژن كە رۆژى گەردن ئازايى كردنى خەلكە لە يەكتر،

سه‌دای «لاو هه‌ی لاو»، زړه‌ی زهر زه‌نجیر
 سلسله‌و بان‌ی سهر، به‌ندزری‌و لاگیر^(۱)
 زیله‌ی گواره‌و زرنگه‌ی زه‌نگله‌ی زهر
 له‌زه‌ی نه‌ونه‌مام، له‌ره‌ی لیموی تهر^(۲)
 شه‌وق زه‌رق‌و به‌رق، فه‌رق زهر کلاو
 ورشه‌و پرشه‌ی خووی کولم بو‌گولاو^(۳)
 شه‌وقه ته‌قه‌ی گهرم، چه‌پله‌و چیله‌ی نه‌رم
 چریکه‌ی وه‌ ناز، تریکه‌ی وه‌ شهرم^(۴)

﴿﴾

وه‌ کورپی‌ گهرمی‌ گورانی‌ وتن‌و هه‌لپه‌رکئی‌ پر زه‌وق‌و شادی‌یه. له‌ شیمره‌کانی‌ پاش‌ شم
 شیمره‌دا مه‌وله‌وی‌ وه‌سفیکی‌ جوانی‌ دیمه‌نی‌ هه‌لپه‌رکئی‌ نه‌کا بو‌ ئیشاره‌ت به‌و شایبی‌ و
 هه‌لپه‌رکئی‌یه‌ی‌ خالزی‌ کوماسی‌ باسی‌ کردبوو له‌ نامه‌که‌یا، وه‌ خه‌فه‌تباری‌ خوئی‌ پیشان
 دابوو که مه‌وله‌وی‌ تیا نه‌بووه.

(۱) لاو هه‌ی لاو: گورانیه‌کی‌ کونه‌ له‌ سهر‌ ناوازه‌ی‌ هه‌لپه‌ریون. زه‌رزه‌نجیر: زه‌نجیری
 نالترون که‌ ئافره‌تان‌ نه‌یده‌ن له‌ خو‌بان. سلسله: خشلیکه‌ ژنان‌ نه‌یده‌ن له‌ به‌ر شه‌ده. بان‌ی
 سهر: پینج‌ لیره‌یی‌ یا پینج‌ قهرانی‌ که‌ ژنان‌ نه‌یان‌ دووری‌ به‌ ناوه‌پراستی‌ کلاوا. به‌ندزری:
 هژنراوه‌به‌کی‌ زیوه‌ شه‌ده‌ی‌ بچ‌ قایم‌ نه‌کری. لاگیره: هژنراوه‌به‌کی‌ تری‌ زیوه‌ تاکه‌ تارانی
 پیاکراوه‌ ژنان‌ نه‌یده‌ن له‌ ملاو له‌ولای‌ کلاوزه‌ر یا سه‌روپینج.

(۲) زیله: زهر. زه‌نگله: نه‌و زری‌و لیرانه‌ به‌ربوونه‌ته‌وه به‌ گوئی‌ زپړینی‌ سهر سوخمه‌وه.
 لیموی‌ تهر: مه‌به‌سی‌ مه‌مکی‌ کچه‌ هه‌لپه‌رکئی‌ که‌ره‌کانه. له‌ هه‌ندئ‌ نوسخه‌دا له‌ جیاتی
 «گواره» نووسراوه «ته‌لای‌ گۆش» واته: نالتوونی‌ گو‌نچکه‌ که‌ ههر گواره‌ نه‌گرته‌وه، وه‌ له
 هه‌ندیکئی‌ ترا نووسراوه: «تیه‌ی‌ گۆش» به‌ مه‌عنا خشلی‌ گو‌نچکه‌. وه‌ له‌ هه‌ندئ‌
 نوسخه‌ی‌ ترا یه‌کسه‌ر شیمره‌ که‌ به‌م جوړه‌ نووسراوه:

زیله‌ی‌ زایله‌ی‌ زرنگه‌ی‌ پویله‌ی‌ هه‌ی‌ که‌وانه‌ی‌ دیانه‌ی‌ زنگله‌و له‌ره‌ی‌ به‌ی
 زایه‌له: ده‌نگ. پویله: مله‌وانی‌ مووروو شیلان‌و کاره‌با. که‌وانه: چه‌مینه‌وه. دیانه: قولاب.
 به‌ی: مه‌به‌سی‌ مه‌مکی‌ کچانی‌ هه‌لپه‌رکئی‌ که‌ره.

(۳) فه‌رق: ته‌وقه‌سهر. زه‌رکلاو: کلاوزه‌ر که‌ لیره‌و تاکه‌ تارانی‌ پیا دووراوه. خو: ئاره‌ق.

(۴) چیله: پیکه‌نین. چریکه: ناوازی‌ به‌رزی‌ مه‌قام‌ وتن. تریکه: پیکه‌نینی‌ پړو ناسک.

سه‌مای ده‌سمالان، ره‌مای نه‌وهالان

نه‌مای مه‌لالان، نمای وه‌ش‌حالان^(۱)

چفه‌ی گهرده‌ن که‌ج، مهرگ من چیش واج

خاین وه‌خه‌فت، نه‌زان جگهر پاچ^(۲)

(۱) سه‌ما: له‌ره. ده‌سمال: ده‌سه‌سپری ده‌سی سه‌رچۆپی کیش. ره‌ما: راکردن. نه‌وهال: نه‌ونه‌مام، مه‌به‌سی منالانی به‌رگه‌ره‌که‌که به‌دهوری هه‌له‌پرکی کرانا دین و ده‌چن. نه‌ما: نه‌مان. نما: خو‌نواندن.

(۲) چفه: چپه، قسه‌ی نهیتی له ژیر لیوه‌وه. گهرده‌ن که‌ج: نه‌وه‌ی ملی لار کردوه‌ته‌وه بو چپه‌کردن. چیش واج: چی وت. جگهر پاچ: جگهر له‌ت‌که‌ر. واته: دیمه‌نی‌کی‌تری هه‌له‌پرکی مل لار کردنه‌وه‌ی هه‌له‌پرکی کرانه‌وه‌چپه‌کردنیانه‌که له‌ولاوه‌ته‌وه له‌یه‌که‌ه‌پرسن تۆمه‌رگی من چی‌یان وت، وه‌پیاوی به‌دکار خه‌فت دای‌ته‌گرئو‌ته‌وه‌ی نه‌زانئ چپه‌که‌ره‌کان چی‌یان وتوه جگهری له‌داخا له‌ت‌ته‌بی. له‌هه‌ندی نووسخه‌دا‌ته‌م شیعه‌ره به‌م‌جۆره‌نووسراوه:

چفه‌ی بی‌واده‌نیازان نازان بن‌ده‌سی داده‌نگ بازن نه‌بازان
نیازان نازان: ته‌وانه‌نیازی ناز‌کردنیان هه‌به. بن‌ده‌سی: له‌بن‌ده‌س‌کو‌تان بو‌داوای بی‌ده‌نگ بوون. بازن نه‌بازان: ته‌وانه‌ی بازن‌گیان له‌قۆلایه. له‌نووسخه‌یه‌کی‌ترا له‌جیاتی «چفه» راسته‌وخۆ نووسراوه «چپه» وه‌له‌جیاتی «نیازان» نووسراوه «نه‌زاکه‌ت» واته: ته‌وانه‌ی به‌نه‌زاکه‌ته‌وه‌ناز‌ته‌که‌ن. له‌نووسخه‌یه‌کی‌تریشا هه‌ر جیاتی «نیازان» نووسراوه «ته‌یاران» واته: ته‌وانه‌ی نازبان ته‌واوه، وه‌له‌نووسخه‌یه‌کی‌ترا له‌جیاتی «داده‌نگ» نووسراوه «نازک» وه‌له‌جیاتی «بازن نه‌بازان» نووسراوه «بازان یا نازان» به‌مه‌عنای بی‌لن یا نه‌ی‌لن، واته: دیمه‌نی‌کی‌تری هه‌له‌پرکی ته‌وه‌ته‌هه‌ندی له‌هه‌له‌پرکی‌که‌ره‌کان به‌شیوه‌یه‌کی‌ناسم ده‌س‌ته‌ده‌نه‌بن‌بالی هه‌ندی‌کی‌تریان، وه‌دوو‌دلن له‌وه‌ئاخۆ بی‌لن یا نه‌ی‌لن. مه‌عنا دۆزینه‌وه‌بو‌ته‌م هه‌موو‌نوسخانه‌وه‌نه‌بی‌نیشانه‌ی ته‌وه‌بی‌که‌هه‌موویان راستن، که‌م‌جار واری ته‌که‌وه‌ی مه‌وله‌وی خۆی شیعه‌که‌ی به‌چهند جۆر‌گۆرپی و جۆره‌کانی پیشه‌وه‌شی هیشتیته‌وه. به‌لام له‌به‌ر ته‌وه‌که‌نوسخه‌ی ده‌سنوسی مه‌وله‌وی خۆیمان چنگ نه‌که‌وت ناچار بوون هه‌موو‌نوسخه‌کان داتیین هه‌رچهند هه‌ندی‌کیشیان له‌نوسینه‌وه‌ی به‌غله‌ت به‌یدا بوون، خۆشمان ته‌وه‌مانه‌په‌سهند کردوه‌که‌له‌شیعه‌کانا نووسیمانه، خو‌ئنده‌واریش بو‌ی هه‌یه‌به‌بیری خۆی کام مه‌عنا په‌سهند ته‌کا‌بیکا تا هه‌ر‌کاتی که‌نوسخه‌ی راسته‌قینه‌په‌یدا ته‌بی.

لاره‌ی قه‌تاره‌ی لاو شه‌ده لاران
 ئیشاره‌ی که‌م که‌م په‌نجه وشاران^(۱)
 شاخه‌ی شریخه‌ی خشل نیمه‌ ره‌نگ
 فپه‌ی فۆته‌ی شوپ، پاژنۆی گوله‌نگ چه‌نگ^(۲)
 خشه‌و خشپه‌ی خاس، ترپه‌ی په‌نجه‌ی که‌وش
 عیشوه‌و نه‌زاکه‌ت، کریشمه‌ی بی‌خه‌وش^(۳)
 وه‌ لیمۆی ئالای کالای بالای شه‌نگ
 قرچه‌و چۆقه‌ی جهرگ، دلّ وه‌ خه‌مان ته‌نگ^(۴)
 خه‌میاو چه‌میای ناز نیمچه‌ کناچان
 ده‌نگ هه‌ی شاباش نه‌وجوان واچان^(۵)
 شاباش شادی شه‌یدای شاباشان
 خاس خاس کزه‌ی سۆز ده‌روون خاش خاشان^(۶)

(۱) لاره: سه‌رلار کردنه‌وه. قه‌تاره: ریز. لاو: جوان. په‌نجه وشاران: په‌نجه وشاردن. واته:
 دیمه‌تیک‌ی تری هه‌لپه‌رکی خۆ لار کردنه‌وه‌ی ریزی جوانه‌کانه‌و ئیشاره‌کردنیانه بۆ به‌ک به
 په‌نجه وشاردینکی سووک.

(۲) شاخه: ده‌نگ. نیمه‌ ره‌نگ: کال. فۆته: سه‌رپۆش. پاژنۆ: ئه‌و کیشه‌ی که‌ ئه‌کرته‌کۆل و
 تا‌عاستی ئه‌ژنۆ دا‌ئه‌گرئ. گوله‌نگ چه‌نگ: گولنگ لار.

(۳) عیشوه: ناز. کریشمه: روانین به‌ لاچار.

(۴) واته: دیمه‌تیک‌ی تری هه‌لپه‌رکی هه‌لقراچان و له‌رزه‌ له‌رزگی دلداران و
 خه‌فه‌تبار بوونی دلّیانه، یان هه‌لقراچانی جهرگی دۆسته‌ دلّ‌ته‌نگه‌کانه، به‌ هۆی ئه‌و
 مه‌مکانه‌وه‌که‌ به‌ربوونه‌ته‌وه‌ به‌ پارچه‌ی بالای جوانی یاران.

(۵) خه‌میا: لاربوونه‌وه. چه‌میا: خۆ چه‌مانده‌وه. نیمچه‌کناچان: ئه‌و کچانه‌ی که‌ هیشتا
 پێ‌نه‌گه‌یشتوون. واچان: ئه‌یلین.

(۶) خاش خاش: تیک‌شکاوو ورد بوو. واته: دیمه‌تیک‌ی تری هه‌لپه‌رکی، له‌ خۆشی‌یا
 شاباش کردنی ئه‌و که‌سانه‌به‌که‌ شه‌یدای شاباش کردن بوون، وه‌ سۆزو کزه‌ی هه‌ناسه
 هه‌لکیشانی ئه‌وانه‌به‌که‌ دلّیان برینداره.

ياران، ياوهران، ھاي دەرەداران
 بەيدى بکەردى من سەنگەباران^(۱)
 جە نەحسى تالەو جە بەدئىقبالىم
 ھەر کۆ فرسەتەن من ياگە خالىم^(۲)
 روو ئەو شىوہەنان دەى ئەجەل بۆرى
 نەو بەزم شىرىن مایەى ھەر شۆرى^(۳)
 تا وەى رەنگ زەرد چۈن خەزانەوہ
 سىم ساف ھەرس کەس نەزانەوہ^(۴)
 ھەرلايىن بادەى شەوقىوہم وەردا
 يە کسەر سەر چۈن گيان شاباشم کەردا^(۵)

(۱) ياوہر: يارمەتى دەر. بەيدى: وەرن. بکەردى: بکەن. لەھەندى نوسخەدا لە جياتى «ياران، ياوهران» نووسراوہ «عەزىزان، خویشان».

(۲) تالە: «طالع»، بەخت. ياگە: جيگا. لەھەندى نوسخەدا لە جياتى «نەحسى» نووسراوہ «سەختى»، وە لەھەندىكى ترا نووسراوہ «شومى». ھەرۋەھا لەھەندى نوسخەدا لە جياتى «ھەرکۆ فرسەتەن» نووسراوہ «نەھەرچا بەزەمەن». لە نوسخەبەكى تریشا شىعەرە کە تىکرا بەم چۆرە نووسراوہ:

يە گشت جە شوومى و بى ئىقبالى بەن وادەى حاسلات ياگەم خالى بەن

(۳) بۆرى: وەرەوہ. لەھەندى نوسخەدا لە جياتى «شىرىن» نووسراوہ «شادى». مەعنای ئەم شىعەرە دوو شىعەرى پاشەوہى يىنکەوہ دى.

(۴) سىم: زىو. ھەرس: فرمىسک.

(۵) وەردا: بخواردايە. کەردا: بکەردايە. واتە: ئەى خوا مەرگم بدا، من لەم کۆرۈ ئاھەنگو شادى بەدا رووم لە شىوہەن و زارى بە، تا بەم رەنگە زەردەمەوہ کە ئەلئى رەنگى گەلای پايزە، وە بەم دلۆپە فرمىسکە کەس بى نەزانیوانەمەوہ کە ئەلئى زىوى بى گەردن، ھەر تاوئک يالەيەك شەرابى شەوقم بخواردايەتەوہ، سەرۋ گيانم بەجارتى بکەردايە بە شاباش بۆ ياران.

خالۆ گیان نامان پهی نهو نه مامان
گیان دان وه مؤبته، پهی مهعدووم نامان^(۱)

[۴]

نهوای که ژاوهس...^(۲)

نهوای که ژاوهی له یلی نازانه
سه ره تای ته لمیت شیرین رازانه^(۳)
وهی روئی دمای کوچ مه جنوون به ختانه
نالهی فه رهادی زامته سه ختانه^(۴)

له هه ندی نوسخه دا ئه م شیعه به م جوړه به:

جهو دما بادهی مه شق عه شقق بوهر دام تا گیان یه کسه ر شواش بکهردام
واته: پاشان شه رابی فیربونی عه شقی یارم بخوار دایه ته وه، تا به یه گجاری گیانم بکر دایه
به شاباشی ئه و.

(۱) له م شیعه دا مهولهوی وه رامی قسه به کی خالۆی کۆماسی ئه داته وه که له قسه که ی دا
بو مهولهوی نوسیوی گوایه له و شایی یه دا چه ند نه و جوان خۆیان ئه کرد به قوریانی و
شاباش. مهولهوی ئه لئ: خالۆ که م، گیان به خت کردن ئیشی نه و نه مامان نیه، ئیشی
مهعدوومی یه له خۆشه وستی دا گیانی خۆی بکا به شاباش. له هه ندی نوسخه دا نیوهی
دوو هه می ئه م شیعه به م جوړه به:

گیان دادهن پهی تو پهی مهعدووم نامان دادهن: دان.

[۴]

(۲) مهولهوی ئه م قه سیده به ی له کاتی کوچ کردنی جافه کانا بو کۆستان، وتروه.
(۳) واته: دهنگی ئه و که ژاوانه دپت که ئه وه نده جوانن نازاران پی یان ئه نازن، وه
سه ره تای ته لمیتی یاره قسه خۆشه کان دیاری داوه. ته لمیت: ئه و جینگه و بانه یه که به سه ر
پشتی و لاخه وه ته خت ئه کرئ و له سه ری دائه نیشن.

(۴) دما: دوا. واته: به هۆی کوچ کردنی یارانه وه دهنگی هاوارو رو روئی ئه و دلدارانه
دپت که به ختیان وه که به ختی مه جنوون ره شه، وه نالهی وه که نالهی فه رهاد سه ختی ئه و
که سانه بهر گوئی ئه که وی که گرفتاری زامی سه خت بوون.

چون شيويانا لانهى دلان پر داخان
 جوق جوق سيامال شين پهى له يلاخان^(۱)
 سه رعيل عه رزم هه ن لا بکه ره وه
 خيئل خانهى دلان ها له به ره وه^(۲)
 مالاش سه رجهم وه دهر د ئه وگاره ن
 هه ر دو هه وارگه ش مافه ته داره ن^(۳)
 ده وله تهمه نده نى لا بدهر چه نه ش
 مالات و حه شام ويت مه دهر وه نه ش^(۴)
 كوچ خيئر ت بو ئيمسال چون سالان
 تالاي ئيئل به گى ئيئل نه وه آلان^(۵)
 وه ختى چون سالان وه دهر وون ئاوه رد
 پووشانهى دلان له وه پياى ئه وه هرد^(۶)

(۱) شيويانا: تيك چوو. جوق جوق: پؤل پؤل. شين: روشتن. واته: ئه م رۆ رۆو ناله ناله به هۆى ئه وه وه به كه هيلانهى دلداره داخ له دلله كان رووخا ده وارى ره شى دۆستان كه وته رى بۆ كوستان.

(۲) ليره وه مه وه لوى روى قسهى ئه كاته سه رعيلى كوچ كرد وه كانو ئاموژگارى ئه كا. مه عناي ئه م شيعره و دوو شيعرى دواوه پيئكه وه دى.

(۳) ئه وگار: گرفتار. مافه ته: دهر ديكه ئه كه وئته ناو حه يوان.

(۴) چه نه ش: لىي. حه شام: قه ره بالغ. وه نه ش: پيايا. واته: كا كهى سه رعيل قسه به كم هه به ئه مه وئ عه رزتى بكم، لابه كه ره وه گوتم بو شل كه، يار كه جيگار هۆزى دلانه له پيشه وه به، مه رومالاته كه شى كه كۆمه لى دلداره كانه تى، هه موو گرفتارى دهر د بوون، وه دهر و به رى ناوچه كهى دهر ده داره، چونكه هه ركه س نزيكى بکه وئته وه به دهر دى خو شه ويستى گرفتارى ئه كا، تويش مه رومالاتىكى زورت هه به ئاگات لى بى خوتى لى لاده و ئه وه رومالاته ت مه ده به قه لبهى ناوچه كهى ئه ودا.

(۵) ئيئل به گى: گه وه رى عه شره ت: مه عناي ئه م شيعره و دوو شيعرى پاشه وهى پيئكه وه دى.

(۶) پووشانه: مافى پووش كه حه يوان خوار دوويه تى، خاوه ن شوين له خاوه ن حه يوانى ئه سيئى. له وه پيا: له وه پان.

پرسان کۆن؟ چیشهن؟ پووشانهش نامان
 چون تالای بهردان جواو دهر نامان^(۱)
 نه دیدهی شادی دیدهش خار بی
 جه ناشنایش تاقهت بیزار بی^(۲)
 گیج مه‌دا سه‌بوون شاره‌زور دَل
 سیروان هونواو دهر وونش گول گول^(۳)
 واژاوش مه‌ویه‌رد نه ده‌ماخ دم دم
 تاف مه‌وه‌ست سه‌راو چه‌رخ زه‌لم چه‌م^(۴)

(۱) کۆن: له کوئیه. واته: کوچی خیرت بِن ئە مسالیش چون سالان برۆ تا ئە گه‌یته لای سه‌رۆکی عه‌شره‌تی نازاره تازه پِن گه‌یشتوه‌کان، که گه‌یشتیه لای وه‌ک سالان بیری کرده‌وه و داوای پووشانه‌ی ئەو دلانه‌ی کرد که له هه‌ریمی یارا له‌وه‌پاون، وه باسی منی کردو وتی کوا بۆچی ئە مسال پووشانه‌ی نه‌هاتوه، ده‌سم دامینت تۆ له جیاتی من وه‌ک یه‌کیک مالی تالان کرابی وه‌رامی بده‌روه و پینی بلی... واته‌که‌ی له شیعره‌کانی له‌مه‌و پاش دا باس کراوه.

(۲) واته: بلی حالی ئەوه‌نده خراب بوو چاوپن که‌وتنی وه‌ک درک و ابوو له جواوی شادمانی‌دا، وه له توانای «توانا» دا نه‌بوو ناشنایه‌تی له‌گه‌ل بکا.

(۳) سه‌بوون: بایه‌کی گه‌رمه له‌وانه‌یه له هه‌رکه‌س بدا بیپرووکیتی. مه‌عنای ئەم شیعره‌و شیعری پاشه‌وه پیکه‌وه دئ.

(۴) واژاو: ئاوی زیادی سه‌رکردوو. چه‌رخ: چه‌م، بۆیه وای پِن ئەلین چونکه به‌رنگا رویشتنیا گه‌لێک پینج ئەخوا. زه‌لم: چه‌میکه سه‌رچاوه‌که‌ی له دینی زه‌لمه‌وه له بناری شاره‌زور داوینی مله‌ی مله‌خورد له نزیکي خورماله‌وه. سه‌راو: سه‌راوی سوپهان ئاغا، کانیوو ئەستیلێکه له نزیکي سه‌یدسادقه‌وه له شاره‌زور. واته: هه‌ناسه‌ی گه‌رمی دلێ که وه‌ک بای سه‌بوونی شاره‌زور به‌تینه، گێژی ئەخوارد، وه خوئناوی دهررونی که ئەوه‌نده‌ی ئاوی سیروان زۆره، هاتبه‌کول، وه ئەو خوئناوه‌ی دهررونی تاو به‌تاو له زۆری‌یاندا له لووتیه‌وه سه‌ری ئەکرد ئاوی وه‌ک چه‌می زه‌لم تافگه‌ی ئەبه‌ست بۆ سه‌راوی سوپهان ئاغا. مه‌وله‌وی له‌م دوو شیعره‌ی‌دا وره‌ده‌کاری‌یه‌کی جوانی کردوه که «سیروان» و «زه‌لم» «سه‌راو» و «شاره‌زور» ی کۆکردوه‌ته‌وه، له لایه‌که‌وه له‌به‌ر ئەوه‌که ئەم سێ ئاوه له شاره‌زورن، وه له لایه‌کی‌تره‌وه له‌به‌ر ئەوه‌که شاره‌زور رینگای گوزه‌ری جافه‌کان بووه.

۱. ەدەمش نە پووش ھەستى مەكەرد ساف
 نممانا چون خەس ھەستىش نە رووى تاف (۱)
 ۲. ھەواى ھازەى تاف بەردەبى ھۆشم
 بەلام ئەى چەند بەيت ئاما نە گوشم: (۲)
 ۳. ئاى بەختم توغيان ويران مائىشەن
 گەرمەسىر دل سىيا سائىشەن: (۳)
 ۴. كۆز سۆچىياى دەروون پىر دەرد
 مالات شادىم يەكسەر قران كەرد: (۴)
 ۵. كزەى رەشەباى ھەناسان سەرد
 سىيامال عەيش تەختە تەختە كەرد: (۵)
 ۶. ھاومالان ياوان بە وارگەى جاران
 من بى بارەبەر مەندەى ھەواران: (۶)

(۱) خەس: پووش و پەلاش. واتە: تافگەى ئاوى چاوى بە جۆرنىك نابووتى كىردبوو، نەبوونى كىردبوو بە ئەسل، وە لە پووشى بوونى پاك كىردبوو، ئىتر بوونى وەك پووش و پەلاش بە سەر ئاوى تافگەو ئەھات و ئەچور.

(۲) ئاما: ئەھاتە. واتە: ھەواى ھازەى تافگەى ئاوى چاوى ھۆشى لا نەھىشتىبوم، ھەر ئەوئەندە بووگوئىم لەم چەند شىعەرەو بوو لە لەشى وەك پووشىو بە سەر ئاوى تافگەو. شىعەرەكان ئەمانەى پاشەوئەن.

(۳) گەرمەسىر: گەرميان. سىياسالى: سالى نەھاتى و بى بارانى.

(۴) كۆز: جىنگاى كارو بەرخ. واتە: دەروونى پىر دەردم وەك كۆزى سووتاوى لى ھاتو، شادى و خۆشىم لانەماو و وەك مەرۇمالات قرانى كىردو.

(۵) واتە: كزەى رەشەباى ھەناسەى ساردم دەوارى ژيانمى تىك داو تەختەكانى لە يەك كىردەو.

(۶) ياوان: گەبىشتوون. مەندە: ماو و پاشكەتو. واتە: ھاومالەكانم ھەموو گەبىشتە ھەوارگەى كىرستانى پىشوويان، من نەبى لەبەر بى بارەبەرى لە جىيى خۇما مارمەتەو.

جهوره كهي سهرئيل خهم بي شومارن
خيل خانم به ريچ تا خيل ئه و خوارن^(۱)

[۵]

نه تيجهي پاك دين^(۲)

نه تيجهي پاك دين شيخ سازاني
خاس وه تن نه دل مه عدووم سازاني^(۳)
په رسام «حَسَبَ الْأَمْرِ» گوزه شته ئه حوال
جواو دا ريزه ي شيشه ي قه ديم سال^(۴)
زه رفي بيم نه تو ي وه خت شامه وه
چون ستاره ي سوبح مه دره وشامه وه^(۵)

(۱) به ريچ: پيچراوه. واته: جهوري سته مي سهر عيلى خهم و خه فته له ژماره نايه ت، له بهر ئه وه من ناتوانم پرؤم بؤ كوستان وه ده وارم به پيچراوه يي له جي خويا ماوه تا خيل تيته خوارو ئه گهر تته وه بؤ گهرميان.

[۵]

(۲) مهولهوي بهم قه سیده يه قسه له گه ل شيخ مومني سازاني ئه كاكه پارچه شوشه يه كي دابره ده ستي، وه داواي لي كردبوو بزاني سهرگوزه شته ي چيه و بؤي بگير تته وه.
(۳) سازان: دئيه كه له قه راغي جه مي سيروان له روزه لاتي عه بابه يلي وه له قه زاي هه له بجه. سازاني: دروستت كردوه. واته: ئه ي نه وه ي ثابن پاكي پيري سازان، تو به هو ي خوورپه وشتي به رزه وه زور باش له ناو دلما جيگه ت بؤ خوت دروست كردوه.
(۴) ريزه: ورده. واته: به پتي فهرمووده كه ت سهرگوزه شته ي ئه و پارچه شوشه كونه م پرسی له خو ي، ئه و يش وه رامی دامه وه و تي. وته كه ي له شيعره كاني پاشه وه دا باس كراوه.

(۵) شام: ئيواران. ستاره: ئه ستي ره. واته: پياله يه ك بووم ئه وه نده جوانو بريقه دار بووم له كاتي ئيواران دا كه دنيا تاريك ئه بو وه كه ئه ستي ره ي به ره به يان ئه دره وشامه وه.

په‌ی گول‌او پاشی و نه‌شئی به‌زم که‌ی
 گا پر‌گول‌او بیم، گا سه‌رشار مه‌ی^(۱)
 گا وه سه‌ر ره‌فه‌ی زه‌رین تاقه‌وه
 گا وه ده‌س ساقی سمین ساقه‌وه^(۲)
 گا نه سه‌ر په‌نجه‌ی بانووی بی نیقاب
 چون سو‌هیل ره‌ونه‌ق په‌نجه‌ی ئافتاب^(۳)
 نه به‌زم شیرین خوسره‌وان ده‌ور
 امام نه‌گه‌ردش هر ساتی سه‌د ته‌ور^(۴)
 گول‌او مه‌پاشام وه رووی یاران‌دا
 باده مه‌به‌خشام وه مه‌ی خواران‌دا^(۵)
 گا‌گه‌رده‌ن نه‌ده‌س نازک نه‌ندامان
 گا ده‌س نه‌گه‌رده‌ن ژه‌ره‌ژ خه‌رامان^(۶)

(۱) گول‌او پاش: گول‌او پرژاندن. که‌ی: که‌یخه‌سره‌و، مه‌به‌س پادشاهان و گه‌وره‌گه‌وران‌ه. واته: له‌کۆری به‌زمی پادشاهانا جار‌جار پر‌ته‌بووم له‌گول‌او، گول‌او‌بان تیا هه‌ل‌ته‌پژاندم، وه جار‌جار پر‌ته‌بووم له‌شه‌راب و تیامیانا ته‌خوارد‌وه.

(۲) زه‌رین تاق: تاقی زێرین. سمین ساق: ساق وه‌ک زیو سپی و جوان.

(۳) بانوو: خانم. نیقاب: سه‌رپۆش. سو‌هیل: ته‌ستیره‌به‌کی پایزه‌ی سپی به‌ر له‌روژ هه‌ل‌دی. مه‌عنای ته‌م شیعره‌و دوو شیعیری پاشه‌وه‌ی پێکه‌وه‌دی.

(۴) امام: ته‌هاتمه.

(۵) مه‌پاشام: ته‌م پرژاند. مه‌به‌خشام: ته‌م به‌خشی. واته: جار‌وبار له‌کۆری شادمانی پادشاهانا به‌سه‌ر په‌نجه‌ی خانمانی چارشینو لاداوه‌وه ته‌گه‌پام و گول‌او ته‌م پرژاند به‌رووی دۆستاناو شه‌رابم دابه‌ش ته‌کرد به‌سه‌ر مه‌ی خۆزه‌کانا. له‌کۆکردنه‌وه‌ی «شیرین» «خه‌سره‌و» دا به‌عیلمی به‌دیع هونه‌ری «ته‌وری‌یه» هه‌یه.

(۶) ژه‌ره‌ژ: که‌و. خه‌رامان: له‌نجه‌ولار. واته: جار‌جار ملم به‌ده‌ستی ناسک ته‌ندامانه‌وه بوو، جار‌جاریش ده‌ستم له‌ملی ته‌و جوانانه‌دا ته‌بوو که‌ وه‌ک که‌و به‌له‌نجه‌ولار ته‌پۆن. مه‌به‌سی له‌وه‌یه کاتیک که‌ ته‌ینین به‌ده‌میان‌وه‌وه مله‌که‌ی ته‌که‌وته‌عاستی ملیان.

گاہی روو وه رووی له یلی ئەندانان
 گاهی لهب وه لهب شای شیرین رازان^(۱)
 ههستیم بی شومار مهستیم وه کو بی
 توغیانم چون تاف جوانی تو بی^(۲)
 جه رووی نادانی ئەو بهزم و ئەو جه
 وه جاویدانم منمانا وه چه^(۳)
 ئەلەك شی وه قین جه ورو ستهم دا
 ئەو بهزم و ئەو زهوق گشت دا وه ههم دا^(۴)
 مینچ وهی تهرزه وه سهد پاره کهرد
 ههر پاره پهریم سهد پهژاره کهرد^(۵)
 مهعدومی عامهن بهلاو دهر دو بیم
 ئەوهل قاروورهی شکسته من بیم^(۶)

(۱) واته: جار جار به دهستی ئەوانه ئەبووم که له جوانی دا له یلیان ناوه ته لاهه یان فرپه یان داوه ته بهر پی، وه رووبه روویان رائه گیرام، جار جاریش لیوم به لیوی شای قسه خو شانه وه ئەبوو.

(۲) واته: بوونم له ئەندازه به دهر و مهستیم کۆمهل بوو، وه خو لی بایی بوونم ئەوه نده زۆر بوو وه ک تافی جوانی تو وابوو.

(۳) جاویدان: ههر گیز نه پراوه. منمانا: ئەنواند. واته: له بهر تی نه گه یشتی خو م ئەو بهزم و ئاههنگ و کۆمهله م وائه هاته بهر چاو که ههر گیز دوایی نایهت.

(۴) واته: گهر دوون لیم چوو به قینا و ئەو ههموو بهزم و ئاههنگه ی تیك دا.

(۵) پاره: پارچه. په ریم: بۆم. واته: منی بهم جووره کهرد به سهد پارچه وه، وه بۆ ههر پارچه به کم سهد خهم و مهینه تی دروست کرد.

(۶) قارووره: کاسه ی شووشه. واته: هه ی مهعدومی! دهر دو به لا نهك ههر من، به لکو ههموو که سی گرتووه ته وه، وه من یه که مین شووشه یه ک نیم شکابم. ئەمه ئیشاره ته بۆ مهسه له ی مه شهووری عه ره ب «لیست اول قارورة کسرت فی الاسلام».

هۆشیار بهر میوهی مهستی غهفلهتن
غهفلهت سهرمایه‌ی ههزار خهجلهتن^(۱)
هاکادهست چهرخ هم ستیزه کرد
چون من شیشه‌ی تویج ریزه ریزه کرد^(۲)

.....

[۶]

نه‌هات و نه‌هات^(۳)

نه‌هات و نه‌هات دل ماتهن ئیمشه و
ئه‌لبهت شنۆی شه و به‌راتهن ئیمشه و^(۴)
سیاهه‌ی ده‌فته‌ر میرزای نه‌زه‌لن
زیادی و نوقسان رزق و نه‌جه‌لن^(۵)

(۱) واته: وشیار به‌روه نه‌نجامی مهستی بی‌ئاگایی یه و بی‌ئاگایش سه‌رچاوه‌ی هه‌زاران
جۆر خه‌جاله‌تی یه.

(۲) ستیزه: رقه‌به‌ره. واته: هه‌ر نه‌وه‌نده‌ت زانی ده‌ستی گه‌ردوون له‌گه‌ل تۆیش که‌وته
رقه‌به‌ره، وه وه‌ک منی وردو خاش کرد، شووشه‌ی تۆیشی والی کرد.

[۶]

(۳) مه‌وله‌وی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی له‌شه‌وی به‌رات «۱۵ی شه‌عبان» اتووه.

(۴) هات و نه‌هات: وشه‌یه‌که له‌کاتی‌کا به‌کار نه‌هینری که ئینسان چاوه‌پروانی ده‌رکه‌وتنی
که‌سیک بی‌وه‌وه‌که‌سه‌دیار نه‌بی. واته: دل‌م نه‌مشه‌و ماته‌چاوه‌پروانی ده‌رکه‌وتنی دۆسته،
وادیاره‌بای شه‌وی به‌راته‌ئهدا لیم بۆیه‌دل‌وا چاوه‌پروانی دۆست نه‌کا. مه‌شه‌وره‌له‌شه‌وی
به‌راتا رزق و رۆزی و مه‌رگه‌و ژبانی هه‌رکه‌س له‌ده‌فته‌ری قه‌زاو قه‌ده‌ری خۆیا دیاری نه‌کا.
مه‌وله‌ویش له‌م شیعرا‌نه‌دا ئیشاره‌بۆ نه‌وه‌نه‌کا.

(۵) میرزا: نووسه‌ر، مه‌به‌س له‌میرزای نه‌زه‌ل خوایه‌که له‌نه‌زه‌لا چاره‌نووسی هه‌موو
که‌سیکی له‌ده‌فته‌ری قه‌زاو قه‌ده‌ری خۆیا نووسیوه. واته: نه‌مشه‌و شه‌وی
سیاهه‌گرته‌وه‌ی زیاده‌که‌م کردنی رزق و رۆزی و ژبان و مه‌رگه‌له‌لایه‌ن خواوه.

ئەو ھاوہ بەرات بئى ئەندازەوہ
 ئىد وە تەعلیقەى عومر تازەوہ^(۱)
 کەسئى قووتش نوقل راز یاوہرەن
 یەکئى زیندەگیش وەسل دلبەرەن^(۲)
 ھانا ھام دەردان چئیش مەکەردئى پئیم
 من ديام نہ رووی تەقسیم نامەى وئیم^(۳)
 ژار دووری دؤس ئازیزەن نئۆشم
 نەمەيؤ رازان شیرین نە گوئشم^(۴)
 یانئى جە شوومى بەخت سیای من
 ئیمشەو لەرزان توول توول تالای من^(۵)
 وەلگ زیندەگیم ھا وە ھاوہ
 دیمادیمشەن وە بئای فەناوہ
 ئەلوہدای تەئریخ کامەرانیمن
 نیشانەى ئاخەر زیندەگانیمەن^(۶)

- (۱) تەعلیقە: ھەلواسراو. واتە: یەکیک بەراتى بئى ئەندازەى بە دەستەوہیەو یەکیکی تر سەر لە نوئى عومرى بؤ نوسراوہ تەوہو فەرمانەکەى کردووە تە ملی.
- (۲) واتە: یەکیک قسە وەک نوقل شیرینى یاران خۇراکیەتى و یەکیکی تر بە وەسلئى یار ئەژى.
- (۳) ديام: روانیم. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعەرى دوایى پئیکەوہ دئى.
- (۴) نەمەيؤ: نایەت. واتە: دەخیلتانم ئەى ھاوہدەردە کانم چیم لئى ئەکەن، من سەیرى دەفتەرى چارەنووسى خۆم کرد بزائم خوا چى بؤ داناوم لە م شەوى بەراتەدا، سەیرم کرد ئەبئى ژارى دووری دؤست بنۆشم و قسەى خۆشم بەرگوى ئەکەوئى.
- (۵) توول «ئى یەکەم»: لق. توول «ئى دووہم»: نەمام. تالا «طالع»، بەخت. مەعنای ئەم شیعەرە و دوو شیعەرى پاشەوہى پئیکەوہ دئى.
- (۶) وەلگ: گەلا. دیمادیم: دیوہودبو. واتە: مەبەسم ئەوہیە بە ھۆى شوومى چارەى

ياران ويەردن نۆبەمەن دەى دەى
 ئيسە وەكارەن ساقى نەشئەى مەى^(۱)
 سا دەى تاى دوگمەى يەخەى دَلّ پەسەند
 نازاد كەر چون دَلّ بى دەردان جە بەند^(۲)
 پەشئو كەر لانەى دَلان جە سەردا
 گۆشەى عەرەق چىن باوەر وە بەردا^(۳)
 مايل بئوكەمى ئەو ئەو گۆشەى چەم
 گۆشەى چەم ئەو جام، جام ئەو ئەهل خەم
 دەورت گەرد جەور دەوران دا وە باد
 ناز واچئو بنۆش، غەمزە كەت نۆش باد^(۴)

رەشمەوە لىق و پۆپى درەختى بەختى كەوتوۋەتە لەرە، وە گەلای زيانم بە ئاسمانەوە باى
 لەناوچون ئەم دىيو ئەو دىيو پى ئەكە، وە كەوتوۋەتە مالاۋايسى كەردن لە بەختيارى و
 نىشانەى مەرگم ديارى داوہ.

(۱) ويەردن: بەسەرچون. مەولەوى لىرەو بە ئوسوۋلە كەى خۆى پەنا ئەباتە بەر
 ساقى و مەى، وە ئەلى: ھاورپىيان ھەموو مردنو سەرە ھاوۋەتە سەر مەنىش،
 كەواتە كاكەى مەى گىر ئىستە كاتى خۆبەتى پيالەبەك شەرابم بەرئ.

(۲) تا: تال. واتە: ئەو تالە دەزوۋەى كە ئالاۋە لە قۇپچەى سوخمە كەى سەر يەخەى
 دَلّ گرتوۋە كەت، بىكەرەو، وە وەك دَلّى نازادى لە وانە دەرديان نىە لە بەندى نازادكە.

(۳) لانەى دَلان: مەبەس لە زولفە كە ھىلانەى دَلّى عاشقانە. عەرەق چىن: كىلاو. باوەر:
 بىنە. مەعنەى ئەم شىعەرە دوو شىعەرى پاشەو پىكەو دەئ.

(۴) واچئو: بلى. بنۆش: بنۆشە. واتە: زولفە كانت لە سەرەو تىك بەدەو كىلاو كەت بىنە
 پىشەو ەو كەمىك لارى كەرەو بۆ لای گۆشەى چاوت، گوشەى چاويشت لار كەرەو بۆ
 لای پيالەى شەراب و پيالە كەش لار كەرەو بۆ لای لىو ئەو دلدارانەى كە خەمى
 عەشقىان لە دلایە تا ئەم ھەلسورپانەت بە پيالەى شەرابەو گەردو تۆزى جەورى زەمانە
 بدا بە با، بە جۆرئ كە نازت بلى بىنۆشەو غەمزە كەشت بلى نۆشى گىانت بى.

تا فوارەى وشك لولەى پيشەى ريش
 ھەر يەك پرشەى زووخ ھورشانو پەى ويش (۱)
 ۋە شنۆى نەشئەى مەستيم وانۆۋە
 يەك ئەمجار جە دەس ھەستيم سانۆۋە (۲)

[۷]

نماناى بەھەشت (۳)

نماناى بەھەشت پيشانى نوورى
 ئازيز ۋەى سفتەى دۆزەخ دوورى (۴)
 دووريت عەزابى ساز دابى پەريم
 عەزابى وتەر دا، ئاما لوات پيم (۵)
 ئاى ھەنى جەى دەرد كى دەرمان سازۆ
 ۋە ھەمسايە سەگ كام دەرمال نازۆ (۶)

(۱) پيشە: ئيسقان. مەعنای ئەم شيعرەو شيعرى پاشەۋەى پىكەۋە دئ.
 (۲) وانۆۋە: بخوئىتتەۋە. سانۆۋە: بسەنئتەۋە. واتە: بۆ ئەۋە فوارەى وشك بروى لولەى
 ئيسقانه بريندارە كانم، ھەرىكە لە عاستى خۇيا پرژى زووخ فرى بداتە دەرەۋە، ۋە بە شنەى
 ئەۋ پرژ ھەلدانە برىارى مەستيم بخوئىتتەۋە بۆ يە گجارى لە دەستى بوون رزگارم بكا.

[۷]

(۳) مەولەۋى ئەم قەسىدە يەى پاش گەرانەۋەى شىخى «بهاء الدين» ﷺ وتوۋە كە چووبو
 بۆ ديدەنى.
 (۴) نمانانا: نيشانت دا. پيشانى: ناوچاۋ. نوورى: نورانى. واتە: ئازيز ناوچاۋى
 نورانيتت پيشان دا بەم سووتاۋى دۆزەخى دوورى يە.
 (۵) واتە: دووريت عەزابىكى بۆ ساز دابووم، ئيستاش ھاتن و گەرانەۋە كەت
 عەزابىكى ترى بۆ ساز دام.
 (۶) جەى: لەم. ھەمسايە: دراوسى. نازۆ: بنازى. واتە: ئاى ئىتر كى دەرمانى ئەم دەردى
 دووركەۋتتەۋە يەتم بۆ ساز بكا، ۋە من ئولفەت بە كىي ترەۋە بگرم؟ ديارە ناتوانم ئولفەت
 بە كەسى ترەۋە بگرم، چونكە سەگى ھىچ دەرمالى ناناى بە دراوسى.

چەم وە گەرد راى كىي رۇشنا بۆ
 لەب وە ياگە پاى كىي ئاشنا بۆ^(۱)
 رۆى وەسلت نەر سەد زەرور نەفامەن
 مزانام فەلەك چەپ گەردش نامەن^(۲)
 فەلەك داد جە دەرد بىي دەواكەى تۆ
 موغەننى فەرياد ئەو نەواكەى تۆ^(۳)
 بولەند كەر مەقام «دلسۆز» وە راسى
 تەنزىلەش فەرد گەل خالۆى كۆماسى:^(۴)
 رۆى وەسلت ھەر بىم ئەى رووہ پىم بىي
 جەو بۆنە ھەررۆ رۆرۆ خىدېم بىي^(۵)
 ئىسە ھا فەلەك نىشان دادەن پىم
 ئاخ ترسياگەكەى گىر ئاوەردە وىم^(۶)

(۱) لەب: لىو. ياگە: جىگە. واتە: لەمەو پاش تۆزى رىنگاى كىي بىي بەكلەو چاوم روون بىكەتەو، وە لىوم ژر پىي كىي ماچ بىكاو شارەزاي بىي. لە ھەندىي نوسخەدا لە جياتى «ياگە» نووسراوہ «خاك».

(۲) زەرور: پىاوى ناچارو ناعىلاج. مزانام: ئەمزانى. واتە: ھەرچەند پىاوى داماوو ناچار عەقلى لە جىيى خۆيا نىو ھىچ نافامى، بەلام من ھەر كە بە تۆگە يىشم ئەمزانى گەردوون ناوى چەپگەردەو ھەمىشە بە ئارەزووى دل نايى.

(۳) ئەو: لە. مەعنای نىوہى دووھەمى ئەم شىعەرە بەسراوہ بە شىعەرى پاشىيەوہ.

(۴) دلسۆز: ئاوازىكى كۆنى كوردىيە. تەنزىلە: وشەى دوعا، لىرەدا مەبەسى بەيتى گۆرانىيە. واتە: كاكەى گۆرانىيىژ ھاوار بۆ ئاوازە خۆشەكەت، تۆخوا دەنگى لىي ھەلپرەو نقامى دلسۆز مان بۆ بلىي بە شىعەرى خالۆى كۆماسىيەوہ. شىعەرەكانى خالۆ ئەم سىيانەن كە لە پاش ئەم شىعەرە دىن.

(۵) بىم: ترس. واتە: ئەو رۆژەى پىتگە يىشم ترسى ئەمروم لە دلأ بوو، لە بەر ئەوہ خۆم دابوہ ھاوارو رۆرۆ.

(۶) واتە: وا ئىستا فەلەك ئەوہى پىشان دام كە لىي ئەترسام، ئاى ھاوار بۆ منى ترساوى گىر خواردوو.

ئەمجار كىي تاقەت دوورى تۆ دارۆ
دەك بەرق غەزەب وە جەسەم وارۆ^(۱)

.....

[۸]

نەى گەھوارەى^(۲)

نەى گەھوارەى دەور تاي دەسرازە خەم
تاكەى سەر ئەنگوشت غەفلەت نە تۆى دەم^(۳)
بازیت پىي وەردەن ھەر يەك وە لايىي
سەداى داىبەنان وە لايەلايىي^(۴)
ھاي نە فەرقش ھەن ئەو سەداو تەئسىر
تائەو لاوناو ئەو مەزەو ئەو شىر^(۵)

(۱) دارۆ: ھەيەتى. ئەم شىعەرە لە قەسىدەيەكى تریشا رابوورد، بەلام لەوی ئیشارەتەمان نە کردبوو بۆ ئەو کە ھى خالۆی کۆماسى بە.

[۸]

(۲) وەك لە سەر نوسخەكەى مەلا خالیدی رەبانى نووسراو، مەولەوی ئەم قەسەیدەيەى بە بۆنەى مردنى داىكەو وە وتوو، بەلام ھىچ نیشانەى ئەو ی پتو نە کە بۆ لاواندەو بە، وە لە ھىنايە يادى قەبرو قیامەت بەولاو رازىكى تری تیا دەرناکەوئ.
(۳) گەھوارە: بىشكە. دەسرازە: ئەو پەتەى منالىي پىي توند ئەکەن لە بىشكەدا. ئەنگوشت: پەنجە. مەولەوی لەم قەسىدەيەدا روو ئەکاتە نەفسى خۆى و ئەلئى: تاکەى لە بىشكەى زەمانەدا کە تالى دەسرازەكەى لە خەم و خەفەت ھۆنراو تەو، سەرپەنجەى پىي ئاگايى ئەبەى بە دەمتا وەك منالى ساوا؟

(۴) بازى: يارى. داىبەن: ئەو ئافرەتەى کە راگىرى ئەکەن بۆ شىر بە منال دان و بەختو کردنى. لايەلايە: وشەيە کە داىك بە نقامىكى تايەتى يەو ئەيلئى بۆ خەوتاندنى منال. واتە: دەنگى لايەلايەى داىبەنەکان ھەريەكى لە لايەکەو ھەلت ئەخەلەتتىن. مەبەس لە داىبەن نەفس و شەيتانە.

(۵) ھاي: وشەى وریا کردنەو یە. لاونا: لاواندەو. واتە: دەنگى ئەو لايەلايە لە سەرى ئىنسانا ئەمىنیتەو ھەو کارى خۆى ئەکا تا ئەمرئ و لاواندەو ھى ناو قەبر ئەبىسى و مەزەو شىرى ئەوئ ئەچىزئ.

ھەر تفلئى بئى شك نەى بيشك خەفتەن
 جەى داىە بېرىان بەو داىە جفتەن^(۱)
 ۋەس خاكبازى كەر بىدار بەر ئامان
 بېرئانەۋەى تۆيچ سەرۋەختش ئامان^(۲)
 ھا ۋە قەفاۋە يەند شى بە ۋى دا
 چەم بئى بىنابى مەدئو ۋە رى دا^(۳)
 قەزا ۋە قومار نە پاي باختمەن
 قامەت حەلقە بەست ۋەخت تاختمەن^(۴)
 موتريب، سازەكەت ئۆف چ ۋەش تەرز بئى
 ئەمجارىش ۋەك دەنگ مەجلىس ھەر بەرز بئى^(۵)
 تاكوورەى زارىم بلىسە سانۆ
 داخ لوای ۋىم جە دل نەمانۆ
 داد نەمەدۆ داد شىن، مالوومەن لىم
 دەماى ۋىم پەرىم ھىچكەس ۋىنەى ۋىم^(۶)

- (۱) واتە: بئى گومان ھەر مئالئىك لە بيشكەى گەردوونا خەوتبى لە داىكى ژيان ئەپرېتەۋە ۋە ئەنرى بە بەرى داىكى قەبرەۋە.
- (۲) خاكبازى: يارى كەردن بە خۆل. واتە: بەس يارى بىكە بە خۆل، دەخىلتم وريا بەرەۋە، ۋەختى پراڭنەۋەى تۆيش ھاتوۋە لە مەمكى ژيان.
- (۳) واتە: وريا بەرەۋە ئەۋەندە پىشت كۆم بوۋەتەۋە لەبەر پىرى، كە ئەروانى بە رىڭگادا چاوت ھىچ نابىنى. مەۋلەۋى لە شىعرەكانى لەمەۋە دواۋە لە قسە لە گەل خۆ كەردنەۋە دېتە سەر قسە بە دەمى خۆۋە كەردن.
- (۴) باخت: دۆراندن. تاخت: تالان كەردن. واتە: قەزاۋ قەدەر ۋەك قومارچى خۆى ئامادە كەردوۋە پىم بدۆرېنى، ۋە بالاي راستم چەمىۋەتەۋە ۋەختى تالانكرانى سامانى ژيانمە.
- (۵) مەعنای ئەم شىعرە ۋە دوو شىعرى دواىي پىكەۋە دى.
- (۶) واتە: كاكەى ئاھەنگگېر! ئۆف ئاۋازى سازەكەت چەند خۆش بوو، دەسا با

[۹]

نازك تەدارەك

نازك تەدارەك فەسل ۋە ھاران
 شىرىن ئارايىش ھەردە ۋە كۆساران^(۱)
 گۈل چۈن رووى ئازىز نەزاكەت پۇشان
 ۋە فراۋان چۈن سەيل دىدەي من جۇشان^(۲)
 مەدىيان گۈللەن نە پاي دەربەندان
 ئەۋ يەكتەر وئىنەي ئارەزوومەندان^(۳)
 چ خاس خاس شىنئۆ نە ئىۋاراندا
 سەۋزە ۋە رووى خاك جەرگەي ياراندا^(۴)

﴿﴾

ئەمجارىش ۋەك دەنگى كۆرى ئاھەنگى ياران بەرز بىتتەۋە، بەلكو كورەي گريان ۋە زارىم
 بلىسە بىتىنى ۋە داخى مەرگى خۆم لە دللا نەمىنى، چۈنكە لىم ئاشكرايە پاش خۆم شىن ۋە
 گريانى كەس بە سەرما ۋەك ھى خۆم كەلكى ئابى بۆم.

[۹]

(۱) تەدارەك: خۆ رىكخستن. ئارايىش: خۆ رازاندنەۋە. واتە: نامەخۇا فەسلې بە ھار چەند
 ناسكە ۋە جوان خۆي رىكخستۋە، ۋە ھەردو كوستانەكان چەند شىرىن خۇيان
 رازاندۋەتەۋە. لە شىعەرەكانى پاشەۋەدا چەند وئىنەيەكى جوانى ئەم خۆ رىكخستن ۋە خۆ
 رازاندنەۋەيە باس ئەكا.
 (۲) واتە: گۈل ۋەك رووى يار بەرگى ناسكى پۇشيوە، ۋە بە فراۋ ۋەك لافاۋى چاۋى من
 ھاتۋەتە جۇش.
 (۳) مەدىيان: ئەپروانن. واتە: گۈللەي داۋىنى دەربەندەكان ۋەك يارو دلدار تەماشاي يەكتەر
 ئەكەن.
 (۴) شىنئۆ: ئەشنى. واتە: ئاي گىي سەۋزى سەر خاكى قەبرى كۆمەلى ياران بە ئىۋاراندا
 چەند جوان ئەشنىتتەۋە.

بوين ره عشه‌ی وه جد دلّی پاکشان
 عه‌يان نه شنای سه‌وزه‌ی خاکشان^(۱)
 جه‌ی گوّشه‌ی خاسته‌ر نیه‌ن مه‌سکه‌نی
 ساقی گیان ئامان خومار ئه‌شکه‌نی^(۲)
 هورّیزه، سوّبحه‌ن، دلّ تازه خاوه‌ن
 شنوی پای کاوه‌ن، گوّشه‌ی سه‌راوه‌ن^(۳)
 سه‌وزه‌ی خاک پاک یاران هام فهرده
 فره‌مان وه فهرش به‌زم ویمان که‌رد^(۴)
 که‌و سه‌وزه‌ی ئیمه‌یچ نه کام هه‌ردی بو؟
 وه فهرش مه‌جلیس کام هام فهردی بو^(۵)

- (۱) بوین: سه‌یرکه. ره‌عشه: له‌ره. وه‌جد خوّشه‌ویستی. عه‌یان: ئاشکرا. واته: سه‌یرکه دلّ‌له‌رزه‌ی دلّداری خاوی‌تیان به‌ ئاشکرا له‌ شنه‌ی سه‌وزایی سه‌ر قه‌بره‌کانا دیاره.
- (۲) خومار ئه‌شکه‌ن: سه‌رخوّشی لابه‌ر. واته: کاکه‌ی مه‌ی‌گیپ ده‌خیلتم شوینم له‌م شوینه‌ باش‌تر نابی‌ پیاله‌یه‌ک شه‌رابی بی‌رک‌دنه‌وه‌م بده‌ری چاری ده‌ردی بی‌ ئاگایی خوّمی بی‌بکه‌م. مه‌وله‌وی له‌م شیعه‌دا ته‌عبیری زور وردی به‌ کار هی‌ناوه‌که‌ شه‌رابی به‌ ده‌رمانی هۆش ک‌ردنه‌وه‌ داناه، وه‌ مه‌به‌ستی له‌ بی‌ هۆشی گوی نه‌دانه به‌ پاش مردن.
- (۳) هورّیزه: هه‌لسه. واته: کاکه‌ی مه‌ی‌گیپ، هه‌سته‌ دلّ تازه له‌ خه‌و هه‌لساوه، به‌ره‌به‌یانی زه‌وق و شادی‌یه‌تی، داوینی شاخه‌کان شنه‌یان دیت و شوینه‌که‌مان گوی ئاوه، با ماوه‌یه‌ک به‌ خوّشی رابوئیرین.
- (۴) فره: زور. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعه‌و شیعه‌ری پاشه‌وه‌ی پینکه‌وه‌ دی.
- (۵) که‌و: ئاخو. واته: ئیمه‌ زور جار سه‌وزایی سه‌ر خاکی پاکی گۆری دوستانمان ک‌رد به‌ فهرش بو‌ ئاهه‌نگو رابواردنی خو‌مان وه‌ له‌ سه‌ری دانیش‌تین، ئاخو سه‌وزایی سه‌ر گۆری ئیمه‌یش له‌ کام هه‌ردا بی‌ت و بی‌ی به‌ فهرشی ئاهه‌نگی کام دوست و براده‌ر؟

[۱۰]

نه تیجهی پاکان^(۱)

نه تیجهی پاکان، نه تیجهی پاکان
 شیخ خاس خه یال نه تیجهی پاکان^(۲)
 فه روح به خش حال خاتر غه مناکان
 ده زمان زامان خه لتان نه خاکان^(۳)
 مه عدووم ئانا ها جه گیان ته واسان
 که یلهن جه خه یال خال خال خاسان^(۴)
 گرمهی کوورهی دل سهد هزار ته رزن
 گرمهی بلیسهش نه عالم به رزن
 تو پهی چیش ئامان ئیمانته هه ردهن
 ئه سپاب فه وت ئاماده که ردهن^(۵)
 وهی ده مهی نه فهس بهد حالی یه وه
 وهی دلهی پارهی زوخالی یه وه^(۶)

[۱۰]

- (۱) مهولهوی بهم قه سیده یه قسه له گه ل شیخ حه سه نی سازانی ﷺ ته کاکه یه کیک بووه له پیاوانی خوا.
- (۲) واته: ئه ی شیخی که نه وهی پیاوانی پاک ره وشت و پاک باوه ری وه بیرو نیازت چاکه ...
- (۳) واته: ئه ی خۆش که ری دل خه فه تباران، وه ئه ی ده زمانی زامی ئه وانه ی له خو ئناوا ئه تلینه وه.
- (۴) ئانا: ئه وه ته. ته واسان: وه رز بووه.
- (۵) واته: تو بۆچی ئیمانته لا نه ماوه له خوا ناترسی و هۆی له ناو بردنی مه عدوومیت فه راهه م کردووه؟
- (۶) ده مه: ئه و با سارده یه که زستانان له سه ر لووتکه کیۆه کان به رز ئه بیته وه و ورده پرووشی به فر له گه ل خۆی هه ل ئه گری و ئه یدا به رووی ریوارا و زۆر جار ره قی ئه کاته وه. مه عنای ئه م شیعه و شیعه ری باشه وه بیکه وه دی.

کورووی دەر وونت وه جۆش ئاوه ردهن
دووکه ل جه گۆشه ی فه له ک سه رکه ردهن (۱)

په ی کئی ئه ی جه سته ی ویت مه تاوئی
زامه که ی مه عدووم هم مه کاوئی (۲)

من ئیش پر ئیش دهر وونم وه سهن
بو خه لاسم که ره حه سهن هه ی حه سهن (۳)

[۱۱]

نەسیم دووری (۴)

نەسیم دووی دهر وون چون هه رده جارن
ئیمجار دهر نه کاخ ده ماخ یاران (۵)

واچه دیم وه چه م دیوانه که ی تو
رووش که ردهن نه رووی ئاسانه که ی تو (۶)

(۱) واته: له گه ل ئه وه شا مه عدروومی به هو ی به دحالی یه وه هه ناسه ی سارد هه ل ئه کیشی و
دلی پارچه بووه و رهش بووه ته وه، تو ته نووری دهر وونی خۆت داخستوو وه دووکه ل
سه ری کردوو لئی و هه موو ئاسمانی گرتوو ته وه.

(۲) مه تاوئی: ئه تو ئینته وه. مه کاوئی: ئه کلینته وه. واته: ئه م لاشه ی خۆته بو کئی
ئه تو ئینته وه و زامی مه عدوومیشی پی ئه کلینته وه؟

(۳) وه س: به س. واته: حه سهن، من زامی پر ئیش و ئازاری دهر وونی خۆم به سه،
دهر دی خۆبشتی مه که به سه ر بار، وه ره رزگارم که.

[۱۱]

(۴) مه وه لوی ئه م قه سیده یه ی له وه رامی نامه یه کی شیخی «بهاء الدین» داخستوو نووسیوه.

(۵) واته: ئه ی بای نەسیم ئه مجاریش وه ک جاره کانی تر برۆ دووکه لی دهر وونم بده
له کو شکی به رزی ده ماخی دۆست، با تی بگات ئیستا ناگری دهر وونم چه ند به تاوه.

(۶) واته: پی بلی به چاوی خۆم دۆسته شیت بووه که تم دی رووی کردبوو به رده رگای
تو ئه ی وت: واته که ی له شیعه ر کانی پاشه وه بیدا دی.

نامەى ئايرىن دلسۆزىت ياۋا
 بلىسەم ۋە ساي گەردوون سەر ساۋا^(۱)
 سۆچىنا جەستەى زامەتان خەستە
 لابەرد تۆى دەروون دلەى دەرد گەستە^(۲)
 ۋەشى ۋ شادى ۋ زەوق پەى ئىمە نىەن
 جە دەسمان رشتەى راحەتى شىەن^(۳)
 دوژمنى فەلەك پىمان قەدىمەن
 چەنىمان مەينەت قەدىم نەدىمەن^(۴)
 مەست بادەى كەف رۆزگارانىم
 بىى ھۆش ھىجران قەدىم يارانىم^(۵)
 نە دل ئەو دلەن، نە ھۆش ئەو ھۆشەن
 نە قام ئەو قامەن، نە گۆش ئەو گۆشەن^(۶)
 ھەر كاتى زاناي فەلەك نەردى شەند
 ۋىنەى ھام جامان، جامان ۋە جامەند^(۷)

(۱) ۋاتە: نامە ئاگرىنە پەر لە دلسۆزى بەكەت گەبىشت، ۋە ئاگرى خۆشەۋىستىمى بەتىن تر كىردو زوبانەى بلىسەى دەروونم خۆى دالە ئاسمان.

(۲) ۋاتە: لەشى گرفتارى زەحمەتمى سوتاندوۋ تونكى دللى دەرد گەستومى دامالى.

(۳) ۋاتە: خۆشى ۋ شادى بۆ ئىمە نىە، ئىمە سەرەدەزۋى رەحەتىسمان لە دەس دەرچۈۋە.

(۴) ۋاتە: ئىمە لە مېژە دوژمنى گەردوونىن ۋ ھاۋدەنگى دەردو مەينەتىن.

(۵) ۋاتە: سەر خۆشى شەرابى دەستى رۆزگارىن لەبەر دوۋرى دۆستى كۆن ھۆشمان لا نەماۋە.

(۶) ۋاتە: ھىچمان ۋەك ئەوسا نەماۋە، نە دلمان ۋەك جاران شادە، ۋە نە ۋەك جاران ھۆشمان لە خۇمانە، ۋە نە ۋەك ئەوسا تى ئەگەين ۋ گونمان لە قسەۋ رازى دۆست ئەبى.

(۷) ۋاتە: ھەر ئەۋەندەت زانى گەردوون نەردىكى بۆ لەناۋىردنى ئىمەيش ھەلدا، ۋە ئىمەيش ۋەك ھاۋرىيان جىۋ ۋ شونمان بە چۆلى ماپەۋە.

[۱۲]

نامه کت یاوا^(۱)

نامه کت یاوا کۆسم کهفته وه
دلّهی ئاھیرین دا وه نهفته وه
تاکهی تۆ به و زام، من وهی دهرده وه
تۆ به و کاوه وه، من بهی ههرده وه^(۲)
تہ شریف باوه ره جہرگہ مان جہم بۆ
به ل وهی جہم خہمی جہ لمان کہم بۆ^(۳)
بیسارانی یه نه تۆی فہرد من:
«خہم چہنی خہمان زوو مبو ساکن»^(۴)
هہناسہی سہردم نه دل خیزاوه
خیل خانہی کہیفم هہوار بیزاوه^(۵)
وہیشوومہی مہینت تہم ئہنگیزاوه
وہلگہ کہی شادی سہر تہل ریزاوه^(۶)

[۱۲]

- (۱) مہولہوی ئەم قەسیدە بەی لە وەلامی نامە ی شێخ عەزیزی جانە وەرەیی برادەر یا نوسیوہ کہ لە کوێستان بوو، داوا ی گەرانی وە ی لێ ئەکا بۆ گەرمان.
- (۲) واتە: تاکە ی تۆ گرفتاری زامی دووری و من گیرۆدە ی دەر دی ئیشتیاق بۆم، وە تۆ لە کوێستان بیت و من لە گەرمان.
- (۳) مەعنا ی ئەم شیعەر و شیعری دوایی بیکە وە دی.
- (۴) واتە: وەرە با کۆمەلمان یە ک بگریتە وە بە لکو خەم و خەفە تی دلمان کہم کاتە وە، بە دە لیلی ئە و قسە بەی مە لا موستە فای بیسارانی کہ خستوومە تە ناو شیعری خۆم وە ئە لێ ئە گەر خە مباران بکە و نە یە ک خە مە کانیا ن سووک ئە بی.
- (۵) خیزاوه: بەرز بوو وە. بیزاوه: گواستیه وە. واتە: هەناسە ی سارد لە دلم بەرز بوو وە و شادیم بارگە و بنە ی پتچایە وە.
- (۶) وەیشوومە: با ی سەخت. ئەنگیزاوه: هەلی ساندە وە. ریزاوه: داوہری یە وە. واتە: با ی سەختی مەینت تەمی هە لکرد و گە لای سەر چلی خۆ شیم داوہری.

جوئی چه مهی شه و قم هم یه خ کرده وه
 مه زره عه ی هه ستیم شه لته به رده وه^(۱)
 نه شته ی وه خت سه خت ئامای پایزه ن
 یا شنۆی دووری بالای نازیزه ن^(۲)

[۱۳]

نامه ن عه ن به ر بۆت^(۳)

نامه ی عه ن به ر بۆت باد سو ب ح ئاو وهر د
 عه ترش زامه که ی کۆنهم تازه که ر د^(۴)
 مـوتـالـه عـه م که ر د وه دهم دهر ده وه
 جه فاکه ی وه رین جه یاد به رده وه^(۵)
 مه فهووم بی ته حریر وهش ته قریره کهش
 مه علووم بی جه لای خهسته ی تیره کهش^(۶)

(۱) یه خ: سه هۆل. شه لته: ئه و وشکه سه رمایه ی ئه دا له کشت و کال و ئه ی فه و تینۆ. واته:
 جوگه ی سه رچاوه ی چاوم بوو به سه هۆل و شه لته دای له کشت و کالی ژینم و فه وتاندى.
 (۲) واته: نازانم ئه مه نیشانه ی کاتى سه ختى هاتنى پایزه، یان شنه ی دووری بالای شیخ
 عه زیزه وام لئى ئه کا؟

[۱۳]

(۳) مهولهوی جار ئکیان نه خو ش ئه که وئى، شیخی «بهاء الدین» یش ﷺ نامه یه کی
 هه و آل پرسى بۆ ئه تیرى، ئه میش له وه راما ئه م پارچه شیعه ر ی بۆ ئه نووسى.
 (۴) واته: باى به یانى نامه بۆن خو شه که تى بۆ هی نام، وه بۆنى ئه و نامه یه ت زامى کۆنه مى
 تازه کرده وه.
 (۵) وه رین: پيشوو. واته: نامه که تم به دهم دهر ده وه خو ئنده وه، ئه وه نده ی دلشاد کردم
 ئیش و نازارى کۆنى له یادم برده وه.
 (۶) واته: منى گرفتارى تیرى ئه و، حالى بووم له و شتانه ی له نامه که یا نووسرا بوون و
 روون کرابوونه وه.

فیدای خامت بام وه یادم کهردهن
 یادم نمەشی تا وه رۆی مەردەن^(۱)
 بەلام جه دووریت شای ساحیب شەرتان
 دوود دڵ وه چەرخ هەفتەمین یاوان^(۲)
 دووریت چون ئەلماس نیشتەن نه جەرگم
 ها وه ختەن بەیۆ واده کە ی مەرگم^(۳)
 داخ بالاکەت بەروون وه گڵکۆ
 وه هام بالای ویم خاکم وه سەر بوۆ^(۴)

.....

[۱۴]

ناوهری وه دڵ^(۵)

ناوهری وه دڵ ماوهروو نه دڵ:
 من جه مهیل توۆ لادی بوو غافل^(۶)

(۱) خامه: قەلم، نمەشی: ناچی. مەعنا ی ئەم شیعەر و شیعری پاشەوہی پیکەوہ دئی.
 (۲) واتە: بە قوربانی قەلەمە کەت بێم کە منی هیناوەتەوہ یاد، من تا ئەمرم تۆم لە بیر ناچی،
 بەلام لە تاو دووریت دووکەلی دڵم گەبوەتە ئاسمانی حەوتەم.
 (۳) بەیۆ: بێت. مەعنا ی ئەم شیعەر و شیعری پاشەوہی پیکەوہ دئی.
 (۴) گڵکۆ: قەبر. واتە: نازیزە کەم وەک ئەلماس چۆن شووشە لەت ئەکا، دووریت بەو
 جۆرە نیشتووہتە سەر جگەر و لەت لەتی کردووہ، ئەوہندە ی نەماوہ تۆم وادە ی مردنم
 دا بێت و بە بەرز ی بالام خاک بنبیشتە سەرم.

[۱۴]

(۵) وا دیارە مەولەوی بەم قەسیدە یە قسە لە گەل شێخی «ضیاء الدین» ﷺ ئەکا کە هەندئ
 کەس وایان تی گە یاند بئی گوا یە مەولەوی ساردە لە گە لیاو ئەمیش بەم قەسیدە یە پاکانە بوۆ
 خۆ ی بکا.

(۶) ناوهری: نههینی. ماوهروو: ئەهینم. لادی: تاوێک. واتە: نازیزە کەم نەکە ی ئەوہ بێتی
 بە دلتا کە من ئیستا ئە بهینم بە دلتا کە ئەوہتە من تاوێک لە خۆشەوێستی تۆ بئی ناگابیم.

وه دیدهی مهخمور شیرین تهرز تو
 وه نهشهی شیوهی بالای بهرز تو^(۱)
 نه شیخ، نه مهللا، نه قازی رووی شرع
 نه سۆفی و عابید نه هل ته قواو وهرع
 نیهن داخ تووش نه بو نه تووی دل
 موشکولهن ئازیز جهمین په پهی گول^(۲)
 وه تیر تانهی ره قیب دل سهنگ
 بینایی دیدهم خاتر مه کهر تهنگ^(۳)
 ئاری واجبهن تانهی به دکاران
 پهی گهرمی بازار عه شق دلداران^(۴)
 نسو ههرکهس موبته لای یارهن
 زولانهی زهنجیر، قه تل سیداره^(۵)

- (۱) مهخمور: مهست. مهعناي ئەم شیعره و دوو شیعرى دوایی پیکه وه دئ.
- (۲) واته: قهسهم به جاوه مهسته جوانه کانت و به له نهجه ولارهی بالای بهرزت هیچ شیخ و مهلاو قازی و خواپه ره ستیک نیه داخی عه شقی تووی له دلانه بی، وه زور زه حمه ته شتی وا روو بدا.
- (۳) ره قیب: به دکار. واته: بینایی دیدهم دلی خۆت تهنگ مه که به تیری تانهی به دکاران که منت به بی وه فاله لانه دهنه قه لم.
- (۴) ئاری: به لئی. واته: چونکه دباره تانهی به دکار پیوسته بو گهرمی بازارى دلدارى.
- (۵) زولانه: نهلقه ی گیرکراو له نهلقه ی تر. سیدار: سیداره. واته: ههرکهس گرفتاری دهردی خو شه وستی بی نه بی نهلقه ی زهنجیری زولفی یارو سیداره ی بالای به شی بی، ئیتر چۆن له تانوتی به دکاران نه ترسی.

[۱۵]

نهوباوهی خه یال^(۱)

نهوباوهی خه یال «مه حرووم» دانا
ره دیف له تیف زه ریف «خانا»^(۲)

[۱۵]

(۱) وهختی خۆی «خانای قوبادی» که شاعیرنکی به ناوبانگی کورده دوو شیعیری وتووه، پاش ئه ویش شاعیرنکی تر که ناوبانگی «مه حرووم» بووه هاتووه به چوار شیعیر بهر بهر کاتیی دوو شیعیره کهی خانای کردووه، وه ئه و چوار شیعیره ی خۆی ناردووه بۆ مهولهوی تا بهراوردیان بکا له گه لّ دوو شیعیره کهی خاناو بریار بدا کامیان بهر زترن. مهولهویش بهم شهش شیعیره وه رامی داوه ته وه و شیعیره کانی ئه وی له هینه کانی خانای بهر زتر داناوه. جارئی باشیعیره کانی خاناو مه حرووم پیشان بدهین. ئه مه دوو شیعیره کهی خانای بهرق سه یف ناز ئه برۆ خه مینان عه کس ماوی خالّ خورشید جه مینان ئه ر بگنۆ وه کۆی قولله ی قه زاله مه که روّش وه بوول سفته ی سه ز ساله واته: ئه گه ر بیته و تیشکی شیر ی نازی یارانی برۆ که وان و عه کس خالی ئاوی جوانه ناوچاو وه ک روژه کان، بدا له قولله ی کیتی قه زاله، ئه یسووتینی وه ک خۆله که وه ی سه د سال له مه و بهری لی ئه کا.

بهرق برقه ی ناز عیشه فرۆشان جه خماخه ی له نجه ی ته لا نه گۆشان بزسکه ی نیگای دیده شابازان بریقه ی غه مزه ی شه که رین رازان ئه ر بگنۆ وه سه نگ جای ته جه لای نوور مه که روّش وه گه رد چون سورمه ی کۆی توور «مه عدووم»، راس «خانا» سۆزان عه شق بی که ی وینه ی «مه حرووم» هه ر عه شقش مه شق بی واته: ئه گه ر بیته و شهوق دانه وه ی چار شتیوی نازاره ناز فرۆشه کان و چه خماخه ی له نه جه ولاری گواره زپینه کان و تیشکی چاوی یاره چاوبازه کان و بریقه ی ئیشه ره تی شیرین گوفتاره کان، له جیاتی نووری خوا بدا له بهرد، وه ک به رده سووتاه کانی کیتی توور ئه ی کا به خۆل. مه عدووم، راسته خانا سووتای عه شق بووه، به لام که ی هه میشه وه ک من هه ر مه شقی عه شقی کردووه.

(۲) نهوباوه: تازه پهیدا بوو. ره دیف: هاوچه شن. مه عنای ئه م شیعیره به سراوه به شیعیری باشه وه یه وه.

یاوا وه دیدهی کهم بینام ساوا
 جه نهو بینایی پهی دیدهم یاوا^(۱)
 پهیرهوی «خانان» یاد ئاوه رده بی
 نهو نهسل و ویت فہرع حساوه کورده بی^(۲)
 لاکین زادهی تہبع بوّ عہنہرینت
 دەس ریسہ کہی فکر بیکر شیرینت^(۳)
 پەسەندیدەہی فام عہقل دانا بی
 خاستەر جه خەیاڵ خاسەہی «خانان» بی^(۴)
 زیادە پەہی فہرع وه سەر ئەسلەدا
 خاسەہی واتەہی تۆن جەہی سەر فەسلەدا^(۵)

- (۱) واتە: ئەو شیعراوەی که بەرھەمی نوێی خەیاڵی «مەحرۆم»ی زانان، که هاوچەشنیکی ناسک و جوانی خانای قوبادی یە، پیم گە یشتن و سوینمن بە چاوه کزو کوێرە کانما، سەرلەنوێ روژنایی یان پێ گە یشتە وه.
- (۲) واتە: شوین کەوتنی خانای قوبادیت هینابوہ خەیاڵی خۆت، وه ئەوت کردبوو بە ساقو خۆت کردبوو بە لقی ئەو.
- (۳) زاده: پەیدا بوو. مەعناي ئەم شیعەرە بە سراوہ بە شیعری پاشەوہ یەوہ.
- (۴) واتە: بە لام ئەو شیعراوە کہ لە زەوقی بۆن خۆشی تۆ کەوتبوونەوہ، وه بە دەستی بیری بە خەیاڵی کەسا نەھاتووێ تۆ ریسرا بوون، لای عہقل و فامی ئینسانی زانا پەسەندو دلگیر بوون و لە خەیاڵ تاییەتی یە کہی خانان جوان تر بوون.
- (۵) واتە: سەرکەوتنی لق بە سەر ساقا لەم چەرخەدا بە تەنھا بوۆ تۆ هەلکەوتووہ و بوۆ کەسی تر نەلووہ.

[۱۶]

نە نەي خانەي تەن^(۱)

نە نەي خانەي تەن ئاير ھۆرئان
 بزيسكەي چەخماخ كام شەش خان خيزان^(۲)
 كام دوودەن رووي دل باز ھەم پۇشاوہ
 كام ھوونەن دەروون ديسان نۇشاوہ^(۳)
 مەسرف خەزانەي دەرد پەنھاني
 خەم ھۆشت بەردەن مەر نەمەزاني^(۴)
 شەرارەي تەفەنگ بەخت چارەي تون
 دوودي ھوون زام جگەر پارەي تون^(۵)
 جەستەت سۆچنا دل ھانە تەمدا
 نە دەروون جام جام ھوون دان وە ھەمدا^(۶)

[۱۶]

(۱) مەولەوي ئەم قەسیدەشى بە زوباني مەحمودى ياروہيسەوہ وتوہ لە لاواندەنەوي «عبدالرحمان»ى كورپا، كە تا ئىستا چەند قەسیدەي تريشان لە لاواندەنەوي دا نووسى يەوہ.
 (۲) نەخانە: خانووي قاميش، زنج. شەش خان: جۆرە تەفەنگىكى كۆنە. خيزان: بەرز بوہ تەوہ. واتە: ئاگر بەر بوہ تە زنجى لەشم، نازانم بزيسكەي چەخماخەي كام تەفەنگى شەش خانە بەرز بوہ تەوہ ئەم ئاگرەي تى بەرداوہ؟
 (۳) دوود: دووكەل. باز: ديسان. واتە: نازانم كام دووكەل بو بەرز بوہ وەو رووي دل مى داپۇشى يەوہ، وە كام خوين بو ديسانەوہ دەروونم نۇشى يەوہ؟. وشەي «دوود» و «ھوون» ئىشارەتن بۆ دووكەلى ئاگرى تەفەنگە كەو خوينى كورە كوژراوہ كە.
 (۴) مەسرف: خەزانەدار، مەبەس مەحمودى ياروہيسە، وە ئىشارەتیشە بۆ ئەوہ كە خەزانەدارى مەحمود پاشاي جاف بوہ. مەعنای ئەم شيعرە دوو شيعرى پاشەوہي يىكەوہ دى.
 (۵) چارە: ناوچا. دوودي ھوون: خوينى وەك دووكەل رەش.
 (۶) واتە: ئەي خەزانەدارى دەردو مەينەتى نەينى، ئەوہ خەم و خەفەت ھۆشى لا

کوورهی دل گهرمه‌ی جوّش سه‌ختشه‌ن
په‌ی فینکی دل شیوه‌ن وه‌ختشه‌ن^(۱)

[۱۷]

نهمه‌نده‌ن خه‌یال^(۲)

نهمه‌نده‌ن خه‌یال فهدان کهرده‌نم
فهردهابی وه‌توق شی نه‌گهرده‌نم^(۳)
نهر فله‌ک گهرده‌ن نه‌دا نه‌رووی به‌خت
نه‌وستاش نه‌و گنج گهرده‌لول سه‌خت^(۴)
ناره‌زووی دیدار یارانم کهرده‌ن
هه‌وای سه‌یرانم وه‌دل ناه‌وره‌ن

نه‌هیشتووی، بۆچی نازانی بلیسه‌ی تفه‌نگی به‌خت و ناوچاوی خۆته‌له‌شی
سووتاندووی و ته‌می کردوه به‌سهر دلنا، وه‌خوئنی ره‌شی زامی جه‌رگی له‌ت‌له‌ت بووته
جام جام خوئنی له‌ده‌رووتا داوه به‌یه‌کاوپیتی نۆشانده‌وه.

(۱) واته: به‌هۆی نهم ناگرو دووکه‌ل و خوئنه‌وه‌کووره‌ی دلّم له‌گهرمه‌ی جوّشی
سه‌ختیایه‌تی، وه‌ئیستاکاتی شیوه‌ن کردنه بۆ نه‌وه‌ی دلّم فینک بیته‌وه. له‌نوسخه‌ی «سید
طاهری هاشمی» دا له‌باش نهم شیعه‌ر دپته‌سهر شیعه‌رکانی رۆرۆ، که‌سه‌ره‌تاکه‌یان نهمه‌یه:
په‌رده‌ی سه‌بووریم دریا رۆله‌رۆ

به‌لام ئیمه‌ نه‌و شیعرانه‌مان له‌ریزی پارچه‌یه‌کی ترا بلاو کرده‌وه له‌تیپی «بن» دا که‌نه‌ویش
هر بۆ لاوانده‌نه‌وه‌ی «عبدالرحمان» دا و ترا بو، چونکه‌له‌چه‌ند نوسخه‌ی تردا به‌و جوّره‌بوو.

[۱۷]

(۲) مه‌وله‌وی نهم چه‌ند شیعه‌ری بۆ دۆستیکی نارده‌وه که‌گله‌یی لی کردوه بۆچی نامه‌ی
دیار نه‌وه چه‌ند شیعرێکیان بو نائیری.

(۳) شی: چوو. واته: تاقه‌تی شیعر دانانم نه‌ماوه و شیعر بوو به‌توق و چوو گهرده‌نم.

(۴) نه‌وستاش: نه‌ی خسته‌مه. مه‌عنا‌ی نهم شیعه‌ر و دوو شیعه‌ری پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌دی.

بگيٿلون چەنى ھامفەردان وە شاد
 وە سەر بەرزان دا خەم بدەون وە باد^(۱)
 وەر کوشتاش جە داخ نەدپەنى ياران
 چەندجار کوشتانیش، ئيديش چون جاران^(۲)

[۱۸]

نە ئاھين گەرئ^(۳)

نە ئاھين گەرئ، نە ئاھين گەرئ
 ئارۆ راگەم كەفت نە ئاھين گەرئ^(۴)
 دېم كە نىشتە بئى كان گەوھەرئ
 پادەم مەدەمنا زولف عەنەبەرئ^(۵)
 فيدات بام ئۆساي پادەمە دەمەن
 دەست وە دەم بۆ، دەم بدەر وە مەن^(۶)

(۱) بگيٿلون: بگەرپم. بدەو: بدەم. واتە: نەگەر فەلەك رووى بەختم تۆزاوى نەكاو
 نەمخاتە گىزى گەردەلولى سەختەو، نيازەم ھەبە سەرئ لە دۆستان بدەم و بە تەمام
 سەيرانىك بگەم لە گەل ھاورئ يان دا بە خۆشى بگەرپم و بە شاخە كانا خەم بدەم بە با.
 (۲) كوشتاش: كوشتمى. نەدپەن: نەدپتن. واتە: خۆ ئەگەر كوشتاشمى لە داخى نەبىنى
 ياران، ئەو ئېتر بلىم چى، تا ئىستا چەند جار كوشتومى، با ئەمجارىش وەك جارەكانى
 پىشوو بئ.

[۱۸]

(۳) مەولەوى لەم چەند شىعەرە يا ھەستى خۆى ئەگىر تەو بە رامبەر شاگرد ئاسنگەر ئىكى
 جوان.

(۴) ئاھين گەر: ئاسنگەر. واتە: ئەمپۆر ئىم كەوتە لاي ئاسنگەر ئىك.

(۵) پادەم: ئەو ھەمانە پر لە فووەبە كە ئەى دەمىن بۆ ئاگر خۆش كردن. مەدەمنا:
 ئەى دەماند. واتە: دېم جوانىكى زولف عەنەبەرىنى وەك كانى گەوھەر پى دەمەى ئەدەماند.

(۶) مەولەوى لىرەدا رووى قسەى ئەكاتە شاگردە كە و پىنى ئەلئ: وەستاي ھەمانە دەمىن با
 دەستت بە ھەمانە كەوھە بئى بىدەمىنى، دەمىشت بدە بە من با ماچىكى بگەم.

هه‌ی موسلمانان ئینه چ دهردهن
 ده‌مه ده‌مائش دەم دەمین که‌ردهن^(۱)
 ده‌مه و کووره و نار هر سئ بین نووره
 نۆبه‌ی مه‌عدوومه‌ن وزاش نه کووره^(۲)

[۱۹]

نه‌واتم عه‌رعه‌ر^(۳)

نه‌واتم عه‌رعه‌ر سه‌هه‌ند په‌روه‌رده
 باخه‌ونان داخ وه تۆی گۆل به‌رده^(۴)
 خو‌دونومایی لای بالآ نه‌مامان
 ویت لاده‌ر ئامان، په‌ری تۆ نامان^(۵)
 دیت شنۆی غیره‌ت دیده‌که‌م خیزا
 وه‌لگه‌که‌ی سه‌ر شاخ زینده‌گیم ریزا^(۶)

(۱) ده‌مین: خویناوی. واته: موسولمانینه ئه‌مه چ دهردیکه توشی من هاتووه، هه‌مانه ده‌ماندنئ ئه‌و جوانه ده‌ممی خویناوی کردوه.
 (۲) نووره: قسلی سووتار. وزاش: بیخه‌نه. واته: هه‌مانه‌که و کووره‌ی ئاگره‌که و ئاگره‌که‌ی ناوی، هه‌موو له به‌ر جوانی ئه‌و شاگرده وه‌ک قسلی سووتایان لئ هاتووه، هر من ماوم نۆبه‌ی منیش هاتووه بمخه‌نه ناو کووره‌که‌وه و بمسووتینن.

[۱۹]

(۳) جارێکیان جوانیکی بالآ به‌رز لای چنارێکا رائه‌وه‌ستئ، له‌وکاته‌دا بایه‌ک هه‌ل‌ئه‌کاوه‌هه‌ندئ گه‌لای لئ ئه‌خاته‌ خوار. مه‌وله‌ویش به‌م بۆنه‌یه‌وه ئه‌م چه‌ند شیعره ئه‌لیت.
 (۴) سه‌هه‌ند: سیبه‌ر. مه‌عنای ئه‌م شیعره به‌سراوه به‌ شیعری پاشه‌وه.
 (۵) خو‌دونمایی: خو‌نواندن. واته: ئه‌ی چنارێ له‌ سیبه‌ردا په‌روه‌رده بوو که باخه‌وانان به‌ داخته‌وه مردوون، پیم نه‌وتی خو‌نواندن له‌ به‌رامبه‌ر جوانی بالآ وه‌ک نه‌مامان بۆ تۆ نه‌هاتووه، ده‌خیلتم خۆت لاده.
 (۶) خیزا: به‌رز بووه‌وه. ریزا: داوه‌راند. واته: دیت چۆن بای غیره‌تی یاره‌که‌م هه‌لی کردو گه‌لای سه‌رچلی ژیا‌تی داوه‌راند.

خاس بى دەرگاي خەم پەي ویت كەردەوہ
دوولە تيمان بۆ ھەرچیت بەردەوہ^(۱)

[۲۰]

نەواي نالەي دل^(۲)

نەواي نالەي دل وینەي سەدای نەي
پيالەي زوخاو مەنۆشوو چون مەي^(۳)
كەواو پارچەي جەرگ سينەي بریشتاو
رەحمت بۆ يە نەي، يە مەي، يە كەواو^(۴)
ھەر ئەساسى ھەن جە لام جەم بيەن
گەرمى كزەي بەزم ھيچش كەم نيەن^(۵)
تەسدیعت كیشان، ساحیب شەرت و شۆن
چ ئىحتياجى وەي كەواو تۆن؟^(۶)

(۱) واتە: باش بوو دەرگاي خەمت لە خۆت كەردەوہ، ھەرچیت دەس كەوت دوو كەرت
بىن لە ئیونمانا.

[۲۰]

(۲) مەولەوي ئەم چەند شیعەرەي بۆ دۆستىكى نووسیوہ كە ھەندى كەبابى بۆ ناردبوو
(۳) لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «چون مەي» نووسراوہ «پەي پەي» مەعناي ئەم
شیعەرە و شیعەري پاشەوہي پىكەوہ دى.
(۴) كەواو: كەباب. برشتاو: برزاو. واتە: ئەو شتانەي كە ھۆي خۆشى و رابواردنن بریتين
لە ئاوازو مەي و كەباب، من نالەي دلەم وەك ئاوازي شمشال وایەو لە جياتى شەرابیش
پيالەي زوخاو ئەنۆشوم و پارچەي جەرگى ناو سينەي برزاویشم كەبابمە. دەسا مېھرەبانیت
بىي لە گەلم ئەمە ئاوازو مەي و كەباب.
(۵) واتە: ھەموو ھۆيەكى رابواردنم لایەو ھيچم كەم نيە بۆ گەرمى كۆرى رابواردن.
(۶) واتە: ئەي دۆستى بە وەفا، زەحمەتت كیشاوہ كەبابت بۆ ناردووم، من كەي پتۆستم
بە كەبابى تۆيە تا بۆم بنىرى.

[۲۱]

نامه‌ی بن مه‌یلیم^(۱)

نامه‌ی بی مه‌یلیم خامه‌ت ره‌قمه‌ کهرد
 دوو‌دیم جه دیده‌ی فه‌له‌ک ئاو ئاوهرد^(۲)
 منو بی مه‌یلی، چون واچی شه‌و روڤن
 مه‌یلت نه دل‌دا، دل‌هر جه لای توڤن^(۳)
 بی‌چاره وه تایی زولفت گیر بیه‌ن
 هانه پای ته‌ل‌دا جواوش نیه‌ن^(۴)

[۲۲]

نه‌ته‌ن یاده‌ک‌ه‌ی

نه‌ته‌ن یاده‌ک‌ه‌ی ئه‌و سیمین‌گه‌رده‌ن
 خه‌یلپوه‌ن هه‌ر گیان‌خزمه‌تش‌ک‌ه‌رده‌ن^(۵)

[۲۱]

(۱) مهولهوی به‌م سئی شیعره وه‌رامی‌گله‌یی دۆستیک‌ئهداته‌وه‌که بۆی نووسی‌بوو‌گوا‌یه بی‌وه‌فایه‌له‌گه‌لی.
 (۲) واته: قه‌له‌مه‌که‌ت باسی بی‌مه‌یلی منی نووسی‌بوو، منیش ئه‌وه‌نده خه‌فه‌تبار بروم هه‌ناسه‌ی وه‌ک دوو‌که‌ل ره‌شم ئاوی له‌جاوی‌گه‌ردوون هیناو‌کردیه‌گریان.
 (۳) واته: توه‌مه‌تی بی‌وه‌فایی دانه‌پال‌من وه‌ک ئه‌وه‌یه به‌شه‌و بلتی روژه. تو مه‌یلت له‌دل‌مایه‌و دل‌م هه‌ر لای تو‌یه.
 (۴) واته: دل‌ه‌ی به‌دبه‌ختم به‌سراوه به‌داوڤنی زولفی تو‌وه‌و له‌سه‌ر ته‌لی ته‌ل‌گرافی زولفت‌گیری خوار‌دوو‌ه‌و چاوه‌روانی وه‌رامیکه‌له‌تو‌وه‌، وه‌ناتوانی بیته‌وه‌بو‌لای‌من. ئه‌م شیعره‌مان له‌تیپی «بی» دا به‌ته‌ن‌ها نووسی چونکه‌له‌نوسخه‌کۆنه‌که‌ی خو‌مانا به‌ته‌ن‌ها نووسرا‌بوو، که‌چی دیمان‌ه‌وه‌سئی‌هه‌می ئه‌م سئی شیعره‌شه، له‌به‌ر ئه‌وه‌دیسانه‌وه‌نووسیمان‌ه‌وه‌، وه‌لامان وایه‌ئه‌مه‌یان راسته.

[۲۲]

(۵) مه‌عنای هه‌ردوو شیعره‌که‌پیکه‌وه‌دی.

به لام نهی هسرت دووی جیایی دا
گومانم که فتن وه تهنیایی دا^(۱)

[۲۳]

نزوول کیشا

نزوول کیشا دهس به ختم نه رای بهد
پای تهدهب نه پای عهدهد که رددم ره^(۲)
ناگاو وه فریب پشت پا دا لیم
من وست وه گیتجاو قهله ندهری ویم^(۳)

[۲۴]

نه نازک خه یال^(۴)

نه نازک خه یال ئیسه، نه موئشیم
پهردهی مابهین بیم، ویهردم، من شیم^(۵)

(۱) واته: ده میکه هر گیانم خزمه تی یادی ئه و گهردن زیوینهی کردبوو له له شما، به لام له داخی دوو که لی جیابوونه وهی گیانما له له شم، و ابزانم تهنیا که وتوووه و کهس نیه خزمه تی بکا.

[۲۳]

(۲) نزوول: کزی. واته: بهد به ختی دهستی به ختمی به ریگای خراپه دا راکیشا، وه پیی ئهدهبیم له ریگای ژماره لای دا. مهبهسی ئه وه یه کرده وهی بی ئه دبانه م له ژماره ده رچوو.
(۳) فریب: فریو، هه له خه له تانندن. قهله ندهری: به ره لالیی و بی سه رو شوئنی. واته: له ناکاو هه لی خه له تاندم و پاش قولیککی دام و فریی دامه گیتزاوی به ره لالیی و بی سه رو شوئنی.

[۲۴]

(۴) مهولهوی ئه م دوو شیعره ی بۆ دۆستیک نووسیوه که داوای نامه یه ک یا پارچه هه لیه ستیککی لی کردوو بۆ لای «بیر» که قسه ی مهولهوی ره وا بووه لای تا ئیشیککی بۆ بکا، ئه میش داخوازی یه که ی ئه و دۆسته نایه ئیته دی و به م دوو شیعره بیانووی بۆ دینته وه.
(۵) مونشی: نووسهر. واته: نه خه یالی ناسکم هه یه تا شیعر بلیم، وه نه نووسهرم تا

تهن وه دل، دل جان، جان بی وه جانان
مهندن وه جیلوهی جهرگهی جوانان^(۱)

.....

[۲۵]

نه تووی حهلقهس

نه تووی حهلقهس زولف دلهی شییت و ویت
شهرتش کهردههنی دل نهدهرو پیت^(۲)
وهختی شوّلهی رووت ناگا دا دیار
ئهو قسهی شهو بی، ئید شوّلهی نههار^(۳)

.....

﴿﴾

نامهت بۆ بنووسم. من جاران بهیهك گهینی پیرو مورید بووم ئەمتوانی کارو باریان بۆ
راپه‌پینم، به‌لام ئیستا فه‌وتاوم و به‌سه‌رچووم.
(۱) واته: له‌شم بووه به‌دل و دل‌یشم بووه به‌گیان و گیانی‌شم له‌دۆستانا تواوه‌ته‌وه، ئیستا
ماوه‌ته‌وه سه‌ر ده‌رکه‌وتن و خو نواندنێ کۆری جوانان که بتوانن به‌خاترداری خو‌یان شتی
بکه‌ن.

[۲۵]

(۲) واته: دل‌هی شییت و ویت که گرفتاری داوینێ زولفت بوو، له‌ناو داوه‌که‌دا پریاری دا
جاریکی تر مه‌یلت نه‌داتی.
(۳) شوّله: «شعله»، تیشک. نه‌هار: روژ. واته: که‌چی کاتی که له‌ناکاو تیشکی رووت
ده‌رکه‌وت پریاره‌که‌ی دل‌م بوو به‌قسه‌ی شه‌وو تیشکی رووت بوو به‌تیشکی روژ،
مه‌شه‌ووریشه «کلام اللیل یمحوه‌ النهار» به‌عنی که روژ بووه‌وه هه‌رچی قسه، شه‌و کراوه
هه‌مووی هه‌ل‌ئوه‌شیینته‌وه.

[۲۶]

نور ئه فشانیس...

نوور ئه فشانیس کهرد وه دهشت و دهردا
مدرا و هراوهر وه راگ—وزهدا^(۱)
وات نما وه ختهن شای جهمین جامان
واتم به لئی خۆر وه قبیله ئامان^(۲)

.....

[۲۷]

نه ره ئارامهن^(۳)

نه ره ئارامهن، نه شهو خامهن
چون چه م گل کهران گلارامهن^(۴)

[۲۶]

(۱) نوور ئه فشانی: نوور وه شانندن. مدرا: راوهستا. هراوهر: بهرامبهر. واته: یار تیشکی
خۆی بلاو کرده وه به دهشت و دهرداو له سهر ریمه بهرامبهر راوهستا.

(۲) نما: نوێژ. واته: شای ناوچاو جوانان وتی: وهختی نوێژه، منیش وتم: به لئی راسته
چونکه خۆر که وتووه ته لای قبیله وهختی نوێژی نیوه پۆیه. مه بهس له خۆره که رووی
یاره که له بهرامبهر یا راوهستاوه.

به م مونا سه به ته وه جوانه ته مه بگێرینه وه که: جار ئکیان شیخی «ضیاء الدین» ﷺ له بیاره
پاش هه تاو که وتن ته چیته سهر جینگای شیخ سه لیمی سه نه بی سه بر ته کا هیشتا هه له سه ساوه
له خه وه، هه لئی ته سینئی و پئی ته لئی:

آفتابت بر سر آمد بر نمی خیزی هنوز؟

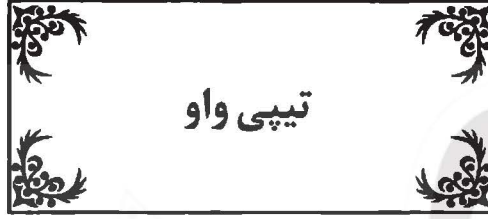
واته: خۆر هاته سهر سهرت هیشتا هه له ناسی له خه وه؟ شیخ سه لیمیش له وه راما ته لئی:

بی تو روزم شب بود، چون آمدی گشت روز

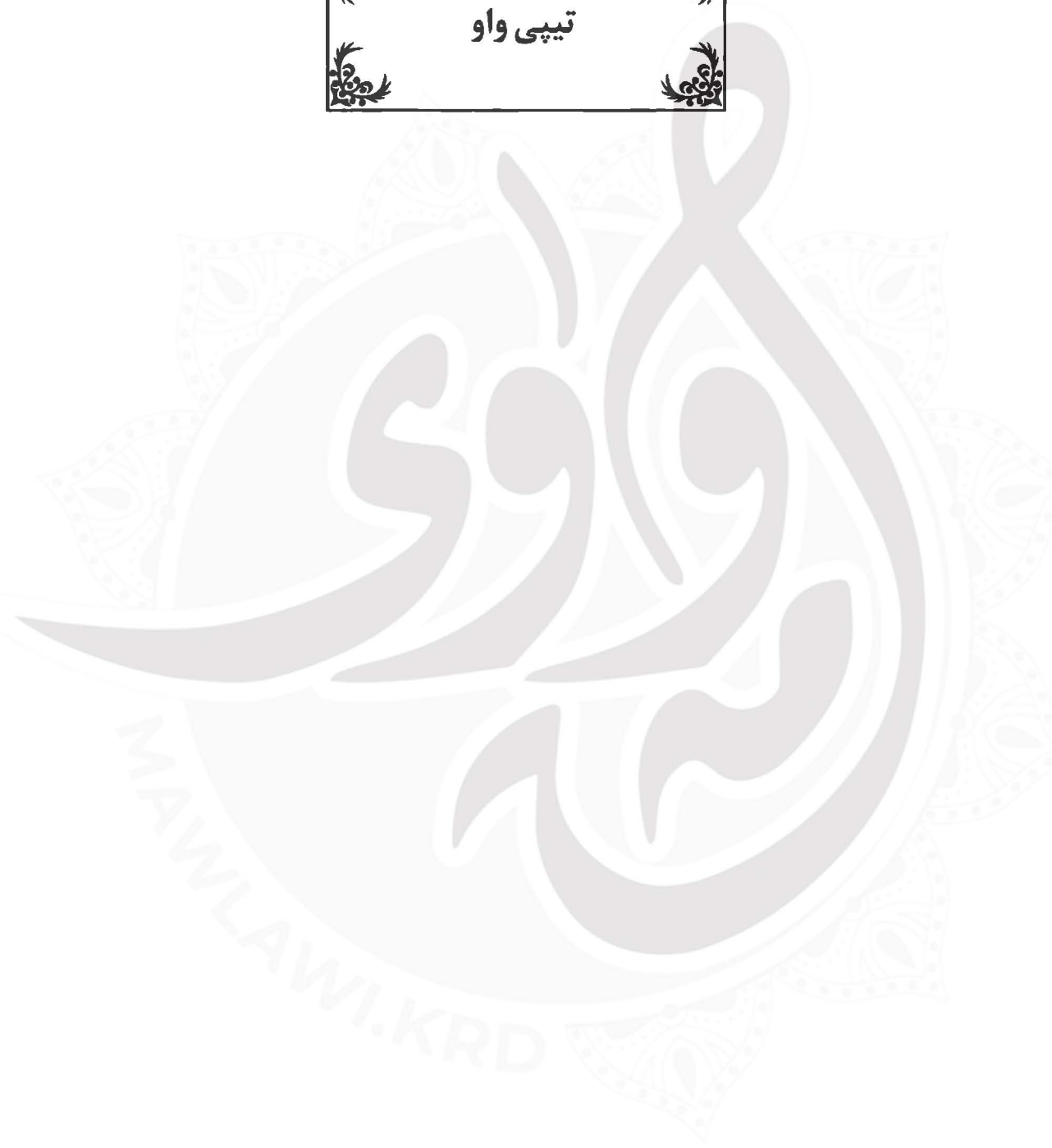
واته: بئی تو روزم شهو بوو، که تو هاتی بوو به روز.

[۲۷]

(۴) واته: نه به روز ته چه سیمه وه نه شهو خه وم لئی ته که وئی، هه میسه وه که چاو ئیشه دار
گلارام پئی که وتووه و دیم و ده چه م.

تیی واو

MAWLAWI.KRD

[۱]

وه خیاافهومن^(۱)

وه خـیـا فـهـو ن یـا ران سـهـر مـهـس
 ته قازای زاتی ته بعم هه رچی ههس^(۲)
 جه زبهی ئاهینم ده ماخ دان په رداخ
 میقناتیز توی جام که ردهن وه یاتاخ^(۳)
 کاره با نه ده ور کام مده رو ده ور
 نه ده وره ی مووره ی کاره با کا ته ور^(۴)
 ئه ر گپروو وه کام کافوورم که م که م
 ئا و قه فال ویش مه پیکو ده رده م^(۵)

[۱]

(۱) مهولهوی ئه م قه سیده یه ی له وه لامی نامه یه کی شیخی «سراج الدین» رحمۃ اللہ علیہ وتووه که گله یی تیا کردبوو له مهولهوی که بی وه فایه له گه لی و خه بهری نا پرسین.
 (۲) تقازا: خواست. ته بیج: «طبیعت»، سروشت. واته: ئه ی یاره سه رخۆشه کانم، هه رچی خواست و ئاره زووی سروشتمه هه مووی به پیچه وانه ی ئه وه یه که ئه بوو و ابوا یه. له شیعره کانی پاشه وه دا ئه م پیچه وانه یی یه روون ئه کاته وه.
 (۳) جه زبه: راکیشان. ئاهین: ئاسن. واته: یاسای سروشت وایه میقناتیز ئاسن رابکیشی بۆ لای خو ی، که چی ئیستا له شی وه ک ئاسنی من خو ی ئاماده کردوو بۆ راکیشانی میقناتیزو میقناتیزیش ناو شووشه ی کردوو به جیگای خو ی تا ئه و نه توانی رابکیشی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «ئاهینم» نووسراوه «ئاسنم».
 (۴) کام: له شی وه ک کام. مده رو: ئه دا. مووره: مووروو. واته: یاسای سروشت وایه کاره با پووش هه ل بگری، که چی ئیستا به دهوری له شی وه ک کا باریک بووی منا خول ئه خوا، وه ک چۆن له راستی دا کا به دهوری موورووی کاره با دا خول ئه خوا.
 (۵) کام: به فارسی واته دم. کافوور: ماده یه کی سارده که سیک خو ئنی لووتی به ربیی ئه یخه نه سه ر ته وتلی بۆ ئه وه ی خو ئنه که ی بوه سیتته وه. قه فال: ده مار ئکه له پشت مله وه له کاتی ته وژی خو ئنا که له شاخی لی ئه گرن. مه پیکو: بهر ئه بی. ده رده م: کوتوو پر. واته:

«أَنْفِيهِ» كەي گەرد راي دەردم ھەوا
 مەكەرۆ دەماخ ئەفلاتون دەوا^(۱)
 گەرميم تاف ساف وە سەر ئەندەردا
 بەستەن وە رووي تاش نيمە كەمەردا^(۲)

﴿﴾

ئەگەر تۆزىك كافور بگرم بە دەممەو ئەوئەندە گەرم ئەبى گورج خوئى دەمارى
 پشتىلى بەرئەبى. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «كەم كەم» نووسراو: «وە كەم».
 (۱) «انفیه»: پرنووتى. واتە: تۆز بچى بە لووتى ھەركەسىكا لەوانەبە نەخۆشى بخا،
 كەچى تۆزى رىگەي دەردى من ھەوا وەك پرنووتى ئەيكا بە لووتى ئەفلاتونى
 حەكىمەو دەرمانى بى ئەكا.

(۲) سەرئەندەر: لە سەرەو بۆ خوار. تاش: بەردى زلى لاشانى شاخەكان. نيمە كەمەر:
 ناوقەد. واتە: جۆشى گەرمای دلم ئەبوو وشك كاتەو بەمسووتىنى، كەچى تافى ئاوى
 سافى لە چاوە كانمەو دەركرد بۆ خوار، وە ئەو ئاوە گەرمەي وەك سەھۆل مەياند بە تاشە
 بەردى ناوقەدەو.

لە ھەندى نوسخەدا لە پاش ئەم شىعرە، شىعرك وە لە ھەندىكى ترا ئەو شىعرەو دوو
 شىعرى تر ھەيە. بەلام ھەرچى ورد بووئەو پەيوەندىكمان نەدۆزى پەو ئەو سى شىعرە
 بىستىنەو بەم شوئەو، وە نەمان زانى ئاخۆ شىعرى قەسىدەيەكى ترن كەوتوونەتە ئىرە،
 يان ھەر شىعرى ئىرەن و لى يان فەتاو بۆ پەيوەندە كەيان نازانرى. لەبەر ئەو نەمان خستە
 ئەسلى كىتەبە، وە ھەر ئىرەدا نووسماننەو. ئەمەش ئەو سى شىعرەيە:

چون ھەرس دیدەم وە ناکامەو	شەنەفتەم ئازىز لواو ئامەو
ئەوئەل سەدای نەي مەرگە كەم ئارۆ	وہى دووہم نەفەس فەردایى دارۆ
ھەوای سازگار فەسلى مەینەت وەخت	ماوہرۆ دەم دەم شادەي سەبرو جەخت

ناكا: كوتوپر. ئامەو: ئاماو، ھاتەو. ئارۆ: ئەھىنى. دارۆ: ھەيەتى. ماوہر: ئەھىنى. شادە:
 شەھادەت، شاھەتى. سەبر: پۇمەي يە كەم كە مەشھورە نیشانەي شەرە. جەخت: پۇمەي
 دووہم كە نیشانەي خەيرە. واتە: وەك چۆن فرمىسكى چاوم لە ناكاو ئەپرۆئى، ھەرەھا
 كوتوپر بىستم ئازىز روئىشت و ھاتەو. روئىشتە كەي ئاوازەي يە كەم فووى قىامەتى دا لە
 گوئم كە ھەموو كەسىك پىنى ئەمرى، ھاتنەو شى وەك ئاوازەي فووى دووہم بوو كە مردو
 زىندو ئەكاتەو. ھەوای ساردو سازگارى وەرزی مەینەت تاواتو نیشانەي ناخۆشى و

ئازیز یه قین عه کس وهش نامه کهی تۆن
 سایه کهی سیفەت که لاهه کهی تۆن^(۱)
 نازوون وهی مه زههر، های های به چیشه ن
 نه شهی نهو سیفەت زاتی تو پیشه ن^(۲)
 جه نامای جواو، جه بی وه فایم
 هه رچیت فه رماوان راسه ن، بینایم^(۳)
 نه ر وه فام مه بی بهی تو مه مردم
 خهیر مه بریابی په نهجهی پای فهردم^(۴)

خۆشی پیشان ئەدا، جارێک ئەم بژمینی، یەک بژمەیش نیشانی شەپەرە که دور کهوتنه وهی دۆسته. وهك ئەلین «سهبری هینا» جارێکی تریش ئەم بژمینی، بژمه می دووهه می شانی خیره که گهرا نه وهی دۆسته. وهك ئەلین «کردی به جهخت». له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «ئارۆ» نوسراوه «ئازۆ» واته ئاره زوو ئەکا، وه له جیاتی «دارۆ» نوسراوه «وازۆ» واته: ئەبه وئ.

(۱) سایه: سیبه ر. واته: ئازیز، بی گومان ئەم گۆرانی سروشته که له منا رووی داوه له ئەنجامی هاتنی نامه خۆشه کهی تۆ وه به، وه سیبه ری سیفەتی گوفتاری تۆ به که چون ئەگه ر خۆت حازر بی وه زعم ئەگۆری، به نامه نار دیش ئەتوانی وام لی بکه ی.

(۲) نازوون: بنازم. مه زههر: ده رکه وتن. یه: ئەمه. پیشه ن: پی یه تی. واته: حه قمه بنازم به م ده رکه وتانه ی به ره که تی تۆ. ئەمه چ حالێکه رووی داوه له من، شنه ی سیفەتی زاتی به کانی تۆی پتوه به و ئیستا من هه ندی لهو سیفەتانه ی تۆم تیا په یدا بووه.

(۳) ناما: نه هات. واته: بینایی چاوم هه رچیت فه رموو هه لباره ی وه رام نه نووسینه وه ی من و بی وه فایمه وه هه مووی راسته.

(۴) مه مهردم: ئەمردم. مه بریابی: نه برابوو. واته: ئەگه ر وه فام بوا به ئەمردم بۆت، یان خۆ په نهجه ی پی شیعرم نه برابوو تا چه ند شیعریکت بۆ بنوسم. له نوسخه به کی ترا له جیاتی «مه بریابی» نوسراوه «مه مه بریابی». واته: نه شکابوو.

ئازىزم نامە پېچىچ مدۆ چون مار
 خامەي چەم يەككى، ئەسرېنان ھەزار^(۱)
 وئىش دان نە سەر كەف كووپەي سىيىي
 پەي شەكواي عەرزەي دەرد جىيىي^(۲)
 ۋەخوۋا نە دووريت كوۆتايىش ئاۋەرد
 نە گىيان ئىختيار ماۋاي بەدەن كەرد^(۳)
 بەلام يادەكەت ناستەنش وئىم پېچ
 وئىم بەركەرد، نىشتەن وئىش جە ياگەي وئىم^(۴)
 ئەجزاي تەن يەكسەر جە شادمانى
 نەمەيۇش ۋە خاۋسەد زىندەگانى^(۵)
 ھەر جزوئىم پەي وئىش يەند سەرشار بىەن
 ئەي جزوم جەي جزو خەبەردار نىەن^(۶)

(۱) واتە: ئازىزەكەم، كاغەز لە ئىشتىياقى ھاتندا بۆلات ۋەك مار پېچىچ ئەخوا، قەلەمە قامىشى چەمىش ھەرچەند يەككى بى، خۆ جۆگەلەي فرمىسكى چاۋم كە ۋەك قەلەم رىك بە رووما ئەرژىتە خوار، ھەزار قەلەمى لى پىككەتوۋە.
 (۲) واتە: كووپەي خورنى جەرگىشم ۋەك شووشە مەرەكەبى رەش ھەلچوۋەو گەيشتوۋەتە لىۋار، بۆ ئەۋەي عەرزو ھالى شىكاتى دووريتى پى بنووسرى.
 (۳) واتە: نە دووريت دوايى ھات، ۋە نە گىانم لە لەشما ئۆقرەي ئەگرت، ئەي ئىتر بۆچى نامەت بۆ نەنووسم... ۋەرامى ئەم پىرسىارە لە شىعەرەكانى پاشەۋە داروون ئەكاتەۋە.
 (۴) واتە: ئەۋ ھەموو ھۆيانە ھەبوون بۆ نامە نووسىن، بەلام يادەت نەي ھىشتىبووم لاي خۆم ۋە دەرى كردبووم لە لەشمو جىنگەكەمى گرتبەۋە.
 (۵) نەمەيۇ: نايەتە. خاۋ: خەۋ. واتە: بە ھۆي ئەۋەۋەكە يادى تۆ ھاتە لەشمو جىنگامى گرتەۋە، ئەندامەكانى لەشم لە خۆشى ياندا ژنيانىشيان بىر ناكەۋتەۋە.
 (۶) واتە: ھەر ئەندامىكى لەشم ئەۋەندە سەرخۆش بوۋە ھىچ كاميان ئاگاي لەۋى تىريان نىە.

نه دل یاد راز سه فحهی نامه شهن
 نه سه ربه نجه هوش گرتهی خامه شهن^(۱)
 یه ند نه توی زه لکاو دهوات پر وهی
 مدران مونه زر وه لگ ئاوه ردهن نهی^(۲)
 نهی مدو سه دای دلان پی خهسته
 وه لگ ماروشه وه بهسته وه بهسته^(۳)
 ئیسه یاده تن سزای خیتابهن
 ئه سزا وه ناز، وه وه عیتابهن^(۴)
 نه نه، سفتهی هیجر خال ئالاتم
 دوزه خسی دوزه خ دوری بالاتم^(۵)
 بویه رجه مهنه یم شای نه و نه مامان
 مه ردهن پهی گرووی دوزه خسی نامان^(۶)

(۱) راز: قسه. گرته: گرتن. واته: له بهر سه رخوشی نه دل نه وهی له یاده قسه بنووسی له
 سه ر رووی قاقه ز، وه نه سه ربه نجه یشم هوش و فامی قه لیم گرتنی هه یه.
 (۲) مدران: وه ستاره. وه لگ: گه لا. معنای ئه م شیعره و شیعره ی پاشه وه ینکه وه دئ.
 (۳) مدو: ئه دا. ماروشه وه: ئه ی هیئته وه. واته: قه لیمی قامیش نه وه نده له ناو زه لکاو ی
 شووشه ی مه ره که بی پر له مه ینه تا ماوه ته وه و چاوه روانی بنووسینی کردو وه، سه وز بو وه و
 گه لای کردو وه، ئیستا قه لیمه که م ئاوازه یه کی لیوه دیت سه د دل له بیستنی نه خوش
 ئه که ویت، گه لاکه شی بهسته به بهسته ئه و ئاوازه ی بۆ ئه سینته وه.
 (۴) سزا: شایان. واته: ماده م گیانم له له شما نه ماوه و یادی تو له شی داگیر کردو وم، هه ر
 یاده که ت خوی لایقی ئه وه یه قسه ی له گه ل بکه ی، جا ئیتر قسه که ت له رووی نازه وه بی یا
 له رووی لۆمه کردنه وه.

(۵) سفته: سووتاو. معنای ئه م شیعره له گه ل شیعره ی پاشه وه ی دا دئ.

(۶) مهنه یم: مانه وه م. مهولهوی لی ره دا دهس له بیانو وه که ی ینشه وه ی هه ل نه گری و
 بیانویکی تر دینته وه بۆ نامه نه نووسین وه ئه لی: نازیزه که م، نه... نه... ئه م عوزرانه م که

[۲]

وادهس سفیدی^(۱)

وادهی سفیدی شکوفه‌ی پیرین
شکوفه‌ی باخچه‌ی پیری دلگیرین^(۲)
شکوفه‌ی باخچه‌ی پیری سفیدهن
سهرمایه‌ی میوه‌ی عیرفان ههر ئیدهن^(۳)
نه باخچه‌ی سونبول تار مووی تاردا
سپی شکوفه‌ی پیریم دیار دا^(۴)
باقه‌ی زویری و زاری و دلگیریم
په‌ی په‌ی زیاد کهر د په‌زاره‌ی پیریم^(۵)

هینایه‌وه بیوست نین چونکه من سوتارو دوری خالی بالای ره‌نگاره‌نگه‌که‌ی تۆم
نیشته‌جینی دۆزه‌خی دوری بالاتم، بیوره لیم که ماومو ئه‌ژیم، مانه‌که‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌که
ئه‌هلی دۆزه‌خ نامرن.

[۲]

(۱) مه‌وله‌وی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی به‌ بۆنه‌ی پیربوونی خۆیه‌وه وتوه.
(۲) سفیدی: سپه‌تی. شکوفه: گۆپکه‌ی دره‌خت که تازه پشکووتیبی. واته: کاتی سپی
بوونی موو گۆپکه‌ی پشکووتووی داری پیری‌یه، وه ئه‌و گۆپکه‌ی پشکووتووه‌ی باخچه‌ی
پیری‌یه‌ی مایه‌ی دلگیری و خه‌فه‌تباری‌یه.
(۳) واته: گۆپکه‌ی پشکووتووی باخچه‌ی پیری که بریتی‌یه له مووه سپی‌یه‌کان، وه ههر
ئه‌وه‌ش سهرمایه‌ی میوه‌ی تیگه‌یشتنه، چونکه ههرکه‌س سه‌رو ریشی سپی بیی بیر له دوا
رۆژ ئه‌کاته‌وه‌و خواناسی و خۆی ئاماده‌ ئه‌کا بۆ قه‌برو قیامه‌ت.
(۴) سونبول: گول. تار «ی‌یه‌که‌م»: تال. تار «ی دووه‌م»: تاریک. واته: له باخه‌گولێ تال
مووه ره‌شه‌کانما گۆپکه‌ی پشکووتووی سپی دیاری دا که نیشانه‌ی پیرمه.
(۵) باقه: چه‌پک: واته: خه‌م و خه‌فه‌تی پیریم به‌ی دهر په‌ی چه‌پکه‌ی عاجزی و
خه‌فه‌تباریمی زیاد کرد.

جامت جەم ئاسا لەب پۈز كەر جە مەى
 پېم نۆش كەر وە ياد بەزم ئاراي كەى^(۱)
 مەستى وە پېران جوانسى مدۆ
 ھىز دووبارەى زرانسى مدۆ^(۲)
 پېم دەر تا پەى پەى پېو ھەى كەر وون
 راي سەخت ساراي مەحشەر تەى كەر وون^(۳)
 زرنگەى گۆش وېم پېم ماچۆ وە تاو:
 گاهى خە بەردار، گاهى سەر ھەساو^(۴)
 مەن پە مەى غەفلەت كەر كەردەن گۆشم
 ھىچ وە كەس نەن نە گۆش نە ھۆشم^(۵)

(۱) جەم ئاسا: وەك جەمشىد. ئەم وشەى «جەم»ە بۆگە ياندنى ھىچ مەعنايەك نەھىتراوہ جگە لە ھار جوتى لەگەل «جام» چونكە «جامى جەم» بەناوبانگە، ھەرچەند مەعناى «جام»ە كەى ئېرەو «جام»ە كەى ئەوئ جيان لە يەك. لەب پۈز: لە لىوارە كەى پۈزئ. كەى: كەبىخەسرەوى شاي ئېران، مەبەس گەورە گەورانە.

(۲) زرانى: ئەژنۆ: واتە: كاكەى مەى گېر پېم بە زەنجىرى پىرى بەسراوہ تەوہ، دەخىلتم وەختى ئەو بە بگەيتە فرىام، گورج و گۆل بەو بە ھەلە داوان بە لەنجە ولار وەرە پيالە يەكم بۆ پۈر كە لە شەراب و بە يادى كۆپى ئاھەنگى گەورە گەوران دەرخواردمى دە، چونكە مەستى پىران جوان ئەكاتەوہ دووبارە ھىز ئەداتەوہ بەر ئەژنۆيان.

(۳) پېو: بە دەمىوہ. ھەى: ھۆرە. واتە: شەرابم بدەرئ تا پەى دەر پەى بە دەم خوادنەوہ دەس كەم بە ھۆرە كردن و رىنگاى سەختى دەشتى مەحشەر بېرم.

(۴) واتە: گوپم ئەزرنگىتەوہ واتى ئەگەم ئەو زرنگانەوہ بە دەنگى بەرز ئەقېرئنى بە سەرماو جارئك پېم ئەلئ «ورىابە» سبەى ئەمرى و جارئكى تر پېم ئەلئ كاتى «سەرژماردن»ى ئەو كەردەوانتەكە پېش خۆت ئامادەت كەردوون بۆ دوا رۆژت.

(۵) پە مە: لۆكە. واتە: بەلام مەن پارچە لۆكەى بى ئاگابى گوپى كەر كەردووم، وە نە گوپم لە قسەى كەسەو نە ھۆشم لاي كەسە.

نه‌ی گوزهرگای ته‌نگ بازار چه‌پ گهرد
 هر کاتی زانای نه‌جهل سمکۆ گهرد^(۱)
 مو‌تریب به‌و نه‌غمه‌ی «شانازی» ته‌وه
 یا به‌و په‌رده‌ی پاک «حیجازی» ته‌وه^(۲)
 بوله‌ند که‌ر دل‌سوز سه‌دای دل ته‌نگی
 به‌لکه‌م بیدار بوو جه‌ی خاو سه‌نگی^(۳)
 های غه‌فله‌ت تاکه‌ی هام سه‌فه‌ر ویه‌رد
 بیدار به‌ر جه‌ خاو کاروان ویه‌رد^(۴)

- (۱) سمکۆ: سمکۆل، پی به‌ زه‌ویدا کوتان. واته: له‌م ری گوزهره‌ ته‌نگه‌ی بازارپی چه‌رخ‌ی که‌ چه‌ره‌فتارا هر نه‌وه‌نده‌ت زانی نه‌جه‌ل پی کوتا به‌ زه‌وی داو هاته‌ سه‌رم.
- (۲) شانازی: نقامیکی کۆنه. حیجازی: نقامیکی کۆنی تره. مه‌عنای نه‌م شیعه‌ره‌ له‌گه‌ل شیعی‌ری پاشه‌وه‌ی دا دئ.
- (۳) واته: کاکه‌ی ئاهه‌نگ‌گپ‌ر له‌ سه‌ر ئاوازی نقامی «شانازی» یان «حیجازی» ده‌نگ هه‌ل‌په‌ره‌و نقامیکی خه‌فه‌تبارمان بۆ بلێ به‌ جو‌ری که‌ گر به‌ر بداته‌ دلێ ئینسان، به‌لکو له‌م خه‌وی قورسی بی‌ئاگایی به‌ بیدار بیمه‌وه.
- (۴) ویه‌رد: تی‌په‌ری له‌م شیعه‌ره‌دا مه‌وله‌وی رووی قسه‌ی نه‌کاته‌ خۆی و نه‌لێ: تاکه‌ی وای‌ئاگای، هاوسه‌فه‌ره‌کانت هه‌موو مردن و به‌سه‌رچوون، له‌ خه‌و هه‌ل‌سه‌ دره‌نگه‌ کاروان به‌جیی هیشتی.

[۳]

وہش ناماں^(۱)

وہش نامای ہی پہیک لای قہیلہی لہیل
 جہیب دل وہ عہتر مہیل لہیلئی کھیل^(۲)
 وہختی دووی دہردان مہویہرد نہ ہہردان
 جہ کوورہی ئایر دہرد بیئ دہردان^(۳)
 نامہی ویرانہی دلان پیئ ئاوا
 جہ ناکام یاوا، بہلام کام یاوا^(۴)
 های وہ فہرق دین زامداران تاج دای
 شہریعت مہیل لہیلئی رواج دای^(۵)

[۳]

(۱) مہولہوی ئەم قہسیدہیہی لہ وہرامی نامہیہکی شیخ «تاج الدین»ی کوپری حاجی شیخ «عبدالرحمانی» کوپری شیخی «سراج الدین» رحمۃ اللہ علیہ وتووہ کہ لہ ہہولیرہوہ نووسیووی بۆ مہلہوی کہ لہ و دەمەدا لہ تہ وئلہ بووہ، وہ باسی تہ ئسیری بہرہ کہ تی شیخی «بہاء الدین»ی مامی تیا کردبوو، وہ نووسیووی ئەگەر بۆم ریئ کہ ویئ دیم بۆ زیارہ تی تالہ نزیکہوہ کہ لکی لیئ وہرگرم.

(۲) پہیک: فروستادہ. جہیب: بہرۆک. واتہ: بہخیر بییت ئەی فروستادہی لای ہۆزی لہیلہوہ ہاتوو، کہ بہرۆکی دل و دہروونت پرہ لہ بۆنی خوشی خۆشہوستی یار.
 (۳) دوو: دووکەل. مہویہرد: تیئ ئەپہری. مہعنای ئەم شیعہ بہ سراوہ بہ شیعری پاشہوہیہوہ.

(۴) یاوا «ی یہ کہم»: گہیشت. یاوا «ی دووہم»: گہیشتن. واتہ: کاتیک کہ دووکەلی دہردوو مہینت لہ ئاگردانی ہەرگیز دہرد لی دہرنہ دراوہوہ - کہ دلئی دۆستہ خہفہ تبارہ کانہ - بہرز بووہوہ بۆ سہر بہرزایی یہ کان، نامہ کہت کہ مالی ویرانی دلمان ئاوا ئە کاتہوہ، لہ ناکاو گہیشتہ دەستم، بہلام چۆن گہیشتنیک؟!

(۵) فہرق: تہوقہسەر. واتہ: بہو نامہیہت تاجت نایہ سہر تہوقہسہری دینی ئەوانہی گرفتاری زامی عہشقن، وہ رواجت دا بہ شہریعتی خۆشہوستی یار کہ شیخ «بہاء الدین»ہ.

قات بی جه کهسرهت یاران هامدهم
 گهرد کۆی دلبر خه بهر بهر پهی چه م^(۱)
 مهخمور کهر دهروون جه بادهی باقی
 یانی نهی جواو خاتیمه ی ساقی^(۲)
 بهلئی چون لهزهت تیر نازاران
 نام نهدان نهو دل بازیت شو ماران^(۳)
 نازوون وهو غیرهت چ خاس پیّت زانان
 ماشه لات وه حال یاران پی وانان^(۴)
 ههوا ی کۆتایی ناله ی ویت بیهن
 وه تیری هه نی ناگاهیت نیهن^(۵)

(۱) کهسرهت: «کثرت»، زۆری. واته: کاکه ی فروستاده خه بهر بده به چاو که به هۆی کۆبوونه وهی دۆستانه وه بۆ گۆی گرتن له نامه که ی شیخ، تۆزی بهردرگای یار هه موو براهه وه نه ما تا چاو له جیاتی کله به کاری یینی.

(۲) مهخمور: مهست. باده: مهی. واته: دل و دهروونت سهرخۆش بکه به پیاله ی شه رابی نه براهه که نه م وه رامه یه له دواوه رامه له منه وه بیبه ی بۆ شیخ «تاج الدین». جومله ی «خاتیمه ی ساقی» ئیشاره ته بۆ نه وه کاتی که مه ی گۆپ دوایاله ی هینا نه وه وانه گه یه نی که ئاهه نگ کۆپه کان ئیتر بلاوه ی لی بکه ن و بگه پرتنه وه بۆ شوینی خۆیان، که واته نه م جومله یه ئیشاره ته بۆ نه وه که داوا له فروستاده که نه کا زوو بگه پرتنه وه. وه رامه که ی مهولهوی نه وه ته له شیعه ره کانی پاشه وه دا و تراوه.

(۳) بازی: گالته. شماران: ژماردوه. واته: له مه وه ره له بهر نه وه که تامی تیری نازاران نه گه یشتبه دلت، ئیشی دلداریت به گالته نه هاته بهرچاو، به لام ئیستا که تووشی هاتی باوه رت کرد.

(۴) ماشه لا: «ماشاء الله»، وشه یه که له کاتی سه رسوپمانا به کار نه هینری. واته: بنام به غیره تی یار به رامبه ره به وه که به باشی پی زانیت و کار ئیکی لی کردی سه رت سوپرمینی له حالی دۆستان.

(۵) هه نی: ئیتر. واته: به هۆی کورتی ناله ی خۆت و خۆنه گرتنه وه بووه که به ته نیا تیری له هۆشی خۆت چووی و ناگات له خۆت نه ماوه.

دل نالان بیهن نالان پهی تیره
 تیر سه رمایه ی گیان ئالهم پیره^(۱)
 کۆتایی نیهن دۆس وه نالهی دل
 چون وهردۆ جه گیان دهن دلهی خه جل^(۲)
 نیشان نهو بۆ دل نه جای خه دهنگ هوون
 پهی «وضو» هوز هوز بدۆ وه بیروون^(۳)
 هوزی هه نه فی خاس پیش رهزا بۆ
 نهك جهی شهعه دا نemat قهزا بۆ^(۴)
 چون تازه زامی هۆشت ویره ردهن
 ویت ئاسا خه یال ئازیزت کهردهن^(۵)

(۱) نالا «ی یه کهم»: ناله کهر. نالان «ی دووهم» نالین. واته: ئیستا که هۆشت هاتوو ته وه به بهرتاو که وتوو ته ناله نال، بۆ تیر نه نالینی له دهستی نهو دۆسته وه که سه رمایه ی گیانی عاله مه که پیره.

(۲) وهردۆ: بهردا. واته: دۆست هه رگیز درینی ناکا له نالهی دل و تیری پتوه نه نی، هه ر بهو مه رجه که نهو دل هه شه رمه ساره دهس به ردار بیی له گیانی خۆی و له خۆی ببوری. که واته هه رکاتی تیری دۆست کهم بی خه تایی نهو نیه، هی نه وه به دل به راستی ئاره زوی تیر ناکا.

(۳) بدۆ: بدا. بیروون: دهر وه. واته: نیشانه ی نه وه که دلی عاشق دهس به ردار بووی له گیانی خۆی، نه وه ته تیری دولبه ر به جزر تک کاری لی کرد بی له جیگه ی تیره که وه نه وه نده خوین هه لقو لیبی بووی به هوزو عاشقه که ی خۆی دهس نوژی لی بگری.

(۴) هه نه فی: نه وانه ی له سه ر په پره وی ئیمام «ابو حنیفه» نه پۆن به رتوه. نما: نوژی. واته: نه بی هوزه که نه وه نده قوول بی هه نه فی یه کان پی رازی بن وه لایان وانه بی هه ر دهس نوژی کی پی بگری به تاله و نه بی نوژه که به قهزا بگری ته وه. شایانی باسه به پی په پره ی نه بوو حنیفه درووست نیه له ئاوی نه ستاو دهس نوژی بگری نه گه ر چالاه که ده گه ز پان و ده گه ز قوول نه بی به گه زی قۆل.

(۵) لیره وه مه وه لوی وه رامی نهو قسه ی شیخ «تاج الدین» نه داته وه که وتبووی نه گه ر پیم بگری دیم بۆ زیاره تی مام. مه عنای نه م شیعه و شیعه ی باشه وه ی پیکه وه دئ.

ئەو جە کۆن، دووری و نزیکی جە کۆن
 دووری و نزیکی وەسەف مەن و تۆن^(۱)
 مەنزلش نیەن ئەو قەوس ئەو خەدەنگ
 کئی پەرساش یەکی و سەد هەزار فەرسەنگ^(۲)
 یەکیۆن هەر وەخت نیشان ئامادەن
 کیشاو بەرش یەو ئەو نیشان دادەن^(۳)
 ساقی زیادە ی مە ی زۆر ئاوەردەن
 سەر سەر بەردەن وەرنە سەر بەردەن^(۴)
 تەنگە زەر فەنان هیلاکم مە کەر
 ویسەت مەشرەبی، یا جام نیم پەر دەر^(۵)

- (۱) واتە: تۆ لەبەر ئەوە کە تازە دلداری و بەم زووانە بریندار کراوی و هۆشت لا نەماوە خۆت ئاسایی یادی مامت ئەکەیت، ئەگینا ئەو لە کۆی و دووری و نزیکی لە کۆی؟ بۆ پیاوی خوا دووری و نزیکی کە ی هەبە؟ دووری و نزیکی بۆ مەن و تۆیە.
- (۲) فرسەنگ: فرسەق: واتە: ئەو تیروکەوانی مەعنەوی ئازیزە ماواو مەنزلکی تایبەتی نیە، هەرکەس پرسیاری لێ کردی لە وەرانی بلی فرسەقێک و سەد هەزار فرسەق بۆ ئەو وەک یەک وایە.
- (۳) کیشا: کیشانە دواوەی کەوان. بەرش یە: دەرچوو. واتە: هەر ئەوەندە نیشان ئامادە کرابێ بۆ لێدان، ئەو کەوان راکیشان و تیر دەرچوون و نیشان پیکانی یەک شتەو لە یەک کاتا تەواو ئەبێ.
- (۴) سەر: هەست. لێرەو مهولهوی بە عادەتە کە ی خۆی رووی قسە ئەکاتەو ساقی... مەعنا ی ئەم شیعەرە لە گەل شیعری پاشەوہی دا دێ.
- (۵) تەنگە زەرف: بێ سەبر. ویسەت مەشرەبی: دل فراوانی. واتە: کاکە ی مە ی گێر ئەم هەموو قسە یە کە کردم هی ئەو بوو زۆری شەرابە کەت عەقل و هەستی نە هیشتبووم، هەرچەند هیشتا سەری نە بردووم و نە ی کوشتووم. لەبەر ئەوە سەبر و توانام نەماوە ئەز یەتم مەدە، یا تۆزێ دلەم فراوان کە، یا پیالە کەم تا نیو بۆ تیکە تا بتوانم خۆم راگرم.

جه بیّ خاوی شهو ئه لوه دای سه حهر
 جه نالهی ئه عزا، جه سۆزه ی جگهر^(۱)
 جه هاوار تهن، جه ئه لوه دای گیان
 جه یاوا ی فه له ک ناله ی «المان»^(۲)
 یه ک یه ک به حوزوور ئه و رۆح ره وان
 عهرز کهر وه سه د شیرینی زوان
 واچه یه ند زوخاو ده روونش وه رده ن
 ئه سپاب مه رده ن ئاماده کهرده ن^(۳)
 به لّ یاوۆ وه لام ته ییب ده ردم
 مه رهه م دۆ نه رووی زامان سه ردم^(۴)
 جه و مه عجون ئه جزای لوتفو مه یل ویش
 ده و دۆ په ی زام خهسته که ی دل ریش^(۵)

[۵]

وه هارهن، سه یرون^(۶)

وه هارهن، سه یرون، سه وزه ی دیاران
 نم کهوت نه دیده ش چون شه و بیداران^(۷)

(۱) بیّ خاوی: بیّ خهوی. ئه لوه دا: مالاوایی، مه بهس هاوارو گریانه.
 (۲) یاوا ی فه له ک: به ئاسمان گه یشتن. (۳) وه رده ن خواردوو ه.
 (۴) به لّ: به لکو. یاوۆ: بگات. دۆ: بدات. (۵) مه عجون: شیراو، مه له م.
 (۶) وه هارهن، سه یرون: سه یرون.
 (۷) دیاران: دیاران.

[۵]

(۶) مهولهوی ئه م پارچه شیعره ی له سه رچاوه ی «زه لم» وتوو ه کاتیک که به هار له گه ل
 هه ندی دۆست و براده ریا چوو ه بۆ ئه وی بۆ سه یران.
 (۷) واته: به هاره، وه ختی ته ماشایه، سه وزه گیای ده شت و کتیه کان ئاونگ نیشتوو ته
 سه رچاویان، وه ک یاوانی خوا که شه و ناخه ون و بیر له خوا ئه که نه وه و فرمیسک له چاویانا
 ئه ده ره وشیته وه.

په‌ی دلّهی مانیای ده‌روون مه‌لالان
 سایه به‌سته‌وه خه‌یمه‌ی گولآلان^(۱)
 بو‌ی یه‌خه‌ی سه‌حه‌ر په‌ی ده‌ماخ دلّ
 مانۆ وه نه‌سیم جیب جه‌مین گول^(۲)
 چون دیوانه‌ی شور ئازیز نه‌ سه‌ردا
 شه‌تاو سه‌ر هور گرت وه ده‌شت و ده‌ردا^(۳)
 تولانی چون هیجر خاتر پر ده‌ردان
 ره‌وان وینه‌ی وه‌سل گه‌ردن بی گه‌ردان^(۴)
 های جه‌ شنۆی وه‌ش رو‌ج نه‌فزای کاوان
 ئای جه‌ شاخه‌ی تاف ساف سه‌راوان^(۵)
 نه‌ك چون تاف چه‌م پر نه‌سرین چه‌رخ
 «بَارَكَ اللهُ» چه‌رخ، هه‌ی ئافه‌رین چه‌رخ^(۶)
 چه‌نی جه‌ هه‌ستی ویت ته‌واسایت
 چه‌نی جو‌ش عه‌شق مه‌جنوون ئاسایت^(۷)

(۱) مانیا: ماندوو. واته: خپوه‌تی گولآله‌کان سیبه‌ریان کردوو بو دلّی ماندووی دلّ پر له خه‌فه‌ته‌کان.

(۲) مانۆ: نه‌شوبه‌ی. جیب: سنگ و به‌ره‌ك. واته: بو‌نی به‌ره‌به‌یان له هه‌وای سنگ و به‌ره‌کی نازاران نه‌چی له خو‌ش کردنی ده‌ماخی دلّدا.

(۳) شور: عه‌شق. مه‌عنای نه‌م شیعره و شیعری پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ دئ.

(۴) تولانی: درێژ. واته: لافاوی به‌هار سه‌ری خو‌ی هه‌ل گرتوو و ریگای ده‌شت و ده‌ری گرتوو ته‌به‌ر وه‌ك دلّدارێك كه عه‌شقی یار شیتی کردبی وه درێژه وه‌ك دووری یار له دلّی عاشقی ده‌رده‌دارا، وه ساف و مه‌نگه وه‌ك گه‌یشتن به یاری گه‌ردن بی گه‌رد.

(۵) وه‌ش: خو‌ش. شاخه: هاره. مه‌عنای نه‌م شیعره و دوو شیعری پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ دئ.

(۶) چه‌رخ: پێشان چه‌می زه‌لم پێشیان و تووه چه‌رخ.

(۷) هه‌ستی: بوون. ته‌واسایی: بێزار بوون. واته: ماشه‌للا له شنه‌ی خو‌شی به‌ گیان ده‌ری

بسدیه چۆن هۆردان وه نامو نهنگدا

بی پەروا مدۆ ویش وه رووی سەنگدا^(۱)

های ساقی هەلای سەرمایهی خامی

نمەدۆم وه دەس رای نیکنامی^(۲)

باوهره وهش وهش سا دەی هەی پەی کە

تاف قەلۆهزە ی ساف شیشە ی مە^(۳)

مەوجش بئینچینەم بدۆ وه هەمدا

هەستیم دۆ وه بەرد هەرد عەدەمدا^(۴)

سەرشاخه کانوله هارە ی تافی ساف ورهوانی ئاوه کان که له بەرزه وه دینه خوار، بەلام نهک وهک هارە ی تافی چەمی پر له فرمیسکی زەلم که هیچ چەمیکی پیا ناگاته وه. ئەمجا روو ئەکاته زەلم و پیتی ئەلنی: ماشەللات لی بی هە ی چەمی زەلم وه له بیزار بوونت له وجودی خۆت و له جۆشی عەشقی مەجنوون ئاساییت.

(۱) هۆران: هەلی داوه. مدۆ: ئەدا. واتە: سەیری که چۆن عەیبە ی ناوہتەلاوه و له ناوو ناتۆره ناترسی و بی پەروا خۆی ئەدا بەو تاش و بەردانەدا.

(۲) هەلای: هیشتا. نیکنامی: ناویانگی باشی. مەعنای ئەم شیعەرە له گەل هی دوو شیعەرە کە ی پاشەوه ی دا دی. (۳) باوهره: یینە. قەلۆهزە: قەلبەزە، تافگە.

(۴) دۆ: بدا. مهولهوی لێره وه به عاده ته که ی خۆی هاوار ئەباته وه بهر مە ی گێرو پیتی ئەلنی هیشتا سەرمایه ی تی نه گیشتن و بی سەلیقە یی نامداته دەستی رنگای ناویانگی باشی، کهواته تۆ خۆت بۆکە ی هەل گرتوه زووکه له تافگە ی سافی شووشە ی مەیه وه تافی مە ی بەردەرە وه، با شەبۆلی بئینچینە ی بوونم تێک و مەکان بدا و بەمدا به تاش و بەردی شاخی نه بوونی دا.

[۶]

وہفای چہرخ چہپ^(۱)

وہفای چہرخ چہپ، راس بی تان و پۆن
جہفا بی پایان، دہرد سہر بی شوں^(۲)
بہدی نیکی یەن، نیکی بہدنامی
فاما شیتی یەن، شیتی پرفامی^(۳)
سارای ہیدایەت تاریک موینوون
رای نہجات یە کجار باریک موینوون^(۴)
نالہم نہی ئاسا ئالہم گرت نہ وەر
شیشی مہی پەمەت نہ گوش بہراوەر^(۵)
جہ تۆقەھقەھە، جہ پیالہ مہی
جہ ساقی ہا دەی، جہ ئیمہ با بہی^(۶)

[۶]

(۱) مەولەوی لەم قەسیدە یەدا گلەیی لە وەزعی زەمانە ئەکا.
(۲) بی شوں: لەرادە بەدەر. واتە: وەفای گەردوون چەپەو، راست تان و پۆی نیەو،
نارەحتی دوایی نایەت و دەردی سەر لە ئەندازە بەدەرە.
(۳) بەدی: خراپە. نیکی: چاکە. فاما: تێگەشتن.
(۴) سارا: «صحراء»، دەشت. ئەم شیعەرە لە قەسیدە یەکی تریشا هەبوو.
(۵) پەمە: لۆکە. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعری پاشەوہی پینکەوہ دئی.
(۶) قەھقەھە: قاقای پینکەن، مەبەس مرقەمی دەمی شووشە یە کاتیک کە شەرابی لئی
دانە کرئی. با بەی: بائیت. واتە: نالہم وەك شمشالّ عالەمی گرتووە تەبەر، کەواتە تۆ بۆچی
گویت لئی نیە ئەمی شووشە یە مہی تا بە فریام بگەیی. دەسا لۆکە لە گویت دەرکەو پرژێرە ناو
پیالہ با گویم لە قاقای دارزانە کەت بی و پیالەش پر بیی لیت و مہی گیر پیم بلی فەرموو
بگرە و منیش بلیم بائیت.

مه‌للا جه كه سهرت له وحش بو ساده
 مه‌نسوخ نه زانو چه لالی باده^(۱)
 زاهيد مایه‌ی هوش هیچ نه مانو پیش
 په‌شیو بو ته‌قواش چون میزه‌ره‌ی ویش^(۲)
 من نه‌وون وه ته‌نگ نه‌فامی یه‌وه
 ویم بده‌ون وه ده‌س به‌دنامی یه‌وه^(۳)
 دیوانان ئاسا بجوشوونه‌وه
 به‌لاگه‌ل چون مه‌ی بنوشوونه‌وه^(۴)
 شه‌راره‌ی مه‌ستی مه‌ی به‌رشوم نه‌ دل
 وه چرخه‌وه یاوون وه مه‌نزل^(۵)

- (۱) كه سهرت: زۆرى. مه‌نسوخ: ئه‌و ئايه‌ته‌يه‌كه‌ كه‌ حوكمه‌كه‌ى هه‌لوه‌شايته‌وه. واته‌: با بيبى به‌ قه‌ره‌بالفېكى وا له‌ به‌ر زۆرى خه‌لكه‌كه‌ مه‌لا هيجى له‌به‌ر نه‌ميينى و نه‌ زانئى ئايه‌تى چه‌لالى مه‌ى هه‌لوه‌شاوه‌ته‌وه. له‌سه‌ره‌تاي ئيسلاما مه‌ى خواردنه‌وه‌ حه‌رام نه‌بوه.
- (۲) ته‌قوا: له‌ خوا ترسان. واته‌: له‌ خوا ترسه‌كانيش تى‌گه‌يشتيان لانه‌ميينى و له‌ خوا نه‌ترسانه‌كه‌يان وه‌ك مېزه‌ره‌كه‌ى سه‌ريان تيك چى.
- (۳) نه‌وون: نه‌بم. بده‌ون: بده‌م. واته‌: خۆيشم به‌ ته‌نگى نه‌فامى یه‌وه‌ نه‌ميينم و خۆم بده‌مه‌ ده‌ستى به‌دناوى.
- (۴) بجوشوونه‌وه‌: بيمه‌ جوش. واته‌: وه‌ك ديوانه‌كان بيمه‌ جوش و وه‌ك مه‌ى ده‌ردو به‌لا نۆش بكه‌م.
- (۵) چرخ: چرخا. واته‌: بلېسه‌ى مه‌ستى له‌ دل‌مه‌وه‌ به‌رز بيته‌وه‌و له‌ به‌ر رووناكى ئه‌و چرخه‌يه‌ شتى تاريكى ژيانما رى‌ ده‌ركه‌م و بگه‌مه‌ جى.

[۷]

ويش نەمەوينۆ^(۱)

ويش نەمەوينۆ، ئازيز، خەمىنت
 دىيارەن لىلەن جام جەمىنت^(۲)
 تالەن كام دل مەينەت گازەكەت
 تام دووريشەن رىزەي رازەكەت^(۳)
 بەدبەختى مەنەن وە يانەم ھەرەس
 ئازيزى چون تۆنمە گنۆم وە دەس^(۴)
 وەرنە شەم ھەزار پەروانە دارۆ
 ئەر يۆشا كەم بۆ پەروانە دارۆ^(۵)
 ساقى، دەس چەرخ ھەر ھانە كاردا
 تاي تانەي دووريش بەستەن وە داردا^(۶)

[۷]

(۱) مەولەوى ئەم پارچە ھەلبەستەي لە دېيى «تەوتلە» وتووە لە كاتىكا كە شىخ لە سەر سەفەر بوو و ئەمىش وىستوربەتەي چاوى پى بکەوئى و مالاوايى لى بكاو بگەرپتەو، بەلام بۆي رى نەكەوتووە

(۲) نەمەوينۆ: نابىنى. واتە: ئازيز دۆستە خەفەتبارەكەت خۆي نابىنى لە ناوچاوتا. مەبەسى ئەو يە ئاوتنەي تەوتلى بە ھۆي نيازى سەفەرەو لىل و تۆزاوى بوو.

(۳) واتە: دەمى دلى دۆستە مەينەت گازلى گرتووەكەت تالەو، وردە شەكرى قسە خۆشەكانت تامى دووركەوتنەو ئەدا.

(۴) نەمەگنۆ: ناكەوتنە. مەعنای ئەم شىعەرە بەسراوہ بە شىعەرى پاشەوہ يەوہ.

(۵) شەم: «شمع»، مۆم. يۆشا: يەككىيان. واتە: ھەرەس بە مالم، نەگبەتەي مەنە وا ئازيزىكى وەك تۆم دەسگىر نابى تاوتك لای دانىشم، ئەگىنا وەك شەم ھەزار پەروانەي بە دەورا يە وە ئەگەر يەككىيان ديار نەبى ئەو باكى نى، تۆيش ئەگەر مەنت لانەبى ھىچ مەبەستە نى تۆ زەرەر ناكەي مەن زەرەر ئەكەم.

(۶) تانە: تان. مەولەوى لىرەدا بە ئوسوولەكەي خۆي رووى قسە ئەكاتە مەي گىپرو پىي

سەروەخت ھەستی جە دەس وەردامەن
 تەدارەك خەیر ئارۆو فەردامەن^(۱)
 تەمامەن بەرات قەبزو جە وائەم
 دیزەن كەرەم كەر بەدەر پیالەم^(۲)
 تا ھیممەت وازوو وە بەك پەیمانە
 خالی بۆ چیمەبج گۆشە میخانە^(۳)

[۸]

وەھارەن، سەوزەن

وەھارەن، سەوزەن، ئاوەن، سەركاوەن
 ھاژە می وەفراوەن، شاخە می شەتاوەن^(۴)

ئەلی دەستی جۆلای گەردوون ھەر لە کارایە و تالی تانی بەستوو تە دارو ئەبەوی پۆکە می
 لێداو پارچە می دووریم بۆ دروست کا.
 (۱) واتە: وەختی لە دەستدانی بوونە و خۆم ئامادە کردبوو بۆ روشتنی بە گجاری و لە
 ئەپرۆ سبە می دام.
 (۲) بەرات: ئەو خەلاتە می گەورە گەوران ئەمی بەخشن بە دەست و پیوەندی خۆیان. قەبز
 وەرگرتن. دیز: درەنگ. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعری پاشەوی پیکە وە دئ.
 (۳) وازوو: بخوازم. پەیمانە: پێوانە. چیمەبج: لە ئیمەیش. واتە: بەراتی خۆم بە تەواوی
 دەسگیر بوو بە راستە و خۆو بە جە وائە بۆ سەر سەركار، وە ھەر تەنیا پیالە می شەرابی
 مەرگم ماو، درەنگە ئەویشم بەدەری با بە تۆش کردنی داوای ھیممەت و بەرە کەتتان لئ
 بکەم و پرۆم گۆشە می میخانە می جیھان منیشی تیا نەمینی.

[۸]

(۴) سەركار: شاخ. لە نوسخە می کی تراکە ۳۰، ۴۰ سأل لە مەبەر خۆم نووسبو مە تەو ئەم
 شیعەرە بەم جۆرە می:

ماچان وەھارەن سەوزەن سەحراو کۆ گۆلشەنەن، گۆلەن، بۆلۆلەن، گۆلرۆ
 گۆلرۆ: گۆل روان. بە پیتی ئەم نوسخە می ئەمی ئەم قەسیدە می لە تیبی «میم» دا بی.

ساقی یەن، بادەن، نەسیمەن، بادەن
بوئبول جە دەورە ی گولان ئازادەن^(۱)
بەزمەن، شادی یەن، عەیشەن، نیشاتەن
کەیفەن، شوخی یەن، شەوقەن حەیاتەن^(۲)
سەنگەن، کووسارەن، سەرکووەن، هەردەن
خەمەن، مەینتەن، زوخاوەن، دەردەن
هیجرەن، دووری یەن، عیجزەن، فیراقەن
واوە یلاو شینەن، نالە ی عوشاقەن
سەبزەن، سووسەنەن، نەوروژگولانەن
کەمەرەن، هەردەن، ملەن، کەلانەن^(۳)
سەرعی یەن، شەیدان، نەجدەن، مەجنونەن
مەزاقەن، جامەن، پیالە ی هوونەن^(۴)

(۱) بادە: مە ی. باد: با. لە هەندێ نوسخەدا لە جیاتی «دەورە ی» نووسراوە «دووری».
(۲) شوخی: گالته. نوسخە باس کراوە کە ی خۆم لە مە و پاشی هیچ تیا نیە.
(۳) کە لان: کە لە کێوی یە کان.

(۴) سەرعی: فێ دار. نەجد: شوینە کە ی مەجنون و لە یلا. ئەم قەسیدە یە دیارە ناتە واوە، بە لام ناتە واوی یە کە یمان دەس نە کە وت. تەنھا لە و نوسخە یە ی خۆما کە باس م کرد لە سەری دوا دێر یا نووسراوە «هەرکەس» و تە واو نە کراوە. دیارە ئە و نوسخە یە ش کە م ن لە بەریم نووسیوە تە وە شێ واو بوو بە ی شێعرە کە م تە واو بو نە نووسراوە تە وە. ئە بێ ئە و «هەرکەس» ئە وە روون بکاتە وە کە هەرکەس بگری لە گە ل یاری خۆ ی لە خووشی و رابوار دنایە م ن نە بێ کە گیرۆ دە بووم... تاد.

[۹]

وههارهن

وههارهن، ته شریف خال خاسان پهی ههرد
 کهم کهم جوانیش ئاوهرد، پیریش بهرد^(۱)
 جهم جهم سۆسه نان جه تاق تهوق وهردان
 سهردان نه ههردان پهری هام فهران^(۲)
 وه رووی زاخان دا جنوور لوول وهردهن
 پهی پای گیان توپردام ئاماده کردهن^(۳)
 به پهزا بهو چین توغرای تاتاو
 شه مال مشانوش، یانی: وهی لاهه^(۴)
 نهرگس وه مهس مهس مدیو کین ئه وکس
 گۆشه ی چاک دل وهر نه دو جه دهس^(۵)

[۹]

(۱) واته: فه سلئی به هاره، ته شریف بردنی جوان چاکه کان بۆ سه رشاخه کان بۆ سهیران
 کهم کهم دهشت و دهری جوان کرده وه پیری لایبرد. مه بهس له پیری سپیه تی
 سه رشاخه کانه له زستانا.
 (۲) تهوق: ئه لقه. واته: کۆمه ل کۆمه ل گوله سۆسه ن ئه لقه یان داوه له تاق و مه غاره کانا و له
 سه ر شاخه کانا سهیران ده رهیناوه بۆ دیتنی ئاوه له کانیان: که یان گولی ترن، یان کچه
 جوانه کانن ئه چن بۆ که ژ.
 (۳) واته: چنوور به زهردوما کانه وه لوولی خوار دووه و داوی ناوه ته وه بۆ ئه وهی بئالی له
 پتی گیان و گیرۆده ی ئه و دیمه نه جوانانه ی بکا.
 (۴) به پهزا: گیایه کی کوستانی به به تاش و بهردوه ئه پروی. واته: به پهزا که ئه لی زولفی
 تال تالی یاره چین له سه ر چین نیشته وه ته سه ر یه ک، شه مال ئه ی له رینتته وه وه ک بلیتی به
 خه لک بلیتی نزیکم مه که ون چونکه من له زولفی یار ئه چم و کهس شایانی ئه وهی نیه
 سه یرم بکا.
 (۵) مدیو: ئه پروانی. چاک: داوین. واته: نهرگس به چاوی مهسته وه ئه پروانی، جا کئی بی
 ئه وهی له خو ش ی بانا سه رخوش نه بی و داوینی دلی خزی له دهس بهر نه دا؟.

مه‌عدوومی، غه‌فلت تا چه‌ندو په‌ی چی
 گۆش‌ده‌ر وه ناله‌ی سه‌حه‌ری نه‌ی چی (۱)
 دلّه واده‌ی سوو‌یج نه‌وو‌ه‌ه‌اران‌ه‌ن
 وه‌خت ئا‌گ‌اه‌ی ده‌رده‌داران‌ه‌ن (۲)
 هه‌ر که‌سه‌ی دانش نه‌فامش نه‌بو
 بی‌نی عی‌رفان‌شن زوکامش نه‌بو (۳)
 گوروفتی ده‌ماخ نه‌دابۆ په‌رداخ
 په‌ی په‌ی بۆی ئازیز مه‌یۆش وه ده‌ماخ (۴)
 جه‌ی بۆی گیان به‌خشه‌ بی به‌ش مه‌مانه
 ئه‌ی سوو‌یجه‌ خاسه‌ وه فرسه‌ت زانه (۵)
 تۆ دیا‌ی وه شو‌ن چه‌ند سوو‌یج نۆ‌دا
 که‌و چه‌ند سوو‌یج بدیۆ وه شو‌ن تۆ‌دا (۶)

(۱) سه‌حه‌ری: نقام‌یک‌ی تاییه‌تی به‌ به‌ شمشالّ لئّ ئه‌درئ. واته‌: مه‌وله‌وی تاکه‌ی له‌ خه‌وی بی‌ئا‌گ‌ایی خه‌به‌رت نابیته‌وه‌و نازانی ئه‌م به‌هاره‌ خو‌شه‌ هاتوو‌ه، گوئ‌ی‌ب‌گ‌ره‌ بۆ شمشالّ‌ژه‌ن که‌ به‌ شمشالّه‌که‌ی ئا‌وازی سه‌حه‌ریت بۆ لئّ ئه‌داو ئه‌لئّ...

(۲) ئا‌گ‌اه‌ی: وریا بوونه‌وه‌. واته‌: ئه‌ی دلّ کاتی به‌یانی به‌هاری نوئ‌یه‌، وه ده‌می وریا بوونه‌وه‌ی ده‌رده‌دارانه‌.

(۳) بی‌نی: لووت. زوکام: هه‌لامه‌ت. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعه‌ به‌سراوه‌ به‌ شیعه‌ری دوایی به‌وه‌.
 (۴) گوروفتی ده‌ماخ: لووت گیران. مه‌یۆش: دیت. واته‌: هه‌ر که‌سه‌ی ئه‌قلی بی‌ ئه‌قلانی نه‌بی‌و لووتی تئ‌گه‌بشتنی تووشی هه‌لامه‌ت نه‌هاتبی‌و له‌ گه‌رمه‌ی لووت گیرانا نه‌بی‌، په‌یتا په‌یتا بۆنی ئازیز دیته‌ لووتی.

(۵) واته‌: خو‌ت بی‌به‌ش مه‌که‌ له‌و بۆنه‌ گیان‌به‌خشه‌و ئه‌م به‌یانی به‌ فرسه‌ت بزانه‌، خوا به‌ره‌ستی به‌کی تیا بکه‌.

(۶) دیا‌ی: روانیت. شو‌ن: شو‌ین، دوا. که‌و: ئاخۆ. بدیۆ: پروانی. واته‌: تۆ به‌ دوا‌ی چه‌ند به‌یانی‌تا روانی‌و چه‌ند روژت برده‌ سه‌رو خو‌ت مایته‌وه‌، ئاخۆ چه‌ند به‌یانی‌یش به‌ دوا‌ی تۆ‌دا پروانی‌ پاش مردنت؟

[۱۰]

وهش ئامای وه خهیر هه خهیر^(۱)

وهش ئامای وه خهیر هه بهر گوزیده
 بۆنه جای مهردوم جاگر نه دیده^(۲)
 خهیلین بینایی جه دیدهم ره مان
 بهل سولحشا بۆ بینایی و چه مان^(۳)
 ساقی، ترس دهره دووری جه مین گۆل
 وه سلّم جیی کهردهن وه ژار قاتل^(۴)
 هه رکاتیت زانافه له که له که بهست
 دامنه که هی وه سلّم بهرداوه جه دهست^(۵)
 سادهی وه جامی دلم بکه ره شاد
 به لکو بویاروو به زمی وه نازاد^(۶)

[۱۰]

- (۱) مهولهوی ئەم پارچه شیمره‌ی له به‌خێر هاتنی دۆستیکیا وتوو، وادیاره له سه‌رده‌می کوئرشیا وتوو به‌تی.
- (۲) به‌رگوزیده: هه‌لبژارده. مه‌ردوم: بیبیله‌ی چاو. واته: خۆش هاتی و به‌خێر هاتی هه‌ی دۆستی هه‌لبژارده‌م، وه‌ره له جیاتی بیبیله‌ی چاو له ناو چاو ما دانیشه.
- (۳) ره‌مان: رای کردوو. واته: ده‌میکه چاو نابینی، تۆ وه‌ره ناوچاو و ببه به بینایی، به‌لکو چاو و بینایی ناشت بینه‌وه و به تۆ ببینی.
- (۴) واته: کاکه‌ی مه‌ی گێپ ترس دوورکه‌وتنه‌وه‌ی ئەم دۆسته جوانه تازه هاتووهم به یه‌که گه‌یشتنه‌که مانی لی کردووم به زه‌هری کوشنده.
- (۵) واته: هه‌ر ئەوه‌نده‌ت زانی گه‌ردوون پیلاتیکی بۆ نامه‌وه‌و دارینه‌ی وه‌سلئی له ده‌س سه‌ندم.
- (۶) بویاروو: رابوێرم. واته: که‌واته وه‌ره به پیاله‌یه‌که شه‌راب دلم شاد که به‌لکو ماوه‌یه‌که به نازادی به‌زم بگێپم و رابوێرم.

جه دەس بیگانان یاوون ره‌هایی
مهس بوون وه شنۆی مهی ناشنایی^(۱)

[۱۱]

وهی من دیارهن^(۲)

وهی من دیارهن په‌نجهی تارمه‌ن
سه‌روه‌خت هامن نه‌وه‌هارمه‌ن^(۳)
سو‌بجم نه‌تۆی شه‌و مه‌خه‌نۆ وه‌که‌رده‌م
وه‌که‌رده‌که‌ی به‌د عومر ویه‌رده‌م^(۴)

(۱) ره‌هایی: رزگاری. واته: رزگارم بیتی له‌دهس بیگانوه‌ به‌شنه‌ی شه‌رابی ناشنایی
دۆست مه‌ست بيم.

[۱۱]

(۲) مه‌وله‌وی له‌م پارچه‌ شیعره‌دا سه‌رزه‌نشتی خۆی ئەکا له‌سه‌ر بی‌ئاگایی له‌نزیك
بوونه‌وه‌ی رۆژی مه‌رگ و نه‌بوونی کرده‌وه‌ی باش.
(۳) په‌نجه‌ی تار: ساڵ به‌حساب نوێ بوونه‌وه‌ی مانگ دوانزه‌مانگه، وه‌له‌به‌ر ئەوه‌که
مانگیك ۳۰ رۆژو مانگیك ۲۹ رۆژه، ساڵی قه‌مه‌ری ئەکاته ۳۵۴ رۆژ، به‌لام به‌حسابی
هه‌له‌اتنی رۆژ له‌که‌ناری ئاسمانه‌وه‌ له‌یه‌که‌م رۆژی به‌هه‌ارا تاگه‌بشتنه‌وه‌ی به‌شوئنه‌که‌ی
به‌هاری رابوردووی ۳۶۵ رۆژ چاره‌که‌ رۆژیکه. ئەم چاره‌که‌ رۆژه به‌چار ساڵ ئەبێ به
یه‌که‌رۆژ وه‌ئو ساڵه‌ پیتی ئەلین ساڵی که‌بیسه‌ وه‌ ۳۶۵ رۆژ ئەبێ جا له‌به‌ر ئەوه‌که‌ ئەم
ژماره‌یه‌ پینج رۆژی له‌ژماره‌ی دائیره‌ی فه‌له‌کی زیاتره‌که‌ ۳۶۰ درجه‌یه، ئەو پینج رۆژه
زیاده‌یان له‌حسابی ساڵا به‌جی هیشتوره. ئەم پینج رۆژه له‌کوردی‌دا مه‌شه‌هوره‌ به‌«پینج
رۆژه‌ی تار» وه‌هه‌رچهند ئەتوانرێ له‌هه‌ر به‌شیکي ساڵادابنرێ، عاده‌ت وایه‌ له‌پاش
ناوه‌راستی به‌هه‌ارا دای ئەنێن. هامن: هاوین. واته: وادیاره‌ ئەم چهند رۆژه‌ی عومرم که‌ماوه
وه‌که‌ پینجه‌ی تار وایه‌ له‌سه‌ر هه‌یج حساب نیه، که‌چی هیشتا من ئەم هاوینی ژيانمه‌ به
ده‌می به‌هه‌ار ئەزانم و لام‌وانیه‌ مه‌رگم نزیك بووه‌ته‌وه.
(۴) مه‌خه‌نۆ: پیتی ئەکه‌نێ. واته: به‌ره‌به‌یانیم له‌ناو تاریکی شه‌وا به‌کرده‌ی به‌دی عومری به
سه‌رچووم پیتی ئەکه‌نێ. مه‌وله‌وی له‌م شیعره‌دا دایناوه‌که‌ تاریکایی شه‌و بریتی‌یه‌ له
به‌دکرداری خۆی، وه‌که‌ رووناکی له‌ئاسۆه‌ دیاری ئەدا ئەوه‌گه‌ردوونه‌ پیتی پیتی ئەکه‌نێ.

پۆس کووس گۆش نم کیشان کهم کهم
 ئەم سەرەو سەرەن دووربینه کهی چه م^(۱)
 خەم بێم یانی های پیم مدۆ خە بەر:
 نە دەرگای هەستی تە شریف بەر ئەو بەر^(۲)
 جە حەد بەر شین هەر یەند نزاریم
 نە مەندەن تاقەت رای پەردە داریم^(۳)

[۱۲]

وہ ختن پیالہی دلہی... (۴)

وہ ختن پیالہی دلہی پەر جە دەرد
 پەرکە ی جە بادە ی هەوای گەردن زەرد^(۵)

(۱) پۆس: پیست. کووس: تە پل. واتە: پیستی تە پلێ گویم شیی هە لەیناوە و هەرچی
 بیکوتن دەنگی لێو نایەت. چاریشم وەك دووربینی ئەم سەر و ئەو سەرگیرا و شتی نزیك
 دوور ئەخاتەو.

(۲) خەم: چە میو. واتە: پشتم کۆماوە تەو، ئەمەش مەعنا ی ئەو یە خە بەرم ئەداتئ
 دانەوم و لە دەرگای بچکۆلە ی بوونەو دەرچم بۆ جیهانی نەبوون.

(۳) نزاری: لە پری و لاوازی. واتە: ماوە ی ژبانم هەموو لە خزمەت پاشای ئارەزوویازیدا
 بردە سەر، ئیستا ئەو ئەندە پیرو لە پولاواز بووم توانای پیش خزمەتیم نەماوە لە دیوێ خانی
 پاشای ئارەزووی پەرەستی دا. ئەمە ئیشارە تە بۆ ئەو کە ئادەمیزاد پیر بوو و بە تەواوی
 لێ کەوت خزمەتی ئارەزووی نەفسی پێ ناکرئ، نەك لە بەر پاک ی و چاک ی خۆی، بە لکو
 لە بەر یەك کەوتن و هیژ تیا نەمانی.

[۱۲]

(۴) مهولهوی لەم پارچە شیعەرە یا گلەیی لە دۆستێك ئەکا کە نیشانە ی کەوتنە خۆشی و
 بێ وەفایی بەرامبەر بەم، لێو دیاری دا بو.

(۵) واتە: ئەو ئەندە ی نەماوە بکەوتنە خۆشی و پیالە ی دلە پەر لە دەردە کەت پەرکە ی لە
 شەرابی خۆشەوێستی یاری گەردن زەرد.

چه‌نی گهرمی نه‌زم به‌زم پر شادی
بویاری وه ره‌غم ئه‌ی دنیای بادی^(۱)
دایم سه‌دای ناز سه‌ودای گوشت بۆ
سه‌د چون مه‌عدوومی فه‌راموشت بۆ^(۲)

[۱۳]

وهی من په‌ی سه‌فای^(۳)

وهی من په‌ی سه‌فای یاران هام دم
ئای په‌ی ئه‌و سه‌یران ماردم و که‌ل‌په‌م^(۴)
یاران گردین شین وه توونای تووندا
هر خه‌یال مه‌نده‌ن نه‌ تۆی ده‌رووندا^(۵)

(۱) بویاری: رابویری. بادی: پراوه. واته: له‌گه‌ل جۆشی ئاوازه‌ی به‌زمی پر له‌ خو‌شی رابویری به‌کو‌ترایی چاوی ئه‌م دنیا پراوه‌یه.

(۲) واته: هه‌میشه سه‌دای ناز بیستن ئاشنا بۆ به‌گو‌یت و سه‌دی وه‌ک منت له‌ یاد بچۆ.

[۱۳]

(۳) مه‌وله‌وی له‌م دو شیعره‌دا هه‌ناسه بۆ رابوردو هه‌ل ئه‌کیشۆ.

(۴) واته: ئاخ بۆ رابواردنه‌که‌ی جارنمان له‌گه‌ل دۆست و براده‌ران، وه ئاخ بۆ سه‌یران کردنه‌کانمان که‌ ئه‌چووین بۆ راه‌که‌ل و تفه‌نگی ماردم مان بۆ بوو.

(۵) واته: دۆستان هه‌موو تووناوتوون که‌وتن و مردن، ئیستا هه‌ر یادیان ماوه له‌ دل‌مانا. هینانی وشه‌ی توون ئیشاره‌تی تیا به‌ بۆ ئه‌وه‌که‌ ئه‌چرون بۆ راوکردن بۆ «توونی بابا» که‌ نزیکه له‌ تاره‌گۆزی نشینگه‌ی مه‌وله‌وی یه‌وه.

۱۴]

وهخت چه نه چه (۱)

وهخت چه نه چه شیوهت دیار بی
 جه لام نهسل وهسل بهزم نهغیار بی (۲)
 ئیسه لیلایی گرتنه دوو دیده
 خه لوهتهن، سا بو ئهی بهرگوزیده (۳)

[۱۵]

وهسن نهی مهخسل

وهسن نهی مهخسل دهور دیدهی مهست
 نهی ئاماو لوا سه د قهزا پیشه (۴)
 ئاره زووت دل بی نهوهل جارت بهرد
 هه نی گیانه کهم مه تلتهت چیشه (۵)

۱۴]

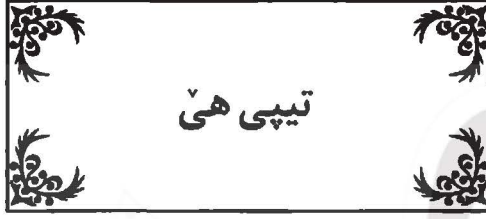
(۱) مهولهوی ئهم دوو شیعره‌ی له سه‌رده‌می کوئری دا بو شیخی «بهاء‌الدین» رحمته‌الله نووسیوه.
 (۲) واته: کاتیک که چاوم هه‌بوو شیوهت له ناو چاوما ده‌رته‌کهوت، له‌به‌ر ئه‌وه خووشی
 کاتی به تو‌گه‌یشتن بو ییگانه بوو که شیوه‌ته، چونکه له جیاتی ئه‌وه‌ی من بت‌بینم
 وئنه‌کهت له ناو چاوما بوو ئه‌ی‌بینیت، وه ئه‌کهوته ئیوانمان و نه‌ی ئه‌هیشت هه‌ردو کمان به
 ته‌نهارا بوئین.

(۳) واته: به‌لام ئیستا لیلاییم داها‌توه‌و شیوهت ناچیتته ناوچاوم تا ببی به‌کوسپ له
 ئیوانمانا، فرسه‌ته تاوئک وه‌ره لام پیکه‌وه دانیشین.

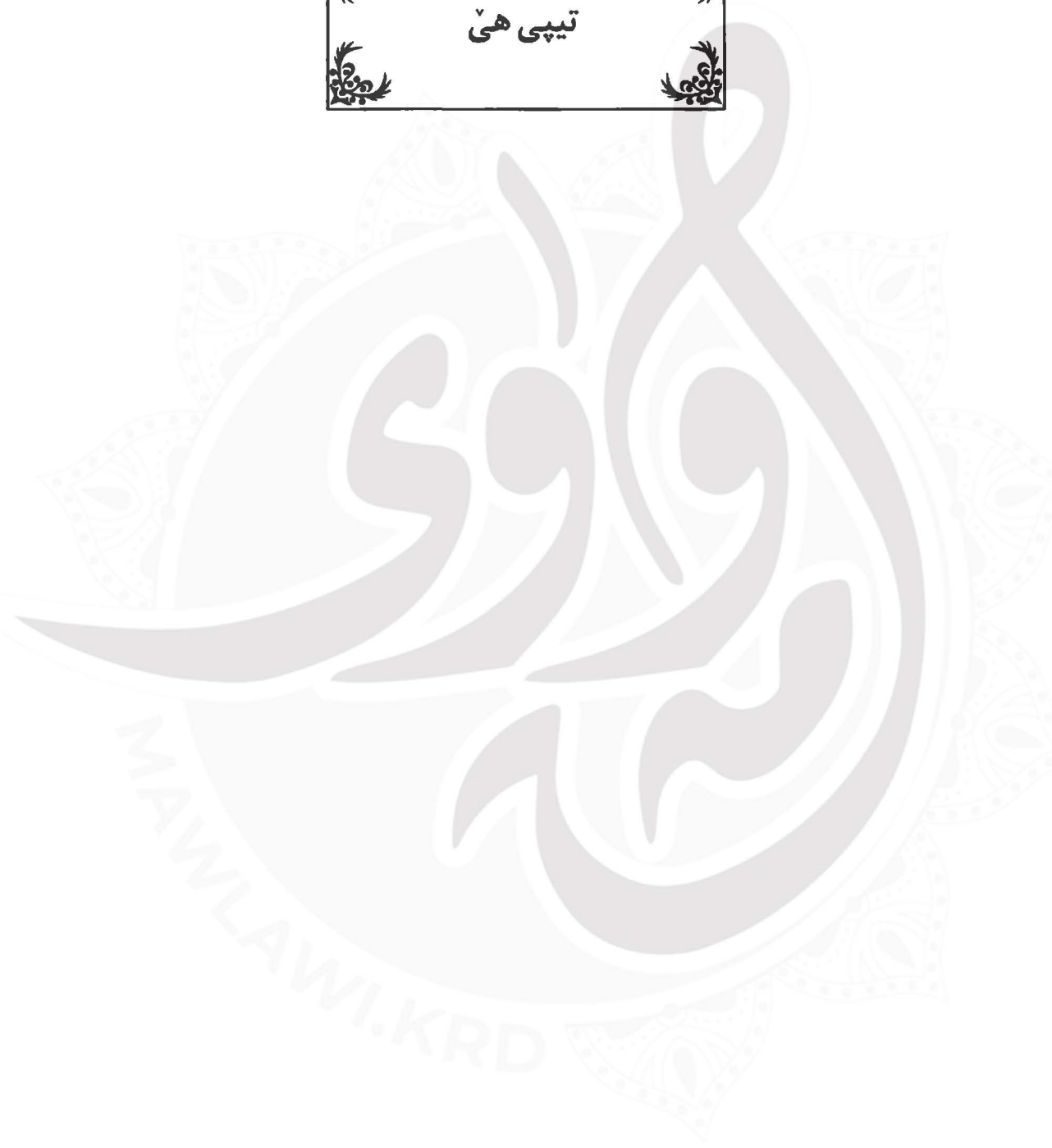
[۱۵]

(۴) مه‌خسل: روشن کردنه‌وه. واته: با به‌س بی ئهم جوان‌کردنه‌ی ده‌وری چاوی مه‌ست،
 ئهم هات و چوته به‌م دیمه‌نه هه‌زار به‌لای به‌ده‌مه‌وه‌یه بو دۆستان.

(۵) واته: ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست وه‌رگرتنی دل‌مه‌ خو هه‌ر یه‌که‌م جار بردت، ئیتر چیت ئه‌وئ
 ئیم، وازم لئ‌یینه.

تیپی ہی

MAWLAWI.KRD

[۱]

هام دهردان ئیشی

هام دهردان ئیشی.. هام دهردان ئیشی
 پیمهوهن ئیشی، چ تهرزه ئیشی^(۱)
 ئیشی پیچ چون ئیش وه ماران ریشی
 ئیشی پر نیشی، ریشهی گیان کیشی^(۲)
 چ ریشی، شهسر مهودای خهدهنگی
 رههای شهست تیر، شهنگی، قهشهنگی^(۳)
 رهعنا غهزالی، بالاشمشالی
 ساحیب کهمالی، گهر د دل مالی^(۴)
 لهیل ئاسا نازی، شیرین جهمالی
 مهجنون نیازی، فهراهاد نهحوالی^(۵)
 پهروانه سازش، شهس سا سۆزشی
 گول نهندام نازش، بههرام شۆرشی^(۶)

[۱]

(۱) واته: هه ی هاوار هاوده رده کانم ئیشیکم پیوهیه، بهلام چون ئیشی!
 (۲) پیچ: نارهحهت. واته: ئیشیکی نارهحهتم پیوهیه وهك ئیشی مارانگهسته، زۆرم نازار
 نهداو ریشهی گیانم دهرته کیشی.
 (۳) مهودا: تیژی. رهها: بهربوو. شهست: کهوان. لیرهوه مهولهوی دهس نهکا به باس
 کردنی سروشتی نهو یارهی که سهرچاوهی ئیش و نازاریهتی، نهلن: برینهکهم نهنجامی
 تیژی نوکه تیریکه له کهوانی باریکی شوخ و شهنگ و قهشهنگهوه دهرچوه.
 (۴) رهعنا: بی موبالات. واته: وهك ئاسکی بی موبالات وایه و بالایی بهرز وهك شمشال و
 بهوتل و کهماله و گهردی دل گسک نهدا.
 (۵) واته: یاریکه وهك لهیل ناز نهکا وهك شیرین جوانه و نیازی دوستانهیه وهك نیازی
 مهجنون و حالی بۆ دیتنی دوست وهك حالی فهراهاد وایه.
 (۶) واته: وهك پهروانه نهساجینی و وهك مۆم نهسوتتی و نازاره وهك گولنهندام و بهسۆزه

خورشید ته توراى، نيلوفه پ زه و قى
 عه زرا عوزارنى، واميقى شه و قى^(۱)
 په رى په يکه رى، پای دل په ي که رى
 خه م ده ر، خه م به رى، دل ده ر، دل به رى^(۲)
 عه ره ق چين نه توى سورمه دا غه ر قى
 وه فه ر ق فه ر قى با زه وق و به ر قى^(۳)
 سه ر وه ده سمالى، گه ر دن پر خالى
 ده س بازنه لالى، پا وه خر خالى^(۴)
 پيشانى ماهى، ناهو و نيگه ي
 گيسو و سياهى، دل مه نزلگه ي^(۵)

وهك بارام. بارام و گوله ندام دوست و يارتك بون چيرؤكى خوشه ويستى يان له نه ده بى
 كؤنى كورد دا به ناويانگه. به شيعر هؤنراوه ته وه.
 (۱) خورشيد: خؤر. نه توار: ره وشت. نيلوفه پ: گولپكه وهك لاولاوه پيچرى به دارا.
 عوزرا: زولف. واته: وهك خؤر وايه هه ر رؤزى له لايه كه وه سه ر ده ر ديتى وه وهك نيلوفه پ
 خؤى په يوه نده كه به هه مو كه سيكه وه، وه زولفى وهك زولفى عه زرا جوانه وهك واميقى
 به سؤزه. عه زرا و واميقىش دوست و دلدارى كى مه شه ورن.
 (۲) واته: وهك په يکه رى په رى جوانه و پى دل نه پريتته وه وه خه م نه دا به دلى ئينسان و
 خه مى لانا هيتى و دلى نه داتى و دلى نه فريتى.
 (۳) عه ره ق چين: كلاو. فه ر ق: سه ر. واته: كلاوه كه ي هه مو و داپؤشراوه به سوورمه و
 له به ر زورى ليره و تاكه قهرانى و شيلان و مووروو به سه ريه وه تيشك نه داته وه.
 (۴) واته: مشكى و هه ورى به سه ره وه به وه گه ر دنى پره له خال و بازنه ي له على له
 ده سايه و باوه نه ي كردووه ته پى.
 (۵) پيشانى: ناوچاو. گيسو: زولف. واته: ناچاوى رؤشنه وهك مانگو وهك ناسك
 لانه كاته وه و زولفه كانى ره شن و دلى دوستانى كردووه به جيگاي خؤى.

روخسارو زولف سووچ و ره‌واحي
 ديه‌وو نيگا پيالو و راحي^(۱)
 ئه‌برؤ موژگاني، تيروكه‌واني
 سه‌د پهری نيشان پهری نيشاني^(۲)
 نه‌شه‌ده‌ر ده‌می، به‌زم‌ئارای جه‌می
 عه‌نبر پهرچه‌می، پهرچه‌م وه‌ خه‌می^(۳)
 شه‌که‌ر زوباني، غونچه‌ده‌هاني
 لولوو دداني، له‌ب له‌علل کاني^(۴)
 په‌نجه‌خامه‌می، دلان نامه‌می
 ره‌قم ره‌ويه‌ی سه‌یر، عه‌شق علامه‌می^(۵)
 تينه‌ت نه‌زيفی، زينت زه‌ريفي
 خه‌لقی له‌تيفی، خولقی شه‌ريفي^(۶)

(۱) ره‌واح: ئيواره. راج: مه‌ی. واته: ياريکه روخساری وه‌ک به‌ياني روژشهو زولفی وه‌ک شه‌و تاريکه و چاوی وه‌ک پيالهی مه‌ی وايه و لاگردنه‌وه‌ی وه‌ک شه‌راب ئينسان مه‌ست نه‌کا.
 (۲) واته: برژانگو برؤی وه‌ک تيروكه‌وان وان و سه‌د جوانی وه‌ک پهری ئه‌بن به‌ نيشانه‌ی تيری.

(۳) ده‌م: هه‌ناسه. پهرچه‌م: زولف. خه‌م: لولوو خواردوو. واته: هه‌ناسه‌ی نه‌شه ئه‌دا به‌ مروڤ و کؤړی دؤستان ئه‌پازئيتته‌وه‌و زولفی وه‌ک عه‌نبر بؤن‌خؤشه‌و لولووی خواردوو.
 (۴) ده‌هان: ده‌م. لولوو: «لوه‌لوه»، مرواری. له‌ب: لئو. واته: زمانی شيرينه‌و ده‌می وه‌ک خونچه وايه و دانی ئه‌لئیی مرواری به‌و لئوی وه‌ک ئاقيقی کان وايه.

(۵) خامه: قه‌لم. ره‌قم: نووسين. واته: په‌نجه‌ی وه‌ک قه‌لم وايه و دلی دؤستان کاغزه‌ لئیی ئه‌نووسی و نووسينه‌که‌ی له‌ بابه‌تی دلداری دا وه‌ک ئه‌و نيشانانه وايه که ئوسوول بوو له رینگادا دانه‌چه‌قئيران بؤرئ و ن نه‌کردن.

(۶) تينه‌ت: «طينت»، ئه‌و گلله‌ی لئیی دروست‌کراوه. خه‌لق: شپوه. خولق: ره‌وشت. واته: له‌خاکیکی پاك دروست‌کراوه و جوانی به‌کی باشی هه‌يه و شپوه‌ی ناسکه‌و ره‌وشتی به‌رزه.

میهری به هاری، قه هری خه ریفی
 به شیر ره دیفی، نه زیر هه ریفی^(۱)
 شاهین کرداری، ته پرلان ته واری
 ژه ره ژه رفتاری، تووتی گوفتاری^(۲)
 شابازی، شازی، شاهان مومتازی
 شاهیدی، شورئ، شورو شه پر سازی^(۳)
 په نهانی گه نجی، عه یانی ره نجی
 سه د عیشوه سه نجی، پر لاره و له نجی^(۴)
 ئاشنا بوئی، بیگانه خوئی
 به هانه جوئی، به هانه جوئی^(۵)
 نزیکی رایئ، نووری سه فایئ
 ده یجووری وه حشی، دووری جه فایئ^(۶)

(۱) میهر: مهیل. واته: مهیلی کورته وهك به هارو قینی درژه وهك پایزو وهك مزدهدهر وایه که چی به کرده وه ئینسان ته ترسینی.
 (۲) کردار: کرده وه، ره وشت. ته پرلان: چالاک. ته وار: بازی میچکه. ژه ره ژ: که و. واته: له راوکردنی دؤستا وهك شاهین چابوکه وهك بازی میچکه ی چالاک وایه هه میشه له نه چیر کردنی دلدارانایه وهك که و ته روا به رئاو وهك تووتی قسه ی خو شه.
 (۳) شاز: نایاب. شاهید: دلبر. واته: شابازیکی نایابه، هه لئزاردی شاهانه و دلبرئکی پرشوره و به جوانی خوی ئازاوه ته نیتته وه له ناو خه لکا.
 (۴) عه یان: ئاشکرا. سه نج: ریچکهر. واته: خیروبیری په نهانه و سزای ئاشکرایه و سه دجوور عیشوه و ناز ریچک ته خاو هه موو گیانی لاره و له نجه یه.
 (۵) به ها: نرخ. واته: بوئی ئاشنای لی دئ و بیگانه لای وهك خوی وایه و به دوای بیانودا ته گهرئ و به مال رازی نابئ له دؤست.
 (۶) ده یجوور: تاریک. وه حش: ته نهایی. واته: ریگای لای نزیکه که چی دووری لیئ مایه ی نارچه تی یه، وه رابواردن له گه لیا مایه ی رووناکی دل و ته ریک که وتن لیئ هوی دل تاریکی یه.

سهروی ته زه روئ، گولی بولبولی
 خوتن وه تهنی، له سایه سللی (۱)
 شیرینی، ته لخی، خوشکی، پر نمی
 غورپه یی، سه لخی سرووری، خه می (۲)
 حوری سروشتی، قه سری به هه شتی
 زولف زه ناری، ده یری که نشتی (۳)
 خه یال په شیوی، عاقلان شیوی
 شیوه باگردچیو، پاک جه گردچیوی (۴)
 هر ئیشی جه نیش تیر نه و که سه ن
 نه جای نه شهی نوش «نشأتین» وه سه ن (۵)

(۱) ته زه رو: کۆتره باریکه. خوتن: ناوچه په که له تورکمانستان به ئاسکی جوان ناویانگی
 دهر کردوه. واته: وه کۆتری ته زه رو وایه به سهر داری سهر وه وه له بولبولی دهوری
 گول نه چی و نه لپی ئاسکی خوتنه وه له سیبه یری خوی سل نه کاته وه و دانه چله کی.
 (۲) ته لخ: تال. خوشک: وشک. غوره: سهره تا. سه لخ: ئاخو. واته: شیرینه له کاتی
 پی گه یشتیواو تاله له کاتی دوروری داو وشکه له کاتی گوی نه دانیایا به دۆست و نم داره له کاتی
 قسه کردنیا. دیتنی سهره تایی مانگی شادی په و دوریشی ئاخو یری زینه و مایه ی خوشی و
 ناخوشی به.
 (۳) زه ناری: پشتمنیکی ره شه گاوره کان ئه ی به ستن. واته: ره وشتی وه ک حوری وایه و
 جیگا که ی له به هه شت نه چی و زولفی ره شو و درژی وه ک زه ناری وایه لای دلداران و
 مه سه که نه که ی وه که نشته ی عیسایی پیژوه لایان.
 (۴) گردچیو: هه مووشتی. واته: خه یالی په شیوه تاوئک مه یلی هه یه و تاوئک بی مه یله و
 عاشقان تیک ئه داو به دیمه ن له هه مووشتیک نه چی و له راستیش دا له هیچ ناچی.
 مه به ست له وه یه ئه توانری به دیمه ن به هر شتیکی جوان بشو به نری، به لام له راستی دا
 هیچی پی ناگات.
 (۵) نشأتین: هه ردوو په یدا بوونه که، مه به س له هه ردوو دنیا به. واته: هر ئیشیک هی
 نووکی تیژی تیری نه و دۆسته بی له جیاتی خواردنه وه ی شه را بی هه ردوو دنیا به سه.

سەردا ۋە ھەمدا تان و پۆي جەرگم
نمانا مەحشەر غەرغەرەي مەرگم^(۱)
بازدېم ۋەي زامەت، ۋەي ئەندامە ۋە
بەل بەيان ۋە شۆن باز بېزامە ۋە^(۲)

.....

[۲]

ھانا ھا و يەرد^(۳)

ھانا ھا و يەرد.. ھانا ھا و يەرد
خالۆكەم زەمان ھانا ھا و يەرد^(۴)
ۋە ھار ھەۋاي «بەرد» جە سەرزەمىن بەرد
تۆمەي گوللان ۋە چىئو بەراۋەرد^(۵)
سۆزەي با ۋە خەت نەو نىھالاندا
سەلەي بەلەي ھال دل مەللاندا^(۶)

(۱) نمانا: دەرکەوت. مەحشەر: رۆژى قىيامەت، مەبەس مەبىنەتە. غەرغەرە: كاتى گيان دەرچوون. واتە: لە تاو ئىشى تىرى ئەو دۆستە نان و پۆي جەرگم تىكچوۋە ۋە مەبىنەتى كاتى گيان دەرچوونم ديارى داۋە.

(۲) بازدېم: لىم گەپىن. بەيان: بىن. شۆن: نىشانە. بېزامە ۋە: بىم دۆز نەۋە. واتە: لىم گەپىن با بەم دەر دەۋ بىر نەنەۋە بىلەمە ۋە تا دۆستان دىن ۋە بە دلۆپە خوتنە كانم رى بەدىي ئەكەن ۋە ئەم دۆز نەۋە.

[۲]

(۳) مەۋلەۋى ئەم قەسىدە بەي لە سنەۋە بۆ شىخ يوسفى نوسمەيى نوسىۋە.

(۴) ھانا: ھاۋار. و يەرد: بەسەرچوۋ. زەستان: زەستان.

(۵) بەرد «يەكەم»: سەرما. تۆمە: توو. چىئو: چىلكە، مەبەس ساقى گولە. واتە: بە ھار ھەۋاي ساردى لە سەرزەۋى نەھىشت و تووى گوللى لە ژىر خاكا پى گە ياندو كوردى بە ساق ۋە ھىنايە دەر. لە نەندىخ نوسخەدا لە جياتى «ۋە چىئو بەراۋەرد» نوسراۋە «ۋە جۆي ۋەرد ئاۋرد» واتە: تووى گولە كانى ھىنايە ناو ئەو جۆگايانەي كە بۆ گول دروست كراون.

(۶) سۆزە: شەنە. نەۋىھال: نەۋنەمام. ھال: ھال. واتە: سۆزەي باي شەمال داى بە گەلەي

سوب شنۆی نهسیم دهس جه وئ وهردا
 بۆی وهرکه مهه شهند وه وهرکه مهردا^(۱)
 چون دوو نه رووی دلّ پهرئ خاویران
 تهه جهه بی نه رووی ئاوان تاویران^(۲)
 سهفای سهیران گای ساراو سه رههردان
 منالۆ پهی بهزم جهرگهی هام فهدان^(۳)
 نهك چون فهزای که یف بهرگ سیاوان
 سمکۆی سهه زاخر نه پای وه فراوان^(۴)
 من خو دور جه تو چون مهرده مهرده
 ههه هام نه خیالّ سالّ ویهرده^(۵)

نه مامه کاناو هاوارو بانگه وازی ناخۆش حالّی عاشقه خه مباره کان بهرزکرده وه، چونکه ئینسانی دلدار که ته ماشای گولّ و گیاه شنه ی با بکا خه فته له دلّیا زیاد نه بی.

(۱) وئ: خوئی. وهرکه مهه «ی به کهم» گیاهه کی بۆن خۆشه له کوستانه کانا به لا تاشه وه ئهروئ. شهند: وه شاندى. وهرکه مهه «ی دووهه»: پيشه وهی بهردو تاشه کان. واته: پای به یانی دهستی له خوئی بهرداو بۆنی گیاهی وهرکه مهه ری بلاو کرده وه به رووی تاشو بهرکه مهه ره کانا.

(۲) خاویر: خه والوو. تاویر: تاشو بهرد. واته: وهك دووکه لی رووی دلّی یاره خه والوو ه کان تهه کۆبووه وه به رووی ئاوو تاشه بهرده کانه وه.

(۳) منالۆ: نه نالینئ. مه عنای تهه شیعره له گه لّ شیعری دواپی دا دئ.

(۴) فهزا: مهیدان. بهرگ سیاوان: بهرگ ره شه کان، مه بهس بزنه کیوی یه. سمکۆ: سمکۆلّ، پئ به زهوی دا کوتان. زاخر: شوئنیکه ورده بهردی هه بی. واته: خووشی و رابواردنی سهیرانگا کانی دهشت و شاخ نه نالینئ بۆ ئاههنگی کۆری دۆستان که لئی پراوه، به لام ناگاته رابواردنی مهیدانی که یف کردنی بزنه کان که لۆقه نه کهن به سهه زرخی داوئنی شاخه کانا که به فراوی تواوهی به ناوا ئهروا، چونکه نه وهه زۆر په شتیه که یادی دۆستان نه کاته وه که نه هاتن بۆ راو.

(۵) مهرده: مردوو. مه عنای تهه شیعره ش له گه لّ شیعری دواپی دا دئ.

ئەساسەي نەچپىر ماورەدم پەرىت
 وىت تەيار مەكەرد، چۈنكى، ھەر چۈن وىت^(۱)
 مەويناى رەزن مادەنى كانى
 مانى وە سەنەت سەلىقەي «مانى»^(۲)
 سوب نە جاسوسگەي ملان سەرھەردان
 چۈن سۆماي خورشيد شۆلە كەرد ھەرزان^(۳)
 مشاناي وە پىل لولەي دوور مەنزل
 مووسەوي سەرتەل كارخانەي مووسل^(۴)
 خاراي خانان تاق قوول لول وەردە
 چۈن نيگاي دلبەر ھەزارە كەردە^(۵)

(۱) ئەساسە: ئەسباب. تەيار: ئامادە. واتە: مېنىش دوور لە تۆ وەك كەسىك مردووي مردېئى ھەر يادى پار ئەكەمەو كە ئەسبابى راو كردنم بۆ ئەھىناى تۆيش خۆت ئامادە ئەكرد وەك خۆت. مەولەوي لېرەدا ئەيەوي شېخ يوسف بشوبھىئى بەكەسىكى ناوبانگ دەركردو لە راوچى يەتى دا، بەلام پريار ئەدا كەكەس نىيە پىئى بشوبھىئى، لەبەر ئەو ھەر ئەي شوبھىئى بە خۆي، وە بەمە بەلاغەتېكى جوان پېشان ئەدا. لە ھەندىئ نوسخەدا لە جياتى «ھەر» نووسراو «مەر» واتە: مەگەر.

(۲) مەويناى: ئەت بەست. رەزن: ئەسابى چەك. مادەنى: جۆرە تەنەنگىكە. كانى: لە كارخانە دەرجو. مانى «ى يەكەم»: ئەشوبھاي. مانى «ى دووہم»: وىنەگرىكى بەناوبانگە. واتە: پىوستى يە كانى تەنەنگى كارخانەت ئەبەستە پشتت و ئەوئەندە جوان بووي پى يەو ئەت وت نيگارېكى «مانى» كېشاويەتى.

(۳) سۆما: ترووسكەي رووناكى. شۆلە: «شعلە»، تېشك. مەعناى ئەم شىعەرە دوو شىعەرى پاشەوہى پىكەوہ دى.

(۴) مشاناي: ئەت خستە. پىل: قۆل. مووسەوي: مووساخانى، جۆرە تەنەنگىكە. سەرتەل: ناياب. لە ھەندىئ نوسخەدا لە جياتى «پىل» نووسراو «دوش» بە مەعنا كۆل.

(۵) خارا: جۆرە ئاسنىكى باشە تەنەنگى لىي دروست كراوہ. ھەزارە كەردە: ھەزار پىكاو. واتە: بەيانيان ھەر كە تېشكى رۆزى رووناكى بلأو ئەكردەو تۆ لەو شوتانەوہ كە خۆت تيا

دروستی و هلمهت قهزاو خه یال تهور
 ناله و نارو دوود ره عدو بهرق و ههور^(۱)
 وهشده ماخ دل شاد بهو شکل و شیوه
 پیوه وهو جهستهی سهد سهودا پیوه^(۲)
 خاوخاو پهی نه چیر چه م وه نیگاوه
 تهك مه داین وه لای کوی ئاته شگاوه^(۳)
 من مات و بی دهنگ بی سه داو ناله
 یه کی بیم چون سهنگ قولهی قهزاله^(۴)
 تو که ل گهل، گهل گهل وه چه م مه کردی
 پاریز وه پای ریز نهسته م مه بردی^(۵)

مات ئه دا له مله و سهر هه رده کانا تفهنگی نایابی موساخانیت نه کرده شان که له کارخانهی
 مروسل دروست نه کراو، گوللهی تا ماوه به کی دور نه پرزشت و له ئاسنی باش دروست
 کرابوو، وه پشته که ی خان خان نه خشی لی دروست کرابوو، وه خانه کانی هیلالی بوون، وه
 لووله که ی قول و لوول خوار دوو بوو تا نه گه پشته کونه که ی تهسک تر ئه بوه وه، وه وهك
 لاگردنه وه ی یار چزن هه زار دلدار ئه کوژی ئه ویش هه زار نه چیری به جاری ئه خست.

(۱) دروستی: ده سراسی. واته: ده سراسیت وهك تیری قهزاو قهدهرو، ههلمهت وهك
 خه یال گورج بوو، ناله و ناگری تفهنگه که شت وهك ناله و تیشکی برووسکه و، دوو که له که ی
 وهك ههور وابوو.

(۲) پیوه «ی یه که م»: به یه که وه: مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه به وه.

(۳) تهك مه داین: پالمان ئه دا. ئاته شگا: شاخیکه له نزیکي پاوه. واته: به دلیکی شادو
 ده ماخیکي خۆشه وه، تو به و دیمه نه جوانه و من به له شی گرفتاری هه زار دهرده مه وه
 ینکه وه ورده ورده ئه مان روانی بو به دی کردنی نه چیر و ته کمان ئه دا به لای شاخی ئاته شگاوه.
 (۴) واته: من هیچ دهنگم لیوه نه ئه هات وهك یه کیك بم له به رده کانی قوللهی شاخی
 قهزاله که ئه که ویتته پشت خانه گای لای پاوه وه.

(۵) ریز: ورد. واته: تویش کۆمه ل کۆمه ل که له کیوت ئه کرده چاوو به ئاسته م پیت ئه نایه
 سهر ورده به رده کان تا خشی لیوه نه یهت نه وهك که له کان هه ست بکه ن و دهرجن.

مه گرتی شنۆی هه ناسهت بئ دهنگ
 دوو هاچهی چه تال مهینای نه رووی سهنگ (۱)
 مشت گرتو دیاو ئیشارهی ماشهك
 ته قیاو پیکیاو کلافه ی کهل یهك (۲)
 هه ر لا هوش مدای گووش وه سه داوه
 هه ر سهنگی په ی ویش دهنگی مداوه (۳)
 بازه پرتاو، کو چون تل مه وهرد
 هه ر بهرد بئ نه و ههرد مه ههرد وینه ی گهرد (۴)
 دمای ئید دل کهرد جه نه چیر حاشا
 هه ر سات مه کهردم نهوعی تماشا (۵)

(۱) چه تال: ئه و پارچه ئاسنه یه که به ژیر هه ندی تفهنگه وه هه به و دوو پیچکه ی پتوه به ئه بیان که نه وه و له سه ر بهرد دایان ئه ئین بۆ ئه وه که تفهنگه که له کاتی ته قاندا نه دهستی کابرای تفهنگ ته قینه وه نه له رزی، دوو هاچه که شی ئه و دوو پیچکه به یه. واته: ده می خۆت ئه گرت و نه ت ئه هیشت هه ناسهت ده رچی، وه دوو پیچکه ی چه تالی تفهنگه که ت له سه ر بهرده که دا ئه ناو ئاماده ئه بووی بۆ ته قه کردن.

(۲) گرته: گرتنه وه. دیا: روانین. ماشه: زامنهی تفهنگ. ته قیا: ته قینه وه. کلافه: لوول خواردن. واته: مشت گرتنه وه ت و روانیت و دهس بردنت بۆ زامنهی تفهنگ و ته قینی پیکرانی که له که و تل بوونه وه ی، هه موو له یهك کاتا ته واو ئه بوو.

(۳) مدای: بتدایه. واته: سه رنجت بدایه ته هه ر لایهك گرت لی ئه بوو هه ر بهردی بۆ خۆی دهنگی ئه دایه وه هی ته قه ی تفهنگه که.

(۴) بازه: ئه و حه یوانه ی به شوینی خۆیا بگه رپته وه. کو: کۆمه له بهرد. مه ههرد: ئه هارپا. واته: حه یوانی له ترسی ته قه گهراوه دواوه به تاو رای ئه کرد، که کۆمه له بهردیش تل ئه بووه بهردی ئه و شاخانه ئه هارپا ئه بوو به تۆز.

(۵) واته: پاش ئه وه ی که دل بیزار ئه بوو له راو کردن هه رتاوی به جوړی ته ماشام ئه کرد.

لهرزهی سهد تهرزهی سهوزهی دیاران
 خهندهی شکوفهی نهامان داران^(۱)
 شنیای هه لالان وه کوه نووردا
 پهخش بی چین چین وه رووی چنووردا^(۲)
 شادی وهشی و عهیش چه م و چه م جه م بی
 چپوئی جه لامان که م بی هر چه م بی^(۳)
 ئیسه وه نه لماس دووری دل کاوام
 مهلال به دحال «نه رده لان» ماوام^(۴)
 تو مهست بادهی دهر د نه فگن مهیل
 من حهیران دهس نیگای بالای لهیل^(۵)

(۱) خهنده: ینکه نین. واته: سهیری له ره ی سهد جوړه ی سهوزایی شاخه کانم نه کردو بو
 ینکه نینی گوپکه ی نه مامه کانم نه پروانی. مه بهس ینکه نینی گوپکه ی داره کان، پشکو و تووی یانه.
 (۲) کوه نوور: شاخی نوور، شاخیکه لای پاوه بو یه وا ناو نراوه چونکه «پیر خدری
 شاهو» لهوئی خه ریکی خوا په رستی بووه. واته: شنه ی گولاله کانی شاخی نوور چین چین
 بلار بووبووه وه به سهر چنووری شاخه که دا. له هه ندی نوسخه دا نیوه ی دووه می نه م
 شیعه به م جوړه نووسراوه:

په خشان وه پای سهنگ وه رووی چنووردا.

واته: به داوینی به رده کان و به سهر چنوور دا بلار بووبووه وه.

(۳) چه م و چه م: چه مینه وه و لار بوونه وه، مه بهس هه لپه رکئی و سه مایه. چپوئی: شتیک.
 واته: شادی و خو شی و رابواردن و هه لپه رکئی کۆبووبوونه وه، ته نها شتیکمان که م بوو که
 خه فته.

(۴) کاوام: قله شاندم. نه رده لان: ناوی خیزانیککی به ناوبانگه له سنه که ساله ها حوکمی
 کردووه له زور لای کوردستانی ئیرانا، لیره دا مه بهس لئی شاری سنه به که پایته ختی
 حوکمی نه و خیزانه بووه. واته: به لام ئیستا به نه لماسی دووری شووشه ی دللم له ت
 کردووه و خه فته تبارم و حالم ناخو شه و له «سنه» م.

(۵) دهر د نه فگن: دهر د لابه ر. واته: تو به شه رایی دهر د لابه ری خو شه ویستی یار مهست
 بووی، منیش حهیرانی دهستی ته ماشا کردنی بالای له یلم.

نە ئەو سەيرانەو نە تۆ ديارى
سا بۆ بمانەو زام نەبۆ كارى^(۱)

[۳]

ھاي شەمال^(۲)

ھاي شەمال چەند جار را تەي كەردەنى
چەند تە شريف وه لاي ياران بەردەنى^(۳)
نە ئەم جارەي من چون ئەو جارانەن
نە ئازيز وئىنەي ئىفتەر يارانەن^(۴)
دەي سا شۆ بويەر نەو سوب سەحەردا
چون دووي ھەناسەم وه «ئاوئدەر» دا^(۵)
ساتئ تامل كەر، بدىە درەنگئ
ئانا موينى ئاسمان رەنگئ^(۶)

(۱) بمانە: بىئە. واتە: ئىستا نە ئەو سەيرانەي جاران ھەيەو نە تۆيش ديارى، سا وەرە
بىئەو دەردت كارى نەبئ.

[۳]

(۲) مەولەوى لە «بانە» فەقئ ئەبئ، ئەبىسئ كە شىخ عەزىزى جانەو ەرەبى برادەرى كە
ئەوئش لە مزگەوتى دارالاحسان لە سنە، ئاولئەي دەرکردو، بەو بۆنەيەو ئەم پارچە
ھەلبەستەي بۆ ئەئيرئ.

(۳) مەعناي ئەم شىعرەو شىعرى پاشەو ەي پىكەو ە دئ.

(۴) ئىفتە: ئەوانئ تر. واتە: ئەي شەمال تۆ زۆر جار رىنگات بېرەو چووي بۆلاي ياران،
بەلام نە ئەمجارەي من وه كوو جارەكانئ تر وايە، وه نە شىخ عەزىزى برادەرىشم وهك
دۆستانئ تر وايە. لە ھەندئ نوسخەدا لە جياتئ «ئىفتەر» نوسراو «دىگەر» كە ھەر يانئ «تر».

(۵) شۆ: بړۆ. ئاوئدەر: كئوئكە لە باشوورى رۆزاواي سنەو. واتە: دەسا بړۆ بەيانئ وهك
تەمى ھەناسەم بە سەر شاخئ ئاوئدەر دا تئ پەرە.

(۶) تامل: چاوەپوانئ. بدىە: بېروانە. موينئ: ئەبىنئ. مەعناي ئەم شىعرەو شىعرى
پاشەو ەي پىكەو ە دئ.

بول كهردهن وه سهر هر هفت تارمدا
 خوسوس وه سهر بهخت چهرخ چارمدا^(۱)
 بورجش يهند بهرزهن «سعد اکبر»هن
 جه گردین بورجان شهره فناك تهرهن^(۲)
 ستاره‌ی تالهی مهینت گازه کم
 خورشیده کی نهوج بورج نازه کم^(۳)
 هانه گوشه‌ی نهوج خانه‌ی شهره‌فدا
 نور نه‌فشانیشن وه هر تهره‌فدا^(۴)

(۱) بول: خۆله‌که‌وه. تارم: قات، مه‌به‌س له ئاسمانه‌کانه. چهرخ: ئاسمان. واته: تاوی چاوه‌روانی بکه‌و که‌میك پروانه‌کۆشکیکی وه‌ك ئاسمان به‌رز، یا وه‌ك ئاسمان شین، نه‌بینی، نه‌وه‌نده به‌رز خۆله‌که‌وه‌ی کردووه به‌سهر هر جهوت ئاسمانه‌که‌دا بۆیه‌ و ئاسمان شین نه‌کاته‌وه، وه به‌ تابه‌تی به‌ سهر به‌ختی ئاسمانی چواره‌ما که به‌ پئی واتهی ریازی‌یه‌کۆنه‌کان رۆژ به‌وه‌وه به‌نده. مه‌به‌سی له‌وه‌یه‌ نه‌و که‌سه‌ی له‌م کۆشکه‌دایه‌ له‌ رۆژی ئاسمانی چواره‌م جوان‌تره.

(۲) بورج: قه‌لا، وه به‌ ئیستیلاحی ریازی‌یه‌کان به‌شیکه‌ له‌ دوانزه‌ به‌شی دائیره‌ی فه‌له‌ك، وه هر بورجی سێ به‌شه‌وه‌ هر به‌شیکه‌ دهره‌جه‌یه‌ که. سعداکبر: گه‌وره‌ترین به‌ختیاری، وه به‌ ئیستیلاحی ریازی‌یه‌کان به‌ نه‌ستیره‌ی موشته‌ری نه‌لین. واته: نه‌و باله‌خانه‌یه‌ قه‌لایه‌کی تیا به‌گه‌وره‌ترین به‌ختیاری پتویه‌وه‌ له‌ هه‌موو قه‌لایه‌ك به‌شهره‌فتره‌ چونکه‌ نازیزی تیا به‌.

(۳) هه‌ساره: نه‌ستیره. نه‌وج: لای ژووروو، وه لای ریازی‌یه‌کان بریتی به‌ له‌ به‌یه‌ك گه‌یشتنی سه‌تجی سه‌رووی فه‌له‌کی هه‌لگری رۆژ به‌ سه‌تجی سه‌رووی فه‌له‌کی هاووتنه‌ی فه‌له‌کی هه‌شته‌م که پئی نه‌لین فه‌له‌کی «ممثل». له‌ هه‌ندێ نوسخه‌دا له‌ جیاتی «هه‌ساره» نووسراوه «ستاره». مه‌عنای نه‌م شیعه‌ له‌ گه‌ل شیعی داوی دا دی.

(۴) خانه‌ی شهره‌ف: شوینی گه‌وره‌یی، وه لای ریازی‌یه‌کان دهره‌جه‌ی نوزده‌هه‌می بورجی حه‌مه‌له، به‌ پئی قسه‌ی نه‌و ریازی‌یا نه‌هرکاتی رۆژ بگاته‌ دهره‌جه‌ی نوزده‌هه‌می حه‌مه‌ل، وه له‌ به‌رامبه‌ری نه‌ستیره‌ی موشته‌ری‌یه‌وه‌ بێ‌وه‌ له‌ نوخته‌ی نه‌وجی فه‌له‌کیشا بێ

تلووع و غرووب سوب ئیوارانەن

مەعاش و سەبات دەردەداران^(۱)

بەلام من جەستەم خەیلی بەدحالەن

لال بوون مالوومەن ئەو نە وەبالەن^(۲)

و بەم جۆرە هەل بێت، ئەو کاتە بە پیرۆزترین کاتیکی هەلھاتنی رۆژ دانەنرێ. نوور ئەفشانێ: بڵاو کردنەوی رووناکی. واتە: ئەستێرە بەختە مەینەت گازلێ گرتوووە کەم و رۆژی سەربانی قەلای نازم کە بریتی یە لە شیخ عەزیز لە سووچی لای ژوورووی ئەو بالاخانە پڕ شەرافەتمەندی یەدا رووناکی بڵاو ئەکاتەو بە هەموو لایە کدا.

مەولەوی لەم شیعراوەدا تەشبیھی مزگەوتی «دارالاحسان»ی کردوو بە ئاسمانەو، وە شیخ عەزیزی دۆستی بە رۆژ، وە بالەخانەیی حوجرەیی فەقیکان بە بورج، وە حوجرە هەرەبەرزە کەیی شیخ عەزیز بە نوختەیی ئەوج - ئەگەر ئەوج لە عورفا بە خاوەن ئیمتیداد دانرێ - وە لەبەر ئەوە کە حوجرەیی شیخ عەزیز ژووری ژمارە نۆزدە بوو لە حوجرەکانی فەقیکانا، دایناو بە خانەیی شەرف کە دەرەجەیی نۆزدە هەمی بورجی حەمەلە، وە لەبەر ئەوە کە دۆستان لە بەرابەر یا دانیشتون خزمەتی ئەکەن لەبەر نەخۆشی، ئەوانی داناو بە ئەستێرەیی موشتەری، وە بریاری داووە کە ئەم لە خانەیی شەرف، وە لە پایەیی سەعدی ئەکبەردایە.

لێرەدا هەر ئەوەندە ئەوترێ بۆ روون کردنەوی ئەم ئیشارەت و تەشبیهانەیی کە مەولەوی کردوونی لەم شیعراوەیی دا، چونکە تیگەیشتنی تەواوی ئەم وردە کاری یە پێویستی بە زانینی فەلەکیاتی کۆن هە یە.

لە کۆکردنەوی «ئاسمان» و «خورشید» و «بورج» و «ئەوج» و «سعد» و «طالع» و «شەرف» دا بە پێی عیلمی بەدیع هونەری «طباق» هە یە.

(۱) مەعاش: مایەیی ژبان. سەبات: ئیسراحتی شەو. واتە: دەرکەوتنی ئەو دۆستە لە سبەینیاندا مایەیی ژبانی دۆستە دەردەدەدارە کانیەتی، وە ئاوابوونی لە ئیواراندا مایەیی حەسانەو یانە. وشەیی «مەعاش» و «سەبت» لەم شیعراوەدا ئیشارەتە بۆ ئایەتی «وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا، وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُباتًا».

(۲) لال بوون: لال بـم. مالووم، مەعلووم. وەبال: نە گبەتی.

يانى ئەو بالاي توول عەرەر تەرز
 مەشنيۆ وە باد سوب سەحەرى لەرز^(۱)
 چين كەفتەن نە رووی پيشانیش چون سيم
 چون زەنجيرەى ئاو وە شنۆى نەسيم^(۲)
 نيم نيگاش ھەوەس دل دۆزیش نيەن
 نازش دل بەریش جە خاتر شيەن^(۳)
 ئااولەش ھوردان لال يەمانى
 وينەى گۆى «حوباب» ئاو حەيوانى^(۴)
 باغ مەحبوويش جە سەر تا دامان
 جە وەيشوومەى دەرد خەزانى نامان^(۵)
 دەخيلم شەمال وەى گشت دەردەوہ
 شو وە خزمەتش وەى دووى سەردەوہ^(۶)

- (۱) واتە: كە ئەلیم شیخ عزیز كە وتووتە ناو دەلیای مەینەت، مەبەسم ئەو یە بالای وەك عەرەر بەرزى ئەلەر تۆتەوہ بە دەم باى بە یانى یەوہ كە چۆقەى لەرزە، چونكە ئەوہى لەرزى بى لەشى وەك شوپەبى ئەلەرزى.
- (۲) سیم: زیو. واتە: تەوتلى وەك زیو سېو و جوانى گرژو چين چين بووہ وەك ئاو كە با لى ئەدا زەنجیرە ئەكاو چين چين ئەبى و نەرمە شەپۆل ئەدا.
- (۳) دل دۆزى: دل دوورنەوہ. واتە: جارەن كە ئەى روانى بۆ دلداران بەو روانینە دلیانى ئەدوورى یەوہ، بەلام ئیستا بە ھۆى نەخۆشى یەوہ تاقەتى روانینى نەماوہ، وە نازى دل بەرانەى لە بىر چووەتەوہ .
- (۴) لال یەمانى: لەعلی یەمەنى، ئاقیق. حوباب: ئەو قوتلە یەى پەیدا ئەبى لە سەر ئاو لەكاتى داكەوتنى دلۆبى بارانا. واتە: ئاوالەى دەرداوە، دەنكەكانى ئەلئى ئاقىقى سوورە بە لەشیەوہ، وە لە قوتلەى سەر ئاوى حەیات ئەچى.
- (۵) وەيشوومە: تۆفى سەرما. واتە: باخى جوانى ئەو لە سەریەوہ تا داوتنى بە ھۆى باى ساردى نەخۆشى یەوہ پایزى داھاتوہ. مەبەستى لەوہ یەكە لەشى تویكى ھەلداوہ، وە ئەو تویكەى شوبھاندنوہ بە گەلای دار كە بوہرى.
- (۶) شو: برۆ. واتە: شەمال دەخيلم بەم گشت دەردى دل مەوہ بەم دووكەلى ھەناسەى ساردمەوہ برۆ بۆ خزمەتى شیخ عزیز.

دَل جە دەماوئەند گەرە بەردەبى
 دیدە دانەى روب رىوئەند وەردەبى^(۱)
 واچە كەفارت بەژن بالات بۆ
 نەسب رەقىب خال ئالات بۆ^(۲)
 بدیە نەرگسان جە شەونم بىن كەيل
 پەرسا: كۆن؟ عەرزكەر: قەيسە كەى دوجەيل^(۳)
 ھانە «بانە» دا بى كەى كەفتەبى
 ديار بى ئازار تۆ شەفتەبى^(۴)
 ئاير سەندەبى جە گەردىن لاوہ
 پووشە كەى جەستەش وە «ئار بەبا» وە^(۵)
 مدىاي گا پىچ وەرد، گا منامياوہ
 جارجار جە نالەش مفاوياوہ:^(۶)

(۱) دەماوئەند: شاخىكى بەرزە لە ئىران. روب: دۆشاو. رىوئەند: گىايە كە دۆشاوئىكى سوورى لى ئەگرنە وشكى ئە كەنەو ئەى كەن بە دەنك و بۆ ھەندى نەخۆشى بەكارى دىنن. واتە: پى بلى ئە تاو نەخۆشى تۆ دلى مەولەوى ئەوئەندە تەم داى گرتبوو وە گەرەوى لە كىتۆ دەماوئەند بردبوو، وە ئەوئەندە گرىابوو چاوى سوور بووبوو ئەتوت دەنكى دۆشاوى رىوئەندى خواردوو.

(۲) واتە: دَل خۆشى بەدەرەو پى بلى خوا بكا ئەم نەخۆشى يە بى بە كەفارت بۆ رزگار بوونى لەشت لە سزای دوزەخ، وە بەشى ئەو كەسانە بى كە ناحەزى خالى رەنگاوپرەنگتن.
 (۳) بدیە: بىروانە. مەعنای ئەم شىعرە بەسراوہ بە شىعرى پاشەوہ يەوہ.

(۴) واتە: بىروانە بۆ چاوہ نىرگسى يە كانى كە لە خەفەتا پى بوون لە دلۆپى فرمىسكى وەك شەونم، كە ھەوالى منى لى پىرسىت و وتى لە كوئى يە، وە رامى بەدەرەو بلى: مەولەوى كە بۆ تۆ وەك مەجنون و ايوە لە دوجەيل دانەنىشیت، لە بانە بوو، بى كەس كە وتبوو، ديار بوو خەبەرى نەخۆشى تۆ بىستبوو.

(۵) ئار بەبا: شاخىكە لە نىزىكى بانەوہ. واتە: لەشى بارىك و بى ھىزى لە ھەموو لايە كەوہ ئاگرى تى بەر بووبوو وەك پووش بە شاخى ئەر بەباوہ ئاگرى تى ئەچى.

(۶) مدىاي: ئەت پوانى. منامياوہ: ئەنەوى يەوہ. مفاوياوہ: فەھم ئە كرا. مەعنای ئەم شىعرەو شىعرى پاشەوہى پىكەوہ دى.

فهلهك داخ وه دل خهسته م دا بهردی
 ژار دووری گیان ئازیز پیم وهردی^(۱)
 واتم سا ئهلبهت تهامت كهردن
 گیان رستگارم جه دمای مهردن^(۲)
 چیش دمای مهرگیش یه ند بهدبهخته نان
 گیان هه ر نه ئازار دهر د سهخته نان^(۳)
 یه سفته ی وه باد ههرد ئه وه ههردمه ن
 یه گیان ئازیز زیز دهر دمه ن^(۴)
 سهروهخت بهندی رای فه ریادمه ن
 ئینسافه ن، وه سه ن، فهلهك دادمه ن^(۵)
 ته شیرش نیه ن فه ریاد جه لای تو
 تا دهست قودرهت چه رخت نه شكنو^(۶)

(۱) پیم وهردی: دهر خوار دت دام. واته: ئه گه ر بۆت بروانی یابه ئهت دی تاوئك له تاو
 ئازار پینچی ئه خوار دو تاوئکی تر ئه چه می یه وه جار جاریش ئه ی نالاندو وا ئه هاته بهر گوئی
 ئه ی وت ئای گهردوون چه ند داخ ت برد به دلی خهسته ماو چه ند ژاراوی دووری ئازیزت
 دهر خوار د دام. له م شیعره وه تا دو شیعر هه ر قسه ی مهولهوی یه له گه ئل گهردوون.
 (۲) دما: پاش. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعر ی پاشه وه ی یه وه.
 (۳) چیش: که چی. واته: که ئه وه هه موو ئازاره ت دام له دلی خو ما وتم ئه لبه ت
 لی بوو ته ته وه و ئیتر پاش مردن بۆ خو م ئه چه سیمه وه، که چی ئه وه نده بهدبه ختم له پاش
 مردنیش گیانم هه ر به ده م دهر دی سه خته وه ئازار ئه چیژی.
 (۴) زیز: عاجز. واته: ئه وه ته له لایه که وه له شم سوو تا وه و با خو له که ی بردو وه به م هه ردو
 به وه هه ردا، وه له لایئکی تره وه ئازیزه که م به ده ستی دهر دو نه خو شی یه وه عاجزه.
 (۵) بهندی: گیران. واته: واده ی به سرانی رنگای هاوارمه، ساتوخوا فهلهك داد، ئیتر
 به سه ئینسافت بین.
 (۶) نه شكنو: نه شكینتی. واته: به لام هاوارو داد سوودی نیه لای تو تا ده سی قودره تی
 خوا ئه م چه رخو هه ل سوورانه ت نه شكینتیته یه ك.

[۴]

ھام دەردان نامان^(۱)

ھام دەردان نامان ئەر مەندەن ھۆشم
سەدايى ۋەشەن مەيۈ نە گۆشم^(۲)
چىمان زىلەي زەنگ زەۋارى مەيۈ
زەنگەي قافلە كەي ۋە ھارى مەيۈ^(۳)
قافلە چى نامان، دادەن دە خىلم
بەنەك دار خەم خەيلى زەيلىلم^(۴)
نە راي تىجارەت ئەمىر ۋەلى
تۆ ما يەي رەۋاج غەباس ۋەلى^(۵)
ساتى قافلە كەت ساكن نە سەير بۆ
يەك غەرزى دېرم: ئوغرت خەير بۆ^(۶)

[۴]

(۱) مەۋلەۋى جارىكىيان گۆيى لە دەنگى كاروانىكەۋە ئەبى، ۋە بەۋ مونا سەبەتەۋە بە خەيال قافلە چى يەكە بانگ ئەكاۋ لە گەلىا ئەكەۋىتە گىتوگۆ. قسە كانى بەينى خۆي ۋە ۋە قافلە چى يەي لەم قەسیدە دا ھۆنىۋەتەۋە. شىۋەي قەسیدە كە لەۋە ئەچى لە ناۋچەي زەھاۋ بوۋى ۋە تىبىتى، ۋە بۆ شىخ غەزىزى جانە ۋە رەيى نوسىبى.

(۲) مەيۈ: دېت. واتە: ھاۋدەردىنە! ئەگەر ھۆشم لاي خۆم بى ۋا ئەزانم دەنگىكى خۆشم دېتە گۆي. لە ھەندى نوسخە دا لە جياتى «ھام دەردان» نوسراۋە «ھام سەران».

(۳) چىمان: ۋەك بلىي. زەۋار: كاروان، لە «زۋارى» ى غەرەبى يەۋە ۋەرگىراۋە كە جەمى «زائر» بە مەنئى زيارەت كەر. واتە: ۋەك بلىي دەنگى زەنگى كاروانىكى بە ھارى دېتە گۆي.

(۴) بەنەك دار: ئەۋكە سەيە كە پىش كۆچ كىردنى ھۆز ئەچىتە ھەۋارگە بۆ جى خۆش كىردن ۋە تامادە كىردنى نان ۋە خۇراڭ ۋە ھەيوان لە ۋە پاندىن. مەنئى ئەم شىعەرە ۋە دوو شىعەرى باشەۋەي پىنكەۋە دى.

(۵) ئەمىر ۋەلى: ھەزرىتى غەلى كە مەشھورە بە «امير المؤمنين ۋلى اللہ».

(۶) سەير: رۆيشتن. دېرم: ھەمە. واتە: دەخىلىتم كاكەي كاروان چى، من لىرە لە سەر مالى

گیچ زریوار ههرسم مهوج وهردهن
 سارای مهربوان تهمام ههرکهردهن^(۱)
 بازش ههناسهم سوب وهنهش دهرو
 یهخ کهرو قهتار ئاسان بویهرو^(۲)
 ئهمجار وه سۆزن موژهی جوّش وهردهم
 سه نووک قهلم ئاخ سوراخ کهردهم^(۳)
 وه بهند دووباد مهینهت جگهر
 بوورازه تاتای جهوالان یهکسه^(۴)
 قه یاسهی قایش پۆسه کهی جهستم
 حهلقهی چهلمه پیشهی شکستم^(۵)

❦

خهم و خهفەت دانیشتوم و زۆر زه لیلیم، سویندت ئه دەم به وهی که بووه به مایه ی ناویانگ
 ده رکردنی چه زه رتهی عهلی عه باس، له بهر خاتری بازرگانی چه زه رتهی عهلی توژی
 لیتره کاروانی یه کهت راوه ستینه قسه یه کم هه به با پیتی بلیم، قسه که شم ئه وه یه بۆ کوئ
 ئه چی، جارئ بمینه ره وه. له ناو کاروان چی یه کانی کوردستانی خواروودا باوه سوین به
 بازرگانی چه زه رتهی عهلی و عه باس ئه خوئن.

(۱) زریوار: زریبار، گۆمیککی گه وره یه له دهشتی مهربوان زستانان ئه مه یی و سواره به
 سه ریا غار ئه که ن و ئه چن بۆ راو. هه پ: قور. مه عنای ئهم شیعره له گه ل شیعری پاشه وه ی دا
 دئ.

(۲) بازش: لینی گه پئ. یهخ: سه هۆل. واته: زریباری فرمیسکم شه پۆلی داوه و دهشتی
 مهربوانی کردوه به قور، جارئ مه پۆ تا به یانی با ههناسهی ساردم بدا له و ده شته و کزری
 بکاته وه بۆ ئه وه ی و لاخه کانت نه چه قن.

(۳) قه لم: ئه و بزماره تیژه یه که ئاسنگه ره کان کلکی سووزنی پی کون ئه که ن. سوراخ:
 کون. مه عنای ئهم شیعره و شیعری پاشه وه ش پیکه وه دئ.

(۴) به ند: به ن. بوورازه: بدووره. واته: به سووزنی جوّش خواردوی برژانگیشم که به
 نووکی قه لمی داخ و خه فەت کون کراوه، وه به به نی دوولۆی مهینهت که به نی جه رگمه،
 جه واله کان یه که یه که بدووره وه.

(۵) قه یاسه: ئه و قایشه یه به ژر سکی و لاخا ئه ی هیننه وه بۆ قایم کردنی کۆپانه که ی.

رەگ تەن تالى تال وەردەي سىئوئەنگ
 بىفەرمان ياران باران بدان تەنگ^(۱)
 زەنگ دلەي تەنگ زايبەلەي سەدرەنگ
 پىنكىاي تاي دەرد ريشەي خەم گولەنگ^(۲)
 وزان نە گەردەن بەرز پىشاھەنگ
 بشۇ بدو دەنگ فرسەنگ وە فرسەنگ^(۳)
 مەدەد ياعەلى پەي سەفەر كەر مەيل
 مەنزىل وە مەنزىل تا مەنزىلگەي لەيل^(۴)
 بەلام ھەر خاكى جەو ئاسانە كەن
 گەرد سفتەي گيان ھەراسانە كەن^(۵)

چەلەمە: ئەو ئەلقە ئاسنەيە كە بە سەرى قايشە كەو يە وەك بەرزەوانە بۇ تووند كەردنى قەياسە كە. واتە: پىستى لەشم بىكە بە قايش بۇ قەياسە و ئىسقانى شكاو رىشم وەك ئەلقە داتاشە و بىكە بە چەلەمە بۇ تۇند كەردنى قەياسە كە.

(۱) سىئوئەنگ: رەش پەيۋەست. بىفەرما: بىفەرمو. واتە: بىفەرمو دۆستان دەمارە كانى لەشم كە بە دەرمانى تالى تال دراۋون و رەش بوونە تەو و پىچراۋن بەيە كا، بىكەن بە گورىسم، وە بارو بارگەي پى شەتەك بەن.

(۲) پىنكا: ھۆنراۋە. مەعنای ئەم شىعەرە بە سراۋە بە شىعەرى پاشەو يەو.

(۳) وزان: بىخەنە. پىشاھەنگ: و لاخى سەرقاقل. بشۇ: بىروا. واتە: دلەي خەفە تبارىشم كە ھەزار جۆرە ئاۋازى لى ئەيىتەو، وە بە تالى دەردو مەينەت ھۆنراۋە تەو، وە لە ريشەي خەم خەفەت گولەنگى بۇ دروست كراۋە، بىكەنە مىلى بەرزى و لاخى سەرقاقلە تا ھەر بىروا بە رىداۋ فرسەق فرسەق دەنگ بەداتەو.

(۴) مەدەد: يارمەتى، وشەيە كە بۇ پىرۋى ئەوترىئ لە ناۋ ئەوانە دا كە دەس ئەدەنە ئىشىك. واتە: ئەمجار ھاۋارئ بىكەرە ھەزرتى عەلى و داۋاي يارمەتى لى بىكە و بىكەو رە رى مەنزىل بە مەنزىل بىرۇ تا ئەگەيتە مەنزىلگەي دۆست.

(۵) ئاسانە: ئاستانە، بەردەرگا. مەعنای ئەم شىعەرە بە سراۋە بە شىعەرى پاشەو يەو.

رەحمت بۆ وادەى وستەى بارەكەت
 نەبۆ وە پاشیل پای قەتارەكەت^(۱)
 جە زیلەى ئەو زەنگ چون خەبەردارەن
 مەیۆ مشناسۆش ئاخەر دیارەن^(۲)
 مەپەرسۆ ئازیز پەر وەفاو بەینەت
 كۆن تیجار باشى سەر قافلەى مەینەت^(۳)
 واپچە مەر نەدیەت نەمام بی گەرد
 چیگە پارچەى گیان پایەندازت كەرد^(۴)
 یاد پایەنداز سەودای سەرش بی
 مامەلەى پارچەى گیانی و تەرش بی^(۵)
 بەلام جە تەئسیر جۆش بۆتەى دل
 دەمەى ھەناسەى دەروون پەر چل^(۶)

- (۱) وستە: خستەن. واتە: بەلام ھەر خاکیك لە بەردەرگای لەیل دا بی ئەوە خوئی لەشى سووتای دلدارە لە گیان بیزاربوو کانه، لەبەر ئەو بە رەحم بە لەکاتی بارخستناو ئاگات لی بی ئەو خاکە نەکەوتتە ژر پی و لاخە کانت و پی شیل نە کرئ.
- (۲) مەعنای ئەم شیعەرەش بە سراو بە شیعری پاشەوہیەوہ.
- (۳) تیجار باشی: باش بازارگان. واتە: ئازیزی بە وەفاو بەین، بە ھۆی ئەوہوہ کە دەنگی زەنگلە کە ئەناسیتەوہو ئاگادارە لی، دیارە دیت بۆ لاتان و ئەپرسی باش بازارگانی سەر قافلەى مەینەت - کە منم - لە کرئ یە؟
- (۴) چیگە: لیترە. پایەنداز: فرئ دانە بەر پی. واتە: تۆرش لە وەراما پی بلی بۆچی خۆت نەت دی لەم شوئە دا گیانی خۆی فرئ دایە بەر پیت؟
- (۵) واتە: سەودای ئەوہی کەوتبوہ سەر کە گیاتیکی تریش پەیدا بکا بۆ خۆی ئەویش فرئ بداتە بەر پیت. لەبەر ئەوہ خەریکی مامەلە کردن بوو.
- (۶) بۆتە: ئەو مەنجهلەى زەرگەر لەسەر ئاگری دانەنی بۆ تواندەوہی زپرو زیو. مەعنای ئەم شیعەرەو سی شیعری پاشەوہی پیکەوہ دی.

سىم قال ھەرس شەوان بىدارىش
ئەشرەفى پاك تاو رەنگ روخسارىش^(۱)
رووكەش بى ۋە كفت ھوون گولنارى
ۋە مس منمانا جە لاي بازارى^(۲)
بازارپش كەساس، راي بەندەرش بەند
كەس نەمەۋاچۆ سەرمايەش ۋە چەند^(۳)
ۋە بازارپەدا ۋە بانگ بى شەرم
مەگىلا ۋە مەوات ۋە زايەلەي گەرم^(۴)
مايەم ناپرەۋاج، دەروونم تەنگەن
قافلەم تا قام قىامەت لەنگەن^(۵)

- (۱) سىم: زىو. قال: پوخت. ئەشرەفى: لىرە.
(۲) كفت: ئەو دەرمانەي ئەيدەن لە رووي ھەر مادەيەك. ھوون: خوین. گولنار:
گول ھەنار، گولئىكى سوورە. منمانا: ئەي نواند.
(۳) نەمەۋاچۆ: نالى. واتە: بەلام زىوي پوختى فرمىسكى شەونوخونى كىشانو، ئالتوونى
بى گەردى رەنگو رووي، لە تاو ھاتنەكولى مەنجەلى دل ۋە ھەناسەي بە سۆزى دەروونى
رووكەش بووبو ۋە خوینى ۋەك گولنار سوورى جەرگى. لەبەر ئەو لە بازارا وایان ئەزانى
زېرو زىونى يە ۋە مسە، ۋە بازارپى ۋە ستابوو، ۋە رىنگاي ھات ۋە چۆي كۆگاي
بازرگانى يە كانى لى گىرابوو، ۋە كەس لىي نەئەپرسى يە ۋە ھىچى لى نەئەكرى.
(۴) مەگىلا: ئەگەپرا. مەعنای ئەم شىعرەش لە گەل شىعرى پاشەۋەي دا دى.
(۵) قام: بەر بابوون. واتە: ئەویش لە داخا بە بازارا ئەگەپرا ۋە بى شەرم ھاوارى ئەكرد
ئەيوت دەسمايەكەي دەستم رەۋاجى نى ۋە دلم تەنگە ۋە تا دىنيا دىنبايە قافلەكەم لەنگە ۋە
راست نايىتەۋە.

[۵]

ھام دەردان بەردەن

ھام دەردان بەردەن..ھام دەردان بەردەن
 رۆج و دل و دین و تالان بەردەن^(۱)
 دەروون و مەودای خەدەنگ ریش کردەن
 ریشە سەبووریم تاتا کیش کردەن^(۲)
 وە نیش پەر ئیش ژار مار دەرد
 سەرپای ئەعزام لە تار لە تار کرد^(۳)
 وە نووک نەشتەر پۆلایی فیراق
 پەر جە زام کردەن دەروون موشتاق^(۴)
 جەمین قەمەرئ، سیمین سیم بەرئ
 مووی کەمەرئ، شیرین دل بەرئ^(۵)
 مشکینە خالئ، یوسف جەمالئ
 مەحبوب جەلالئ، لەیل ئاسا حالئ^(۶)

[۵]

- (۱) واتە: ھاو دەردینە، رۆج و دل و دین بە تالان بردووم. لە شیعری چوارەمەو دەس ئەکا بە وەسفی ئەوێ کە بە تالانی بردوو.
- (۲) واتە: دەروونم بە نووکی تیزی بریندار کردوو و ریشە سەبووریم تال تال دەرکیشاوە.
- (۳) واتە: بە ئیشو ئازاری زەھری ماری دەردی دووری، سەرپا لەشمی پارچە پارچە کردوو.
- (۴) واتە: ھەموو لایەکی دەروونی پەر سۆزمی بە نووکی نەشتەری پۆلایینی جیایی زامار کردوو.
- (۵) جەمین قەمەرئ: باریک ناوچا و ەك مانگی رۆشن. سیمین: سپی وەك زیو. سیم بەرئ: سنگ و بەرۆك تاکە قەرانئ پیا دادووراوئك. مووی کەمەرئ: قەد وەك موو باریکئك.
- (۶) مشکینە خالئ: خال رەشئك وەك میشك کە پارچە خوئنیکی وشك بوو و ەبە لای

سەرو بالايسى، حۆرى نومايى
خورشيد جەلايى، غيلمان ئاسايى^(۱)
دېدە غەزالى، نازك خەيالى
دورپدانه لالى، ساحيب كەمالى^(۲)
قومرى سەلايى، بولبول نەوايى
لالە ليوايى، ئاھوو نىگايى^(۳)
كەبك خەرامى، شابازى رامى
تەزەروى نامى، ھوما مەقامى^(۴)
داوودى دەنگى، گولالە رەنگى
شەدە قەشەنگى، قوماش فەرەنگى^(۵)

❦

ناوكى ھەندى ئاسكەوۋە دائە كەويى ۋە ھەلى ئەگرن لە بەر بۆن خۆشى. مەجبوب جەلالى:
يارىكى ۋەك خۆشەويستانى بىباك.
(۱) حۆرى نامى: يارىك ديمەن ۋەك حۆرى. خورشيد جەلايى: ۋەك خۆر درە وشاۋەيەك.
غيلمان ئاسايى: غيلمان جەمعى «غولام» بە مەعناى منالى موولى نەھاتوو، واتە:
جوانىك ۋەك منالى موولى نەھاتوو.
(۲) دېدە غەزالى: چاۋ ۋەك چاۋى ئاسك گمورەيەك. دورپدانه: دورى تاقانە كە زۆر
گرانبەھايە. لال: لەعل، بەردىكى گرانبەھاي سوورە. واتە: دۆستىكى ۋەك لەعلى ناياب.
(۳) قومرى سەلايى: دەنگ ۋەك كۆترى قومرى خۆشىك. لالە: گولكىكى سوورە. ليوا:
«لوا»، ئالا. واتە: ئالايى ديارى بەك ۋەك گولالە سوورە. ئاھو نىگايى: ۋەك ئاسك لاکەرە ۋەيەك.
(۴) كەبك: كەو. خەرام: لەنجەولار. واتە: لەنجەولار كەرك ۋەك كەو. شابازى رامى:
ۋەك شاباز ھىيى بوويەك. رام: بە مەعناى ھىيى ۋە دەسەمۆ بوو. تەزەروو نامى: خۆش
ئاۋازەيەك ۋەك كۆترەبارىكە. نام: بە مەعنا ئاۋازەيە. ھوما مەقامى: يارىكى ۋەك ھوما بە
فەرۋ شكۆ. ھوما بالدارىكە ئەلېن بە سەر ھەركەسىكە ۋە بىشىتە ۋە ئەيى بە پاشا.
(۵) داوودى دەنگى: دەنگ خۆشىك ۋەك حەزرتى داوود كە ناوبانگى لە دەنگ خۆشى يا

وئەنە وشە بۆيى، گۈل غونچە جۆيى
 بەھانە جۆيى، كەبە سا كۆيى^(۱)
 سولەيمان جاھى، جام جەم نىگاھى
 سەندەر شاھى، دارا دەرگاھى^(۲)
 رەئنا سادەيى، نىگا بەدەيى
 سەھبا نەشئەيى، پەرى زادەيى^(۳)
 شوخ و شەنگ تەرزى، قەد قامەت بەرزى
 سەنەبەر لەرزى، ئىتاعەت فەرزى^(۴)
 ھىجران دۆزەخى، ويسال بەھىشتى
 نازك گۈل پوخى، كەبە كەنشتى^(۵)

﴿﴾

دەرچوۋە. شەدە قەشەنگى: سەرۋىپچ جۋايتىك. قوماش فەرەنگى: پارچەي فەرەنگى
 لەبەر كەرتىك.

(۱) گۈل غونچە جۆيى: بە دۋاي خونچەي گۈلدا گەراۋتىك: يان جۋايتىك ۋەك گۈل
 خونچەي گۈي جۇگا. بەھانە جۆيى: بە دۋاي بەھانە گەراۋتىك بۇ دلداران، يان بەھا
 نە جۆيى بە مەئنا نىرخ داۋا نە كەرى. كەبە سا كۆيى: بەردەرگا ۋەك كەبە پىرۋزنىك. كۆ بە
 مەئنا بەردەرگا يە.

(۲) سولەيمان جاھى: خاۋەن شىكۆيەك ۋەك ھەزرىتى سولەيمان. جام جەم نىگاھى:
 زىرە كىكى ۋا ۋەك چۈن جەمشىدشا لە ئاۋىنە كەي دا ھەموو شىكىكى ئەدى ئەمىش بە
 رۋاينىك لە ھەموو شىكىك ئەگا. دارا دەرگاھى: دەرگا بەرەللاۋ ھات وچۇ بە زۆرى
 پىاكراۋتىك ۋەك داراي شاي ئىران.

(۳) رەئنا سادەيى: بى كەش و فشىكى كەمتەرخەمى خۇ بە ھىچەۋە نەبەستوو. نىگا
 بادەيى: يارتكى ۋا رۋاينى ۋەك مەي ئىنسان مەست ئەكا. سەھبا نەشئەيى: يارتكى ۋەك
 مەي نەشە بە دل گەيىن. سەھبا: «صہباء»، مەي.

(۴) سەنەبەر لەرزى: ۋەك سەنەبەر لەرزىۋەك.

(۵) نازك گۈل پوخى: روو ۋەك گۈل ناسكىك. كەبە كەنشتى: جى و شوپىن ۋەك كەبە
 پىرۋزنىك.

عیشوہو ناز دارى، يەكتا نىگارى
 حىلە و فەن كارى، گەرم بازارى^(۱)
 غونچە دەھانى، تووتى زوبانى
 ساحىب زەمانى شەكەر ئەفشانى^(۲)
 رەقىب دەم سازى، غەرىب نەوازى
 نازەنن گازى، عاشق گودازى^(۳)
 ئەبرۇ كەمانى پەيكان موژانى
 سەول خەرامانى، مەولان نىشانى^(۴)
 يەند تىر نىگاي بى مەيلىش دا لىم
 يەند ژار «سجە» ى ھىجران وەردەن پىم^(۵)
 ئەو كەردەن تەمام سەراپام چل چل
 ئىد فەتار فەتار كەردەن جەرگە و دل^(۶)

(۱) يەكتا نىگارى: وەك وئەنە جوائىكى تاقانە، نىگار وئەنە يە. گەرم بازارى: بازار گەرمىكى دلداز زۆر.

(۲) دەھان: دەم. ساحىب زەمانى: گەورە يەكى زەمانە. شەكەر ئەفشانى: قسەى وەك شەكر شىرىن بلاوكەرەو يەك.

(۳) رەقىب دەم سازى: لە گەل بەدكار رىك كەوتو يەك. نازەنن گازى: كەسىكى وا ئىشرو نازار گە ياندنى وەك ھى نازاران لاي دلداز خۆشە. عاشق گودازى: دلداز توئەو يەك. گوداز بە مەعنا توئەو يە.

(۴) پەيكان موژانى: برژانگ وەك تىرىك. سەول خەرامانى: لەنجەولار كەرىك وەك سەول. سەول راوونكى بەرزى باخى يە ساق و گەلای مۆرە گولنىكى درىژكارى مىزراحى ھە يە. مەولان نىشانى: خوا نىشان كىر دوو يەك، ياخود ناغا شىو يەك.

(۵) سجە: كولە مارتىكى كوشندەى سەرو كللك بارىك و ناوقەد ئەستورە. مەعناى ئەم شىعرە لە گەل شىعرى پاشەو يدا دى.

(۶) چل چل: كون كون. فەتار فەتار: دارزاو. واتە: ئەوئەندە تىرى روانىنى بى مەيلانەى

خوسوس شهراهی خورشید دوری
 ماران گاز که ردهن زه خم مه هجووری^(۱)
 مه ر لابه رو ژار وه دارووی ویسال
 یا وه مه رههم سیل زام که رو پامال^(۲)
 وهرنه ئاره زووی ژیان مه حاله
 خه یال حه یات فکری به تاله ن^(۳)

[۶]

هه رچه نی ناکا^(۴)

هه رچه نی ناکا وه ماخم ته م بی
 سیا هور دوود نه که لاهم جه م بی^(۵)
 به رق و برووسکه وه ته م داش وه هه م دا
 پلووسکه ی سیلا و تامام وه چه م دا^(۶)

لین داوم و زه هری ماری دوری ده ر خوار دداوم، به تیره که سه ر تا پای له شمی کون کون کردوو به زه هره که ی جه رگ و دل می دافره قاندوو.
 (۱) واته: به تاییه تی بلیسه ی خووری دوری خوړان گازی به زامه کانی له شم کردوو.
 (۲) داروو: ده رمان. سیل: سیلاو. مه عنای ته م شیعه رش له گه ل شیعی پاشه وه ی دا دئ.
 (۳) واته: مه گه ر یار به ده رمانی وه سل ژاری ماره که ی ده رکا له له شم، وه به مه له هم لافاوی زووخو کیمی زامه کانم نه هیلی، نه گینا مه حاله جار یکی تر به ته مای ژیان بم، وه شتیکی هیچ و پوچ نه بن بیری لین بکه مه وه.

[۶]

(۴) مهولهوی ته م قه سیده یه ی بو خالژی کۆماسی نار دووه.
 (۵) مه عنای ته م شیعه وه سی شیعی پاشه وه ی پتکه وه دئ.
 (۶) به رق: برووسکه. مه به سی له و تیشکانه یه له چاوی ئینسانه وه ده رته چی له کاتی پژه می زور توندا.

خاشاك ههستيم لافاو بهردهوه
 دهروون پيچش داو دل ويهردهوه^(۱)
 زانام هه مديسان دل كوس نوڤشن
 گهرده لولوشه ناره زووي توڤشه^(۲)
 جوڤش وهرده بي چار وپم نه كهرد
 وه هه رحال نه بهين شه رتي مان ويهرد^(۳)
 نهك چهنى خه يال قيبلم بسازى
 ده خيل تهن خه ستهن وه جياش نازى^(۴)
 سهر هه ردهو سهر هه رد، مه نزل ئه و مه نزل
 دل ئه و شو ن تو، من ئه و شو ن دل^(۵)
 ديم بهد عه هديش كهرد هه و سهنده وه
 تهن سه سرت مهن د بي جيا مهنده وه^(۶)

(۱) خاشاك: پل وپووش. ويهرد: بوورده وه.

(۲) واته: هه ره له ناكاو تهم ده ماخمي داگرت و هه وري ره شى دوو كه دل كه كه الله ما
 كۆبووه وه، ده سم كرد به پزمه و هو ورو چاوم تيشكى لى بووه وه و بهر چاوم تاريك بوو، وه
 فرميسك به خوڤر به چاوما هاته خووارو پل وپووشى له شمي بردو دهروونم پيچى پياها ت و
 دل م بوورده وه «يه عنى: بوورايه وه»، زانيم ئه وه هى ئه وه يه كه ديسانه دل م كۆستى كه وتووه و
 كه وتووه ته گهرده لولول و ناره زووي توڤه تى.

(۳) واته: دل م هاتبووه جوڤش و منيش هه رچيم كرد چارم پى نه كرا، ناچار رى كه ويتين و
 مه رچي كمان بو يه كتر كرد.

(۴) نهك: نه كه ي. بسازى: ريك كه وي. نازى: نه هيلى. واته: پيموت له گه لت ديم بو لاي
 له يل به لام به و شه رته نه كه ي له گه ل يادى دو ستا ريك كه وي و بروى و له شى خه سته م
 به جى يلى.

(۵) شو ن: شو ين. واته: به پيى ئه م شه رته كه وتينه رى له م هه رده وه بو ئه و هه رد له م
 مه نزل وه بو ئه و مه نزل، دل كه وتبوه دواى تو و منيش كه وتبووه دواى ئه و.

(۶) بهدعه هدى: بى به يمانى. هه و سهنده وه. فرى. واته: كه چى ديم به پيچه وانه ي
 گفته كه ي خو ي جو و لايه وه و دا به شه قه ي بال و له شمي خه فه تبار كردو به جى هيش ت.

جه بی شهرتی دل زامه تم سهختن
 ویت یاونه وه های نهسیم وهختن^(۱)
 ره حمی کهر وه حال خه مان هه رزان دا
 ته شریف بهر بدیه وه سر به رزان دا^(۲)
 هه ر جای چون بهخت دوور نه وهالان
 سیا بو تاریک جه سیامالان^(۳)
 گیچ دوود ناخ هه واش پر که رده ن
 ثانه یا تاخگی خالوی هام فه رده ن^(۴)
 گا گیچ سه رسام نه گه ردا وه دا
 گا خه فته ن نه توی خه فته ت خا وه دا^(۵)
 جه نه شته ی گه رمی هه وای کووره ی مه یل
 جای تینیش که م که م جه نم بیه ن که یل^(۶)

- (۱) یاونه: بگه یه نه. لیره وه مهولهوی رووی قسه ی نه کاته بای نهسیم و پیتی نه لئی: به هوی بی وه فایی دل مه وه دهر دم زور گرانه، وه ختیه تی بگه ره فریام.
- (۲) واته: بهزه بیت بیت وه به حالی منی خه م و خه فته ت زور داو ته شریف بیه پروانه به هه موو به رزایی یه کا.
- (۳) سیا: ره ش. مه عنای نه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
- (۴) واته: هه رچی یه که ره ش بی وه که بهختی عاشقانی دوور له یار، وه به هوی زوری ده وار وه تاریک هه لگه پرابی، وه گیتزه لووکه ی دووکه لی ناخ هه لکیشان ناسمانی نه ویتی داگرتی، نه وه جیگای خالوی کوماسی یه. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «خالوی هام فهدم» نووسراوه «گه رده ن بی گه رده م».
- (۵) گا: گاه، جارک. خه فته ن: نووستوه. واته: خالویش وه زعی وایه جار جار گیترو سه رسامه له ناو گه رداوی عه شقا، جار جاریش خه وی خه فته تی لی که وتوه.
- (۶) جای تینی: جیتی تینوویه تی که وتن، چالایی لامل. واته: له بهر نه شته ی گه رمای هه وای ته نوری ناره زووی دوست، لاملی که م که م ناره قی کردوه. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «نه شته ی» نووسراوه «ته شته ی» واته: له بهر تینوویه تی... تاد.

وئت ئاسا وه نهرم وئت نه رووی نم دهر
 بهو شنوی فینک دلش بیدار کهر^(۱)
 بهلام شنیای تای سهر سورمه ی بی گهر د
 ئازار نه دؤ هیچ وه سای گهردهن زهر د^(۲)
 مه پهر سوؤ، سیلاو ئه سرینان تاوتاو
 بریز وه روودا، ئیدش دهر جو او^(۳)
 سفته که ی سهرسام تن ناتهوانا
 دیم خهستن کفتهن هر ئید موانا:^(۴)
 یه سهختی زامهت، یه دهر د موشکول
 یه دووری خالۆم، یه بی شهرتی دل^(۵)

(۱) مه عنای ئه م شیعرو شیعری پاشه وه ی پیکه وه دئ.

(۲) شنیایا: شنه. واته: ئه ی نه سیم خۆت ئاسا به نهرمی خۆت بده له رووی ئاره قه که ی لاملی و بهو شنه فینکه که په یدا ئه بی له خۆ دانت له ئاره قه که، دلای خه بهر که ره وه، به لام ناگات لی بی خۆ لی دانه کهت وای جوولانه وه ی ریشووی سورمه بی گهرده که ی سهری ئازار نه گه یه نی به گهر دنی زهر دی. مه به سی ئه وه یه ریشووی سه رو پیچه که ی نه له ر ئینته وه.

(۳) بریز: بریزه. مه عنای ئه م شیعره یه ش له گه ل شیعری پاشه وه ی دا دئ.

(۴) سفته: سووتاو. موانا: ئه خو ئنده وه. واته: که خه بهرت کرده وه دیاره پرسیارت لی ئه کا، تۆیش تاوتاو لافاوی فرمیسک له چاوته وه بریزه وه له وه راما پی بی بلئ: سووتاه سهرسامه له ش هیز لی براوه که تم دی که وتبوو ههر ئه مه ی ئه وت. وته که ی له دوو شیعری پاشه وه دا دئ.

(۵) یه: ئه مه. واته: ئه ی وت هه ی هاوار ئه وه له لایه که وه سهختی دهر دو مه ی نهت... له لایه کی تریشه وه ئه وه دهر دی چاره نه کراو... ئه وه دووری خالۆم... ئه وه بی قه ولی دل. نازانم چی بکه م له تاو ئه م هه موو دهر دو ئازاره. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «خالۆم» نوو سراوه «ئازیز».

ئهجهل نیم ره مهق باقی یه ن سا دهی
جهودما بهختان مهوینانت پهی^(۱)

[۷]

ههواي زمستان^(۲)

ههواي زمستان خه مان به تاله ن
وهرو ههرد دهرد دهروون خالخاله ن^(۳)
هاژهی تاف ساف شه تاوگهی شادی
سوب مه یۆ نه گوڤ هۆش ئازادی^(۴)
بۆی شنۆی شنیای تای چنور شهوق
مدۆ نه ده ماخ پپر پهرداخ زهوق^(۵)
که یفم دا وهش وهش دهسته وهستهی گۆل
نه گوڤه ی کلاو، نه پای دهشت دل^(۶)

(۱) مهوینانت پهی: ناییم بۆت. واته: دهسا ئه ی ئهجهل نیوه گیانیکم تیا ماوه تا فرسه ته وه ره سه رم گیانم بکیشه، ئه گینا جار یکی تر هه لی وات بۆ هه ل ناکه وئۆ به ختی ناییم بۆت. له هه ندۆی نوسخه دا له جیاتی «په ی» هه ر «ده ی» دووباره کراوه ته وه، به م پئی به مه عنای «مهینانت» ناتییی ئه بی.

[۷]

(۲) مهولهوی ئه م قه سیده به ی له وه رامی نامه به کی شیخ عه زیزی جانه وه ره بی براده ریا نووسیوه که له به هارا بۆی نووسیوو.
(۳) زمستان: زستان. واته: ههواي زستانی خه م به تال بووته وه وه به فری ههردی دهردی دهروون په له په له بووه.
(۴) واته: به بیانیان هاژهی تافگهی سافی شادمانی دیته گوئی تی گه یشتنی ئازادی. مه بهس له ئازادی رزگار بوونه له سه رمای زستان.
(۵) واته: بۆنی شنه ی چلی چنوری ئیشتیاق ئه دا له لووتی پر نیشاتی زهوقم.
(۶) وهسته: به سراو. کلاو: لووتکه ی بهرز. واته: چه پکه گوئی به سراوی سووچی

نیشانەى نەوزۆز وادەى وەھارەن
 یا نەشئەى ئامای نامەى نیگارەن^(۱)
 یانى: ئازیزم یە نامەى تۆبۆ
 یە رەشئەى حەیات سەر خامەى تۆبۆ^(۲)
 ئەى ئەسرین گەرم تاوتاوہ راسەن
 ئەى دلەى پەى من ھووناوہ راسەن^(۳)
 بیەن ئەى وەفا، وەى ئیستىغنایت
 ئەى گەرمى مۆبەت، وەى ئاشنایت^(۴)
 تاقتی یەن یاران، یا خاموم دیەن
 جە بەدبەختی ویم یاوہرم نیەن^(۵)

﴿﴾

لووتکەى شاخەکان و داوتنى دەشتەکان پەى دەرپەى کەیفم زیاد ئەکا. ئەش توانرى
 مەنای شیعەرە کە بەم جۆرە لى بدرتتەوہ: چەپکە گول بە بەینى کلاو و پىچەدا کراو لە
 عاستى دلە باخەلا دانراو، پەى دەپەى کەیفم زیاد ئەکا.

(۱) نیگار: وئە، مەبەس لە دۆستە. واتە: نازانم ئەمە نیشانەى نەوزۆز وادەى بەھارە، یا
 نەشئەى ھاتنى نامەى دۆستە؟

(۲) واتە: مەبەسم ئەو یە بئى ئەمەى بۆم ھاتووہ نامەى تۆبى و ئەو مەرە کەبەى
 پى نووسراوہ ئاوى حەياتى سەرنووکى قەلەمى تۆبى؟

(۳) واتە: بئى راست بى تۆ تاوتاو لە بەر دوورى من فرمىسک برىژى و دلەت بۆ من
 بووبى بە خوئناو؟

(۴) بیەن: بووہ واتە: بووہ ئەو ھەندە بە وەفا بى نامەى وام بۆ بنووسى، کەچى لە و لاشەوہ
 ئەو ھەندە کەمتەر خەم بى لە گەلم؟ مەنای نیوہى دوو ھەمى ئەم شیعەرە لە گەل شیعەرى
 دوایى دادى.

(۵) تاقتى یەن: تەحقیقە. واتە: برادەرىنە ئاخۆ ئەم گەرمى خوئشەوستى و ئەم ئاشناىى یە
 راستە یاخەوم دیوہ؟ من لە تاو بەدبەختى خۆم باوہرم نیە راست بى.

روخساری، وهختی مهسقل مدا ویش
 وه شنوی پاریز خه یال مه بی ریش^(۱)
 نه سرین جهرگش دن وه سهر نیشه دا
 چه نیش دل ئامان، ئامان پیشه دا^(۲)
 نهو دلئی وینهی په پهی گوول بی گهر د
 ههی خهم، ههی نامهر د، چه نیت مه لوول کهر د^(۳)
 نهوسا ئیستیفناو قین وه ههم ماوهر د
 ئینسان بی په روا گیان ته سلیم مه کهر د^(۴)
 ئیسه بوئی تاهه و ههرس چون سه یله
 نهی ئیلتیفاته و نهی وه فاو مه یله^(۵)

(۱) مهسقل: «مصل»، نهوهی زهنگی پی لانه بن. مه عنای ئم شیعره به سراوه به شیعی پاشه وه.

(۲) نه سرین: فرمیسک دن: بدن. واته: نهو روخساره ی ئازیزه وهختی که خوی جوان نه کرد نه وهنده ناسک نه بوو نه گهر خه یال به پاریز به لایا برپوشتایه نهو به شنه ی رویشته که ی بریندار نه بوو، ئیتر نازانم فرمیسکی چاوی - یا خو جهرگی بده به سهر نووکی نه شته را - چون دلئی هاتووو پایا دابرژته خواره وه؟ له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «روخساری» نووسراوه «روخسارش» وه له جیاتی «ویش» نووسراوه «لیش» وه له جیاتی «جهرگش» نووسراوه «جهرگت» وه له جیاتی «چه نیش» نووسراوه «چه نیت». بهم پی به زه میری «ش» نه گهر پته وه بو دوست وه زه میری «ت» نه گهر پته وه بو نه سرین.

(۳) واته: نهی خهم! نهی نامهر د چون دلئی ئازیزت خه فته تبار کرد که وهک په پهی گوول بی گهر ده؟

(۴) وه ههم ماوهر د: تیکه لئی نه کرد. مه عنای ئم شیعره له گه ل شیعی پاشه وهی دا دی.
 (۵) بو: بلئی بی. واته: نهوسا ئازیز بی باکی و قینی تیکه ل یهک نه کرد، ئینسان له ترسانا بی په روا گیانی نه دا به دهسته وه، ئیستا بشی راست بی فرمیسک وهک لافاو به تاو برژی له چاوه کانی و نه وهنده وه فاو مه یلی بی و ناگای لای دلدار بی.

ئەى دلهى نازك خهستهى خهمانه
گوش دهره بژنهو، ئەمجار بمانه^(۱)

[۸]

ههس هوو.. هاس چهندهن^(۲)

ههى هوو.. هاس چهندهن نامان خه بهرى
تاي تاقت بپريان، نه سيم سه فهري^(۳)
تا وه سه ره برزان ههرد له يلاخان
وه خزمهت سه رثيل بله نده ماخان^(۴)
تام ئەى زام سهخت جه تالى وارا
وه نهرم ئار وه له فز شيرين ويارا^(۵)

(۱) بژنهو: ببيسه. بمانه: بمينه. واته: ئەى دله ناسکه کهم که چهند وه خته گرفتارى دهردى
خه م خه فهتى، وه ره گوى بگره بۆ ئەم قسه تازانهى دۆست و گيانت دهر نه چى و نه مرى!

[۸]

(۲) مهولهوى ئەم غهزه له شى بۆ شىخ عهزىزى جانه وه ره بى نووسيوه
(۳) نامان: نه هاتووه. بپريان: پچراوه. واته: ئەى هوو ده ميکه هيج خه بهر ئكى دۆستم بۆ
نه هاتووه، تالى سه برو بوورده باريم پچراوه، ده خيلتم باى نه سيم بکه وه ره رى.
(۴) له يلاخ: ناوچه يه که له هه رىمى سنه، وه به هه موو کوستانى کيش ئەلین. واته: برۆ تا
ئه گه يته بهر زابى يه کانى شاخه کوستانى يه کان و ئە گه يته خزمهتى سه رگه وره ي ده ماخ
به رزه کان.

(۵) وارا: بارىو. ئار: يئنه. ويارا: تى به پيوو. واته: به گفتىكى شيرينى وا که بچى به دلا، وه
به شيوه يه کى نه رم ناوى له نه گه تى يه وه بارىوى منى لا به. ئەم بارينى ناوه ئيشاره ته بۆ
ئهو که مه شهووره «الْأَسْمَاءُ تَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ» به مه عنا: ناو له ناسمانه وه ئە بارى و نيشانهى
پاشه روژى خاوه نه که يه تى. مه به سى ئه وه يه من هه ر له ئەزه لاناو ئكى وا بووه به
چاره نووسم که نيشانهى ئەم به دبه ختى يه م بى.

واچمه دیم مهویهرد ساتی وه سالی
 موارا هر دهه حالی وه حالی^(۱)
 گا مهویهرد نه سر هوون چه مهی چه
 ته کرار مه کهرد فهرد دیوانه کهی شه: ^(۲)
 سهیر سه ره رزان له یلاخان کهردی
 نهی شه حیفت کهرد من جه یاد بهردی^(۳)
 گا مهوات دووریت دریغش نه کهرد
 گهرمای گهر میان کو تایش ناوهرد^(۴)
 به لام نه لحه ق دل وه فریام یاوا
 های یانهی سهردی هه ناسهش ئاوا^(۵)
 شه وان هام پازهن، روان هاومالنه
 «قَلْبُ الْأَسَدِ» م قهوس سارالنه^(۶)

- (۱) مهویهرد: به سهیری نه برد. موارا: نهی گۆری یه وه. واته: چاوم پین کهوت سه عاتیکی به سالی به سهردا تی نه پیری، وه هر تاوی وه عتیکی نه گۆری به وه عتیکی تر.
- (۲) دیوانه کهی شه: «وهلی دیوانه» ی شاعیری نه خوینده وار که عاشقی «شه» بووه. مهعنا ی نه شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.
- (۳) واته: تاویک به سهر خوینی له سهر چاوهی چاوه وه هه لقولیا تی نه پیری و شیعره کهی وهلی دیوانه ی نه خوینده وه که نه لی نهی شه بۆ خۆت سهیری به رزایی یه کانی کوستانت کرد، زۆر حیفت کرد منت له یادی خۆت برده وه.
- (۴) مهوات: نهی وت. واته: تاویکیش نهی وت دووریت هیچ دریغی لی نه کردم، وه چی له دهست هات کردی، گهرمای گهر میانیش هر دوایی نه هات.
- (۵) واته: به لام خوا حه قه دلگه یشته فریام، یاخوا مالی ساردی هه ناسه ی ئاوا بی.
- (۶) قلب الاسد: ناو چهرگهی مانگی «نه سه د» که ناوه پراستی مانگی هاوینه. قهوس: ناخر مانگی پایز. سارال: ناوچه یه کی کوستانی یه نه که ویتته رۆزاوای خوارووی سنه. واته: هه ناسه ی ساردی دل به شه وو به رۆژ له گه لمه، وه ناوه پراستی هاوینی لی کردووم به ناخر مانگی پایز له سارال که دیاره چند سارد نه بی.

گا مەوات ئازىز ئاي جە ئەوگاريم
 ئاي «سُبْحَانَ اللَّهِ» جە ئىتتىزاريم^(۱)
 مۇژدەم بەل بەيۇ ناگا جە دەردا
 نىيگام وراستەن وە راگوزەردا^(۲)
 دل وە تەمامى نىەن نە جادا
 خەرىكەن نە بەين خۆف و رجا^(۳)
 داخۇم بە وەسلى لاونىمەو
 يا ھەر وە ھىجران تاونىمەو^(۴)
 يە كزەي دەروون گىرفتارى ئەو
 يە حالەت دەرد ئىتتىزاري ئەو^(۵)
 تەفسىلش وە سۆز حالى كەردم پىت
 ھەنى تۆزانى چەنى رەحم وىت^(۶)

- (۱) ئەوگارى: گىرفتارى. مەعنای ئەم شىعرە بەسراوہ بە شىعرى پاشەوہ يەوہ.
 (۲) بەيۇ: پىت. وراستەن: دووربۇہ. واتە: تاونكىش ئەي وت ئاي ئازىز چەند گىرفتارم...
 ئاي پەنا بە خوا چەند چاوپروانىم كرد... چاوم دووربۇہ بە رنگە كەدا بەلكو يە كىك پىت
 مۇژدەي خۇشى لى وەرگرم.
 (۳) مەعنای ئەم شىعرەش بەسراوہ بە شىعرى پاشەوہ يەوہ.
 (۴) لاونىمەو: بىملاونىتەوہ. تاونىمەو: بىمتونىتەوہ. واتە: دلەم بە تەواوى لە جىي خۇبا
 نىە وە خەرىك ماوہ لە نىوانى ترسو ھىوادا، نازانم ئاخۇ بە وەسلى خۇت دلەم ئەدەيتەوہ،
 يا ھەر وەك جاران بە ئاگرى دوورى ئەمتونىتەوہ؟
 (۵) مەعنای ئەم شىعرەش لە گەل شىعرى پاشەوہ يەوہ دا دى. لە ھەندى نوسخەدا لە
 جياتى «دەرد ئىتتىزاري ئەو» نوسراوہ «سەخت دل ئەوگارى ئەو».
 (۶) زانى: ئەزانى. واتە: بلى ئەوہ كزەي دەروونى بە ھۇي گىرفتارى بوونىوہ بە عەشقى
 دۇست، ئەوہش دەردى چاوپروانى كردنى بۇ خەبەر و مۇدەيەك لى يەوہ... وا بە سۆزەوہ
 بە درئۇي حالىم كردى لىي، ئىتر خۇت ئەزانى، ماوہ تە سەر رەحمى خۇت. لە ھەندى
 نوسخەدا لە جياتى «تەفسىلش وە سۆز» نوسراوہ «تەفسىلا دەستور» ئەم دوو شىعرەي
 دوايى پاشماوہ ي ئەو قسانە بوون كە مەولەوى بە نەسىمى وت بە شىخ عەزىزى بلى.

[۹]

ھەرچەند ھىجرانت

ھەرچەند ھىجرانت يەند زۆر ئاۋەردەن
 ەزرائىل جە رەنج سەر ئازاد كەردەن^(۱)
 بەلام دەردى وتەر جاگرتەن نە دل
 نەك چون ئىفتەر دەرد دل پىش مدو چل^(۲)
 داخوم جە تەنخوای دووی سفتەكەى ویت
 چىش بو ۋە سەيوان شەو تا رو پەرىت^(۳)
 جىياتى موژەى سفتەى بالاكەت
 چىش بو ۋە جارووی گەرد پالاکەت^(۴)
 پا چون مەنیاى، دیدەم نە دیدەم
 ئازار بى پەرىش موژەى نم دیدەم^(۵)
 دەك عومرم چون ۋەسل بالات تەمام بو
 چىو بى ئازار بو بشو پىش كام بو^(۶)

[۹]

- (۱) مەنیاى ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى پاشەۋەيەۋە.
 (۲) ئىفتەر: تر. واتە: ھەرچەند دوورى تۆ ئەۋەندە زۆرى بو ھىناوم پىنوست بەۋە نەماۋە
 عىزرائىل خۆى ئازار بدا بىت بو گىيان كىشانم، بەلام دەردىكى تر لە دلما جىگىر بوۋە دلّم
 چل ئەدا پى يەۋە، ۋە لە ھىچ دەردىكى تر ناچى.
 (۳) سەيوان: سىيەر. واتە: دەردەكەم ئەۋەتە بىر لەۋە ئەكەمەۋە ئاخوم كە مردم لە جىياتى
 دوۋكەلى لەشم كە بو تۆ سوۋتاۋە چى بە شەۋو روژ سىبەرت بو بكات؟
 (۴) جاروۋ: گىسك. واتە: لە جىياتى برزانگەكانى منى سوۋتاۋى بالات چى گىسكى تۆزى
 كەۋشەكەت بدا؟
 (۵) منيا: ئەت نا. مەنیاى ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى پاشەۋەيەۋە.
 (۶) چىو: شت. بشو پىش: بچى پىيايا. واتە: چاۋەكەم كاتىك كە پى ناسكەكانت نەنايە

روويى چۈن سەر چەم نازش مەوج مەوورد
 جە ساي دىباي چەم دل مەگرتش گەرد^(۱)
 ھەي رۆ سا ئيسە چەنى مەويارۆ
 چيىش بۆگەرد نەدۆو نىگاش بدارۆ^(۲)
 ئاخ مەيل تازەن پاسە كەردەن پيىت
 وەرنە كزەي دل سا نەشەفتەپيىت^(۳)
 منت شى جە وير خاست كەرد ديدەم
 بە ويت خاتر شاد خاست كەرد ديدەم^(۴)
 سا ھەر سۆزەي جۆش ئاھ سەرد من
 ھەر كوورەي پەر تاوگەرم دەرد من^(۵)
 ھەر وەفای دەم دەم ئاشنايى ئەو
 ھەر ئەو عەھدو شەرت رووبەپرايى ئەو^(۶)

□

سەرچاوم، بىر ئانگە تەرپە كانم ئازاربان پىيان ئەگە ياند، دەك عومرم نەمىنى وەك وەسللى
 بالات نى، پاش مردنى من ئەبى چى بى بە سەريا برۆيت و ئازار بە پيىت نەگە يەنى؟ لە
 ھەندى نوسخەدا لە جياتى «بشۆپيىش» نووسراو «بشۆپيىش» بە مەعناي لايىق بى بۆي.

(۱) ديا: روانين. مەعناي ئەم شىعەرەش بەسراو بە شىعەرى پاشەو.

(۲) مەويارۆ رائە بوپىرى. واتە: روويەك كە ئەو ھەندە ناسك بوو نازى كە وەك سەرچاو
 شەپۆلى ئەدا، ئەگەر بە چاوى دلپش سەيرم بىكردايە گەردى ئەگرت. ئىستا قور بە سەرم
 ئەبى چۆن رابوپىرى پاش مردنى من، وە چى بى ئەگەر تەماشاي بىكاگەردىشى پى نەگىرى و
 راگىرىشى كاو نەي توپىتتەو!

(۳) پاسە: وەھا. وەرنە: ئەگىنا. نەشەفتەپيىت: نەت بىستىبوو. واتە: ئاخ ئازبە كەم مەيلى
 دۆستى تازەيە وای لىن كىر دوى موبالات نەماو، ئەگىنا بۆچى گۆيت لە كزەي دللى من نەبوو؟
 (۴) شى: چوو. واتە: ئازبىز چاكت كىرد منت لە ياد چوو، وە دلئت بە خۆت خۆش كىرد.

(۵) مەعناي ئەم شىعەرە و شىعەرى پاشەو ھى پىكەو دەي.

(۶) رووبەپرايى: رووبەپروو. واتە: دۆستى تازەت گرت و منت لە ياد چوو، جا توخوا ھەر

های ره‌حمهت نهو قه‌بر سه‌ودایی کامل
 سه‌رمه‌شقی مهینهت «بی‌ساران» مه‌نزل: (۱)
 یانه ویرانی هه‌ر وه من ئامان
 مه‌تاوو گه‌رتی که‌سیوی دامان (۲)

[۱۰]

هامن، ها، من‌وار (۳)

هامن، ها، من‌وار، گه‌رمیش جوش ئاورد
 فه‌زای نه‌زم به‌زم نه‌وگوللان به‌رد (۴)
 بوول وه یانه‌ی جه‌م نه‌وگوللان شه‌ند
 چه‌مه‌ن بی نه‌وای ناله‌ی بوول مه‌ند (۵)

سۆزه‌ی جۆشی هه‌ناسه‌ی ساردی من و کوروه‌ی گه‌رم و په‌تاوی ده‌ردم، وه هه‌ر وه‌فای
 تاوتاوو ناشنایی و له روودا گه‌فت دان و له پاشا پشت لی هه‌ل کردنی دۆسته تازه‌که‌ت. هه‌ر
 خویان یه‌که‌و به‌راورد ناکرتن به‌یه‌ک.

(۱) سه‌ودایی: دلدار. مه‌عنای ئه‌م شیعره‌ش به‌سراوه به‌شیعری پاشه‌وه‌یه‌وه.
 (۲) که‌سیوی: که‌سیک. واته: ره‌حمه‌ت له‌گۆری دلدارای راسته‌قینه‌و سه‌رمه‌شقی ده‌ردو
 مه‌ینه‌ت مه‌لا موسته‌فای بی‌سارانێ که‌ وتوو‌به‌تی: مال ویرانی هه‌ر بۆ من هاتوو، ناتوانم
 داوینی که‌س بگه‌رم و گله‌یی لی بکه‌م. مه‌به‌س ئه‌وه‌یه هه‌ر خۆم به‌ختم ره‌شه بۆیه یاریش
 منی له یاد نه‌چی و دۆستی تازه نه‌گرئ.

[۱۰]

(۳) مه‌وله‌وی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی به‌بۆنه‌ی داها‌تنی هاوینه‌وه وتوو.
 (۴) هامن: هاوین. من‌وار: وه‌ک من. فه‌زا: ده‌شتایی. واته: ئانه‌وه‌ته‌گه‌رمای هاوین وه‌ک
 کوروه‌ی دلی من هاته‌ جوش و مه‌یدانی ئاهه‌نگی رتک و پینکی گولاله‌کانی فه‌وتاند.
 (۵) بوول: خۆله‌میش. شه‌ند: وه‌شانیدی. مه‌ند: مایه‌وه. واته: خۆله‌میشی وه‌شانده‌ به‌سه‌ر
 مالی تیکرای گولاله‌ تازه‌کانا، وه‌ میترگه‌کان بێ ئاوازه‌ی ناله‌ی بوول مانه‌وه. مه‌به‌سی له
 خۆله‌میش نه‌وه‌ته‌گه‌رگیا وشک نه‌بێ و سه‌پی هه‌ل نه‌گه‌رئ و وه‌ک خۆله‌میش ورد نه‌بێ.

تای به‌پزاهای شهنګ نه سای موغاران
 شیونا چون زولف ته‌عزیه داران^(۱)
 ها، کاوان، کاوان دلّ چون دلّ ریشان
 هرپ دان وه سهردا ههردان په‌ی ویشان^(۲)
 دوریت ئایر وست وه یانه‌کهی من
 یانی یانه‌ی دلّ ویرانه‌کهی من^(۳)
 هه‌وا ئایرین، سه‌روه‌خت ئایرین
 دلّه ئایرین، به‌دبه‌خت ئایرین^(۴)
 وه‌ی گشت ئایره‌وه خه‌یالم خامه‌ن
 به‌ختم ناپوخته‌ن فامم نه‌فامه‌ن^(۵)
 وه‌ی بلیسه‌وه گهردیم باقی‌یه‌ن
 واده‌ی ئایرین باده‌ی ساقی‌یه‌ن^(۶)

(۱) شهنګ: جوان. موغار: نه‌شکه‌وت. شیونا: تیک‌دا. واته: هاوین تالی به‌ره‌زای جوانی له سیبهری نه‌شکه‌وته‌کانا تیک‌دا وه‌ک ئافره‌تانی عازبه‌تی‌دار که قزی خویان شه‌رنن و زولفیان تیک‌ده‌ن.

(۲) کاوان «ی‌یه‌که‌م»: به‌رزایی‌یه‌کان. کاوان «ی‌دووه‌م»: قله‌شان‌دوویه. هرپ: قورپ. واته: به‌رزایی‌یه‌کان وه‌ک دلّ‌برینداران دلّیان له‌ت بووه‌و شاخه‌کان قوربان داوه به‌سه‌ریانا بۆ خویان. مهبه‌س له‌ دلّ له‌ت بوون نه‌وته‌عه‌رز نه‌قلیشی له‌هاوینا، وه‌مه‌به‌س له‌قورپ به‌سه‌را دان نه‌وته‌گژوگیایان پتوه‌نه‌ماوه‌وه‌رخاکه‌که‌یان دپاره.

(۳) وست: به‌ردایه. واته: دووریت ئاگری به‌ردایه‌مالی دلّه ویرانه‌که‌م.

(۴) سه‌روه‌خت: وهرز. واته: چوار ئاگر ده‌وری داوم، ئاگری ئاره‌زوی دۆست و ئاگری وهرزی هاوین و ئاگری دلّم و ئاگری به‌ختی به‌دم.

(۵) واته: به‌هۆی نه‌م‌گشت ئاگره‌وه به‌ته‌مای هرچی بم‌خه‌یالی خاو نه‌که‌م، وه‌به‌ختم نه‌پوخته‌و تی‌گه‌یشتنم تی‌نه‌گه‌یشتنه.

(۶) واته: به‌هۆی بلیسه‌ی نه‌م‌هموو ئاگره‌وه سووتاووم و ته‌نها که‌میک تۆزم لی‌ماوه‌ته‌وه، نه‌نجا نۆبه‌ی نه‌ویه مه‌ی‌گی‌پیش به‌شه‌رابه ئاگرینه‌که‌یه‌وه بیته‌سه‌رم.

به شق پیاله‌ی مهست چاره‌کەت
 به و په شیوی چین پای کلاوه‌کەت^(۱)
 با بهی مهی به لکم ئایر مهستی
 سوچنۆ یه کسەر خاشاک ههستی^(۲)

[۱۱]

هه‌ی نيزام نه زام^(۳)

هه‌ی "نيزام" نه زام نامەت تۆ لا بهرد
 ئای ئای سزاش داو قیامەتش کەرد^(۴)

(۱) به شق: به عەشقی. مهولهوی له م شیعره و شیعرى پاشه‌وه‌ی دا قسه‌ی له گەل
 مه‌ی گیره. مه‌عنای ئەم شیعره و شیعرى پاشه‌وه‌ی پینکەوه دى.
 (۲) به‌ی: بیټ. سوچنۆ: بسووتینى. واته: ئازیز سویندت ئەدهم به عەشقی پیاله‌ی شه‌رابی
 چاره مه‌سته کانت و به تیکچووی زولفه کانت له داوتنى سه‌روپنچه کەته‌وه، پیاله‌یه‌ک
 شه‌رابم به‌ده‌ی، به‌لکو ئاگرى سه‌رخۆشى پل و پووشى بوونم به یه کجاری بسووتینى و
 رزگارم بکا. له هه‌ندى نوسخه‌دا نیوه‌ی یه‌که‌مى شیعرى دوه‌م به‌م جۆره نووسراوه:
 سايپم دهر جامى، به‌ل ئار مه‌ستی
 به‌ل: به‌لکو. ئار: ئاگر.

[۱۱]

(۳) مهولهوی ئەم قەسیده‌یه‌ی له وه‌لامى «مه‌لا نظام» ناویكى براده‌ریا نووسیوه‌که ئەم
 سى شیعره‌ی خواره‌وه‌ی بۆ ناردبوو:

دله‌ی دېوانه‌م هه‌یممه‌تش واسته‌ن
 چو‌ن کەفته‌کاران دل ئه‌و شۆن تۆن
 ته‌ن چو‌ن سياهه‌نگ نه‌هه‌وارانه‌ن
 پا شکسته‌ی دهر دما‌ی یاران‌ه‌ن
 واته: ده‌خیلتم دله‌ شیته‌که‌م مالا‌وایی کردوه لێم و رۆش‌تووه له‌شمى به‌جى هه‌شتووه،
 ئیستا لام وایه وه‌ک داماره‌ لى کەوتووه‌کان کەوتووه‌ته‌ دوا‌ی تۆ و به‌سراوه به‌ تاله‌به‌نى خۆ به
 خو‌ینا کردووی تۆوه، له‌شیشم وه‌ک به‌ردى ره‌شه‌وه‌بووی ئاگردانى کۆچه‌رى یه‌کان له
 هه‌وارگه‌کانا کەوتووه، وه به‌ دهردى دوا‌ی یاران کەوتن قاچى شکاوه. تکام وایه دله‌که‌م بۆ
 بنی‌رتیه‌وه با بیته‌وه ناو له‌شم و بحه‌سیمه‌وه.

(۴) تۆ: تۆیکل. واته: ئەمى مه‌لا «نظام»، نامه‌کەت په‌ترۆى سه‌ر زامه‌که‌مى هه‌لکه‌ندو
 کولاندیه‌وه، ئای ئازارى زامه‌که‌مى داو قیامەتى به‌ریا کرد.

چەنى كزەى گەرم زايسەلەى موشكول
ئىزھار كەردەبىت پەرى ئاماي دل^(۱)
زور ئاوەردەن پىش ناسور زامان
گۆيا جە لاي توو لاي من ئامان^(۲)
مزانو ھەر كەس جە عىرفان كەيلەن
ھەر جنسى چەنى جنس وئش مەيلەن^(۳)
بى دەرد ئەو بى دەرد، خەجل ئەو خەجل
گيان ئارەزوش گيان، دل تەمەنناش دل^(۴)
نەدەنم وە چەم، ئاگاھىم نەين
دلەكەى مەنىچ خەيلين بەرشىەن^(۵)
ئەو نە ئاخ و داخ، ئىد ھەناسەى سەرد
ئەو ئالوودەى خەم، ئىد خەرىك دەرد^(۶)
ئەو ھوونا وە تاو، ئىد ئەسرین چون سەيل
ئەو نە واوەيلا، ئىد كۆ لەيل، كۆ لەيل^(۷)

-
- (۱) ئاما: گەرانبە: مەعنای ئەم نىوہ شىعرە بەسراوہ بە شىعرى پاشىوہ.
(۲) واتە: لەگەل كزەى بە سۆزى ھاوارى ئارەحەتا باسى گەرانبەوہى دلنت كەردبوو گوايە
زامى بە ناسور كەوتوى زورى بو ھىناوہ، لەبەر ئەوہ لە لاي تووہ ھاتووہ بو لاي من.
(۳) واتە: ھەر كەسى تى گەيشتى بى ئەزانى ھەموو كەسى ئارەزوى لە ھاوچەشنى
خۆبەتى. (۴) خەجل: داماو.
(۵) نەدەنم: نەم دىوہ. بەرشىەن: دەرچوہ.
(۶) واتە: دللى تو ئاخ ھەل ئەكيشى و دللى من ھەناسەى سارد. دللى تو گىرفتارى خەفەتەو
دللى من تووشى دەرد.
(۷) واتە: دللى تو بە تاو خۆئناوى لى ئەچى و دللى من لاناوى فرمىسك ئەپرۆى. دللى تو
ھاوارو فوغانىەتى و دللى من ھەر ئەپرسى ئەوہ لەيل چى بەسەرھات؟

مولاقاتشان کهو جه کام هه ردهن
کام ویرانه شان ئاوه دان که ردهن^(۱)

[۱۲]

ها تن ئه لوه دای

ها تن ئه لوه دای زینده گانیش که رد
قه ده م ره نجه کهر هام فهرده کهی فهرد^(۲)
لابهر ته ختهی سهنگ ئه لحه د سه رای ریش
جه م کهر گهرد خاک جهسته خهستهی ویش^(۳)
ئامیتهن وه باد بالای تورک تهر
یانئی نم ناکهن زوو مه بو وه ههر^(۴)
درووس کهر نه وه ههر شیوهی بولبولئی
بنیهش نه سه ر شاخ گولئی یا چلئی^(۵)

(۱) کهو: ئاخۆم. واته: ئاخۆم له کام شاخ و کێو به کیان گرتیته وه و چ وێران به کیان ئاوه دان کردیته وه.

[۱۲]

(۲) ئه لوه دا: «الوداع»، مالاوایی. ره نجه کهر: ئه زیه ت بده. واته: هاوړئ تاقانه کهم، وا له شم مالاوایی له ژبان کردو مردم، زه حمه تی پئی خۆت بده و هره بو سه ر قه بره کهم.
(۳) واته: ته خته به ردی سه ر ئه لحه ده کهی برا زاماره کهت هه لپره و خۆلئی له شی کۆکه ره وه که نه خۆشی عه شقی خۆیه تی.
(۴) ئامیته: تیکه ل. تورک تهر: ناسک وه ک نازارانی تورک. واته: خۆلئی له شم تیکه ل بووه له گه ل یادی بالای تهر و پاراوی یار، له بهر ئه وه نم داره و ئه بی به قور.
(۵) نهو: لهو. واته: لهو قوربه وینهی بولبولئیک دروست کهو له سه ر گولئیک یا چلئی دره ختیگ داینی.

به لکم نهو سه یاد جه ناکاو جارئ
بویه رۆ په ی گهشت کوشت شکاری^(۱)

نه چیرگای ویشه ن وه پاریز که کم
به له دهن، مدیو، مه که رۆش وه چه م^(۲)

خسه ده نگئی هه نی ههوا ده رۆوه
په ری مه رگیو ته ر نی حیا م که رۆوه^(۳)

هه ر ساتئ سه دجار بهو تیر نهو ته رکهش
زینده گی و مه رده ن ئامان وه شه ن وهش^(۴)

.....

[۱۳]

های ره قیب نهو شوئن^(۵)

های ره قیب نهو شوئن دیدم هه جره ت که رد
عومر کئ وهی ره نگ وه تالی ویه رد^(۶)

(۱) بویه رۆ: تی په ری. کوشت: کوژراو. شکار: راو. واته: به لکو نهو راوچی یه ی گیانی
دلداران جاری له جاران له ناکاو تی په ری بهو شوئنه دا که وینه ی بولبوله که ی تیا دانراوه،
بو گه ران به دوا ی نه چیرئکی راوا. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «وه ناکاو» نووسراوه «وه
ساتئ» وه له جیاتی «کوشت» نووسراوه «سه برئ».

(۲) مدیو: نه پروانی. مه که رۆش وه چه م: به دیی نه کا. واته: چونکه نهو ناوچه یه نه چیرگای
خۆیه تی پاریز نه کرئ و ورده ورده دئته پئشه وه خۆی شاره زایه و وینه ی بولبوله که به دیی نه کا.
(۳) ههوا ده رۆوه: فرئ داته وه. واته: وه ک پئشان به تیری عه شقی خۆی کوشتمی
نه مجارهش تیرئکی ترم تی نه ته قینئ و زیندووم بکاته وه بو مه رگیکی تر مه به سی نه وه یه
تیری نهو زیندوو نه کوژئ و مردوو زیندوو نه کاته وه.

(۴) ته رکهش: جیگای تیر. واته: خۆشه ئینسان سه عاتی سه دجار زیندوو بکرئته وه و
بکوژئ به تیری تیردانی نهو یاره.

[۱۳]

(۶) ره قیب: به دکار. نهو شوئن: به دوا ی. واته: نازیزه که م کوچی کردو به دکاریش به دوا یا
رۆی، نه ی هاوار عومری کئ به م جوژه به هه یچ و پوچ چووه ته سه ر!

عومره نی ئازیز، هه ر عاده ت بیه ن
 که س جه عومر ویش وه فاش نه دیه ن^(۱)
 به لام ئاخو رگیان شیرین دل به ر
 چون ملی وه سه بر ئازارم مه ده ر^(۲)
 وه ر نیه ی وه ته نگ ئه ی به ده بخته وه
 گل بدۆ وه دم زام سه خته وه^(۳)
 چمان دل جمان چه نیت په ی سه فه ر
 زاماره ن که فته ن پا وه پایش که ر^(۴)

.....

[۱۴]

هه وای سه ر سارال^(۵)

هه وای «سه ر سارال» وه خوشووس وه ته ن بۆ
 ئه رچی سه فای رۆح، راحه تی ته ن بۆ^(۶)

- (۱) نه دیه ن: نه دیوه. واته: ئازیز لۆمه ت ناکه م وا به جیت هیشتم چونکه تۆ عومری منی، وه تائیتاش هه روا بووه که س وه فای له عومری خۆی نه دیوه.
- (۲) ملی: ئه رۆی. واته: دولبه ره که م... گیانه شیرینه که م که هه ر ئه رۆی تۆزی به ئارام برۆ ئه زیه تم مه ده.
- (۳) نیه ی: نیت. مه عنای ئه م شیعه ره به سراوه به شیعی پاشه وه یه وه. له هه ندی نوسخه دا نیوه ی دووه می ئه م شیعه ره به م جوۆره نووسراوه:
- گل بدۆم وه دم گیان دای سه خته وه
 بدۆم: بده م. گیان دا: گیان دان.
- (۴) چمان: وانه زانم. جمان: جوولاه. پا وه پای: پین به پین: واته: ئه گه ر به ته نگ ئه م به ده بخته وه نیت به دم زامه وه بتلیته وه، به ده ربه سته دل مه وه به، وا ئه زانم له گه ئتا که وتووه ته ری، به پینی ئه و برۆ چونکه زاماره و که وتووه.

[۱۴]

- (۵) مه وله وی ئه م سی شیعه ری بۆ «شیخ حسه ینی هه زارکانی یانی» نووسیوه.
- (۶) مه عنای ئه م شیعه ره به سراوه به دوو شیعی پاشه وه یه وه. له هه ندی نوسخه دا نیوه ی یه که می ئه م شیعه ره به م جوۆره یه:
- هه رچه ند سارال خوشووس وه ته ن بۆ

بەلام دوورى تۆيەند زۆر ئاۋەردەن
دەردى ۋە دەروون ھام دەردان بەردەن
ۋە ھەر جا تەشريف تۆئەرزانى يەن
ھەر ديدە پەي تۆ «ھەزار كانى» يەن^(۱)

[۱۵]

ھەرچەند وېم

ھەرچەند وېم زەدەي با دەي فيراقم
ۋە دىن ديدەت خەيلى موشتام^(۲)
بەلام شىرنى جەلام تالى يەن
جات خالى نەبۇ جاگەت خالى يەن^(۳)
ئەر ۋە سەلەن دادم پەرى فيراقەن
ۋەر ھىجرەن پەي ۋە سەل تاقەتم تاقەن^(۴)

(۱) واتە: ناۋچەي سارالى سەرۋو، با نىشتمانى تاييە تىشت بى ۋە ھەۋاكەي مايەي
خۆشى دلو رەھەتى گىانت بى، ۋە نەبى پىۋىست بى ھەر لەۋى دانىشى، چونكە
دوريت ئەۋەندە زۆرى ھىناۋە بۇ دۇستان ۋە دەروەنيانى بە دەردىكى ۋا بردوۋە
تەشريفت لە ھەركوئ دانىشى لە خۆشى يانا چاۋى ھەر دۇستىكت ئەۋەندەي ھەزار كانى
فرمىسكى شادمانى لى ئەپزى، يان ۋەك «ھەزار كانى يان» بۆت ئەبى بە جىگە ۋاۋا
چونكە ھىنانى ۋشەي «ھەزار كانى» ئىشارەتە بۇ ناۋى دى كەي شىخ حسەين كە «ھەزار
كانى يان» بوۋە.

[۱۵]

(۲) زەدە: پىكراۋ. مەعناي ئەم شىعرە بە سراۋە بە شىعرى پاشەۋە يەۋە.
(۳) واتە: ھەرچەند گرفتارى دەردى جىايىم ۋگە لىك موشتاقى چاۋىتكە وتتم، بەلام
شىرنى گە يشتن بە تۆ بە تالى ئەزانم، ۋە جىگاشت خالى نەبى ھەر بە خالى ئەزانم.
(۴) واتە: چونكە ئەگەر لە گەلتا بىم ھاۋارو فوغان لە تاۋ ئەۋ رۆژە ئەكەم كە لىم جوئ
ئەيىتەۋە، ۋە ئەگەر لىت دوور بىم سەبىم لا نامىتى ۋ ئارەزوۋى ۋە سەلت ئەكەم.

[۱۶]

هەقت بە دەسەن^(۱)

هەقت بە دەسەن کار بە دەس ئاسان
 نە کیشانت جەور موژەي خال خاسان^(۲)
 ئەو دۆزەخ چیشەن عەزابش جە کۆن
 دۆزەخ ھەر دۆزەخ دووری بالای تۆن^(۳)

[۱۷]

ھیچ کەس نە واچۆ^(۴)

ھیچ کەس نە واچۆ وە فەرھاد رەندەن
 نەقش شیرینش نە رووی سەنگ کەندەن^(۵)

[۱۶]

(۲) ئەم چوارینتەو چوارینتەي پاشەوہی لە نوسخە دەس نووسە کە ی خۆما پیکەرە بوون وە بەشیک بوون لە پارچەي «گنج ئالانی» کە لە «تیبی گاف» دا لە ژیر ژمارە «۴» دا بلار کرایەوہ، بەلام دیم کە هیچ پەیوەندی یان بە وئوہ نیہ، وە لە تیوانی خۆشیا نا لە یەک پارچە ناچن، لە بەر ئەوہ وا لیرە دا ھەر کامیانم بە سەر بە خۆ بلار کردوہ. دیاریشە کە ئەمە یان پاشماوہی پارچە یە کە بەلام ئەم توانی شوئنی راستە قینەي بدۆزینتەوہ.
 (۲) نە کیشانت: نە ت کیشاوہ.

(۳) ئەو دۆزەخ: جە ھەنتەمی ئەو دنیا. جە کۆن: لە کوئی یە.

[۱۷]

(۴) ئەم چوارینتەم بەو جۆرە بلار کردوہ کە لە سەردەمی فەقی بە تیدا لە خوالی خۆش بوو مەلا سەید جە کیمی خانە قینیم بیستوہ کە ھەموو جارێ بە سۆزەو ئەي خوئندەوہ. لە نوسخەي دەس نووسە کە ی خۆشما ھە یە، وە لە ناخری پارچەي «گنج ئالانی» یەوہ یە، بەلام وەک لە پەراوئزی چوارینتەي پشوو دا وتم، لە بەر بێ پە یوەندی تیوانیان لیم جوئی کردوہ. لەو نوسخە دەس نووسە دا دوو جوملەي بە جۆرێکی ترە لیرە ئیشارە تی بۆ ئە کەم.
 (۵) رەند: زیرەک. کەندەن: ھەل کەندوہ. لە نوسخە دەس نووسە کە ی خۆشما لە جیاتای «ھیچ کەس نە واچۆ» نووسراوہ: «ھەنی نە واچان» بە پێی ئەوہ دیارە ئە بێ ئەم چوارینتەش پاشماوہی پارچە شعرێک بێ.

دهك ریزان دەس با وەر جه گیان سه‌ندهن
کئی ئەلماس نه رووی دیدهی ویش شه‌ندهن^(۱)

[۱۸]

هال به‌دهال

هال به‌دهال، به‌دهن هالی و هه‌واله
یانی های چون سه‌نگ قولله‌ی قه‌زاله^(۲)
موارۆ واران خه‌مان پيشه‌دا
هالی سه‌دای ده‌نگ تو‌ها تیشه‌دا^(۳)

(۱) ریزان: داوه‌ریو. شه‌ندهن: وه‌شان‌دوو. واته: که‌س نه‌لی فه‌هاد عاشقیکی زیره‌ک
بووه چونکه توانیو به‌تی وینه‌ی شیرین له‌سه‌ر به‌رد هه‌لکه‌نی، یاخوا به‌ر له‌وه عیزارائیل
گیانی بکیشی، ده‌سی داریزی بۆ‌ئو ئیشه‌که کردوو به‌تی، تا ئیسته‌کئی ئەلماسی داوه‌ له
چاوی خۆی، نه‌گه‌ر ئه‌و زیره‌ک ئه‌بوو له‌گه‌ل شیرین ئه‌بوو به‌یه‌ک، وه‌ وینه‌که‌ی شیرینی به
شه‌خسی خۆی دانه‌ناو به‌ ئەلماس تیبی به‌رنه‌ئه‌بوو. له‌ نووسخه‌ی ده‌س‌نووسه‌که‌ما له
جیاتی «ریزان ده‌س با» نووسراوه «ده‌سش ریزۆ».

[۱۸]

(۲) هال: حال. هالی: خالی. هه‌واله: چۆل و هۆل. مه‌عنای ئەم شیعره‌ به‌سراوه‌ به‌ شیعری
باشه‌وه‌یه‌وه.

(۳) موارۆ: ئه‌باری. هالی: هیشتا. واته: حالم به‌دحاله‌و له‌شم چۆل و هۆل هیزی
تیانه‌ماوه، وه‌ وه‌ک به‌ردی سه‌ر قولله‌ی قه‌زاله‌ بارانی خه‌می لی‌ئه‌باری، که‌چی هیشتا
ده‌نگ‌دانه‌وه‌ی ده‌نگی تو‌ی لی‌نه‌پراوه.

[۱۹]

هیجرانت جه تهرج

هیجرانت جه تهرج باد وهیشوومی

یه کایهک نه وراق جهسهی مهعدوومی^(۱)

کهرد وه فهرش رای گوزهرگای یاران

بهرد پهی پای ههردان ساراو کووساران^(۲)

.....

[۲۰]

ههرچی دیت وه چه م

ههرچی دیت وه چه م شی وه سهفهردا

ههرچی موینی هانه گوزهردا^(۳)

کس خالی نه بی وه هیچ نه فاما

نه وه پهی چیس ویهرد، ئید پهی چیس ناما^(۴)

.....

[۱۹]

(۱) نه وراق: جه معنی «ورق» به معنا گه لآ. معنای ئهم شیعره به سراوه به شیعی پاشه وه یه وه.

(۲) بهرد: بردی. واته: دووریت وهك بای توندی پایز یه که یه که ی گه لآی له شی مهولهوی وه راندو کردی به فهرشی رنگای گوزهر کردنی یاران و گه یاندیه داوئنی دهشت و شاخه کان.

[۲۰]

(۳) شی: چوو. موینی: نه بیینی. معنای ههر دوو شیعره که پیکه وه دئ.

(۴) واته: ههر که ست له مهو پیش دیوه ئهم دنیا یه بی به جی هیشتوو، وه ههرچی ئیستا بیینی بهرپوه یه به جی بیلی، که سیش حالی نه بووه و تی نه گه یشتوو نه و بوچی مردو ئهم بوچی له دایک بو!

[۲۱]

هەر کاتن^(۱)

هەر کاتن زانای کام وه دانه وه
شه وشه يتان مالا وه خه رمانه وه^(۲)

.....

[۲۲]

هەر چیت دابوو^(۳)

هەر چیت دابوو پیم بهك يهك دامه وه
حساب حه شرت وا وه لامه وه^(۴)

.....

[۲۳]

هەر بهند

هەر بهند دل له بریز خه یال خالهن
جه خه یال خال ماچی خال خالهن^(۵)

.....

[۲۱]

(۱) مهولهوی لهم شیعره دا ترسی خۆی له نهفس و شه يتان پيشان نه دا.
(۲) مالا: مالی به وه. واته: هەر ئه وه ندهت زانی شه وئك شه يتان هاته سه ر خه رمانی
كرده وه م كاو دانی هه موو ماشی به وه و بردی.

[۲۲]

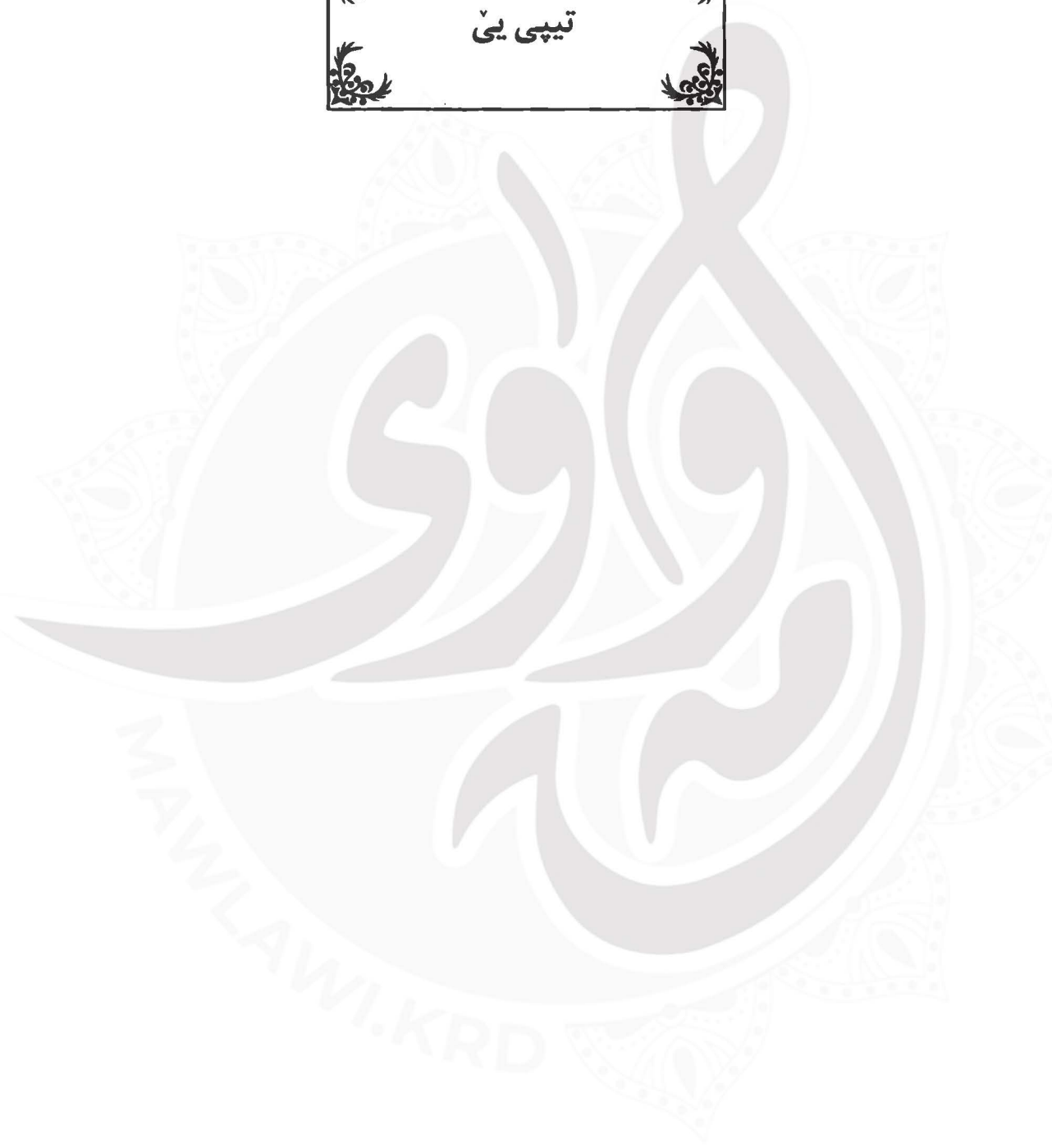
(۳) مهولهوی لهم شیعره دا له گه ل خوای گه و ره قسه نه كا.
(۴) واته: خوایه هەر چیت پێ دابوو م به كه به كه هه مووم دا به وه، هیشتا حسابی رۆزی
حه شرت به سه رمه وه به، مه به سی له پیر بوون و لێ كه و تن و مردنه.

[۲۳]

(۵) له بریز: ئه وه ی لێ واره كه ی لێ برژی. واته: دل م ئه وه نده پر بووه له خه یالی خالی یار،
له بهر زۆری خه یال كرده وه له خال، ئه لێ نوخته نوخته ی له سه ر په یدا بووه.

تپى يى

MAWLAWI.KRD

[۱]

یاد زولف لوول

یاد زولف لوول شیرین نیگاران
 خه یال ئه برۆی نازک نازاران^(۱)
 ئه و بیهن وه چین سه فحهی پیشانیم
 ئید خه م چه مه که ی بالای که مانیم^(۲)
 فکر دانهی خال ژهره ژ خه رمان
 ئه ندیشهی بالای نه ورهس نه مامان^(۳)
 ئه و تانهی دیدهی سو ما بیژمه ن
 ئید دانهی ئه سرین وه تاو ریژمه ن^(۴)
 مو تریب یه که مان بالای خه م وه رده م
 یه تار ئه سرین خه م کۆک ئاوه رده م^(۵)
 سا دهی ته نخوای من وهی دهم دهرده وه
 لیدر نه وایئ وهی چه ند فهرده وه^(۶)

[۱]

- (۱) معنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
 (۲) واته: یادی زولفی لوولی یاران وهك وینه جوان بووه به لۆچ له سه ر ته ختی ته و ئلم،
 وه خه یال کردنه وه له نازاره ناسکۆ له کان بووه به هۆی چه مینه وهی بالام وهك که وان.
 (۳) ژهره ژ: که و. ئه ندیشه: بیر. معنای ئه م شیعره ش به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
 (۴) سو ما بیژ: ترووکایی لی بیژراو. ریز: دارژاو. واته: بیر کردنه وه له دانهی خالی جوانانی
 وهك که و له نجه ولار که ر بووه به تانهی سه رچاوی ترووکایی لی بیژراوم، وه خه یال کردنه وه
 له بالای نه مامه تازه پی گه یشتوو له کان بووه به فرمیسکی به تاو دارژاوم. مه به سستی ئه وه یه
 فرمیسک له چاوه کانیه وه رێک ئه ر ژتته خوار وهك بالای به رزو قنجی یار.
 (۵) یه: ئه مه. معنای ئه م شیعره ش به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
 (۶) واته: کاکه ی ئاهه نگ گپر وه زعم زور ناخۆشه، بگه ره ئه وه بالای چه میوه م بیکه

یا جه گونای من کهره من ئاوان تهر
 ره حمهت جه تاوان من فهراوان تهر^(۱)
 ههر تۆنی وه تاق داناو تهوانا
 تۆم ههنی، ههنی ئه و کیم بۆ هانا^(۲)
 خه ریک کرده ی ویم و فهزل تۆم
 ئیید مستاونۆم، ئه و ملاونۆم^(۳)
 بۆ بئی عه دالته فهزلت چه نیم بۆ
 وه سییمه ن خه جه لته خزمه ته که ی تۆ^(۴)
 په رده جه روخسار که رده م لامه بهر
 جه لای هام سه ران رووسام مه که ر^(۵)

﴿﴾

به که مان، ئه وه ش فرمیسکی چۆراوگه به ستووم که خه م کۆکی کردوو به بیکه به تار، وه له جیاتی من له م حالی به دهرد گرفتار بوویمه دا ئاوازه به کم بۆ لێ ده به ده م ئه م چه ند شیعه وه که ئه مانه ن له مه وپاش دین.

(۱) ئاوان تهر: ئاوه دان تر، زۆر تر. مه عنای ئه م شیعه به سراوه به شیعی پاشه وه.
 (۲) هه نی «ی یه که م»: هه یت. هه نی «ی دووه م»: ئیتر. هانا: هاوار. واته: ئه ی خواجه که به خشه نده گیت له گوناھی من زۆر تره، ته نها تۆی زاناو خاوه ن ده سه لات، منیش ههر تۆ شک ئه به م، له تۆ به ولاره په نا بهر مه بهر کئی؟
 (۳) واته: له نیوانی کرده وه ی خۆم و فه زلی تۆدا دامام، ئه میان ئه م توینتته وه له خه جاله تی داو ئه ویا ن ئه م لاوینتته وه تا نه ترسم.
 (۴) وه سییمه ن: به سمه. خه جه لته: شه رمه زاری. مه عنای ئه م شیعه له گه ل شیعی پاشه وه ی دا دئ.

(۵) واته: وه ره به پیتی داد له گه لم مه که، چونکه ئه گه ر وام له گه ل بکه ی ئه بی سزام بده ی له بهر ئه وه که تاوانبارم. به پئی لوتفی خۆت له گه لم بجوئیره وه، ئه وه نده م به سه که شه رمه زاری حوزوورت بووم، ئیتر په رده له رووی کرده وم لامه ده و روو ره شی لای دۆستانم مه که.

یهند بهرۆم خهجلهت کهردهم به وئیدا
 سهراپام تفلنی دهس مارۆ پییدا^(۱)
 چون فکر فهزلت پهرده نهوازۆ
 جوانیم پیری ئاوات مهوازۆ^(۲)

.....

[۲]

یا شیخ ههراگان^(۳)

یا شیخ، ههراگان مهیله که ی له یلنی
 سهر به سهر وه گیان ههرزانهن خه یلنی^(۴)
 جووش کوره ی مهیل دل ستانی یه ن
 دهواش ههوا ی فهدر زمستانی یه ن^(۵)

(۱) بهرۆم: ئەمبا. مارۆ: دینێ. واتە: شەرمەزای کردەوێم ئەوەندە ئەمباتەو بە قاوێ
 خۆماو بچووکم ئەکاتەو، منالێک ئەتوانی دەس یێنی بە سهراپای له شما.
 (۲) نهوازۆ: نه به وئ. موازۆ: ئەخوازۆ. واتە: کاتێک که نیازی لوتفت دەرکه وئ و په رده
 نه دا به رووی خۆیا له عاستی من، پیریم ئاواتی زه مانێ جوانی ئەخوازۆ و ئەلێ مادهم خوا
 به خشه نده یه خۆزگه ههراگیز زه مانێ لاو یه تی دوا یی نه هاتایه.

[۲]

(۳) مهولهوی جارێکیان له خانه قای تهوئله میوان بووه و له باله خانه که ی سهر چه مه که
 دابه زیوه - که دیوه خانی شیخی «بهاء الدین» رحمه الله بووه - کات زستان و دنیا ته پوتووشی
 بووه و ژوو ره که ی مهولهوی دلۆپه ی کردووه. مه له ویش به م چهند شیعه راوا ی له شیخ
 کردووه که بان گوشتیک بنیرێ بانێ ژوو ره که بگێرێ.

(۴) ههراگان: قوراوه کان. واتە: یاشیخ قوراوتک که به هۆی مه یلی له یلنی وه بپه رژی له
 گیانی دلدار، ئەوەندە به نرخه ئەگه ر سه ر به سه ر بیگۆر پته وه به گیانی خۆی هیشتا به
 هه رزان ده سی که وتوو، که واته من له دلۆپه کردنی ژوو ره که م زویر نیم، وه هه ر کردوومه
 به بیانوو بۆ ناردنی ئەم چهند شیعه را.

(۵) دل ستانی: دل سه ندن. واتە: تێستا کاتی جووش سه ندنی کووره ی خۆشه وستی یه،
 که دل له ئینسان ئەسینێ، وه ئەو که فوکۆله به ههوا ی شیعه را باسی زستان کردوو
 دانه مرته وه.

ئۆسای بلوربەند پەنجەرەى كاوان

ئاينە سازيش وست ئەو شەتاوان^(۱)

وەرۆى بەرد ئەو بەست گرد گوزەرگاىي

دووى ئازيشەن دل ئاھەپرايىي^(۲)

ھاي نە، دل لواو ئاماش پەى نيەن

مەكيانەش پەى چيش نەسىم كۆشيەن^(۳)

نەسىم پەنجەى پات ئەر سەردى كيشان

بدارەش نە تۆى دل دەروون ريشان^(۴)

شۆن ھەن نەى سەرۆەخت. سازان پەى دەليل

جە ھەر سەر بەرزىي ھەرس ديدەم ميل^(۵)

(۱) وست: خستە. واتە: وەستا شووشە تېخەرى پەنجەرەى شاخەكان دەسى كرد بە ئاوتنە دامەزراندن بە سەر چەمەكانيشا. مەبەسى ئەو پە ئەو خواپەى كە چۆراوگەى ئاوى سەرشاخ و ئەشكەوتە كانى كرد بە سەھۆل، چەمەكانيشى مەياندا.

(۲) وەرۆى: بەفر. بەرد ئەو بەست: بردى بەست، داى پۆشى. ئاھەپرا: ئەو رىنگايەى كە بە زەحمەت پىي بووترى رىنگا. واتە: بەفر رىنگا و بانە كانى ھەموو داپۆشيوە، دل ئەگەر تاقە رىنگايە كى بىي بۆلاى يار بىتى يە لە دووكەلى ھەناسەى كە ھەلى ئە كيشى لە تاو دوورى ئەو. (۳) مەكيانەش: مەى بىترە. كۆشيەن: بۆكۆي چووہ. لىترەوہ مەولەوى ئە كەوتتە قسە لە گەل خۆى و ئەلى نە كەى دل بىترى، چونكە دل ھات و چۆى بۆ نە، ئەى نەسىم بۆكۆي چووہ ئەو بانگ كە بىترە.

(۴) بدارەش: بىخەرە. واتە: نەسىم، ئەگەر پەنجەى پىت سەرمای بووہ بىخەرە ناو دلى دەروون برىندارانەوہ باگەرمى بىتتەوہ. مەولەوى لىترەدا وردە كارى يە كى جوانى كردووە كە نەسىمى شوپھاندووە بە ئىنسان كە بە سەر بەفرا پروا پىي سەرمای ئەبى، نەسىمىش كە بە سەر بەفرا بوەزى دىوى سەر بەفرە كەى ھەواى ساردى بەفرە كە وەرئەگرئ.

(۵) شۆن: شوپن. سازان: دروست كردووە. ميل: ئەو دارە لە سەر رىنگاي بى نيشانە داى ئە چەقىن بۆ ئەوہى رىبوار رى و نە كا. واتە: ئەگەر لەوہ ئەترسى رىنگات لى و ن بىي،

بشۆ چون یاوای وهی دوی سەردەوه
 بی پەرسا بنال وهی دوو فەردەوه: (۱)
 بالەخانە ی چەم دیوانە کە ی تۆ
 بانە ناو وه گەل ئاسانە کە ی تۆ (۲)
 تەکش عاجز کەرد خە یالت تیش دا
 ئازیز بو جاری پا بنیه پیش دا (۳)

﴿﴾

مەترسە، چونکە رینگاکە ی نیشانە ی هەبە. لەم زستانە دا فرمیسکی چاوه کانم لە هەموو بەرزایی بە کە نیشانە بە کە داناو بۆرئ بە دیی کردن.
 (۱) بشۆ: بچۆ. یاوای: گە یشتن. پەرسا: پەرس. بنال: بنالینە. واتە: پڕۆ بۆ لای دۆست، کە گە یشتیتە لای بە دەم هەناسە ی ساردە وه بنالینە و ئەم دوو شیعرە بلئ: دوو شیعرە کە ئەوانە ی پاش ئەم شیعرە ن.

(۲) بانە ناو: سواغ دراو. مەعنا ی هەردوو شیعرە کە یئیکە وه دئ.
 (۳) تەکە: دلۆبە. بنیه: بنئ. واتە: بالە خانە ی سەرچەم کە دیوە خانە ی تۆبە و بانە کە ی بە خاکی بەردە رگاتان سواغ دراو، کە وتوو تە دلۆبە کردن، وه بە هۆی ئەو وه ناتوانین لە سەر ئوسوولئ تە رێقە تە ی نە قشە بندئ خە یال لە تۆ بکە یئە وه تیا یاو «رابطە» ت بکە یئ، جار تە ک تە شریف یئە و پئ یە کە ی پیا بنئ با دلۆبە نە کاو بتوانین خە ریکی بێر کردنە وه کە مان یئ. ئەمە مەعنا دیاری یە کە یە تە ی، بە لام مەولەوی مەعنا یە کە ی لەمە ورد تریشی مەبە ست بوو کە ئەو تە بالە خانە ی چاوی دلدارە کە ت کە دلئ دیوە خانە ی خۆ تە وه هەمیشە تۆ ی تیا ی، وه بانە کە ی بە خاکی بەردە رگاکە ت سواغ دراو - مەبە سی لەو یە گوا یە هەمو جاری پئ ی ئەنایە سەر چاوی - تە ک تە فرمیسکی لئ ئەرژئ، لە بەر ئەو وئە ت لە ناو چاوما عاجز بوو - چونکە کە چاو ئاو بکا وئە ی هێچ بە ساقی وەر ناگرئ - سا ئازیز پئ ناسکە کانت بنئ بە سەر چاوه کانما با دامرکئ و فرمیسک نە رژن.

لە هەندئ نوسخە دا شیعرە ی یە کە م لەم دوو شیعرە بە م جۆرە یە:

بالە خانە ی چەم دل دیوانە کە ت بانە ناو وه خا ک سەر ئاسانە کە ت
 واتە: بالە خانە ی سەرچەم کە هی دۆستە دل بۆ شید - ووه کە تە. وه بە پئ ی مەعنا ی دووم
 بالە خانە ی چاوی ئەو دۆستە کە دلئ شیدت بوو بۆت... تاد.

[۳]

ياران بەرشىيەن^(۱)

ياران بەرشىيەن جە زىد وە زامىن
گرد تەفرەقە بىن چون خەيال من^(۲)
گەرد كوچشان ئانا ديارەن
دەك لىلاوئىت بو چوئنت قەرارەن^(۳)
سەنگى بار ھوش، پىش بار فامت
دەوار شادى، چىخ ئارامت^(۴)
لوان چەنى كوچ خالۆكەى ھامفەرد
ئىستە بار وستەن نە ھەوارگەى ھەرد^(۵)
تو چىش مەكەرى كەم ھوش كەم فام
پەرى عەيبوعار مەندەنى جە لام^(۶)

[۳]

(۱) مەولەوى ئەم قەسىدەبەى لە پاش مردنى ئەحمەد بەگى كۆماسى وتوۋە، وە قسە لە گەل خۆى ئەكا تىايا.
(۲) زىد: جىگى لە دايك بوون، دنيا. واتە: دۆستان ھەموو مردن و گۆرگرتىنە باۋەش و بوو بە زامىنان، وە ەك خەيالە پەرىشانەكەى من پىرۇو بلاو بوون.
(۳) واتە: تۇزى بارو كۆچيان ديارە، ئەى تو چوئنت خۆت گرتوۋە نەروئىشتوۋى بە دوايانا، دەك كوئىرايىت داىەت.
(۴) سەنگى بار: بارى قورس كەكاروان چى لەكاروانا ئەى خەنە دواۋە. پىش بار. شت و مەكى سووكو ھەرزان بەھا كە ئەى خەنە پىشى كاروانەۋە. مەعناى ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى پاشەۋەبەۋە.
(۵) لوان: رۆىشتوۋە. واتە: بارى قورس و سووكى ھوشو فامت، دەوارو چىخى شادى و ئارامىت لە گەل كوچو بارى خالۆدا رۆىشتوۋون و ئىستا لە ھەوارگەى دەردو مەينەتا بارىان خستوۋە.
(۶) مەعناى ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى پاشەۋەبەۋە.

سا چهنی نه پرواح یاوه وه یاران
با تن بۆ وه سەنگ مهندهی ههواران^(۱)

[۴]

یاوا پیّم نامهس^(۲)

یاوا پیّم نامهی شیرین خیتامهت
دهك دهك نه پرێزۆ سه ره په نهجهی خامهت^(۳)
سیای سورمه‌ی خهت نه دیدهم شاننا
بادره وشه‌ی وه رهق خه مان رفانا^(۴)
مه رهه‌م بی په‌ی زام نه فعی یان گه‌سته‌م
ده‌وابی په‌ی دهر د جه‌سته‌ک‌ه‌ی خه‌سته‌م^(۵)

(۱) چهنی: له گه‌ل. یاوه: بگه. واته: ئە‌ی تی نه گه‌یشتوو، تۆ به ته‌نیا چی ئە‌که‌ی وا لێره ماوی؟ هه‌ر بۆ عه‌یبو عار ماوته‌وه لام، هه‌لسه له گه‌ل گیانما بکه‌وه‌ره ری و بگه‌ره‌وه به دۆستان، چش با له‌ش ره‌ش بووه‌وه‌که‌م لێره به‌جی بمینی وه‌کو به‌ردی ژێر مه‌نجه‌ل که له هه‌واره‌کانا ئە‌مینێته‌وه.

[۴]

(۲) مه‌وله‌وی ئە‌م چهنه‌ شیع‌ره‌ی بۆ شیخی «به‌اء‌الدین» رحمه‌الله نووسیه‌وه که نامه‌یه‌کی بۆ ناردبوو، وه تیا‌یدای باس کردبوو که شیخ «ضیاء‌الدین» رحمه‌الله برای له تیرانه‌وه گه‌راوه‌ته‌وه.
(۳) نه‌پرێزۆ: دانه‌وه‌ری. واته: نامه ناخ‌ر خۆشه‌که‌تم پی‌گه‌یشت، یاخوا هه‌رگیز نه‌و سه‌ره‌نه‌جانه‌ت دانه‌رزین که قه‌له‌مه‌که‌یان گرتبوو به‌ده‌سته‌وه. وشه‌ی «شیرین خیتامه‌ت» ئیشاره‌ته بۆ ئایه‌تی «خِتَامَهُ مِسْکٌ».

(۴) شاننا: وه‌شاندم. بادره‌وشه: باوه‌شین. رفانا: راوی‌نا. واته: مه‌ره‌که‌به ره‌شه‌که‌یم وه‌ک کله وه‌شانده به‌چاوما، کاغه‌زه‌که‌ش له جیاتی باوه‌شین خه‌می لی دوور خسته‌مه‌وه.
(۵) نه‌فعی: مار. واته: نامه‌که‌ت بووبه مه‌له‌می زامی ماران گه‌سته‌م وه‌رمانی دهردی له‌شی بیمارم.

تەسکین دا وە ئیش نیشەکەى دورى
وہ دلہى سۆچىيای نار مەھجورى^(۱)
مەگەر خوداوەند کەرەم کەرەدەوہ
تەفرەقەى یاران جەم ئاوەردەوہ^(۲)

.....

[۵]

يار وە فادار^(۳)

يار وە فادار شەرت و بەین بى شۆ
چون نور دىدەى مەعدوومى مەبۆ^(۴)
وہختى بەندەى ویش بى حال وە چەم دى
ئەسرین وە چەم دا ریزا و پەشيو بى^(۵)

.....

(۱) واتە: ئیش و ئازارى نوکى تىزى دورىتى داسوکناندو ئیسراحتى دا بە دلّم کە بە ناگرى دورى سووتاوہ.

(۲) واتە: چونکە خوا لوتقى کردو دۆستانى لە يەك بووى يەك خستەوہ.

[۵]

(۳) مەولەوى ئەم دوو شیعەرەى بە بۆنەى کوئز بوونىوہ و تووہ.

(۴) بى شۆ: بى ئەندازە. مەعناى ھەردوو شیعەرە کە پیکەوہ دى.

(۵) واتە: یارى بە وە فاو گفت و پەیمان لە ئەندازە بە دەر راست وەك رووناکى چاوى من ئەبى، کە منى خوলামى خوئى دى حالّم پەرشانە، فرمیسكى بە چاوى خوئى دا رزانندو تىك چوو. مەبەسى ئەو یە چاوى بۆ بەشدارى بوون لە نارەحتى حالیا کوئز بووہ.

[۶]

یاران، دلداران

یاران، دلداران نه توئی دل داران
بی یاد یاران، یاران مهویاران^(۱)

[۶]

(۱) داران: رائه گرن. مهویاران: رانا بو ترن. واته: عاشقه دلداره کان یاره کانی خو یان له ناو
دلینا رائه گرن، چونکه دژست به بی یادی دژست ناتوانی بی.

پرده که سه ختهن، خه یلیج تاریکهن
 رای نه جات به کجار باریک مهوینوون
 وه قهه توانای ویت باریکمه ندی کهر
 شون پای کردار هام فهران هورگیر
 خه جالتهی به زیم یاران نه یو بیت
 نی بهنی وه تهنک شهرمه ساری ویت
 نهر و اچان په قهش نهو به زم مه حشره
 چهنی توانای سهر هورده رده شهن
 من مشیو کام خاک که روون وه سهردا

دله، راکه کهت خه یلیج تاریکهن
 ساری هیدایهت تاریک مهوینوون
 چوله چراوی پهری ویت ساز دهر
 نهر گونا رای راس به ردهنی جهویر
 بهل لهو دیوان دا دیوانه ی سهر شیت
 باری نهر غه فلهت دام ته ندن نهریت
 یاد نهو سهر وهر وه دهر وون باوهر
 به مه نسووب تون نینه کرده شهن
 نهو به شهرمه وه مدیو به وهردا

ISBN 964-7638-54-X

9 789647 638548

سنبلج، پاساژ عزتی
 انتشارات کردستان
 تلفن: ۲۲۶۵۳۸۲